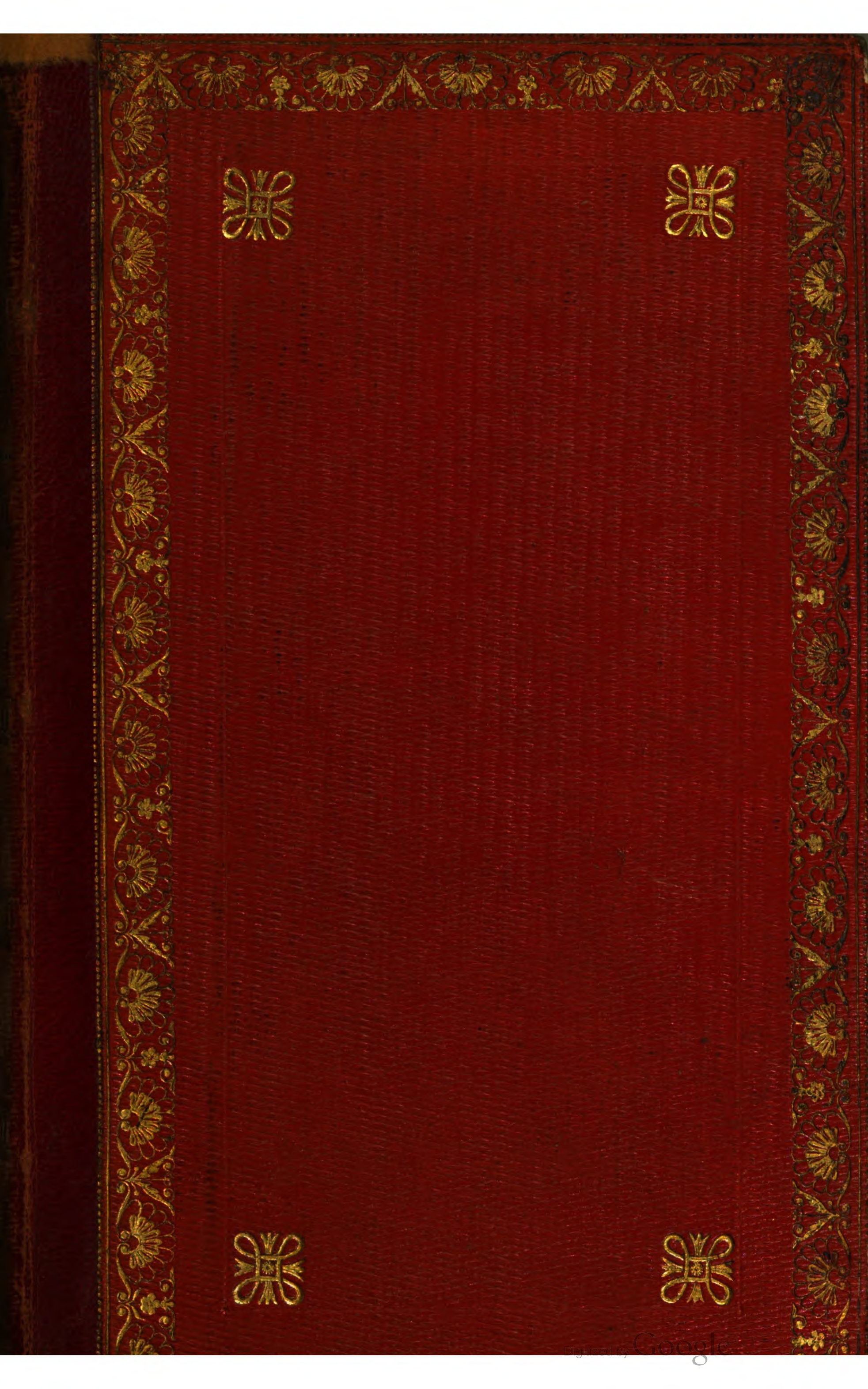
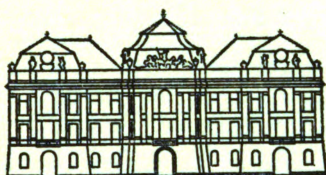

ΔΟΚΙΜΙΟΝ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΑΝΣΙΕΣΤΑΤΗΣ
ΣΥΓΓΕΝΕΙΑΣ ΤΗΣ
ΣΛΑΒΟΝΟ-ΡΩΣΣΙΚΗΣ
γλώσσης πρὸς τὴν
ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ.

Συνταχθὲν ὑπὸ
Κωνσταντίνου Πρεσβυτέρου
καὶ Οἰκονόμυ
τοῦ ἐξ Οἰκονόμων.

ΜΕΡΟΣ Β.
ΛΕΚΤΙΚΟΝ. Α—Π.

Τομος Β.

ОПЫТЪ

О БЛИЖАЙШЕМЪ СРОДСТВѢ
ЯЗЫКА
СЛАВЯНО-РОССІЙСКАГО СЪ ГРЕЧЕСКИМЪ.

Сочиненный
пресвитеромъ и экономомъ
Константиномъ Экономидомъ.

ЧАСТЬ II,
Содержащая въ себѣ реченія,
ТОМЪ II.

Ἐν Πετρȣπόλει. αωκη.
САНКТПЕТЕРБУРГЪ.
въ типографіи департамента народнаго просвѣщенія.
1828.

Ὃς ἂν τὰ ὀνόματα εἰδῇ, εἴσεται καὶ τὰ πράγματα. (Πλάτ. Κρατύλ.)

Кто знаетъ имена вещей, тотъ познаетъ и вещи. (Платонъ въ разговоръ Кратил.)

НАПЕЧАТАНО

По опредѣленію и на иждивеніи ИМПЕРАТОРСКОЙ Россійской Академіи.

Ἐτυπώθη διορισμῷ καὶ φιλοτίμῳ δαπάνῃ τῆς Αὐτοκρατορικῆς Ῥωσσικῆς Ἀκαδημίας.

Τὰ συντετμημένα ὀνόματα τῶν ἐθνῶν, ὧν παραβάλλονται αἱ λέξεις.	Сокращенныя имена народовъ, которыхъ сравниваются реченія.	
Ἀγ. Ἀγγλιϛὶ.	Анг.	По Англійски.
Ἀλβ. Ἀλβανιϛὶ.	Алб.	— Албански.
Ἀρ. Ἀραβιϛὶ.	Ар.	— Арабски.
Ἀγσξ. Ἀγγλοσαξονιϛὶ.	Ангс.	— Англосаксонски.
Βαλ. Βαλλησιαϛὶ (κατὰ Βαλλησίυς).	Вал.	— Валлійски.
Βνδ. Βενδιϛὶ (κατὰ Βένδας, Venedas).	Венд.	— Вендски.
Βομ. Βμ. Βοεμιϛὶ.	Бог.	— Богемски.
Γλ. Γαλλιϛὶ.	Фр.	— Французски.
Γρμ. Γρ. Γερμανιϛὶ. ἀρχ. Γρ. ἀρχαίως Γερμανιϛὶ.	Нѣм. по Нѣмецки. Др. Нѣм. по древнему Нѣмец.	
Γτ. Γοτθιϛὶ.	Гот.	— Готски.
Δν. Δανιϛὶ.	Дат.	— Датски.
Ἑβ. Ἑβραϊϛὶ.	Евр.	— Еврейски.
Ζνδ. Ζενδιϛὶ (α).	Зенд.	— Зендски (а).
Ἰσλ. Ἰσλανδιϛὶ.	Исл.	— Исляндски.
Ἰσπ. Ἰσπανιϛὶ.	Исп.	— Испански.
Ἰτ. Ἰταλιϛὶ.	Ит.	— Итальянски.
Κρν. Καρνιολιϛὶ.	Кар.	— Карніольски.
Κρτ. Κροατιϛὶ.	Кроат.	— Кроатски.
Κτσξ. Κατω-Σαξονιϛὶ.	Ниж. Сак.	— Нижне-Саксонски.
Λετ. Λεττιϛὶ (κατὰ Λέττας).	Латш.	— Латышски.
Λιθ. Λιθυανιϛὶ.	Лит.	— Литовски.
Λτ. Λατινιϛὶ.	Лат.	— Латынь.
Πρσ. Περσιϛὶ.	Пер.	— Персидски.
Πλ. Πολωνιϛὶ.	Пол.	— Польски.
Ῥσ. Ῥωσσιϛὶ.	Рос.	— Россійски.
Σ. ἢ, συνήθ. Συνήθως, κατὰ τὴν κοινῶς τὰ νῦν λαλυμένην ἑλληνικὴν γλῶσσαν.	Обык.	— Обыкновенно употребляемому Греч. языку.
Σβ. Σβεκιϛὶ.	Швц.	— Шведски.
Σξ. Σαξονιϛὶ.	Сакс.	— Саксонски.
Σλβ. Σλαβονιϛὶ.	Слв.	— Славянски.
Σλοβ. Σλοβακιϛὶ.	Слов.	— Словакіски.
Σνσκ. Σκρ. Σανσκριτιϛὶ (β).	Санскр.	— Санскритски (в).
Σρβ. Σερβιϛὶ.	Серб.	— Сербски.
Τυρ. Τρ. Τυρκιϛὶ.	Тур.	— Турецки.
Τατ. Ταταριϛὶ.	Тат.	— Татарски.

(α) Ζενδικὴ, ἢ Ζωροαϛρικὴ, ἀρχαία διάλεκτος τῶν Περσῶν.

(β) Σανσκριτικὴ (= εὐσύνθετος, ἢ ἐντελὴς), ἢ καὶ Βραχμανικὴ, ἀρχαία διάλεκτος τῶν Ἰνδῶν, ἣν ἐλάλυν οἱ Βραχμᾶνες.

(а) Зендское или Зороастрово есть древнее нарѣчіе Персовъ.

(в) Санскритское (благосложное или совершенное), также и Браминское, есть древнее нарѣчіе Индѣйцевъ, которымъ говорили Брамины.

Αἱ συγκεκομμέναι λέξεις.		Сокращенія реченій.	
Ἀρχ. ἀρχαίως, τὸ πρότερον.		Древ.	Древлѣ.
Βλ. βλ. βλέπε.		См.	Смотри.
Ἐπιφών. Ἐπιφώνημα.		Межд.	Междометіе.
Ἐπρ. Ἐπίῤῥημα.		Нар.	Нарѣчіе.
Εκκλ. Ἐκκλησιαςικῶς. λέξις Ἐκκλησιαςική.		Церк.	По церковному, слово церковное.
Ἐλλ. ἐλλειπ. ἐλλειπτικῶς.		Недсш.	Недостаточно.
Ἰσ. ἴσως.		Можетъ быть.	
Κτλ. κτλ. καὶ τὰ λοιπά.		И пр. и пр. И прочая, и прочая.	
Λ. λέξις.		Реч.	Реченіе.
Πρόθ. Πρόθεσις.		Предл.	Предлогъ.
Πρβλ. Παράβαλε.		Срвн.	Сравни.
Σύνδ. Σύνδεσμος.		Сою.	Союзъ.
Σημ. Σημείωσαι.		Прим.	примѣть.
Συγγ. Συγγενές.		Срод.	Сродственникъ.
Συγκ. Συγκοπή.		Сокр.	Сокращеніе.
Ὑποκορ. ὑποκοριςικόν.		Уменш.	уменшительное.

*Τὸ * σημαίνει, ὅτι ἡ ἑπομένη λέξις ἐςὶ προφανῶς ξενική· καὶ ἢ ἑλληνική, ἢ ἄλλης τινὸς γλώσσης, σχέσιν ἔχουσα πρὸς τὴν ἑλληνικήν.*

Τὸ ⩵ σημαίνει ἴσον, ἰσοδύναμον.

Знакъ * показываетъ то, что слѣдующее за нимъ реченіе есть явно чужестранное, Греческое, или какаго нибудь другаго языка, но имѣющее связь съ Греческимъ.

⩵ Означаетъ равенство, равносиліе.

Σημείωσις. *Ἅπασαι αἱ καθ' ἕκαςον ςοιχεῖον ἀριδήλως ἑλληνικαὶ λέξεις παρελείφθησαν, ὡς ὁμολογούμενα δανείσματα· κατελέγησαν δὲ τούτων ὅσαι μόνον διαφέρουσι κατὰ τὴν γραφὴν, ἢ ἄλλως πως μετεπλάσθησαν ἐκ τῶν πρωτοτύπων.*

Примѣчаніе. Выпущены изъ сего Словаря всѣ тѣ реченія, коихъ происхожденіе отъ Греческаго языка никакому сомнѣнію подлежать не можетъ. Замѣченныя же только тѣ изъ реченій, которыя различествуютъ въ письмѣ, или инымъ какимъ образомъ измѣнились отъ первообразныхъ.

А. A.

А. а. A. a. (Азъ. ἄζ.) = A, α, καὶ = ο, ε, я (βλ. Μέρ. Α. Ἀλφάβητ.). а҃ = ά (i). ҂А = ͵α (1000).

А (καὶ, ἀλλὰ) ἀ (ὅθεν, ἀ-τὰρ = ἀ, τὲ, ἄρα· καὶ αϜ, αὖ, τε, αὖτάρ, καὶ λτ. autem, αὖτεν, ὡς, ἔπειτεν· at, ἀ, τέ. Ἐκ τοῦ α καὶ τὰ, Ϝὰ, γὰ, κὰ, καὶ, γὲ, κε, λτ. que, τε, et, κτλ.)

Абіе (εὐθέως) ἄπα-ρ, ἄφαρ, ἄπς (ἀπὸ), ἄψα, αἶψα, Σ. ἀψὸ, Σκρ. abi, api. (βλ. Ῥείμ. λ. ἄφαρ).

*Авва (Γρφ.) ἀββᾶ, Χλδ. abba. Ἀρβ. aba = ἄππα, ἀπφὰ, ἀπφὺς, Λτ. avus, ab-avus.

Авось (ἴσως) = а — о — се (Ϝο — ce, ὅθεν ἀρχαίως, вόсе = Ϝὸς αἰος. βλ. сь. ὡς καὶ е—mo = ὅ τὸς, ὅθεν вотъ. βλ. се) = ἄ — ὦς! ἄϜῶς! (ἄ, ὅτως! δύναται).

Агнецъ, ὁ, Агница, ἡ, ἀγνὸς, ἀγνὰς = ἀμνὸς, ἀμνὰς [γ = μ, ὡς, ςυμνὸς, ςυγνὸς. βλ. Ῥείμερ. λ. ἀγνὸς], Λτ. agnus, agna, Ἰτ. agnello, Γλ. agneau. — Καὶ, Агня, κατὰ διαλέκτους, Ягня = agnus.

*Агновый, ἄγνινος (ἐξ ἄγνου τοῦ φυτοῦ). Γρφ.

Аз, az (Βοεμ. καὶ Πολων.) ἄς (ἕως) = ὡς, ὥς, κε, λτ. us, usque, Γλ. jusque, Γρμ. unz, ἀρχ. umzte (Tripart. 292).

Азъ, Σλβ. καὶ Ῥσ. ἀρχ. Язъ, τὰ νῦν, Я, Πλ. ja = ἀγ (γ = ζ, βλ. μέρ. Α. Ἀλφάβ. καὶ τμῆμ. Β. κεφ. Ε. § β.), ἐγ = ἐγὼ, ἔγωγε, ἐγώνη, ἐγὼν,

ἐγώνγα, ἰώ, ἰών, ἰών γα· Λεττ. ez, (es), Λτ. ego, Ἰτ. jo, Ἰσπ. y, Ἀλβαν. oun, oune, Γλ. Je, Βδ. Jest, Γτθ. ik, Γρ. ich, Αγ. j, Σβ. jag, Δν. Jeg, Ισλ. eg, Σκρ. agam. [Τȣ̃ ἐγὼ θέμα φαίνεται τὸ ε (ἔω, εἰμί; ἢ ἔω, εὔω = ἄω, πνέω;), ἐώ, ȣ = ει = ι, ἰώ, μετὰ τȣ̃ Ϝ ἐϜώ, ἐγώ (ὡς, λίω, λίον, ὀλίον, ὀλίγον, ὀλίζον)· ȣ̃τω καὶ τὸ азъ=а, зе=же=γε, γω. γ=з, βλ. знаю, зе́лва].

Ай, αἴ, ὠή, ahi, eheu, κτλ.

Аки, (ὡς) ὄκη, ὄκως, (ὅπως), καὶ Акы. (Δοβρόβ. σελ. 12). βλ. Яко.

*Аксамитъ, ἀρχ. (ὁ Τȣρ. κατηφὲς, Бархатъ) ἐξάμιτον (Βυζαντινοί). Аксамитный, ἐξαμίτινον.

*Аладья, (λάγανα) ἐλάδεια, ἐλαιώδεα, καὶ Оладья.

Але, ale (Πολων. Βοεμ· κτλ.) = ἀλλά.

*Алембикъ, Αρβ. al-ambyk, Σ. λαμπύκος = ἄμβυξ, καὶ ἄμβιξ, (ἐκ τῆς ἀμπὶ, ἀμφὶ, ὡς καὶ, ἄμβων, διὰ τὸ περιφερές), ἄμβυκος, μετὰ τȣ̃ Ἀραβικȣ̃ ἄρθρȣ, ἀλ— ἀμβύκος. Βλ. Кубокъ.

Алчу, Алкаю (πεινῶ) ἀλγῶ, ἀλγέω. Λετ. alke. — Алчный, Алченъ (πειναλέος) = ἀλγεινὸς, Λιθ. alkanas, alkins. — Алчба (πεῖνα. τὸ б = Ϝ, βλ. Тать), ἄλγϜα = ἄλγη, ἀλγηδών, ἄλγος. [τὸ ἀλγῶ συνώνυμον τȣ̃ πονῶ, πένω, πένομαι, ὅθεν καὶ πεινῶ, πεῖνα. τὸ δὲ λτ. algor (λακων. ἄλγορ = ἄλγος), σημαίνει ψύχος (ὡς καὶ τȣ̃το ἀλγεινόν), καὶ algeo = ἀλγέω.]

Амо (ὅπȣ, οὗ.) = а, мо (ὡς, та, мо. βλ. тамо) ὅ πȣ (π = φ = μ).

Ара́ва (*ὄχλος*), *Ταταρικ᾽ πρβ. ἄραβος, βλ.* Барабáнъ.

*Аргаті́я, *Σρβ. ἐργάτης (ὡς, φήτης* = витія). *τὸ Σ. ἀργατιὰ (περιληπτικῶς)=ἐργάται (ἐργασία), βλ.* рáбъ.

Аркáнъ (*σχοινίον θηρευτῶν*), *ὀρκάνη, Πρ.* orkgan.

*А́рфа. *Σ. ἄρπα. Μ. Λτ.* harpa, *'Ιτ.* harpe, *Γλ.* harpe, *Γρ.* Harfe, *ἐκ τῦ ἅρπη (διὰ τὸ δρεπανοειδὲς τῦ σχήματος).*

*Астéрикъ (*εἶδος φυτῦ καὶ λίθυ*). *ἐπλάσθη ἐκ τῦ ἀςὴρ, ἀςερικὸς, ὡς ἀςερίας, ἀςερόεις.*

Ась, (*πῶς;*) = а, сь. *βλ.* Я.

Апгу̀ (*ἐπιφώνημα πρὸς κύνας θηρευτικὺς*)=а, пгу̀ = *ἆ τῦ (αὐτῦ)*. Апгу̀каю = А, пгу̀ *λέγω, ἐπιθωΰζων κύνας θηρευτικὰς, οἷον τὰς Σ. λαγωνίκας (= Λακωνικὰς), κτλ.*

Ау́, *ἰού, ἀή, ἰή.* Ау́каю, *ἰαχέω, ἀΰτέω.*

Ахáнъ, (*εἶδος δικτύου*), *τὸ Ταταρ.* achan. *πρβ. ἀχανὲς, ἀχάνη, κτλ.*

А́хъ, А́хаю (*ἄh*), *ἄχος, ἀχέω. βλ.* Охъ.

Аще (*εἰ*) = ас це (*ὡς*, сице = си, це. *βλ.* Сéй) *ἄςκε, αἴς κε (αἴκε, αἴκα).—τὸ θέμα α, ὅθεν, αἶ, ἂν=(ἐ) εἰ, εἴκε, ἐ—ἀν, ἤν.*

Σημ. Πάνυ ὀλίγαι Σλαβονικ. καὶ ʽΡωσσικ. λέξεις ἄρχονται ἀπὸ Α. τύτυ δ᾽ αἴτιον οἶμαι τόδε· τῶν γὰρ καθ᾽ ῞Ελληνας ἀπὸ Α ἀρχομένων ὀνομάτων, ἐν μὲν τοῖς τρέπουσι τὸ α εἰς ο, καὶ е, *καὶ* я *αἱ Σλαβονικαὶ διάλεκτοι· τῶν δὲ πλείςων προφέρυσι τὸ α μετά τινος πνευματισμῦ οἷον* в, г, з, с, *κτλ. (ὡς, αἴω,*

вѣю· *ἀλέω*, валяю· *ἄζω*, гажу· *ἀμὶς*, самъ, *κτλ.*). *Οἱ γέ μην Ῥῶσσοι ἐν τῇ κοινῇ διαλέκτῳ προφέρουσιν ὡς α σχεδόν τι πάντα τὰ μὴ ὀξυτονούμενα* о, *οἷον*, харашó *τὸ* хорошó, *κτλ. Αὐτῶν δὲ τῶν ἀπὸ τοῦ* а *ἀρχομένων ὀνομάτων πολλά γε εἰσιν Ἑλληνικὰ, ὡς*, адъ, *ᾅδης*, акриды, *κτλ. ἅπερ, ὡς ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς μετενηνεγμένα προφανῶς, παραλείπομεν.*

Б.

Б. Б. Б, б. (Бýки = *τῷ* b, *τῶν Γερμανῶν, κτλ.*) = *β*, *π*, *φ*.

Ба, (*ἐπιφών.*) *πᾶ*, *πᾶ!*

Бáба (*μάμμη*, *μαῖα*), *Σ. βάβω* (*β* = *μ* = *μάμμα. βλ.* Мáтерь), *καὶ συνθέτ. βαβόγραια* (*ἐσχατόγηρως*). *Ἀλβ. Οὐγκ.* baba. [*τὸ Σ. ἐν Θετταλ. βαμβύτσα* = *βομβύκη*, *βομβύλη* = *ληκύθιον*].

Бáбка (*ἀστράγαλος*) = *βέμβις*, *ιξ*, *ηξ*, *κα* (*βέβικα*, *ε* = *α*). *τὸ, τί ἦν εἶναι, ἢ ἡ καθόλου ἰδέα τοῦ ὀνόματος ἐμφαίνει στροφὴν, σῶμα στρεπτὸν, περιφερὲς* (*ὡς καὶ ἀστράγαλος*, *στράγω* = *στράφω*, *στρέφω*). *καί εἴη ἂν τὸ βέμβιξ συγγενὲς τοῦ ἄμβιξ* (*βλ.* Алéмбикъ) = *πέμφιξ*, *πόμφος* = *Ϝόμφὸς*, *ὀμφαλὸς* (*βλ.* Пýпъ)· *ὅθεν καὶ βόμβυξ*, *-βύλη*, *Σ. βαμβοῦλα*, *λιον*, *καὶ βομβύκιον* (*κάλυξ*), *καὶ ὁ βάμβαξ*, *πάμβαξ* (*διὰ τὸ περιφερές*). *Ἐκ δὲ τοῦ βόμβος* (*βομβέω*, *ὀνοματοπ.*), *ὁ βόμβυξ*, *βομβύκιον*, *βόμβυκα* = Бáбочка (*ψυχὴ*, *Σ. πεταλοῦδα*, *λτ·* papilio = *βομβυλιὸς*). *βλ. καὶ* Пупы́рь, Пчелà.

Бáвлю (*βάλλω*) *ἀπαρέμφ.* Бавити, *ὡς ἐκ τῦ* баву = *βάβω βαύω, ἀντὶ βάλω, βάλλω* (*ὡς αὔκυὼν* = *ἀλκυὼν, αἰολικῶς.*) Бавлюсь, *βάλλομαι* (*ἀναβάλλομαι, ἐπιχειρῶ*). избавля́ю, *ἐκβαϝλέω, ἐκβάλλω* (*τινὰ τῶν δεινῶν* = *ῥύομαι*) *κτλ. βλ. καὶ* ваблю.

Багóръ (*ἔγκινος*) *βάγορ, βάγος* = *ϝάγος, ἄγος,* [*ἄγω, ἀγνύω, ὄγω, ὅθεν ἄγκος, ἀγκύλος, ὄγκος, Λτ.* uncus. *῾Ρείμ. λ. ὄγω.*]

Баклáнъ, *πελεκὰν,* pelecanus carbo.

Балáкаю, (*ληρῶ*) *βλάγω, βλάζω, ὡς* болтáю.

Бадья, бадéйка (*εἶδος κάδδε*) *βάτιον, βατιάκιον, βατιακὴ, Λτ.* batiola, *κτλ. βλ. ῾Ρείμ. λ. βατιακή.*

Балýю, (*μωραίνω*). Бáловень (*μωρὸς ἄτακτος*). *ϝαλύω, ἀλάω. ϝαλεὸς,* (*ἀλεὸς, ἠλεὸς*) *καὶ ϝαλαὸς, παλαὸς, παλαιὸς, Σ. παλαϝὸς, παλαυὸς, παλαβὸς, παλαβόνω.*

*Балъ. *Γλ.* bal, *Γρ.* Ball, *᾿Ιτ.* ballo, *Μ. Λτ.* balo. (*βάλλω* = *πάλλω, πάλος. ὅθεν*) *βαλλίζω, βαλλισμός.*

*Бандýра, *πανδῦρα, ᾿Ιτ.* pandora, *κτλ. ὅθεν καὶ Γλ.* mandore.

Бáйка, (*βαΰκα*) *βαύκα, βαύκη, βαυκίον, καυκίον.*

*Банкъ (*ἀργυραμοιβῦ τράπεζα*) *᾿Ιτ.* banca, banco, *Γλ.* banque, *κτλ. ἐκ τῦ Μ. λτ.* bancha, banchus, *ἀντὶ* abacus, *ἄβαξ, ἄβακος,* (*ἄβαγκος*).

*Баня, (*λετρὸν*) *Γλ.* bain, *'Ιτ.* bagno, *Λτ.* balneum, *βαλανεῖον.* (*βλ. καὶ* Adelung. *λ.* Bad.)

Барабанъ (*τύμπανον*), Барабаню (*τυμπανίζω*) *Fαραβάσσω*, *Fάραβος*, (*Fαράβανον. ὡς τὸ τύμπανον*) „ *τυμπάνων ἀραγμοῖς* (*Εὐρπ.*)

Барабошу (*ἐνοχλῶ, θορυβῶ*) *Fαραβάασω*, *ῥαβάσσω.*

Баранъ (*κριὸς*) *βαῤῥὴν*, = *ἀῤῥὴν, ἀρνός.* „ *βάριχοι, ἄρνες. βαρεῖον, πρόβατον. βάρον, θρέμμα* (*'Ησύχ.*) *Τυρ.* baran, *Ταт. καὶ Πρ.* beren.

Барахтаюсь (*ἀπισχυρίζομαι, ἀνταγωνίζομαι*) *Fορεχθέω, ὀρεχθέω.*

*Барбарисъ, *βέρβερις. βλ.* Adelung. *Λτ.* berberis.

*Барка. *Σ. βάρκα.* *'Ιτ.* barca, *Γλ.* barque, *κτλ. βάρις.* (*βλ.* Adelung. *λ.* barke). *ἢ πιθανώτερ. συγγενὲς φάλκης, φάλκις* (*οἷον φάλκη, φάλκα, λ* = *ρ. φάρκα*) *Γρμ.* Balken, *'Ιτ* balco, falco, *κτλ. ἐκ τοῦ φάλος, πάλος, Λτ.* palus. (*βλ. 'Ρείμ. λ. φάλκης.*)

Барсъ, *πάρδος.* felis pardus. (*ὁ πάνθηρ.*)

Баснь, *βλ.* Баю.

Батя (*πάτας*) = *πατὴρ, λτ.* pater, *'Ιτ.* padre, *Γλ.* pére, *Γρ.* Vater, *'Αγ.* father, *Σβ.* fader, *Πρ.* pader, peder, *Σκρ.* peter, piter. — Бá-

тюшка, (ὑποκόρις.) πατρίδιον. ὡς Σ. παππάκης. βλ. пипаю.

Бацъ, πάξ (πάω, πάζω, πάτω, πατάω, — σσω).

Баю, βάω, φάω, βάζω, βάσκω, φάσκω (λέγω). Баснь (μῦθος) βάξις, φάσις. Басенникъ (μυθοποιὸς), Бахаръ (μυθολόγος) βάκτης, βαβάκτης, φάσκανος, βάσκανος, (φάσκω). ἐκ τȣ̃ ἄω, λατ. ajo Ϝάω, φάω, βάω, βάγω, Γερ. jagen, sagen (Kanne.)

Баю, Бай. — Баюкаю, βαυκάω, βαυκαλάω (ἐκ τȣ̃ πεποιημένου, βάου, βαῦ· ἢ βαύω = αὔω, ἰαύω, βλ. 'Ρειμ. λ. βαυκαλάω.)

Бдю (ἀγρυπνῶ) φάδω, φαίδω· ἢ, Ϝίδω, ἴδω, λτ. vido, video, (ὡς τὸ βλέπω, καὶ ὁρῶ). καὶ 'Ιτ. bado (προσέχω, καὶ προσμένω, ὡς λτ. specto, expecto). ἢ βάδω (Бѣду) = πατῶ (βέβηκα, ἵςαμαι)· ἀρχ. Γρ. beite, baite (προσμένω), Αγ. bite, κτλ.

Бедра (μηρὸς) βέθρα, βάθρον, βλ. Стегно· (βάδω, Бѣду).

Безъ (ἄνευ, ἄνε, Γερ. ohne, λτ. sine) Ϝέξ, ἔξ, ἔξω. ὅθεν, βεκὰς ('Ησύχ.) ἑκὰς, ἐκὸς, λ. secus, ἐκτὸς. βλ. 'Ρειμ. λ. ἑκάς.

Бердо (κτεὶς ὑφαντικὸς), Σρβ. brdo (κτεὶς· 2, ὅρος), ἴσως ἐκ τȣ̃ Бреду (περάθω, περάω), πέρατον, περάτη· ἢ μᾶλλον Бердо, Брдо (ὁ κτεὶς) = Ϝέρδον, ἔρδον (βλ. Орудіе) = γέρδον (ἔρδω), ὡς, γέρδης = ὑφάντης· ὅθεν καὶ Σ. γερδίζω (ἐντείνω ςήμονα εἰς ὑφὴν, πηννίον εἰς κέντησιν), καὶ, γεργέφιον (ἐργάθιον, φ≠θ, ἐργάτιον, ἐργαςήριον, ὡς, ἐργάτης ἠλακάτη).

τὸ δὲ Брдὸ (ὄρος) = βὸρθὸν (ὀρθὸν, ὡς ἡ Ὄρθυς)· ἤ τοῦτο γοῦν ἐκ τοῦ Бредѹ̀, συγγ. Берѹ̀.

Берегѹ̀, Σλ. Брегѹ̀ (τηρῶ, φυλάττω, ἐπιμέλομαι) φρέγω, αἰολ. = φράγω, φράσσω.— ἤ, φράζω, ζομαι· ὅθεν Небрегѹ̀ (ἀμελῶ, ὀλιγωρῶ), οἷον ἀφράγω, ἀφράζω, οὐ φράζομαι· небрежеши, νὴ (οὐ) φράζεσαι (= οὐ μέλει σοι. Λοuκ. I, 40)—. φράζω, καὶ φράσσω, συγχέονται, ἀμφότερα γὰρ παρὰ τὸ Ϝράγω, ῥάγω, ζω, ῥάσσω· ἐκ δὲ τοῦ Берегѹ̀, Брегѹ̀, φράγω (е = а) τὸ Бéрегъ.

Бéрегъ, Σλ. Брéгъ, βρέγος, βράγος = βράχος = ῥάχος, ῥαχία, ῥηγμῖν (ὁ λιμὴν. ἐκ τοῦ ῥάσσω, ῥήσσω), καὶ, φράγος, φραγμὸς. πρβ. Γλ. Berge = ὄχθη. [Τὸ Γερμ. Berg (ὄρος), συγγ. τοῦ, Πέργη (ὄρος Τυῤῥηνικὸν), καὶ, πέργαμον, καὶ Βέργη (πόλεως ὄνομα) = Burg (πόλις)· ὡς πάλιν τὸ Μακεδον· βύργος = πύργος (καὶ φύρκος, δωρικ. φοῦρκος, καὶ φόρκος, καὶ πόρκος = ὄρκος, ἕρκος, αἰολ. ὕρκος, μετὰ τῶν πνευματισμῶν π, β, φ, καὶ ἄρκυς, λτ. arx). τὰ πάντα ἐκ τοῦ ἔργω, Γρμ. bergen (καὶ Perg, Pferg = ἕρκος, Γλ. berg, ὅθεν, berger) = εἴργω, ἄρκω. Ἕτερον δὲ τὸ, βύριον (πόλις), Σκρ. pura. καὶ βρία, ἡ πόλις, Θρακιςὶ. βλ. Ῥείμ. λ. πέργαμος.]

Берéмя, Σλ. Брéмя, βάρεμα, βάρημα, φόρημα, βάρος (βάρω = φάρω, φέρω). ὅθεν λατ. pario (φορείω = γεννῶ), parere, peperi, partum = φόρτος (φάρος) βάρος, (ὁ φερόμενος τῆς κοιλίας καρπός)· καὶ τὸ Γρμ. gebären, geboren, ἐκ τοῦ baren = βάρεν, φά-

ρεν, φέρεν, φέρειν (ἐκφέρειν καρπὸν κοιλίας). καὶ τὸ schwar ἀρχ. swar, = βαρὺς, μετὰ τῦ πνευματισμῦ σ. καὶ ἐν τοῖς συνθέτ — bar = λτ. — fer = — φόρος. οἷον fruchtbar = frugifer = καρποφόρος. (βάρω, φάρω, πάρω, φέρω, πέρω, φορῶ, πόρω, συγγενῆ. καὶ τὸ φάρω = φέρω, φαίνεται ἐν τῷ φαρέτρα (βλ. Ῥειμ. λ. φάρω). ὅθεν Берéменная (ἔγγυος) Σ. βαρεμένη. ὡς τὸ „ βαρύνεται ἡ γαςήρ. (Λϐκν. Διάλ. ἐρωτ.) συγγ. беру. βλ. καὶ Брéмя.

Берỳ (λαμβάνω, ἐπαίρω) φέρω. Λτ. fero καὶ poro, φορῶ, ὅθεν porto. (ὡς καὶ paro, paravi= πόρω, πορέω, πορίζω.) Γτθ. bairan. Αρχ. Γρ. bäre, bare, Αγ. bear, Σβ. barar, καὶ Ἑβρ. farah, Ζεν. berwar, perwar, Σκρ. barad berwa, perwa. κτλ — Боръ, φόρος. выбирáю, (ἐκλέγω) ἐκφορέω. Со-бирáю συμ-φορέω (ἀθροίζω). ὅθεν Собóръ (ἄθροισις, σύναξις, οἷον συμφόρησις λαϋ, Ἐκκλησία πρωτεύϐσα, καὶ Собóрная цéрковь, ἡ καθολικὴ Ἐκκλησία). βλ. καὶ Боры.

Бершъ, Γερ. διάλεκτ. Börs, Bersich, Parsch, Perss, Pertsch, πέρξ, πέρκη, perca aspera. βλ. Adelung λ. börs.

Бúричъ, Ρσ. Бúрючъ Ϝῆρυξ, γῆρυξ, κῆρυξ (ἐκ τῦ ἀρύω, μετὰ τῦ Ϝ. γαρύω, καρύω, σσω. τὸ δὲ Ϝ = γ. καὶ β), Λϐσατ. bericz, Κρν. berizh, Βμ. birzic.

Бѝрчій (ἐταςὴς, ἐξεταςὴς) πειραςὴς. (λέξις ἀρχαία.)

Бію̀, πείω, = παίω (ἐκ τȣ̃ πάω, πέω, πίω, ὅθεν πίτω, πίτνω, πέτω, πάτω, πατάσσω. Λτ. battuo, Γρ. batte, Γλ. battre, Σβ. badda, Ἀγ. beat, καὶ Σκρ. pit). Бѝтва, καὶ Бóй (μάχη, ὡς πάταγος, καὶ βόμβος τῶν μαχομένων). у-бываю (ἀποκτείνω) ὡς τὸ παίω, καὶ πατάσσω (Ματθ. κϛ. 31. Ἰησ. Ναυῆ. κ. 9) βλ. καὶ война́.

Благі́й, бла́гъ, га, го, (ἀγαθὸς, θὴ, θὸν) βλαγὸς, βλακὸς (μαλακὸς, μάλαξ, μλάξ, βλάξ, μλακὸς, βλακὸς = βληχρὸς, ἱλαρός). блажу (μακαρίζω). πρβλ. λ. placo, placeo, placidus, συγγ. flacco, flacus, flacidus, βλακέω, βλάζω, κτλ. τὸ Σκρ. bhalạh, bhala, bhalam = bonus (ἀγαθός.)

Блажу (μωραίνω) βλάζω, πλάζω. Блажъ. βλάξ, καὶ βλακία. Блажну (σκανδαλίζω) πλάγχω, (πλανῶ). βλ. Ῥείμ. λ. ἀπλάκητος, καὶ μῶλυς.

Бла́пио, Ρσ. боло́то, Σ. βάλτος (τὸ ἕλος = ἅλτος, Ϝάλτος, ἄλσος ἐκ τȣ̃ ἄλδω. βλ. Σημ. Κριτικῶν εἰς Γρηγ. Κορίνθ. περὶ διαλέκτ.) Ἀλβαν. mpelte. — боло́тный, (ἕλειος) Σ. βάλτινος, βαλτήσιος.

Бле́кну, (μαραίνομαι, ὠχριῶ), Бле́клый (μεμαραμένος, ἄχρȣς), Γερ. bleik, bleich, bleichen (λευκαίνειν, ἄχρȣν ποιεῖν.) Ἀςξ blaeçan,

ablican Σβ. bleca, *Fλευκὸς*, *Fλεύκω*, *λευκαίνω*. [*τὸ Λτ.* pallidus, pallus, pallo, palleo, pallesco, *ἐκ τῦ φαλὸς* (*λευκὸς*, *λαμπρός*) *φάλιος*, *φαλάω*. *κτλ.* *ὅθεν καὶ τὸ φαῦλος*, *καὶ* flavus, *Γρμ.* falb, *'Iτ.* falbo. *κτλ.* (*'Ρείμ. λ. φαλὸς*) *βλ.* Блѣдъ.]

Блескъ (*λάμψις*), Блещу (*λάμπω*) *φλέσκω*, *φλέσκ*, *ἀντὶ φλὲξ* (*φλὸξ*, *ὡς φλέγος*) *φλέξω* = *φλέγω* (*ὡς δύσκω*, *ἐκ τῦ δύξω*, = *δύω*. *ἴσκω* = *ἴξω*, *κτλ.*) *'Εκ τῦ φλέFω*, *φλύω* *φλύγω καὶ τὸ λτ.* fulgeo, fulgor. *ὡς τὸ* „*χρυσῦ δ' ἄνθεμα φλέγει* (*Πινδ.*) *ἢ Fλεύσω* *βλεύσσω* (*λεύω*, *λεύσσω* (*ὅθεν καὶ Fλεύω*, *βλέβω*, *βλέπω*) *Fλὺξ*, *λὺξ*, *λύκη*, *Λτ.* lux, *Γρ.* Blitz (*ἀστραπὴ*) blitzen (*στράπτειν*) *'Αγ.* to blaze (*φλέγω*, *καίω*), *'Αρχ. Γρ.* blas, blast (*λάμψις*, *πῦρ*, *δάς*, *ἀστραπὴ*), *καὶ Πολ.* luskanie, luscasie (*στίλψις*, *στίλβει*, *στράπτει*) *κτλ.*

Блею. *βλάω* = *βαλάω*, (*Σ. βελάζω*) *βλήσσω*, *βλήχομαι*. *Λτ.* balo, *Γλ.* bele, beugle. *Κρν.* bleju. *καὶ Γρ.* blöke.

Близъ *πλησίον* (*πλὴς*) *πέλας*. Близный, *πλησίος*, *ὁ πλησίον*. Близку, *πλήζω*, *πλάζω*, *πελάζω*. приближа́ю *προσπλάζω*, *προσπελάζω*, *κτλ.*

Блинъ (*εἶδος πλακουντίϐ*) *πέλανος*. *Γλ.* bignet. — *τὸ Πολ.* placek. = *πλακῦς*, *λ.* placenta, (*ἐκ τῦ πλάξ*, *πλακὸς*, *πλακῦς*.)

Бло́на (*τὸ ὕστερον τῆς λεχῦς*. *λτ.* placenta, *πλακῦς*) *βλένα*, (ε=ο), *βλέννα*, *βλέννος*, *βλένος*.

(βλέω, βλόω, Γρμ. blouen = turgere). βλ. Ῥείμ. λ. βλάω, καὶ βλέννα.

Блоха́ (ψύλλος, ψύλλα) σπύλος, πύλος, πύλα, μεταθ. (πύλϝα, πλύϝα, πλοϝα.) ὡς λτ. pulex, (πύλαξ=ψύλαξ), Γλ. puce, Σκρ. pische, Ὀυγ. bolcha, Γρ. Floh, Ἀγ. flea, Ὁλ. vloo, vlooy, (ἐκ τῦ fliehen = ἵπτασθαι. Adelung.)

Блужду̀ (πλανῶμαι, ἀσελγαίνω), за-блужда́ю (πλανῶμαι, ἁμαρτάνω.) Блу́дный (ἄσωτος.) Блудъ (πορνεία). φλύδος, φλύζω, φλυδάω, φλοιδάω (φλεγυῶ, λ. flagro, flagitium) φλυδερός. [φλύζω, φλάζω, φλαδέω (ἐπὶ βρασμῦ, καὶ ζέσεως, καὶ ταραχῆς.) συγγενῆ βλάζω, πλάζω, ὅθεν καὶ πλακία, ἀπλακία, ἀμπλακία, βλ. Ῥείμ. λ. πλάω, φλάω, φλέω.]

Блѣдъ, блѣдный (ὠχρὸς) πελιδνός. ἢ συγγεν. φαλὸς, φαλ(δ)ὸς [ὡς λτ. candus, candidus, ἐκ τῦ canus (κάω, κανὸς, ὅθεν καινὸς, καὶ καῦνος) = καλὸς = λαμπρός] μεταθ. διον φλαδὸς, φλεδός, (ὡς falvus μεταθ. ἐκ τῦ φαῦλος, φάϝλος, φαλὸς, φαλλός), λτ. pallus, pallidus. Γλ. pâle. — блѣднѣю (ὠχριῶ), βλ. Бле́кну.

Блю́до (πινάκιον) πλατίον (πλάτον. Γλ. plat, Ἰτ. piato, κτλ.) блюдоли́зъ, ὡς τὰ, λειχοπίναξ.

Блюду̀ (τηρῶ, φυλάττω) βλέδω (δ=β, ὡς βελφὶς δελφὶς, ἄραδος ἄραβος) ἀντὶ βλέβω, βλέπω. καὶ οἷον βλύδω, ὡς ἀπὸ τοῦ ϝλύζω = λύσσω,

λεύσσω, *ὅθεν λύκη*, *λύχνος*, = *Fλεύω*, *βλέβω*, *βλέπω*. „ блюдите себе, *βλέπετε σφε̃* (*ἑαυτε̃ς*. *Β*. *'Ιωάν*. *α*, 9). *συγγ*. *Γρ*. blicken, *'Ολ*. blyken, *ἀρχ*. *Γρ*. lugen (*λύγειν*, *λύκειν*) = *λεύειν*, *λεύσσειν*.

Блюю (*ἐμέω*, *ἐμω̃* = *λ*. vomo) *βλύω*, *βλύζω*, *ἀπο* — *βλύζω* (*ἰλ*. I, 487.)

Блющъ (*κισσὸς*) *ἐσχηματίσθη*, *ὡς τὸ φλου̃ς φλέως*, (*ςοιβή*).

Бляха, *πλάκα*, *πλάξ*, *Γλ*. plaque, *Γρ*. Blech, *'Ολ*. bleck. *κτλ*.

Бо, (*γὰρ*). ибо (*καὶ γὰρ*). *που*, *ἤπου*.

Бобъ (*κύαμος*) *πόFα* (*πόα*) *λακ*. *πε̃α*, *ὅθεν πε̃ανος*, *πύανος*, *πύννος*. *Λτ*. faba, *Γρ*. Bohne, *'Ισλ*. baun, *'Ολ*. boon, *Λιθ*. pupa, (*πFε̃α*, *πε̃βα*, *πε̃πα*, *καὶ πόβα*, *πάβα*, *φάβα*.) *κτλ*.

Богъ (*θεὸς*) *βοF-ὸς* (*βογὸς*) *φοFὸς* = *θοFὸς* = *θεFὸς*, *θεὸς*, (*β* = *φ* = *αἰολικ*. *θ*. *ὡς θλίβω*, *φλίβω*, *βλί*(*β*)*ω*, *βλίω*. *καὶ θέρω*, *θάρω*, *φέρω*, fervo, *φάρω*, варю. *καὶ*, *θέω*, *φέω*, *φέFω* (*φέγω*, *φεύγω*) бѣгу, *κτλ*. *κατὰ τε̃ς Κρῆτας Θιὸς* (*λακωνικ*. *Σιὸς*), *καὶ θευ̃ς* (*Λτ*. deus *δευ̃ς*, *Ζευ̃ς*). *τὸ δὲ θεὸς* (*ε* = *ο*) = *θοὸς*, (*ὡς ἐλπὶς ὀλπὶς*, *ἐργάνη ὀργάνη*, *αἰολικ*.) *μετὰ τε̃ F*. *θογὸς*, *ὡς καὶ τὸ θεὸς μετὰ τε̃ F*, *θεγὸς*, *προφέρε̃σι συνήθως πολλοὶ τω̃ν 'Ηπειρωτω̃ν*. *καὶ τὸ λαὸς*, *λαγὸς*, *κτλ*. [*'Ο 'Ησύχ*. *ἔχει καὶ* „ *βαγαι̃ος*, *μέγας*, *πολὺς*, *ταχὺς*, *καὶ ὁ Ζεὺς ὁ Φρύγιος*, *ὁ καὶ Μα*–

ξεύς. — τὸ βαγαῖος ἐκ τῦ βάγας, βάγις β = μ (βλ. ἀλφάβ.) = μάγας, μάγις, λτ. magis = μέγας (ὡς καὶ μάγαρον = μέγαρον. ε = α. ἀιολικ.) καὶ „ βάγιον, μέγα. (συγκριτικὸν ὐδέτερ. ἐκ τῦ μάγας (μέγας) μαγίων (μεγίων, ὅθεν μέγιςος) μάγιον. (ὁι δὲ Κριτικοὶ ἐξέλαβον τὸ βάγιον τῦ 'Ησυχ. = Fάγιον, ἅγιον). τὸ δὲ μάγις, λτ. magis, μάγας, μέγας γίνεται ἐκ τῦ μάω, μέω, ὅθεν καὶ μάσις (ἀφ' ὖ μασίων, μάσσων, μέσσων, μέζων, μείζων, ἐκ δὲ τῦ μάσσων καὶ τὸ Μαξεύς). καὶ μᾶκος (μῆκος) μακερὸς (μακρός). ὅθεν τὸ μάκαρ, ἐπὶ Θεῦ (κυρίως = μέγας, ὑψηλὸς, ἰσχυρὸς, ὅθεν μακάριος.) „ Θεὸι μάκαρες, καὶ Μάκαρες (ἁπλῶς), ὡς καὶ ὁι Κρείττονες, καὶ τὸ Κρεῖττον (ἐπὶ θεῦ, παρὰ τὸ κράτος ἰωνικ. κρέτος, = κραταιός. βλ. 'Ρείμ. λέξ. μακρὸς καὶ μάκαρ.) Ὥςε τὸ Богъ εἴη ἂν = βάγις, βάγας, (μάγας, μέγας) (α = ο) βόγας, βόγις, βόγ-ις. Быга ὀνομάζυσι καὶ οἱ Μαγγούσιοι καὶ ἄλλα τινὰ 'Ασιανὰ ἔθνη τὸν θεὸν, κατὰ τὸ λεξικὸν τῦ Παλλᾶ (Pallas) τόμ. α]. 'Εκ τῦ Богъ, τὸ κύριον ὄνομα παρὰ Πολωνοῖς Богданъ (Бог-данъ) = Θεόδοτος λτ. Deodatus, Θεοδόσιος, Δοσίθεος, Δωρόθεος, κτλ. Ὅθεν καὶ τὸ ἐθνικὸν Βόγδανος, καὶ Βογδανία συνήθ. ἡ Μολδαβία = Θεοδοσία. (βλ. καὶ Богатый, καὶ Могу.)

Богатый, богать, богтырь, *καὶ χυδ.* богачь (*πλούσιος*) *οἷον μεγάτεος, μέγατος, ὡς ἐκ τοῦ μέγας*(*μέγαθος, μεγάθεος, μέγεθος*) *ἀντὶ μεγάλος, καὶ* (*μάγις, μᾶκος*) *μάκετος, μακέτης, μακέτηρ, μακεστὴρ, μάκιστος.* [*μ=β. καὶ α=ο, οἷον βογάτεος, βογάτης=μαγάτεος, μαγάτης, μαγέτης. καὶ βογάτηρ, = μαγέτηρ, μακέτηρ. ἐκ τοῦ μάω, μάγω, μόγω,* могу, *ὡς τὸ μεγιστὰν, μεγιστεύς. καὶ λτ.* magnus, magnates *ἐκ τοῦ μάκανος, μᾶκος*]. *Φαίνεται συγγενὲς* Богъ *ὡς λτ.* dives (*ἐκ τοῦ* dis, deus = *Δὶς, Διὸς, Δεῦς*) *δίϜιος δῖος. Τὸ δὲ Μακέτης καὶ Μακεδνὸς = μακεδανὸς, ἀπέβη παρ' Ἕλλησιν ἐθνικὸν = Μακεδών.* [*παραβάλλουσι καὶ τὸ Σνκρτ.* bhoga, *Ζενδ.* beghe. *ἀλλὰ τὸ λτ.* beatus = *βιοτὸς* (*βίοτον ἔχων, συνήθ. βιωτικός, ἐκ τοῦ* beo = *βέω, βείω, βιῶ*), *καὶ τὸ Περσ. καὶ Τουρκ.* bacht = *ἐντυχία, οὐδεμίαν σχέσιν ἔχουσι, δοκῶ, πρὸς τὸ* Богатый]. *βλ.* Богъ *καὶ* Могу.

Бодрый, бодръ, (*γρήγορος, ἰσχυρὸς, δραστικὸς*) *φοδρός = σφοδρός* (*ὡς φήξ, = σφήξ*). *ἢ φαδρὸς φαιδρός.* (*ὡς τὸ φαικὸς = ἐνεργὸς, ἀκμάζων*). *τὸ δὲ Σκρ.* badra, *Γρ.* bieder (*εὐθὺς, χρηστὸς, λτ.* probus).—Бодрость *σφοδρότης, ἢ φαιδρότης.*

Боду, бодаю, (*κυρίσσω, κερατίζω — κεντῶ*) *βόθω, βοθέω, βοθύω* (*ὅθεν βόθυνος*), *λτ.* fodio.

*Бокáлъ *βαυκάλιον* (*βαυκαλὶς*) *Σ*. *βωκάλιον*, (*Λτ*. poculum?) *μ*. *λτ*. baucalis, *'Ιτ*. boccale, *Γλ*. bocail, bocal, *Γρ*. Pokal, Bocal. *καὶ 'Αρβ*. baucal.

Бокъ, (*πλευρὰ*) *πάγος*, *πάγη*, *παγὶς*. *Σ*. *παγίδα*. (*πάγω*, *πήγω*.)

Болóто, *βλ*. блато.

Болóнь (*ςέαρ δένδρȣ*, *τὸ κυριολεκτικώτερον*, *λευκὸν*, *λ*. alburnum, *ὅθεν Γαλ*. aubier. *Γρ*. Splint, Spint), *φλόος* (*μεταθ*. *φόλος*, *φόλον*). [*φλόος*, *φλȣ̃ς*, *ὁ μετὰ τὸν ἔξω λοπὸν τȣ̃ δένδρȣ δεύτερος φλοιὸς*, *ὁ καὶ φλέως*, *καὶ φιλύρα*, *καὶ βύβλος*, *λτ*. liber, *Γρ*. Bast — *'Εκ τȣ̃ φλόος καὶ τὸ λ*. flos, *ἄνθος*, *χλόη*, *θαλερότης φυτῶν*.] Болóные, (*δάσος*) *φολόϊνον*, = *φλόϊνον*, *ἢ φυλλιῶν* (= *εἰνοσίφυλλον*) *βλ*. *καὶ* липа.

Болтáю (*πλήσσω τὸ ὕδωρ* — *τραυλίζω*, *φλυαρῶ*) *πλατάω*, (*μεταθ*. *παλτάω*) *πλατάσσω*, *πλαταγέω*, *λτ*. blatto, blattero. [*πλάζω* (*πλάσσω*, *πλήσσω*) = *βλάζω*, *βλάσσω*, *βλάττω* = *φλάζω* = *ἀσαφῶς καὶ ἀδιαρθρώτως λαλῶ*, (*Γαλην*. *Γλωσσ*.) *πρβλ*. *καὶ τὰ Γρμ*. blattern, pladdern, blodern, plodern, pludern, plaudern, plauppern, *κτλ*. *πλάω*, *πλέω*, *πλέω*, *πλύω*, *βλάω*, *βλέω*, *βλόω*, *βλύω*, *φλάω*, *φλέω*, *φλόω*, *φλύω*, *συγγενῆ*.]

*Болтъ, (*εἶδος ἥλου*) *βαλτὸν*, *βλητὸν*, *βλῆτρον* (*ἐκ τȣ̃ βάλλω*, *ὅθεν καὶ βάλανος*).

Γρ. Bolzen, *'Αγ.* bolt, *'Ιτ.* bolzone, *Γλ.* boulon, *κτλ.*

Большóй (*μέγας*) *πολλὸς*, *πολλοςὸς*, *πολύς*. Бóльшій, *καὶ* Бóлшій (*συγκριτικ.*), *ἐκ τῦ* Болій (*ὡς ἀπὸ ῥίζης*, боле, бол), *πολέως*, *πλέως*, *πλέων*, *πλείων*, *Λ.* plus, *Γερ.* full, fell, vel, voll, *καὶ* fülle = *πλέω*, *πλήθω*. *βλ.* Великій.

Бóль, *πόνος* (*ἄλγος*, *νόσος*. *λ*=*ν*. *ὡς*, *φίντατος*, *φίλτατος*· *λίτρον*, *νίτρον*). Болю, *πονῶ*. Больный, бóленъ, *πονῶν*.

*Бóмба, *Σ.* *βόμβα*. *'Ιτ.* bomba, *Γλ.* bombe, *Γλ.* bombe, (*βόμβος*.)

Бóмба (*εἶδος ὑφάσματος*. damas de laine), *βόμβαξ*, *βάμβαξ*.

Бóрзый, бóрзъ (*ταχὺς*), *φορὸς* (*φόρς*, *βόρς*, *φ*=*β*. *ἐκ τῦ φέρω* = Берỳ); *καὶ τὸ λτ.* fortis (*ἰσχυρὸς*) = *φορὸς*, *φερτὸς* (*ὅθεν φέρτερος*), *ὡς*, *μόρος*, mors, mortis, *κτλ.*

Бормочỳ, (*γογγύζω*), *Σ.* *φρομάζω* (*φριμάζω*), *φρέμω*, fremo (= *χρέμω*), *φρυάσσω*.

Боровúкъ (*εἶδος ἀμανίτε*, bolvitus bovinus), *ἐκ τῦ* Бóръ (*ἄλσος*), *ἐφ' ὗ φύεται*· *ὁκ*=*βόλβιτον*.

Бóровъ (*κάπρος*), *κατὰ διαλέκτες*, brav, Бровь. beran = *Ϝέῤῥας*, *ἔῤῥας*, *καὶ ἔῤῥαος*, *λτ.* aries *καὶ ἐῤῥωδὸς*, (*πᾶν ἀρσενικὸν θρέμμα*, *κάπρος*, *κριὸς*), *Λτ.* verres, *Γλ.* verrat, *Σκρ.* varaha. [*ἐκ τῦ ἄῤῥης*, *'Ιων.* *ἔῤῥην*, *ἔῤῥας*, *κτλ.* *βλ.* Баранъ].

Бородà, *βλ.* Брадà.

Борозда̀, *βλ.* Бразда̀.

Борона̀ (*λίσγος*), *Σλ.* Брана̀, *Οὐγ.* borona —. Борону́ю, бороню̀, *φαρύνω*, *φάρος*, *φαρόω* (*ὅθεν*, *οἷον φαρόνη. ὡς ἐκ τοῦ φάρω*, *πάρω*, *πέρω*, Беру̀, *περόνη*). *βλ.* Бразда̀.

Бо́ръ, Бо́ры (*πτυχαὶ*, *ῥυτίδες*), *συγγ. φάρω*, *ὡς τὸ φαρκίς.* (*πάρω*, *βάρω*= Беру̀, *φάρω*, *φέρω*).

Бо́ръ (*ἄλσος πιτύων*, *πίτυς*, *Κροτ. σχῖνος*), *Γρμ.* Föhre· Беру̀? *φέρω*, *πέρω*, *πείρω* (*πέρος*, *βλ.* Бразда̀), *διὰ τὸ ἀκανθῶδες τοῦ φυτοῦ*; *τὸ Γλ.* forret *φασὶν ἐκ τοῦ λτ.* foris· *βλ.* Дво́ръ.

Борю̀ (*μάχομαι*) *πόρω*, *πάρω*, *πέρω*, *πείρω*, *πειράω.* (*ὡς τὸ „ἐπειρήσαντο πάλῃ, ἀέθλοις, πόδεσσιν.* *Ὅμηρ.*)· *ἐκ τοῦ πάρω*, *πέρω*, *καὶ τὸ λτ.* perio—rior, experior. *τὸ δὲ πάρω=φάρω*, *φέρω*, *ὅθεν Γρ.* fahren, erfahren, Fahr, Gefahr = periculum (*πεῖρα*, *πειρασμὸς*, *ἐπιβουλή*), Gefährde (*δόλος*), *κτλ. βλ.* Беру̀.

Восы́й, Бо́съ (*ἀνυπόδετος*, *πεζὸς*), *πὸς*, *λακωνικ. πὸρ=ποῦς*, (*ὅθεν*, *οἷον*, *ποσὸς*, *ὡς πέζα*, *πεζός*), *Λτ.* pedis, pes (*ποῦς*), *Ἰτ.* piede, *Γλ.* piè, *Γοτ.* fotus (*ποῦς*, *ποδὸς*), *Γρ.* Fuss, *Ἰσλ.* fotur, *Ἀγ.* foot, *καὶ Πρ.* path.— „ходить босикомъ *ὁδεῖν* (*ὁδεύειν*) *ποσὶ* (*πεζικῶς*). *συγγεν.* Пѣшій. *ἕτερον δὲ τὸ Τουρ.* bosch = *κενός.*

Бота́ю, *πατάω*, *πατάσσω* (*πάτω*, *πάω*, Бію, *παίω*).

*Ботъ (*εἶδος πλοίου*) *Γρ.* Both, *Ὀλ.* boot, *Ἀγ.* boat, *μσ. Λτ.* batus, batelus, *Ἰτ.* ba-

tello, *Γλ.* bateau, (*καὶ Περ.* betif, *Σκρ.* poda = *πλοῖον*). *συγγ.* *βῶτις*, *βῦτις* (бочка), *καὶ* *'Εβρ.* bath, *βάτος* (*Λουκ. ις'.* 6). *βλ.* Adelung, *λ.* Both.

Ботъ, Ботогъ, Батогъ (*βακτηρία*) *βατὴρ*, *βατηρία.* *Γλ.* batton, *'Ιτ.* bastone.

*Боты (*πληθυντικ.*) *βαττὰ*, *βάσσαι*, (*ὑποδήματα*, *ἐκ τοῦ βάω*, *βατῶ*, *πατῶ*), *Γλ.* botte, *'Ιτ.* botta. *Αγ.* boot. *κτλ.*

Ботѣю (*πιαίνω*, *παχύνω —νομαι*) *βοτέω*, [*βόω*, *βάω*, *πάω*, *πάσσω*, *πάζω*, *παςὸς*, *παχὺς* *παχύνω.* *βλ.* *'Ρειμ.* *λ.* *πάω.*]

Бочка (боча) *βῶτις*, *βοῦττις*, *βύτις*, *βυτίον* (*Σ.* *βουτζίον*, *καὶ βότζα*), *βυτίνη.* *Βμ.* butina, *Λτ.* buttis, *Γρ.* Butte, Bottich. *'Ιτ.* botte, *'Ισπ.* botta. *κτλ.*

Боюсь (*μέσον=φοβοῦμαι*), *ἐκ τοῦ ἀῤῥήτου* бою = *φόω*, *φάω*, *φέω*, *ὅθεν φέϜω*, *φέβω* (*φόβος*) *φόβω*, *φοβέω*, *οῦμαι.* *καὶ φάϜω*, *φάβω*, *λ.* paveo, (*φάβη*, *φάβορ*, *λ.* pavor) *Σκρ.* bhajo. [*ἐκ τοῦ φέω*, *φεύω*, *καὶ μετ' ἄλλου διγάμματος*, *τὸ φεύϜω*, *φεύγω.* *ὅθεν* бѣгу]. боязнь, *φόασις*, = *φόβασις*, *φόβος.* *Λιθ.* baisube.

Бояринъ, *καὶ* Болярин. *καὶ συγκοπῇ* Баринъ (*μεγιςᾶν*, *κύριος*, *δεσπότης δούλου*) *ὅθεν*, *Σ.* *βοϊάρος* (*ἐν τῇ Μολδοβλαχίᾳ*), *Γλ.* bojar. [*τὴν λέξιν ὁ Τατίσσεφος νομίζει Σαρματικὴν*, *σημαίνουσαν κυρίως*, *σοφόν.* *Εἰ μὴ ἦν τὸ λ ἐν τῷ*

* *

Болӑринъ *κατ᾽ ἐπένθεσιν*, *εἶχεν ἄν τις ἀντιτάξαι πρὸς τῦτο τὸ πολυάῤῥην*, *πολύῤῥην* (*πολυπρόβατος*), *κατ᾽ ἔκπτωσιν τῦ λ*, Бояринъ *οἷον*, *ποάῤῥην*). *Οἱ μεγιςᾶνες καὶ δεσπόται ἦσαν τὸ πάλαι* (*τί δ᾽ ὀχὶ καὶ νῦν;*) *πολυπρόβατοι καὶ πολυκτήμονες*, *ὡς ὁ πολυάῤῥην Θυέςης*, (*Ἰλ. Β.* 109.) *Ἔςι δ᾽ οὖν τὸ* Бояринъ, (*ὡς καὶ τὸ* Боязнь, *ἐκ τῦ* боюсь) = *φοαρὸς* (*φ* = *β*, *βοαρός*), *ἀντὶ φοβερὸς*. *Γίνονται δὲ δήπυ οἱ Βοϊάροι καὶ φοάροι*, *ἤτοι φοβερὸι πρὸς τοὺς ἥττονας*, *καταχρώμενοι τῇ ἐξυσίᾳ*.

Брадà, *Ῥωσσ.* Бородà (*πώγων*, *γένειον*), *Γρ.* Bart, *Βαλλ.* barf, *Αγ.* beart, bart, *Γλ.* barbe, *Ἰτ.* barba, (*ὅθεν καὶ* barbiere, *καὶ Περ- καὶ Τυρ.* berber), *λτ.* barba = *φορβὰ*, *φορβή*. [*φέρβω*, *ὅθεν καὶ φέρβα*, *λτ.* herba, *καὶ ἡ* fibra *ἐκ τῦ φέρβα*, *μεταθ.* .*φέβρα*, *ὡς καὶ* Брадà=barba, (*δ*=*β*, *ὡς*, *ἄραβος*, *ἄραδος*) — *οὕτω καὶ τὰ*, *ἄνθος*, *λάχνη*, *χνόος*, *ἴυλος*, *μεταφέρονται ἀπὸ τῶν φυτῶν καὶ εἰς τὸ γένειον*, *καὶ ὁ πάππος*, *ἀπὸ τῦ ἀνθρώπυ εἰς τὸ φυτὸν*. *καὶ οἱ ἀνθέρικες*, *γένεια ςαχύων*, *κτλ.* *Οἱ ἀρχαῖοι ἔφερβον* (*ἔτρεφον*) *πώγωνα*. *ὅθεν καὶ τὸ παλαιὸν Νορδικὸν*, grön, (barba) *συγγ. ἀρχ. Γερ.* gron, granan (crescere, *αὔξειν*). *ὡς πάλιν*, Scör (barba) *ἐκ τῦ* scora (*ἐντέμνειν*), scëran (*κείρειν*), *παρὰ τοῖς εἰωθόσι κείρειν τὸ γένειον*. (*βλ.* Grimms gramm.

tom. *β*). *ἄλλοι παράγ. τὸ Γρ.* bart *ἐκ τῶ ἀρχ.* bar = vir, *ὁ ἀνὴρ, ἐκ τῶ ἴς, ἴρ, Ϝίρ. ἢ ἐκ τῶ* Borst (*ἀκανθώδης θρίξ*), *κτλ. βλ.* Adelung.]

Бразда̀, *'Ρωσσ.* Борозда̀ (*ἄρυρα, αὖλαξ, ἄροσις, κτλ.*) Браздю̀, *'Ρωσ.* Борожжу̀, *φαρύσδω, φαρύζω,* (*μεταβολῇ τῶν ςοιχείων, φαρόσδω, φορόζω, συγκοπῇ καὶ μεταθέσ. φράσδω*) *ἐκ τῶ φαρόω, φάρω, ὅθεν φαρκὶς, Λτ.* poroa, *Γρ.* Furche, *κτλ.* [*φάρω* (*φάω, πάω, σπάω, σπάζω, κτλ.*) *ψιλώτερον, πάρω, πέρω, πείρω, πόρῶ. Λ.* foro, forare, *Γρ.* bohren, *Κσξ.* baren, *'Αγ.* bore, *'Ισπ.* barrenar, *μ. Λτ.* bironare, (*περονάω*), *καὶ 'Αρβ.* berren, *'Εβ.* baar, (*σκάπτειν*). *πρὸς τὸ* bohren, *συγγενεύει καὶ τὸ Γρ.* furchen (*ἀροτριᾷν*), *'Ασξ.* furian, *κτλ. ὡς πάλιν, πέρω, πέρσω,* = *Γλ.* percer].

Бракъ, (*γάμος*), *ἴσως ἐκ τῶ* Беру̀ (*φέρω, ὡς τὸ, ἄγεσθαι γυναῖκα.*) *ἢ συγγενὲς τῶ ἀπηρχαιωμένυ προίκω, ὅθεν προὶξ, πρώξ, πρῶκος, λ.* procus (*μνήςωρ*). *καὶ τὸ Γρ.* Braut, *καὶ* Frau, *οἷον προία, καὶ προίτη, ὡς ἐκ τῶ προίω* (*ἀντὶ προίκω*) *ὅθεν* freien, (*μνῶμαι, νυμφεύομαι*), Freier (*μνήςωρ*). (*βλ.* Kanne, *περὶ συγγεν. τῆς 'Ελλην. καὶ Γερμαν. γλώσσ. σελ.* 112). *καὶ τὸ* Bräutigam, (*νυμφίος*) *σύνθετ. ἐκ τῶ προίτη καὶ γάμος, ὡς προίτην γαμῶν. 'Αλλ' ὁ σοφὸς 'Ρείμερ. ὀρθότερον,*

παράγει τὸ Frau, ἐκ τῦ Freye, καὶ ἐκδέχεται = domina, (καὶ Γοτθ. Frauja = dominus, καὶ frija = frey), ὡς καὶ τὸ λτ. liberi (τὰ τέκνα) ἐκ τῦ liber, libera. οἱ οἰκοδεσπόται καὶ τὰ τέκνα ἦσαν ἐλεύθεροι, οἱ δὲ λοιποὶ οἱ ἐν τῇ οἰκίᾳ, οἰκέται καὶ δῦλοι. (βλ. Ῥείμ. λ. παῖς.)

Бракъ (ἔκκριμμα, ἀπόῤῥηγμα, Σ. ἀποδιαλέγιον) τὸ Γερ. brack. — Бракýю (ἐκκρίνω,. διαλέγων ἀποῤῥίπτω. Σ. ἀποδιαλέγω), οἷον βρακέω, βράκω, βράγω, βρᾶγμα. [καὶ βράσσω, βράζω, βράσμα, ἀπόβρασμα. ἐκ τῦ ῥάσσω, ῥάζω, ῥάγω. καὶ Γερ. braken = brechen, Ϝρήγειν, ῥηγνύειν.]

Брань (πόλεμος, μάχη, ἔρις, ἐπίπληξις). Браню̀ (ἐπιπλήττω, ἀπειλῶ). βράνω, βρένω (ὅθεν βέβρενται, βροντὴ) = βρέμω, βρόμος, βριμάω, ῶμαι, καὶ δασύτερον, φριμάω. λ. fremo, Γρ. brümmen, Ἀσξ. bremman, καὶ Ἑβρ. brem.

Братъ (ἀδελφὸς) φράτ-ωρ, φράτωρ, φρητὴρ (Ἡσύχ. οὗτος ἔχει καὶ λέξιν ἐλλειπῆ „βρα... = ἀδελφὸι, ὑπὸ Ἠλείων.) λ. frater, Γτ. brothr, Γρ. Bruder, ἀρχ. pruader, bruader, Ἰσλ. brodur, Βαλ. brawd, Σκρ. brata, brader, καὶ Περ. berader.— Бра́тія (ἀθροιςικὸν = ἀδελφότης, ἀντὶ ἀδελφοὶ) φρατία, φρατρία.

Бра́шно, βρῶσις. Бра́шный, βρώσιμον, βρῶμα. [παῤῥ. Γρ. Brod (ἄρτος) βρωτὺς, Κσξ. brood,

braud, *Αγ.* bread, *καὶ Ταταρ.* brot, broe, *κτλ. τὸ 'Εβ.* brah = *βρώθω.*]

Бревнò, (*δοκὸς*) *καὶ* Бервнò = *πρέβνον*, *ἀντὶ πρέμνον*, (*ὡς*, *μέμβλω*, *βέβλω*=*μέλλω*, *κτλ.*)

Брегỳ, *βλ.* Берегỳ.

Брéгъ, *βλ.* Бéрегъ.

Бредỳ, (*βάδην πορεύομαι*), (*πρήδω*, *πρήζω*) *πρήσσω*, *ὡς* ,, *διαπρήσσειν κέλευθα* ("*Ομ*). Бродъ, *πόρος*, *πορθμός*, *Γρμ.* Furth, *ἐκ τȣ̃* fuhren, fahren, *κτλ. καὶ* '*Ρωσ.* Брожỳ (*πλανῶμαι*—2) *βράζω* (*ἐπὶ ζυμȣμένων ὑγρῶν* ,, пиво въ бочкѣ бродитъ, *Σ. ἡ πίβα εἰς τὸ βȣτζίον βράζει.*) '*Εκ τȣ̃ πέρω*, *περάω*, *περάσω*, *γίνεται τὸ πρήσσω. ἐκ δὲ τȣ̃ πρέω* (*ὀνοματοπεποιημένȣ*) *γίνεται πρήθω*, *Σ. πρήζω*, *πρηδὼν*, *πρηστὴρ. διὰ τȣ̃το συμπίπτȣσιν εἰς τὸ* Бредỳ *αἱ τȣ̃ πρήθω*, *καὶ πρήσσω*, (*περάω*) *σημασίαι. εἰ μὴ ἐπλάσθη ἐκ τȣ̃ βράζω* (*βράδω*, *βρέδω*) *ἐπὶ τῆς δευτέρας σημασίας τȣ̃ βράζειν* (*Γρ.* brauen, *μ. λτ.* brasso, braxo). *ὅθεν φαίνεται καὶ τὸ* Брага (*εἶδος ζύθȣ*), *ὡς καὶ τὸ βρύτος*, *βρȣ̃τος* (*βρύττω*, *βρύχω.*)

Брéжу (*παραλαλῶ*, *καθ' ὕπνον*, *ἢ ἔξυπνος*) *βράζω*, *βρύζω*, *βρύω*, *βρυάζω*, (*ὡς καὶ φλάζω*, *φλύζω.*)

Брéзгую (*βδελύττομαι*, *σικχαίνομαι*, *ἐπὶ γευστῶν*), *ὡς ἐκ τοῦ* Брéзгу, *βρύσκω*, *βρύξω*, *βρύζω*=*βρύγω*, *Fρύγω*, *ῥυγγάω*, *ὅθεν ἐρύγω*, *ἐρυγγάω*, *ἐρεύγω-γομαι* (*ἐμέω*).

Бре́мя *βλ.* Бере́мя. Бременю̀, *βαρύνω* (*ἐπιφορτίζω*) *κτλ.*

Бре́ніе (*ἄργιλος*, *πηλὸς*), Бре́нный, (*πήλινος*, *εὔθραυςος*) *συγγ.* *αἰολ.* *φρένω*, *φράνω*, = *θράνω*, *θρανεύω*, *θρανευτὸς*, *θράνος*, *ὡς καὶ θράγω*, *θράγγω*, *λτ.* frango, (*θράω*, *θραύω*, *θράζω*).

Бренчу̀, *βρεντῶ*, *αἰολικ.* = *βροντῶ* (*βομβῶ*, *κροτῶ*.)

Брію, *βλ.* Брѣю.

Бровь, *ἀ-βροὺς*, *Μακεδονικ.* = *ὀ-φρὺς*, *ὀφρὺς* *Σ.* *φρύδι*. *Πολ.* brwi, *Λιθ.* bruvis, *Γρ.* Braue (Augen-braue. *βλ.* Adelung. *καὶ* *Ῥείμ.* *λ.* *ὀφρὺς*). *Ἀγ.* brow, *Ὁλ.* brawe, *Πρ.* ebru. *Σκρ.* bruwo, *κτλ.* Междубровіе = *μεσόφρυον*.

Броня̀ (*θώραξ*), *ἀρχ.* *Γρ.* brünne — Бороню̀ (*σκέπω*, *ὑπερασπίζομαι*) *φορινῶ*, *φορίνη*. [*φορίνη*, *δέρμα παχὺ*, *ὅθεν τὸ* Броня, *ὁ θώραξ*, *ὡς ἐκ δέρματος*, *καθὰ καὶ* *Λτ.* lorica (lorum, *λῶρος*, *ἱμὰς*), *Γλ.* cuirasse, *ἐκ τοῦ* cuir, *λ.* corium, *χόριον* (*δέρμα*) *κτλ.* *Πρβ.* *βοέη*, *βοῦς*, *ῥινὸς* (*δέρμα*), *ἀντὶ τῆς ἐκ δερμάτων ἀσπίδος*, *Ἰλ.* *Η*, *Δ*, *κτξ.*]

Броса́ю, Бро́шу (*ῥίπτω*. — *Ῥωσσικ.*) *Ϝράσσω*, *ῥάσσω*, (*ῥάω*, *ῥέω*, *ῥύω*, ruo, *ῥίω*, *ῥίπω*, *πτω*.)

Брощъ (*ἐρυθρόδανον*, *ῥίζα*, *συνήθ.* *ῥιζάριον*) *Ϝρουσσὸς*, *ρυσὸς*, *ἐρυσὸς* = *ῥυθὸς*, *ἐρυθὸς*, *ἔρυθος*, *ἔρευθος*. (*Σλαβονικόν*). *βλ.* *Δοβρόβ.* *σελ.* 115.

Брыжи, (εἶδος περιτραχηλίου πολυπτύχου καὶ ῥυσσοῦ) Γαλ. fraise, Fρυσσός, -σοὶ, Fρυσὶς, ῥυτὶς, Fρύζω, ῥύσσω. Γλ. fraiser. καὶ Fρύγω, φρύγω. Λτ. rugo, κτλ. (βλ. Ῥείμ. λ. φρίσσω). ὅθεν Брызéйка (τὸ μεσεντέριον), οἷον ῥυσσωτὸν, ῥυστακτὸν, διὰ τὰς ἐν αὐτῷ ῥυτίδας καὶ πτυχάς.

Брызжу (πιδύω) Fρήζω (ῥήσσω), ῥήγω, ῥήγνυμι, — μαι, (ὡς, ῥῆξαι δάκρυ). ἐκ τοῦ ῥάζω, καὶ τὸ ῥοίζω, ῥοιζέω. „ Звѣрь брызнулъ, (ὁ) φὴρ ῥοίζησε (μετὰ ῥόθου ἔφυγε). Брызгу́нъ ὁ ῥάζων, ῥαίνων ἐν τῷ λαλεῖν. βλ. καὶ Прыщу.

Брыка́ю (λακτίζω) Fρήκω, ῥήγω, ῥήσσω. „ πέδον ῥήσσωσι πόδεσσι. (Ἀπολλών. καὶ Ὅμ.) βλ. καὶ прыгаю.

Брѣю, καὶ Брíю, (ξυρίζω), πρίω, πρίζω. ἢ Fρίω, Fραίω (ῥαίω, ῥάω, ῥάγω, ῥήσσω, ῥάζω, ῥάδω, Λτ. rado, Γλ. raser.)

Брюзгну (ῥυσσοῦμαι) Fριγνόω, ῥικνόω, ῥικνοῦμαι (ἐκ τοῦ ῥίσσω, Fρίσσω, φρίσσω, φρίξω (φρίσκω, φρύσκω — σγω, Брюзгу) συγγ. ῥάζω, ῥύζω, ῥύσσω, ῥυσσὸς, ῥυτὶς.) βλ. Брыжи.

Брюзжу̀, (βριμῶμαι, ἐπιπλήττω) βρύζω=βρύσσω, βρύττω, βρύκω, βρύχω. Πρβ. Γρ. brausen, βράζειν, Σβ. brusa, Γλ. bruis, bruir, κτλ. — Брюзгà, βρυγμὸς, βρυχὴ (βρίμη, βρίμησις). — Брюзгли́вый, βρυχητὴς, Γρ. brausend, (Γλ. brusque, Ἰτ. brusco?) κτλ.

Брю́хо (*κοιλία*), *ἀρχ. Γρ.* bru. *συγγ. βρύω*, (*ὅθεν ἔμβρυον*), *καὶ βρὺξ, βρυχὸς; ἢ βρύγχος*, (*βρύχος*) *βρόγχος* (*βρύκω, καταπίνω*); [*τὸ Κσξ.* brüche = *ὑπογάστριον. τὸ Γρ.* brüch, = *βρακίον*, *βράκες* (*ἀναξυρίδες Σκυθῶν, καὶ Γάλλων*). *καὶ ἀρχ. Γρ.* brucha = *ζώνη.* (*καὶ ἡ ζώνη καὶ τὸ βρακίον δεσμεύονται ἐπὶ τῆς κοιλίας*). *βλ.* Adelung. *λ.* brüch.

Бряца́ю, Брячу̀, Бря́каю (*ψοφῶ, κροτῶ*) *βράκω, βράχω, βράσσω, βράζω*, (*ῥάζω*).

Бу́бенъ (*τύμπανον*) *βυβὸν, βυβὸς* (*βύω, βύζω, ἐκ τοῦ ἤχου βυ, βου, ὅθεν καὶ βύκτης, βυκάνη*, buccina, *κτλ. τὸ δὲ „ βυδὸς, μουσικὸς, ἐκ τοῦ ϝύδω, ὕδω, ᾄδω*, = *ἀοιδὸς* (*Ἡσύχ.*)

Бугъ (*ὁ ποταμὸς Ὕπανις*) *ἴσως, ϝοῦγ-ος, οὖγος, ὕγος.* [*ἐκ τοῦ ὕγω, ὕϝω, ὕω, ὅθεν ὑγερὸς, ὑγρὸς. ὡς ὕω, ὕδω, ὕδωρ. οὕτως ἐκ τοῦ ὕω, μετὰ τοῦ ϝ, ϝύω, ἐσχηματίσθη καὶ τὸ φύω* (Бы-ю, *βλ.* Быва́ю.) *ὅθεν φῦκος, κτλ.* (*βλ.* Угра). *τῶν δὲ Σλαβονιςῶν τινὲς πάνυ ἀπιθάνως παράγουσι καὶ τὸ* Богъ, (*Θεὸς*) *ἐκ τοῦ* Бугъ, *δικαιολογοῦντες τὴν ἐτυμολογίαν ὡς ἐκ τῆς τῶν παλαιῶν Σλαβόνων μυθολογίας, οἵτινες ἐδόξαζον καὶ Θεοὺς ἐνύδρους, καὶ εἰναλίους, κατὰ τοὺς Ἑλληνικοὺς Νηρεῖς, καὶ Νηρηΐδας. κτλ.*]

Буда́ра (*πλοῖον ποτάμιον, καὶ πᾶσα ναῦς ἀτέχνως νεναυπηγημένη*), *Σ. βουττάρα, βουτσάρα*, = *βοῦτις μεγάλη. βλ.* Бочка, *καὶ* Бошъ.

Бузинà (ἀκτέα. Λτ. sambucus), Σ. βούζιον, [ἴσως, βύζω, βυζὸς, = ναστὸς, μεστὸς, ὡς μεστὸν ἐντεριώνης, ἧς ἐξαιρουμένης γίνεται κοῦφον (κενὸν) τὸ ξύλον, ὅθεν πάλιν, Σ. κουφοξυλέα.]

Бýй, Бýій (μωρὸς) βούειος? ἢ Γλ. fou.

Бýйволъ, βούβαλος. Σ. βουβάλιον, Λτ. bubalus, Ἰτ. buffallo, Γλ. bufle, Γρ. Büffel, Βμ. buwol, Πολ. bowl.

Букъ (φηγὸς) Λτ. fagus, Γλ. feau, fau, foyard, Γρ. Buche. κτλ.

Бýква (γράμμα) συγγ. Γρ. Buch (βίβλος), ἴσ. φηγὸς (ὡς εἰς φηγοῦ φλοιὸν γραφόντων τῶν παλαιῶν, καθὰ καὶ βίβλος ἐκ τῆς βύβλȣ.) ἢ πύκα, πέκϜα = πυκτὶς, πυξίον (γραφικὸς πίναξ, ἀλφαβητάριον), ἐκ τȣ̃ πυκὸς, δωρικ. πȣκὸς (πυκνὸς) πύξος. βλ. книга.

Буль (ἦχος ὕδατος ἐξ ἀγγείȣ ςεναςόμȣ) βουλ, ὀνοματοποιΐα, ὡς καὶ (βυλὸς) βυλλάω, bullio, Булькаю, βλ. καὶ пузырь.

Бумáга (χάρτης) ἐκ τοῦ βόμβακος, βόμβαξ, βάμβαξ, πάμβαξ. „ βαμβακινὸν (ἐλλειπτ. χαρτίον. (Βυζαντινοί.) βόβακος, βόμαγος, (β = μ. βλ. ἀλφάβητ.)· οὕτως εἶπον καὶ Веммараны, ἀντὶ μεμβράνειοι, membranei. βλ. кожа.

Бурдà, φύρδα, (θολὸν ποτὸν), καὶ Ταт. burdá.

Бурчу̀, *βρύζω*, *βρύσσω*. *ἢ βορύζω*, (*βορβορύζω*, (*ἐπὶ κορκορυγῆς κοιλίας*, *καὶ ζυμουμένου ζύθου*, *ὡς Γρ.* brausen, (*βράζειν*).

Бýрый *καστανοειδὴς*, *ἐπὶ ἵππων*, *καὶ ἀλωπέκων*), *πυῤῥὸς*, *πυῤῥίας*. (*ὡς τὸ*, *αἴθων ἵππος*, *ἀλώπηξ* (*Ὁμ*). *Λτ.* burrus. (*βλ. καὶ* Adelung, *λ.* braun). Бурѣю, *πυῤῥάω*, *πυῤῥάζω*. (*ἐπὶ τοῦ τοιούτου χρώματος*).

Бýря (*καταιγὶς*) *βοῤῥᾶς*, *'Ιτ.* bora, borrasca, *κτλ.* Бурный, (*καταιγιδώδης*, *θυελλώδης*, *βίαιος*) *βοῤῥεινὸς*, *βόῤῥειος*. (*ἡ φοῦρα*, *φούρια*, *Λτ.* furia,=*θούρα*, *θοῦρος*, *θύρω*, *θούρω*, *αἰολ. φούρω*.) *τὸ* Бурлю̀ (*ἀνησυχάζω*, *θορυβῶ*) *συμφωνεῖ μετὰ τοῦ βρυαλλίζω*, (*Σ. βουρλίζω*), *Γλ.* brouiller (*συγχύζειν*). „ *βρουλὸς*, *πονηρὸς* (*Ἡσύχ.*)

*Бутыль, *τὸ Γλ.* bouteille, *βωτίον*, *βωτίλλιον*.

Бýхну, (*παχύνομαι*, *οἰδαίνω*) *πυκνόω*, *πυκνῶ*, *ἢ βυκόω*, *βυκῶ*. *Σ. βουκόνω*, „ *βεβυκῶσθαι*, *πεπρῆσθαι*. (*Ἡσύχ. ἐκ τῦ βύω*, *βύνω*, *βύζω*, *βύκτης* (*βύκη*,) *λτ.* buca, bucca, *ὅθεν ἡ συνήθ.* *βοῦκα*). *καὶ τὸ συνήθ.* *βέχαβος*, *πέχαβος* (*μπέχαβος*), *ὁ χαῦνος καὶ οἰδαλέος*, (*οἷον βύκαβος*, *ἐκ τοῦ βύκη*, *ὡς ἐκ τῦ λύκη*, *λύκαβος*, *ὅθεν λυκάβας*.) *πρβ τὸ 'Ιτ.* bocca (*ϛόμα*)=buca, *βύκη*, *ἐκ τῦ βύζω*. *ὡς καὶ τὸ ϛόμα*=*ϛόμος*, *ϛόβος*, *ἐκ τῦ ϛέβω*, *ϛείβω*, (*ϛύπω*, *Σ. ϛυπόνω*). *β*, *καὶ π*=*μ*. *βλ. 'Ρείμ.*

Бучу̀, *βύζω* (*βομβῶ*), *ὡς τὸ* „ *βύας ἔβυξε*,

Бы (*μόριον διστακτικὸν, καὶ δυνητικὸν, ὡς τὸ ἂν*), *ἐκ τοῦ* Быти', *φύω, φύειν, (φῦ), ὡς τὸ Λτ.* esset. *ἢ Fείη, εἴη. (Δοβρόβισκ.) βλ.* Бывáю. *ἴσως καὶ ὁ εἰ σύνδεσμ. (ἐκ τοῦ εἴη) Fει.*

Бывáю, (*γίνομαι*) *ἀπαρέμ.* бы́ти, *'Ρωσ.* бытъ *τὸ θέμα* бы (*Δοβρόβισκ.*) = *φύ-ω, φύω, φυFέω, φυέω, καὶ φίω. Λτ.* fuo, *καὶ* fio. *Σκρ.* biwaha, *κτλ. μέλ.* буду, *φούτω, φύτω, (τ = σ) = φύσω. ὡς ἐκ τοῦ φόω (= φύω) φώω (ὅθεν φὼς = ἄνθρωπος, = φύσας, ἢ φὺς, φυτὸν, γέννημα. καὶ φωτεύω = γεννάω,) φῶμι, τὸ λτ.* forem, es, et, *καὶ* fore *ἀπαρέμφ. = φῶσαι (= φῦναι, γεννηθῆναι, ἔσεθαι). καὶ πάλιν, φάω, (φάξω)* facio (= *φύω, γείνω, εἰς γένεσιν παράγω = ποιῶ*) *καὶ* factus (= *πεφυκὼς, γεγονὼς. βλ. 'Ρείμ. λ. φώω*). *καὶ τὸ Περσικ.* bud = буду (*ἔσομαι. ὡς βοηθητικ. τοῦ μέλλοντος. βλ. Μερ. Α. ῥῆμα*) — Бытiè (*γένεσις*) *φυτία, φύτησις, φύτις, φύσις· καὶ* Бытьè, Бытъ, *βίοτος, (περιουσία). ὡς τῆς Σ. τὸ εἶνας, τὰ ὑπάρχοντα.*

Бурáвъ (*τρύπανον*), Бурáвлю (*τρυπανίζω*) *πεῖρας, πειρὰ, περατήριον, πείρω, περάω, περάFω,* (бураву), *πόρω, λ.* foro, *Γερ.* bohren, Borher, *Γλ.* perçoir, *κτλ. βλ.* Браздà.

Быкъ (*ταῦρος*) *βοῦς, βὼξ, Λτ.* box, (*ἐκ τοῦ βόω. ἢ βύω, βὺξ. ὡς, βάω, βήκη, Λτ.* vacca, *κτλ. ὀνοματοπεποιημένα ἐκ τοῦ μυκηθμοῦ*

τῶν ζώων.) *πρβ. Γρ.* bujche, *Οὐγ.* bika, *Τερ.* boga, *Σκρ.* baswa, *κλ. βλ.* Волъ.

Быстрый (*ταχὺς, ὀξὺς*), Быстряю, убыстряю (*σπεύδω*), *Ϝοιςρήεις, Ϝοιςρέω.* [*τοῦ* Быстръ *συγγενὴς φαίνεται καὶ ὁ Ἴςρος. ὡς ἐκ τοῦ οἴω, οἰςός, οἶςρος, οὕτω καὶ ἴω (ἰςὸς) Ἴςρος. τὸ δὲ οἴω = εἴω, ἴω, ἕω,* eo, *καὶ ἴω, ἵημι. βλ. Ῥειμ. λ. οἴω.*]

Былiе (*χλόη, βοτάνη*) *φύλλις, φυλλὰς, φύλλον* (*πᾶν φυτὸν — φύω*).

Бѣгу (*φεύγω*) *φέγω, φύγω = φέβω, φεύω,* (*φέω, φέϜω, φέβω, φεύω, φεύϜω*) *φεύγω.* (*βλ.* Боюсь). Бѣгъ (*φυγή*) *φέϜος, φέβος, φόβος = φυγή.* Бѣглый, *φυγηλὸς, φυγάς.* Бѣжанiе, *φύζα,* (*δρόμος, ταχὺς*) *κτλ. πρβλ. Λιθ.* begu, *καὶ* begmi, (*φύγω καὶ φύγημι.*) *τὸ φέϜω διάλεκτός τις ἀπήγγελλε φέγω,* (*Μακεδονικῶς, φ=β, βέγω,* Бѣгу.) *ὅτι Ϝ=γ, καὶ β, ἢ, υ.*

Бью, *βλ.* Бiю,

Бѣда, (*σύμπτωμα, περιπέτεια, κίνδυνος, δυςύχημα*) *πέτω, πέτεια.* (*ὅθεν περιπέτεια*).

Бѣднякъ (*χωλὸς*) *πίτνας, πετὴς* (*ὅθεν περιπέτης,*) *ὡς πεπτωκώς. καὶ* Бѣдный (*πένης*), *ὡς τὸ, πτωχὸς* (*πέπτωκα*). Бѣднѣю (*πενητεύω*) *πιτνέω, ὡς πτωχεύω.* [*ἐκ τοῦ πέτω = πίπτω, πιτνῶ, ὡς καὶ πάτω, πάθω, πάθη, πάθος, πήθω, ὅπου ἀνήκει καὶ τὸ Γλ.* pitiè (*οἶκτος*), *καὶ πέθω* (*ποθῶ*) *λτ.* peto, petulo, petulans. *πρβ. Γρ.* Bettler (*ἐπαίτης*) *ἐκ τοῦ* betteln, bit-

ten, bethen, (*δέεσθαι*), *καὶ Γτ.* bitagva, *ἐπαί-της*, *κτλ. βλ.* Grimms Grammat. Tm. 11. p. 25]. *τὸ* БѢдный, *Σλβ.*=*κυλλὸς· ἐκ τῦ* БѢдю.

БѢдю, дỳ, *ἢ* ВѢждỳ, *πρωτότ. τῦ συνθέτε* ПобѢждáю (*νικῶ*), *βέσδω* (*βέζω*), *βέδω* = *βάτω* = *βατῶ*, *πατῶ*, *ἐπι—πατῶ. ἢ*, *πέτω* (=*πιτνῶ*, *πίπτειν ποιῶ*), *πέθω*, *πείθω*(=У-бѢждáю), *συγγεν· τῦ πάτω*, Падỳ, *πατάσσω*, (*πάω*, *παίω*, Бію). *πρβ. νικῶ*, *ἐκ τῦ νέκω* (=*νύσσω*, *κτείνω*, *λτ.* neco). *Ἢ καὶ* (*πέδη*, *πῦς*, *ὅθεν καὶ πηδῶ*), *πεδάω*, *πεδῶ*, *ὡς τὸ λτ.* vinco= *φίγγω*, *σφίγγω*, *δεσμεύω*, (*Δέσμιοι*, *νεκροὶ*, *πτώματα*, *τῆς νίκης παράση-μα!*). ПобѢдитель (*νικητὴς*, *ὡς ἐκ τῦ* бѢдитель), *ἐπιπεδητὴς*,—*δήτωρ* (victor, *φίκτωρ* = *σφίγκτωρ*)· *ἢ*, *πατητὴς*. ПобѢда (*νίκη*), *πέδα*, *πέδη*, *ἐπι—πέδα. ἢ*, *πέθα* (*πάθη*, БѢдà), *πέτα* (*ἐπίπτωσις*, *πάταξις*).

БѢлый, БѢлъ, (*λευκὸς*), БѢлѢю (*λευκάινομαι*), БѢлю (*λευκαίνω*), *πέλος*, *πέλλος* (*ὅθεν λτ.* pullus), *πελιὸς*, *πολιὸς*, *πολιῶ*, *ὗμαι. Ἢ πι-θανώτ. φελὸς*=*φαλὸς* (*λευκὸς*), *φάλιος*, *Γρ.* fahl, *φαλόω* (*ἐκ τῦ φάω*, *φαλὸς*, *φανὸς*, *βλ.* ПѢна)· *ὅθεν*, БѢль, (*νῆμα λινῦν*, *λευκὸν*). БѢлье (*λευκὰ ἱμάτια. Σ. πλυςικὰ*, *Γλ.* le linge).

БѢсъ (*διάβολος*), *Πολ.* bies, bis, *συγγεν. λτ.* peius, peior, pessimus, *Γρ.* böse, (*κακὸς*), *'Ολ.* boos, *Χλδ.* becsh, *Περ.* bed. *φαίνεται συγγεν.* Бію (*παίω*), *οἷον*, *παῖσος* (*παίσσων*). *ἢ καὶ τῦ* БѢдà (*πέθα*, *πάθη*, *πένθος*, *θ*=*σ*), *πέσος* (*πένθυς*, *πάθυς αἴτιος. βλ.* Чéртъ),

Οὐ γὰρ ἄν τις δικαίως παράγοι τῆς λέξιν ἐκ τῦ вѣмь (вѣдмь = *βείδημι, οἶδα, εἴσω*), *ὥςε εἶναι οἶον, ἐσσὴν* (*ἴςωρ*), *Fεσσὴν* (*ὡς, δαίω, δαίμων*). *Ἀλλὰ καὶ τὸ λτ.* peius, *καὶ τὸ Γρ.* böse *φαίνεται συγγεν· τῦ πέτω*, peto, *πάτω, πάω, φάω, φάζω, φένω, καὶ, φέω, παρενθ. θ, φθέω, φθείρω.*

Б. В.

Б, б. *Ῥωσ.* В, в (Вѣди. *βιέδι. ὡς τὸ λτ.* v.) = В, *β, καὶ π, καὶ φ, καὶ αἰολικ* = *δ. καὶ* = *F* = *β* (*βλ. Μέρ. Α. ἀλφάβ.*). б҃ = *β′* (2). *καὶ* бі҃ = *ιβ′* (12). *καὶ* ҂б = *͵β* (2000).

Ва́блю (*δελεάζω*), *φάFλω* = *φάλλω, λ.* fallo, *Γρ.* fallen, fällen, *σφάλλω, ὡς καὶ φέλλω, φηλέω, φηλόω, φηλήτωρ, φηλήτης,* (*ἀπατεὼν, δόλιος. ὅθεν* Ва́било = *δέλεαρ*). *τὸ ἀπαρέμφ.* ва́бити, *ὡς ἐξ ἐνεςῶτος,* Ва́бю, *ὅθεν τὸ λ φαίνεται ἐπενθετικὸν, καθὰ καὶ εἰς τὸ* Ба́влю· *ἐν δὲ τῷ βάλλω = πάλλω = φάλλω* (*βάλω, φάλω*), *τὸ λ ἐςὶ θεματικὸν, ὅθεν εἰς τὰ ἄῤῥητα* Ба́вю, *καὶ* Ва́бю, *ἐτράπη τὸ λ εἰς υ* = *β* (*αυ* = *αβ*) *αἰολικῶς, ὡς τὰ τῶν Κρητῶν, αὐγῶ = ἀλγῶ· αὖσος = ἄλσος· αὐκὰ = ἀλκὰ, κτλ. οὕτω καὶ βάλω = βαύω,* (*βάβω, βαύειν,* Ба́вити), *καὶ φάλω = φαύω,* (*φάβω, φάβειν,* Ва́бити). *πρβ τὸ Γλ.* au, *ἐκ τῦ* al, *ὡς*, général, généraux· capello = chapeau· capillo = cheveau. *καὶ* au = a le. aux =

ἁ les. οὕτω καὶ Ὀλλανδ. houden, hüten ≐ Γρμ. halten ≐ ἄλδεν, ἀλδεῖν (τρέφειν, καὶ κρατεῖν). Ὡσαύτως καὶ εὐ=ελ. ὡς, εὐθεῖν = ἐλθεῖν, κτλ. βλ. Ῥεῖμ. λ. Αυ.

Вавакаю (ἐπὶ φωνῆς κισσῶν, ὀρτύγων, τεττίγων, βατράχων) βαβάγω ≐ βαβάζω, βάσκω. „ βάσκελλος, κίσσα. βάβακοι, βάτραχοι, ὑπὸ Ἠλείων, ὑπὸ δὲ τῶν Ποντίων, τέττιγες (Ἡσύχ.)

Вага βλ. Важу.

Вадку, Важдаю (ἐγκαλῶ, κατηγορῶ) βάσδω, βάζω, βάσκω. „ βάσκει, κακολογεῖ (Ἡσύχ.) βλ. καὶ Васнь.

Важу (θέλγω) βάζω=βάδω (ἅζω, ἅδω, Ϝάδω) ὡς καὶ γάδω (Ϝάδω) ἡδύνω, καὶ „ βάδομαι, ἀγαπῶ (Ϝάδομαι. Ἡσύχ). Β—Важиваю (ἐθίζω) βαδέω, ἁδέω. (ἡ συνήθεια ἀρέσκει).

Важу (βαρῶ). Вага (βάρος, ζυγὸς). Важникъ (ζυγοςάτης). Важность (βάρος, βαρύτης, σεμνότης). Важный, (βαρὺς, μέγας, ἀξιόλογος) βάγω, (γ=ξ, важу, ὅθεν Ϝάγος, ὡς τὸ ἄχθος, καὶ οἷον Ϝαγὴ = Ϝαξία, ἀξία, Ϝάξιος, ἄξιος ἐκ τοῦ ἄγω, ἄξω = βαρῶ). уважаю (σέβομαι) βαγέω = ἀγέω, ἄγω, (ὡς „ ἄγω τι μέγα — διὰ τιμῆς ἄγειν, κτλ.) Πρβ. Γρ. Wage (ζυγὸς) wägen (ςαθμίζειν) Ασξ. waegan, Σβ. waga, κτλ. (καὶ Τυρ. βεζνὲ = ζυγός). βλ. καὶ Вѣжу.

Ва́жу, *ὅθεν* отва́живаю, *Πολ.* waze, *Βμ.* odwezim, (*παραθαῤῥύνω*). отва́живаюсь (*καταθαῤῥῶ*, *κατατολμῶ*). *Γρ.* wage, *συγγ.* wege, (bewege) *Ϝάγω*, *Ϝάγομαι*. (*πῤβ.* *λ.* vago, vagus). *γ* = *ж*.

Валю̀ (*καταβάλλω*) *βάλλω*, *φάλλω*, *σφάλλω*. *Λτ.* fallo, *Γρμ.* fällen. *καὶ* Валю́сь *βάλλομαι*, *σφάλλομαι* (*πίπτω*).

Валя́ю (*κυλίω*) *Ϝαλάω* = *ἁλίω*, *ἀλίνδω*, *καλίνδω*. (*ἅλω*, *ἕλω*, *εἰλέω*, *ὅλω*, *Ϝόλω*, (*βόλϜω*) *ὅθεν* *βολβὸς*) *λτ.* volvo, *Γρ.* wälzen, *ἀρχ.* vualden, vuelzan, *Ασξ.* weltan. *Σβ.* wälta, *Λιθ.* voloju, *κτλ.* — Вале́къ, *κύλινδρος*, *ὡς* *τὸ*, *Ϝαλῆς*, *Γρ.* walze.

*Ва́нна, (*πύελος λουτροῦ*) *βᾶνος*, *βῆνος* (*κιβωτὸς*). *βλ.* *καὶ* Adelung. *λ.* vanne.

Вапъ (*ἐρυθροῦν μολυβδοκόνδυλον*), *βάππα*, *αἰολικ.* = *βάμμα*. Ва́плю (*κονιῶ.* *ἐκ τῦ* Вапу, *τὸ λ.* *ἐπενθετ.*) *βάπω*, *βάφω*. *καὶ* Ва́пно (*κονία*, *ἄσβεςος*) *βάπος*, *βάφος*, *βαφή*, — *καὶ* квапъ, *μετὰ τῦ* *Ϝ* = *κ*. *παρὰ δὲ Πολ.* *καὶ Μοραβ.* квап = *κάλαμος γραφικός*.

Варга́нъ (*σάλπιγξ*) *Ϝάργανον*, *ἔργανον*, *ὄργανον*. Варга́ню (*σαλπίζω*) *Ϝαργάνω*, = *ὀργαίνω*, *ὀργανίζω*.

Варъ (*καύσων*, *καὶ ζέον ὕδωρ*) *φάρος*, *ἀντὶ* *φέρος*, *αἰολ.* = *θέρος*, *θέρμα*, *φέρμα*. *Γρ.* Wärme. *καὶ* *φερμὸς*, *Γρ.* warm. *Λτ.* formus. *ἀρχ.* *Γρ.* uvarmo. *καὶ θερμὸν* (*ἐλλ.* *ὕδωρ*.

Σ. θερμὸς). *θερμὰ* (*ἑλλ. λουτρά*). Варю (*ἕψω, πέπτω. καὶ ἐπὶ ἡλίου, φλέγει*) *φάρω, φέρω, = θέρω, θέρμω. Γρ.* wärme. *κτλ.* самоварь (*αὐθέψης*) *οἷον* ȷ*αμοφαρ — ἐς = ἀμοθερὲς* (*αὐτόζεον*) *κτλ. ἀνάγεται εἰς τὸ* врѣю.

Варяю, *περάω, πορέω* (*προάγω*). предваряю (*προέρχομαι, προφθάνω*) *προπορέω, —ρεύομαι.* „ предвариша ихъ, *προὐπέρησαν οὓς*, (*προῆλθον αὐτούς.* (*Μάρκ.* ς, 3). *τὸ Λιθ.* puru (*σιγῇ βαδίζω*) = *πόρω, πορέω, ἐκ τῦ πέρω= φέρω — ρομαι, λτ.* fero, — ror, *Γρμ.* fahren, führen, baren *κτλ.*

Василѣкъ, *κύανον*, centaurea cyanus (*φυτὸν*) *καὶ τὸ Σ. βασιλικὸς* (*ὤκιμον βασιλικὸν*).

Васнь (*ἔρις*). Васню (*ἐρίζω*) *βάσκω, βασκαίνω, φάσκω, φάσω, φάσις, ὡς τὸ* Важду.

Ватага (*φατρία, πατριὰ*) *ἴσ. ἐκ τοῦ* Батя (*πάτας, πατία, ὡς πατὴρ, πατριά.*) *ἢ λέξ. Ταταρ.*

*Вашъ, *βάτος*, (*Ἑβραϊκ. = κάδος* (*Λουκ*). *βλ.* Бошъ.

*Вашъ, *βατὶς* (*ἰχθὺς*) *Λτ.* Raja batis.

Ватрушка, *βουτυρικὸν* (*εἶδος πλακοῦντος*).

Вашъ (*ὑμὸς, ὑμέτερος*) *φὸς = σφὸς, σφέτερος, τλ.* vester. (*ὡς* нашъ = *νὸς, νφὸς, ἐκ τῦ νῶϊ, νωΐτερος*, noster.)

Ваяю (*γλύφω*) *φαίω, φάω* (*πάω, σπάω, σφάω, ὅθεν καὶ φάϜω, φάγω. ὡς γράω, γράϜω, γράβω, γράφω, γλάφω, γλύφω*). Ваяніе

* *

(*γλύψις*, *γλυφὴ*, *γλύμμα*, *γλυπτὸν*), *ὡς* (*φά-αινα*) *φάγαινα*.

Вдова̀ (*χήρα*) *Γρ*. Wittwe, *ἀρχ*. widuvo, witeva, wituwa, *Ἀγ*. widow, *Κσξ*. wedewe, *Γλ*. veuve, *Ἰτ*. vedova, *Λτ*. vidua, *ἐκ τῦ* vido, divido (*διαιρῶ*), *Ἐτρουρικῶς* iduo, *οὐ*, *κατὰ Βόσσιον*, *ἐκ τοῦ*, *εἰς δύω* (*δίχα*) *ἢ ἰδίω*, *ἴδιος*, *ϝιδίϝα*, *ϝιδία* (*κεχωρισμένη*, *ὡς* „ *ἰδίᾳ φρενῶν* = *χωρὶς*.) *ἀλλὰ* vido = fido (findo, *σχίζω*, *ὡς* vates, fates, *φάτης*) = *φίδω* (*κόπτω*, *σχίζω*, *ὅθεν καὶ φείδω*,—*δομαι*, *ὡς ἐκ τῦ φάρω*, *πάρω*, parco) = *φίζω*, *σφίζω*, *σφάζω*, *σπάζω*, (*πάω*, *φάω*, *φίω*). *ὅθεν* viduus, vidua = *φιδὸς*, *φιδὴ* (= *ἀπεσχισμένος* — *σμένη*, *ὡς καὶ χῆρος*, — *ρα*, *ἐκ τῦ χάω*) *καὶ οἷον φιδόος* (viduus) *φιδόα*, *φιδόϝα* (*βιδόβα*, вдова̀.) *καὶ Σανσκρ*. Widahwa. (*βλ*. *Ῥείμ*. *λ*. *χῆρος*, *καὶ φείδομαι*.)

Вéдро, *ϝαῖθρος*, = *αἴθρα*, *αἰθρία*. Вéдриваю, *ὅθεν* Вывéдриваюсь, *ϝαιθριάω*, *ἀιθριάζω*. *Πρβ*. *Γρ*. heiter (*αἴθριος*) *ἐκ τοῦ ἀρχαίου* eit (*πῦρ*) eiten, aiten = *αἴθειν*, *αἶθορ*, *αἶθος*, *ἀιθὴρ*.

Ведро̀ (*εἶδος μέτρου ὑγρῶν*. *Σ*. *βέδρον*) *ἴσ*. *ϝυδρία*, *ὑδρία*.

Веду̀ (*ἄγω*, *φέρω*) *βέδω*=*βάδω* (*ὡς βέλλω*, *βάλλω*) *βάζω*, *βιβάζω* (*Ῥείμ*. *λ*. *βάδω*). *Σκρ*. vadi, *λ*. vado, *Γρ*. waden, waten. *Ἀγ*. to wade,

Γλ. g-uide = *καὶ* Вождỳ, Вожỳ (*ὁδηγῶ*). Провождáю (*παραπέμπω, προάγω*), *Σ. προβοδῶ* (*προϜοδῶ, ἢ προβαδέω, ῶ*).

Везỳ. = *Λτ.* veho = *Ϝέχω, ὄχω, ὀχέω* (*ἄγω ἐπὶ ὀχήματος, ἁμάξης, ἢ πλοίου*), *καὶ* Вожỳ (ж, *ζ* = *χ, βλ. Μερ. Α. Ἀλφάβ.*), *Λιθ.* wezju, *κτλ.* Вози́ло (*ἅμαξα*), *Ϝόχημα. Λτ.* vehela, vectura, *Σκρ.* vahana. *τὸ Γρ.* Wagen = *Ϝάγαννα, ἄγαννα, ἡ ἅμαξα, ἐκ τοῦ ἄγω* (*Ἡσύχ.*)

Велблю́дъ (*κάμηλος*), *ὅθεν καὶ* Велбýдъ (*κάμιλος, τὸ σχοινίον, Λουκ. ιή,* 25). *καὶ τὸ* Велблю́д = Велбýд (*τὸ λ. ἐπενθετ.*), *Ϝέλπουτ— Ϝέλποντ— Ϝέλπαντ— = Ϝελέφαντς — ἐλέφαντος,* (*μετὰ τοῦ Ϝ. ὡς καὶ, βελφὶς, δελφὶς ἐκ τοῦ ἐλλὸς, ἔλλοψ, ἔλοπς, ἔλαφος, ἔλφος, Ϝέλφις, Ϝελφὶν, ῖνος. οἱ δὲ Κόπται* telphinos *λέγουσι τὸ, ἐλέφας, μετὰ τοῦ ψιλοῦ πνεύματος τ.*), *καὶ χωρὶς τοῦ Ϝ, Γοτθ.* ulband (*ἡ κάμηλος*) = *ἐλφάντ* = (*ὀλφάντ—*) *ἐλέφαντος, ἐλέφας.* [*Τὸ ἐλέφας φαίνεται ἐκ τοῦ Ἀραβικοῦ* al-fil, *ἢ πιθανώτερον, ἐκ τοῦ Ἑβραϊκοῦ* aleph = *βοῦς, καὶ οἱ ἀρχαῖοι Λατῖνοι τοὺς ἐλέφαντας ὠνόμαζον* boves. *ἡ ἰδέα τῆς λέξεως τοῦ ἐλέφας,* aleph, *ἐμφαίνει πιθανώτατα τὸ, μεγας, ὅθεν ὡς ἐκ τοῦ μεγέθους ὠνομάσθησαν διὰ τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος παρ' Ἑβραίοις μὲν ὁ βοῦς, παρ' Ἕλλησι δὲ ὁ ἐλέφας, παρὰ δὲ Σλάβοσι καὶ Γότθοις ἡ κάμηλος. Καὶ ἡ μὲν*

κάμηλος (τὸ ζῶον) ἐκ τοῦ Ἑβραϊκοῦ καὶ Περσ. gamel, καὶ Ἀραβ. gemel· ἡ δὲ κάμηλος, ἢ κάμιλος (τὸ σχοινίον), ἐκ τοῦ Ἑβραϊκοῦ chaebael, chobel, Γλ. cable, Γρ. Kabel, καὶ (β=μ) κάμιλ—ος, Kamehl (βλ. Adelung λ. Elephant καὶ Kamehl). Μήποτε δὲ τὸ Велблюдъ, Велбу́дъ ἐςὶν αὐτὸ τὸ βελφὸς (βελφὺς) βελφὶν= δελφὶν, ἐκ τῦ ἐλὸς (ὡς εἴπομεν), ἔλλοψ, λτ. velox (ὡς, ὄψ, vox), ὁ ταχὺς καὶ ἐλαφρὸς, ὅθεν καὶ τὸ ἔλαφος, καὶ αὐτὸ τὸ ἐλαφρὸς (ἐλαφερὸς, ἐκ τῦ ἐλω, ἐλάω. βλ. Ῥείμ. λ. ἔλλοψ), συνώνυμον τῦ Ἑλληνικῦ, δρομὰς, Γαλ. dromadaire, ἡ Σ. γοργοκάμηλος?]. Πρὸς τὸ Велбу́дъ, παρηχεῖ καὶ τὸ νῦν, Βελβενδὸς, ὄνομα καλῆς κώμης Μακεδονικῆς (Βέλβεδος, ὡς, Λέβεδος, καὶ Βέλβενδος, παρενθέσ. ν (ὡς σκολόπεδρα,—πενδρα· ἔχιδνα, ἔχιδρα, συνήθ. ὄχενδρα)· ἔςι δ', ἴσως, βελβετὸς (δὸς)=βολβιτὸς, βολβὸς (συγγεν. βελφὺς, δελφὺς, ὡς τὸ Δελφοὶ, διὰ τὸ βολβοειδὲς ἢ κοῖλον τῦ τόπυ.).

Ве́лій (μέγας), βέλιος = βαλιὸς, βαλαιὸς. „ βαλαιὸς, μέγας, πολὺς, ταχὺς (Ἡσύχ.). καὶ Велйкій, Вели́къ, ἀρχ. Γρ. walig. κτλ. [τὸ βάλιος ἢ βαλιὸς, κυρίως = ποικίλος καὶ ταχὺς = Γρμ. belle, baule, ὅθεν τὸ τῦ Ἡσυχ. βαλαιὸς πρὸς μὲν τὸ ταχὺς εἴη ἂν τὸ αὐτὸ καὶ βαλιός. ἐπὶ δὲ τῦ μέγας, πολὺς, εἴη ἂν τὸ βαλιὸς συγγενὲς τῦ μάλα, ἐκ τῦ μάλος, μάλις (ὅθεν μάλιςα) μάλιος, μ=

β. βάλιος, Βέλιй. (παρὰ τὸ μάω, μέω, ὅθεν καὶ τὸ μέγας. βλ. Богъ). Ἔςι, δὲ τὸ Βέλιй, Великъ ἐκ ῥίζης Вель. πρὸς ὅπερ ἀντιτάξαι ἄν τις καὶ τὸ Ϝῆλις, Ϝᾶλις (βέλις). Ἔςι δὲ ἧλιξ, ἡλίκος, ἁλίκος, Ϝελίκος (βελίκος) = ταλὸς, τηλὸς (μακρὸς) ταλίκος, τηλίκος, ὅθεν καὶ τᾶλις, δᾶλις, δολιχὸς. βλ. Ῥείμ λ. τηλίκος]. Величу (μεγαλύνω). Величіе (μέγεθος σώματος ὡς τὸ ἡλικία) κτλ. Διάφορον δὲ τὸ Βέлій παρὰ τὸ бόлій (συγκριτικὸν = μείζων) болѣй = πολέων, πλέων, ὡς ἐκ ῥίζης боле, бал = πολὺς, ὅθεν καὶ большόй.

Велю, βέλω = κέλω (κελεύω) [ἐκ τοῦ ἕλω, κέλω, βέλω, δέλω, θέλω, βάλω, βούλω. β, θ, κ, δ. πνεύματα].

Вéрба (ἰτέα, κλάδος, βάϊον) Ϝέρπα = ἕρπα, ὅρπη, ὅρπηξ. ἢ συγγ. вервь (ἐκ τοῦ Ϝέρω, εἴρω. ὡς, βίω, βίττος, vitex. βλ. вію).

Вервь, вéрвіе (σπαρτίον, σχοινίον) Ϝέρβα = ἕρμα (β = μ) ὅρμος, ὁρμιὰ (ἔρω, εἴρω, ἔρσις). ὅθεν Γλ. verve = ὁρμή, καὶ vervelle = ὅρμος, ὁρμιά.

Вéржу, вергáю, (ῥίπτω) Ϝέργω = ϜέρϜω (ἔρω) ἀντὶ ῥέω, ῥέϜω, ῥέβω, ῥέπω, ῥίπω (ῥίπτω) Γρ, werfen, Ϝερίπειν, ἐρείπειν. ἢ ῥέω, ῥεύω, (υ=β καὶ π) ῥέβω, ῥέπω, ῥίπω. καὶ (β= γ) ῥέγω, μεταθ. ἔργω (ὡς ῥέω, ἔῤῥω) Ϝέργω. (βλ. Ῥείμ. λ. ῥέπω). τὸ Λ. vergo = ἐκκλίνω.

Вéпрь (*κάπρος*) *ἐκ τοῦ φὴρ*, *ἄφηρ* (*ὡς φακῆ ἀφάκη. στάχυς*, *ἄσταχυς. κτλ.*) *ἔφηρ*, *ἔπηρ. Γρ.* Eber, *F*епрь, (*βέπερ*) *Λτ.* aper, *καὶ μετὰ τοῦ F δασυτέρου πνεύματος* (*κ*) *κάπερ-ος*, *κάπρος.* [*καὶ κάπρα=αἴξ*, *Τυῤῥηνοὶ* (*'Ησύχ*). *ὅθεν καὶ Λτ.* capra—*καὶ* caper *ὁ τράγος. 'Εκ τοῦ φὴρ*, *καὶ τὸ Γρ.* Pferd (*ἵππος*) plattd. perd, ferd, *τὸ δὲ* d, *Γερμανικοῦ σχηματισμοῦ κατάληξις*, *ὡς τὸ* hund *ὁ κοὺν*, *κὺν*, *κύων*, *κτλ. βλ.* Kanne p. 71.]

Вéредъ (*ἕλκος*, *ἀπόστημα*). Вережỳ, *πρήζω*, *πρήθω*, *πρηδὼν*, *Σ. πρῆσμα. ἢ Γρ.* Schwär (Geschwür) *ἐκ τοῦ Σβ.* var, *'Αγ.* wyr, *Φιννιστὶ* veri (*πύος*) *συγγ. Λτ.* virus.

Верезжỳ, Верещỳ (*ἐπὶ παίδων κλαυθμυριζόντων*) *Fαράζω*, *βράζω*, *ῥάζω*, *ῥύζω*, *ῥύγω*, *ὀρύγω*, *ὠρύγω*.

Вéрескъ, *Fερίκα*, *ἐρίκη.* erica vulgaris (*φυτὸν*).

Верíга, *πληθ.* — ги (*δεσμὰ*) *Fέργος*, *Fέργεα* (*ἕρκος*, *ἕρκεα*, *ἔργω*, *εἴργω*, *εἱρκτὴ*).

Вертéпъ (*σπήλαιον*) *Fέρτις*, *ἕρτις = κρημνὸς* (*'Ησύχ*). *ἐκ τοῦ ἔρω*, *ἔῤῥω*, *ῥέω*, *ῥέπω*, *ῥίπω*, *ἐρίπω*, *ἐρίπνη.*

Вертъ (*κῆπος*) *Λτ.* hortus, *χόρτος. ἢ Fερτὸς*, *ἑρτὸς ἐκ τοῦ ἔρω*, *ἔργω*, *ὅθεν ἕρκος*, *ὅρκος*, *ἕρχατος*, *ὄρχατος.*

Верхъ (*κορυφὴ*, *ἄκρον*). Верхỳ (*ἄνω*, *ὕψου*). Верхóвный (*κορυφαῖος*). Вершỳ (*κορυφόω*,

κεφαλαιῶ, κραίνω). Совѣршáю (*συντελῶ, καταρτίζω*), *συγγ*. (*ὄρσω, ὄρω, ἄρω, ἄρσω, ἄρχω, ἀριχὸς, ὀριχὸς*) *ὑρχὸς, ὀρχὸς, ἀρχὴ, ἄρχω, ὄρχαμος. κτλ. βλ. 'Ρείμ. λ. ἄρχω, ὄρω*. (*οἷον Ϝαρχὸς, α=ε, Ϝερχὸς, Ϝέρχω, ἄρχω, ἀρχὴ=ἄκρον*).

Верчу̀, *πέρσω, πέρω* (*πείρω*)· 2) = verto (*στρέφω = τρέπω, μεταϑ'*. verto).

Веснà (*ἔαρ*) *ἐκ=φέννος, = Ϝέννος, ἔννος, Λτ*. annus, [*ἐνιαυτὸς, ὡς πάλιν τὸ ἔαρ, συναιρέσ. ἦρ, Ϝῆρ, λτ*. ver, *καὶ εἶαρ, Κρητικῶς ἴαρ* (*ὅϑεν τὸ Γρ*. Jahr), *ἐκλαμβάνεται καὶ ἀντὶ τοῦ ἐνιαυτοῦ, καϑὰ καὶ τὸ ποίη, καὶ σπορὰ, καὶ ϑέρος, καὶ τὸ Λτ*. æstas (*ϑέρος*)=*αἶϑος*, = æstas, ætas = *ἔτος· βλ. 'Ρείμ. λ. ἔαρ*]. *τοῦ δ' αὖ ἔννος, ἔνος, συγγενὲς τὸ ἔνη, ἔννη, καὶ ἔνας, ἔναρ* (= *μεϑαύριον καὶ αὔριον, ὡς καὶ τὸ ἦρ = ἠὼς, ὄρϑρος*), *ἀλλ' ὐδὲ τὸ, ἔνας, συμφωνεῖ πρὸς τὸ* Веснà (*ὡς ἄν τις εἴποι Ϝένας, Ϝέσνα, παρενϑέσ. τῦ* с, *ὡς* плеснà=*πλέ*(*σ*)*νος, πλέννος, βλέννος· ἢ καὶ* Веснà, *ϑηλυκ*.= *φέννος, ἀρσεν*., *ὡς* мздà = *μισϑὸς*). *ἀλλ' ὐδὲ τὸ Λτ*. vernus, verna (= *Ϝερινὸς, ἠρινὸς, ἠρινὴ, ἐαρινὴ ὥρα*), *καὶ οἷον*, (r=s), vesna, *παραβάλλοιτ' ἂν δικαίως πρὸς τὸ* Веснà· *ἔςι γὰρ τῦτο*=Ϝеснà=Éсень, Óсень *ἐκ τῦ* Вѣю, *βλ*. Óсень.

Весéліе (*εὐφροσύνη*). Веселю̀ (*εὐφραίνομαι*) *ἴσως*,=*Ϝακάλω* (с=*κ*=*γ*), *ἀγάλλω, λομαι, ἀγαλλία* [*οὐ γὰρ, οἶμαι*, = *πεσέλλω, πσέλλω*,=

ψέλλω (ὡς песо́къ, πεσῶχος = ψῶχος, κατ' ἀνάλυσιν τοῦ ψ (πσ), καὶ παρένθεσιν τοῦ ε), ὡς ἀπὸ τοῦ ψέω, ψίω, ψιάω, ἐψιάω, ψιάδω, ψιάζω = χαίρω· ψιὰ καὶ ψειὰ = χαρά· ψίεις = χαίρων, εὐδαίμων, μακάριος (Ἡσύχ.), βλ. καὶ Ῥείμ. λ. ψιά].

Весьма̀ (λίαν), βλ. Весь.

Ве́сь (κώμη) = Λτ. vicus = Ϝοῖκος, Γτ. weihs, wehs, ἀρχ. 'Αγ. wick.

Ве́сь, вся̀, всѐ, συγγ. πᾶς (οἷον πὲς), πᾶσα (πσᾶ), πᾶν, Σκρ. wisch, weischwa, Ζνδ. wesh, veso, Λιθ. wisu, κτλ. ὅθεν Весьма̀, ἐκ τοῦ весь, καὶ τῆς καταλήξ. ма = πάνυ (πᾶν). [Τὸ πᾶς (πάας), ἴσως ἐκ τοῦ πάω, φάω, φάζω, Вяжу̀, ὡς, ὅλος (ὅλοι = Γρμ. alle), ἐκ τοῦ ὅλω, ἕλω volvo, ἑλίσσω. καὶ τὸ λτ. omnis ἴσ. ὁμοῦ, ἅμα (οἷον ὁμανὸς); ὡς, ὁμαλὸς].

Ве́тхій, Ве́тхъ, Ϝέτειος, Ϝέτος, Λ. vetus, ὡς, ἐτοστὸς, vetustus.

Ве́чь (κώδων) βὲξ (ε = α), ἀντὶ βάξ (ὅθεν ἄβαξ), βάβαξ, (βαβάζω, ἐκ τοῦ βάω, βάζω, Σ. = ἠχῶ). Ве́че, Ве́чье (ἐκκλησία, συμβούλιον λαοῦ (ἀρχ. Вѣ́че, ἀρχ. Σλαβ. Вѣще, βλ. τὸ συγγ. Вѣща́ю, βάζω. καὶ Вѣщу́ю, ὅθεν καὶ Вѣть, (От-вѣ́тъ), φάτις, βάξις, φάσις. [βάζω, φάζω, φάω, συγγενῆ, ἐκ τοῦ ἄω].

Ве́черъ, Λτ. vesper, Ϝέσπερος, ἑσπέρα. Вече́рній, Ϝἑσπερινὸς (Невече́рній, ἀνέσπερος,

Тривечéрній, τριέσπερος, κτλ). Вечéрня, Ϝεσπερινὴ, ἐλλειπ. προσευχὴ, ὡς ἑσπερινὸς, ἐλλ. ὕμνος (Ἐκκλ.) Вечéря Ϝεσπερία (ἐλλ. τράπεζα) ἑσπέρισμα = δεῖπνος, Вечеряю Ϝεσπεράω, ἑσπερίζω = δειπνῶ, κτλ.

Вещь (ὄν, πρᾶγμα) Ϝένς, ἔνς, (ὅθεν ἔντες, ἔντασιν = ὄντες, ȣ̓σι) Λτ. ens, Γρ. Wesen— Вещи, Ϝέντα, ὄντα (ȣ̓σία, περιȣσία). Веще-ство̀ (ὕλη, ȣ̓σία) Ϝεσὼ, ἐσὼ (οἷον ἐσότης) δωρ. ἐσσία, λτ. essentia, κτλ. [ἀνήκει ἐις τὸ есмь, есть, Ἀλλ' ὁ σοφὸς Δοβρόβισκ. παράγ. πιθανώτερον ἐκ τȣ̃ Вѣщаю, φάσκω (instit. p. 87). Οὕτω καὶ τὸ λτ. res, ἐκ τȣ̃ reo, ῥέω (λέγω) ὡς καὶ τὸ ῥῆμα = χρῆμα, πρᾶγμα, παρὰ τῇ θείᾳ Γρφ. (Λȣκ. α, 37) τινὲς δὲ ἐξέλαβον οὕτω καὶ τὸ λόγος. (βλ. Brunck. ἐις Σφκλ. Οἰδ. Κολ. ϛ'. 1150. καὶ Οἰδ. τύρ. 1144). καὶ τὸ Γρμ. Sache, ἐκ τȣ̃ sagen (λέγειν). κατὰ δὴ ταῦτα τὸ вещъ = φατὸν, φάτις, φάξις, βάξις (βέξ-ις.)

Вижду, Вижу Ϝίδω, Ϝείδω, ἰδέω (δ=ζ) Σερβ. Видим (Ϝείδημι) λ. video—καὶ Видаю.—Видъ, Ϝῖδος εἶδος (ὄψις) — Видимый, Ϝίδημος = ἴδηλος, ἴδαλος, ἰδητὸς (ὁρατὸς). не-видимый ἀϋΐδετος, ἀΐδηλος (ἀόρατος). Видный, Виденъ, Ϝιδανὸς (ὁρατὸς, φανερὸς εὐειδὴς). за-вижду (φθονῶ) ὡς λτ. invideo (= ἐπιδεῖν, ἐμβλέπειν, ἐποφθαλμίζειν, ὀφθαλμίζειν). про-вижду, προϜίδω (προβλέπω) λτ. provideo.

Свидѣтель (*μάρτυς*) = *ἴδυιος*, *ἴδυος*, *Fίδυος* *σ-Fιδήτωρ*, *οἷον συνίδυος*) *εἴδυος*, *ὡς συνίςωρ καὶ αὐτόπτης*.

Визжу̀ (*ἐπὶ πλαυθμοῦ παίδων*, *κυνῶν*, *χοίρων*) *βύζω*, *καὶ ὕζω*.

Ви́лы (*πληθ. δίκρανον*, *τριόδους*, *καὶ ἡ συνήθ. φοῦρκα*) *Fῆλοι*, *ἧλοι*. *ἧλος* (*ἕλω*). *καὶ* (Вила) *ὑποκρ*. Вилка *τὸ συνήθ. πειροῦνι τὸ ἐπιτραπέζιον*. *Γαλλ*. fourchette, fourche *ἐκ τοῦ λτ*. furca = *πόρκα*, *πόρκη*, *ἀντὶ πόρπη*=*περόνη* (*κ* = *π*, *ὡς* lupus *λύκος*. *καὶ π* = *φ*, *φόρκα* *φοῦρκα*, *οθεν καὶ φοῦρκα συνήθ. τὸ καὶ ἄλλως διχάλι*, *ἡ δίχηλος ςαλὶς*, *σχαλὶς* (*βλ*. *Ῥείμρ. λ. πόρκος*, *πόρπη*).

Виляю, *Fειλέω*, *εἰλέω*, —*ομαι* (*ςρέφομαι*, *διαφεύγω*).

Вина̀ (*αἰτία*, *ἔγκλημα*) *ἐκ τοῦ* вію, *βίω*, *βία*, *βί(ν)α*. [*τὸ βίω* = *μίω*, *ὅθεν λατ*. vio (*δεσμεύω*) *βιὸς*, *βία*, *κυρίως δεσμὸς*, *ὅθεν ἀνάγκη*. *κτλ*.]

Вино̀, *Fοῖνος*, *οἶνος* (*ὡς καὶ Βοινώα* = *Οἰνόη*, *πόλις*. *Στράβ*. *Η*, 338) *κατὰ διάλεκτ*. *οἶνον* *λ*. vinum, *Βνδ*. vinu, *Λιθ*. winas, *Γρ*. Wein, *Αγ*. wine, *Σβ*. win, *Ὀλ*. wyn, (*ἐν τῇ κάτω Βρετταν*. g—vin, guin, *καὶ Βλαχιςὶ* ginu. *F* = *β*, *καὶ γ*) *ἐν Καυκάσῳ* wün, hwino.—Вина́рь (*ἀμπελουργὸς*) *λτ*. vinitor, vinarius, *Γλ*. vigneron, (*οἰνωρὸς*) *ἐκ τοῦ* vigne, *λτ*. vinea =

οἴνη (*ἀρχαίως*, *ἡ ἄμπελος*). Виничіе. (*ἕλιξ ἀμπέλου*) *ὡς οἰνὰς*, *οἴνη*, *οἰναρὶς* (*ἀμπέλου κλῆμα*) *κτλ.*

Витаю (*καταλύω*, *σκηνόω*) *φοιτάω*. *ὅθεν τὸ* обитаю (*κατοικῶ*) *ἀντὶ* об-витаю, *οὐκ ἀναλογεῖ πρὸς τὸ λτ.* habito. *βλ.* Выкну.

*Високосъ = *βίσεκτος* (*δίσεκτος*) bisextus.

Витязь (*ἥρως*, *ἀρήϊος*) *Fίτας*, *ἴτης*.

Вихаю (*κινῶ*) *Fοίχω*, (*ὄχω*, *ὀχέω*).

Вихрь, Вихорь (*λαῖλαψ*) *Fῆχορ*, *ἦχορ* (*ἦχος*, *ἄχω*, *ἄω*, *ἀήρ*). *ἢ βραχμὸς* (*βράχω*. *ἢ ἔβραχεν αἰθὴρ* (*Ἀπολών*).

*Вишня (prunus cerasus) *Σ. βύσσινα*, *βυσσινία*, *ἰτ.* visciola, *Γρ.* Weichsel, *κτλ.* *καὶ Τυρ.* wischne.

Вію, *Ῥσ.* Вью (*ἑλίσσω*, *συςρέφω*) *βίω*. *Λτ.* vio, vieo, *Βνδ.* wiem, *Γρ.* winde, *ἀρχ.* wihe. [*βίω*, *αἰολικ* = *μίω* (*δεσμεύω*, *ἑλίσσω*) *μίτος*, *αἰολ. βίττος λτ.* vitta, *συγγ. ἴτυς*, *ἰτέα*, *οἶτος*, *οἰσὸς*, *οἶσυς*, *οἰσύα*, *οἶσαξ*, *οἶταξ*, *οἴτηξ*, *Λτ.* vitex, *Γρ.* Wiede (*λύγος*) Weide. *καὶ λτ.* vitis (*κλῆμα*) *ὡς ἱμαντώδη φυτὰ*, *καὶ πρὸς τὸ δεσμεύειν ἐπιτήδεια*, *ὡς καὶ τὸ ἑλίκη*, *ἕλιξ λτ.* salix (*ϳάλιξ*). *Ἐκ τοῦ βίω καὶ τὸ βία* (*κυρίως*, *δεσμὸς*) *λτ.* vis, *ἴς*, *βιὸς κτλ.* *βλ.* Вина, *καὶ Ῥεῖμ. λ. μίω*]. *τὸ δὲ*, обуваю, *ὑποβίω* (*ὑποδέω*). обувь, *ὑπόδημα*, *κτλ.* *βλ.* ую.

Влага (*ὑγρασία*, *ἰκμὰς*). Влажу (*ὑγραίνω*, *νοτίζω*) *βλάζω* (*βλάγα*) *βλάδος*, *πλάδα*, *πλάδος*

βλαδαρὸς, πλαδαρὸς, Влáжный, *κτλ. βλ. Ῥείμ. λ. βλάω.*

Власть (*ἐξουσία*). Владáю *καὶ* Владѣю (*ἐξουσιάζω, ἄρχω, δεσπόζω*). Владыка (*δεσπότης*) *Γτ.* waldendeo (*δεσπότης*) *Γρμ.* walten, Gevalt, *Λιθ.* walduti, *Φιννιςὶ* walitsema (*ἄρχειν*) *συγγ. Λτ.* validus, valeo (*ἰσχύω*) *φαλέω, = θαλέω θάλω* (*Ῥείμ.*) *θαλέθω, φαλέθω, θ. = δ, φαλέδω,* (*φ = β*) *βαλέδω, συγκοπ. βάλδω, βλάδω, βλαδέω* (*ὡς ἄλω, ἀλέδω, ἀλέθω, ἄλδω, ἄλθω, ἀλθέω.*) *ἢ οὐλέω, οὔλω, οὐλότης* (*ὡς ὁλότης*) *οὔλιος, ὅλιμος* (*ὁλοκληρωτικός. ἐκ τοῦ ὅλω, ὅλος, ὅλω, καὶ ἄλω, ἀλέω, Ϝαλέω*) *κτλ.* [*ὅθεν καὶ τὰ κύρια ὀνόμ.* Vales, Valentianus, *Βάλης, Οὐάλης, Οὐαλεντιανός. κτλ. τὸ δὲ Σκρ.* Bala, = validus, *συμφωνεῖ καὶ πρὸς τὸ βαλὴν* (*βασιλεὺς, ἄρχων* (*Αἰσχύλ.*) *καὶ Πέρσ. καὶ Τυρ.* Valli].

Влáю. (*κυμαίνω*) *βλάω, λ.* flo, *φλάζω* (*παφλάζω*) *Γρ.* walle, *ὡς βλύω, φλύω, φλύζω, φλοίδω, φλοῖσβος, φλυκτὶς, λ.* fluo, flueto, fluctus, *καὶ φλανύω*, Волнýю (*κυματίζω*) *φλάνος*, Волнà, *Σλβν.* Влнà (*κῦμα*) *Γρ.* Welle, *κτλ. Ἢ βάλλω* (*μεταθ. βλάω*) = *βέλω* = *ἄλω, ἔλω, ὅλω* volvo (*συςρέφω*) *ἐλίνω, Ϝελίνω* (*Ϝελινύω* Волнуго) *ἔλινος, ὄλινος* (*ὄλνος, ὄλνα*, Волнà *διὰ τὴν συςροφήν. ὡς* (*ὅλος*) *ὀλὴν, ὠλὴν, ὄλενος, ὠλένη*, ulna, *διὰ τὸ κυρτόν.*). *Ἐκ τοῦ ἄλω* (*ἔλω*) *φαίνεται καὶ ἡ*

ἅλς, ὅθεν ἅλασσα, μετὰ τοῦ πνεύματος θάλασσα, δάλασσα, κτλ. καὶ τὸ ἀρχ. Γρμ. wahl, wiell — ἅλς, ὅθεν καὶ Wallfisch ἢ Walfisch ἢ φάλαινα (balaena).

Влекѹ̀ Ϝέλκω ἕλκω (μεταθ. βλέκω, βέλκω) Λιθ. welku, κτλ. Вόлокъ, ὁλκὸς (ἰσθμὸς μεταξὺ δύω ποταμῶν δι' οὗ μεθέλκουσι τὰ πλοιάρια). облекаю (ἐνδύω) ἐφέλκω, (περιβάλλω ἱμάτιον. καὶ τὸ ἱμάτιον ἐφέλκεται ἐπὶ τοῦ ἐνδυομένου). ὅθεν, όблакъ, όблако (νέφος) οἷον ἐφόλκιον, ἱμάτιον, περίβλημα τοῦ οὐρανοῦ, ὡς „ φάρη, ἱμάτια, νεφέλαι (Ἡσυχ.) καὶ „ ὁ περιβάλλων τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις (ψαλ. ξβ.) τὸ δὲ ἕλκω, ἐκ τοῦ ἔλω, ἐλάω. ὅθεν καὶ Волочéный Ϝελκυστὸς ἐλατὸς (ἐπὶ μετάλλων). Волочи́льня, ἐλατήριον. ὡς ἑλκυστικόν (ἕλκανον) κτλ. ἐκ δὲ τοῦ ἔλω, καὶ εἴλω εἰλέω, ἐλίω, ἐλίσσω, εἰλύσσω, εἴλυμα, ἔλυμα = ἱμάτιον (Ἡσύχ.)

Влна̀. Σλ. βλ. Волна̀ Ῥωσσικ. βλ. καὶ Вла́ю.

Внукъ (ἔγγονος) Σρβ. унукъ, Ϝῆνιξ, ἦνις (νέος) Οὐγ. unoka, Ἰνδ. anga, Γρ. Enkel, ἔγγονος. βλ. καὶ Adelung. λ. Enkel.

Внѣ̀ (ἔξω) βλ. Вонъ.

Во. συγκοπ. въ (πρόθ = ἐν, εἰς) Ϝως, ὡς (= ἐς, βλ. Ῥέιμ. λ. ὡς). Ἑβρ. ba, b. (=ἐν). ἢ πο-τὶ. ποτ. (πρὸς). ἢ, Γτθ. bi = ἐ — πὶ, 'πὶ, συγγεν· Γρ. by, bey, ἐν τοῖς συνθ. be κτλ. (βλ. Ῥειμ. λ. ἐπὶ).

Водà Ϝύδας, ὕδας [υ=ο, βόδας, θηλυκ. водà, ὡς λτ. unda, uda, οἷον ὕδα. οὕτω καὶ ἄλλα ἑλληνικῶς οὐδέτερα, παρὰ δὲ Σλάβοις θηλυκὰ, ὡς, гора, ὄρος. слава, κλαῦος, κλέος. вѣра φέῤῥος (θάῤῥος). ряса, ῥάσον, κτλ. παράβλ. τὰ διφορούμενα ἑλληνικά, πάθη καὶ πάθος, σκάφη καὶ σκάφος, νάπη καὶ νάπος, ῥόδον λτ. rosa, κτλ.] Φρυγιςὶ βέδυ. καὶ ὕδος (ὕδορ, ὕδωρ), Λτ. udus, Σκρ. uda, oda, καὶ udakam (θάλασσα). καὶ, (ὡς εἴ περ, ἐκ τοῦ βάδυ, βάδος, ἄδος), Γτθ. vato, Γρ. wate, Wasser. Αγ. water, Λτ. vadum (vada salsa. Virgil.) Λετ. udens. κτλ. Εὑρίσκεται καὶ ἄα, ἄχα (ὕδωρ), ὅθεν Αχελῷος (ποταμὸς) καὶ Ἀχάτης (Σικελίας ποταμὸς) καὶ Ἀχέρων. ὡς πάλιν Ἄα, ποταμὸς Λιβονίας, καὶ ἄλλος Κουρλανδίας παρὰ Μιτάβαν (Митава, Γρ. Mitau) κτλ. καὶ ὁ κατὰ Πίνδον πόταμὸς Ἀῶος Ἀλβαν. Voiussa, καὶ ἄλλως Vedis. Ἐκ τοῦ ἄχα παρήχθη τὸ Λτ. aqua, Γτθ. ahwa, Γλ. eau, Ασξ. ea, ἀρχ. Γρ. ache, ὅθεν Achen, (βλ. Adelung) καὶ Περ. ab, καὶ au. παρὰ Μολούκαις oua, ἐν δ᾽ Αὐςραλίᾳ vadi, κτλ. Водотéча (διώρυξ) βυδο-ςαγὴς=ὑδροῤῥόα. Водяный, ὑδάνεος = ὑδαλέος, ὑδαρὴς (ἐπὶ καρπῶν). Наводняю (ἐπικλύζω) ἐφυδαίνω. ὡς, ἐφυδρεύω. Водопáдъ (καταῤῥάκτης, οἷον ὑδοπετὴς) κτλ. (ὁ Πλάτων λέγει τὸ ὕδωρ καὶ τὸ πῦρ ὀνόματα βαρβαρικὰ (Φρυγικὰ, ἢ

Θρακικά). τὸ θέμα τοῦ ὕδωρ, ὕδω, ὕω. βλ. Ῥείμ. λ. ὕω. βλ. καὶ λ. Ока.

Войнà (μάχη) Вóй (στρατὸς), βοὴ, φωνή. ὡς, ἀϋτὴ (Ὅμ) κραυγὴ (Θεόφ.) καὶ Γρ. Krieg [Krey, Geschrey=κραυγή. ἀρχαιότ. war, werre, ὅθεν Ἰτ. guerra, Γλ. guerre, (γϜῆρυς) ὡς ἐκ τῆς ἐν τῇ μάχῃ κραυγῆς, βοῆς, ἀϋτῆς, φωνῆς] Воюю (πολεμῶ). Воитель (μαχητὴς) βοάω, βοητὴς = βοὴν ἀγαθὸς (Ὅμ).

Волга βλ. Ревень.

Волкъ (λύκος) Ϝόλκος, ὁλκὸς (Ἡσύχ. „ ὁλκὸς, λύκος. ἔστι δὲ καὶ χόρτου ὄνομα.) μεταθ. ἐκ τοῦ λύκος, ὕλκος, Ἀλβαν. wulk, ὄλκος (υ = ο. ὡς, στύλος, στόλος· ὕδας, водà). καὶ (κ=π) Λτ. lupus. μεταθ. ulpus, Ϝulfus, Γρ. Wolf, Δαν. wolp, Σβ. ulf. κτλ. βλ. τοῦ σοφοῦ Grimms grammat. th. II. p. 186.)

Волдырь (φλύκταινα, φλυκτὶς) οἷον φολδὶρ = φλυδὶρ, φλυδὶς, φλυδὴ, φλυζάκιον (φλύζω, φλύδω, καὶ φλάζω) Γρ. Blase, (ὡς καὶ ἐκ τοῦ φυσῶ, φύσιγξ, φυστὴ, λ. pusta, pustula.

Волнà καὶ Σλ. Влнà (ἔριον) Γρ. Wolle, Ἰσλ. ull. συγγ. βέλλω = ἕλλω (τίλλω) λ. vello, (ὡς πέκω, πόκος). ἢ βαλλὸς = μαλλός. οὐ γὰρ, ἴσως, συγγενὲς τοῦ Власъ, Волосъ. ὡς τὸ Γρ. Haar (θρίξ.) = εἶρος, ἔρος, ἔριον (μαλλὸς.)

Волнà. βλ. Влаю.

Вόлосъ, *Σλ.* Власъ (*θρίξ*) *συγγ.* *πῖλος*, (*πόλος*). *Λτ.* pilus, *Γλ.* poil, *Σκρ.* vala, pile, *Πρσ.* pal. (*βλ.* *'Ρείμ.* *λ.* *Πῖλος*). *Παράβ.* *καὶ* *Λτ.* pellis, vellus (*κώδιον*) *Γρ.* Fell, *φέλλα*, *πέλλα*. [*ἐκ τοῦ πῖλος*, pilus, *καὶ τὸ Λτ.* filum (*μῖτος*) *μ.* *λτ.* filacium, *ὅθεν* *'Ολλ.* vlas, flasch, *καὶ τὰ τῶν ἄλλων Γρ. διαλέκτων* flax, fleax, flex, *πᾶν τριχοειδές*, *ὡς κρόκη*, *κτλ.* *καὶ* *Γρ.* Flachs, (*λῖνον*) *βλ.* Adelung]. *τὸ δὲ ἴȣλος*, *ὖλος* (*ȣ* = *υ*. vlos;) *σημάινει χνȣ̃ν γενείου*, *καὶ τρίχα ἑλικώδη*. *ἐκ τȣ̃ ἕλω*, *ὅλος*.

Волхвъ (*μάγος*) *βολχϜ-ὸς*, *βολγὸς*, *βολχὶν*, *βολγὶν* = *θολγὶν*, *θελγὶν* (*ο* = *ε*, *ὡς δολφὺς*, *δελφύς*) = *τελχὶν* — Волхвую (*μαγεύω*, *μαντεύω*) *βολχύω*, *βολγέω*, *βέλγω* = *θολγέω*, *θελγέω*, *θέλγω*. [*Βέλγω*, *βολγὸς*, = *μέλγω*, *μολγός*, *ἀιολικῶς*. *Ἄλλαι διάλεκτοι ἔλεγον δέλγω*, *καὶ θέλγω*, *ἀντὶ μέλγω*, *ἀμέλγω* = *μαλάσσω*, *Λτ.* mulceo, *ἐφάπτομαι*, *θεραπεύω* (foveo, *ὡς οἱ χειροῦργοι τὰς πληγὰς*, *καθὸ* „ *χειροτέχναι ἰητορίης*.) *καὶ ἑπομένως*, *μαγεύω δι' ἐπαφῶν*, *καὶ λόγων γοητευτικῶν*. *διότι θεραπεύοντες τὰς πληγὰς ἐπέλεγον καί τινας ἐπῳδάς καὶ γοητείας οἱ ἀρχαῖοι*, *ὡς βλέπομεν παρ' 'Ομήρῳ*, *κτλ.* *ὅθεν τὸ θέλγω ἐξελήφθη καὶ ἐπὶ τῆς δι' ᾠδῶν κηλήσεως* (delectatio) *καὶ προσέτι ἐπὶ πάσης γοητευτικῆς ἀπάτης*, *καὶ θαμβώσεως*, *καὶ βασκανίας*, *κτλ.* *καὶ οἱ Θελγῖνες*, *οἱ καὶ ἄλλως Τελχῖνες*,

διαγράφονται ὡς βάσκανοι καὶ κακοῦργοι γόητες. (*βλ. Ῥείμ. λ. θέλγω*). *Ἄλλοι παρήγαγον τὸ* Волхвъ *ἐκ τῶν ἐθνικῶν Βούλγαρος, καὶ Βέλγης* (*βλ. Καραμψῖν. τόμ. α. σημ.* 65. *καὶ* Tripartit. p. 179) *βλ. καὶ* колдунъ].

Волчéкъ, Волчóкъ (*βέμβιξ*) *ἐκ τοῦ* Валяю, *Ϝαλέω, ἀλίω, ἑλίσσω, Ϝἕλιξ-ὡς, ὅλω*, volvo, *βολβὸς. κτλ.*

Волъ (*βοῦς, ταῦρος*) *ὀνοματοποιΐα ὡς ἐκ τοῦ* Блею, *βαλάω, οἷον βῆλος* (*ὡς βόω, βοῦς*) *καὶ βῆλα* (= *πρόβατα, βληχητὰ*) *Βμ.* wul, *Βνδ.* bola, *Γρ.* bulle, *Ἀγ.* bull, *Ὁλλ.* bolle, *Σκρ.* bal, *βλ. καὶ* Быкъ. [*τὸ δὲ βίςων, βόλινθος, βόνασος, λτ.* bonassus. *καὶ βίσων, λτ.* bison, tis, *ἀρχ. Γρμ.* Wisant, *εἶδος ἀγρίȣ βοὸς ἐκ τῆς ἐν Θράκῃ Βιςωνίας*].

Вóлю, *βόλω, βούλω,* — *λομαι, βέλω, Σερβ.* волим (*βόλημι*) *Λτ.* volo, *ἀπαρέμφ.* velle, *Ἰτ.* voglio, *Γλ.* vouloir, *Γρ.* wollen, *ἀρχ.* wellan, *Γτθ.* willian, *Ἀσξ.* wilan, *Σβ.* wilia. *κτλ.* Вóля, *βόλα* (*αἰολικ.* = *βουλὴ, θέλησις*). Волúшель *βουλητὴς* (*θελητὴς*). Вóльный, Вóленъ, *βόλων, βουλόμενος* (*ἐθελούσιος, ἐθελοντὴς, καὶ ἐλεύθερος*) *ὡς τὸ βούλιος.*

Волынка (*ἀσκαύλης. Σ. γάειδα. βλ.* гудокъ) *φόλλιξ, φόλλις, Λτ.* follis = *φύλαξ, θύλαξ, θυλάκιον* (*οἷον φολύγκιον, φολύγκα. ὑποκορις.*)

* *

Вопію, καὶ Вопійю (βοῶ). Вόпль (≐Вопъ, τὸ λ ἐπενθετικόν ≐ κραυγή, θρῆνος) ϝάπω, ϝαπύω, ϝαπύη, ἀπύω, ἠπίω, ὅθεν ἠπιάω. κτλ. Γρ. wuffe, Αγ. wohop. (Tripart p. 577.)

Вόнъ, Внѣ (ἔξω) ϝάνε, ἄνευ, ἄνις, λτ. sine (τὸ ς, πνεῦμα — ἄνευθε, ἀπάνευθε, χωρὶς, μακρὰν) καὶ α ≐ ο, (ὄνε, ὄνις, ϝόνε) Γρ. ohne, ἀρχ. ahn, anig, anen. (βλ. 'Ρείμ. λ. ἄνευ). ἐκ τοῦ ἄνε (ὄνε) καὶ τὸ Γρμ. von (ϝon, ohn) ≐ ἀπὸ, ὡς καὶ ἡ ἀπὸ ≐ ἄνευ, ἄνευθε.

Вонѧ̀ (ὀσμή) ϝόνα, [ἐκ τȣ̃ ἄνω (ἄω) ἄνεμος, καὶ ἀνέθω, ἄνθω, ἄνθος, καὶ ἔνω, ὄνω, ὄνθω, ὄνθος. Λακων. (θ ≐ φ) ὄμφω, ὀμφὴ (ὀσμή), ὡς πάλιν ἄω, ὄω, ὄδω, ὄσδω, ὄζω, ὀσμή]. Воняю, ϝανέω (ὄζω). Вонь (δυσωδία) ϝόνος ≐ ὄνθος κτλ. ὁ 'Ησύχ. ἔχει „ ἀνιάκειν (ἴσ. ἀνιάειν, ≐ ἀνίειν, ἀνίω, ἀνέω, ἄνω) ≐ ὄζειν. πρβ. τὸ Σ. βυνιά ≐ ὄνθος βοός·

Ворόна, Σλ. Врáна, κορώνα, κορώνη, Σ. κυρένα, κρένα. καὶ Вόронъ, Σλ. Вранъ, κόραξ, λ. corvus cornix, Γρ. Krähe. κτλ. [ἐκ τȣ̃ κρὰ, κρὸ, κρὰξ, κράζω, κρώζω, κόραξ. τὸ δὲ Врана, Вранъ ≐ ὄρνις, ὄρνιξ λτ. cornix (τὸ c πνευματισμὸς) μεταθ. ῥόνις, ϝρόνις, βρόνις (α ≐ ο, ὡς, ἄνω, ὄνω) Вранъ. καὶ ϝόρονις, Вόронъ].

Ворошу́ (σαλεύω, σκαλίζω, ταράσσω) φορύσσω. πεποιημένον, ὡς τὸ Ворчу́.

Ворчу̀ (ἐπὶ φωνῆς γαλῶν, κυνῶν, γογγυςῶν, ἐπιπληκτικῶν), βάρζω (βόρζω)=βράζω, ῥάζω, βορβορύζω. — Воркýю (γογγύζω) = βράκω, βράχω, βραυκάω, βραυκανάω, βρύκω, βρύχω, —χομαι.

Вóръ, φώρ, λτ. fur. Ворýю (κλέπτω) οἷον φωριάω, φωράω. κτλ.

Вóсемь = óсемь. μετὰ τȣ̃ в = Ϝ.

Вóскъ (κηρὸς) = Γρ. Wachs, κτλ. συγγ. viscus, βισκὸς, Ϝισκὸς, ἰξὸς. [ἐκ τȣ̃ ἔχω, ἕξω, ἑξὸς (μεταθ. ἑσκὸς, Ϝοσκὸς), διὰ τὸ κολλητικόν].

Вóстрый=острый μετὰ τȣ̃ в = Ϝ.

Вотолà (παιδικὸν χιτώνιον) βαίτη, βαιτύλη?

Вóтъ=Ϝο—то=ὅ—τὸς, Ϝότος (ȣ̃τος).

Вóхра = óхра μετὰ τȣ̃ в = Ϝ.

Вóшь, γενικ. вши́, Βενδ. vsh=πσὶς, ψὶς, ψεὶς, ψεὶρ, Σ. ψεῖρα, ἐκ τȣ̃ φθεὶς, φθεὶρ, ρὸς (θ=σ, λακωνικ· καὶ φσ=πσ=ψ, ὡς, ψύω=φθύω, πτύω· ψὲ=σφέ)· вс=φσ, πσ· παρενθέσ· о, Вóшь (βλ. Песокъ), οἷον φόσις, ἀντὶ (φσὶς), πσὶς (ἐκ τȣ̃ φθέω, φθίω, φθείρω)· καὶ τὸ λτ. pediculus pedicus, οἶμαι, ἐκ τȣ̃ pedis, ἀντὶς pdis=φθὶς, φθεὶς (θ=d. ὡς, πίθω, fido). καὶ Τȣρκ. bit.

Вóю (ἀρύομαι, θρηνῶ), βόω, γόω (β=γ) вóй, βοὴ, γοὴ, γόος = Вы́ю, βλ. Вы́ти.

Врáгъ (ἐχθρὸς). Враждýю (ἐχθραίνω, ἐγκοτῶ) βράσδω, βράζω, ῥάζω, ῥάγω, ῥάκτης, βράκτης, (βράγ—της). ὡς καὶ, ῥάγα (ὁρμὴ, βία), καὶ ῥαίω, ῥαιςὴρ, κτλ. πρβ. λ. rabies, Γλ. rage, κτλ. συγγ. Ражу̀, Рѣжу, ὅθεν καὶ

Врáгъ, Ϝραγὰς (χαράδρα). Оврáгъ (ἑλώδης χαράδρα).

Вражу̀, Вражбю̀ (ВражFу), 'Ρσ. Ворожу̀ (*μαντεύω*) *φράζω*, *φράδω*, *φράςωρ*, *φραςὴρ* (*φράδμων*) Вражбитель (*μάντις*), *ὡς*, *φάω*, *φάτης*, vates. *βλ.* Колду́нъ.

Вра́на, Вра́нъ, *βλ.* Воро́на.

Вра́ска (*ῥυτὶς*) *φαρκὶς* (*βλ.* Бо́ръ, Бо́ры). *ἢ βράξις*, *ῥάξις*, *ῥῆξις*, *ῥακὶς*, *ῥάκος*. „*προσώπȣ ῥάκη* ('*Αρςφν. Πλȣτ.*)

Вра́чъ (*ἰατρὸς*) = *Γερ.* Arzt, *ἐκ τȣ̃ λ.* artista, ars (*τέχνη* = *ἀρετή*.) *ἢ ἐκ τȣ̃* Вражу̀ [*ὡς* Ва́лін, *ἰατρὸς καὶ μάντις*, *ἐκ τȣ̃* Ва́ю, *φάω*. *κατὰ τὸ ἐπαοιδὸς*, *καὶ* (*ἔπω*) *ἤπιος*, *ἠπιάω*=*θέλγω*, *θεραπεύω*, *διὰ τὰς μετ' ἐπῳδῶν χειρȣργίας καὶ ἀλοιφάς· οὕτω καὶ τὸ*, *μάντις φαίνεται ἐκ τȣ̃ μάζω*. *βλ*, Колду́нъ].

Вращу̀, Враща́ю (*ςρέφω*)=*λ.* verto *βλ*, Верчу̀.

Врежду̀, 'Ρσ. Врежу̀ (*βλάπτω*, *φθείρω*), *ἐκ τȣ̃* Врѐдъ (*βλάβη*, *λύμη*), Вреду̀=*πρέθω*, *πράθω* = *πέρθω*, *λτ.* perdo (*θ* = d.)

Вре́мя (*χρόνος*, *καιρὸς*) *φρέμα*=*φέρμα*, *θέρμα*, *θέρμη*, *θέρος* (*βλ. καὶ τὸ* Лѣто, *καὶ τὸ Γερμ.* Jahr=*ἴαρ*, *εἴαρ*, *ἔαρ*), *ἐκ τȣ̃* Врѣю, Варю̀, *φάρω*, *φέρω*=*θέρω* (Ѣ=e, *ὅθεν κατὰ διαλέκτ. γράφεται καὶ* Врѣме). *Τὸ δὲ χρόνος* (=*Κρόνος*, *κορονὸς*, *κορόνα*, *κορώνα*, *ἐκ τȣ̃ κύρω*, *κορὸς*, *χορὸς* = *γύρος*, *κύκλος*, *ὡς καὶ τὸ Λατιν.* annus = anus, annulus [*δακτύλιος*] *ἐκ τȣ̃ ἔνος*, *ἔννος*, *ὅθεν ἐν τοῖς συνθέτ.*—ennis, biennis, triennis), *ȣ̓κ οἰςὸν παραβαλλόμενον πρὸς τὸ* Время (*οἷον δὴ*, *χρέμα*, *χρόμα ἀντὶ*, *χρόνος*· *μ* = *ν*, *β* = *χ*, *ὡς*, *βρέμω*, *χρέμω*, fremo)· *εἰ γὰρ ȣ̈τως ἐξῆν μεταπλάττειν τὰς λέξεις*, *ἦν ἂν καὶ γραμματικώτερον ἀποδεῖξαι συγγενῆ τȣ̃ Κρόνȣ τὸν Οὐρανόν· ἔςαι γάρ πȣ καὶ*

ὁ ὐρανὸς (*δωρικῶς ὠρανὸς* = *ὀρανὸς*) *μετὰ τῦ πνευματισμῦ τῶν ἀρχαίων Ϝορανὸς, Κορανὸς, Κορονὸς, Κρόνος,* (*διὰ τὸ γυρὸν τῦ σχήματος, βλ.* Небо.) *καὶ μετὰ διπλῦ πνευματισμῦ, ΚϜορανὸς, Ϝορανὸς, Ϝορονὸς, Ϝρόνος, βρόνος, βρόνα βρένα, βρέμα,* время. *ἢ ου* = v = *β, βρανός βραμὸς, βρέμας*], время. *Ἀλλὰ ταῦτα βεβιασμένα καὶ μυθώδη· τὸ δὲ οὐρανός παράγεσι πιθανώτερον ἐκ τοῦ ὁρᾶν* (*βλ.* '*Ρείμερ. λ. ὐρανὸς καὶ Κρόνος*). *Ἄλλοι πρβλ. τὸ Λτ.* bruma (*χειμερινὴ τροπὴ, καὶ ἀρχὴ τῦ ἐνιαυτοῦ.* „ tempus à bruma ad brumam vocatur annus (Varr.) *καὶ ὅλον τὸ ἔτος.* (Ovid. Eleg. 8. Lib. 4.) *τὸ δὲ* bruma *ἐκ τῦ* brevis (Varr.) *ἢ βρόμος, βρόμιος* (*ὁ Βάκχος ὡς ἑορταζομένων τότε τῶν βακχικῶν,* bachanalia (*Τζέτζης, καὶ 'Ιφσ. Σκαλιγ.*)

Врў *βρύω, βλίω, φλύω* (*φλυαρῶ*) *καὶ* вра́каю (*βράχω*). *ἢ συγγ.* Врѣю.

*Врухъ, *βροῦχος,* bruchus.

Врху. *βλ.* млачў.

Врѣю (*βράζω, ζέω, παφλάζω*) *φρέω* = *φέρω* (*θέρω*) *φέρϜω, λτ.* ferveo. *συγγ.* варъ.

Вторые, Второй, *δεύτερος, βεύτερος.* (*βεύτορος, συγκοπ. β—τόρος*) *β* = *δ, ὡς βελφύς, δελφὺς.*

Вчера̀, вчера́сь (*ἐχθὲς*) *ἐκ τοῦ* ве́черъ, *ὡς*

ὀψὲς = ἐχθὲς. Κρῆτες. παράβ. καὶ σερὸς = ἐχθὲς. Ἠλεῖοι (Ἡσύχ) λτ. sero (ὀψὲ).

Выдра, βύδρα Σ = Fύδρα, ὕδρα (ἐνυδρὶς. mustela lutra) Σκρ. udra, Λιθ. udra, Γρ. otter, Σβ. utter. (Tripart. 116.)

Въ βλ. Во,

Вы — (ἐκ, πρόθ. ἐν συνθέσει) = Γρ. weg. — = Fἐκ, ἐξ, λ. ex, (βλ. Δοβρόβισκ. institut. pag. 403). Ἄλλοι παράγουσι παρὰ τὸ вонъ.

Възъ, Вз, Воз, Вос (πρόθ. ἐν συνθέσει) πος— = ποτ—ποτὶ (πρὸς) οἷον, Возглáвіе, (προσκεφάλαιον, воз—Глава = ποτ, γαβαλά, γλαβά, κεβλή, οἷον, ποτ — γλάβαιον) καὶ ἀντὶ τῆς ἀνὰ, βλ. Δοβρόβ. pag. 414.

Выкну, Выкáю, ὅθεν ввыкáю, обыкáю, (ἐθίζω, εἴωθα) ὡς ἐκ τοῦ Выку, Fείκω, εἴκω, ἴκω = ἴσχω, ἔκω, ἔχω, ἐκ μεταθέσ. = χέω, χάω, χαύω, habeo. Ἐκ τοῦ ἔχω, ἕξις, λτ. habitudo, habitus, Γλ. habitude.—καὶ Γρμ. ἀρχ. eigen, aigen, = ἔχειν, ὅθεν eigen,' ἕξις = Eigenschaft. Ἡ λέξις ἐμφαίνει τὸ μόνιμον, ςάσιμον. ὡς καὶ τὸ ἦθος, ἔθος, (обычай) ἐκ τοῦ ἕδω, ἕζω, ἔθος (ὅθεν λτ. suetus.) καὶ λακων. ἔσος, Fέσος, βέσος (Ἡσύχ.). Ἐκ τοῦ ἔκω ἔχω, καὶ τὸ οἶκος. ἢ χέω, χαύω, καύω, κόω, κοῖος, μεταθέσ. οἶκος. ἴσως δὲ τοῦτο καὶ παρὰ τὸ ὄγω, ὄγκος, ὄκος. (βλ. Ρειμερ.)

Вымя (*μαςὸς, ἐπὶ ζώων*) *βύμα, βύμμά=μύμμα = μάμμα, Λτ.* mamma, *ὡς Γρμ.* Mamme, Meme, Memme, Mama, Mome, Mume. *καὶ Τϐρκ.* memmé. *κτλ. ἐκ τϐ βύω, βύμα, (ὡς ἐκ τϐ μάω, μάμα, μάμμα, καὶ μάσσω, μάζω, μαζὸς.) τὸ δὲ βύω = μύω, μύζω, μυζάω, Σ. βυζάνω, καὶ βυζίον (μυζίον) = μαζίον, μαζὸς, μαςὸς. (β=μ. ὡς, βίω, μίω.) βλ. Ῥείμ. λ. μάμμα.*

Выну (*διηνεκῶς*) *δηνϐ, δηνὸν, δὴν, δηναιὸν (β = δ· ὡς, δέρεθρον, βέρεθρον.)*

Высота̀ (*ὕψος, ὕψωμα*). Высо́кій, Высо́къ (*ὑψηλὸς*). Вы́шу (*ὑψῶ*). *τὸ θέμα*, Выс = *Ϝύς, ὕς. ὅθεν ϳύς*, sus, (susque, deque) susum, (*ὅθεν* sursum, sursus.) *οἷον Ϝυσὸς, Ϝύσιος, Ϝύσσω = ὕπς, ὑπὸ, ὕποσος, ὕψος, ὑψὸς, ὕψιος (ὅθεν ὕψιςος) ὑψόω· ἢ δὲ ὑπὸ συγγενὴς τῆς ὑπέρ.* [*ἢ τὸ ὕψος, ἐκ τϐ ὑβὸς ὑπτὸς, ὕπς, ὕψ, (Ϝυψ· καὶ ψ=σ, Ϝυσ,* Выс) *βλ. Ῥείμ. λ. ὕψος, καὶ ὕςερος.*]

Вы́я (*τράχηλος*) *φυὰ, φυὴ (= μέγεθος, ὡς ἐξέχων?) ὡς καὶ τὸ αὐχὴν ἐκ τϐ αὔγω, ἄϜγω (ἄγω) αὐγέω, λτ.* augo, augeo = *αὔξω, αὐξέω, Γρμ.* wachsen. *ἢ καὶ τὸ* Выя, *ἐκ τϐ* вью, вію = *βίω = μίω (ςρέφω) ὡς τὸ βιὸς (βιὰ), καὶ αὐτὸ, πιθανώτερον, τὸ αὐχὴν ἐκ τϐ αὔγω, ἄϜγω, μεταθέσ.=Ϝάγω, βάγω, ἄγω (Γρμ.* bagen, biegen) *ἀγνύω=κλῶ, λυγίζω, ςρέφω, (ὡς εὔςροφον τὸ μέλος, καὶ*

καμπτὸν, καὶ κατανεῦον, ἀνανεῦον, νεῦον, ἐφ' ἑκάτερα, ὅθεν καὶ τὸ κλασαυχενίζεσθαι) *βλ.* ницъ.

Вью̀, *βλ.* Вію̀.

Выпь (*μέρος, μερὶς*) *Ϝοῖτος, οἶτος* (≐ *μοῖρα*, sors, *βλ. ʽΡείμερ.*) *ἐκ τῦ οἴω.*

Вы́онъ (*ἰχθὺς*, petromyzon fluvialis) *ὡς τὸ, βαιών.*

ВѢжа (*πύργος, καὶ σκηνὴ*) *βῆζα = βῆσσα* (*ἄντρον, σπήλαιον, κοίλωμα.*)

ВѢжда (*βλέφαρον*) *συγγ.* (*φαίζω*) *φαίδω, οἷον φαίδα* (*ὡς φαίδων*) *φαῖζα, φαῖσδα· οὕτω καὶ βλέφαρον ἐκ τῦ βλέπω. ἢ ἀνάγεται εἰς τὸ* Ви́жду.

ВѢкъ (*αἰὼν*) *ἐκ τοῦ* ВѢю (*Ϝαίω, Γρμ.* weben= *πνέω, ὡς καὶ τὸ αἰὼν, ἐκ τοῦ αἴω, ἄω· κυρίως = πνοὴ, ζωὴ, καὶ ἡ ταύτης διάρκεια, χρόνος.*) *ϜαιϜὼν* (*βαιγ-ὼν. Ϝ=β, καὶ γ· καὶ γ=κ, βαικ-ὼν*) *ὡς αἰϜὼν, λτ.* ævum. (*τὸ δὲ Γρμ.* ewig, *Γοτθ.* aiw = *αἰϜεὶ, Τευτ.* ewo, *ἀϊδιότης.*) *Εἰ δ' ἦν τὸ* ВѢкъ *συγγενὲς τῦ* ВѢко, *ἦν ἂν = φαῖκος, φέγγος, ὡς τὸ φέννος, ὁ ἐνιαυτὸς, κατά τινας, ἐκ τοῦ φένω, φαίνω* (*φαίω, φαίζω, φαικὸς.*). *Τὸ δὲ Λτ.* sæculum, *ἐκ τῦ ἀῤῥήτυ θετικοῦ* sæcus, *ᾠήθησαν τινὲς εἶναι* = secus = *Ϝεκὸς, Ϝεκὸς, βεκὸς, βεκὰς* (*ʽΗσύχ.*) = *ἑκὰς* (*μακράν*) *ὅθεν καὶ ἀνεκὰς, καὶ ἀνέκαθεν, ἐπὶ χρόνυ. ἔμοι*

γε δ' οὖν οὐ πιςὰ λέγειν οὗτοι δοκῦσι. Πρὸς τὸ Σλαβον. Вѣкъ παράβλ. τὸ Γρμ. Woche (ἑβδομάς) ἀρχαιότ. wekho, wehho, Κτσξ. wecke, Ασξ. wuka, 'Αγ. weck, Σβ. wik. κτλ. ἔςι δ' οὐδὲν ξένον ἄλλα παρ' ἄλλοις χρονικὰ διαςήματα τοῖς αὐτοῖς ὀνόμασιν ὀνομάζεσθαι (βλ. часъ). καὶ τὸ Γρμ. alt (παλαιὸς) καὶ Alter (ἡλικία, χρόνος,) συγγεν. alo, καὶ olim, olo, olesco, adoleso=ἄλω, ἄλδω (αὔξω) ἀλδῆς, καὶ ἀλαιὸς, ὅθεν τὸ παλαιὸς· (τὸ γὰρ αὐξάνον παλαιοῦται.). Вѣчный, Вѣченъ, αἰώνιος. Долговѣчный, δολιχαίων. κτλ. βλ. καὶ Вѣчу.

Вѣко (βλέφαρον) φαικὸς [λαμπρὸς, φαίζω, φαίδω, φάξ, φάκκες (ὀφθαλμοὶ) λτ. facies]. 2) = καλαθίσκος, κιβώτιον) φαικὸς=φακὸς (σκεῦος. 'Ησύχ. ὅςις ἔχει καὶ „ φάκται, ληνοὶ, πύελοι, συπίαι.) ἢ φακκὸς = (φασκὸς) φάσκωλος (ἐκ τοῦ ἀσκὸς, Δωρικ· ἀκκόρ. βλ. 'Ρείμ. λ. φακὸς, καὶ φάσκωλον. Λτ. pasceolus.) [τὸ δὲ Γρ. Becher, (ποτήριον) 'Ισλ. bikar, = βίκορ, βίκος, βεῖκος, καὶ βῆκος (πίθος) ὑποκρ. βικίον, μ. Λατ. bicarium, picarium.]

Вѣмь (ἐκ τῦ Вѣдмь. τὸ θέμα Вѣд, Вѣду, Вѣдити, (Δοβρόβ. σελ. 353.) Ϝείδημι, Ϝείδω, εἴδω (οἶδα) καὶ Вѣдаю, Ϝειδέω. Βμ. wedim, Λιθ. wem, 'Ισλ. wita, 'Αγ. wit, 'Ολ. wete, Σβ. wetar, Σκρ. weda, widia (εἴδω, ἴδω,

καὶ οἶδα) *Γρ.* weissen, wissen, *Fίσω*, *Fίσημι*. *Βνδ.* wesu, *κτλ*. Вѣдунъ (*προγνώςης*, *μάγος*) *Fείδων*, *εἰδὼς*, *ἴδμων*. Вѣдомый, Вѣдомъ *Fειδόμενος* (*γνωςὸς*). Сóвѣсть (*συνειδὸς*). повѣдаю, *εἰδοποιῶ* (*διηγȣ̃μαι*) *ὡς* (*ἐκ τοῦ ἴδω, ἴσω, ἴςωρ,*) *ἱςορέω*, *κτλ*.

Вѣнéцъ (*ςέφανος ἐκ τȣ̃* Вѣня=*κλάδος*) *βαϊνὸς*, *βαινός*, (*ἐκ τȣ̃ βαΐς, βαΐον, δωρικ. βάϊξ, συγγεν, σπάδιξ. βλ.* '*Ρείμ. λ. βαΐον*). *ἠφηνὸς, φὴν*=*σφὴν*, *σφηνὸς*. [*ἐκ τȣ̃ σφάω*, *σφίω*, *σφίγω*, *σφίγγω*, *φίγγω*, *λ.* vincio: *ὡς καὶ ςέφανος*, *ἐκ τȣ̃ ςέφω*, *ςέπω*, *ςέβω*, *ςείβω*. *καὶ τὸ* Вѣнéцъ = sertum, *διάφορον παρὰ τὸ* corona. '*Εκ τȣ̃ σφάω*, *σφέω*, *καὶ τὸ σφηκόω*=*σφίγγω*, *καὶ σφηνόω*, *ὡς ἐκ τȣ̃ φίω*, *σφίω*, *φίδω*, *φίνδω*, *λτ.* fido, fides, *σφιδὴ* (*χορδή*) findo, *Γερμ.* binden. *καὶ φένδω*, fendo, *σφενδόνη*, *λτ.* funda. *καὶ φίω*, *φιμὸς* = *σφιγμός*. (*βλ.* Вѣнокъ). '*Εκ τȣ̃* вію *παράγουσι τινὲς τὸ* Вѣнецъ *οἷον βι(ν)ὸς* = *βιός*. "*Αλλοι θεωροῦσι τὴν καθόλȣ ἔννοιαν τῆς λέξεως ὡς ἐμφαίνȣσαν κύκλον*, (*κατὰ τὸ* corona, *κορώνα*, *χορώνα*, *κορὸς* = *γυρὸς*), *καὶ παραβάλλȣσι τὸ ὄνομα πρὸς τὸ Γλ.* anneau, *λτ.* annulus, annus, ennis = *ἔννος*, *Fένος*, *φέννος*, *ὁ ἐνιαυτὸς* = *ἐνὶ αὐτῷ ὤν*, *εἰς ἑαυτὸν κυκλικῶς ἐπιςρέφων*, *ὁ κύκλος τοῦ ἔτους*, *ὅθεν καὶ* „ *ςέφανος ἐνιαυτοῦ*. (*βλ.* веснà *καὶ* врéмя.)

ἀλλ' ἡ κατὰ Δοβρόβισκ. ἐτυμολογία τȣ̃ Вѣнéцъ *ἐκ τȣ̃* Вѣня *δοκεῖ μοι ἡ ὀρθοτάτη.*]

Вѣно (*φερνὴ, προὶξ*) *φέννος?* = *ἄφεννος* (*ἐτήσιον εἰσόδημα, φερνή*).

Вѣнóкъ (*σάρωθρον ἐκ κλάδων φυλλοφόρων συνεσφιγμένον*) *ἐκ τȣ̃* Вѣня, (*θαλὸς κλάδος*) = *βαι(ν)ὸν, βαΐον,* Вѣïе, *καὶ* Ваïя, *βαΐς* (*θαλός*). *ἢ φῆνα=σφῆνα, σφήναξ* (*φήναξ*) *σφήκωμα,* (*βλ.* Вѣнéцъ). *ἐκ τȣ̃ σφίω, σφίγγω, συγγεν. σφάζω, σπάζω, ὡς κλάδος ἐκ τȣ̃ κλάω.*

Вѣра (*πίςις*). Вѣрный, Вѣренъ (*πιςὸς*). Вѣрую, Вѣрю (*πιςεύω*) *φέῤῥα=θέῤῥα=θέῤῥος* (*θάῤῥος*) *φεῤῥέω, φέῤῥω=θέῤῥω=θεῤῥέω* (*θαῤῥέω*) *φέῤῥυνος = θάρσυνος, θαῤῥαλέος, ὡς καὶ φάρυμος, καὶ φαρυνὸς ἐκ τȣ̃ φάρος = θάρος, θάῤῥος.* (*βλ.* *'Ρείμ. λ. φάρυμος*). *Ἄλλοι παρέβαλον τὸ* Вѣра *πρὸς τὸ λτ.* verus (*ἀληθής, ἀντὶ* veritas = *ἀλήθεια, ὡς ὀνομάζεται ἡ πίςις ἡ ὀρθόδοξος, 'Ρωμ.* Α. 25, *καὶ ἀλλαχȣ̃ τῶν θείων γραφῶν*). *καὶ ἦν ἂν τὸ ἔτυμον ὀρθὸν, εἴγε τὸ* Вѣра *μὴ προῄδεισαν οἱ Σλάβονες, καὶ πρὶν ἢ τὰ τῆς εἰς Χριςὸν πίςεως διδαχθῶσι· τȣ̃το δ' ὀκ ἄν τις ὄτω προχείρως ὁμολογήσειε, πολλῷ δὲ μᾶλλον πιθανώτερον φαίνεται χρῆσθαι καὶ τȣ́τȣς ἀνέκαθεν τῷ ὀνόματι, καθὰ δὴ καὶ τȣ̀ς Λατίνȣς τῷ* fides, *καὶ τȣ̀ς Ἕλληνας τῷ πίςις. Οὔτε γὰρ τὸ πίςις ἀλήθειαν κυρίως σημαίνει* (*εἰ μὴ μεταληπτικῶς, ὡς ἐν ταῖς θείαις Γρα-*

φαῖς.) καὶ τὸ οὐσιαςικὸν Вѣра *πρὸς τὸ ἐπίθετον* vera, *ἐκ τῦ* verus, *οὐκ ἂν συμφέροιτο ὁμαλῶς καὶ κατὰ κανόνας. Ἔστι τοίνυν τὸ* вѣра, *φέῤῥα, ἀντί φέῤῥος=θέῤῥος, θάῤῥος (ὡς μάθη=μάθος. λάθη, λάθος, κτλ.βλ.* Вода.) *ἐκ τῦ φέῤῥω = θέῤῥω αἰολικ. ἀντί θαῤῥῶ (ὡς φὴρ, θὴρ) ε=α· ὡς, θέλπω, θέλπος, ἀντί θάλπω, θάλπος· καὶ θέρσος, θερσέω (ἀντί θαρσέω) ὅθεν καὶ τὸ ὄνομα Θερσίτης (= Θράσων). Τὸ δὲ θέῤῥω, θάῤῥω, θαῤῥῶ, ἐκ τῦ θάρω, θέρω (=θερμαίνω, θάλπω) καὶ αἰολ· φέρω, φερέω (ὅθεν ἴσ. καὶ τὸ λτ.* vereo-or, *αἰδοῦμαι, σέβομαι, ὡς καὶ τὸ, θεραπεύειν θεοὺς (Ξνφ.) Ἐκ τῦ θάρω τὸ, θάῤῥος = θερμότης ψυχῆς, εὐψυχία, πεποίθησις, ὅθεν καὶ ἡ πίςις. ὁ πιςεύων θαῤῥεῖ, καὶ θερμῶς θεραπεύει (τιμᾷ) Οὕτω καὶ τὸ πίςις, ἐκ τῦ πίθω, πείθω, πέποιθα = θαῤῥῶ. καὶ πίθω, (πίδω, δ=θ) τὸ λτ.* fido (confido) fides. *καὶ τὸ Γρμ.* träuen = *θαῤῥεῖν, (πιςεύειν) βλ. καὶ* Adelung.

Вѣщу́ю *(ῥητορεύω) φητύω, φητέω, φητεύω (ὅθεν προφητεύω—τεία.) = φητίζω, φατίζω.* Вѣ́тія, *καὶ* Вѣтія́, *φητίας (ῥήτωρ) φάτης, λτ.* vates. завѣ́щую *(ἀναγγέλλω ἐπὶ πριτηρίῳ).* завѣ́тъ *(διαθήκη), διαφατίζω, διαφάτισις.* ѿвѣча́ю *(ἀποκρίνομαι) ὡς τὸ ἀποφαίνομαι, φάσκω (καταφάσκω, ἀποφάσκω). τὸ Γρ.*

antworten, *ἀρχ.* antweren, *'Αγ.* answer, plattd. anwern, antworen=*ἀντϜερεῖν*, *ἀντερεῖν* (Kanne. pag. 32.) *βλ. καὶ* Вѣщáю, *καὶ* Вечъ.

Вѣтвь (*κλάδος*) *ϜοῖτϜος*, *Ϝοῖτος*, *βίττος*, vitta, vitex, vitis (*οἰτὺς*, *οἰσύς*, *συγγ. ἰτέα*, *κτλ. βλ.* Вiю.)

Вѣтлà (salix pentandra) *συγγ.* Вѣтвь. *Ϝιτέα* (*ἰτέα*) *καὶ γιτέα* (*'Ησύχ*)

Вѣхà (*πῆγμα*, *ὁροθεσίε*, *ἢ πορείας σημαντικόν.*) *Σ. πήχη*, = *πῆχυς* (*πήγω*, *πήγνυμι.*)

Вѣшаю (*αἰωρῶ*, *κρεμῶ*) *Ϝαίσω*, *αἴσω*, *ἀΐσσω* (*ἀνίςαμαι*, *ἀνορθῶ*), *ἐκ τοῦ ἐφεξῆς* Вѣшу.

Вѣшу, (*ςαθμίζω*, *βαρῶ*). Вѣсъ (*ςαθμὸς*, *ὁλκὴ*, *ζυγός.*) *συγγ.* Вѣшаю, *Ϝαίσω*, *ἀΐσσω. ἐκ τῦ ἄγω*, *ἄσσω*, *αἴσσω*, *βλ.* Вáжу.

Вѣщáю (*ὡς ἐκ τῦ* Вѣщỳ, *βαίσκω*, *φαίω*, *φάω*) = *φάσκω*, *βάσκω* (*λέγω*, *ἀναγγέλλω*, *ἀφηγῦμαι*, *φθέγγομαι*). Вѣсть (*ἀγγελία*) *φάτις.* (*οἷον φαῖξις*, *φάξις*, *βάξις.*). Вѣщýнъ (*μάντις*) *φαίσκων*, *φάτης*, vates. *κτλ. συγγ.* Вѣщýю.

Вѣчу, *ὅθεν* увѣчу, (*αἰκίζομαι*, *ἀκρωτηριάζω*, *πατάσσω*) *πέζω*, *ἀντὶ πάζω*, (*ὅθεν πάξ*,) *πάτω*, *πατάσσω.* [*ἐν τῷ Λεξικῷ τῆς 'Ρωσσικῆς 'Ακαδημίας ὑπάγεται εἰς τὸ* Вѣкъ, *ὡς αἰῶνος ἀμέρδων ἀμέλει τοι ὁ πατάσσων!*]

Вѣю, *Ϝαίω*, *αἴω*, *ἀΐω.* = *ἀέω*, *ἄω* (*πνέω*, *ῥιπίζω*, *ὅθεν καὶ λικμίζω*). *Γτ.* waian, *Γρ.* we-

hen, *αρχ.* wahen (*πνεῖν*), *Σκτ.* waihi, *κτλ.* *πρόσθες καὶ τῶν Πλαταγώνων τὸ* oui $=$ *ἀή-της*, (Adelung). Вѣтръ, *κοινότερον* Вѣтеръ, (*ἄνεμος, πνεῦμα*) *ὡς τὸ Ϝαιθὴρ*, — *ἢ ἀὴρ*, *ἀήτηρ*, *αἰήτης*, *ἀήτης* [*ἄω*, *ἄημι καὶ ἄω*, *αἴω*, *αἴθω*, *καὶ ἔω*, *εἶς*, *ἔντος*, *ἢ ἔνω* (*ὡς ἄνω*, *ὅθεν*, *ἄνεμος*) *λ.* ventus, *'Ιτ.* vento, *Γλ.* vent, *Γρ.* Wind.] *Γρ.* Wetter (*ὥρα*, *καιρὸς ἄνεμος*, *κτλ.*). Вѣеръ, *Ϝαιὴρ*, *αἰὴρ*, *ἀὴρ* (*ῥι-πὶς*, *Σ.* *ἀέρας*). Вѣяло (*πτύον*, *λικμητήριον*), *ὡς τὸ ἄελλα*, *ἀελλὸς* (*ἀέλλω*). *ὅτω καὶ λτ.* ventilabrum (ventus) *Γλ.* van, *συγγεν.* vent. Вѣятель (*λικμητὴς*) *ὡς τὸ Ϝαιήτης*, *αἰήτης*, *ἀήτης*. Вѣтрѣю (*Σ.* *ἀερίζω· ξηραίνω εἰς τὸν ἀέρα*) *Ϝαιθριάω*.

Вядáю, *ὅθεν* привядáю, присвядáю (*καυματίζο-μαι* (*Μάρκ.* *Δ.*) увядáю (*μαραίνομαι*, *ξηραί-νομαι*). *Ϝαδάω* $=$ *ἀζάω*, *ἀζαίνω*. (*ὅθεν ἀδα-λὸς*, *ἀδαλέος* $=$ *ἀζαλέος* (*'Ησύχ.*) *συνάπτεται μετὰ τῦ* Вяну̀. (*βλ.* *λεξ.* *'Ακαδημ.*) *ὡς τὸ ἄω*, *αὔω* (*ὅθεν ἄζω*) $=$ *ἄω*, *ἄνω*. *βλ.* Вяну̀.

Вяжу̀ (*πλέκω*, *δεσμεύω*) *φάζω*, ($=$*σφάζω*, *φάω*, *φίω*, *φίγω*, *φίγγω*, *σφίγγω*, *λ.* vico, vinco, vincio, *κτλ.* *βλ.* Вѣнéцъ. *καὶ 'Ρείμερ.* *λ.* *σφάζω*.)

Вязь, (*ἑλώδης τόπος*, *τέναγος*, *ἰλὺς*) *Ϝάσις*, *ἄσις* (*συγγεν.* *ἄζα*) *Γρ.* Wasen, *Γλ.* vase, *κτλ.* Вя́зну (*βυθίζω εἰς ἰλὺν*). *ἢ τὸ αἰολ.*

βαισσὸν = βάθος (Ἡσύχ.) ἴσ. βαισσὸς, ἀντὶ βασὸς, βάσος, βάθος. ὡς καὶ βυσσὸς (ὅθεν ἄβυσσος) = βυσὸς = βυθὸς (θ = σ). οὕτω καὶ βασύνω = βαθύνω.

Вя́каю (φλυαρῶ) βάσκω, βάζω (βάγω). πρβ. Γρ. schwatzen, κτλ.

Вя́лю (φρύγω, ξηραίνω εἰς τὸν ἥλιον, ἢ εἰς τὸν ἀέρα, ὡς τὸ, ἡλιάζω, αἰθριάζω) βαλιῶ, = ἡλιῶ (ἡλιόω, άω, άζω) „ βελάσεται, ἡλιωθήσεται (Ἡσύχ. ἐκ τοῦ βέλα = ἕλα, ἕλη, ἀλέα, ἀλεαίνω. οὕτω καὶ βαβέλιος = ἡέλιος.) καὶ τὸ Γρ. welken = μαραίνειν, ἐκ θέματος welen (Adelung).

Вя́ну (φθίνω, μαραίνω) Ϝάνω (ἄνω, ἄνεμος, ἄω = ἄϜω, αὔω, αὐαίνω) λτ. vano, vaneo, ἀρχ. Γρ. wahne, Ἀγ. wane, Γλ. faner, Σβ. än, κτλ.

Вя́ха (κόνδυλος, ῥάπισμα. λέξις χυδαία) συγγ. πάκω καὶ πάζω, πάξ (πάκα, πάχα)· ὡς Σ. (πάτω, πατάσσω) πάταρος· καὶ, batto, μπάτσος, — τσα.

Вя́щій, (Вя́щь = μείζων) βάσσων = μάσσων, μείζων (ὡς βίω, μίω)· ἢ πάσσων. Τὸ δὲ Γρμ. besser (κρείττων), Ἀγ. better, Ἰσλ. bettro, Πρ. bitter, Σκρ. beter, = βέλτερος, (Adelung.)

*Вуссъ, Вуссонъ, = βύσσος, καὶ τὰ λοιπὰ προφανῶς ἑλληνικὰ παρελείφθησαν.

Г.

Г. г. (Глаголь, *Γλαγὸλ*)=Γ, *γ. καὶ*=*κ*, *χ*, *ζ*, *καὶ F*, *λατ.* h. — г=г', ἢ γ' (3). ,г=γ, (3000).

*Гáвань, *τὸ Γρ.* Hafen (*λιμὴν*) = *χαβὸς*, *καὶ χαυὸς*, *Λτ.* cavus (*κοῖλος. ἐκ τῦ χαύω* (*χάω*) *χάδω*, *χάνδω*, = *χωρῶ. ὅθεν καὶ γάνδω, γάνδανον* = *κιβώτιον. ὡς καὶ* (*χαβὸς*) *γάβενον*, *καὶ γάβαθον* = *τρυβλίον· Ἡσύχ.*)

Гавъ (*ἐπὶ ὑλακῆς κυνῶν*) *Σ. γαῦ*=*Fαῦ*, *αὖ*, *αὖ* (*Ἀριςφν.*) Гáвкаетъ, *Συν. γαυγίζει*=*βαΰζει*, *βαῦζει*, *βαύζει* (*ἐκ τῦ Fαῦ*, *βαῦ*). *Πρβλ. Γρμ.* baffen, bäffen, bafzen, bauzen (*βαύζειν*, *βαΰζειν*, *βαύειν*) *ἀρχ.* gautzen, *γαύζειν*, *γαυΐζειν*, *γαυγίζειν* (*μετὰ τῦ διπλῦ F. ὡς ᾠὸν*, *ἀFὸν*, *αὐὸν*, *αὐγόν.*)

Гавъ, (*κάματος*) *Fᾶπος*, *ἆπος* (*κάματος*, *ἄσθμα* =*κᾶπος*, *βλ.* *Ῥείμ. λ. ἆπος*) *ὅθεν*, oгавie, *ἐνόχλησις* (*Δοβρ. σελ.* 101). *ἆπος*, *ἆπορ*, *λτ.* labor.

Гагáра, Гагáрка (*πτηνῶν ὀνόματα*) *ὀνοματοποιΐαι*, *ὡς*, *γαργαίρω*, *καρκαίρω*, *γαργαρεών*, *κτλ. βλ.* Гáркаю,

Гадáю (*συμπεραίνω*, *μαντεύω*) *γοδάω*, *γόδω* = *γόω* (*Ἡσύχ.*) *ὅθεν*, *γοδὸς*=*γόης* (*Ἡσύχ.*) *γοητεύω*, *γοητευτὴς*, *Σ. γητευτὴς*, Гадáтель (*εἰκαςὴς*, *μάντις*) *κτλ. βλ.* Гадáнie.

Гаждáю (*ψέγω*, *λοιδορῶ*) *Fαζάω*, *ἀδάω*=*ἀτάω* (*Ἡσύχ.*) ἢ *συγγ.* Гáжу.

Гáжу (*ἀηδίζω*, *μολύνω*, *ῥυπαίνω*. *Σ*. *ἀσχημίζω*) *Fάζω*, = *ἄζω*, *ἄδω*, *ἀδέω* „ *δείπνῳ ἀδήσειε* (*Ὁμ*.) Гáдится мнѣ (*ἀηδίζει με*). *καὶ ἄζω*, *ἀζαίνω*, *ἀζάω* (*ἄζη μολύνω*). *ὅθεν ἄδελος*= *ἄσβολος* (*ἄδω*). Гáдкій, *ἀδαλέος*, *ἀζαλέος* (*ῥυπαρὸς*, *ἀηδής*).

Гáй (*κῆπος*, *παράδεισος*) *γάα*, *γαῖα*, *γέα?* (*ὡς τὸ χώρα*=*ἀγρὸς*, *χωράφιον*). *ἢ τὸ* '*Εβρ*. ghan, *γάνος* = *παράδεισος* ('*Ησύχ*.)

Гайшáнъ, *Σ*. *γαϊτάνιον*, *γαετάνιον* = *γαετανὸν* („ *γαετανὸν ὕφασμα*, *ἐκ πόλεως Γαέτης*. *Γαλην*. *Μεθόδ*. *ἰατρ*. *ιγ*.)

*Гáлiа, galia (*Δαλμάται*) *Γρ*. Gölle, *Αγ*. gawl, galley, *Γλ*. galère, galiote, goëlette, galion, '*Ιτ*. galea, *μ*. *λτ*. gaulus = *γαῦλος* (*γάω*, *χάω* = *χωρέω*.)

Гáлка, *κολοιὸς*, *Σ*. *καλεκοῦδα*. *βλ*. Гóлка.

Гамъ (*ὄχλου θόρυβος*) *ἴαμος*· „ *ἴαμοι*, *βοαί*. ('*Ησύχ*.)

Ганáнie (*πρόβλημα*, *αἴνιγμα*) *ἐκ τοῦ ἀχρήστου* Ганáю=cano, canto (incanto) *κάνω*, *ἢ γάνω*, *γάω* = *γόω*, *γόης*, *γοητεία* (*ὡς καὶ* Гадáнie = Гананie, *ἐκ τοῦ* Гадáю, *μαντεύω* = *εἰκάζω*, *ἐπὶ προβλημάτων*). *βλ*. Колдýнъ, *καὶ* Чáры.

Гáркаю (*κράζω*, *βοῶ*) *κάργω*, = *κράγω*, *κράκω*, *κάρκω*, *καρκαίρω*, *γαρκαίρω*.

Гáсну (*σβέννυμαι*). Гасáю (загасáю), *καὶ* Гашỳ (*σβεννύω*) *ὡς ἐκ τοῦ* Гáсу, *Fάσσω* = *ἀάσσω*, *ἀάζω*. (*ἄω*, *ἄζω* = *πνέω*, *καὶ ἅ*, *ἅ*ha, *ὀνο-*

ματοποιΐα τȣ̃ ἤχου τοῦ ἀέρος, ὃν ἐκπνέομεν· ὡς καὶ τὸ σβέω, ἐκ τοῦ ἤχου τῆς πνοῆς, τοῦ μετὰ τῆς σβέσεως συνημμένου.)

Гвоздь (*ἧλος*) *Πολ.* goździ, gwoźd. *Fόσδος, γόσδος, γFόσδος = ὄζος, μετὰ διπλοῦ F. ὡς, οἶνον*, vinum, gwin. Wespe, gwespe, guêpe. *κτλ. ἢ (πιθανώτερον) οἷον γFόσδος, γFόσθος, ἀντὶ γόφος, ὅθεν τὸ γόμφος (μετὰ παρενθέσ. τȣ̃ μ), συγγεν· γαμφὴ, γάμπω,—πτω, γάπω = κάπω, (καύω) κάπτω· [δ=θ. καὶ θ=φ. οὕτως ἐκ τȣ̃ ὄδω, ὄζω, ὄσδω, τὸ ὄθω, ὄσθω, καὶ ὄφω, ὄσφω, ἀφ' ȣ̃, ὄσφρα, ὀσφραίνω.] τὸ Καρν.* gosd, gojsd = *δάσος.*

Гвѣздà, *Πολ.* gwiazdà, *Βμ.* hwjezdà = звѣздà (*βλ. Γ* = з *καὶ* h). *Δοβρόβ. σελ.* 194.

Гдѣ (*ποῦ*) *ἀρχ.* Кде (*ἐκ τοῦ* Къ [кій] *ἐρωτημ· καὶ* Де, Дѣ) = *κοῦ δὴ, ὡς τὸ* Кудѣ.

Гѐй, = hei, *Fαῖ, αἶ.*

Гeрóй, *καὶ* Ирóй, = herus, = *Fήρως.(Σημείωσαι, Γ* = h.)

Гúбну, Гúблю (*ὄλλυμαι, φθείρομαι· τὸ ν καὶ λ ἐπενθετικά· ὅθεν,* погибаю = *ἀπόλλυμαι) βλ. τὸ συγγ.* Гублю̀.

Гизъ (*ἐπιφώνημα τῶν πάλαι ποτὲ πρὸ τῶν ὀχημάτων τῶν μεγιστάνων προτρεχόντων ὑπηρετῶν, = ἀπόστητε! Σ. τόπον! Γλ.* place!) *ἐκ τοῦ γῆν! γῆς! (= δότε γῆν, χώραν, ἀποχωρεῖτε!)*

Главà, *'Ρωσσ.* Головà, *γαβαλὰ ('Ησύχ.) = κε-*

βαλὰ (κεφαλὴ, συγκπ· κεβλὴ. Νίκανδρ·) ὅθεν καὶ γαβαλὰ, συγκ. γαβλὰ, μεταθέσει γλαβὰ. Λετ. galwa, Ὀλ. gevel, Ἀγ. gable, Ἀρβ. gibel, Σκρ. cabala, Γρ. Giebel, Gipfel (κορυφὴ)· ἐκ τοῦ κάβη, κύβη, κυφὴ, κατὰ διαλ· κωβὰ (ὅθεν κωβιός) κέβα, κέφα, κέφος, ὅθεν κεφαλή, (ὡς νέφος, νεφέλη). Λτ. caput, Ἰτ. capo, Γρ. Kopf· κτλ. Обезглавляю (ἀποκεφαλίζω) οἷον, ἀποκεβλάω (ἀπ-εξ-κεβλάω). Τὸ θέμα, κάω, καύω, κύω, κύβω, κεύω (κέφω, κέφα) κεύθω, κτλ.

Главня́, Ῥωσσ. Головня́ (δαυλὸς) συγγεν· καυλὸς [καβλὸς, μεταθ· κλαβὸς, κ = γ, γλαβὸς καὶ γαλαβὸς (βλ. Главà) ὡς, δαυλὸς καὶ δαυελὸς, δαβελὸς·] καύω = δαύω (αὔω)· ὡς ἐκ τȣ̃ δαύω, δαυελὸς, δαυλὸς, καὶ δάω, δαελὸς, δαλὸς, δανὸς, οὕτως ἐκ τȣ̃ καύω, καυελὸς, καυλὸς καὶ καυνὸς (= καυςὸς κυρίως, ὡς καὶ κάω, κᾶλον = ξύλον καυςὸν· καὶ κάλαμος, κτλ. ὅθεν τὸ καυλὸς παρ᾽ Ἕλλησιν ἔλαβε τὴν εἰδικωτέραν γνωςὴν σημασίαν, λτ. caulis, ἀφ᾽ οὗ καὶ τὸ Γρμ. Kohl.) Ἐκ τȣ̃ καυλὸς, καύλινος καὶ καυλίνη, ὅθεν οἷον καβλίνα, κλαβίνα, γλαβίνα, γλαβνὰ, Главня́, Головня́, καὶ Ἰλλυρ. Гламня́ (β = μ). ἢ τὸ н ἐπένθετον, ἀντὶ Главя́, οἷον γλάβα, κλάβα, κάβλα (καύλα) ἀντὶ καύλαξ, λτ. caulex = καυλὸς. Τὸ λτ. titio, ὁ δαλὸς, ἐκ τȣ̃ θίω (τίω) θύω, θύπω, τύφω, ὅθεν τινθὸς, τιντὸς (θερμὸς).

Глаго́лю (*λέγω*) *ἐκ τοῦ* (Глаг.) Глаго́лъ (*ῥῆμα*) *γλάγω*, = *κλάγω*, *γλάζω*, *κλάζω*, *κλαγγὴ*, *κλαγὴ* (*οἷον κλάγος*, *γλάγος*, *γλαγόω*, *γλαγόλω*. = *γλαγάνω*, *κλαγγάνω*).

Гладъ, *'Ρωσσ.* Го́лодъ (*λιμὸς*) *Fλοιτὸς*, *λοιτὸς*, *καὶ λοιθὸς* (*'Ησύχ.*) [*ἐκ τοῦ λέω* (*λάω*, *λόω*, *λύω*) *ὀλέω*, *ὄλω*, (*ὅθεν Λτ.* oleo, aboleo·) *ὄλεθρος· ὡς λύω*, *λύμη*, *λοιμὸς*, *λυγὸς· καὶ λίω*, *λίπω*, *λιμὸς*.]

Глажду̀, Гла́жу (*λειόω*). Гла́дкій, Гла́докъ (*λεῖος*) *Γρ.* glatt, *Σβ.* glad, *Βνδ.* latki, *Γλ.* lisse, lisser, *γλαύω*, *γλάφω*, *Λ.* glabo, *γλάσσω* = *γλίσσω*, *γλισσὸς*, *λισσὸς* (*λιττὸς*, glatt) *λισσόω*. [*λάω*, *γλάω*, *γλαύω*, *γλαύσσω* = *λάμπω*. *συγγ.* *λέω*, *λέπω*, *λεπτὸς*, *λεῖος*, *λισσὸς*, *λὶς*, *κτλ.* *ἐπὶ τῆς ἐννοίας τοῦ ὁμαλοῦ καὶ τῆς ἐξ αὐτȣ̃ ςιλπνότητος*, *ὡς καὶ γλαίνω* (*Γρ.* glänzen, *'Αγ.* glossu) *ὅθεν γλήνη*, *γλῆνος*, *γλαϊνὸς* (*'Ησύχ.*) = *γλαυσὸς*. *συγγ.* Гляжу̀ (*γλάσσω*) = *γλαύσω*, *λεύσω· κτλ. βλ. 'Ρείμ. λ. λάω*]. *πρβ. 'Εβρ.* chalal, *λεῖος· κτλ. βλ.* глазъ *καὶ* лоскъ.

Глазъ, *'Ρωσσικῶς* (*ὀφθαλμὸς*) *συγγ.* *γλαύσσω*, *λεύσσω*, *γλαυσσὸς* (*λαμπρὸς*, *'Ησύχ.*) *ὅθεν καὶ γλαὺξ* — Глаза́ю (*περιστρέφω τοὺς ὀφθαλμοὺς*, *περιβλέπω ἐννεὸς*). Глаза́стый, Глаза́стъ, (*μεγαλόφθαλμος*, *ὀξυδερκὴς*) *μεγεθυντικὸν*, *κατὰ τὸν τύπον τῶν εἰς αξ*, *ἢ τῶν εἰς ατας καὶ ωτος κτητικῶν* (*βλ. μερ. Α. Τμήμ. β. κεφ. γ.* 14.) *συγγ.* Глажду̀ *καὶ* Гледу̀.

Гласъ, 'Ρωσ. Голо́съ (φωνή). Глаша́ю (φωνῶ). Глашу̀ (λαλῶ, βοῶ, κηρύττω) γλάζω, κλάζω, γλάξ, κλάξ=κλαγγή. συγγ. Глаго́лю. βλ. Языкъ.

Гледу̀ (ὅθεν Огледа́ло, Ἰλλυρικ· τὸ κάτοπτρον, ὡς τὸ зерка́ло ἐκ τοῦ зрю̀) συγγ. Гляжу̀ καὶ Глажду̀, γλαύσσω καὶ γλεύσσω, γλεύω (γλέβω, γλέπω, = βλέπω) βλ. Глазъ.

Глезна̀ (σφυρὸν ποδὸς) Σ. κλέτσι, ἐκ τοῦ κλέτας (=τραχεῖα ἐξοχὴ, καὶ πᾶν τὸ κατωφερές, ὡς τὸ κλίτος, κλιτὺς) Σρβ. Глежань, Κρτ. Глежень, Βμ. hlezen.

Глибъ βλ. Глѣбну̀.

Гли́на (γλοιώδης γῆ, ἄργιλλος) Σ. γλίνα = γλοιὰ, γλία, γλοιὸς, Γλ. glaise, glu. κτλ. τὸ Γρ. Lehm, Λτ. limus = λῦμα. βλ. Глѣбну̀.

Глипа́ю, γλέπω, (αἰολικῶς, καὶ Σ.) = βλέπω (ὡς γλέφαρον, βλέφαρον). Γρ. glupen (ἰλλώπτειν).

Глиста̀ (ἕλμινς) Γλιστὸς, συγγ. λίσθος (ὅθεν ὄλισθος). καὶ γλίσχρος, λίσχρος, λίσπος (διὰ τὸ λεῖον καὶ ὀλισθηρὸν τοῦ σκώληκος. Λτ. lumbricus) καὶ Οὐγκρ. gelesta.

Гложу̀ (βρύκω, βρώκω, ῥώγω, Γλ. roge, συνώνυμον τοῦ κνάω, χνάω, χναύω, Κσξ. knave, gnave, Γρ. nage.) γλώζω = γρώζω (ῥόζω, ῥώγω, ῥώκω.)

Глота́ю (λαφύσσω, λάπτω) Λτ. glutto, = γλύσσω, γλύζω, γλύττω (Βόσσ. ἐτυμολ. Λτ. γλώσσ.). συγγ. λάω, λαύω, λάβω, λάπω, λάπτω, λάφω, καὶ λίω, λίχω, λείχω, λίχνος. κτλ. Γλ. gloutir,

engloutir, glouton = гломъ. *κτλ. καὶ τὸ λίσσω, αἰολ. λίττω, —τομαι συγγ. γλίχω, λείχω, κτλ.*

Глóхну (*κωφεύω*). Глушу̀ (*κωφάω, κωφόω*). Глухъ, Глухíй, Глухóй (*κωφός*). *ὃ παρὰ τὸ* Глукъ, *Βμ.* hluk (*ἦχος, θόρυβος, κτλ. βλ. Δοβρόβ.* 199.) *ὀνοματοπεποιημένον, ὡς τό, κλώζω, κλύζω, κλωγμὸς, κλὼξ, κλάζω, κλάγω, κλαγγὴ, κλαγγὸς, κτλ.* [*κατὰ τὸ Γρμ.* taub, *κωφὸς, ἐκ τοῦ* toben = *δοπὲν (δουπεῖν) τυπεῖν. δοκεῖ δὲ ἡ σημασία τῆς κωφώσεως προελθεῖν, οὐχ οὕτως ἐκ τῆς βοῆς, ᾗ χρώμεθα λαλοῦντες πρὸς βαρυκόους, ὅσον ἐκ τῶν ὑπὸ πατάγου τινὸς ἐκκεκωφωμένων, ὡς τὸ, ἐμβρόντητος, καὶ ἐμβροντεῖσθαι.*] *ἀλλὰ τὸ* Глухъ, — хíй = *Σερβ.* Глувъ (*χ = φ = β*) *Σ. κλέβιος = γλέφιος, γλυφὸς (—χὸς) γλυπτὸς (κοῖλος, κενὸς, κεφός = κωφὸς· βλ.* Кóша.) *καὶ* Глóхну (Глу́ху) = *γλέφω (—χω) γλύφω (κεφόω = κωφόω) γλυφαίνω· Σ. κλεβαίνω — βιάζω. Τὸ θέμ. λύω, γλύω, γλύϜω (Ϝ = φ = χ. γλύφω, χω) συγγ. λέϜω, λέπω, λοπὸς, βὸς. βλ.* Глупíй.

Глубóкíй, Глубóкъ (*βαθὺς*). Глубъ (*βάθος*). Глублѧ́ю, Углублѧ́ю (*βαθύνω*) *ὡς ἐκ τοῦ* Глубу̀, *γλούπω, γλύπω, γλύφω, γλάφω, Λ.* glubo, glabo, *γλάφυ, γλάφος, γλαφυρός, κτλ. 'Ιλλυρ,* Дубок = глубокъ. (*γ = δ. βλ. 'Αλφάβητ. καὶ* Глóхну).

Глу́згъ, *καὶ 'Ρσ.* Лузгà (*κανθὸς ὀφθαλμοῦ*) *συγγ.* (*λυγὸς*) *λοξὸς* (*λοσκὸς, μεταθ'. ὡς, σκίφος, ξίφος· καὶ ο = υ, λυσκὸς, λυσγὸς,*

Fλυσγὸς, ὡς, ὅμοιος, ὕμοιος, κτλ.) παῤβλ. καὶ λογὰς (*'Ησύχ.*) *ἢ λογχὰς* (*'Ετυμ·*) = *κανθὸς ὀφθαλμοῦ· βλ. καὶ τὸ συγγεν.* лузъ.

Глумъ (*χλεύη*). Глумлю̀ (*χλευάζω, ἀδολεσχῶ*). *Fλῦμα, Fλύμη, Fλύμω, Fλυμαίνὼ,* (*λύω, λύμα, λύπη, καὶ λυάζω, λυFάζω, λυβάζω* = *λοιδορῶ, φλυαρῶ, στασιάζω* (*'Ησύχ.*).

Глу́пый, Глу́пъ (*μωρὸς*). Глупѣ́ю (*μωραίνω, ἀφραίνω*) *Fλοβὸς, λωβὸς, καὶ λομβὸς, Κρτ.* glumbak, *Fλωβέω, ἀω, ἀομαι. βλ.* Гло́хну.

Глѣбну̀ (*κολλῶμαι, ἐμπήγνυμαι εἰς ἰλὺν· ὡς ἐκ τοῦ* Глѣбу̀ = *Fλέπω*) *Fλείπω, λείφω,* [*ὅθεν ἀλείφω, ὡς καὶ λίνω, ἀλείνω,* alino: *ἐκ τοῦ λίω* (*κολλῶ*) *ὅθεν καὶ γλία, καὶ* (*λίπω*) *λιπαρὸς, γλίσχρος, ἐπὶ χυμῶν κολλητικῶν καὶ ἰξωδῶν· κτλ. βλ. 'Ρείμ. λ. λάω*]. *Παράβ. Σρβ.* Глибъ (*ἰλὺς*) *Fλίπος, ἢ γλοιFὸς, γλοιὸς.* (*βλ. Δοβρ. σελ·* 197.) *'Ρσ.* Глевъ, *γλοιὸς* (*ἰχθύος*). *καὶ γλοία, γλία, γλίFα,* Глива, *'Ιλλυρ.* = *ἀμανίτης, μύκης* = *λτ.* mucus, *μύξα.*

*Глѣ́ба, *τὸ λατ.* gleba (*βῶλος*) *βλ.* хлѣбъ. — *Τὸ δὲ λατ.* globus=glomus, *γόλαβος, γόλαμος* = *Fολαμὸς* = *οὐλαμὸς* (*εἴλημα, ἕλω, ὅλος*).

Глѣнь (*χυμὸς, χυλὸς*), *Σ. γλίνα* (*γλινὸς, λίπος, διὰ τὸ παχὺ τοῦ χυλοῦ.*) *συγγ.* Глѣбну̀.

Гляжу̀ (*βλέπω, θεῶμαι*) *ἀπαῤμφ.* Глядети, *'Ιλλ.* Гледати, *Βμ.* Гледѣти, (*γλαύζω, γλαύδω· ὡς, φράζω, φράδω· κλύζω, κλύδων.*) = *γλαύσσω, γλεύσσω, λεύσσω·* (*σσ*=*ζ*=*δ*).

[ἐκ τοῦ λεύω (λέβω, βλέβω, βλέπω, γλέπω) οὕτω καὶ τὸ Γρ. blicken = Ϝλύκειν, (λύκειν, ὅθεν λύκη, λευκὸς) = λεύσσειν].

Глянецъ, γλᾶνος, γλῆνος (ἰχθὺς) Σ. γληνὸς, καὶ χυδαίως, γουλανδὸς, Γρ. Glantz, 'Ολλ. glans, Δαν. glands.

Гнат, gnat, 'Ιλλυρ. καὶ Κροατ. καὶ Πολ. καὶ Βμ. hnat, καὶ Гнятъ Σρβ. (σκέλος) γόνατον (γνάτον) γόνυ (γνῦ, Γρ. Knie, γνάω, γνύω, = νύω) ὡς καὶ κνήμη, ἐκ τοῦ κνάω, κνάπω, κνάπτω, καὶ κάμπω (καμπὴ, 'Ιταλ. gamba, Γλ. jambe, ποῦς). συγγ. Гну.

Гнетў καὶ Гнѣтў (θλίβω· καὶ κατὰ διαλέκτ· = δεύω, δέφω μάττω.) κνέθω ἀντὶ (κνήθω) κνάθω = κνάφω (κνάω, γνάω, γναύω, γνάφω, γνάπω, γνάπτω, κνάπτω) Γρ. kneten.

Гнида; κόνιδα, κόνις, Βμ. hnida, Δαν. gnid, Γρ. Nisse, κτλ.

Гнію (σήπομαι) Ϝνίω, [νίω, τὸ πρωτότυπον τȣ̃ νίβω, νίφω· κτλ. ὅθεν ἐκ τῆς ὑγρότητος καὶ ἡ τῆς σήψεως σημασία· ὡς τὸ μυδάω, μαδάω, λτ. madeo]. Гнюсъ = σηπία (σήπω). βλ. καὶ нюхаю.

Гнў (λυγίζω, κάμπτω) γνύω (= νύω, νεύω = κάμπτω) ὅθεν γόνυ, κτλ. τὰ δὲ выгибаю, загибаю (Гибаю) = κύβω, κάβω, κάμβω (κάμπτω) συγγενῆ τȣ̃ гибаю (гиблю) погибаю, κτλ. βλ. Гибню καὶ Гублю. [Πρβλ. τὸ γνάπτω, κνάπτω, κνάπω, ἐκ τȣ̃ κνάω

(κνάϜω, κναύω) γνάω (= γνύω) ἀνάλογον πρὸς τὸ κάμπτω, κάμπω, κάμβω ἐκ τȣ̃ καύω, κάϜω, κάω, = κύω, γύω.]

Гнýсъ (ἀηδία, βδελυγμία). Гнýсенъ (βδελυρὸς) Гнушáюсь (βδελύττομαι) οἷον Ϝνύσος, Ϝνυσαρὸς, Ϝνυσσάω = μύσος, μυσαρὸς, μυσσάω,— σάττομαι. [ἐκ τȣ̃ μύσσω, μύζω = φυσῶ διὰ τῆς ῥινὸς, ἐπὶ πραγμάτων βδελυρῶν· τὸ ν = μ· ὡς, πλόκαμος, πλόκανος· ποταμὸς, ποτάνη· πλάταμος (πλαταμὼν) πλάτανος· κτλ. καὶ ,, μύρω = νύρω (νύσσω) καθὰ καὶ, μύω = νύω, νεύω. 'Ησύχ.] βλ. καὶ Нюхаю.

Гнушý (λαλῶ διὰ τῆς ῥινὸς, Σ. μυττακίζω) Ϝνύσσω, = μύσσω, μύζω, βλ. Гнусъ.

Гнѣвъ (ὀργή). Гнѣвлю, Гнѣваю (ὀργίζω) ὡς ἐκ τȣ̃ Гнѣву, κναίϜω, κναίω (ξύω, ἐρεθίζω.)

Гнѣдый, Гнѣдъ (αἴθων, καςανοειδὴς, ἐπὶ ἵππȣ) γναιδὸς, γναδὸς, μεταθέσει ἐκ τȣ̃ γάνδω, βλ. τὸ ἐφεξῆς.

Гнѣтý, Гнѣтити, (ἅπτω, ἀνάπτω) οἷον γναίδω, γνάδω = γάνδω· ,, γανδᾶν, λάμπειν ('Ησύχ·) = κάνδω, ὅθεν, κανδάων, candela, κτλ. 'Εκ τȣ̃ κάω, κάνω, καίω, καίνω, ὅθεν τὰ, καινὸς, καῦνος, κάνος, λτ. canus, candor: ἐκ δὲ τȣ̃ κάνω (κ = γ) γάνω, τὸ γάνδω, ὡς, τένω, τένδω, λατ. tendo. βλ. Каждý.

Гнѣздò Βμ. hnizda, Πλ. gniazdo, Γρ. Nest, 'Ολ. neste, Λτ. nidus, 'Ιτ. nido, Γλ. nid, niche, νοσσιὰ, νοττιὰ (ἐκ τȣ̃ νεοσσὸς, Λα-

κωνικῶς, *νῆσσος* (*῾Ησύχ.*) *ὅθεν*, *Fνῆσσος*, *Fνῆ-ςος* (*ὡς Νέσσος*, *Νέςος*) (*οἷον Fνέσδος*). Гнѣз-жуся, — здиться, *Fνοσσεύω*, *νεοττεύω*.

Гобзýю, Гобзю̀ (*εὐθηνῶ*). Гобзъ (*εὐθηνῶν*) *Γόβς* = *Fόπς*, *ὄψ*, *ὀπὸς*, *λτ.* ops, opes, = *ὀφὴ*, *ὄφελος*, *καὶ ὄπη*, *ὄπις* (*ὅθεν*, *Οὖπις*, *ἡ* *Ἄρτεμις*·) *καὶ ὄμπη*, *ὄμπνη* (*εὐθηνία*, *ὅθεν* *Ὀμπνία*, *ἡ Δημήτηρ*, *κτλ.*) *ἐκ τȣ̃* Гобз, Гобзю̀, *Fόψω*, *οἷον ἐκ τȣ̃ ὄπω*, *ὄφω*, *παρὰ τὸ ὀφή*, *ὡς παρὰ τὸ ὄφελος*, *ὀφέλω*, *Λτ.* opulo, opulesco, *κτλ.* *βλ.* *καὶ* облый.

Говорю̀ (*λέγω*, *λαλῶ*). Говóръ (*ἦχος μακρόθεν λαλέντων· παρὰ Σέρβ. λόγος*) *FόFαρος*, *FoFαρέω*,*ῶ*=*ὀαρίζω*· *ἢ γαFρύω*, *γαρύω*, *γῆρυς*. *Λτ.* garrio, *᾽Ισλ.* karrar, *καὶ Σκρ.* gabri, *Πρ.* geriam. *κτλ.*

Говѣю (*αἰδȣ̃μαι*, *σέβομαι*, *ὅθεν νηςεύω πρὸς κοινωνίαν τῶν μυστηρίων*, *ἁγιςεύω*) *γαυέω*, *γαύω*, *γαίω*, *γάω*, *ὅθεν ἀγαίω*, *ἀγαύω*, *ἄγαμαι* (*῾Ρείμερ. λ. γαίω*) *ἄγη*, Говѣнie, *οἷον* *ἀγανία*, (*σέβας*, *καὶ ἡ νηςεία*, *ὡς ἁγιςεία*).

Говядо (*ἀγέλη*, *καὶ μάλιςα βοῶν*, *ὡς τὸ*, *βόες* (*Γενέσ. λδ*, 28) *Fώβατος*, = *ὠβάτης* (*κυρίως ἀγελαῖος*, *καὶ ἔπειτα φυλέτης*, *ἐκ τȣ̃ ὠβὰ*, *ὠβὴ*, = *ἀγέλη*, *ὅθεν φυλή*. *τὸ θέμα ὄα*, *ὦα* *ὦFα*, *ὠβὰ*, *ὠβή*, (*λέξις Λακωνική*·) *καὶ F*= *γ*, *ὠγή*· *καὶ οὖα*, *Fούα*, *βȣ̃α*· „*βȣ̃α*, *ἀγέλη* (*῾Ησύχ*). *Πρβ. Γοτθ.* aveds (*ποίμνη*) *ἀρχ. Τευτωνικ.* ewit, ewiti, *Αγσξ.* ëoved, ëowod.

(Grimms. *Γραμματ. Γερμ.*) Говя́дина, *βόειον* (*οἷον ὠβάτινον*) *ἐλλειπτ. κρέας* (*ὡς βὅεια*, *λτ.* bubula, *ἐλλειπ. κρέα*). *Οὕτω καὶ ἡ Σ. ἀγελαδήσιον* (*ἐλλ. κρέας*) *καὶ*, *ἀγελάδα* (*ἡ βᾶς*) *ὡς ἀγελαία* (*ἀγέλη*).

Годъ (*καιρὸς·* 2, *ἔτος*) *Γότος* = *γέτος*. *Λακωνες* [*Ϝέτος*, *ἔτος* (*Ἡσύχ.*) *ο* = *ε*, *ὡς*, *ἔργω*, *ὄργω·* езеро, озеро]. Гожу̀ (*χρονίζω*, *βραδύνω*) *καὶ* Году́ю, *Ϝετίζω* = *διετίζω* (*διὅλȣ τȣ̃ ἔτȣς διάγω*). Годовы́й, Годи́чный, Годи́щный, *γετήσιος*, *γέτειος*, *ἔτειος*, *ἐπέτειος*.

Го́дѣ есть (*ἀρέσκει*) *γαδὺ ἐςὶ* = *γάδει*, *γάδω*, *γαδέω* (Гожда́ю) угожда́ю, (*δ* = *ζ*)· *καὶ* Го́жій, Гожъ, уго́дный, *γαδὺς* (*ἀρεςός*)· *ἐκ τȣ̃ ἅδω*, *γάδω*, *γαδέω· λτ.* gaudeo = *γαθέω*, *γάθω*, *γήθω·* „ *γάδονται*=*ἥδονται· γαδεδᾶν* = *γάδεσθαι*, *ἥδεσθαι* (*Ἡσύχ.*).

Го́й, *Ϝωή*, *ὠή*, *ὦ. ἤ*, *ὄϊ*, *οἶ*.

Го́лень (*σκέλος*) *κωλήν*.

Го́лка (*θόρυβος*) *κολωὸς· συγγ.* Га́лка (*κολοιὸς*) *ἐκ τȣ̃ κάλω* = *κλάγω*, *κλαγὴ* (*μεταθ. καλγὴ*, Галка) *ὡς ἐκ τȣ̃ κράγω*, *κράξ*, *κρέξ*.

Голбе́цъ (*δωμάτιον*, *ςέγασμα*) *κόλυβος* (*Ἡσύχ.*) = *καλύβη* (*καλύβω*, *ὅθεν καὶ κάλπη*, *κάλπος· οὕτω συνεκόπη καὶ τὸ* Го́лбецъ.

Голова̀, *βλ.* **Глава̀. Голова́стый, Голова́стъ** (*ὡς τὰ εἰς αξ*, *κτλ*) = *μεγαλοκέφαλος*. *βλ.* **Глазъ.**

Головня̀ *βλ.* **Главня̀.**

Головáчь, *κωβιὸς* [*ἐκ τῦ* Головà, *ὡς καὶ τὸ κωβιὸς ἐκ τοῦ κωβὴ* (= *κυβὴ, κύφη, κεφαλὴ*) = *κεφαλᾶς* (*ὡς τὸ, κέφαλος*) *οἷον κεβαλᾶς, γεβαλᾶς, γοβαλᾶς*, Головачъ.] *βλ. καὶ* колбà.

Гóлодъ, *βλ.* **Гладъ.**

Гóлосъ, *βλ.* **Гласъ.**

Гóлубь (*περιςερὰ*) *λτ.* columba, *κολυμβὰς* (*κολυμβ-ἁς*).

Гóлый, Гóлъ (*ἄτριχος, μαδαρὸς, ψιλὸς—γυμνὸς, καθαρὸς*). Гóлю (*τίλλω*) *γόλω* = *γέλω, γέλλω* = *Fέλλω, ἕλλω*, vello, vellico: „ *γέλλειν τίλλειν· γολμὸς, καὶ γυλλὸς, τιλμὸς* (*Ἡσύχ. ἐκ τῦ ὕλω, ὁλλὸς, αἰολ. ὑλλὸς, γυλλὸς, γολὸς·*) *καὶ Ἀλβαν·* chole (*πένης, γυμνὸς*). *Ἐκ τῦ γέλλω, γελλὸς, γολλὸς, γολλοὸς, γολλοFὸς, τὸ κοινὸν τῆς συνηθ. ἐν Θεσσαλίᾳ, γόλλαβος, γυμνὸς* (*ὡς ἐκ τῦ κολὸς, κολοὸς, κολοβὸς.*) *Τὸ δὲ Ἑβρ.* kahl, kalal = *λεῖος, Πρ.* khal, *Γρ.* kahl, *λτ:* calvus, *συγγενῆ κέλυφος, κελύφω* (= *γλύφω· βλ. Ῥείμ.*)

Гоми́ла *βλ.* **могила.**

Гонзáю, Гонзнỳ, *ἀρχ.* Гонезну (*διαφεύγω, σῴζομαι*) *Γρ.* genesen. *Fανύσσω, ἀνύττω, ἀνύω, ἄνω, ὄνω, ὀνέω, ὄνησις, ἄνυσις· καὶ αἴνω, Fαίνω·* „ *γαίνεται, ἀνύει* (*Ἡσύχ.*)

Гоню́, Гоня́ю (*διώκω*) *κόνω* (*κέκονα, κένω, Σ. κυνῶ, κινῶ*). **Гони́тель** (*διώκτης*) *κινήτωρ.*

ἤ, γόνω = δόνω (ὡς δᾶ, γᾶ·) δονέω. βλ. жену́.

Гора́, Ϝόρος, ὄρος [ὡς, γόρτυξ, ὄρτυξ, μετὰ τοῦ Ϝ (Ἡσύχ.) ἴσως διάλεκτός τις εἶπε καὶ ὄρας (ὡς δέρος, δέρας· κέρος, κέρας· κνέφος, κνέφας·) ὅθεν τὸ Гора̀ = Ϝόρα-ς. ἤ καὶ, Ϝόρα, ἡ, (ὡς δορὰ καὶ δέρος, βλ. καὶ вода̀) τὸ δὲ ὄρος ἐκ τῦ ὄρω, ἄρω, αἴρω = ὑψῶ· ὅθεν, Горѣ, ἄνω, ὑψῦ· καὶ Го́рьній, ὑψηλὸς (οἷον ὄρειος) = ἔωρος, μετέωρος· ὅθεν καὶ Го́рница, ὑπερῷον.] Πρβ. Ἑβρ. har, hara (ὄρος) Σανσκ· hiri, καὶ Παρὰ Τυγγιςάνοις ura, ἢ, uro (ὄρος. βλ. Asia polyglotta). Го́рный, ὀρεινὸς. Гори́стый, Гори́стъ (πλήρης ὀρέων, βυνώδης) ὡς, ὀρείτης. Гороко́пъ Ϝοροκόπος = ὀροτύπος (ὁ μεταλλευτὴς. Γρμ. Bergbau.)

Горбъ (ὕββος, λτ. gibbus, κύρτωμα) Πλ. garb, Βμ. hrb, Ἰλλυρ. καὶ Κρτ. грба, γόρϜος, γόρος, αἰολ· = γύρος, συγγ. κορδὸς, χορὸς = γυρὸς, γυρϜὸς, λτ. curvus, Горбу́нъ (ὑβὸς). Го́рблюся, γυρϜῦμαι (ὡς ἐκ τῦ Го́рбу) γύρϜω, γυρῶ, λτ. curvo (κυρτόω) κτλ.

Го́рдый, Го́рдъ (γαῦρος, ὑπερήφανος) Ϝόρθιος, (ϑ = δ.) Ϝορθὸς (ὀρθὸς τὸ ἀνάςημα, καὶ ὑψαύχην, ὡς ἐκ τῆς ἀνατάσεως τῦ σώματος τῶν ὑπερηφάνων) λτ. gurdus. Гордѣ́ю (γαυριῶ) Ϝορθιάω, ὀρθιάζω.[τὸ τῆς Σ. κορδωτὸς, „ κορ-

θωμένος καὶ ὑπερήφανος" ἐκ τȣ̃ χορδόω, χορδή, ὡς ἐκ τῆς τάσεως τῶν ἐν τοῖς ὀργάνοις χορδῶν, ἃ καὶ χορδίζειν (κορδίζειν) λέγομεν.]

*Горизóнтъ, *ἐκ τȣ̃ λτ.* horizon, zontis, *ὁ ὁρίζων, —ζοντος. (Σημείωσ. Γ=*h.)

Гóркій, Гóрькій, Гóрекъ (*πικρὸς*) *Fόρκις, μεταθέσει ἐκ τȣ̃ ὄκρις* (*ἄκρις, λτ.* acer, acerbus. *Γρμ.* herbe, *βλ.* Adelung.)

Гóре (*ȣ̓αὶ, κακὸν*). Горше (*χεῖρον*) *χέρος, χέρης, χεῖρος, χείρων. (χ=γ, ὡς, χάω, γάω. χάρω, γάρω, γράω. κτλ. ȣ̃τω καὶ τὸ* Груша, *Κρν.* хрушка.)

Гóрло (*φάρυγξ*) *Βμ.* hrdlo, *Πλ.* gardlo, *Γρ.* Gurgel, *Αγ.* gargle. *Γλ.* gorge, gargouille. *μ. λτ.* gurgulio, *Σ. γȣ́ργȣλας=γαργαρεὼν (ὀνοματοποιΐα, ἐκ τȣ̃ γαργαίρω, καρκαίρω, κορκορύζω. Σ. γȣργȣρίζω, τȣ̃το δὲ = τρύζω, (ἐπὶ περιςερῶν, καὶ τρυγόνων) ὅθεν,* Гóрлица (*τρυγὼν, ὡς καὶ τοῦτο ἐκ τȣ̃ ὀνοματοπεποιημένȣ τρύζω*).

Горнъ (*φȣ̃ρνος, λτ.* fornax, *χῶνος, χωνευτήριον μετάλλων*) *ἴσ. συγγενὲς* Горю̀—*ή, λτ.* urna, *Σ. γȣ̃ρνα· ὅθεν καὶ* Горнéцъ (*χύτρα*) *λτ.* hirnea: *ἐκ τȣ̃ ἀρνύω, ἄρνω, ἄρνυμαι = ἀρύω, ὅθεν ἀρνευτὴρ.*

Гóродъ, *βλ.* Градъ.

Горожу̀ (*φλυαρῶ*) *γαρύζω=γαρύσσω, γαρύω, λτ.* garrio (*Σ. γαρύζειν=ὀγκᾶσθαι.*) *βλ. καὶ* Градъ.

Горо́хъ, *Ϝάραχος, ἄρακος. Σ. ἀρακᾶς* (pisum sativum. *Τὸ Γρ.* Erbse, *Ὁλλ.* ervest = *ὄροβος, λτ.* ervum, *Γλ.* ers.)

Горсть *βλ.* Грсть.

Горше́къ (*χύτρα*) *συγγ.* Горне́цъ (*βλ.* Горнъ). *παράβαλε καὶ Ϝύρχη, Ϝύρχος* (*υ=ο, καὶ χ=* ш). *ἢ, ὑρίσκος, ὑῤῥίσκος.* [*ἐκ τοῦ ὑῤῥὸς, ὕρος, ὑῤῥίς. τὸ δὲ ὕρχη = ὄρκα, ὄρκος, λτ.* orca = *κεράμιον. καὶ* arca, urceus, *κτλ.*]

Горю̀ (*καίω*) *συγγ. λτ.* Ϝuro, uro (*αὔω, αὔρω= καίω, λάμπω, ὅθεν αὖρον, λτ.* aurum, *ὁ χρυσὸς „ αἰθόμενον πῦρ ἅτε διαπρέπων νυκτὶ* (*Πίνδαρ.*) *καὶ αὔρω* (*οὔρω, ἄρω, Ϝώρω*, Горю̀. *ὡς, αὖς, οὖς, ὦς· αὖρα, εὖρος, ὦρος, ὥρα· καὶ τὰ λτ.* aula, olla: oratus, auratus. *κτλ.*) *Ἰσλ.* uri (*λάμπω*), *Ἀρμ.* hur, *πῦρ· κτλ. οὐ γὰρ τὸ* Горю̀ *καὶ* Грѣю = Варю̀ *καὶ* Врѣю, *ὅτι β=γ* (*ὡς, γλήχων βλήχων·*) *ὡς ἂν εἴποις, γόρω* (*ε=ο*) *γέρω, γρέω=αἰολικ* (*βρέω*) *φρέω, φέῤῥω = θέρω, θέῤῥω, θάρω, φάρω, κτλ. καί τοι καὶ χ* (= *γ*) = *φ*, = *β· ὡς, βρέμω, φρέμω*, fremo, *χρέμω.* — *χύω, χύδω*, fudo (*φύδω*) fundo, *χείω, Γρμ.* giessen (*χείσειν*)· *χολὴ, χόλος*, fel, bilis, *Γρμ.* Galle, *κτλ. Ἀλλὰ τὸ* Горю̀ *ἕτερον τοῦ* Варю̀.

Госпо́дь, *δεσπότα* (*Αἰολικ· ὡς, ἱππότα, νεφεληγερέτα*) = *δεσπότης.* [*ε=ο· δοσπότα, ὡς* (*γότος*) Годъ, = *γέτος, ἔτος· ὄλω = ἔλω, Λακων. κτλ. Ἐκ τοῦ δεσπότας* (*καὶ γ=δ, οἷον*

γοσπότας, *ὡς*, *ἔργω*, *ἔρδω· γνόφος*, *δνόφος*) *δεσπόταρ*, *τὸ* Господáрь, *Γρμ. καὶ Γλ.* hospodar, *ὅπερ ἀπιθάνως ἐκδέχονταί τινες ὡς σύνθετον ἐκ τῦ Βεςογοτθικῦ* hus-fada (*οἰκοκύριος*, *Γρ.* Haushalter). *Τὸ δὲ δεσπότης ἐκ τῦ δεσπόζω*, *δεσπόω*, = *δεσμόω* (*μ* = *π*, *ὡς μετὰ*, *πεδὰ· βλ.* *'Ρείμερον*.] Госпóдство, Госпóдствіе, *δεσποτεία*. Госпóдскій, Госпóдній, *δεσποτικὸς*, *δεσπόσυνος*, *κτλ.*

Гость, *βλ.* Страна́.

Готóвый, Готóвъ, *ἕτοιμος*, *Σ. ὅτοιμος*, *ἐκ τῦ ἐτὸς*, *ἔτυμος*, *ἔτομος*, ε=ο, *ὅτομος· μ*=*β· ὅτοβος*, *Fότοβος·* (*ὡς*, *βόλιμος*, *μόλιβος*, *κτλ.*) Готóвлю, (*ἑτοιμόω*, *μάω*, *μάζω*) *Fετύβω*,= *ἑτόμω*, *ἑτομόω*, *ὅθεν ὁ ἀρχαῖος παρακείμεν· ἑτετόμακα*.

Гра́бли, Гра́бель (*ἀγρίφη*, *θρίναξ*) *ἐκ τῦ* Гра́блю, гра́бити (гра́бу) = *Fράπω*, *βράπω*, (*F* = *β*, *καὶ γ*) *βράπτω*, = *ἅρπω*, *μεταθ. ῥάπω*, *Λτ.* rapo, rapio, *Γρ.* greifen, raffen, raufen, rauben. *Γλ.* ravir, rober, (dérober) *'Ιτ.* robare, *Αρβ.* raba, reba, *Πρ.* rubat, rūba, *κτλ.* Грабáздаю (*συναρπάζω*, *δράσσομαι ταχέως*) *Fραπάσδω*, *Fραπάζω*, *ἁρπάζω*. Граби́тель, Грабéжъ, *Fράπαξ*, *λτ.* rapax = *ἅρπαξ*, *ἁρπακτὴρ*, *Fραπακτὴρ*, *λτ.* raptor· *ὅθεν καὶ ἡ θρίναξ*. Гра́бель, *ὡς ἁρπάγη*, *ἅρπαινα*, *κτλ.* (*βλ. καὶ* Гребу́.) *Πρβλ. Γλ.* grappin (*εἶδος ἀγκύρας*.)

*Граве́ръ, *τὸ Γαλ.* graveur, *καὶ* Гравиру́ю, *Γλ.* graver=*γράβειν, γράφειν (γλύφειν.)* Гребу̀.

Градъ, *'Ρωσσ.* Го́родъ *(πόλις) Σρβ.* Град *(τεῖχος, ἀκρόπολις, ὡς τὸ ἄςυ) Πλ.* grod. *Βμ.* hrad, *Βνδ.* hrod, *Σβ.* gård, *'Εβρ,* hirt, keret, *'Αρμ.* kerta *(κέρτα, πόλις. 'Ησύχ. ὅθεν, Τιγρανόκιρτα.) Χλδ.* cartha *(ὅθεν* Carthago, *ἡ Καρχηδὼν) Γτθ.* gards *(οἶκος, αὐλὴ, κῆπος) Γρ.* Gard, Garten *(κῆπος, κτλ. βλ.* Adelung·) *'Ιτ.* giardino, *Γλ.* Jardin, *Λτ.* hortus=*χόρτος (περίφραγμα, αὐλὴ, ἐνδιαίτημα, περίβολος, κῆπος, ὡς „χόρτος εὔδενδρος, κτλ. ὅθεν καὶ τὰ λτ.* chors, cohors, cors, cortis. *'Ιτ.* corte, *Γλ.* cour, *κτλ. βλ. 'Ρείμ. λ. χόρτος.* [*ἡ ἀρχαιοτάτη αὕτη, καὶ τῆς πρωτογόνυ γλώσσης, ἴσως, λέξις, ὡς εἰκάζεται ἐκ τῆς εἰς πολλὰς 'Ασιανὰς γλώσσας ἐπικρατήσεως, σημαίνει κυρίως φραγμὸν, ὡς καὶ τὸ Φοινικικὸν* gadir *(ὅθεν τὰ Γάδειρα)· καὶ φαίνεταί πως συγγενὴς τȣ ὄρχος (ἔρκος) ὄρχατος· ὅθεν,* Гражду̀, *Ρσ.* Горожу̀ *φράσσω) ὡς ὀρκάζω, ὀρκίζω (ὄρκος)· καὶ* о-грожда́ю *(περιφράσσω) ὅθεν,* огоро́дъ, огра́да, *ἀρχ.* градина, = *κῆπος (βλ. Δοβρβ. σελ.* 202.). *τὸ δὲ* Горожу̀=болта́ю *(φλυαρῶ) ἐκ τȣ γαρύζω, γαρύσσω.*]. *'Εκ τȣ* бѣло *(λευκόν) καὶ* Градъ *(πόλις) καὶ τὸ καθ' ἡμᾶς ἐν τῇ Σερβίᾳ, Βελιγράδιον* (Бѣлоградъ) = *Λευκόπολις (ὡς τὸ Λευκὸν τεῖχος). Ἔςι δὲ καὶ ἄλ-*

* *

λο Βελιγράδιον τῆς Ἠπείρȣ, τὸ νῦν Ἀλβανικώτερον Berat, *ὅπερ οἱ Βυζαντινοὶ ȣ̓ μεμπτῶς Βαλάγριτα ἐξελλήνισαν, κατὰ τὸ Τιγρανόκερτα.*

Гра́ю, Гра́каю, *κράω, κράγω, κράζω, κρώζω* (*ἐπὶ κορώνης*)· *ἐκ τȣ̃ φθόγγȣ* Гра́й, *κρὰ, κρό. Γρ.* krähen, grotzen.

Гра́нь (*ἄκρον, γωνία, ὅριον, πέρας*) *Βμ.* hrana. Грани́ца (*ὅριον*)· Грани́чу (*ὁρίζω, καὶ ὁμορέω, Σ. συνορεύω*) *κρῦνον, κραίνω, καρανῶ* (*περατῶ*). Грани́чится (*περατȣ̃ται*) *κραίνει, κραίνεται, καρανȣ̃ται, κτλ. Πῤβ. μ. λτ.* granicies, granicia, *Γρ.* Gränze, Grenze· *ἢ* (*κέρνον*) *κέρνω, λτ.* cerno, discerno· *ἐκ τȣ̃ κέρω, κέρνω, κίρνω, κρίνω, διακρίνω*· (*βλ.* Adelung.)

Гра́хъ = Горо́хъ, *Βμ.* hrach. *Πλ.* groch, *Σρβ.* Грашак, *ὑποκοριϛ.* [*τὸ δὲ* Гра (Граг) = *φασίολος.*]

Гра́чъ (corvus frugilegus) *κράξ, κρέξ· ἀνάφερε εἰς τὸ* Гра́ю: (*ὡς Σ. κρακάξα, καὶ καρακάξα, ἐκ τȣ̃ κράζω καὶ καράζω·* „ *κάῤῥαξον = κράξον. Πάφιοι·*) *κράκτης, κεκράκτης, Λτ.* graculus, (gracus, *κραγός*)· *Γλ.* gralle *Γρμ.* Krähe, Krohe, *κτλ.*

Гребу̀ (*κωπηλατῶ*) *γράβω, γράφω* (*ε=α,=ξύω, ὀρύσσω· οἱ κωπηλατȣ̃ντες χραύȣσι, καὶ οἷον ἀροῦσι* „ *πολιὴν ἅλα τύπτοντες ἐρετμοῖς*) *Γρ.* graben. *ὅθεν καὶ* Гробъ (*τάφος*). 2) *δὶ ἀγρί-*

φνης σωρεύω, δράσσομαι, ἁρπάζω, ὡς τὸ Грáблю = γράπω, Ϝράπω, (ἅρπω) λ. rapo, ὡς καὶ γρίφω, γρίπω, κτλ.—Грéбень (κτεὶς) γράβα, γράφα, κράφα (= σκαφεῖον, σκάφη ὀδοντωτή· ὅθεν, καὶ ὁ κτεὶς) συγγ. ἀγρίφη, ἀγρείφνα, καὶ κρόβιον, κρώβιον, κρωπιον (δρέπανον. τὰ πάντα ἐκ τῦ ἅρπη, ἅρπω, ῥάπω, γράπω). ὅθεν 2) Грéбень (ἠλακάτη, καὶ λόφος ἀλέκτορος, καὶ ῥάχις ὀρέων) ὡς τὸ κρόβιον (διὰ τὸ δρεπανοειδὲς καὶ κυρτὸν.— οὐ γὰρ συγγενὲς τῦ, γρυπὸς, γυρϜὸς, curvus, Горбъ.) βλ. καὶ Гробъ καὶ Хребетъ.

Грéжу (ὑπνώττων παραλαλῶ) γρύζω. Грéза, γρύξις, καὶ ὁ γρύζων.

Грезнъ (βότρυς) Ϝράξ, ῥάξ, ῥαγὸς, Γλ. raisin. Πῤβλ. Λτ. racemus = ῥαγὰς, ῥακίς.

Грибъ (ἀμανίτης) συγγ. κόρυβος (κόρυμβος). ἢ γυρϜὸς curvus (διὰ τὸ κεφαλωτὸν, καὶ κυρτὸν τῦ σχήματος) Βμ. hrzib.

Грúва (χαίτη· καὶ = Грúвна, μανιάκης, περιτραχήλιος κόσμος, κτλ·) κύρβα (μεταθέσ· κρύβα) κυρβασία (λόφος)· ἐκ τῦ κόρυς, κόρυβος, κόρυμβος, ὅθεν καὶ τὸ κρόβυλος, κρώβυλος.

*Грифъ (γρύψ) γρύφος, λτ. vultur gryphus.

Гробъ (τάφος) γράβα, ἢ γραβὰ (γραφή·) „ γραβὰν, σκαφεῖον, βόθρον (Ἡσύχ·) ἐκ τῦ Гребỳ: Γ̕ρ. Grab, graben, Ὀλ. grooben, Κσξ. graven, Σβ. grafwa, Λετ· grawis, κτλ.

Грожỳ (ἀπειλῶ, φοβίζω). Грозà (ἀπειλή, βρον-

τή) Fρόζω, ῥώζω, ῥώγω, ῥώκω. „ ῥώκομαι, ὀργίζομαι (Ἡσύχ·) καὶ ῥόζω, ῥοίζω, ῥοῖζος· (ῥοίζα, ῥύζα, ῥυγή, ὠρυγή). Грóзный (ἀπειλητικὸς, φοβερὸς) Fροιζήεις, ῥοιζαῖος, ἢ καὶ ῥοιζώδης = βρυχητής. [ῥάζω, ῥόζω, ῥώζω συγγεν· ῥύζω (ῥύδω, rudio) ῥύσσω, ῥύκω, βρύκω, βρύχω, καὶ ῥύγω (rugio, ὅθεν ὀρύγω, ὀρύω, ὠρύομαι. βλ. Ῥείμ· λ. ῥάζω)· καὶ τὸ Γρμ. graus, grass, = φοβερὸς. — Τὸ δὲ Σρβ. Грозитисе = Fρίζειν, ἀντὶ Fρίσσειν = φρίσσειν, ἐκ τῦ ῥίγω, ῥιγέω, λτ. rigeo, frigeo.]

Гроздъ = Грезнъ, ῥώξ, (Σ. ῥῶγα) ῥάξ. (ξ = κσ, σκ, στ, σδ, Fρώσδ.)

Громáда (σωρὸς) καὶ Грóмоздъ, Κρν. Гермада Κρτ. Громача, κρώμαξ, λ. grumus (congeries) „ κρώμαξ, σωρὸς λίθων (Ἡσύχ·) ἤ, χερμὰς, χερμάδος, συγγεν. ἑρμὰς, ἕρμαξ· (βλ. Ῥείμερ.)

Громъ (βροντή) χρόμος (ὅθεν χρόμαδος) = βρόμος, Πλ. hrom, Γρ. Grommel. — Гремлю̀ (ὡς ἐκ τῦ Гремý, τὸ λ ἐπενθετικὸν, = βροντῶ) χρέμω = βρέμω, λτ. fremo, Γλ. grometler, κτλ. Грóмкій (βροντώδης, πολύκροτος) Грóмокъ, χρόμαξ = χρόμιος, ὡς, βρόμιος, κτλ.

Грóхотъ (κρασσέα, κρησσέρα. 2, βρασμὸς γέλωτος, καγχασμός.). Грохочу̀ (καγχάζω) Fρόγχος, Fρόχος, ῥόχθος, ῥοχθίζω, ῥοχθέω, ῥογχάζω, Fροχάζω, [ὀνοματοποιΐα. = ῥάζω

(*βράζω*, *βρασμὸς*) *ῥόγω*, *ῥώκω*, *ῥόχος*, *ῥόχθος*, *καὶ ῥέγω*, *ῥόγχος*, *κτλ. βλ.* '*Ρείμ. λ. ῥάζω*]· *συγγεν.* Грожу̀.

Грсть, Гóрсть (*δράξ.*) *γρόνθος*, *Σ. γρόθος* (*γρό*(*σ*)*θος*)· *ἤ* Грсть = *δρστ* = *δρσκ*, *δρκσ* (*γ* = *δ*. *καὶ στ* = *σκ*, *ἤ ξ*· *βλ.* Господь, *καὶ* осшь) *δρξ*, *δράξ* (*δάρξ*, *δόρξ*, Горсть.)

Грýда, (*βῶλος*) grumus (*κρȣμος*, *κρυμὸς*, *κρύω*) *συγγ.* Грудь.

Грудь (*ςέρνον*, *ςῆθος*) *συγγ. κρυςὸς* (*κρύςαλλος*, *λ.* crusta) *οἷον κρυτὸς* (*κροῦτος*) *ἐκ τȣ̃ κρύω* = *πήγνυμι*, (*ὡς καὶ ςέρνον* = *ςεῤῥὸν.*) *ὅθεν καὶ κρέω*, *κρέας*, *κρῆς*, *κρητὸς*, *συγγ. λτ.* crudus (*ὠμὸς*, *τραχὺς.*) *Κρτ. καὶ Σρβ.* Груди (*πληθ.*), *Σανσκ.* grda. — *Τὸ* '*Ρσ.* Грудúна = *ςήθȣς κρέας*, *Σ. ςηθάριον* (*λέξις μαγειρικη*). '*Ενταῦθα ἀνήκει καὶ τὸ* Грýда (*βῶλος*) *καὶ* Грýдень, *ἀρχαίως ὁ Δεκέμβριος*, *ὡς κρυμόεις*, *κρυμώδης καὶ κρυςαλλώδης*, *βλ.* крутый.

Грузъ (*γόμος*, *φορτίον πλοίȣ*). Грýзну (Грузáю). Погрузáю (*βυθίζομαι. ὡς ἐκ τȣ̃* Гружу̀) *Ϝρύζω*, (*Ϝρύσσω*, *βρύσσω*, *καὶ Ϝ* = *γ*, *γρύσσω*) *ὡς*, *βρυχθεὶς ἁλὶ* (= *βυθισθεὶς*, *καπατοντισθεὶς*), *βρύχιος*, *ὑποβρύχιος*, погружéнный. [*βρύσσω*, *καὶ βρύττω* = *θλίβω*.] *ἤ*, *πιθανώτερ.* Грузъ *συγγεν. ῥοπὴ*, *ἐκ τȣ̃ ῥέω*, *ῥέϜω ῥέβω*, *ῥέπω*, *ῥοπὴ*· *ὅθεν*, *ῥέϜω*, *ῥοϜὴ* (*ῥογὴ*, *Ϝ* = *γ* = *ζ*, *ῥοζὴ*, *Ϝρουζὴ*) *καὶ ῥύω*, *ῥύϜω* (*ῥύγω*,

ῥύζω, = ῥείω, ῥείπω, ἐρείπω, κτλ. (βλ. Ῥείμ. λ. ῥέμβω.)

Грýна (δρόμος ἐφ' ἵππȣ). Грунь (εἶδος καλπασμȣ̃, le petit trot) ῥύμη (οἷον Ϝρύνη, ῥύω, ῥούω, λ· ruo, καὶ ῥούνω, ὡς ῥίω, ῥίνω, ῥίν.)

Грýша, ὑποκορις. Грýшка (ἄπιον) Κρτ. Хрýшка, Ἰλλυρ. Крýшка, Βμ. hrusska, ἀ-χρὰς ἀχρὰς, οἷον ἀ-χρȣ̃σα· τȣ̃ δ' ἀχρὰς συγγεν· τὸ ἄχερδος, ὅθεν (ἀχερδȣ̃ς) Ἀχερδȣ́σιος· καὶ Ἀχραδȣ́σιος (Ἀριςφνς· ἐκ τȣ̃ ἀχραδȣ̃ς.) Ἐκ τȣ̀ ἀχρὰς καὶ τὸ συνήθ. ἀχράδιον (καὶ ἀχλάδιον.) Ἢ τὸ Груша ὀνοματοποιΐα ἀπὸ τȣ̃ ἐν τῷ τρώγεσθαι ἤχȣ, ὡς τὸ Грыжỳ, γρύζω = βρύζω, βρύσσω, βρύκω, ῥύσσω. βλ. крушу.

Грызỳ (βρύκω) Ϝρύζω (ῥύζω, ῥύγω, Ϝρύκω, βρύκω) Γλ. gruge, gruger, Σξ. gröse, gruse, κτλ. Грыжéнiе, Ϝρύξις, Ϝρυγμὸς, βρυγμός.

Грѣхъ (ἁμαρτία). Грѣшỳ (ἁμαρτάνω) χρήζω, χρεῖος, χρέος, χρέhος· (ὡς τὸ, ὀφείλω, καὶ ὀφείλημα = ἁμάρτημα, ἐκ τȣ̃ χράω, χρῆμι) Πῤβ. Γλ. grief, Λιθ. griecka.

Грѣю (θάλπω, θερμαίνω) συγγεν. Горю̀. (ὡς врѣю, варю̀.)

Грядỳ (πορεύομαι, ἔρχομαι) λτ. gradior (gradio), κραδέω, κράδω (= κινῶ, σείω· καὶ τὸ κινῶ ἐκ τȣ̃ κίω, Γρμ. gehen: καὶ τὸ

σείω ἐκ τȣ͂ σέω, σεύω, σεύομαι=ὁρμῶ, πορεύομαι.)

Грядà (δοκὸς) Σρβ. ὅθεν ἡ Σ. (ἐν Θεσσαλίᾳ) γρεντιὰ = κράδα, κράδος (ὁ κλάδος). ὅθεν Гря́дка (κρεμάθρα, καὶ 2, ςοιβὴ)=gradus (βαθμὶς, κτλ.)

Грязь (ἰλὺς, βόρβορος) γράσσος (ὅθεν καὶ τὸ λτ. crassus.)

Гу́ба (χεῖλος)· huba, Βοεμ· (ςόμα)=γύπα, (συνήθ· γούβα) κύβα, κύπη (πᾶν τὸ κοῖλον· ἐκ τȣ͂ γύω, κύω· ὡς καὶ τὸ χεῖλος, ἐκ τȣ͂ χέω, χάω, χαίνω, χείω, hio, κτλ. βλ. лобза́ю) ὅθεν καὶ, 2) Гу́ба,=σπογγιὰ, σφόγγος, λτ. fungus (διὰ τὰς κοιλότητας καὶ τὸ πολύτρητον.) καὶ, 3) Губà (κόλπος) γύπα, κύπα (τρώγλη.)

Губà, βλ. Гу́ба.

Губный (κεφαλικὸς, ἐπὶ ποινῆς κεφαλαιακῆς) συγγ. κυβὴ (κεφαλὴ, οἷον κυβινὸς, ὡς κυβηλίς·) ἀνάφερε εἰς τὸ Гублю̀.

*Губерна́торъ, λτ. Gubernator, κυβερνότωρ,—νήτωρ· (σημείωσ. γ = κ·)

Гублю̀ (ἀφανίζω, ἀπολλύω). Губи́тель (φθορεὺς, λοιμὸς, ὀλέθριος) κύβω, κυβέω, κυβητίζω (καταςρέφω, ὡς καὶ κύβω, κύπω, κυπόω, ἀναπυπόω,= ἀνατρέπω) καὶ Ἀλβαν· hnmp, κύμπω, κύμβω, κτλ. Ἐκ τȣ͂ γύω, κύω (κύϜω, καὶ κύθω, κεύθω)=χύω, χάω, Σ. χάνω (χωννύω, ἀφανίζω)· συγγ. Ги́бну,

Ги́блю. Ἕτερον δὲ τὸ Γρμ. Uebel (κακὸν)· ἐν γὰρ τῷ Гублю̀ καὶ Гыблю̀ (у = ы = и) Гиблю̀ τὸ λ ἐπενθετικὸν, καθὰ καὶ τὸ н, ἐν τῷ Гибню̀, τὰ πάντα ἐκ τε̃ ἀῤῥήτου Губу̀ = γυβῶ, κύβω, ἐπὶ τῆς σημασίας τε̃ συγγενοῦς κύθω, κεύθω, χωννύω· τὸ δὲ κύβω, = καὶ καύω, κάβω, κάμβω, πτω, βλ. Гну̀.

Гугни́вый, Гугни́въ, βλ. Гукъ.

Гудо́къ (ἀρχαῖον ὄργανον μουσικὸν, ὡς τὸ βιολίνιον, ἢ κιθάρα). Гудю̀—жу̀ (κρέω τὸ Гудо́къ) Ϝύδω, ὕδω, Ϝῦδος=ᾆδω, ᾠδή· (παῤβλ· τὸ Σ. γάειδα, ὁ ἀσκαύλης, = Ϝαειδὰ, ἀοιδὰ, ἀοιδή). Гуде́цъ (κιθαρωδός) Ϝυδὸς, ὑδὸς = ἀοιδός, κτλ. καὶ τὸ Λιθ. giedmi, καὶ giedoju = Ϝαειδέω, ἀείδω, καὶ ἀείδημι.

Гужъ (σχοινίον, χορδὴ, ἱμὰς) Ϝε̃σσον, οἶσον· συγγ. уже.

Гу́зка (ὀῤῥοπύγιον, ἐπὶ πτηνῶν· τὸ θέμα Гуза, Гуз=γυσσ—κυσσ.) κυσσὸς, κύσθος (πρωκτὸς, ἐκ τε̃ κύω, γύω). Λέγεται καὶ Гу́зно (Гузо).— Гузю́нный (κτητικὸν τε̃ Гуз, = κῶλον, τὸ εὐθὲς ἔντερον) οἷον κύσσινον (ἀνῆκον τῷ κυσσῷ.) Πρβ. τὸ Σ. καὶ Τε̃ρκ· κεσκε̃νι (λωρίον διαβαῖνον ὑπὸ τὴν ἐρὰν τε̃ ἵππε καὶ συνέχον τὸ ἐφίππειον (τὴν σέλλαν). Гу́заю (μέλλω, βραδύνω) ὡς, χάζω—ζομαι (χάω, χύω, γύω). Καὶ τὸ Σ. κολόνω, ἐκ τε̃ κολόω, κολούω (κόλος = κοῖλος, κύω, γύω, καὶ κε̃λον· ὅθεν Σ. κῶλος = κυσσὸς) διὰ

τὸ χάζεσθαι πρὸς τὰ ὀπίσω ἀπισχυριζομένυς τὺς μὴ θέλοντας προχωρεῖν.)

Гýза (*ῥυτὶς*) *συγγ.* (*κύος*) *κυσὸς, κύςη*, (*κύω τὸ χωρῶ, διὰ τὸ κοίλωμα τὸ ἐν ταῖς ῥυτισι. ὡς καὶ φαρκὶς, διὰ τὸ σχιςὸν*·) *συγγ.* Гýзка.

Гукъ (*ἦχος σομφὸς, κωφός*). Гýкаю (*φθέγγομαι, ἢ ἠχῶ σομφὸν, τονθορύζω*·) *γόκ-ος* (*ο=ου, γὓκ-ος*) *γόγος=γόγγος, γόγγυς, γογγύω, γογγύζω, ὅθεν καὶ, γογγὸς* (= *μογγὸς*) Гугнúвъ (*οἶον γογνύϜς, γογνὸς*) *ὁ λαλῶν ἀδιάρθρωτα, μογγιλάλος.*

Гулъ (*ἦχος, φθόγγος ἀδιάρθρωτος*). Гýлю (*ἀδιάρθρωτον φθέγγομαι.*) *Ϝύλος, ὕλος* (*ὅθεν ὕθλος*) *Ϝύλω, ὕλω, ὕλλω*· „ *ὑλλεῖν, θρυλλεῖν* (*'Ησύχ.*)· *ὅθεν καὶ Σ. γυλίζω* (*ὑλίζω*) *γυγυλίζω* (*ἐπὶ βρεφῶν*) „ дѣтя гулюшъ, *τυτθὰ γυλλὓντι. βλ.* Гусли.

Гуляю (*περιπατῶ πρὸς διατριβὴν*· *εὐφραίνομαι, ῥαθυμῶ, ἀσωτεύομαι*) *ἀλάω, ἠλάω, ἠλάσκω*· (*περιπλανῶμαι*· *ἐκ τὓ ἄλω, α=υ, ὡς*, Hecuba, *'Εκάβη*· *ἥβη*, pubes, *κτλ.*) *ἤ, γλιάω*· „ *γλιᾶται, παίζει* (*'Ησύχ. καὶ Εὐςθ.*), *Γρμ.* (*πρὸς 'Ρῆνον*) gaule, *παίζω*, (*βλ.* Tripart. p. 224). *Τὸ Σκανδιναβ.* Jula, Giula *συγγεν. τὓ ἀρχ. Γρμ.* Gillen (Opfer - Gillen), *ὅθεν* Gilde (*συμπόσιον, φαγοπότιον, ἔρανος*), *παραβάλλει ὁ 'Ρείμερ. πρὸς τὸ* (*εἴλη, ἴλη*) *εἰλαπίνη* (= *κατ' ἴλας, ἰλαδὸν πίνειν.*)

*Гýмми, *τὸ λτ.* gummi=*κόμμι.*

Гумно̀ (ἄλως) τὸ θέμα Гум—, но κατάληξις (Δοβρόβ. σελ. 291) γυμνὸν, (ὡς ἄδενδρος τόπος)· ἢ συγγεν. γύω (κύω) ὅθεν γυνὸς, „γυνῷ ἀλωῆς (Ὅμ.) οἷον, γυμνὸς (ὡς, σιγύννη, σιγύμνη, κτλ.)

*Гу́рmикъ (γῦρος νομίσματος) γυρτὸς, κυρτὸς, τὸ Γρ. Gurt, συγγ. Gürtel (ζώνη) ἐκ τῦ γυρῶ, κυρτῶ (ὡς καὶ καμάρα, ριον, Σ. κεμέρι=ζώνη, ἐκ τῦ κάμω, κάμβω, κάμπτω) βλ. Adelung λ. gurt.

Гурmъ (ἀγέλη, ποίμνιον) Γρ. Heerde, Ασξ. hiord. Πρβ. τὸ Ταταρ. hord. (ἀγέλη νομάδων ἀνθρώπων, ϛρατόπεδον, Τυρκ. hordu—καὶ τὸ Юрmъ=Τυρκ. orta.) ['Εκ τῷ Ταταρικῷ καὶ Σκυθικῷ hord εὕρηκαν τινὲς τῶν κριτικῶν συγγένειαν μετὰ τῦ 'Εορδὸς, ἢ Ἔορδος (ἔθνος ἀρχαῖον τῆς Μυγδονίας. βλ. Θυκ. β. Στέφ. βυζ. λ. 'Εορδαῖαι. βλ. καὶ Wasse εἰς 'Ηρόδ. Ζ. 185) „'Εορδοὶ, οἱ Μακεδόνες (Σχ. Λυκφρ. βλ. καὶ Στράβ. Ζ, 323, καὶ 326.) 'Αλλὰ τὸ ἐθνικὸν 'Εορδὸς συγγενὲς τῦ ἔορδα, ἐκ τῦ ἔρδω = ἔργω· ὅθεν καὶ Ὄρδης, κύριον ὄνομα = Ϝέρδης, Γέρδης, γέρδιος, gerdius = ἐργάτης, (βλ. 'Ρείμ. λ.'Ορδιναῖος.) Τὸ δὲ τῆς Συν· παρὰ Κρήταις κυράδι (ποίμνιον) φαίνεται ἐκ τῦ κυρίζω (= κείρω) = κυρίδιον, καὶ κυράδιον, (ὡς τὸ λτ. pecus, ἐκ τῦ peco, πέκω) οὐ γὰρ οἶμαι παρὰ τὸ λτ. curo=φροντίζω, ἐκ τοῦ ὅρω, οὔρω, Ϝούρω·

ὁράω, ὥρα = ἡ φροντίς)· ἀλλὰ πρὸς τὸ κυράδι οὐ τολμῶμεν παραβαλεῖν τὸ куртъ.]

Гу́сли (*κιθάρα*) *συγγ. ὕσλος Λακων·=ὕθλος, ὕλος, ὕλω, ὕλλω (ὕω, ὕδω, ᾄδω) βλ.* Гулъ.

Гусь, (*χὴς χὺς*) = *χὴν, χηνὸς, δωρ. χὰν, χανὸς Γρ.* Gans, *κατ' ἄλλας διαλέκτυς*, gaas, gås, goose, *λτ.* anser, *ὅθεν* auca, *'Ιτ.* occa, *Γλ.* oie, *Βνδ.* gus, *Λαπλνδ.* gas, *Φιννιςὶ* auhi, *καὶ Τυρ.* kaz.

Гутéй, *κύδων, κυδώνιον, λτ.* cotonium, cotonum, *'Ιτ.* cotagna, *Γρ.* Quitte, *Γλ.* coin.

Д.

Д. Д. д. (Добрò, = *λτ.* D) = *Δ, δ.* = *ϑ, τ.* — Д҃ = *δ'* (4). ҂Д = *δ͵* (4000). Д҃І = *ιδ'* (14).

Да (*ναὶ*) *δὰ, δὴ* (*βεβαιωτικόν*). 2, *μετὰ προςακτικῦ* (*ὡς τὸ τῆς Σ. ἄς*) = *δὴ* (*παρακελευσματικὸν*). 3, = *ἵνα.* 4, = *δὲ, δαὶ, κτλ.* (*βλ. Δοβρόβ.* 446).

Давлю́, Дави́ть, *ὡς ἐκ τῦ* Давỳ (*ϑλίβω, πιέζω, ἄγχω.*) *δάβω = δαύω, δάϜω* (*δάω, πρωτότ. τῦ δάπω, δέπω, κτλ. βλ. 'Ρειμ. λ. δαύω.*)

Да́вный, Да́вній, *δαϜνὸς, δαϜναιὸς* (*δαναὸς, δηναιὸς, ὁ πολυχρόνιος*). Давнò, *δαϜνὸν,*

δαυὸν = *δὴν*. Недáвно, *οὐ* (*νὴ*) *δαϜνὸν* (*ὁ πρὸ πολλȣ̃* = *πρὸ μικρȣ̃*.)

Даль, *τᾶλε*, *τῆλε* (*μακρὰν*). Дáльній, Дáльный, *καὶ*, Далéкій, Далéко, *καὶ συγκριτκ*. Дáлѣе Дальше = *ταελὸς*, *τηλὸς*, *τηλȣ̃*, *τηλόσε*, *τηλικὸς*· „ *τηλικώτατον* = *πορρώτατον* (*Ἡσύχ*.) *Λετ*. tal, *Λιϑ*. toli, *Σκρ*. dila, dile, *κτλ*. — Далю̀ (*ὅϑεν* одаляю = *ἀπομακρύνω*) *τάλω* = *τάνω*, *τανύω* (*τάω*) *Bμ*. delssim, *Ὀλλ*. tille, *καὶ Ἀρβ*. tala, *Ἑβ*, talal, (Tripart 292.)

Даръ (*δῶρον*). Дарю̀, Дарýю, *δωρῶ*, *δωρέω*, (*χαρίζομαι*, *ὅϑεν τὸ σύνϑετ*. Благо-дарю̀, *ἐυ-χαριςῶ*.) Дари́тель, *δωρητής*· (*ἐκ τȣ̃ δόω*, *λτ*. do, dono, donum, *ὡς δάω*, *δάνον*) *Ἀλβαν*· dorog, *δωρῶ*. *Σανσκρ*. darana, *δῶρον*, donam (dono), *κτλ*.

Даю̀, Дамь, *δᾶμι*, *δάω* (*ὅϑεν δάνον*) = *δόω*, *δῶμι*, *διδόω*, *δίδωμι*· *καὶ* Давáю, (*δαϜάω*), *Λ*. do, *Ἰτ*. dare, *Γλ*. donner, *Σκρ*. da, *Λιϑ*. důmi, *καὶ* dudu (= *δῶμι καὶ δόδω*, *ἀντὶ διδῶ*, *ἐκ τȣ̃ δόω*, *δῶ*.) *κτλ*. Дáтель, *δώτωρ*, *δότης*. Дань (*φόρος*, *δασμὸς*) *ὡς τὸ δάνος*. Дáча, *δόσις*, *δωτὺς* — *δασμὸς* — *δαςὴ γῆ*, *γῆς ἀπόμοιρα* — *ἀγροκήπιον*, *κτλ*.

Двà, Двѣ̀, Двà, *δύω*, *δυὰ*, (*υ* = *β*, *δβὰ*) *καὶ* Двóи, Двóё, *δοιοὶ*, *δοιαὶ*, *δοιὰ*, *Λτ*. duo, *Γλ*. deux, *Ἰσπ*. dos, *Λετ*. diwi, divi, *Ἰτ*. dva, *Ἰσλ*. dvö, dvar, *Ὀλ*. dvee, *Γρ*. zwey, *Σκρ*. du, *Πρ*. du, dij, *κτλ*. Двоя́кій, *δυϊ*-

κὸς, διςσὸς. Двойка, *δυὰς, δυϊκὴ* (*ἐπὶ ζεύγυς*). Двую, *δυάω, δυάζω*. Дву— = *δυ, δι*— (*ἐν τοῖς συνθέτ. οἷον* двуглáвій, *δικέφαλος. κτλ.*). *Ἡ ἰδέα τῦ δύω ἐμφαίνει τὸ δίχα, διαίρεσιν, διαιρετόν· ἐκ τῦ δύω, δῦμι*=*δαύω, δάω* = *καύω, κάω, κύω* = *γύω, χύω, χώω, χωρῶ, χωρίς. βλ. καὶ* Для.

Дверь, *θϝύρα, θύρα.* (*θ* = *δ· τὸ δὲ θύρα ἐκ τῦ τύρω, τύρα, ὡς τρύω, τρύπα· καὶ ἐκ τῦ τέρω εἴη ἂν τέρα, θέρα, τϝέρα*, Дверь) *Κρν.* duri, *Γρ.* Thür, *'Ισλ.* dur, *Σϐηδ.* dyra, *'Αγ.* door, *Γοτ.* daur, *Βνδ.* duri, *'Αλβανιςὶ*, dera, *Πρ.* der, *Σκρ.* dvar, tuwar, *Χαλδ.* tera, *κτλ. βλ. καὶ* Дворъ, *καὶ* Деру̀.

Двúжу, Двúгу, Двúгаю (*κινῶ, σαλεύω, σκύλλω, ἐνοχλῶ*) *δύζω, δύσσω* (*δύγω*) *ὅθεν δοίδυξ, καὶ δαδύσσω, δαδύζω* (= *ἕλκω*)· *ἢ πιθανώτ· δϝίγω* (*γ* = *ζ, δϝίζω*) *δίγω* = *δίκω* (*ἐκ τῦ δίω*) = *διώκω.* (*'Ησύχ. βλ. καὶ 'Ρείμερ. λ. δοίδυξ, καὶ δίω.*)

Дворъ (*αὐλὴ, ἔπαυλις*) *συγγ.* Дверь, *ὡς, θυρὼν*=*προαύλιον· καὶ* Дворéцъ (*αὐλὴ βασιλική.*) *ὡς τὸ „ θύραι βασιλέων.* (*ἔκφρασ. συνήθ. καὶ ἐν 'Ασιαν. γλώσσ.*). *ἐκ τῦ θύρα, θόρα* (*τϝόρα*, Двор) *Αἰολικ. φόρα, ὅθεν Λατιν·* foris, (*ἔξω*). *ἔξω δὲ τῆς οἰκίας ἡ αὐλή.*

Де, *δή, δῆθεν* (*ἐπὶ διηγήσεως λόγων ἑτέρυ τινός.*)

Дебрь (*κοιλὰς, αὐλὼν*) *δέϝρα, δέρα* = *τὰ σι*-

μὰ τῶν ὀρέων, (*Ἡσύχ.*) *ὡς καὶ*, *δειράδες*= *φάραγγες* (*αὐτ.*)· *τὸ δὲ Τȣρ.* derbent=*ςενὰ*, *πύλαι ὀρέων.*

Деверь, *δαϝήρ*, *δαὴρ*, *λτ.* levir (*ὡς ἐκ τȣ̃ δεὴρ*, *δεϝὴρ*, *καὶ δ=λ· ὡς*, *λάκρυμα*, *δάκρυμα*)

*Девтéрь *Σ. δευτέρι*, *ἐκ τȣ̃ διφθέρα. καὶ Τȣρ.* tefrer.

Девять (*ἐννέα. Σκρ.* enniä, *Λτ.* novem, *Γρ.* neun, *'Ισλ.* niju, *καὶ Προ.* nüh, *κτλ·*) *δεϝετὰ* = *δευτὰ*, *δευτὸς* (*ἐκ τȣ̃ δεύω*, *δέω*, = *ἐλλείπω*, *ὡς ἑνὸς δέοντα δέκα. Ἐκ τȣ̃ δευτὸς καὶ τὸ δεύτερος*, *ὡς ὑποδεέςερος*, *ὕςερος τȣ̃ πρώτȣ*, *ὅθεν καὶ δεύτατος*, *ὁ ἔσχατος. ἡ δὲ παραγωγὴ τȣ̃ δεύτερος ἐκ τοῦ δύω*, *δυὸς*, *δύτερος*, *ȣ̓κ ὀρθή. βλ. Ῥείμ. λ. δεύτερος*)· *Καὶ τὸ ἐννέα δὲ φαίνεται συγγενὲς τȣ̃ ἔννη*, *ἔνη* (*τελευταία ἡμέρα τȣ̃ μηνὸς*, *ἡ ἔνη*, *καὶ νέα.*) *ὡς τελευταῖος δηλονότι καὶ ȣ̃τος τῶν μονάδων ἀριθμός· ἤ*, *συγγεν· τȣ̃ νέος* (*ὡς καὶ λτ.* novem, *καὶ* novus· *Γρμ.* neun, *ἐννέα*, *καὶ* neu, *νέος·*) *οἷον νέος τις ἀριθμὸς προκύπτων ἐκ τῆς πρὸς τοῖς ὀκτὼ προσθέσεως τῆς μονάδος· ὡς τὰ Γερμ.* eilf (*ἕνδεκα*=einlif=*ἓν λοιπὸν*, *ἐπὶ τῇ δεκάδι δηλαδὴ.*) zwölf (*δώδεκα* = zweylif, *δύω λοιπὰ*). *βλ. καὶ Ῥείμ. λ. Ἐννέα.*

Дéготь (*πίσσα ῥευςὴ. Γλ.* goudron de bouleau) *τάγος* = *ςάγος* (*ε* = *α· βλ.* Деверь) = *ςαγὼν ςακτὴ* (*ςάζω*, *ὡς τέγος* = *ςέγος*).

*Дéисусъ = *δέησις· (ὀνομασία εἰκόνος τȣ̃ Σωτῆρος Χριςȣ̃, ἑκατέρωθεν τῆς Θεοτόκȣ καὶ τοῦ Προδρόμȣ ἱκετικῶς παριςαμένων· τὸ Σ. Τριμόρφιον.)*

Дéлва (*πίθος, κάδος*) *λτ.* dolium, *συγγ. δάλω, δαίλω (κόπτω, σχίζω) ὅθεν καὶ δελφὺς,—φύα, αἰολ. δόλφος (ἡ μήτρα, ὡς κοίλη) βλ.* Долъ.

*Демéстьво (*εἶδος Ἐκκλησιαςικῆς ᾠδῆς· ἐκ τȣ̃ Ἑλληνολατινικȣ̃ Δομέςικος, Δομέςιχος, εἷς τῶν τῆς Ἐκκλησίας ψαλτῶν. Βυζαντινοί). οἷον Δομεςίχειον (ᾆσμα.)*

День (*ἡμέρα*) *δὶν = δὶς, διὸς, δία (Δεὺς, ὁ Ζεὺς = αἰθήρ· ὅθεν εὐ-δία, εὐδιεινὸς, ἔνδιος, ἐνδιάζω, κτλ. καὶ τὸ λτ.* sub diu: *καὶ δὰν (α = ε,* День)=*Ζᾶν, Ζανὸς, Ζῆν [δ=ζ. Τὸ λτ.* Jovis, *ἀρχαίως* Diovis, *ἐκ τȣ̃ Διὸς· τὸ δὲ* Jupiter, *ἀρχαίως* Juppiter = Jus—piter, *Δὺς, ἢ Ζὺς (Δεὺς, Ζεὺς) πάτερ.] Λτ.* dies: „ *Δία οἱ Κρῆτες ἔλεγον τὴν ἡμέραν (Μακρόβιος.) καὶ ὁ* Varr: *παράγει τὸ* dies *ἐκ τȣ̃ Δία* (de Lin. Lat. L. IV). *Πολ.* dzien, *Βενδ.* dan, *Λετ.* dien, debbes, *Λιθ.* dienas, *Ἰρλ.* dia, *Ἀγ.* day, *Γλ.* di (mi-di, lun-di, etc.) *Δαν.* tag. *ἀρχ.* denn, *Γρ.* Tag, *Σκρ.* dina, dinon, *κτλ. τὸ Αρβ.* dau = *φῶς, λάμψις.*

Дéргаю (*ἀφαιρῶ, ἀποσπῶ, ὡς ἐκ τȣ̃* Дéргу) *δέργω = δέρϜω, δέρω [ὅθεν καὶ δέρπω, δρέπω· οὕτω καὶ ἐκ τȣ̃ συγγενȣ̃ς τέρω (δέρω)*

τὸ τέργω, λτ. tergo, abstergo. βλ. Ῥείμ. λ. δέρω]. ἢ (δέργω) δέρκω = δέρπω, δρέπω· (γ=κ=π· ὡς, δράκανον, Λακωνικῶς=δρέπανον· κῆ = πῆ, κτλ.)

Деревня (χωρίον) τέρεβνον—τέρεμνον· „ τέρεμνα, οἰκήματα. τέραμνοι, σκηνώματα (Ἡσύχ) β = μ.

Дерево, βλ. Древо.

Держу̀ (κρατέω) δέρσω = δράσσω (σσ = ζ, ὅθεν συνήθ· δράζω, ἀδράζω, καὶ μεταθ. οἷον, δάρζω, δέρζω, Держу̀. ὡς, δαρχμὴ ἢ δραχμὴ· καὶ ε = α, ὡς, θέρσος, θάρσος.) δράσσομαι, Держусь (μέσον = κρατῦμαι). Держалка (λαβὴ) δράξις, δραγμὴ (ὡς ἐκ τῦ Держала, οἷον δραξάλα, δρασσαμένη.)

Держи-дерево (παλίουρος) ἐκ τῦ Держу̀, ὡς δρασσομένη.

Дерзаю, θερσέω, αἰολικ. = θαρσέω, θαῤῥῶ (Σλ. Дрзну, θερσύνω) ἀρχ. Γρ. tharren, getharren (dürfen), Ἑβρ. darach, κτλ. Дерзкій Дерзокъ (θερσὸς) θερσὺς, θαρσαλέος, καὶ Дерзый, Дерзъ, θρασὺς (ὅθεν καὶ Λιθ. drasinohs = θρασύνομαι, καὶ drasùs, θρασὺς) Γρ. dreust. κτλ. καὶ Προ. dürüscht, κτλ. Дерзость, θέρσος, θάρσος. Γρ. Thurst (τόλμημα) κτλ. βλ. Ῥείμ. λ. θαῤῥέω.

Дермо̀ (κόπρος, ἐκ τῦ Деру̀) δέρμος, τὸ, (=δρύμα, δρύψαλον, ξύσμα. Σ. ἔκδαρμα, ἐκ τῦ δρέω, (δέρω) δρέπω. ὡς καὶ, κόπρος, ἐκ τῦ κόπτω.)?

Дерỳ, *δέρω*, *δαίρω* (*ἐκδέρω*)· 2, *δέρω* (*Σ. δέρνω*, *τύπτω*), 3, *δέρω* (*δρύπτω*, *ξύω*, *σπαράσσω*). Дра́ніе, *δάρσις* (*ἔκδαρσις*)· *καὶ* живодéръ, *ὁ ζωοδάρτης*. Дерýнъ, *δέρων* = *δριμὺς*. *καὶ τὸ δριμὺς ἐκ τῦ δρίω* = *δρέω* = *δέρω*, *καὶ δρίπω*, *καὶ δρύπω* (*δρύω*) *καὶ δράπω*· *ὅθεν Σ. δραπέτσι* (*ἐπὶ δριμέων χυμῶν*, *οἷον δραπέσσιον*, *ἀντὶ δράψιον*, *ὡς*, *δρύψιον*, *δρώπαξ*, *κτλ*. „ дерéтъ горло=*δέρει γαργαρεῶνα*, = *δρυμάσσει*. *κτλ*.]. Дыра̀ *καὶ* Дира̀ (*τύρα*) *τρύπα*, *ἐκ τῦ τύρω* (= *τρύω*) *τύρα*, *ὅθεν θύρα*· *τὸ δὲ τύρω* = *τέρω* = *δέρω*. (*βλ*. *'Ρείμ*. *λ*. *δέρω*). Сдóръ (С-дира́ю) *μεσεντέριον*=*δέρτρον*, *καὶ δαρτὸν*.

Десна̀ (*ὗλα ὀδόντων*) *δέξανα*=*δόκανα*, *δοχεῖα*· *τὸ θέμα* Дѣѕ=*δεκ*—*δέχ*—*δέκω*, *δέχω*.

Десный, *δεξιὸς*. [*ὡς ἐκ τῦ δέκω*, *δέχω* (*δέχομαι*) *δέξω*, *δεξιὸς*, *συνήθ*. *δεξὸς*· *οὕτως ἐκ τῦ δέκω*, *δέκνω* (*ὅθεν δέχνυμαι*) *οἷον δεκνιὸς*. с=*κ*· *βλ*. *'Αλφάβ*.] *δεξιτερὸς*, *λτ*. dexterus, *καὶ* dextera, *δεξιτερὴ*, *δεξιὰ*=Десни́ца, *ἐλλειπτ*. *χεὶρ*, *ὑποκορ*· *ἐκ τῦ* Десна̀ (*οἷον δεκνὰ*, *δεκνίσκα*, *ὡς ἂν εἴποις*, *συνήθως*, *δεξίτσα*, *ἐκ τῦ δεξὸς*, *δεξὴ*, *δεξὰ*, *δεξιὰ* = *δεξιὰ*) *βλ*. Лѣвый.

Дéсять, *δέκα*, *λτ*. decem, *'Ιτ*. dieci, *'Ισπ*. diez, *Γλ*. dix, *Λιθ*. deszimtr, *Λετ*. desmit, *Σκρ*. descha, *Ζνδ*. deh, *'Ισλ*. diju, *'Αγ*. ten, *Γρ*. Zehn, *κτλ*.—Деся́токъ, *δεκὰς*, *δεκάδα*.

* *

Деся́тый, *δέκατος*. Девяти́на, *δεκάτη*. Десятью, *δεκάκις*. *κτλ*. [*Ὁ δέκα ἀριθμὸς φαίνεται συγγεν· τῦ δέκω, δέχω, χομαι*, (*ὡς καὶ τὸ* Де́сять *τῦ* Десны́й), *ὅθεν καὶ ἡ δοχμὴ* (*παλαιςὴ, σπιθαμή*.) *ὥςε ἡ ἰδέα τῦ δέκα ἐμφαίνει τὴν ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν, ἢ τῶν δέκα δακτύλων σύναψιν πρὸς ὑποδοχὴν, καὶ σημαίνοι ἂν ἀπολύτως δοχμὴν, δοχὴν ἐν κοίλαις χερσὶν, ἤτοι δράκα* (*συνήθ. ἁπλόχειρον, φέκταν*, = *πύκτην, ἐκ τῦ πύξ*.) *βλ. καὶ* пять.]

Дешéвый, Дéшевъ, *εὔωνος*, *Σ. εὐθηνός· ἐκ τῦ θέω, τίθημι, θὴν* (*ὅθεν θηνὸς, καὶ θενὸς, εὔχρηςα ἐν τοῖς, εὐ-θηνὸς, εὐθηνέω, εὐθενέω*) *καὶ θεὶς, ὅθεν φαίνεται τὸ* Дéшевъ, *θέσιϝος, οἷον θέσιος, θείσιος. ὡς θὴν, θενός*.

Джипъ (*φαρέτρα*) *σκύτος, κύτος*, (*κοίλωμα, κύω, κεύθω.—τὸ* Дж=*τσ*=*κσ*=*σκ. βλ. Ἀλφάβητ.*) *Πρβλ. Σ*. skida, (*κυλεὸς, θήκη. Γρ*. Scheide, *Ἀγ*. scheath, *κτλ*. (Adelung) *βλ. καὶ τὸ συγγεν*. щитъ.

Ди́вій (*ἄγριος*) *συγγ*. Ди́во = *θηβὸς, θαβὸς*, (*ἐκπληκτικός· ὡς καὶ, θάπα*=*φόβος* (*Ἡσύχ*.) *βλ. καὶ* Ди́кій, *καὶ* Ди́во.

Ди́во, *θῆβος, θῆπος, θάπος* (*θαῦμα*)· Дивлю́, Диву́ю (*ἐκ τῦ ἀχρήςυ* Диву̀) *θήβω,-πω, θάπω, θάβω, θαβέω* (*θάω, θαύω, θάβω*) *θαμ-*

βέω, θαυμάζω. Ди́вный, Ди́венъ (*θαυμαςὸς· ὡς θήβων, θάπων, εἰς θαῦμα κινῶν.*)

Ди́кій, Дикъ, (*ἄγριος*) *δῆκος, δάκος, δήκιος,* „ *δάκια, τὰ ἄγρια τῶν ὀρνίθων,* (*'Ησύχ.*) *ἐκ τȣ̃ δήκω, δάκω.* (*ὅθεν δάκετον, δακετὸν, πᾶν ἄγριον καὶ δάκνον θηρίον*). Дичь (*ἄγριον πτηνὸν, ἀγρίμιον, ἄγριος ἄνθρωπος*), *ὡς τὸ δῆξ, δάξ.—Γοτθ.* dichs, dius (*θηρίον*). Дича́ю, Дичѣю (*ἀγριεύομαι*) *δακέω, δάκω, δήκω, συγγενὲς θήγω, θηγέω, θήγομαι = ὀξύνομαι* (*βλ. 'Ρείμ. λ. δάκω*).

Дитя̀ *καὶ* Дѣти (*παιδίον, νήπιον*) *πληθ.* Дѣтя̀, *τυθὸν, τιθὸν, = τιτθὸν, τιτθὰ, Σȣηβ.* ditte. *βλ. καὶ* Чадо.

Длань, *'Ρωσ.* Долонь, *καὶ μεταθ'.* Ладонь, *Σρβ.* Длан (*παλάμη, παλαιςὴς*) *συγγ.* Далъ, *ταλὸν, ταελὸν, τηλὸν* (*μακρόν*)· *ὡς καὶ τὸ δῶρον, καὶ δάρις, καὶ δάρειρ, αἰολικ.* (*ἡ παλαιςὴ*) *ἐκ τȣ̃ δαρὸν, δηρὸν* (*τὸ μακρόν*). *ἴσως δὲ καὶ αὐτὸ τὸ δάρις* (*ρ = λ, ὡς, λείριον,* lilium. Lemuria, Remuria) = *δάλις, δάλιν* (*ὡς* ивинъ=*ἴβις*) *συγκπ.* Длань. *Πῥβλ. τὸ 'Αλβαν.* dora (*χείρ*) = *δῶρον,* Долонь.

Для̀, *διὰ* (*πρόθ.*) *συγγ.* Дѣлю, *δαίλω* (*δάλω = δι-έλω, διαιρῶ. οἷον δάλα.*) *Καὶ ἡ διὰ σημαίνει διαίρεσιν, ὡς συγγενὴς τȣ̃ δὶς, δίχα,* (*κατὰ τὸ τρὶς, τρίχα*) *ὅθεν λτ.* dis—di— (*ἐν συνθέσει.*) *τὸ δὲ δὶς* (*ἐκ τȣ̃ ἀρχ. δυΐς,*

ἀρχ. λτ. duis) = λτ. bis (β = δ.). βλ. Два, Πρβ. καὶ Черезъ, Скрозѣ, Раз—κτλ.

Днѣпръ (ὁ Βορυσθένης ποταμός) δνεπερὸς, δνεφερὸς = δνοφερὸς (δνόφος, γνόφος = νόφος, νέφος, νέφω, νίφω, νίπτω, νίζω, συγγεν. νάζω, ναύω, νάω, Γερ. nassen, nätzen, κτλ.)

Днѣстръ (Τύρας ὁ ποταμὸς) ἴσως συγγεν. τῦ Νέςος (ἐκ τῦ νέω, νάω) καὶ τῦ, Νέσων (ποταμῶν ὀνόματα) μετὰ Ϝ δνέςος (ὡς δνόφος, γνόφος) δνέςρος (οἷον ἐκ τῦ δνέςορ, δνέςορος.) βλ. Днѣпръ.

Дмỳ (φυσῶ) θυμῶ. βλ. Дымь καὶ Духъ.

Днò (πυθμὴν) θῖν, θινὸς. „ μή μυ τὴν θῖνα ταράττης (Ἀριςφ'.)=ἐκ βυθοῦ κινῇς (Ἡσύχ.) ἢ συγγεν. δύνω = βύνω, βύνα, δύνα (βλ. Ῥείμ. λ. βύνη, καὶ δύω. βλ. καὶ Донъ.)

До (πρόθ=ἕως, ἄς) τῷ, τῇ (ἐκεῖ). λτ. donec „ τήνης, ἕως. Ταραντῖνοι (Ἡσύχ.)

Дóба (καιρὸς, ὥρα). Подобáетъ (ἀπρόσωπ.= πρέπει) ἐκ τοῦ ἀχρήςυ добáю=δευέω (δεέω, ὅθεν δεήσει) δεύει· λτ. debet, δέει, δεῖ, ὅθεν δεύων (δέβων, καὶ οἷον δόβων, δόβας, доба, ἀντὶ δεύας, δεήσας) ὁ δέων χρόνος, ὡς τὸ „ ἐν δέοντι (ἐλλειπτ. χρόνῳ). Подóба (χρῆσις) ὡς καὶ, χρὴ = δεῖ. Подóбіе (ὁμοίωσις, ὁμοίωμα) ὡς ἐκ τῦ εἴκω, ἔοικα τὸ, εἰκὼν, εἴκελος, καὶ τὸ ἔοικεν, εἰκὸς = προσῆκον=δέον. Нáдобный, Нáдобенъ (χρή-

σιμος, ἀναγκαῖος) ὁ δεύων (προσήκων, ὤν, οἷον δεῖ εἶναι.)

Дóбрый, Дóбръ (ἀγαθὸς, καλὸς). ἐκ τῦ Дóба (Δοβρόβισκ.) ἢ θαβρὸς, θιβρός. [ἐκ τῦ θάπω, τάφω (καίω), τάφρος· καὶ ἐκ τῦ συγγ. θέπω, τέπω, tepo, τέφρα· ἐκ δὲ τῦ θίπω, θιβρὸς, καὶ θιμβρὸς (ὅθεν καὶ Θίμβρων κύριον ὄνομα Λακωνικόν) = θερμὸς, καὶ λαμπρὸς, τρυφερὸς, καλὸς (Ἡσύχ.). Οὕτω καὶ τὸ καλὸς, ἐκ τῦ κάω, καίω (λάμπω). τὸ δὲ Γρ. tapfer, Ἀγ. dapper, (γενναῖος, ῥωμαλαῖος) ἐκ τῦ Дóбрый (Wachter): ἢ (κατὰ τὸν Adelung) συγγενὲς μὲν τῦ Дóбрый, ἀμφότερα δὲ ὀνοματοποιΐα, ὡς τὸ tappen, tüppen, = δυπέν, δυπεῖν (ἐπὶ κινήσεως ἰσχυρᾶς, οἷα ἡ τῶν ῥωμαλέων ἀνδρῶν, ἢ ἵππων, ὅταν ῥάγδην φέρωνται, καὶ ῥήσσωσι ποσὶ χθόνα.) ὥςε τὸ tapfer, = δυπερὸς, ὡς τὸ δυπήτωρ· ἀλλὰ πρὸς ταύτην τὴν ἔννοιαν τὸ Добръ οὐ πάνυ τι ἔοικεν ὁμολογεῖν.]

Дождь (βροχὴ) Ἰλλυρ. dasgy, Καρ. desh, Κρτ. desgy, Βμ. desst, Πολ. deszcz, καὶ deżdż, κτλ. — Дождю̀ (βρέχω) δεύσσω (δεύζω) δεῦσος, δευσὸς, (ευ = ω· ὡς, εὖρος, ὦρος, ὤρα· οἷον, δάζω, δόζω, δόσδω). ἢ, τάσδω, τάζω (ςάζω, ςάγω, ἐκ τῦ τάω, таю, ὅθεν καὶ, теку̀, точу̀) ςαγὼν, ςάγὸς (τάγὸς, γ=ζ, οἷον, τάζος, τάσδ-ος· α = ο καὶ τ = δ.) Πρβ. Ἰτ. doccia, Ἰσλ. dögg, Ἀγ dasck. Σβ.

duska, *Γλ.* douche, *καὶ* doucher (*ςαλάζειν.*) Дóлгій, Дóлогъ, *δολιχός.* Долгота̀, *τὸ δολιχὸν, οἷον, δολιχότης, (μῆκος).* Длúнный (*μακρὸς*) *τȣ̃το φαίνεται ἐκ τȣ̃* Далъ, *ταλὸς, τηλὸς, ὡς καὶ τὸ* Длю̀ (*μηκύνω, παρατείνω τὸν χρόνον*) *τάλω=τάνω, τανύω. Ἐκ δὲ τȣ̃* Дóлгій *τὸ* Должáю, *χρήσιμον εἰς τὸ* Продолжáю (*μηκύνω, παρατείνω*) *δολιχέω,—χεύω. Ἀλλὰ καὶ τὸ δόλιχος, δόλιξ=δάλις, τάλις, τηλός.*

Долгъ (*ὄφλημα, χρέος*) *Πολ.* dlug, *Βμ.* dluh, *Κρν.* dovg, dolg, *Σρβ.* dug, *κτλ. καὶ Γοτθ.* dolge, *τέλγος* (*τόλγος, ε = ο, ὡς δέλος, δόλος*) *τέλχος=τέλθος* [*γ=χ, καὶ χ=φ=θ. τέλθος, αἰολ. τέλφος, τέλχος,—γος· ἢ καὶ ἐκ τȣ̃ τέλσος* (*σ=χ=γ*)*· παρὰ τὸ τελέω, τέλεθος, τέλθος· καὶ ἐκ τȣ̃ τέλω, τέλσω, τέλσος.*] Должнúкъ (*ὀφειλέτης*) *τελίζων, τελεςής.* Должу̀ (*ὀφείλω*) *τελίζω,* (*τὸ καὶ ἄλλως, τελίσκω = τελῶ.*) *κτλ.*

Дóлъ, Долúна (*κοιλὰς, αὐλὼν*) *Γρ.* Thal, *ἀρχ.* tal, dal, *Ἀγ.* dale, *Γτ.* dalei, *κτλ. συγγ. δάλω, δάλλω* (*κόπτω*) *δάλα,* (*κοπὴ, ὅθεν λύμη*) *δαλὴς, κτλ.* [*ἐκ τȣ̃ δάλω φαίνεται καὶ τὸ δελφὺς, αἰολ. δόλφος* (*ἡ μήτρα*)*· ἀλλὰ καὶ τὸ θύλαξ, θυλλὶς* (*θυλὴ, λὸς, υ=ο, οἷον θόλος,* Долъ) *σημαίνει κοῖλον* (*βλ.* Полúца, *καὶ* Дéлва, *καὶ* Дѣлю̀]. *ἢ συγγ. τέλμα = ἔδαφος· τέλβω = ςείβω.* (*Ἡσύχ.*) *ὡς καὶ τὸ* Дóлу*=κάτω. Καὶ τὸ* Thal *ὁ* Adelung *πα-*

ῥάγει ἐκ τῶ dal, κάτω, χαμαί. (βλ. καὶ Theodor. Bernd. Verwandtschaft der Germanischen und Slawischen Sprachen. p. 174.)

Домъ, δόμος, δῶμα (οἶκος) λτ. domus, κτλ.— Дóма, Домóй (οἴκοι, οἴκαδε) δόμοι, δόμοϊ, (δόμῳ), δόμονδε.

Донъ, ὁ Τάναϊς ποταμός· (Σκυθιςὶ, Σίλις· εἴγε καὶ τῶτο Σκυθικὸν, καὶ μὴ Σλαβονικὸν ἐκ τῶ сила, ἰσχὺς) Ταταρ. duna. Τὸ μὲν Τάναϊς φαίνεται συγγενὲς τῶ ταναὸς, ἔςι δ᾽ ἄρα καί τὸ Донъ συγγεν. τῶ Τάναϊς, ταναὸς, τανὸς, τανύς (τανύω), ὡς καὶ, Τάνος, Ἀργολίδος ποταμὸς (Παυσαν. Κορινθ. λη); ἢ γοῦν μᾶλλον τὸ Донъ συγγενὲς τῶ δύνω (υ = ο, δόνω) тону (ὅπω συμπίπτει καὶ τὸ Днò = πυθμὴν, βυθμὴν, βυθὸς.) οἷον δύνη = βύνη (θάλασσα. ὡς καὶ τὸ δύω κατὰ διάλεκτ. = βύω); Ἐν τῇ διαλέκτ. τῶν Ὠσσητῶν (φύλω Περσικῶ περὶ τὸν Καύκασον) don, ἢ doun = ὕδωρ (Κλάπροθ. Asia polyglott. p. 96.). Tuna, ἢ Duna οἱ Τῶρκοι λέγουσι καὶ τὸν Δανύβιον (Ἴςρον). Καὶ τῶτω δὲ τὸ ὄνομα ὀ πάνυ τοι ἀπέχειν δοκεῖ τῶ Τάναϊς καὶ Донъ.

Дорóга, Σλ. драга, Βμ. draba, Πλ. droga (ὁδὸς) τράχα (ὡς τράχω, τρέχω)=τρόχα, καὶ τρόχος. Ἑβρ. derech. κτλ. βλ. Дражáю.

Доскà βλ. Дскà.

Дочь βλ. Дщерь.

Доѭ (*ἀμέλγω, θηλάζω*) *θόω, θώω*, (*δ = θ. βλ.* Духъ.) *θάω*, (*ὅθεν θηλὴ, θηλάζω.*) „Доить корóву = *θᾶσαι τὰν βῶν, ὡς τὸ* „ *θῆσθαι γάλα. — καὶ*, корова доитъ, *θηλάζεται, ἐκδίδωσι γάλα. ὡς* " *θήσατο μαζὸν* (*ἡ μήτηρ τὸ παιδίον.* "*Ομηρ.*). Доилица, *θηλάςρια, θηλώ.* Доéніе (*θήλασις*) *οἷον θοάνη, ὅθεν καὶ τὸ θοίνη.* [*ἐκ τῶ θόω, θώω, θώσσω, θώζω* (*θώδω, θ = φ, φώδω*) *τὸ ἀρχ. Τευτων.* fodan, foedan, fedan, fuden, *τρέφειν. τὸ θέμα ἄω, ἀάω, ἄζω, Γρ.* atzen. *βλ. Ρειμ.*]

Дрáга, *βλ.* Дорóга.

Драгій, Драгъ, *'Ρωσσ.* Дорогій, Дóрогъ, *Πολ.* drogi (*πολύτιμος*) *δροϜὸς, δροὸς* [„ *δροὸς, ἰσχυρός· Ἀργεῖοι· δροιὸς, καλός. Κρῆτες.* (*'Ησύχ. ἴσ. ἐκ τῶ δρόω, δράω, δρῶν, δραςήριος*). *Καὶ τῶ Γρ.* theuer (*πολύτιμος*) *ἡ ἀρχικὴ σημασία ἦν μέγας, καὶ ῥωμαλέος,* (*βλ.* Adelung) *ὅθεν καὶ ὁ πολύτιμος. καὶ τὸ Σ. ἀκριβὸς* (*ἀκριβὴς*) *ἐκ τῶ ἄκρος, ἄκρις* (*ἔξοχος*)· *καὶ τὸ, ἄξιος, ἐκ τῶ ἄγω* (*βαρῶ*)· *καὶ τὸ λτ.* carus = charus, *χαρίεις. Χάρις, ῥώμη, κάλλος, μέγεθος, βάρος, ἐπάγονται τὴν ἰδέαν τῶ πολυτίμω. Τὸ δὲ τραχὺς πρὸς τὸ* Драгій *παραβαλλόμενον, πάνυ τοι δοκεῖ ἀπροσδιόνυσον καὶ κωμικὸν, ὡς τὸ τῆς συνηθ· ἁλμυρὸς, μεταφορ. = ἀκριβὸς.*] *βλ. καὶ* Tripart. p. 292.

Дражáю (*εὔχρηςον ἐν τῷ* подражáю, *μιμῶμαι*)

ἐκ τῦ Дражỳ = τράχω, τρέχω, τροχάω (ж = χ.) ὅθεν καὶ τὸ Дорóга, Дрáга (βλ. Δοβρόβ. σελ. 129.) ὥςε τὸ подражáю = παρατρέχω, ἀκολυθῶ, ὅθεν μιμῦμαι· ὡς τὰ, ἀκολυθῶ, ὀπηδῶ, ὀπαδὸς, κτλ.

Дражню̀, καὶ Дразню̀ (παροξύνω, παρορμῶ) Дражити ὡς ἐκ τῦ Дражỳ = θράζω, θράσσω = ταράσσω· συγγ. τρύσσω (τρυπῶ).

Дрáчiе [ςοιβὴ (Ἡσαΐ. 55, 13), εἶδος ἀκανθώδυς φυτῦ, κτλ. βλ. Δοβρόβ. σελ. 129. δράπω (δράψις) δέρπω] συγγ. Драти, Дерỳ, δέρω· ὡς καὶ τὸ δρυπὶς (ἐκ τῦ δέρω, τρέω, δρέπω, δρύπω). Ἢ, τραχὺς, ἐκ τῦ ῥάσσω (Ῥείμερ.) ὅθεν καὶ ῥάχος = ἀκανθῶδες φυτὸν, καὶ = ςοιβὴ (Ἡσύχ.) βλ. Рогóзъ.

Дребезжỳ (θρυλλίζω, ἠχῶ σαθρὸν, ἐπὶ διεῤῥωγότων σκευῶν) θρεϝάζω, θρεβάζω, θρυβάζω. [ἐκ τῦ θράω, θρέω, θράζω· ὀνοματοποιΐα ἐπὶ ἤχυ συντριβομένων σωμάτων, ὡς καὶ θρύω, θρυλλίζω. Σ. θρυμματίζω, θρυβαλίζω (Ἰλ. ψ. 395). καὶ κακοφωνῶ, ἐπὶ κακοηχίας λύρας. Ὁμ. ὕμν. Ἑρμ. 488].

Дребедéнь (θρυλλιγμὸς, κακοφωνία, κακοηχία) οἷον, θρέϝαδος, θρόος, κτλ. βλ. Треплю̀.

Дрéвнiй (ἀρχαῖος, παλαιὸς) καὶ Дрéвенъ, δραιϝὸς, δραϝὸς, ἐκ μεταθέσ. ἀντὶ δαρὸς, δηρὸς, δηραιὸς. „ δραιὸν, μακρὸν παλαιὸν, (Ἡσύχ. ἐκ τοῦ δραὸν = δαρὸν.) Σκρ. duari.

Дрéво, καὶ Дрѣ̀во· Ῥωσσ. Дéрево (δένδρον)·

ἀϑροιςικὸν, Древіе, δρίϜος, δρίος, δρύον, δρῦς, δόρυ, δένδρον (πάντα συγγενῆ, ἐκ τȣ̃ δρέπω, δρέω, δέρω.) Σκρ. taru, Ἰσλ. trie, Ἀγ. three, ἀρχ. Γρμ. trée, Σβ. träd, κτλ. Древя́ный, δρύϊνος (δένδρινος)· Деревенѣ́ю δενδρȣ̃μαι (ἐπὶ φυτῶν αὐξήσεως) καὶ = ἀπο— δενδρȣ̃μαι (= ναρκῶ, αἱμωδιάζω, ἐπὶ ναρκώσεως μελῶν, ὡς τὸ Σ. ξυλιάζω). Дровà (πληϑυντ.) δρόϜα, δροῦα = δȣ̃ρα (ξύλα καύσιμα) κτλ.

Дремлю̀, Дрема́ть, ὡς ἐκ τȣ̃ Дрему́ (νυςάζω)· Βενδ. drimam, δρέμω = δέρμω (ἐκ τȣ̃ δέδορμαι, δέδορδα, δέρϑω, δαρϑω, δράϑω) λτ. dormo, dormio, dormito, Ἰτ. dormo, Γλ. dors. Πῤβλ. Γερ. träume = ὀνειρεύομαι (Σβεκ. dörm, Ἰσλ. dur, Ἀγγ. dream). ἐκ τȣ̃ δέρϑω, καὶ τὸ λτ. sterto, δ = τ, μετὰ τȣ̃ πνευματισμȣ̃ σ. βλ. καὶ Дры́хну.

Дробь, ϑρύβος = τρύφος, Σ. ϑρύβαλον (ϑραῦσμα, κλάσμα· καὶ αἱ μικραὶ βολίδες, Τȣρ. σατζμὰ, Γλ. dragée = τραχαία. Ῥείμ.). Дроблю̀ ὡς ἐκ τȣ̃ Дробу̀, ϑρύβω, ϑραύω (ϑράβω, ϑρόβω), ὅϑεν, Дроби́на (ἡ πρὸς ζύϑον ϑραυςὴ κριϑὴ) Γρμ. Träber, ἐκ τȣ̃ ἀρχαίȣ traben, ϑραύειν, ἢ treben, τρίβειν (ϑρίω, τρίβω), Γλ. drague, Ἀγ. dregs: μ. λτ. drusus, τρύσκος, ἐκ τȣ̃ τρύσκω, τρύζω, τρύγω, ϑρύγω, ϑράγω, ϑράζω. (βλ. Ῥείμ. λ. ϑράω). συγγ. Дрочу̀.

Дро́ждіе (ἀϑροιςικὸν. Ῥωσσ. Дро́жди, καὶ

Дрóжжи, *πληθυντ. Κρτ.* drosgye.) *τρυγίας, τρύξ* (*ἐκ τȣ̃ τρύγω, καὶ τρύζω, οἷον, τρυσδίας, τρυζίας*) *'Ισλ.* dreggiar, *'Αγ.* dregs, *'Ασξ.* dresten, dros, *Σβ.* draegg, *Γρ.* Drusen, *μ. λτ.* drascus.

Дрожỳ, *τρέζω, τρέσσω* (*ὡς θράζω*) = *τρέω, τρέμω, λτ.* tremo, *ἐκ τȣ̃ τέρω, λτ.* terreo, *κτλ. Γλ.* trembler, *Γρμ.* zittren (*τιτρεῖν, ἀντὶ τρεῖν, ὡς τετρεμαίνω* = *τρεμαίνω.*). Дрожь *τρέος, τρόμος. βλ.* Трýшу.

Дротъ, *Γλ.* dard (*ἀκόντιον*)· *παράβ. δόρυ, δόρατος.*

Дрочỳ (*θρύπτω, καταψῶ*). Дрочýсь (*θρύπτομαι, ἐπὶ διατεθρυμμένων παίδων· ὡς τὸ Γλ.* gâté.) *θρύζω, θρύω, θρύπω, θρύπτω,* (*ὡς θράω, θράσσω, θράζω.*) Дрочéна (*εἶδος πλακȣντίȣ*) *ὡς τὸ θρυμματὶς, ἐντρυμματὶς. βλ.* Тру.

Другъ (*φίλος, ἑταῖρος*) *καὶ* Другъ, Другíй-гóй, *ἕτερος.* Друг-Дрýга, (*ἀλλήλȣς*), *συγγενῆ· ὡς τὸ ἑταῖρος* (*ἕταρος*), *καὶ ἕτερος, ἐκ τȣ̃ ἕτης ἀμφότερα· τὸ δὲ* Другъ *πόθεν; 'Ισως συγγεν.* Дрáга (*βλ.* Дорóга.) *τρόχις,* (*τρȣ̃χις*), *ὡς σύνδρομός τις ὢν καὶ συνοδοιπόρος ὁ ἑταῖρος* (у = *ȣ* = *ο* = *α.*)

Дружỳ (*πήγνυμι, ἐμπήγνυμι· ἄχρηςον.*) *συγγ. τρύω* (*τρύσσω, τρύζω*), *τρυπῶ.* = Дручỳ.

Друзкъ (*φρύγανα*) *συγγ. τρύσκω* (*ξηραίνω*) *οἷον, τρύσκος* (*ὡς τραύω, τραύξανον, τρώ-*

ξανον, ἐκ τῦ τέρω, τερύω, λτ. toro, torreo, torridus.)

Ду́чу̀, τρύζω, τρύσσω, τρύχω (κατατρύχω) Γρ. drüske, 'Iτ. strucco, etc. βλ. Тручу̀.

Дрыхну (κοιμῶμαι) δρήθω, δέρθω, λτ. sterto, δαρθάνω. [τὸ θ, μεταβληθὲν αἰολικ· εἰς φ, δρήφω, (ὡς φὴρ, θὴρ· Феодоръ, Θεόδωρος), παρεξετράπη εἰς χ, δρήχω· ὡς, ὄφις, ὄχις, κτλ.]. ἢ, ὀνοματοποιΐα· ὡς τὰ, τρήχω, καὶ, τρύγω, τρύζω, κατὰ τὸ ῥέγχω, ῥέγκω· ἴσως δὲ καὶ ῥύγχω (ἀντὶ ῥέγχω) τρύγχω (ὡς τραχὺς ἐκ τῦ ῥάσσω· τὸ τ, πνεῦμα ἰσχυρὸν).

Дря́блый, Дря́блъ (ξηρὸς, τρυσσὸς, ἀσθενὴς) θραυλὸς, θραυρός· ἐκ τῦ θραύω (θρύβω) Дря́бну, Дря́бнуть (ὡς ἐκ τῦ Дря́бу, θράβω = θραύω) ἐπὶ φυτῶν, ξηραίνεσθαι, θραύεσθαι, θρύβεσθαι, τρύφεσθαι. (θραύω, θράω, θρύω, τρύγω, τρύφω, τρύχω, τρύσκω συγγενῆ). 2) Дря́бну (αἱμωδιάζω). λατ. torpeo = ταρβέω, ταρβῶ (μεταθ. τραβῶ, Дря́бу, τὸ н ἐπενθετικὸν· καὶ τὸ ταρβέω ἐκ τῦ τάρβω, τάρϜω, τάρω, συγγ. θάρω, θράω.) Дряблю̀, θραυλίζω, = θρυλλίζω (σαθρὸν ἠχῶ.) βλ. Дребезжу̀.

Дрягáю (ϛρέφων τινάσσω, κινῶ τὸν πόδα ταχέως, ὡς ἐκ τῦ Дрягу̀, τράγω) = ϛράγω (ὡς τέγος, ϛέγος) ϛράγγω, ϛρεύγω = ϛρέπω, ϛρέφω. (βλ. Ῥειμ. λ. ϛράγγω). Дрягáюсь

(*χερσὶ καὶ ποσὶν ἀπισχυρίζομαι*) *τραγεύομαι*, = *ςραγγεύομαι*, *ςρεύγομαι*, *ςρέφομαι*. *ἐκ τῦ ςράγγω*, *λτ.* stringo, *ςρίγγω*.

Дрязгъ (*σκύβαλον*, *σάρον*) *θράγος*, *θραῦσμα* (*θράγω*, *θράζω*, *θράξω*· *οἷον θράσκος*, *θράσγ-ος*· *ὡς*, *τραύξανον*, *ἐκ τῦ τράω* = *θράω*, *θραύω*.) *τὸ* '*Αγ.* trash = *περιψήματα*. *λτ.* quisquiliæ.

Дрянь (*σκύβαλον*, *περίψημα*) *θρᾶνος* (*θράω*, *θράνω*, *θρανεύω*.)

Дря́хну (*τρύχομαι*, *κατατρίβομαι ὑπὸ νόσυ*, *γήρως*, *κτλ*). Дря́хлый, Дря́хлъ, *τρυχνὸς*, *τρυσσὸς*, *τρυχνόω*, *τρύχνω* (*Γαλην. Γλωσσάρ*·) *τρύχω* = *θρύγω* (*θράγω*, *θράσσω*, *θράζω κτλ.*) *ἐκ τῦ* Дря́хлый (*χ* = с) Дря́селъ (*κατηφὴς*, *ςυγνὸς*, *περίλυπος*.) *καὶ* Дряселу́ю = *ςυγνάζω*· *ὡς ἐκ τῦ τρίω* (= *τρύω*, *τρύχω*) *τριςὸς*, *λτ.* tristis. *βλ.* Трясу̀.

Дска, '*Ρωσ.* Доска̀ (*πίναξ*, *σανὶς*, *τράπεζα*) *Κρτ. Κρν. Μοραβ. Πολ.* deska (*σανὶς*) *συγγ. Γερ.* Tisch, *Σβ.* disk. *Αγ.* desk, dish, '*Ιτ.* desco *λτ.* discus, *δίσκος*. ['*Η Σ. λέγει δόγας τὰς σανίδας τῶν οἰνοδόχων κάδων*· *ἴσως ἐκ τῦ δόκη*, *δοκὸς*, *δοκὶς*, *παρὰ τὸ δέκω*, *χω*, — *χομαι*.]

Дубъ (*δρῦς*) *συγγεν*· (*δέπω*, *ἀρχ. Γρ.* dubben, tüppen) *δῦπος* = *τῦπος*, *τύπος*, *ςύπος*, stupes, *κτλ.* Дуби́на, (*κορύνη*, *ῥάβδος παχεῖα ἐκ δρυὸς*, *ἢ ὁποιυδήποτε δένδρυ*) *οἷον τυ*-

πῆνα, τυπάνη, ὡς τύπανον, τυπάς. Дубра́ва, Дубро́ва, *δρυμὸς·*—Дуба́съ, *δρυοβαφὲς ἱμάτιον, κτλ.*

Дуга̀, (*τόξον*) *τύκα, τύκος, τύχος* [=*πέλεκυς, σφύρα, κτλ. ἐκ τοῦ τύκω = τεύχω, τέκω, τέξω, ὅθεν καὶ τὸ τόξον· ὡς καὶ, τύκω, τιτύσκω = ςοχάζομαι, τοξάζομαι.*]

Дуда̀ (*αὐλὸς*) *ἐκ τȣ̃* дую (*πνέω· ὡς, αὔω, αὐλὸς*). *παρηχεῖ δὲ τὸ ὀνοματοπεποιημένον τȣτὼ, τυτώ· ,, τυτὼ ἡ γλαῦξ· ὡς ἐκ τȣ̃ φθόγγȣ, τȣ, τȣ,* (*Πλαῦτος. βλ· καὶ Ἡσύχ*). *Ἐκ τȣ̃* Дуда̀ *καὶ τὸ Τȣρκ.* duduk, *ὁ αὐλὸς.*

Ду́жій, *καὶ* Дю́жій, Дю́жъ (*εὔρωςος*). Дюжѣю (*εὐρωςῶ*) *συγγ. δύνω, δύναμαι·* (*ἐκ τȣ̃ δύω*) *δύσκω, δύσσω* (*δύζω*) *δυςὸς=δυνατὸς. Οὐ γὰρ οἶμαι τὸ* Дю́жъ = *δαῦσος, αἰολ· δάνσος* (*ὡς, ἀνθέντης, ἀντὶ αὐθέντης*), *λτ.* densus, *δασὺς ,, δαῦγος* (*γρφ. δαῦσος*) *δασὺς.* (*Ἡσύχ*). *Τὸ θέμα* Дуг— = *δυϝ—δύϝω,* (*δύγω*).

Ду́маю (*λογίζομαι, βȣλεύομαι, νομίζω, ἐννοῶ*) *θυμέω* (*ὅθεν ἐνθυμέω-ομαι*), *ἐκ τȣ̃ ἀῤῥήτȣ* Думъ, *θυμὸς* (*συγγ.* Ду́ю, *καὶ* Духъ, *καὶ* Дымъ) *ὅθεν* Ду́ма (*βȣλή*) *κτλ. βλ.* Духъ.

Дупло̀ (*κοίλωμα, ἰδίως ἐπὶ δένδρȣ*). Дуплю̀ (*κοιλόω δένδρον, ἐκ τȣ̃* Дупу̀, *τὸ λ. ἐπενθετικὸν*) *δȣ́πω, δȣ̃πος = τύπω, τύπος* (*βλ. Ῥείμ. λ. δȣπέω*).

Дурю̀ (*ἀνοηταίνω, μαίνομαι*). Дура́къ (*ἄφρων*) *θȣ́ρω, θύρω* (*ὅθεν ἀθύρω*) *θȣ̃ρος, αἰολ·*

φῦρος, φύριος, λτ. (furo) furio, furia, Γρ. thor, thörig, κα.ὰ διαλέκτ. tor, door, Σβ. dåre, ἀρχ. Γλ. daurne = etourdi. κτλ. βλ. Adelung.

Дýхъ (πνεῦμα). Душà (ψυχή). Дýю (πνέω) θύω, θύω (ὅθεν θύελλα· δ=θ, οἷον δύω, ὡς, θάλασσα, δάλασσα) θύσις, (οἷον θύσσα). Ἐκ τῦ θύω, θύϜω, θύβω, θύπω, θύφω, τύφω, τέθυμμαι, θυμὸς (ψυχή) θύμμα, θυμίαμα, θυμία, θυμιῶ, θυόεις, θύος, λτ. thus, κτλ. Ἐκ τῦ τύφω καὶ ὁ τύφος (καπνός= θυμὸς, αἰολ. φῦμος, λτ. fumus (καπνός)· τό δ' αὐτὸ θυμὸς=Дымъ (δυμὸς=καπνὸς). Καὶ τὸ Духъ = θύος (θύhος, κατὰ τὸ θύελλα, ὡς καὶ τὸ ἄνεμος = λτ. animus, anima=ψυχή, καὶ τὸ ψυχή=πνεῦμα). Οὕτω καὶ τὸ Ἀραβ. ruch (πνεῦμα) συγγεν. Γρμ. Rauch (καπνὸς). καὶ τὸ καπνὸς δὲ παρὰ τὸ κάπω, κάπος (πνοή). Διὰ τούτων τῶν ὀνομάτων εἰκονίζεται παρ' Ἕλλησι, καὶ Σλάβοις, καὶ Λατίνοις, ἡ ψυχή, ἧς ἐνέργειαι τὸ θύειν (κινεῖσθαι, ζέειν, ζῆν), καὶ κάπειν, καπύειν (πνεῖν). Ἀλλὰ καὶ τὸ Дыхáю (πνέω, ἀναπνέω) συγγενὲς Душỳ (πνίγω) θύσσω, θύω, καὶ θύπω, τύφω (=φώγω, ὅθεν λτ. foco, suffoco)· καὶ αὐτὸ τὸ πνίγω, (πνίϜω, πνίω), συγγενὲς, τῦ πνέω, πνείω. Διὰ τῆς πνοῆς, πνέομεν· χωρὶς πνοῆς πνιγόμεθα. Καθόλυ δὲ τό, τε θύω (дýю) καὶ τὸ πνέω, ὀνοματοποιΐαι, ὡς καὶ τὸ κάπω = Ϝαΰω, ἄω (βλ. Ῥείμ. λεξ.). πρὸς τὸ Духъ

παραβάλλουσι καὶ τὸ Ζενδ. tug. (Tripart. p. 373). βλ. Дымъ, καὶ Ду́маю.

Ду́ю, βλ. Духъ. Πρβλ. Γρ. dute, düte, tute, 'Αγ. toot, (Tripart. p. 31.)

Души́ца (ὀρίγανον) ἐκ τοῦ ду́ю (πνέω, ἐκπνέω, εὐωδιάζω) οἷον, θυΐσκα (θυσίσκα)· ὡς ἐκ τοῦ θύω καὶ ἡ θυΐα (εὐῶδες δένδρον) καὶ ὁ θύμος κτλ.

Дще́рь, Дщѝ (θυγάτηρ) Ρωσ. До́чь, Βμ. dcera, Κρτ. kchi, kcher, Κρν. hzi, hzer: ἐν τοῖς Γλαγολιτικοῖς βιβλίοις, Де́щи, Де́щер. οἷον θέκτηρ, θύκτηρ, θύκτη, (щ=κτ=ct=στ. τσ, τζ. βλ. ἀλφάβ.) θύγτηρ, ἐκ συγκοπῆς τοῦ θυγάτηρ· τούτου δὲ τὸ πρωτότυπον ἴσως ἐςὶ τὸ σωζόμενον ἐν τῇ διαλέκτῳ τῶν περὶ τὰ 'Ιωάννινα 'Ηπειρωτῶν, θύγος=θυγάτηρ· οἷον ἐν δημώδει ᾄσματι. „'Εδῶ 'χουν θύγον ὄμορφην, θύγον καμαρωμένην" οἱ δὲ καθ' ἡμᾶς Λάκωνες λέγουσι καὶ δυχατέρα, ἢ δυγατέρα, ἀντὶ θυγατέρα, (κατὰ τὸ, δεὺς, θεὺς κτλ.) ὅθεν καὶ τὸ Дочь, Дщерь, Дещерь= δέκτηρ, δύκτηρ, ἀντὶ (θύγτηρ) θυγάτηρ. [τὸ ὄνομα φαίνεται παρὰ τὸ τύκω = τέκω, τέκος, τύκος, θύγος· ὡς, θήγη=θήκη, κτλ. Πρβλ. 'Λιθ. dukte, Γρ. Tochter, παρ' Οὐλφίλᾳ dauhtar, 'Αγγ. daughter, κτλ. καὶ Πρ. duchtar, Σκρ. tugida (οἷον θυγίτα) κτλ. Σημείωσ. д=θ, καὶ πρβ. Дерза́ю, Ди́во, Дробь, Духъ, κτλ. ὡς καὶ θ=δ· δάσος, θάσος· ὅθεν καὶ ἡ νῆσος Θάσος.

Дъждь, *Σλαβ.* = Дождь.

Дымъ (*καπνὸς*) *θυμὸς*, *αἰολ.* *φῦμος*, fumus, *θύμμα*, *θυμία* (*θύω*, *θύπω*). *Σκρ.* du, duma, *καὶ Τȣρ.* duman. *Πρβ. Γρ.* Dampf (*ἀτμὸς*, *καπνὸς*, *νέφος*) *Σβ.* dimma, *'Ισλ.* dimur = *σκοτεινὸς κτλ.* (*βλ.* Adelung. *λ.* Dampf. *καὶ* dämmern. *βλ. καὶ* Тма). Дымлю̀ (*ἀντὶ* Дымю̀, *καπνίζω*) *θύμω*, fumo, *θυμιῶ*. „*ἄνθρακες θυμιῶντες* (*Θεόφρ.*). *τὸ θέμα* Дму̀, *ἐκ τȣ̃* Дую, *βλ.* Духъ. (*Σημείωσ.* ы = у = *υ* = *ȣ*).

Дыня (*πέπων*) *θοίνα*, *θοίνη?*

*Дьякъ (*ἐκ τȣ̃* Дïáконъ) *διάκονος*, *ὡς καὶ Σ. συγκοπῇ*, *διάκος* 2) *πρωτοψάλτης*, *ὡς διακονῶν τὰ 'Εκκλησιαςικὰ* (*καθὰ καὶ νῦν παρὰ Χίοις*, *διάκος*, *καὶ ὁ ἐλλόγιμος καὶ ὁ ψάλτης*) *ὅθεν* 3) *ἀρχαίως*=secrétaire (*γραμματεὺς*) *ȣ̓χ ὡς διάκονος ἁπλῶς* (*ὑπȣργός*), *ἀλλ' ὡς γράμματα εἰδὼς*, *ὁμοίως τῷ ἱερῷ διακόνῳ*. *Τοὺς γὰρ ἐλλογίμους καὶ γραμμάτων ἴδμονας εἴθιςαι καὶ χρὴ διακονεῖν τὰ περὶ τὰς ἱεροπραξίας*, *καὶ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν θείων Γραφῶν· ὅθεν καὶ ἐν τῇ συνηθ'. παρὰ τοῖς χυδαίοις τὸ ἀναγνώςης συνώνυμον τοῦ λόγιος*, *λογιώτατος*, *ἀπὸ τȣ̃ 'Εκκλησιαςικοῦ ἀναγνώςου*. *Καὶ οὗτος δὲ παρὰ 'Ρώσσοις*, Дьячéкъ (*διακάκης*, *διακονάκης*.)

Дѣ́ва, *ὑποκρ.* Дѣви́ца (*παρθένος*) *θαίβα*=*τιθαίβα*, *τιθαιβὸς*, *ὅθεν τιθαιβώσσω* = *τιθηνῶ*. [*ἐκ τȣ̃ θάω*, *τιθάω*, *τιθαίω*, *τιθαίϜω*,

τιθαίβω· ὡς θάω, τιθάω, τιθή, καὶ τηθὴ, τιθήνη, τιτθὸς, τυτθὸς, καὶ (θάω) θῆλυς, θηλή κτλ. τὸ δὲ (θαίβα) τιθαίβα = τιθηνυμένη (ὡς καὶ κόρη ἐκ τῦ κόρω, κορέω = τρέφω) καὶ τυτθή.] Πρβλ. ἀρχ. Γρ. Diuuvi (κόρη, παρθένος)· τὸ δὲ 'Αγσξ. theowa = θὴς, θῆσσα. βλ. тать, καὶ Adelung λ. dieb.

Дѣва́ю, θεύω (θεβέω) = θέϝω, θέω, τιθέω, θῆμι, (τίθημι). τὸ θέμα, Дѣ́ю = θέω (θ = δ.) ,, Не знаетъ куда дѣвать своего сына. οὐ γνόει (ἀγνοεῖ) κοῦ δὰ θεύῃ (θείῃ, θῇ) σφῶϊον ἶνιν [ὡς τὸ ,, ὀυκ εἶχον (καὶ οὐκ ᾔδεισαν) ὅποι ἀυτὸν θῶνται (Αιλιαν.) Σ. ,, δὲν ἔχει, ἢ δὲν ἐξεύρει ποῦ, νὰ τὸν βάλῃ. ἐπὶ διαφερούσης τιμῆς καὶ περιθάλψεως] καὶ τὸ ἀρχ. Γρ. deo, deon (ταπεινὸς) ἐκ τοῦ θέω, τίθημι (κατατίθημι). Одѣва́ю, одѣ́ю = περιθέω (περιτίθημι, περιβάλλω = ἐνδύω) κτλ. καὶ Λιθ. demi, καὶ dedu = τεθῶ (τιθῶ) καὶ θῆμι (τίθημι). συγγεν. Дѣ́ю.

Дѣдъ (πάππος) τέττας, Λτ. tata, Γρ. Dad, Dot, Tate, 'Αγ. dad, 'Εβρ. dod, Τουρ. dede, Σκρ. dodon, Ζνδ. tada κτλ. [φυσικὴ φωνὴ τῶν βρεφῶν, ὡς, ἄττας, πᾶ, μᾶ.]

Дѣжа̀ (κάδος, πίθος) Γρ. Döse, δοχὴ, δοχὸς, δοχεῖον (ж = χ, καὶ о = ε.)

Дѣлю̀, δαίλω = δάλω, δάω (= κόπτω, μερίζω, διαιρῶ). Γρ. theilen, μ'. λτ. talliare, 'Ιτ.

tagliare, *Ιλ.* tailler. *κτλ.* *Δόλη* (*μερὶς*) *ὡς ἐκ τοῦ δαίω, δαστή. κτλ. βλ. καὶ* Долъ.

Дѣшу, dessim, dessiti, *Βοεμ.=δειόσω, δεδίσσω* (terreo). *Λεξ.* Gelenii.

Дѣю (*πράττω, ποιῶ*) *θέω* (*ὅθεν, τίθημι=ποιῶ*) *ἢ τέω, ὅθεν τέλω, τελέω,* Дѣлаю. [*ἐκ τοῦ τέω, τέλω· συγγεν. τοῦ ςέλλω, ςέλω, ἐκ τοῦ ςέω.*] *τὸ Ἀγγ.* to do, *Ἀσξ.* don, *Κσξ.* deon, *Γρ.* thun = *θεῖναι* (*ποιεῖν.* Adelung.) *ὅθεν.*

Дѣло (*ἔργον*) *ὡς τὸ, τέλος, τέλεσμα.* Не-дѣ́ля (*ἡ Κυριακὴ, οἷον, νη—τέλεια=ἀτέλεια, ἀπραξία, ἀργίας ἡμέρα· ὡς καὶ,* не-дѣ́льній день = *ἡμέρα Κυριακή. Ἀποκαλ. Α,* 10.) *ἐξ αὐτῆς δὲ καὶ ὅλη ἡ ἑβδομὰς,* Недѣля. (*ὡς, σάββατον = ἀργία, καὶ σάββατα = ἑβδομὰς, παρὰ τῇ θείᾳ Γραφῇ*) *βλ. καὶ* пять.

Дѣти. *βλ.* Дитя̀.

Дя́дя (*θεῖος*) *τάττας. βλ.* Дѣдъ.

Є.

Є. Е, є, е (є̈сть, *προφερ. γὲς*, Jest)=**Є**, Е, *ε.=α, ο, υ.*—є҃ = *έ* (5). єі҃ = *ιέ* (15). ҂є = *͵ε* (5000).

Е, Ѥ, *Σλαβ. καὶ Ῥωσ.* еѐ=ѐ̈, *ἐὲ* (*αὐτὴν*).

*Евнухъ, *εὐνοῦχος* (*Σημείωσαι, εβ=ευ*) (*Γρφ.*)

Егда̀ (ὅτε) εὖτα = εὖτε (ὡς, πότα, αἰολ. καὶ πόκα, δωρικ. = πότε). ἢ, ἔϝτα (ἔγτα) = ὅϝτα, ὅτα, ὅτε (ε = ο. ὅθεν καὶ, тогда̀, τόϝτε) ϝ = υ, β, γ.

Его̀ (ЄГО) ἔϝο, ἔο, 2) = ἐϝὲ, ἐὲ (αὐτὸν) ἐκ τοῦ онъ.

Еда̀ (ἦ; μή; ἐρωτηματικ.) εἶδα, εἴδη;

Еди́ный, Еди́нъ. 'Ρωσσ. оди́нъ (εἷς) ἴττον.. „ἴττον, ἕν. Κύπριοι, ἐκ τοῦ ἴς (ἴσσος, ἴττος) = ἴος = εἷς· καὶ „ἴγγα, ἕν. Πάφιοι. [ὡς ἐκ τοῦ ἴν, ἴννος, νν = γγ, ἴγγος. 'Ησύχ. ὅθεν (ἴγγυλος) Λτ. singulus, singularis, ἑνικός]. ἢ ἐ(δ)ινὸς = ἐϊνὸς (παρενθέσ. δ) = εἰνὸς, οἰνὸς, ἑνὸς, ἔνις, (ὅθεν ἔϝνις, εὖνις = μόνος, μεμονωμένος, ἔρημος.) καὶ οι = ε, οἰνὸς, οὐνὸς, ἕνιος ('Ησύχ·) λτ. œnus, unus, κτλ. τοῦ δὲ ἔεις, εἷς, ἕν, συγγεν. Γρμ. ein, eins, 'Ισλ. ein, κτλ. Πρβλ. τὸ Σκρ. καὶ Ζενδ. ik, hek, καὶ Βενδ. edek. κτλ. ['Η ἰδέα τοῦ εἷς ἐμφαίνει μόνωσιν, τὸ μόνον καὶ ἀσυνδύαστον, ἢ ἀδιαίρετον· ὅθεν καὶ τὸ μόνος, ἐκ τοῦ ὀνὸς, οἰνὸς, ἑνὸς, προσλήψει τοῦ μ (ὡς, ὄνθος, μόνθος· ἄλευρον, μάλευρον. καὶ τὸ κοινὸς δὲ ἴσως ἢ μᾶλλον ἐκ τῆς ξὺν, ξυνὸς, ἢ ἐκ τοῦ οἰνὸς (προσλήψει τοῦ πνευματισμοῦ κ), ὡς εἷς τις ὤν, καὶ ἀδιαίρετος. βλ, 'Ρείμ. λ. κοινὸς].

Е́же (ἵνα, ὥς γε), καὶ Е́жели, εἴγε, αἴγε,

συγκοπ. Если. (Еже, ли. Е, же=ἐ, εἰ, δὲ). ἢ τὸ αὐτὸ καὶ τὸ ἐφεξῆς.

Éже, ὕγε, ἴγε, (οὐδέτερ, τοῦ иже): еже есть, ὅγε ἐστὶ (τουτέστι. е, же): á еже, ἠδ' ὅγε= τὸ δέ. заéже, διὰ ὕγε, διόγε, (διὰ τοῦτο) οἷον ζα ὅγε (ὅζε· γ=ζ. καὶ ἡ διὰ, παρὰ Κυπρίοις, ζὰ).

Ежъ, ἐχῖνος (ἔχις) ἔζ=ἔχ—ις, ἔχις, ὅθεν (ἔχινς) ἐχῖνος· γράφεται καὶ Ѣжъ. Ежевика (βάτος) ὡς ἐχινώδης, κατὰ τὸ, ἐχινόπους, ж=з=χ.

Éзеро, 'Ρωσ. óзеро [λίμνη· ἐκ τοῦ ез, καὶ τῆς καταλήξεως еро. (Δοβρόβισκ. 296) ἐζ= ἔχ (χ=ζ)=ἄχ—ἄχα, ἄκα, aqua. βλ, Окà.] οἷον, ἔζερος, ἐζερὸς=ἐχερὸς=ἀχερὸς. ['Εκ τε ἄχα, καὶ τῆς καταλήξεως, ερος, ηρος (ὡς, πνιγηρὸς, τακερὸς) ἐσχηματίσθη τὸ ἀχερὸς, οὗ τὸ μεγεθυντικὸν σώζεται ἐν τῷ 'Αχέρων, ποταμὸς Θεσπρωτίας (ὅθεν 'Αχερουσία λίμνη. παρὰ τὸ ἄχα καὶ ὁ 'Αχελῷος. κτλ. βλ. Водà). 'Εκ δὲ τοῦ éзеро, ὁ τῆς συνηθ. Νιζερὸς (ἡ Νεσωνὶς, λίμνη Θεσσαλίας) κατὰ πρόσθεσιν τοῦ ν (ἐζερὸς, Νεζερὸς, ὡς νυρὰ =ὑρὰ· νεμπότης, ὁ ἐμπότης) ἡ δὲ παραγωγὴ τοῦ Νεζερὸς ἐκ τοῦ Νεσωνὶς, βεβιασμένη καὶ ἀπίθανος. 'Εκ τοῦ ἀχέρων, γίνεται καὶ ἀχερωῒς, ἡ λεύκη, ὡς δένδρον ὑδροχαρὲς καὶ ὑδατοτραφές, τοῦτο δέ τινες ἀνέγνωσαν ἀχελωῒς, ὡς ἐκ τοῦ ἀχελῷος. 'Η δὲ παρα-

γωγὴ τοῦ Ἀχέρων, παρὰ τὸ ἄχεα ῥέειν, φαίνεται μᾶλλον πεποιημένη, ὡς ἐκ τοῦ ποιητικοῦ Ἀχέροντος, ποταμοῦ τοῦ ᾅδου]. Ἐκ τοῦ езеро, Езеріякъ. (ἔθνος Σλαβόνων, παρὰ λίμνας κατοικοῦν) οἷον ἀχεριακοὶ, ὡς ἀχερούσιοι (λιμναῖοι, παραποτάμιοι, κατὰ τὸ Πάραλοι, κτλ.) Ἄτοπον δ' ἂν εἴη, εἴ τις παραβάλλοι τὸ езеро πρὸς τὸ ζωρὸς, ζώω = ζέω, κατὰ τὸ Γρ. See (der See, λίμνη. die See, θάλασσα) Ὀλλ. Zee, συγγ. ζέω, ζέσις· ἢ σίζω, (σίδω) Γρ. siede, sause (ὀνοματοποιΐαι, ἐκ τοῦ ἤχου τοῦ ὕδατος καὶ τῶν ἀνέμων)· ὁ δὲ Σουΐδ. ἔχει καὶ ἀζείρει = ζέει, ἀλλ' ἥτε γραφὴ πάνυ ἀμφίβολος, καὶ ἐδὲν κοινὸν τέτῳ καὶ τῷ ézepo. βλ. καὶ ильмень.

Ей, Σλ. ѤИ, ἑοῖ (αὐτῇ.)

Éй (ναὶ) ἤ, (βεβαιωτικὸν· κατὰ διάλεκτον, εἶ. ὡς, νηὸς, νειὸς, κτλ. ὅθεν ἒϊ.) Γλ. oui. Γρ. ja, jo. ἦ, ὡς τὸ γὰ, γὲ (βεβαιωτικὸν). καὶ Ἑβρ. je (βλ. Adelung. λ. Ja). τὸ Ей, καὶ ὀμωτικὸν, ὡς τὸ, ναὶ, νὴ. „Ей Богу, νὴ τὸν θεὸν, καὶ, ей, ей, (κατ' ἀποσιώπησιν, διὰ σέβας, ὡς, νὴ τὸν··· μὰ τὸν···) ἢ ὡς, ναὶ ναὶ (κατ' ἐπαναδίπλωσιν.). Οὐ γάρ μοι δοκεῖ τὸ Ей = ἐῢ (καλὸν. = εὖ, ἐκ τῦ ἔω = εἰμὶ) καὶ Τερκ. egi, ei.

*Елéй, ἔλαιον, λτ. oleum, Γτ. alev, Αγξ. ele, Ἀγ. oll, Γρ. Oel, Γλ. huile, κτλ. καὶ οἱ

Πλαταγῶνες, oli. (*βλ.* Adelung). *σημείωσαι* ей = *αιον*, *εον· διὰ τῦτο καὶ ἔγραψα τὴν λέξιν.*

Елéнь, *'Ρωσ.* Олéнь (*ἔλαφος*) *ἐλὴν*, *ἐλὸς*, *ἐλλὸς*, *ὅθεν ἔλαφος*, *Γτθ.* elaho ($\varphi = \chi =$ h). *Τὸ δὲ Γλ.* elan = *ἀλκὴ* (*βοῤῥεία ἔλαφος*, *λτ.* alces, *καὶ* cervus alces) *Γλ.* Elend, Elenthier, *Σβ.* elg, *κτλ. καὶ τὸ 'Εβρ.* ajela = *ἔλαφος. βλ. καὶ* Лань.

Елéцъ (*ἰχθὺς*, cyprinus dobula) *ἔλοψ*, *ἔλλοψ* (*ε* = *ο*, *καὶ* ц = *ξ* = *ψ· οἷον*, *ἔλοξ· ὡς*, *ἰψὸς*, *ἰξὸς·* nix, *νίψ*).

Ели́кій, Ели́къ (*ὅσος*) *ἡλίκος.*

Éль, Éлка (*ἔλα*) *ἐλάτη.*

Éмлю, *ἀόρ.* ялъ, *ἀπαῤμφ.* япи [*λαμβάνω δέχομαι*, *συλλαμβάνω*, *κτλ. τὸ θέμα* я, (яю) = *ἄ — ω*, *ἄω*, *ἄϝω*, *αὔω*, *ἄφω*, *ἄπω*, *ἄπτω—πτομαι· ἐκ δὲ τῦ ἀῤῥήτου* ею (= яю, *ἔω*, *ἄω*) *τὸ* éму (*οἷον*, *ἔμω*) *μετὰ τῦ ἐπενθετικῦ*, л, éмлю. *ὡς καὶ* иму̀ (*ἀντὶ* ему̀) имáю, *ὅθεν καὶ* и́мамъ, имѣ́ю (*ἔχω*, *οἷον ἄμημι ἀμέω*). *Παράβλ. τὸ λτ.* amo=capio (*ὡς τὸ ἀσπάζομαι.* amata=capta. *Αὖλ. Γέλ. α*, 12, *ὅθεν καὶ* = *ἀγαπῶ.*) *καὶ* emo (*ὠνῦμαι*) *ὅθεν* ad-imo, *κτλ. Τοῦ αὔω*, *ἄπω* (*ἄπτω*) *συγγεν· καὶ τὸ*, *ἔπω* (= *ἄπω*, *ὅθεν* $\pi = \mu$, amo, емлю) *καὶ* ($\pi = \varkappa$) *ἔκω*, *ἔχω*, *τῦτο δὲ καὶ μεταθέσ. ἐκ τῦ χέω* (*ὅθεν*, *σχέω*) *χάω*, *χαύω* (=*αὔω*,

ἄω) λτ. (habo) habeo, „ ἄβεις, ἔχεις· μεταβὼν, μετασχὼν (Ἡσύχ.). τὸ ἄω φαίνεται θέμα καὶ τῦ αἴνω, αἴνυμι = Γρμ. nehmen (Adelung.) βλ. Ῥείμ. λ. ἅπτω.]

*Ербихъ, erbich, καὶ irb (Καρνιλ) Γρμ. Orb, Ὀλλ. erve, Οὔγκ. arva, λτ. orbus, ὀρφὸς, ὀρφανὸς (Tripart p. 34)

Ерннкъ (θάμνος, θαμνῶδες χωρίον) ἔρνος (ὡς, ἔρνυξ.)

Ерикъ, ῥύαξ (οἷον ἐρύαξ, ἔρυξ, μετὰ τῦ εὐφωνικῦ ε· ὡς, ῥύω, ἐρύω. Λέξις τῶν παρὰ τὸν Ρᾶ (Βόλγαν) καὶ τὴν Κασπίαν κατοικέντων). παράβαλ. Ἐρίγων, ποταμὸς Θράκης, Συνήθ. Ῥιγίνα [ἐκ τῦ ῥίω, ὅθεν ῥὶς, ῥὶν = ῥέω, ἐρίϝω, ἐρίγω (ὡς καὶ τὸ ἐρύγω, ἐρεύγω ἐκ τῦ ἐρύω, μετὰ τῦ ϝ = γ. Οὕτω καὶ ἐράω, ὅθεν ἐξεράω, ἐκ τῦ ῥάω = ῥέω, ῥίω. τοῦ δὲ ῥάω συγγενὴς ὁ Ῥᾶ. βλ. Ревень.]

Ерóшу, (φύρω τὰς τρίχας ἀτάκτως) καὶ μέσ. Ерóсуся (φρίσσω τὰς τρίχας, ἐπὶ θηρίων) ἐ-ῥόσσω, ἀντὶ ἐ-ρίσσω = ϝρίσσω (βρίσσω) φρίσσω. Γλ. friser, κτλ.—Ерóшка (κεφαλὴ ὐλόθριξ) φριξὴ (φρισκὴ)· ὡς „ φριξὴ κόμη (Ἀριςοτλ.) καὶ „ ἔφριξαν ἔθειραι (Ὅμ.). τὸ ε, εὐφωνικὸν, ὡς ῥύω, ἐρύω.

*Еродія, ἐρωδιὸς, καὶ ῥωδιὸς λτ. rodius.

Ершъ (πέρκη, perca cernua) ἴσ. ἔρκη (ἀποβολ. τῦ π· ὡς, ἀλαιὸς, παλαιὸς) ἐρκὸς, ἔρξ,

ἀντὶ πέρκη, περκὸς (πέρξ) βλ. Бершъ. ἢ ἔρση, (μετφ. πᾶν δροσῶδες καὶ τρυφερὸν ζῶον, ὁποῖαι μάλιςα αἱ πέρκαι τῦ Νευᾶ τῆς Πετρυπόλεως·) τὸ δὲ ἔρση (δρόσος) ἐκ τῦ ἔρδω, ἄρδω· βλ. καὶ рыба.

Ерóшка, βλ. Ерóшу, ῥίσσω, φρίσσω, φρίγω, συγγ. φρύγιο (λτ. frigo, frixus) καὶ υ=ο (οἷον, Ϝρόσσω). βλ. 'Ρείμ. λ. φρίσσω.

Éсень, 'Ρωσσ. осень (φθινόπωρον) αὔσων? (αὔω, ὅθεν αὖρα, ὧρα, καὶ εὔω, εὖρος, ὗρος). ἴσ. συγγ. Веснà. βλ. καὶ осень.

Есмь, еси, есть, ἐσμὶ (ὅθεν ἐσμὲν) = ἐμμὶ, ἐσσὶ, ἐςὶ. πληθυντ. есмы, есте, суть (ἀντὶ есуть. Δοβρόβ.) ἐσμὲν, ἐςὲ, ἐντὶ, καὶ εἰσὶ (ἐσῦντι, ἔσεντι). Σερβ. есам, jesam, οἷον ἔσαμι = ἔσεμι, ὅθεν συγκοπῇ, ἐσμὶ) Λετ. esmu (ἀντὶ ἐσμὶ) Λιθ. esmi. κτλ. Πρβλ. Λατ. sum, (ὡς ἐκ τῦ, ὕω, ὑμὶ, Ϝῦμι [ὅθεν, φῦμι, φύω] σῦμι· ὡς, ἕλα, σέλα.) es, est. sumus, estis, sunt (ȷυντὶ). Γοτθ. καὶ 'Ασξ. am, καὶ em, καὶ im, ἀρχ. Γρ. bim (Ϝιμὶ, εἰμὶ, καὶ ἡμὶ, ὅθεν ἦν·) παρ᾽ ὃ τὸ Γρμ. bin, (bis) bist (Ϝῆσ-θα) ist. sind, seyd, sint. Σκρ. osmi, osi, osti, πληθ. sumus, sunti. Περσ. am, ai, ast: aim, aid, ant. κτλ. — Σλαβ. δυϊκ — есвà, естà, естà = ἐςὸν, ἐςὸν [τὸ ά πρόσωπν (οἷον ἐσμὸν) παρ᾽ Ἕλλησι λείπει]. μετχ. Сый (ὁ Ὢν) οἷον Ϝύς, ἐκ τῦ ὕμι, (ὡς φὺς, ἐκ τῦ φῦμι) ἢ ορθότερ. ȷεὶς, εἰς, αἰολ· ἔνς,

(λ. ens) ἔντος, θηλυκ. ἔσσα, Δωρικ. (ἐκ τȣ̃ ἔω) ὅθεν καὶ ἐσσία = ȣ̓σία. сýщій (ὢν) ȣ̓̃σιος Ϝȣ̓́σιος (ὅθεν ἀνȣ̓́σιος, κτλ. βλ. Μέρ. Α. ῥῆμα). Нѣсмь, Нѣси, Нѣсть, = Не есмь, κτλ. ȣ̓κ ἐσμὶ· καὶ Нѣть (= ȣ̓κ ἔςι) = οὔ. Естество̀ (есть) ȣ̓σία, οἷον, ἐσσιωτϜὸν, οὐσιότης, ἐςότης=ἐςὼ (ὅθεν εὐεςὼ, ἀειεςὼ) καὶ „ ἐπȣτὶς, ȣ̓σία. Ῥόδιοι, (Ἡσύχ. οἷον, ἐπουσὶς, ἐπ—ουσὶς. βλ. и́стинный) λτ. essentia (esse) Γλ. essence Γρ, Wesen. κτλ.

*Exи́дна, Exи́дный, ἔχιδνα, -δνειος· ὅθεν Exи́дствую καὶ Exи́дничаю (βλάπτω, ὡς ἡ ἔχιδνα) οἷον ἐχιδνίζω.

Ею̀, ἑοῖ, οἱ (αὐτῇ). Ея̀ (αὐτῆς), ἅς, ἑῆς.

Ещѐ, ἔτι, λτ. etiam.

Ж.

Ж. Ж. ж (Живѣте, ὡς τὸ Γλ. J. Jivjete, Ζηβιέτε) = Ζ, ζ· καὶ = β, γ, δ, χ, σ. (βλ. Ἀλφάβητ.)

Жа́ба (φρῦνος, ἢ φύσαλος, εἶδος βατράχου) βάβα-ξ (ζάβα-ξ. ὡς, ζαρεῖ=βαρεῖ. „ βάβακα τὸν βάτραχον· Ποντικοὶ. Ἡσύχ.) Πρβ. ὀλολυγόνες, λάλαγες, κέρβεροι (βάτραχοι· καὶ ὀξύγη = φύσαλος)· ὀνοματοποιΐαι ὡς ἐκ τοῦ κοάζοντος βατράχου.

Жа́бры (*πληϑ. βράγχια ἰχϑύων*) *ὡς ἐκ τȣ̃* Жабръ (*οἷον σάφρος, σάφροι, ζάφροι, μεταϑέσει*) = *σφάροι, σφάρος, φάρος, πρωτότυπον τοῦ σφάρυγξ, φάρυγξ, φάραγξ· ὅϑεν σφάραγος, Σ. σπάραχνον, καὶ ζβάραχνον,*—*χνα* (*τὰ βράγχια*), *οἷον ἐκ τȣ̃ σφάραγνος· ὡς, σφάκος, σφάγος, σφάγνος.*

Жа́жду, Жажда́ю, Жада́ю (*διψῶ*) *οἷον ζάσδω, σάσδω, σάζω*=*ʝάζω*=*ἄζω* (*ξηραίνω*). Жажда, *σάσδα, ἄσδα, ἄζα* (*δίψα*). [*ἐκ τοῦ ἄω, αὔω, μετὰ τοῦ πνεύματος, σαύω, ζαύω,* (*σ*=*ζ, ὡς καὶ ἐκ τȣ̃ ἄω, σάω, ζάω, ζαής·*) *ὅϑεν τὰ, σαυκρὸς, σαυσαρὸς, σαυσαρισμὸς, κτλ. ἐκ τοῦ αὐτοῦ αὔω καὶ τὸ ἄζω, ἀζαίνω* = *ξηραίνω· συνεισάγει δὲ τὴν δίψαν ἡ ξήρανσις· ὅϑεν ἐξελήφϑη τὸ ἄζω, ἄσδω* (жажду) *καὶ ἀντὶ τοῦ, διψῶ, κατὰ τὴν συνήϑη μετάληψιν τῶν ἑπομένων ἀντὶ τῶν ἡγȣμένων, καὶ τ᾽ ἀνάπαλιν. Οὕτω καὶ τὸ ἐκ τοῦ αὔω, αὐχμὸς* = *ἀνυδρία· καὶ τὸ Γρ.* Durst (*δίψα*) *ἐκ τοῦ* dürre, dörre = *ϑέρω, τέρω, τέρσω* (*ξηράινω*) *λτ.* (torro) torreo: *καὶ τὸ λτ.* sitis = *ʝίδος, ἴδος* (*καῦσις*) *κτλ.*]

Жа́лкій, Жа́локъ (*ἐλεεινὸς*)· Жалѣю (*ἐλεῶ*) *ζάλαξ, ζαλόεις* = *σάλαξ, σάλλω, σάλω, καὶ σέλλω, ζέλλω*=commoveo, commoveor(*Ῥείμ. λ. σέλλω*)· *ὅϑεν, σαλαΐζει* = *κόπτεται* (*Ἡσύχ.*) *ἢ* = *Λτ.* doleo. (д=ж.) *ἕτερον δὲ τὸ δείλαιος, δειλός.*

Жа́ло (*κέντρον*) *ζάλος, ζέλος*=*ζέλλω*, Жа́лю (*κεντῶ*)

βάλλω, βέλλω, βέλος, (β = ζ). „ ζέλλω, βάλλω (Ῥείμ.)

Жаръ (καύσων, θέρμη). Жа́рю (ὀπτῶ) σάρω, σάρος = σέρω, σέρος=θέρω, θέρος, θέρμη (θ=σ. λακωνικ. καὶ σ=ζ)· „ σαρμὸς, θερμὸς, Κύπριοι. (Ἡσύχ.) ἐκ τοῦ σέρω (θέρω), σεὶρ = ἥλιος. καὶ σείριος (ὁ ἀστὴρ. βλ. Ῥείμ. λ. Σείριος). Παράβ. Ἑβρ. sara (φλόξ). Ἀρμ. zerm (θερμὸς) κτλ. Ἐντεῦθεν τὸ τῆς συνηθείας ζάρα, ζιάρα (ἡ ἐκ τοῦ πυρὸς θέρμη) παράτισι τῶν χωρικῶν τῆς Θετταλίας, καὶ τοῖς παροικοῦσι Βλάχοις· καὶ Ἀλβανιςὶ δὲ, Ziar.

Жва́нъ, βλ. Чва́нъ.

Жвѹ̀ (μασσάω, μασσῶμαι) ζάπω, = δάπω, δέπω, δόπω (δ=ζ, ὡς καὶ Συνήθ. ζȣπῶ= θλίβω, ἐκ τȣ̃ δέπω, δέφω, δόπος, δȣ̃πος, δȣπῶ. τὸ θέμα, δάω, δάϜω, δαύω, δέϜω, δεύω). Ῥωσσ. Жую̀, ἀπαρέμφ. Жева́ть, ὡς ἐκ τȣ̃ Жева́ю, Жевѹ̀=ζεύω (ζέβω) ἀντὶ δεύω (δέβω, δέφω) δέπω, (βλ. Ῥείμ. λ. δάπτω). τὸ δὲ Жую̀, οἷον ζύω, ἐκ τȣ̃ Жевѹ̀ (ζεύω) ὡς, κύθω ἐκ τȣ̃ κεύθω, καὶ τὸ λτ. gusto (γύσθω, γύω) ἐκ τȣ̃ γεύω. Ἀλλὰ τὸ αἰολ. ζεύω, ἀντὶ γεύω, δῆλον, ὅτι ἕτερον τȣ̃ Жевѹ̀, ὅθεν συγκοπῇ, τὸ Жвѹ̀.—Жва́ніе, Жева́ніе (μάσσησις, ἀναμηρυκισμὸς) ἐσχηματίσθη ὡς τὸ δαπάνη (ζαπάνη, ζεπάνη) καὶ δέπανον, δείπανον, συγκοπ. δεῖπνον (δέπω, δάπω).

Жгу̀ (*καίω· ὡς οἶμαι=ζέϜω* [*ζέγω*] *ζέω*, *ὅθεν*, *ζένω*, *ζεννύω*, *Γρμ.* senge, *καὶ ζύω*, *Περσ.* sucht), *ἀλλὰ μᾶλλον = δαίϜω* (*δαίω*, *δάω*, *καὶ δέω*, *ἀντὶ δάω*, *δ* = ж, *ζέϜω*, Жегу, *ὅθεν συγκοπ.* Жгу) = *δαύω*, *ζαύω*, *καύω* (*αὔω*, *ἄω*) *Λιθυαν.* degu (*δαίω.*)

Жде (*μόριον τελικὸν = σδε*, *δε*) *οἷον*, тόй (*τὸς*, *τόος*, *τοῖος*) тόйжде, *τοός δε·* толи́ко, толи́кожде, *τηλίκον*, — *λίκος*, *τηλικός δε· καὶ* Ждо = Жде: кόй, кόйждо, *κόος* (*κοῖος*) *κοιός δε* (*ποῖος*, *ὁποῖος.*)

Жду (*προσδοκῶ.*) *ζατῶ*, *ζητῶ· ἤ*, *ζίδω*, *μεταθέσ. ἀντὶ δίζω*, (*ὡς δέλω*, *ἔλδω*).

Же, жь = *δέ*, *οἷον*, тыже, *τὺ δέ.* мыже, *ἡμεῖς δέ·* иже (и, же), *ἴςδε*, *ὅςδε*, *ὁδὲ*, *καὶ ἴςδε*, *ἴςγε*, *ὅςγε καὶ*, *οἵγε*, (*ἀναφορικόν.*)

Жéзлъ (*ῥάβδος*, *βακτηρία· ἐκ τοῦ* Жез. *τὸ* л *κατάληξις. Δοβρόβ.*) *ἴσως*, *ζογγύλον*, *ζάγκλον* (*ζόγυλον*, *ζέγυ-λον*, *ζέζυλ-ον*), *ἐκ τοῦ ὀγκύλος* (*ἀγκύλος*, *ἄγκος*, *ἄγω*) *Ϝογγύλος*, *γογγύλος*, *ζογγύλος* (*συνήθ. ζογκλὸς*), *καὶ ζάγκλος· ὅθεν*, *ζάγκλον=δρέπανον* (*ὡς σκολιόν*). *Οὕτω καὶ τὸ Γλ.* crosse. *καὶ τὸ σκήπων*, *ἐκ τοῦ σκάπω* (*σκάμβω*, *κάμβω*, *κάμπτω*) *καὶ σκάπος* (*σκᾶπτον*, *σκῆπτρον*) *λτ.* scapus, *Γρμ.* Schaft. *συγγεν. τοῦ σκίπων*, *σκίμπων*, *λτ.* scipio. *βλ.* Клюкà.

Желáю (*ἐπιθυμῶ*, *ἐπιποθῶ.*) *ζελέω = ζέλω*, *σέλω*, *θέλω*, *δέλω*, *βέλω* (*ἐκ τοῦ ἔλω*, *ἕλλω*,

μετὰ πνευματισμῶν κατὰ διαλέκτȣς, *βλ.* *'Ρείμ.* *λ.* *σέλλω*). Желáпшель (*ἐπιθυμητὴς*) *ζελητὴς* = *θελητής*. *Ἄλλοι παραβάλλȣσι τὸ ζηλόω*, *ζῆλος* (*ζέω*, *ζέελος*) *ζηλήτωρ*, *λ.* zelator, *κτλ.*

Желнà, *βλ.* Жолнà.

Желвь, *βλ.* Зелвь.

Жéлтый, (*ὠχρὸς*)· Желтóкъ (*ὠχρὸν ὠȣ̃. ἐκ τȣ̃* Желт, Жолт. *Σερβ.* Жут=Жлт, у=л: *Κρτ.* sut, *Κρν.* shut, *Βμ.* žlutu, *Πολ.* żołtu.) *Λτ.* helvus, gilvus, gilbus, galbus: *μέσ. λτ.* giallus, *'Ιτ.* giallo, *'Ισπ.* jalde, *Γαλ.* Jaune, *'Αγγ.* yellow, *Σβ.* gul, *'Ισλ.* gulur, *Γρ.* gelb, gilb, *συγγ.* *ςιλβὸς*, *ςιλπνὸς*, *ςίλβω· ἐκ τȣ̃ ἴλλω*, *ἴλπω*, *ἴλβω* (*στ-ίλβω*). *τὸ δὲ ἴλλω*, *ἴλω* = *ἔλω*, *Ϝέλω*, *γέλω* = *λάμπω*, *καὶ ἔλα*, (*εἴλη*) *γέλα* (*γελὸς*, *γέλϜος*, helvus, *ὅθεν καὶ οἷον γελτὸς*, *ζελτὸς*). *βλ.* *'Ρείμ.* *λ.* *ςίλβω*, *καὶ* Adelung. *λ.* gelb. *Ἡ συγγεν.* Желчь (*χολή*, *χολωτός*). *βλ. καὶ* Злáто.

Жéлудь (*βάλανος*, *βέλανος*, *συνήθ.* *βελανίδι*), *αἰολικ.* *γάλανος*, *λατ.* glans, glandis, *Γλ.* gland = *γέλανος*, *ζέλανος*, (*οἷον ζέλαν*(*δ*)*ος*· *β*, *καὶ γ* = *ζ*· *ὡς*, *γεύω*, *ζεύω*· *βάλλω*, *βέλλω*, *ζέλλω*.)

Желýдокъ (*ςόμαχος*), *κατὰ Δοβρόβ.* *συγγεν.* Желудь, *οἷον*, *ζελάντιον* (*ὡς τὸ βαλάντιον.*) *ἀλλά μοι πιθανώτερον δοκεῖ τὸ* Желýдокъ = *χέλȣδος* (*ζέλȣδος*) = *χέλυς—υος*, *καὶ—υδος*

(ὁ θώραξ, τὸ κοῖλον τȣ̃ ϛήθους). Καὶ τὸ χολὰς, χολάδος (ἔντερον) συγγενὲς κόλον, ἐκ τȣ̃ κόλος, κοῖλος, κύλος, κύλω, κύω=κάω=χάω, χέω, ὅθεν καὶ χειὰ, καὶ χέλυς, κτλ. τὰ πάντα κοιλότητος σημαντικὰ [κ=χ.]

Жéлчь (χολή) Σερβ. Жуч=Жлч (βλ. Желтый) Κρτ. such, Κρν. scholzh, schovz, Βμ. žluč, Πολ. żołć—Γρ. Galle, 'Αγγ. gall, 'Ισλ. galla =γολὰ, ἀντὶ χολὰ, χολὴ, χόλος (χέλος, Желчь, χ=ж, καὶ ζ). 'Εκ τȣ̃ χελὴ, καὶ τὸ λτ. fel, (φελὴ, φ=χ· ὡς, ὄφις, ὄχις, ἔχις· χατίσκω, fatisco· χύω, φύω, fudo, fundo) τȣ̃ δὲ fel (felis) συγγενὲς καὶ τὸ συνώνυμον bilis (b=f, φ.).

Желѣзо (σίδηρος) (οἷον ζέλιζος, ἀντὶ χέλιγος, χέλικος) =χάλικος, ὅθεν τὸ χαλκὸς. [ἐκ τȣ̃ χάλω, χάω=χύω, χέω (ὡς μέταλλον χυτὸν. βλ. мѣдь) χάλις, χάλιξ, χάλικος, χέλικος, (α=ε, κ=χ, κ=γ=ζ· Желѣзо). τὸ δὲ χαλκὸς, ὅτι καὶ ἐπὶ τȣ̃ σιδήρȣ, φανερόν. βλ. καὶ 'Ρείμ. λ. χάλις, καὶ χαλκός.] Ἄλλος δ' ἄν τις, ἴσως, εἴποι τὸ Желѣзо, συγγενὲς τȣ̃ χάλυψ (χάλυξ—ὡς ὄψ, vox: ἰψὸς, ἰξὸς—χάλυκος, γος).

Жéлобъ, Жóлобъ (ϛεγαϛὴρ, σωλὴν) οἷον, χέλος (ζέλοϜ-ς) = χόλος =χολέρα, καὶ χολέδρα. [ἐκ τȣ̃ χέω, χόω, χύω, χόλος, χολερὸς, χολέρα =ϛεγαϛὴρ σωλὴν]. Οὐ γάρ μοι δοκεῖ

παραβλητέον εἶναι τὸ, σωλὸς (οἷον ζωλόϜ-ς) = σωλὴν, ἐκ τῦ ὠλὸς, ὠλὴν = αὐλὸς (ὡς αὖλαξ, ὦλαξ· αὖς, ὦς, οὖς· κτλ.) Ἐκ τοῦ ὠλὸς (αὐλὸς) καὶ ἰδίως ἐκ τῦ ὦλαξ (αὖλαξ) ὠϜλὸς, ὦϜλαξ, τὸ τῆς συνηθ. ἐν Θετταλ· ὠγλᾶς, οὐγλᾶς, ὁ σίφων, ἢ αὐλὸς, δὶ ὖ ἀποςάζει τὰ σίκερα. (παρ' ἄλλοις μεταθ. γυλᾶς, παρὰ δὲ Πελοπον. λυλᾶς, λωλᾶς, ἐκ τῦ ὦλαξ κατὰ πρόσθ. τῦ λ· ὡς, ἀπήνη, λαμπήνη.).

Жемчýгъ (*μαργαρίτης*) *ζάμβυξ, ζάμβυκος* (*ζάμζυγ-ος. β=ζ=*ч) *καὶ ζάμβαξ, καὶ ζάμυξ, παρὰ τοῖς Βυζαντινοῖς, τὸ ἔσω τῆς μαργάρου, ἤτοι τῆς μαργαριτοφόρου κόγχης. Γρμ.* Perlen—mutter, *Γλ.* nacre de perle, *συνήθ. μαργαριταρόῤῥιζα, ἧς τὸ φαυλότερον μέρος καὶ τὸ καθόλυ δὲ Τυρκιςὶ, σεδέφι· (ἐκ τῦ ζάμβαξ, τὸ τῆς συνηθ. ζαμβάκι, ζαμπάκι = κρίνος, διὰ τὸ λευκόν).*

Женà, *γενὰ, γυνὰ* (*γυνὴ*) *γάνα, γύνα, γόνα* (*ὅθεν τὸ συνήθ. κοκόνα. κατ' ἀναδίπλ· ὡς ἐκ τῦ κόνα = γόνα. βλ.* Щéголь.) *Πολ.* żona, *Λετ.* ganne, *Ἰσλ.* kona, quon, *Τευτων.* quan, quän, quen, *Ἀγγ.* queen, *Ἀγγσξ.* quean, *Σβ.* quinna, *Δαν.* kone, *Γοτθ.* kuen, *Κιμβρ.* cena, *Ἀρμ.* kin, *Ἀλβαν.* zohna (*νύμφη*) *κτλ. καὶ Περσ.* gani, kenis, sen, *ἢ* zen. *Ἰνδ.* gena, kani, keeniao, kania, genai, dschenai· *καὶ παρὰ τοῖς Σίναις*, schin.

Τὸ γυνὴ, γάνα, ἐκ τȣ̃ γάω, γέω, γύω=κάω, χάω, (χωρῶ) καὶ κόω, κύω (ὅθεν καὶ, κόνος, κόννος, λτ. cunnus.). Οἱ δὲ Βοιωτοὶ ἀντὶ γάνα, (γανὰ, γυνὴ,) ἔλεγον βανὰ, καὶ βάνα, Αἰολικῶς, καὶ βύνη, φύνη. οὕτω καὶ Ἰρλανδ. ben, καὶ παρὰ τοῖς Ἰαπονιαίοις, vonua, κτλ. — Женю̀ (νυμφεύω, καὶ Женю́сь, νυμφεύομαι, ἐπὶ ἀνδρὸς) ἐκ τȣ̃ Женà. ὡς ἐκ τȣ̃ γάω (γάνα) καὶ τὸ γάμω, γαμέω (καὶ γέμω = κύω. Ἡσύχ.) γάμος, Жени́тва (οἷον γενετὴ) καὶ Жени́хъ (νυμφίος· οἷον γενήσιος, γενέτης, ἀντὶ γαμέτης, γαμερὸς, γαμβρός· ἐκ τȣ̃ γέω καὶ τὸ γένω, γείνω, γίνω, γίγνω, λτ. gigno, γένος, γόνος, λτ. genus, Γτθ. Kun, Γρμ. Kind, κτλ.) Ἄλλαι διάλεκτοι ἔπλασαν τὸ γαμεῖν ἐκ τȣ̃ ἀνδρὸς, ὡς Ἰταλ. (marito) maritare, maritarsi, Γαλ. (mari) marier, se marier, καὶ τὸ τῆς συνηθ. ὑπανδρεύω, -ομαι, ὕπανδρος, ὑπανδρευμένη, Ῥωσσ. мужа́тая жена́. ἐπὶ δὲ γυναικὸς λέγȣσι, за мужъ выходить, ὡς τὸ, γίνεσθαι ὑπ' ἀνδρὶ· συνέρχεσθαι ἀνδρὶ· παράβ. καὶ τὸ Τȣρκ. gotzaja varmak.

Жену̀ (διώκω) ἐκ τȣ̃ Гоню̀ (гнати) γόνω=κόνω, Σ. κȣνῶ = κίνω, κινέω = δόνω, δονέω, δινέω, δίνω, δίω, διώκω. [ἐκ τȣ̃ ἴω, ἰώκω, μετὰ τȣ̃ πνεύματος, δίω, διώκω, καὶ μετὰ ψιλωτέρȣ πνευματισμȣ̃, κίω, λτ. cio, cieo: ὅθεν κίνω, κινέω = δινέω, δίνω, δένω, δέδονα, δόνω (δονέω) δ=γ = κ· καὶ γ=ζ, οἷον

γόνω, γένω (ζένω) βλ. 'Ρείμ. λ. δίω.] ἤ, δένω=θένω (τύπτω) αἰολ. σένω (ζένω) συγγεν· κένω, κόνω (γόνω), ἐκ τοῦ δάω, κάω· δαίνω, καίνω· δένω, κένω, (caedo. βλ. 'Ρείμ. λ. δάω)· βλ. καὶ Гонѭ.

Жера́вль, γεραϝνὸς, γέρανος [γέρας, γέρὸς, γέρυς, γρὺς, λτ. grus, μέσ. λατ. grua, Γαλ. grue, τοῦ δὲ γέρανος τὸ αν εἰς αυ, γέρανος (ὡς ἀνίαχος, αὐΐαχος. κτλ. βλ. 'Ρείμ. λ. Αυ.) γέραβος, ζέραβος = Жерав (ἀντὶ Жеравль, τὸ λ. ἐπενθετικ· ὅθεν) Σερβ. жерав, Βοεμ. geřab, καὶ geran, 'Αγγλ. Crane, Γρ. Kranich, κτλ.] Γράφεται καὶ Жаравль, 'Ρωσσ. Журавль, Σερβ. καὶ Ждраб (συγκπ. ἐκ τοῦ Ждерав = σδέραυος = ζέρανος, ἀντὶ γέρανος· γ = ζ = σδ = жд.)

Жеребе́цъ, βλ. Жребе́цъ.

Же́ребей, βλ. Жре́бій.

Жерло̀ (στόμιον καμίνου, τηλεβόλου, ὄρους ἡφαιστείου, κτλ.), Σερβ. Ждрисло (φάρυγξ.) Καρ. sherelo (στόμιον σίμβλου.) Κρτ. srelo (στόμιον καμίνου) ἐκ τοῦ Жрѹ̀ (Жерѹ̀, ζέρω=δέρω). Εὑρίσκεται καὶ Жрѣло̀ καὶ Жрело̀ (Δόβρόβ.) συγγεν. τρώγλη. [ἐκ τοῦ τέρω, τύρω, τύρα, ἡ θύρα· καὶ τερύω, τρύω, τρύμα, τρύϝω, τρύπω, τρύπα· καὶ τρόω, τρώω, τρώϝω, τρώγω, τρώϝλη, τρώγλη· τὸ δὲ τέρω=δέρω (ζέρω. βλ. τὸ β. Жру) ὅθεν καὶ οἷον, δρώγλη, δρώϝλη, δρώλη (δρόλη) δρέλη(ο=ε, ζρέλη, Σλα-

βονικώτερ. καὶ κατ᾽ ὑδέτ. σχημ. ζρέλον (ὡς, κανδήλα, candela, кандило) Жрелò, Жерлò.] 'Εκ τῦ τρύω καὶ ἡ τρυήλη, λτ. trulla, καὶ τὸ trullus, καὶ παρὰ Βυζαντινοῖς, τρῦλλος (θόλος) καὶ συνήθ. τρῦλλα, τῦρλα· καὶ τρυλλωτὸς (θολωτὸς) καὶ τυρλωτὸς κατὰ μετάθ. ὡς жрелò, καὶ жерлó.

Жéрновъ, Жóрновъ (λίθος μυλικὸς) συγγεν. τόρνος (δόρνος, ζόρνος = ζόρνοϝ, τ = δ, καὶ δ = ζ, ὡς δάπεδον, ζάπεδον.) ἐκ τῦ τέρω λτ. tero (τρίβω) τέτορα, τόρος, ὅθεν τόρονος, συγκοπ· τόρνος· εἴη δ᾽ ἂν καὶ ἐκ τῦ τόρονος, δόρονος, μεταθ. δόρνοϝ-ος, τὸ Жéрновъ, οἷον ζόρνοϝος, καὶ ζόρϝονας, ἀφ᾽ ὗ τὸ Σερβ. Жрбань (χειρόμυλος) Πολ. żarna, Κρτ. serne, servne καὶ sermlye (m=v. οὐ γὰρ οἶμαι τῦτο παραφθορὰν τῦ χερόμυλος, χέρμυλος.) Μορβ. żernowy. βλ. Жрỳ.

Жéсткій, Жестóкый, Жéстокъ (σκληρὸς) ζερὸς· καὶ Σερβ. Жесток (θερμὸς, πυρώδης). Жестина (θερμότης, σφοδρότης). Κρτ. seztok, sesztok (ἰσχυρὸς, ςεῤῥὸς)· ὅθεν Жестчỳ, Жещỳ, (σκληρύνω) ζεςόω (ζεςέω, συνήθ. ζεςένω). [ἐκ τοῦ ζέω, φωνῆς πεποιημένης (βλ. Жидкій) ὡς καὶ τὸ σίζω· ὅθεν καὶ σιγμὸς, καὶ σίγμα, ,, ἀπὸ τῆς φωνῆς ἣν πυρωθεὶς ὁ σίδηρος ἀπήχησεν, ἐπειδὰν ἐμβληθῇ τῷ πυρὶ ('Ευςάθ.)· σκληρὰ δὲ τὰ πεπυρωμένα, καὶ ξηρά. Οὕτω καὶ ἐκ τῦ ἄω, αὔω, σαύω, σαυ-

κὸς, καὶ αὒςὸς (αὐςαλέος) αὐςὴρ, αὐςηρός· καὶ σαύω, ζαύω, ζάφω, ζαφελὸς ὁ σκληρὸς] κτλ.

Жи́дкій, Жи́докъ (*ῥευςὸς*). Жи́жа (*ζωμὸς*) *ἐκ τῦ* Жижу̀ (*ῥευςόω*) *ζίω, συγγεν· ζείω (ζέω, ζύω, ὅθεν ζύθος, θ=δ, ζύδος· καὶ ζώω, ὅθεν ζωμὸς). τὸ δὲ ζέω, ζύω = σύω = θύω, θύζω (σύζω) θύσις = ζύσις, ζέσις· καὶ τὸ ζίω = σίω, σίζω, (ὅθεν* Жижу̀, *οἷον ζίζω, ζίζα, ζιδὸς)· τὰ θύω, σύω, σίω, ζίω, κτλ. πεποιημένα ἐμφαίνυσιν ὁρμὴν, ζέσιν, ῥοὴν (,, δάπεδον αἵματι θῦεν· Ὅμ.) καὶ ἦχον, οἷον πυρὸς, κτλ. ,, σίζει, ἠχεῖ, ῥεῖ, περιῤῥεῖ (Ἡσύχ.) Ἐκ τοῦ σίω, σίζω, ζίω, καὶ τὰ Γερμ.* sieden, sausen, zischen, *κτλ. τὸ δὲ Γαλ.* sauce (*ζωμὸς*)=salsa (al=au. *βλ. Ἀλφβ.*) *βλ. Ῥείμ. λ. σύω, θύω, ζέω· πρβλ. καὶ* Жужжу̀.

Жизнь, *ζῆν, ζῆσις (ζωὴ)*. Жи́въ, Живы́й, *ζωϝὸς, ζωὸς, ζῶς, ζῶν (Σανσκρ.* dchiwa). *Ἐκ τῦ* Живу̀ (*ζήϝω, ζήω)=ζάω, ζῶ, (Περσ.* zisten, *Σανσκ.* jivitum.) Живлю̀, *ζωϝῶ, ζωῶ, ζωόω (ζωοποιῶ)*. Житіѐ (*ζῆτις, ζῆσις) ζωὴ, βιοτὴ, καὶ* Живо́тъ (*Λετ.* ziwot). Живо́тное, *Ῥωσσικ.* Живо́тно, *ζῷον, ζώϊον, ζώϝιον (οἷον ζωϝωτὸν, ζωωτὸν, ζωτὸν, ζητὸν, ὡς ἐκ τῦ ζάω, ζητὴρ, ζήτριον, καὶ ζώτειον, καὶ ζωντεῖον, καὶ ζώστειον, τὸ Συνήθ. ζωντάνιον· οὕτω καὶ ζωντανὸς = ζωός.) βλ. καὶ* Зубъ.

Жи́ла (*φλέψ*). *ὡς ἐκ τῦ φλέω, φλεύω, φλέβω,*

φλέψ, οὕτως ἐκ τῦ φλίω (=φλύω) εἴη ἂν, φλιὰ, φλία, (βλία, μετὰ τῦ πνεύματος, σβλία, μεταθέσ· σβίλα, ζίλα· σβ=σδ=ζ, βλ. зола) *Παράβ. Γρ.* Schwiele. [*φλέω, φλίω, φλύω =βλέω, βλίω, βλύω, κτλ. βλ. 'Ρείμ. λ. φλέω, φλέψ, φλοιὰ.*]

Жи́ръ (*ςέαρ*) *παρηχεῖ πρὸς τὸ, ςῆρ* (*σσὴρ, ζὴρ*), *ἔςι δὲ παρὰ τὸ* Жрỳ (*ζέρω, δέρω*) *ὡς δέρτρον=δερτὸν* (*ζερ-τὸν*)· *τὰ δὲ, Περσικ.* tscherb, *'Αρμ.* dscharb, *'Ινδ.* sarpi, *ἀσύμφυλα δοκεῖ μοι πρὸς τὸ* Жиръ.

Жи́то, (*πᾶς σιτηρὸς καρπὸς* [*ὡς Συνήθ. γέννημα*] *καὶ ἰδίως, κριθὴ*) *σῖτος* (*σ=ζ· ὡς σέλω, ζέλω*). Жи́тница (*σιτοδοχεῖον. οἷον σιτανεῖον*)· Жи́тный, *σίτινος*. Житáрскій, Житáрскъ, *κτητικ. τῦ* Житáрь, *σιτοποιὸς* (*ὡς τὸ Σ. σιταρᾶς*). Житомѣ́ріе, *σιτομέτριον* (*Λϩκ. ιβ*). *'Ο Δοβρόβισκ· παράγει ἐκ τῦ* Жити = fruere. *βλ. καὶ* Adelung. *λ.* Schutt.

Жмỳ (*θλίβω, πιέζω*) *ζμῶ, σμῶ,* [*σμάω, μάω, μάσσω· ὅθεν* Жемóкъ (*πᾶν τὸ μεμαγμένον χειρὶ*) *σμάγμα, μάγμα*]. *παράβ. Γρ.* schmiegen, *κτλ. 'Αλλὰ τὰ, ἀπαρέμφ·* Жáть, *καὶ* Жáтіе (*θλίψις, πίεσις*) *καὶ* Жáтый (*πιπιεσμένος*) *ἀπαιτῦσι πρωτότυπον τὸ* Жáю (*ζάω*)= *δάω, δαύω, δάπω, δέπω, δέφω, δέψω,* (*δέψις, δεπτὸς*) *ὅθεν καὶ τὸ* Жму *εἴη ἂν* (*ζάμω= δάμω*) = *δάπω, δέπω* (ж=*δ, καὶ* п=*μ*). *βλ.* Жву, *καὶ 'Ρείμ. λ. δέφω, δαύω.*

Жмýрю (*νεύω, καμμύω*) *σμύρω, ἀντὶ σμύω = μύω, (ὡς νύρω = νύω, νύσσω· καὶ σμῦς = μῦς· σμυκτὴρ = μυκτὴρ, κτλ.).* Жмýра (*καμμύων*) *σμύρων, μύων· καὶ παρὰ Σέρβ = μυΐνδα.*

Жнý (*θερίζω*) *ἐκ τοῦ* Жáю, Жáю (*ζάω*) *= δάω* (*δάζω*) *καὶ, δάνω, δαίνω* (*ζάνω*, Жаню, *ὅθεν* Жнý). Жáтель (*θεριστής*) *οἷον δάτης* (*ζάτης*) *ὡς, δαίτωρ, δαιτηρὸς, δαιτρός·* Жáтие (*θέρος*) *δάτος* (*Ἡσύχ.*) *ὡς δαίτη, δαιτύς.* Жáтый (*τεθερισμένος*) *δαστὸς, κτλ.* (ж, *ἢ ζ=δ*). *Τὰ δὲ Γερμαν.* schneiden, (*κόπτειν*) *οὐκ ὀρθῶς δήπου παραβάλλεται πρὸς τὸ* Жну, *ἐκεῖνο γὰρ μᾶλλον ἀναλογεῖ πρὸς τὰ κναύω, χναύω* (Adelung.) *καὶ* (*κνάδω, ὅθεν κναδάλλω*) *κνάζω, κνίζω, κνέω, κνάγω, ὅθεν καὶ τὰ Γρ.* knagen, nagen, knicken, *κτλ.*

Жолнà, *βλ.* Злáто.

Жóлобъ, *βλ.* Жéлобъ.

Жрéбій, *'Ρωσσ.* Жéребей, *Σερβ. κάδηκ.* Ждрѣбій, *'Ιλλυρ.* xdreb, xdrib, *Κρν.* sdrib, (*κλῆρος*) *δρέπος* (*ζρέπος, σδρέπος*) *δρόπις, δρόπος, δρύπος.* [*δρέπω, δρύπω, δρύψαλον, δρέμμα, δρεπτὸν.* ,, *δρέμμα, κλάσμα· καὶ, δροπὸν, δρεπτὸν* (*'Ησύχ.*). *Οὕτω καὶ τὸ κλῆρος ἐκ τοῦ κλάω· καὶ λαχμὸς, ἐκ τοῦ λάχω, λάκω* (*= ῥάκω, ῥάγω, ῥήσσω*). *Κλάσματα καὶ δρύψαλα παρελάμβανον τὸ πάλαι ὡς σημεῖα*

τȣ̃ λαχμȣ̃, καθὰ καὶ νῦν εἰώθασιν οἱ χωρικοί.] βλ. καὶ ключи́тся.

Жребе́цъ, Ῥωσσ. Жеребе́цъ (ἵππος θὄρης, βάτης, ἔνορχις) δρεπέτ-ης = (ζρεπέτης) = δραπέτης, καὶ συγκοπ. δρέψ, δράψ (Ἀπολλών.) ὡς ἐκ τȣ̃ δράπης, δρέπης, πας,=Жребя̀ (πῶλος, παρ' ȣ̃ τὸ Γρμ. Füllen, Fohlen) Ῥωσσ. Жеребёнокъ, Σρβ. Ждребе, Ждриебе, Κρτ. srebe, Κρν. sbrebe, Βοεμ. hrzibje. [ἐκ τȣ̃ δράω, δράμω, δράπω, δραπέτης = δρομεὺς (ταχὺς εἰς τὸ φεύγειν. οἷον „ βίος δραπέτης). ὡς καὶ ἐκ τȣ̃ ῥύω (ῥέω, λτ. ruo) ῥύα = ἵππος (Ἡσύχ.) Γρ. Ross, Ὀλλ. ros, hors, Σανσκρ. gora: καὶ ὁ ὀρεὺς ἐκ τȣ̃ ὄρω (ἢ ὄρος)· ἀλλὰ καὶ τὸ Γρμ. Hengst, Hängst, Δαν. hingst (= Жребе́цъ) οἱ μὲν παρὰ τὸ hanen, yanen = hinnire, (χρεμετίζειν, ὀγκᾶσθαι. βλ. Ῥείμερ. λ. ὀγκάομαι·) κατ' ἄλλȣς δὲ συγγενὲς τȣ̃ Δανικ. hest, Σβεκ. haest (ἵππος) ἐκ τȣ̃ Γρμ. Hast (σπȣδὴ, ταχύτης) συγγεν. Γαλ. hâte, ἴσως δὲ καὶ τȣ̃ Ἑλληνικ· ἄττω, ἄττης? (ἄλλο δὲ τὸ Τȣρκικ. ἄτ.), ὡσαύτως, καὶ τὸ κέλης (κέλης ἵππος) ἐκ τȣ̃ κέλω, κέλσω (ἕλω, ἐλάω) ὅθεν Λτ. celer (κέληρ = ταχὺς) καὶ celsus (ἐλειπτ. eques). Πρόσθες καὶ τὸ, αἴξ, ἐκ τȣ̃ ἀΐξ, ἀΐσσω, ᾄσσω, ᾄττω, ἀφ' ȣ̃ καὶ τὸ Ἰωνικ, ἄττηγος, καὶ παρὰ Φρυξὶν, ἄταγος (ὁ τράγος)· καὶ ἐκ τȣ̃ ἴω (ἴτας) Ἴταλος (ὁ ταῦρος) Ϝίταλος,—τυλος λτ. vitulus: ὅθεν καὶ

τὸ ὄνομα τῆς καλλιταύρου Ἰταλίας. Gell. ii, 1) κτλ.]

Жрỳ (θυσιάζω) ἀπαρέμφ. Жрéти (ὡς ἐκ τϋ Жрéю) δρέω (ζρέω, ζρῶ) μεταθέσει ἐκ τϋ δέρω. Ἐκ δὲ τϋ δρέω καὶ τὸ δρέπω (ἀντὶ, δέρπω = κόπτω), ὅθεν Жрéцъ (θύτης), δρέτης, δέρτης = δρεπὴς (ὁ κόπτων, θερίζων). Жéртва (θυσία) δερτϜὴ, δαρτὴ = δρεπτὴ· ὡς, δορπὴ, δόρπος, δρόπις, κτλ. συγγεν. τϋ ἐφεξῆς Жру. [τὸ δὲ δρῶ, δράω, καί τοι συγγ· τϋ δρέω, οὔγέμην ἐκλαμβάνεται καὶ ἀντὶ τϋ θύω, ὡς τὸ τοῦ δράω συνώνυμον ἔρδω, ῥέζω, καὶ τὸ ἔργω, ἐργάζομαι (διεργάζομαι, ἐπὶ φόνϋ) καὶ τὸ πράττω, (ἐκπράττω) κτλ.]

Жрỳ (βροχθίζω) δρῶ (ζρῶ) ἀντὶ τρῶ = τρόω, τρώω, τρώϜω, τρώγω, καὶ τράω, τράγω (ὅθεν ἀπαρέμφ. Жрáти, Жрáть, ὡς ἐκ τϋ Жрáю, δράω, ἀντὶ, τράω, Βμ. Жрáти, Καρν. Жрéм, Жрéти, Σρβ. Ждéрати, ὡς ἐκ τϋ Жéру, δέρω, ἀντὶ τέρω). Ἐκ τϋ Жру, καὶ τὸ Жерлò, Жрелò. ὡς πάλιν ἐκ τϋ Σρβ. Ждéрам, Ждéрати (ζέρω, σδέρω, σδέρημι = δέρημι, δέρω) τὸ Ждерало = δειρὰς, δέρη, δειρὴ (jugulum) βλ. Δοβρόβ. σελ. 95 καὶ 143. [τὸ θέμα τέρω. (καὶ τρέω, τρήσω, τεράω, τράω, τρόω, τρώω, τερίω, τρίω, τρίϜω, τρίβω, τερύω, τρύω, τρύϜω, τρύβω, τρύπα. κτλ.) Ἐκ τϋ τέρω καὶ τὸ δέρω, ὅθεν δρέω, καὶ τὸ προηγέμ. Жру (δρέπω). τὰ

πάντα τύποι συγγενεῖς, ἐν οἷς ἐπικρατεῖ ἡ σημασία τῦ κόπτω, τρίβω, τρυπῶ. Τὸ δὲ τέρω = Λτ. tero, (παρκ. trivi, ἐκ τῦ τρίβω) Γοτθ. tairan, Γρμ. zehren, ὡς καὶ τρέω (τρήσω) drehen, καὶ τρίβω, treiben, κτλ.]

Жужжу̀ (βομβῶ, ἐπὶ μυιῶν, κτλ.) ζίζω (ὅθεν ζίγγος, βόμβος. Ἡσύχ.) = σίζω, σύζω (ζύζω, συνήθ. ζυζνίζω, καὶ ζυζένισμα = Жужже́ніе). ὀνοματοποιΐα, βλ. зычу̀.

Жу́пелъ (θεῖον, θειάφιον) Κρν. Жвепло, ἐκ τῦ Γρμ. Schwefel, λτ. sülfur, ἴσ. συγγεννὲς τοῦ (εἴλη, εἴλω, ἴλω) ἴλπω (σίλπω, σίλβω) ςίλβω, ςιλβὸς, ςιλβὸρ (σιλβόρ) ὅπυ συμπίπτει καὶ τὸ Γερμ. Silber (ἄργυρος), συγγενὲς τῦ Сребро̀, Серебро̀. βλ. καὶ Сѣра.

Журчу̀ (μορμύρω, ἐπὶ ὑδάτων) συρίζω (ζυρίζω) Ἀγγ. surge, κτλ.

Жура́вль Ῥωσσ. βλ. τὸ Σλαβ. Жера́вль καὶ Жара́вль.

Журю̀ (ἐπιπλήττω, ὀνειδίζω.) ϳύῤῥω, σύρω (σύρω) = ὕῤῥω, ὕῤῥος, λατ. surrus, susurrus, susuro. βλ. Ῥείμ. λ. ὕῤῥω.

Жую̀ Ῥωσσ. βλ. τὸ Σλαβ. Жву̀.

Ѕ.

Ѕ (Ѕѣлò, ζιελὸ) εὔχρηςον ἔν τισι λέξεσι κατὰ τὴν Σλαβονικὴν γραφὴν (βλ. Μέρ. Α. Ἀλφάβ.) = 3 (ζ.). ѕ҃=ϛ′ (6). καὶ ѕ҃і = ιϛ (16). καὶ ҂ѕ=ϛ (6000).

3.

3, з. (Земля, ζεμλιὰ)=3, Ζ, ζ. καὶ=γ, δ, σ, χ (βλ. Ἀλφάβ.). з҃ = ζ′ (7). з҃і = ιζ′ (17). ҂3 = ζ (7000).

3а (πρόθεσις) διὰ, ὅθεν, ζὰ (οἷον, ζαβάλλω= διαβάλλω. Πάφιοι.) λτ. de, ἀρχαιότ. di—dis— =δι—δις (ἐν συνθέσει,=δίχα· παράβαλ. длѧ) 2) 3а=ὀπίσω (νομίζουσί τινες ἀποκοπὴν ἐκ τοῦ 3адъ, ἀλλὰ κἀνταῦθα τὸ 3а=ζα, διὰ, διὰ τὴν ἐνοῦσαν σημασίαν τῆς μεταξὺ τοῦ ἔμπροσθεν καὶ ὄπισθεν διατειχίσεως καὶ διαχωρίσεως· καὶ εἴη ἂν ἡ διὰ (3а) ἀντὶ τῆς μετά.)

3агóрье (3а, гора̀) χωρίον ὄπισθεν ἢ μέσον ὄρους κείμενον (οἷον διόρειον, ζαϜόρειον) ὅθεν Σ. τὸ κατὰ Πίνδον Ζαγόριον, καὶ ἡ ἐν τῷ Πηλίῳ Ζαγορὰ, κτλ. ὡς τὰ, Ὀρέςη, Ὀρεςία, Ὀρεςιὰς (ἐκ τοῦ Ὀρέςης=ὀρείτης).

Закóнъ [*νόμος*, *ἐκ τῆς* За, (*διὰ*, *ζὰ*) *καὶ* конъ (*ἄκρον*, *πέρας*, *ὅριον*. *βλ*. конъ.)=*δι-ορισμὸς*, *ὅρος* (*ἐκ τȣ̃ ἔρω*, *εἴρω*, series, *σειρᾶ*.) *οἷον γραμμὴ διοριςικὴ*, *ἄκρον γωνιῶδες*, *καὶ ὡς ἂν εἴποις κατὰ λέξιν*, *διαγώνιον* (*ζαγώνιον*)· *σημαίνει δὲ τὸ* конъ *καὶ τὴν ἀρχὴν*, *ὡς τὸ λτ*. principium=*ἀξίωμα*. *Εἰ δ' ἦν ἁπλȣ̃ν τὸ* За-конъ, *ἦν ἂν* = *σᾶκος* (*σακὸν*, *σ*=*ζ*, *ζακὸν*) = *θᾶκος* = *θεσμὸς*, *τεθμὸς*, *θέμις*, *θέμα*, *θεμὸς· ἐκ τȣ̃ θέω*, *θῆμι*, *τίθημι· καὶ θάω*, *θάζω*, *θᾶκος*, *θακῶ*, *αἰολοδωρικ· σακῶ·* „ *σακεῖ*, *θακεῖ* (*'Ησύχ*). *οὕτω καὶ τὸ Γρμ*. Gesetz (setz, satz, Satzung) *ἐκ τȣ̃* setzen, satzen=*σακεῖν* (*θακεῖν*. *βλ*. *'Ρείμερ*. *λ*. *θάω*.) = *ἕζειν*, *ἵζειν*, *ἱδρύειν· καὶ τὸ Λτ*. lex *οὐκ*, *οἶμαι*, *παρὰ τὸ* lego (*λέγω*)=*ἐπιλέγομαι* = *ἀναγινώσκω*, *οἷον λέξις*, *λέγμα* (*ὡς τὸ ῥήτρα*, *ῥῆσις*), *ἀλλὰ μᾶλλον παρὰ τὸ λέγεσθαι* = *κεῖσθαι* (*ὅθεν καὶ τὸ* lectum, *λέκτρον*) *οἷον λεκτὸν*, *κείμενον* (*ὡς τὸ* „ *κεῖται νόμος*), *Σβεκ*, Lagh, *'Αγγ*. law, *Γαλ*. loi, *κτλ*.]

Задъ (*ὀπίσω*) *ȷάτα*, (*σάτα*, *μετὰ τȣ̃ πνευματισμȣ̃ σ* = *ζ*) = *ἄτα*, *ἀντὶ*, *αὖτε* (*αὖ τε*) = *ὀπίσω*. *'Εκ τȣ̃ αὖτε*, *αὐτὰρ*, (*αὖτε*, *ἄρ*) *καὶ τὸ ἄτερ*, *ἄτερθεν· ἴσως καὶ τὸ Γρμ*. After (*αὖτερ*, *ἄϜτερ*, *ἄτερ*, *ἄταρ*, *ἀτὰρ* = *αὐτὰρ*) *τὸ δὲ αὖ* = *ἀπ*, *ἀπὸ*, *ἄψ*. *βλ*. *'Ρείμ*. *λ*. *αὖ*.

Заря̀ (*φαῦσις*, *χρῶμα πυῤῥὸν*, *ὡς τὸ τȣ̃ λυκαυγȣ̃ς*) *συγγεν*. Жаръ.

Затѣва́ю (Затѣю = σκευωρῶ, διαβάλλω), οὔ μοι δοκεῖ = ζατέω = δατέω = δάζω, δάω, δαίω, δαΐζω, ὅθεν δάϊος, δήϊος, δατὴρ (δάτης, Затѣя, ὁ σκευωρὸς)· οὐ δέμην = ζατέω ζητέω, ἐνεδρεύω)· ἀλλὰ μᾶλλον σύνθετον, За, тѣю = διὰ (ζα) τέω (τάω, τένω) διατείνω (ὡς τὸ διαβάλλω)· ὅθεν καὶ τὸ χυδαῖον τῆς συνηθείας διάτανος (διάτονος) = διάβολος· τὸ δὲ тѣю συγγ. тну (βλ. тнѹ̀ καὶ тяну.)

За́яцъ (λαγωὸς· ἡ ῥίζα, За́й, ζαὶς)=δαὶς, δεὶς, (περιδεὶς, ἐκ τȣ̃ δέος· ὡς πτὼξ, ὁ αὐτὸς λαγωὸς, ἐκ τȣ̃ πτώσσω)?

Збру́я (πανοπλία, καὶ πανσαγία, ἐπὶ ἵππȣ. σπρȣ̃α)=σπρύα, μεταθέσει, ἀντὶ σπύρα=σπεῖρα, σπεῖρον (ἱμάτιον, εἴλυμα, ἐκ τȣ̃ σπάρω, σπάργω, ὅθεν σπάργανον. καὶ σπύρω, ὅθεν σπυρὰς. βλ. Ῥείμ. λ. σπεῖρα καὶ σπυράς).

Звено̀ (σύνδεσμος, μέρος συνδετικὸν, οἷον ζῶμα τοίχȣ, κρίκοι ἁλύσεως. 2, τεμμάχιον μέγα ἰχθύος) σφηνὸς, σφὴν· (σφάω, σφίω, σφίγω, σφίγγω.) Συνήθ. σφῆνα (=σφὴν, καὶ τεμμάχιον σφηνοειδὲς, οἷον „ σφῆνα ψωμίȣ.)

Звизда́ю (συρίζω) σπίσδω, σπίζω (ὅθεν σπίζα.) Σρβ. Звиздим (σπίσδημι), Κρτ. zvisgam, Κρν. shvishgam (жвижгам), καὶ Βοεμ. hwizdati, Πολ. gwizdać. ἢ σϜίζω (σβίζω, ζβίζω, ζβι-

σδω· ὡς, ζϝέω, ζβέω, σβέω)=σίζω, σιγμὸς, σισμὸς, Звиздъ *(συριγμὸς). βλ. Ῥείμ. λ. σίζω, καὶ σβέω, βλ. καὶ* свищу̀.

Зво́нъ *(ἦχος).* Звоню̀ *(ἠχῶ) σφωνῶ, σφωνὴ = φωνῶ, φωνὴ [ὡς φάω, σφάω· τὸ σ, πνεῦμα· καὶ Σλαβ.* Звеню̀ *(σφενῶ), ἐκ τȣ̃ φάω φέω, φένω, ὡς ἐκ τȣ̃ φάω, φόω, φώω, φωνὴ, φωνῶ· τὸ θέμα ἄω, ϝάω, ϝέω, φάω, φόω, βάω, βόω, κτλ.].* Звоне́цъ *(κώδων) οἷον, φώναξ=φωνᾶς, φωνήεις (ὡς ἠχεῖον) ὅθεν Κρτ. Βοεμ. Κρν.* Звонъ*=κώδων (καμπάνα) καὶ Πολ.* dzwon. *Ἄλλοι παρέβ. τὸ λτ.* sonus, sono.

Зву́къ *(ἦχος σάλπιγκος).* Звучу̀, *βύζω (σβίζω) ἐκ τȣ̃ βȣ, βȣ, βύξ (ὀνοματοποιΐα· ὅθεν βύκτης, βυκάνη, λτ* buccina.)

Звѣздà *(ἄςρον. ἐκ τȣ̃ φαίδω, φαίζω, σφαίζω· τὸ ζ=σ, πνεῦμα) οἷον, σφαισδὰ, φαισδὰ, φαισδὸς=φαιδὸς (δ=ζ=σδ) φαῖδος (ὅθεν φαιδερὸς, φαιδρὸς, φαίδων) ἢ=φαιςὰ—ςὴ, φαιςὸς (φαῖςος = λαμπρὸς) ὅθεν Ἥφαιςος. Οὕτω καὶ φωςὴρ (ὁ ἀςὴρ) ἐκ τȣ̃ φώω, φάω, φαέθω, ὅθεν καὶ ὁ Φαέθων· καὶ (φαίω) φαίδω, φαίζω (ὅθεν τὸ φαικὸς, φάξ, φάκκες,* facies). *Βοεμ.* hwjezda, *Πολ.* gwiazda, *κτλ. καὶ Λετ.* swaigne*=φαινὸν (σφαινὸν) φανὸς, φανὴ, φανὸν· (συγγεν.* Свѣшъ.).

Звѣрь, *σφὴρ, ἀντὶ φὴρ = θὴρ (φ = θ, αἰολικ· τὸ ζ = σ, πνεῦμα) λτ.* fera, *κτλ.* Звѣ-

ри́ный, *φήρινος=θήρειός*. Звѣ́рскій, *φηριακὸς*, *θηριακὸς* (*θηριώδης*) *κτλ.*

Звя́каю (*ἠχῶ*, *ληρῶ*. *ὡς ἐκ τῦ* Звя́ку). Звяца́ю (*ἀλαλάζω*) *οἷον σβάκω*, *ἐκ τῦ βάσκω*, *βάζω*, (*βαβάζω*), *Γρ.* schwatzen, *'Αγγλ.* swagger, *κτλ.* Звя́къ (*ἦχος*, *λῆρος*) *σβάξ* (*βάξ*, *ὅθεν*, *ἄβαξ*) *βάξις*, *Σρβ.* Звека (*ἦχος*) *καὶ* Звечапи (*ἠχεῖν*)· *ἢ συγγ.* Звукъ.

Зегзица (*ἀρχαίως 'Ρωσσικ.* *ὁ κόκκυξ*· *οἷον ζέζυξ*, *γέγυξ = κέκυξ* (*κ = γ*, *καὶ γ = ζ*)= *κόκκυξ*, *Συνήθ.* *κῦκος*, *Γλ.* coucou, *κτλ.* (*ὡς ἐκ τῦ κίκιρος*, *ὁ τέττιξ*, *συνήθ.* *τζίτζιρος*, *τζίντζιρας*· *καὶ ἐκ τῦ κίκκαξ τὸ λτ.* cicada. *ὀνοματοποιεῖται*·) *Πολων.* Гзегжолка (*μετὰ διπλῦ F* = FзеFжолка.)

Зеве́съ, *τὸ αἰολ.* *Ζέβυς* ≐ *ΖέFυς*, *ὁ Ζεύς*.

Здра́віе, *'Ρωσ.* Здоро́вье (*ὑγεία*). Здра́влю (Здра́ву) *καὶ* Здра́вствую (*ὑγιαίνω*). Здра́вый, Здра́въ *'Ρωσσ.* Здоро́вый, Здоро́въ (*ὑγιής*. *κατὰ Δοβρόβισκ*· *σύνθετ*· *ἐκ τῦ* съ *καὶ* Драти): *ἴσως*, *ϛαρFὸς*, *ϛαρὸς=ϛερὸς*, *ϛερFὸς*, *ϛερβὸς*, *ϛερφὸς*, *μεταθ.* *ϛρεφὸς* (*ϛραφ-ὸς*, *στ= ζδ*, Здра́в *καὶ* Здоро́в = *ϛοροφὸς = ϛερεβός*. *ἢ μετάθ.* *ὡς σπρατὸς*, *σπαρτὸς*· *καὶ ϛαρτὸς = ϛρατὸς*, *καὶ ϛροτός*.) *ϛερφόω*, *ϛερφότης*, *ϛερFότης*, *καὶ οἷον*, *ϛάρφος* (*ϛαρὸς*, *ϛηρὸς*) Здравіе *κτλ.* ['*Εκ τῦ ϛέρω* (*ϛέω*, *ϛάω*) *ϛεαρὸς*, *ϛεῤῥός*, *Γρμ.* starr, *λτ.* sterus, *ϛερὸς*, *ϛερεὸς*, *μετὰ τῦ F*, *ϛερεβὸς*, *ϛερέβενὸς*, *καὶ β=μ*, *ϛερεμενὸς*,

ὅθεν ςέρεμνος, ςερέμνιος· καὶ πάλιν ἐκ τῦ ςέρεβος τὸ ςέρεφος, ςέριφος, ςερφὸς, ςεριφνὸς, ςριφνὸς· καὶ ςεαρὸς, ςηρὸς, ςηρίζω· καὶ (ςέρω, ςέρνω, ςέρνον) ςρηνὸς, λτ. strenuus. ὅθεν strena ἔλεγον οἱ Λατῖνοι εὐχήν τινα μετὰ δώρων, οἷςπερ ἀλλήλους ἐδωρῦντο κατὰ τὰς καλάνδας (τὴν νυμηνίαν) τῦ Μαρτίυ, (ὡς τὰ καθ' ἡμᾶς 'Αγιοβασιλιάτικα,) ἐπ' ἀγαθῇ τῦ ἔτους ἀρχῇ· διὸ καὶ τὸ strena ἑρμηνεύεται εὐαρχισμὸς „ bonum et felix initium. Τὸ δὲ ςεῤῥὸς = καὶ ὑγιής· ὡς τὸ „ ςεῤῥότατα διεβίωσεν = ὑγιέςατα (Λυκὺ Μακρόβ.) ὅθεν καὶ ἐν τῇ συνηθείᾳ αἱ εὐχαί. „ καλὴν ςερέωσιν! ὁ Θεὸς νὰ σὲ ςερεώσῃ! ςερεωμένος! κτλ.] Здрáвствуй (ἐπὶ προσαγορεύσεως=ὑγίαινε!) ςραϜίσδοιο, ἢ, ςαρϜίσδεο, ςαρϜίσδου=ςαρίσδοιο, -ρίσδεο, ςαρίσδου, ςηρίζου, ςεῤῥῦ. ὡς τὸ „ οὖλε, καὶ μέγα χαῖρε (Ὁμ.). Τὸ Λετ. guju, issguju = ὑγιῶ, ὑγιαίνω (ῥαΐζω). βλ. καὶ Старый.

Здѣ, 'Ρωσ. Здѣсь (ὧδε) τῇ (στῇ· τὸ ζ=σ, πνευματισμὸς) τῇδε, Λετ. καὶ Λιθ. sze. (τὸ δὲ τελικὸν с, ἐν τῷ сдѣсь, ἐκ τῆς ἀντωνυμίας сь, сій (οὗτος) ὡς τὸ τῆς Σ. ὡδαυτοῦ, ὧδε, αὐτοῦ, καὶ τὸ, τῇδ' αὐτῦ, κτλ. οὕτω καὶ τὸ днесь = день, сь, сій.)

Зéлва, Βοεμ· καὶ 'Ρωσσ. Золóвка (ὡς ἐκ τῦ Золóва, γόλωϜος) = γάλοως, γάλως (ἀνδρὸς ἀδελφή). Ἐκ τῦ γάλως, γάλος, καὶ τὸ λτ. glos.

ἴσως δὲ καὶ γάλη, κατὰ διάλεκτον (α = ε, γέλα, γέλϝα) ὅθεν Зелва.

Зе́лвь, καὶ Желвь (χελώνη) χέλϝυς, χέλυς. (з, καὶ ж=χ· βλ. Δοβρόβ. σελ. 142). Παράβαλ. Ἀραβ. selha, selhafa, sulhaf. κτλ. Зельный, χέλϝυνος, χέλυνος = χελώνειος.

Зе́ленъ, Зе́лie (χλόη, χόρτος) σέλος, θέλος= θάλος (ὡς θέρσος, θάρσος·) ἢ ϝέλος (σέλος, ζέλος) = ἕλος. λτ. olus (ἐκ τῦ ἄλω, ἄλδω λτ. alo). Зеленѣю (χλοάζω ὡς ἐκ τῦ Зеленю̀) σελύνω, θελύνω = θαλύνω, θαλέθω (βλ. Ῥείμ. λ. θάλλω). Τὸ Зе́ленъ, ὃ δεῖ συγχέειν τῷ σέλινον, ὃ παρὰ τὸ ἕλινον (ἑλίνω, ἑλίσσω.)

Земля̀ (γῆ· ἐκ τῦ Земя̀, ζεμὰ = χεμὰ· ζ=χ) = χαμὰ, χαμή· [ὅθεν τὸ χαμαὶ=χαμῆ, καὶ χαμῦ, ἐκ τῦ χαμὸς = λτ. humus, ἀρχ. Γρ. ham, heim, han, hain. Ἐκ δὲ τῦ humus, τὸ homo, (ἄνθρωπος) παρ' Οὔμβροις καὶ Θόσκοις, humo. =χαμὸς=χθόνιος (γηγενής) γήϊνος, γεηρὸς, γέγειος, γίγας (ἐκ τῦ γέα, γειὸς) ὡς, γαῖα, γαιὸς, ὅθεν Γάϊος, λτ. Caius· καὶ χαιὸς, χαὸς χάϊος=αὐτόχθων (ὅθεν=εὐγενὴς) παλαίχθων, αὐθιγενὴς, καὶ ἴγνης παρὰ Ῥοδίοις = ἰγγενὴς, ἐγγενὴς, ἰγγένης (λτ. ingenuus) ἰθαγενὴς, indigena (οἷον, ἐνθαγενὴς) Γρ. heimisch. Ἐκ τῦ χαιὸς καὶ τὸ ἐθνικὸν Ἀχαιός· ἐκ δὲ τῦ χαὸς τὸ Χάων, Χάονες, ἔθνος Ἠπείρυ. κτλ. (βλ. καὶ Человѣкъ.). Γαῖα, καὶ

γέα, γῆ παρὰ τὸ γέω, γάω=χάω (χωρῶ) ὅθεν καὶ χάος, καὶ χὼν, παρενθ. τῦ θ, χθὼν (*ὡς χὲς, χέσι*, hesi, *χθὲς*)· *ἐκ δὲ τῦ χάω χαυὸς, χαβὸς=χαμὸς, χαμὰ, χαμὴ, χαμηλὸς, χαμαλὸς, χθαμαλός· καὶ* (*χάω, χαορὸς*) *χῶρος, χώρα, χωρέω. Ὥςε γαῖα, χώρα, χάος, χθὼν, χαμὴ, λέξεις συγγενεῖς.* (*βλ. Ῥείμ. χαμαὶ, καὶ χαὸς*)· *τὸ δὲ χαμὴ, χαμὰ =χεμὰ* (*ὡς γάμμα, αἰολ. καὶ ἰων· γέμμα*) Земя, *Λετ.* zemme, *Λιθ.* ziemia. *Πῤβλ. καὶ Περσ.* semin, zemin, *Ζενδ.* zemen, *Σανσκρ.* dschama, *κτλ.*]. Земный, *χθόνιος, γήϊνος.* Землякъ, *καὶ* Единоземецъ, *ὁμόχθων* (*ὁμόπατρις*). Туземецъ, *αὐτόχθων.* Поземный, *πρόσγειος, χαμηλός.* Подземный, *ὑποχθόνιος. κτλ. Πρὸς τὸ* Земля *παρέβαλόν τινες καὶ τὸν Ζάμολξιν, ἢ Ζάλμοξιν, νομοθέτην Γετῶν* (*οἱ δὲ Γέται, Θρᾷκες*·=*γῆται, γηῖται, γῆ, γέα*), *ὡς ἐκ τῦ* Землякъ, Земнякъ (*αὐτόχθων*), *καὶ Λιθ.* ziemeluks, ziameluks. *Ὁ δὲ Πορφύριος παράγει τὸ ὄνομα ἐκ τοῦ ζαλμὸς, Θρᾳκιςὶ, δορὰ ἄρκτυ· τινὲς δὲ* (*λέγει*) *ἑρμηνεύυσι τὸν Ζάμολξιν, ξένος ἀνὴρ* (*Πορφ. βίῳ Πυθαγ.* § *ιδ.*) *κατά γε τῦτο εἴη ἂν καὶ τὸ Ζάμολξις* = Землякъ, *οἷον χαμηλικὸς, χαμηλὸς, χαμίτης=χθόνιος, χαιὸς· ὡς καὶ τὸ ξένος=ξέρος, ξερὸς, ἐκ τῆς ξηρᾶς = ἠπειρώτης. βλ.* Страна). *Ἔχει καὶ ὁ Ἡσύχ. Ζεμέλιον, ἀνδράποδον, Φρύγες· ἴσως ὡς χαμηλὸν* (*χα-*

* *

μερπὲς), *ἢ ὡς χαμῆς*, *γῆς*, *ἐργάτης*, *κατὰ τοὺς παρὰ τοῖς Κρησὶν Ἀφαμιώτας* (*εἵλωτας*), *ἐκ τῶ*, *ἀφαμίαι* = *ἀγροί*.

Зернò (*σπέρμα*) *Λτ.* granum, *Γρ.* Korn: *συγγ. κράω*, *κρέω*, (*λτ.* creo, cresco = *αὔξω*. *βλ. Ῥείμ. λ. κράω*) *κράνον* (*κέρνον*, *κ*=*γ*, *γέρνον· καὶ γ*=*ζ*.)

Зерцáло, *βλ.* Зрю.

Здỳ, Здáти [*σύνθετ. ἐκ τῆς* с (со) *σὺν*, *καὶ* дáти, даю (ду) = *δέω* (*δῶ*) *ὅθεν καὶ τὰ*, *δέμω*, *δόμος*, *δομέω· καὶ τὸ λτ.* condo (*κτίζω*)=con-do, *συνδῶ* (*συ—δῶ*, *συγκοπ. σδῶ*, Здỳ) *συνδέω· ἴσως δὲ τὸ* з = *σ*, *πρόσθετος πνευματισμὸς εἰς τὸ* Здỳ, *ἀντὶ* с-ду, ʒду (*σ-δέω*, *ʒδέω*, *δέμω*.) *ὡς εἰς τὸ* Здѣ (с-дѣ, дѣ.) *καθὰ καὶ τὸ σ εἰς τὸ στέγω* = *τέγω*, *λτ.* tego, *κτλ.*] *Ἐκ τῶ* Здỳ *καὶ τὸ*, Зъд, Зóдъ, *ἢ* Зúдъ, *πληθ.* Здѣ (*σδῶ*) *δῶ* (*δῶμα*) *τέγος*, *λτ.* tectum, *Γρ.* Dach, *Γλ.* toit, *κτλ. καὶ* Зúжду=*σύ-ʒδω* (*συνδῶ*)· *συμφωνεῖ καὶ πρὸς τὸ*, *σ-ἴσδω*, *ἵζω*.

Зимà, *χεῖμα*, *χειμὼν*, *λτ.* hiems, hyems, [*ἐκ τῶ χείω*, *χέω*, *χίω* (*ὅθεν χιὼν*) *χύω* (*ὕω*), *Γλ.* hiver. *τὸ δὲ Γρ.* Winter, *ἐκ τῶ* Wind=ventus (*ἄνεμος*. *βλ.* Вѣю). *Παράβ. Λιθ.* žiema, *Σκρ.* hima.]. Зимýю, *χειμάω*, *χειμάζω* (*παραχειμάζω*). Зúмній *ἢ* Зúмный, *χείμιος*, *χειμώνειος*, *Σ. χειμωνιάτικος* (*ζ*=*χ*).

Зія́ю (*χαίνω*, *ἐπὶ θηρίων*) *χειάω*, *χείω*, *χίω* (*χάω*, *χαίω*, *χαίνω*) *λτ.* hio, hisco, *Γρμ·* gähnen, *ἀρχ.* gien, gyn (*ὅθεν καὶ* gienen, gimen, kiemen), *Σβ.* gina, *Βενδ.* siam (*πρόφ.* зiaм) *κτλ.* ,, Левъ зіяетъ, *λέϜων χειάει* (*χαίνει*). Зія́ніе, *χάνη*, *χειὰ* (*χάσμα*) hiatus· (*ζ*=*χ*. *βλ.* Зе́львь, Землѧ̀, Зимà, *κτλ.*) *καὶ Σλαβον*. Зѣ́ю = *χαίω*, *χαίνω*, (*βλ. Δοβρόβ. σελ.* 349) *ὅθεν τὸ* Зѣва́ю (*βλ. τὴν λέξιν*). *Σημείωσαι δὲ καὶ τὰς αὐτὰς τύπους*, Зѣ́ю = *χαίω*, *ἢ χέω*, *καὶ* Зію (*τὸ ἄῤῥητον θέμα τῦ* Зія́ю)= *χείω*, *χίω*, *λτ.* hio.

Зла́къ (*χλόη*) *ζέλκιον*=*λάχανον· Φρύγες* (*Ἡσύχ.*) *ζέλκ-ον*, *ζάλκ-ον* (*μεταθ'. ζλάκ-ον*). *οὐ γάρ*, *οἶμαι*, *συγγεν.* Зе́ленъ.

Зла́то, *Ῥωσσ.* Зо́лото. *Πολ.* złoto (*χρυσὸς*) *καὶ Γρ.* Gold. *ἴσως*, *χλοδὸς*, *χλοιδὸς*=*χλωρὸς*=*χλωνὸς* (*Συνηθ. χλωμὸς*) *χλυνὸς*= *χρυσὸς*, *ὡς καὶ γλυρὸς* (*χλωρὸς*) *ὁ χρυσὸς*, *ἐπιθετικῶς*, *διὰ τὸ χλωρὸν* (*χλωμὸν*, *κίτρινον*) *τῦ χρώματος* (*Ἡσύχ.*)· *οὕτω καὶ τὸ χλόος τίθεται καὶ ἐπὶ τοῦ κιῤῥῦ χρώματος* (blassgelbe)· *τὸ χλωρὸς σημαίνει καὶ τὸ χλοερὸς*, *πράσινος*, *ὅθεν ἴσως τὸ* Желнà, Жолнà (picus martius) *καὶ τὸ Βοεμ.* žluna (picus viridis, *εἴδη δρυοκολαπτῶν*) = *γλυνὰ*, *χλυνὰ*, *χλυνή*=*χλωμή*, *χλωρὰ* (*ὡς τὰ*, *χλωρηΐς*, *χλωρὶς*, *χλωρεὺς*, *χλωρίων· εἴδη πτηνῶν*.). *Ἢ τὸ* Зла́то, *συγγεν. τῦ* Жо́лтый.

'Εκ τȣ̃ Злато, Златица (*νομισμα*)· *καὶ Πολ.* zɫota (*εἶδος νομίσματος*) *ὅθεν τὸ Τȣρκικὸν, καὶ παρ' ἡμῖν σύνηθες, ζολότα.*

Зло (*κακὸν*). Злый, Золъ (*κακὸς*) *συγγεν. ὀλὸς* (*ὀλοὸς*) *ȷολὸς* (*σολὸς, ζολὸς, ζολὸν,* Золо, *συγκοπ.* Зло) *ὀλος. 'Εκ τȣ̃ ὄλω* (*ȷόλω,* Злю, *ὅθεν* Злюся = *κακύνομαι, ὀργίζομαι*) *ὄλλω* (*ὀλλύω*) *ὀλόω, ὀλόφω, ὀλόπω* (*ȷολόπω,* Злобу, *ὅθεν* Злоблю = *παροξύνω, παροργίζω, κακύνω. Συνήθ. κακιόνω*) *καὶ* Злость (*κακία, ὀργὴ, ὠμότης*) *ὀλότης, ὀλοότης·* (*βλ. 'Ρείμ. λ. ὀλοφύρομαι*). *Ἢ συγγεν· λύω* (*λόω, Ϝλόω*) *ὅθεν λύα, λύμη, λύπη, λυπέω, λυπῶ?* (*λυ = λο· ὡς, υ = ο*).

Змїй, Змія, *καὶ Σλβ.* Змѣй, Змѣя (*ὄφις*) *οἷον, σμίος, σμύος, σμία, ζμία,* [*ἐκ τȣ̃ σμίω, μίω* (= *βίω, ςρέφω·*) *καὶ μύω=μίω* (*υ=ι, αἰολικ.*) *ὅθεν μύλλος=σκολιὸς, ςρεβλὸς· καὶ μύλλα, σμύλλα = σαῦρα* (*διὰ τὸ σκολιὸν καὶ ἑλικοειδὲς τῆς κινήσεως*)· *ἐκ τοῦ μύω ἴσ. καὶ τὸ μύρος, σμύρος* (*εἶδος θαλασσίȣ ἐγχέλεως, ȣ̃ τὸ θηλυκὸν, σμύραινα*)· *πᾶν δὲ τὸ ςρεφόμενον συνεπάγεται καὶ τὴν ἰδέαν τῆς κατὰ μῆκος ἐκτάσεως καὶ λεπτότητος, ὡς καὶ τὸ ἐκ τȣ̃ μίω, μίτος, βίττος,* vitta, *κτλ. Ὥςε τὸ* Змій, *καὶ τὸ ἑλλην· σμύλλα, κτλ. ζωγραφȣ̃σι θαυμαςῶς καὶ τὴν κατὰ μῆκος ἔκτασιν καὶ τὰς ἑλιγμοὺς τȣ̃ ὄφεως· Ὡσαύτως καὶ τὸ Γρμ.* Schlange (*ὄφις*)

παρὰ τὸ schlängen, schlingeu (ἑλίσσειν) συγγ. schlank = ῥαδινὸς, ὁ ἐπιμήκης, καὶ λεπτὸς, καὶ εὐκαμπής. (βλ. Adelung λ. Schlange). τὸ δὲ Κατ. Σαξ. schnake (ὄφις) ἐκ τῦ ἀρχαίυ schnaken (ἕρπειν·) ὡς τὸ λτ. serpens ἐκ τῦ serpo = ἕρπω, ἑρπετόν. Αὐτὸ δὲ τὸ ὄφις = ὄχις, ἔχις, ἐκ τῦ ἔχω, (ἔκω) ἕπω, ἅπω, ἅπτω, ὅθεν καὶ ἡ ἀσπὶς (ὁ ὄφις, = ἀψὶς) ὡς ἐχόμενον, ἁπτόμενον τῶν σωμάτων. (βλ. 'Ρειμ. λ. ὄφις, καὶ ἀσπίς.)

Знáю, γνάω = γνόω, (γινώσκω) λτ· gnosco, nosco, Σερβ. Знамъ (γνῶμι. ὅθεν γνῶθι) Λιθ. zinnaú, Λετ. sinnu, sinnaht. (πρόφερ. zinnu) κτλ. (ἐκ τῦ κόω, κόνω, κονέω, Γρ. kennen, können, 'Αγσξ. knaean, 'Αγγλ. know, κονόω, κνόω, γνόω, καὶ χωρὶς τῦ γ, νόω, νόος, νοέω. βλ. 'Ρειμερ.). Знáмя (σημαία) γνῶμα (γνώρισμα). Знáшный, Знáшенъ, γνωτὸς, λτ. gnotus, γνωςὸς (ἐπίσημος). Знáнie, γνῶσις, κτλ. (τὸ ἄῤῥητον πρωτότ. Зну=γνῶ· ζ=γ.)

Зной (καύσων) δάνος, δανὸς (δ = ζ, ζάνος, μεταθ. ζνάος, ζνόος)· ἐκ τῦ δάνω = δαύω, δάω = κάω, καύω, καίω.

Знобь (ῥῖγος). Зноблю (ῥιγεῖν ποιῶ· ὡς ἐκ τῦ Знобу̀, οἷον ζνόβω, ζνόφω)=γνόφω, γνόφος, δνόφος, παρὰ τὸ γνέφω, Ϝνέφω, νέφω, νέφος = νίφω, νιφὰς, νίψ, νιβὸς, λτ nix, nivis.

Зобáю (κολάπτω, τρώγω· ὡς ἐκ τῦ Зобу̀) δόπω, δάπτω, συγγ. Жву̀.

Зову̀ (*φωνῶ, καλῶ*) *οἷον*, *ζαύω* (*ζάβω*)=*ȷαύω*, *αὔω*, *ἀΰω*. (*ὡς*, *ζάω* = *ἄω*.)

Зола̀ (*αἰθάλη*. *οἷον*, *ζολά*, *ζολὸς* = *σδολά*, *σδολὸς*) = *σβολά*, *σβολὸς*, *καὶ μετὰ τȣ̃ εὐφωνικ. α*, *ἄσβολος*, *ἀσβόλη*. [*ἐκ τȣ̃ σβέω*, *σβολὸς*, *καὶ*, *σβ*=*σπ*=*πσ* (*ψ*) *ψόλος* (*αἰθάλη*) *καὶ λ* = *δ*, *ψοδὸς* = *σποδὸς καὶ ψοθὸς*. *Πάλιν τὸ σβ*=*σδ*=*ζ*. *ὅθεν σβολὸς*=*σδολὸς*, *ζολὸς*, *ζολά· ὡς*, *Σβεὺς*, *Σδεὺς*, *Ζεύς· σβέω*, *σδέω*, *ζέω*, *ζένω*, *ζίννω*, *ζιννύω*, *σδίννω*, *λτ*. stinguo, exstinguo (*σδίγγω*, *γγ*=*νν*.) *βλ*. *Ῥείμ*. *λ*. *σβέω*, *καὶ ψοθός*.]

Золо́вка, *βλ*. Зе́лва.

Зрю̀ (*βλέπω*, *ἀπάρ*. Зрѣ́ти), *δρῶ* (*ζρῶ*) *ἐκ τȣ̃ δρέω*, *δράω*, *ὅθεν τὸ*, *δράκω*, *δάρκω*, *καὶ δρέκω*, *δέρκω*, *δέρκομαι* (*βλ*. *Ῥείμ*. *λ*. *δέρω*, *καὶ δράω*.) *Λιθ*. zurú. *κτλ*. Зра́къ, *δράκος* (*ὄψις*). Зо́ркій, Зо́рокъ, *δόρξ*, *δορκὸς* (*δόροκος*) *δόρκων*, *δερκὶς* (*ὀξυδερκής*·) *ὡς καὶ τὸ δράκων*. Зо́ркость, *δόρξις*, *δέρξις* (*ὀξυδέρκεια*). Зерца́ло, *καὶ* Зерка́ло (*κάτοπτρον*. *ὡς ἐκ τȣ̃* Зерца́ю, *δερκάω*, *δερκιάω*, *δορκάω*, *δορκάζω*) *οἷον δέρκαλον· ὡς τὰ*, *δερκύλος*, *δόρκανον*. Зороче́къ *καὶ* Враче́къ (*κόρη ὀφθαλμȣ̃*) *δράκος* (= *ὄμμα*). *δ* = *ζ*, *ὡς καὶ δόρξ*=*ζόρξ*, *ζόρκος*, *ζορκὰς*, *Συν*, *ζορκάδιον*. Зри́тель (*θεωρὸς*, *ἔφορος*, *ὡς ἐκ τȣ̃ πρώτȣ θέματος δράω*, *δράτης*, *δρήτης*, *ἀντὶ τȣ̃ ἑλληνικȣ̃ ἐκ τȣ̃ δράκω*, *δέρκω*) *δερκέτης*,

δρακέτης, ὅθεν τὸ Σ. δραγάτης (ὁ ἀμπελοφύλαξ. ὡς τὰ, οὐρὸς, ὠρὸς, ἐκ τῶ ὁράω, ὁρῶ) ἀντὶ δρακάτης· (κ = γ· ὡς θήγη, θήκη· τήκω, τήγανον.) κτλ.

Зърнò, καὶ Зьрнò, καὶ Зрьнò, Σλαβ. καὶ παρὰ τοῖς Σρβ. Зрно, Βμ. Zrno, Πλ. Ziarno. ≠ Зернó.

Зрѣю (πεπαίνω· ὡριμάζω) θρέω (θ = σ, σρέω, ζρέω) = θέρω, τέρω, λτ. (toro) torreo, Γρμ. dörren, τέρσω (ξηραίνω, θερμαίνω· ὡς, πέπω, πέπτω, πεπαίνω) καὶ τέρω, τερύω, τρύω, τρύγω, τρύγη (οἱ ξηροὶ καὶ ὥριμοι καρποί· οὕτω καὶ τὸ λτ. frux, fructus, ὁ καρπὸς = φρυκτὸς, φρύγω, λτ. frigo, frixus)· καὶ τὸ Γρμ. reifen (πεπαίνειν) reif (ὥριμος) συγγεν. τῶ raufen, raffen = ῥάπειν, ἅρπειν ϳάρπειν, κάρφειν, κάρφος, καρπός. (βλ· καὶ Ῥεῖμ. λ. κάρφω.)

Зýбъ (ὀδοὺς) δούς (υ = β· καὶ ο = ε· καὶ δ = ζ· ζέβς). ἐκ τῶ ἔδω, ὄδω, ὀδὼν, καὶ ὀδοὺς, ἀφαιρέσει τῶ ο, δούς· ὡς ἐκ τῶ edo, edens, τὸ λτ. dens· καὶ Σ. δόντι. Παῤῥλ. Γρ. Zahn (ἀῤχ. Zan), Ἰσλ. tan, Ἀγγ. tooht, tine, Γτθ. tunth, Ἀρμ. atamn, Περσ. dendon, Σκρ. danda, κτλ. (καὶ τὸ ἑβρ. schen?). Зýбы молóчные, ὀδόντες μυλῖται, dentes. molares. Зýбы ýмные, οἱ σωφρονιςῆρες, κτλ. [οὕτως ἐκ τροπῆς τῶ δ, εἰς ζ, καὶ τὸ τῆς Σ. ζοντόβολον = δοντόβολον, ἀντὶ ὀδοντό-

βολον, ἐλλειπτ. ζῶον (ὁ ὄνος, κυρίως ὁ τὸν ὀδόντα τὸν γνώμονα, βαλὼν, ἤτοι ἐκφύσας. ὡς, ἄβολος, τὔμπαλιν ὁ νέος πῶλος·) εἰ μή τις ἐθέλοι τὸ ζοντόβολον ἐκ τῦ ζωντεῖον καὶ βάλλω, ἐτυμολογεῖν (ὅτι τὸ ζωντεῖον καὶ ζητρεῖον, τόπος καταδίκης, Σ. ζωντάνιον, ἐσήμαινε καὶ μύλωνα, ἐν ᾧ εἰργάζοντο οἱ κατάδικοι, ὅθεν καὶ ζητρεύειν = βασανίζειν ἐν τῷ μύλωνι) ἀλλ' ἀπίθανα ταῦτ' ἔμοιγε δοκεῖ. Τὸ δ' ὖν ζοντόβολον παρὰ μὲν Θετταλ. = ὄνος· παρὰ Πελοπονν. δὲ γενικώτερ. σημαίνει καὶ ἵππον καὶ ἡμίονον, ὡς τὸ κτῆνος.]. Τὸ δὲ Зоб́ъ (ὄρνιθος ςόμαχος, Σ. γὖσσα, βλ. Kýшаю) ἐκ τῦ Зобу̀, (δόπος, δάπτης, ὡς δάπτρια γαςήρ) βλ. Зобáю.

Зы́блю (δονέω, κλονέω) ὡς ἐκ τῦ Зы́бу = σύβω = σοβῶ, σοβέω. (σύω, σόω, σέω, σείω, καὶ σείϜω, Зы́бу). Зы́бь (σάλος, θάλασσα κοίλη = Γαλ. houlle) ὡς τὸ σύβη, σόβη (κυρίως πᾶν τὸ σειόμενον, κλονούμενον.)

Зы́къ (ἦχος, κρότος, καὶ ἐπί τινων θηρίων ὠρυγμοῦ). Зычу̀, ζίζω, ἀντὶ, σίζω (σίξ) σιγμὸς· ὀνοματοποιΐα, ὡς καὶ Λατ. sciscito, Γρ. zische, κτλ.

Зѣвáю, χαιϜάω (ἐκ τοῦ Зѣ́ю, βλ. Зiя́ю) = χαίω, χαίνω (χάσκω, χασμῶμαι) καὶ Зѣвъ (χάσμα θηρὸς) χαῖϜ-ος = χάος, χάσμα. καὶ τὸ Γλ. gueul = χαῦλος = χαῦνος, ἐκ τῦ χαύω (χάω), χάσκω, ὡς καὶ χέω, χείω, καὶ χίω, χίσκω, λ. hisco, κτλ.

Зѣлò (λίαν) ȷελòν, ȷελòς = ἀλὴς (ἀλὸς) = ἀθρόος. ἐκ τοῦ ἕλω, ἅλω, ὅθεν καὶ ἅλις, ȷάλις, σάλις (Ἡσύχ.) σ = ζ· Ἐκ τῦ ἅλις (ἦλις) καὶ τò, ἤλιθα.

Зѣница (κόρη ὀφθαλμῦ) ὑποκορις· ὡς ἐκ τῦ Зѣна = (σεανὴ) σεανὼ = θεανὼ (θεανίσκα, σεανίσκα, σενίσκα) ἐκ τῦ αἰολ. σεάω (θεάω) Γρμ. sehen=σεᾶν (θεᾶσθαι) ὅθεν καὶ αρχ. Τευτ. seha, sehan (κόρη)=σέα (θέα). παρενθ. τῦ ν, σέ(ν)α, Зѣна. Πρòς τò sehen παραβάλλυσι καὶ τò Ἑβρ. shaah. κτλ.

Зя́бну (ῥιγῶ, ὡς ἐκ τῦ Зя́бу, ζάβω) = βάβω (β=ζ· ὡς, βέλλω, ζέλλω) ὅθεν παρενθέσει τῦ μ, (βάμβω) βαμβάω, βαμβαίνω, καὶ βαμβακύζω — λύζω (τρέμω ὑπò ψύχυς, κροτῶ τὺς ὀδόντας, ὅθεν, καὶ ἀδιαρθρώτως φθέγγομαι). Τò Τυρκ. zabun (τρυσσòς, ἀσθενὴς, ἀσθενικòς) ὑκ ἀνήκει ἐνταῦθα.

Зябáю (εὔχρηςον ἐν τοῖς συνθέτ. прозябáю ἐκφύω, ἐξανατέλλω, ἐπὶ χλόης· τò θέμα Зя́бу) ζαίω (ζάβω)=αὔω, ἄω, ὅθεν ἄωτον καὶ (ἄω, ἄνω) ἄνθος, κτλ.

И.

И, И, и, и (Иже, ἦζε) = Η, η, καὶ = α, ει, οι, υ. И҃ = ή (8) І҃И = ιή (18). ҂И = ͵η (8000).

И (*καὶ*) *ή*, *καὶ ί* (*ὅθεν ή-μὲν, ή-δὲ, ί-δὲ.*)

Ибо (*γάρ.* и, бо) *ἤ που.*

Ива (*ἰτέα*) *ἴβα, ἴβη = ἵμα, ἱμὰς* (*διὰ τὸ ἱμαντῶδες τȣ̃ φυτοῦ· ὡς καὶ τὰ, ἰτέα. ἴτυς, οἶτος, οἶττος, οἶσος, κτλ. ἐκ τȣ̃ ἴω = βίω, βλ.* вію· *λτ.* vitus, vitex, vimen, vitis, vitta, *Γρ.* Weide, Wiete *κτλ.*) *καὶ τὸ Γρμ.* Ive (Ivenlaub) *ὁ κισσὸς, καὶ πάλιν* Ive (Eibe, Eibenbaum) *ὁ σμίλαξ* (*τάξος, λτ.* taxus) *συγγενεύȣσι πρὸς τὸ* ива. (*βλ. 'Ρείμ. λ. κισσὸς*)· *τὸ δὲ παρ' 'Ησύχ· εὐὰν, ὁ κισσὸς* (*κατὰ 'Ινδούς*), *καὶ Γρμ.* Epheu, (*ἀρχαιότ.* Ebah, Ebhew, Aböw) *φαίνεται διάφορον. Οἱ δὲ Θȣβάσκοι* (*Τσȣβάσχοι*, Tchouvasches, *φῦλον Φιννικὸν*) iwos *λέγȣσι τὸ δένδρον. 'Εκ τȣ̃ ἴβα, ἴμα, ἰβάνη, ἱμάνη, καὶ τὰ λτ.* habena=amena, *ὅθεν* amentum, *ἱμὰς, ἱμάντος* (*'Ρείμ. λ. ἱμὰς, ἰβάνη*).

*Ивинъ, *ἴβιν, ἀντὶ ἴβις* (*ἡ ἴβις, τὸ πτηνὸν.*)

Игла̀ (*βελόνη, ἄκανθα.* Иг-гла) *συγγεν. ἀκὶς, ἄκανος* (*ὅθεν ἄκανα,-κανθα*) *ἐκ τȣ̃ ἀρχ. ἄκος, λτ.* acus, acies [*ὡς καὶ ὀκὺς* (*ο=α, ἀκὺς*)=*ὠκὺς, ὀξύς.*] *'Εκ δὲ τȣ̃ ἄκος,* acus, *τὸ λτ.* aculeus *οἷον ἀκύλιον* (*ὑποκοριs.*) *καὶ κ=γ, ἀγύλιον·* (*ἀκύλη, ἠγύλη,* игóла, Игла̀). *Παῤβλ. τὸ τῆς συνηθ'. ἀγκύλιον=ἄκανθα* (*ἢ τȣ̃το ἐκ τȣ̃* incilium) *Γλ.* aiguille. *κτλ. Τὸ Γρ.* Jgel=*ἐχῖνος*, Ежъ, (*ἔχις. καὶ τȣ̃το ἴσ. = ἀκὶς.*)

Иго, *λτ.* jugum, *ζυγὸς, Γλ.* joug, *Γρ.* Joch.

'Αγγ. yoke, yoak, *Γτθ.* Juk, gajuk, *Πέρ.* Juk, *Σκρ.* Juga, *κτλ.* [*ἐκ τοῦ ζύγω, ζύγγω, Λτ.* Jungo, *Λιθ.* jungiu· *ὡς καὶ ζίγω, ζίγγω, λτ.* cingo, *συγγεν. ζώω, ζώννυμι, Λιθ.* josmi, *κτλ. τὸ ζ*=J=i. *ὡς, Ζανὸς*=Janus. *καὶ 'Ελλην. ἴορκος=ζόρκος· οὕτως ἴσως καὶ* иго (*ἰγὸς*) *οἷον* jigos (*ζιγὸς*) = jugom—gum, *ζυγόν. βλ. 'Ρείμ. ςοιχ. Ζ. καὶ λ. ζυγὸς.*]

Иготь (*ἴγοδις· ὅθεν*) *ἴγδις, ἴγδη* (*ἰγδίον*) *Σ. γδὶ, καὶ γυδὶ* (*γοδὶ*).

Игра́ю (*παίζω*) *ὀγράω?* (*μεταθ. ἐκ τοῦ ὀργάω· ὡς τὸ ἀθύρω ἐκ τοῦ θύρω, θόρω, θύω·* и = *ο. βλ.* Ика́ю). *ἢ, γράω=γάρω, γαρύω* (*φωνῶ, ἠχῶ· πρὸς δὲ τὸ γράω παράκειται καὶ τὸ χάρω, χαίρω, βλ. 'Ρείμ. λ. χάρω*) *μετὰ τοῦ εὐφωνικοῦ ι* (*ἰγράω?*) *ὡς* (*γόνυ, γνύξ*) *ἰγνὺς· θύω, ἰθύω· κτλ.*

*Йдолъ, *εἴδωλον·* (*σημείωσ.* и = *ει.*)

Иду̀, *Σερβ.* Идем (*πορεύομαι*) *ἰτῶ = ἰτάω, ἰτέω, ἀρχ. λτ.* ito, itare (*ὅθεν ἰτητέον· καὶ, ἰτὸς, ἴτης, ἰτὴρ, λτ.* iter) = *ἴω, εἴω, εἶμι, Λιθ.* eimi, einu, *κτλ. ἀπαρέμφ.* Иши. *ἐξ ἀμόρφου θέματος* и = *ἴ—ω, ἴθι, ἰέναι. τὸ δὲ* хожду̀, хожу̀ = hoδῶ (*ὁδὸς*) *ὁδέω, ὁδάω· καὶ* ходъ = hoδ-*ὸς, ὁδὸς. βλ. καὶ* шеду̀.

Иже, яже, еже, *ἵς γε, ἅγε, ὅγε = ὅς γε, ἥγε, ὅγε· ἐκ τοῦ* и, же = *ἰ, ἳς, καὶ δὲ, ἢ, γὲ. 'Εκ τοῦ ἳς καὶ τὸ λτ.* is, ea, id· *καὶ*

Ἴττος = ἴςος (= ἴς τὸς) λτ. (istus) iste, ista, istud (βλ. и́стый). Παῤῥ. ἀρχ. Γρ. his, hit, δοτ. hima, αἰτ. hina, hit, (him, hin, hir) Ὀλλ. het, κτλ. βλ. καὶ онъ.

И́зба. (πενιχρὸν δωμάτιον, οἷον καλύβη) συνήθ. ἴζβα, ἴσβα = ἴσμα (ἵδρυμα, κτίσμα. Ἡσύχ.)

И́звесть = Азбе́сть, ἄσβεςος, Συν. ἀσβέςης, καὶ ἀσβέςη.

Изъ, ἰξ = ἐξ, (ὡς ἰν, εἰν = ἐν) λτ. ex, Γοτθ. us, ἀρχ. Γρ. ûz.

Ика́ю (λύζω), Γλ. hoqueter = ὀχέω, ὀχθέω, ἀχέω (ἐκ τῦ ἄχ, ach. Ῥειμ. λ. ὀχθέω) ὀνοματοποιῖται, ὡς καὶ τὸ λύζω, λύγξ, καὶ λτ. singulto, καὶ τὸ Γρ. schluchzen, kluken (Ἰλλρ. klukati) = κ-λυγγαίνειν, κ-λύζειν (λύγω, λύζω) συγγ. κλύζω, κλώζω, κτλ.

Икра̀ (κνήμη, συνήθ. ἄντζα. 2, ὠὰ ἰχθύος, τὸ συνήθ. χαβιάρι) συγγεν. ἄκρα, ἄκρον· „ ἀκρῶα, σπλάγχνα, ἔντερα, ἀκρωτήρια (Ἡσύχ.) Τὸ Икра̀ οὐκ ἂν παραβληθείη πρὸς τὸ γάρον (οἷον, Ика́ра, ἰγάρ-ον. βλ. Игра́ю). Ἔςι δὲ τὸ γάρον, καὶ ὁ γάρος, οὐ μόνον ὁ τῆς συνηθ. γάρος, ἀλλὰ καὶ εἶδος καρυκεύματος ἰχθυηρῦ, ἔτι δὲ καὶ αὐτὸ τὸ καθ' ἡμᾶς χαβιάριον, ἢ γῦν, τὰ αὐγοτάριχον. „ garum ex intestinis piscium (Πλίν. λα, 7, 8.)· κάλλιςον δὲ τὸ ἐκ τῆς Σκομβραρίας

νήσε (Στράβ. β.), ὡς καὶ νῦν τὸ Ῥωσσικὸν χαβιάριον ἐκ τῶν περὶ τὴν παλαιὰν Παντικαπαίαν χωρῶν, τὸ λεγόμενον τῆς Ἀτζῦς, καὶ τῦ Κερτσίε, καὶ Jenikale, *κτλ. Τὸ δ' ὂν χαβιάριον (Γλ.* caviar, *Ἰτ.* caviale) *οὐ παρὰ τὸ τῆς συνηθ'. χάβαρον, χαβαρικὸν (ὀςρακόδερμον, ἐκ τῦ ἀρχαίε χάραβος, χάραμος, χηραμὸς = κάραβος, παρὰ τὸ χάρω = χαίνω, διὰ τὸ κοῖλον· ὡς καὶ τὸ κάραβος, καραβὶς, ὅθεν καράβιον. ἐκ δὴ τύτου τῦ χάραβος μεταθ. χάβαρος, τὸ χάβαρον· καθὰ καὶ τὸ κάμμαρος=κάμβαρος, κάβαρος, ἐκ τῦ κάραβος), τὸ δὲ χαβιάριον ἐκ τῦ αἰολικ. ὠβιάριον (ὤβεον, ὤϝεον,* ovum, *καὶ ὤϊον, ὠὸν, ὅθεν ὠϊάριον, ὡς ὠάριον· τὸ δὲ ω=α, διὸ καὶ αὐτὸ τὸ ὠὸν, Συνήθ. ἀϝὸν, αὐγὸν. βλ.* **Яицо.** *ὅθεν) ἀβιάριον,* h*αβιάριον,* h = *χ, χαβιάριον. Οὕτω καὶ τὸ ὠοτάριχον, Συνήθ. αὐγοτάραχον.*

Илѝ *καὶ συγκοπ,* иль (и, ли = *ἤ, νὺ. βλ.* ли) = *ἤ, ἠὲ, ἤτοι. — τὸ λτ.* aut=*αὖτε· καὶ Γερ.* oder = *ἀτὰρ, ἤ, ἑτέρως* (Tripart.)

Ильмень *(λίμνη Ῥωσσίας, παρὰ τὸ Νοβογόροδον·) ἰλμὴν, μεταθέσ. ἐκ τῦ, λιμὴν, λιμένη, ὅθεν λίμνη· (λίω,* λiю, *λίβω, λείβω). ἢ συγγ.* илъ.

Иль, *ἰλὺς, εἰλὺς, ὑλίς.* **Иловáтый**, **Иловáтъ**, *ἰλυϝώδης, ἰλυόεις.*

Имáю, *βλ.* Éмлю.

Ймамъ, *'Ρωσσ.* Имѣю (*ἔχω*) *ἄμημι*, *ἀμάω*, *ἄμω* = *ἄβω* (*β* = *μ*) *ἄπω*, *ἅπτω*. [*ἄω*, *αὔω*, *καύω*, *κάπω*, *λτ.* capio, *χαύω*, haveo, habeo. *καὶ* (*ἔω*, *εὔω*) *ἕπω*, *π*=*κ*, *ἔκω*, *ἔχω*, *κτλ.* *Παῤῥ.* *Γρμ.* haften, heften.] *βλ.* éмлю.

*Ймнъ, *ὕμνος* (и = *υ*)· *καὶ* Гимнъ, *ἐκ τȣ̃ λτ.* hymnus.

Ймя (*ὄνομα*) *λτ.* nomen *Γρ.* Name, *Περ.* nam, *'Ινδ.* naman, *κτλ.* [*'Εκ τȣ̃ ὄνομα*, *συγκοπῇ*, *ὄνμα* (*ὡς ἄγημα*, *ἄγεμα*, agmen·) *μεταθ.* *νόμα*, *τὸ λτ.* nomen, *Γρμ.* Name. *ἐκ δὲ τȣ̃ αἰολ.* *ὄνυμα* (= *ὄνομα*) *συγκοπῇ καὶ μεταθέσ.* *ὔνμα*, *ἀποβολῇ τȣ ν*, *ὕμα*, *τὸ* имя (*ὡς*, пять, *πέ*(*ν*)*τε*· мята, *μέ*(*ν*)*θα*, mentha). *Αὐτὸ δὲ τὸ ὄνομα*, *ἐκ τȣ̃ ὄνω*, *ἄνω*, (*φέρω*, *ὅθεν ὄνος*, *λτ.* honos, -nor, *αἶνος*)=*φόρημα*, *γνώρισμα χαρακτηριστικὸν*, *ὃ διὰ στόματος φέρεται*, quod ore fertur. *βλ.* *'Ρείμ. λ.* *ὄνω*]. Именýю, *ὀνομαίνω*, *ὀνομάζω*, *κτλ.*

Йней (*πάχνη*) *ἀόνη*, *μεταθ.* *ἀνόη*? (*ἐκ τȣ̃ ἄω*, *ἀόνη*, *αἰόνη*, *αἰονάω*· *καὶ ἄω*, *ἄνω*, *αἴνω*, *ὅθεν διαίνω* = *ὑγραίνω*, *νοτίζω*.)

Иный, Инóй, Йнъ, (*ἄλλος*) *ἴν* = *εἴν*, *εἶνς*, *ἕνς*, *Κρῆτες*. [*τὸ δὲ ἕνς*, *ἡ ἀρχαία ὀνομαστικ.* *τȣ̃ ἑνὸς*, *ὅθεν μετεπλάσθη τὸ εἷς*, *ὡς ἐκ τῶν εἷς ενς καὶ λτ.* eus, *αἰολικῶν καὶ*

παρ' Ἀργείοις καὶ Κρησὶ μάλιςα συνήθων μετοχῶν(*Ἐυςάθ.Ἰλ. σελ.* 725), *μετεπλάσθη ἡ εἰς εις κατάληξ· οἷον, τιθένς, τιθείς, ντλ.*] = *ἑνὸς, ὅθεν καὶ* (*ἕνιος*) *ἕνιοι* (*οὐκ ἀπὸ τῦ ἕνι, δϊ. οὕτω καὶ τὸ Γρ.* einige, *ἐκ τῦ* einer). *Ἐκ τῦ ἷς, ϳἷς, καὶ τὸ τὶς. τὸ δὲ λτ.* alius (*Κελτικ.* al, all)=*ἄλλος* (*ἅς, φύλλον*, folium), *καὶ τὸ* alter=*ἀλλότερος* (*ἀλλότριος, ἀλλοῖος*), *ὃκ* = *ἅτερος*=*ἕτερος, Γρμ.* anderer, *Γοτθ.* anthar, *Ἰσλ·* annar, *Ἀγγ.* other, *Γλ.* autre, *Σκρ.* andara, etoron· *κτλ. ὡς πάλιν ἕτερος ἅτερος* (*ὅτερος, ὅθεν πότερος*), *λτ.* uter (alteruter), *Ιτθ.* hwathar, *Ἀγγλ.* whether, *Αγσξ.* hveder, *Γρ.* wäder, weder, Jetweder, Jeder, *Σλαβ.* ктєрѣ. *κτλ.* Иногда (*ἄλλοτε, ποτέ*) *ἔνοϜτα*=*ἐνίοτα*=*ἐνίοτε.* (*βλ. Ρείμ. λ. ἅτερος, θάτερος, ἔνιοι.*)

Инокъ (*μοναχὸς*), *οἶνος*=*οἶνος, οἰνὸς, οἶος, ἴνος, ἴος, εἷς, λτ.* œnus, unus, *κτλ.* (*κατὰ Δοβρόβισκ. ἐξ ἀποκοπῆς τῦ* единокъ.)

Ирха (*βύρσα*), (*εἵρχα, ἕρχα*)=*ἕρχος, καὶ τέρχος, λτ.* tergum, *τέρφος, ςέρφος, ςέρχος.* (*βλ. Ῥείμ. λ. ςέρφος, τέρφος*)· *τὸ* ирха *θηλυκ.* = *ὀδετέρ. ἔρχος· ὡς* горà = *ὄρος, κτλ.*

Искра (*σπινθήρ*) *ἐκ τῦ* ис (изъ), крéшу (*χρέσσω, βλ. τὴν λέξ.*), *οἷον ἐξ—χραῦσις* (*ἐκ τῆς χραύσεως ῥηγνύμενον*).

Искренній, Искръ (*εἰλικρινὴς, καθαρός.* 2, *Σλαβ.* = *πλησίον*), *ἐκ τῦ* изъ (ис), края, крáй = *ἐξ ἄκρας, ἐξ ὁρίων*=(*ὅμορος*), = *γείτων* (*ὅθεν*

εἰλικρινὴς, ὡς γείτων)· καθὰ καὶ Искръ, Σλαβ.= σχεδὸν (ἐκ τῦ σύνεγγυς), παρὰ τὸ, Крóю (=κρίνω, ἐκ—κρινὴς), βλ. Крáй (ὗτω καὶ, Выспрь ἐκ τῦ Выспарю. Одръ ἐκ τῦ О-дремать). οὐ γὰρ τὸ Искръ παρὰ τὸ Крыю (= От-крытый).

*Исполáть (χυδαῖον. = εὖγε! καλῶς!) ἐκ τῦ συνήθ. εἰσπολλάτη, σπολλάτη=εἰς πολλὰ ἔτη.

Исполúнъ (γίγας), ἰσπηλὸς = ἰψηλὸς, αἰολ. ἀντὶ, ὑψηλὸς (ὡς, σποδὸς, πσοδὸς, ψοθὸς). ἢ ис (из), καὶ пóлнъ = ἔκπλεως (ἔκπολλος)= ὑπέρπολυς, ὑπερμεγέθης.

Йстый, йстая, йстое (αὐτὸς, τὴ, τὸ) ἶςος (ἶς, τὸς), καὶ ἴττος (Ἡσύχ.), λ. iste (βλ. Иже).

Йстина, Йстинна (ἀλήθεια), Йстинный, Йстиненъ (ἀληθὴς), = ἐτανὸς, (οἷον, ἐςανὸς, νὴ), ἐτεανὸς, ἐτεὸς, ἐτὸς, ἐτὺς, ἐτήτυμος (ἀληθής· ἐκ τῦ ἔω, εἰμι, ἐςὶ, Есть). ὁ Ἡσύχ. ἔχει καὶ, ἴττεον, ὀσία. Ἠλεῖοι. (= ἔσσιον, ἐσσία=ὀσία, ὅσιον)· βλ. Прáвый.

Ищỳ (ζητῶ) ἀπαρ. искáть (ὡς ἐκ τῦ искỳ) ἀξιῶ? (τὸ Γοτθ. haitan=αἰτεῖν). Πρβλ, Γρμ. heischen (ἐφίεσθαι, ζητεῖν), Κτσξ. esken, eschen (παρακαλεῖν), Σβκ. æska, κτλ. (βλ. Adelung. λ. heischen). Ἢ ἴσχω (ἰσχάω, ἰσχάνω, ἰσχανάω) ἐκ τῦ σχέω, χέω, χαύω, κάπω, λτ. cupio.

I.

I, ı (ἴ) = I, ι· καὶ = ει, καὶ οι, καὶ υ. — ı̃ = ι′ (10). ‚I = ‚ι (10000).

*Іакѵ́нѳъ, Іере́й, Ікосъ, Ірмо́съ = ὑάκινθος, ἱερέης (ἱερεὺς), οἶκος, εἱρμός (Ἐκκλ.)· καὶ πᾶσαι αἱ ἀπὸ τούτȣ τοῦ ςοιχείου ἀρχόμεναι λέξεις, ξενικαὶ, καὶ ἐξαιρέτως Ἑλληνικαὶ (βλ. Ἀλφάβ.).

К.

К, к. (Ка́ко, κάκω) = Κ, κ· καὶ γ, καὶ χ. — К҃ = κ́ (20). ҂К = ͵κ (20000).

Каба́къ (καπηλεῖον) Γλ. cabaret (κάβαξ, κάβακος) = κάβος, καβός = καυός, χαυός, λτ. cavus (κοῖλος), ὅθεν μέσ. λτ. gavia, Σ. κάβια. (ἐκ τȣ̃ καύω, κάβω, κάπω, ὅθεν καὶ, κάπη, κάπηλος, καπηλὶς, λτ. caupo, copa) βλ. Ка́пище.

*Ка́дь, κάδος.

Ка́вка, cawca, Βοεμ = κάβηξ, καύηξ, καύης (πτηνὸν) λτ. gavia· καὶ κήξ, κῆϋξ, λτ. ceyx.

Кажду̀, Кажу̀ (θυμιῶ) κάσδω, κάζω = κέζω (παρακείμ. κέκοδα, ὅθεν κοδομὴ, κτλ. Ῥείμ. λ. κάω) = καύω, κάω, κέω, καίω [καὶ κάω, κάνω, κάνδω (ὡς τένω, τένδω, tendo) λτ. cano (canesco) cando, candeo, καὶ, γάνδω = λάμπω (Ἡσύχ.), ὡς καὶ κένδω (λτ. cendo, accendo), διὸ καὶ τὸ Гнѣту̀ = κένδω, γένδω μεταθ. γνέδω· ἢ γάνδω, γνάδω, γναίδω (βλ. Гнѣту́). ὅθεν κανδάων, κάνδαος = Ἄρης (= δαΐς, ἡ καυςειρὰ μάχη), καὶ κάνδαρος = ἄνθραξ.]

* *

Кадило (*θυμίαμα*) *οἷον κάνδηλον, κάνδηρον = κηϖὸν· ὡς καὶ κανδήλα, λτ.* candela=Кандило (*λύχνος, ὡς καιόμενος καὶ φαίνων.*)

Каждый, Каждой, *ἕ-καςος, Γλ.* chac-un, *'Ιτ.* ciasc-uno.

Какать, *Βοεμ. κακκᾷν, λτ.* cacare, *'Αγγ,* to cack, *Γρ.* kacken, *κτλ.*

Кажу (*θλάω, πηρόω*) *κάζω* (*=χάζω, σχάζω, κάω, κέω*) *κεάζω, καὶ, κέζω* (*ὅθεν κεςός*). Каженикъ (*εὐνοῦχος*) *καςὸς* (*σχαςὸς*) *κασθεὶς, κεασθεὶς* (*ὡς τὸ θλαδίας*). Искажаю (*εὐνουχίζω*) *ἐξ, κάζω, ἐκσχάζω* (*ἐκσχίζω.*) Проказа (*λέπρα*). Прокаженный (*λεπρὸς· ὡς τὸ λώβη, λωβὸς = πηρὸς, καὶ λεπρὸς*). *Τὸ κάζω, ἐκ τοῦ κάω, ὅθεν καὶ σκάω, σκέω, καὶ κσέω, κσάω, κσέσις, = ξέσις, ξέω, ξάω = ψάω,* (*πσ = κσ*) *ψώω, ψώρα.*

Кажу (*τιμωρῶ*) *συγγενὲς τοῦ προηγουμένου κάζω, κάσδω, λτ.* (casto) castigo· *καὶ κάζω, κέζω, κάδω, κήδω, κέδω,* caedo. *ὅθεν* Накажу, Наказываю, *κτλ.*

Кажу [*δείκνυμι. 2, λέγω· συνηθέςρ.* Скажу, Скаэую — *ἐν τοῖς συνθέτοις=ἀποδείκνυμι, γνωρίζω, γνωςοποιῶ, νουθετῶ, κελεύω, ὅθεν καὶ,* указъ, *κέλευσμα· καὶ Βενδ.* kasam, *κελεύω· συγγεν. Γρμ.* heisse, *καλῶ, κελεύω· ἐκ τοῦ ἀπηρχαιωμένου,* chedan, quedan = *λέγειν, καὶ ἀρχ. λατ.* cedo = *λέγω, φράζω* (*καὶ τὸ* cito?) *βλ.* Adelung. *λ.* heissen] *κά-*

ζω=δάζω, μλ. δάξω, ὅθεν δάσκω, διδάσκω, καὶ Συνήθ. παρά τισι τῶν Θετταλῶν, δεδάζω. [ἐκ τȣ̃ ἄω, Ϝάω (φάω) προσλήψει τȣ̃ πνευματισμȣ̃ δ, δάω, δαίω, δάζω, κατ' ἄλλην δὲ διάλεκτ. μετὰ τȣ̃ πνευματισμ. κ, κάω, κάω, κάζω, (καὶ κάδω, κήδω, κέδω, λτ. cedo). οὕτω καὶ τὸ καίω, καύω=δαίω; δαύω, ἐκ τȣ̃ αὔω· καὶ ἐκ τȣ̃ ἴω, τὸ κίω κίκω=δίω, δίκω. (βλ. 'Ρείμ. λ. δαύω). ὥςε τὸ Кажу, κάζω = δάζω, διδάζω (— σκω) καὶ = δείκνυμι (ἐκ τȣ̃ δείκω, ὅθεν καὶ τὸ λτ. dico, dicere = λέγω, καὶ dīco, dicare, indico = δείκνυμι). Πρόσθες καὶ τὸ „ἐκέκαςο ἰθύνειν = ἐδεδήει, δεδιδαγμένος ἦν, ἠπίςατο, ἐκ τȣ̃ κάζω = λαμπρύνω, φαίνω, ὡς ἀπὸ τȣ̃ κάω, καίω ('Ρείμερ.). Εἴη δ' ἂν τὸ Кажу καὶ = ϳάζω, βάζω, φάζω, φάσκω, ὡς καὶ τὸ κῦδος, κυδάω, — άζω, ἐκ τȣ̃ αὔω (ἄω) αὖδος, αὐδή, αὖχος, εὖχος ϳεῦδος (κεῦδος). Εἰ δέ τις τὸ λτ. cedo φαίη = κέλω (d = λ, ὡς, adeps = ἄλειψ, ἄλιφα), ὅθεν κελεύω, κτλ. ἐχ ἕξει καὶ τὸ Кажу συνᾷδον καὶ συμπαρακολȣθεῖν ὁμαλῶς.]

Кажу, βλ. Каждý.

*Казна, τὸ Περσικ· καὶ Τȣρκικ. χαζινέ, χαζνέ. Ἐξελληνίσθη, γάζα. Казначéй, Περσ. χαζναδὰρ = γαζοφύλαξ.

Какíй (τίς, ποῖος) κοῖος, (διπλασ. κοκοῖος, ὡς κάβη, κακκάβη). Káко, какъ (πῶς) κῶς (δι-

πλασ. κόκως. ἢ, ὄκως, ὀκοῖος, μετὰ τȣ̃ πνευματισμȣ̃ κ, οἷον, κόκως, κοκοῖος· (ο=α).

*Каланчà, τὸ Ταταρικ. καὶ Τȣρκικ. kalantza (πύργος τείχȣς· 2, ξύλινον οἰκημάτιον). ἔξεςι παραβλ. τὸ καλιὰ, -λίδιον, κάλινος (κᾶλον= ξύλον)?

Калáчъ, Βοεμ. kolás, Πολ. kolacz (εἶδος ἄρτȣ κυκλοτερȣ̃ς, ὡς τὸ κολλίκιον, ἀλλὰ πρὸς τὴν βάσιν ὀγκηρȣ̃ καὶ παχυτέρȣ· τȣ́τȣ τοῦ εἴδους κάλλιςοι οἱ τῶν τῆς Μόσκας ἀρτοπόπων, καὶ ἥδιςοι παρὰ τοῖς κολλικοφάγοις·) κόλλαξ (κολάξ) κόλληξ, καὶ κόληξ, κόλιξ, κόλλιξ, κολλίκιον = κολλύρα, συνήθ. κολλȣ́ρα, (παρὰ τὸ κολὸς κοῖλος). Ἢ ἐκ τȣ̃ κάλαθος (κάλαθȣς, καλάτς) ὡς ἐκ τοῦ σχήματος. καλαθίσκῳ γὰρ κυκλοτερῆ λαβὴν ἔχοντι παρεμφερὲς τὸ Калáчъ). πρὸς τȣ̃το παραβάλλȣσι τινὲς τὸ Περσ. giulatz, Ἑβρ. chulah. (βλ. καὶ Adelung. λ. kloss). τὸ δὲ Γρμ. klatschen (κλάζειν = πλάζειν, πλήσσειν) ὀνοματοποιΐα πάντῃ ἀσύμφωνος πρὸς τὸ Калачъ.

Калбасà (ἀλλᾶς) χολϜὰς, χολὰς· ἢ καλϜᾶς, καλλᾶς, γαλλᾶς (ἀλλᾶς· γ, καὶ κ=Ϝ) ἐκ τȣ̃ ἄλω, ἔλω, ἑλίσσω? ὅθεν καὶ γάλλια (Ϝάλλια) καὶ κάλια, καλίδια=ἔντερα. Κύπριοι. (Ἡσύχ.) καὶ τὸ Γρμ. kaldauen = ἐντόσθια. τὸ δὲ Würst (ἀλλᾶς, Σ. λȣκάνικον, ἐκ τȣ̃ λτ. lucanicum) συγγεν. λτ. farcimen, fartum, Γλ.

farce, = φᾶρκτὸν, φρακτὸν (ὡς τὸ Σ. παραγεμιςὸν.)

Калѣка (κυλλὸς, χωλὸς). Калѣчу (χωλαίνω, κυλλόω) οἷον χάλαξ, χαλάζω = χαλάω, χάλω, χάω, ὅθεν χαολὸς, συγκ. χωλὸς. Ἐκ τȣ̃ χάλω, πȣ̃ς, καὶ τὸ χαλαίπȣς = κυλλόπȣς, κυλλοποδίων. Ἢ, κύλλω, κυλλὸς (συνήθ. κȣλὸς, ὑποκορ. κȣλάκης.) τὸ δὲ λτ. claudus ἐκ τȣ̃ κλαύω = κλάω, κλάζω, κλαυὸς (παρενθ. d, κλαυδὸς) κλαβὸς καὶ, κλαμβὸς = πηρὸς. πιθανώτ. δὲ καὶ τὸ Калѣка, Калѣчу ἐκ τȣ̃ αὐτȣ̃ κλάζω (κλάξ, κλακὸς). βλ. Клекѹ́, καὶ Кóлча.

Калита̀ (βαλάντιον· οἷον, καλύτα, τ = π· ὡς πέσσυρα, τέσσαρα, καὶ κόττω = κόπτω) = καλύπα (κάλπα, κάλπη) καλύβα, καλύβιον, ὅθεν συνήθ. καλύφιον, κολȣ́φιον. [καλύβω, καλύπτω, καὶ καλύσσω, ὅθεν κάλυξ, κάλυκος, κτλ. κοιλότητος σημαντικά. Τὸ θέμα γλάφω γλύφω (παρενθ'. γαλύφω) καλύβω (κελύφω) κελύπτω, κέλυφος, κελέβη, (κολύφω) κολύφανον, κτλ.]

Калитка (θυρὶς πρὸς πύλῃ μεγάλῃ) συγγενὲς κλῆθρα, κλᾶθρα, κλεῖθρον, κλειθρίον. λτ. clathrum· ὡς ἐκ τȣ̃ Калита = κλιτὴ (κλίω, κλείω).

*Калихъ, kalich, Βοεμ. καὶ kielich, Πολ. = κύλιξ, λτ. calix, Γρ. Kelch, Σβ. kalk. (Tripart. pag. 74.)

Калоша, πληθ. ши, ὡς ἐκ τȣ̃ Калошь (ἐμβάδες, ἃς ἔξωθεν τῶν ὑποδημάτων, ὥρᾳ χειμῶνος

εἰώθασιν ὑποδεῖσθαι, ψύχους καὶ πηλῦ ἰλυάδυς ἀλεξητήρια, οἱ τὰς προσβοῤῥοτέρας χώρας κατοικῦντες· καὶ παρὰ τοῖς αὐτόθι Ἕλλησι, καλόσια, συγγ. κάλτιος, καλτίκια, καλίκια, καλλίγια (ὅθεν Σ. καλλιγόνω, καλλιγάρις) = *λτ.* calceus (*παρ' ὃ καὶ ἡ Σ. κάλτσα. τὸ δὲ Ῥωμαϊκὸν* calceus = *ὑπόδημα κοῖλον· καὶ* калошь — лоша, *οἷον, κάλσος, κάλοσος, — λόσιον). βλ. Ῥείμ. λ. κάλτιος.*

Кальѧ̀ (*εἶδος ἐδέσματος*) *κόλον* (*τροφή*).

Калю̀ (*πυρόω, βάφω σίδηρον, ξηραίνω*) *κάλω, κήλω, (ὅθεν κήλεος* = *καυςικὸς*, Калéный· *καὶ κᾶλον* = *ξηρὸν ξύλον*). *Πρβλ. λτ.* caleo, calor (*ἐκ τῦ κάω, καίω, κάλω· ὅθεν καὶ τὰ, καλὸς, κάλλος, κτλ. βλ. Ῥείμ.*)

Ка́ля (*ξύλυ τεμμάχιον*), *κᾶλον, κάλιον, ὑποκορις. βλ.* Калю̀. *ἤ, σ-χάλη (σχαλὶς)* = *σχίδα,-ζα.*

Каля́каю (*φλυαρῶ*) *κολωϜάω (κολωγάω, κολωκάω)* = *κολωβάω (β καὶ γ* = *Ϝ), κολουβάω· „ κολυβᾷ, θορυβεῖ. Λάκωνες* (*Ἡσύχ*). = *κολῳῶ (κολοιῶ), παρὰ τὸ κολοιὸς, ἡ συνήθ. κολακῦδα.*

***Ка́мара, Ка́мера**, *λτ.* camara, *Ἰτ.* camera, *Γρ.* Kamer, *καμάρα (κάμω,* = *κάμμω* = *κάμβω, κάβω, καύω·) καὶ καμάριον (ὅθεν καὶ τὸ Σ. κεμέριον). Πρβλ. καὶ Γρ.* Zimmer, *βλ.* Камóра.

***Каме́дь**, *ἐκ τῦ κομμίδιον, συνήθ. κομμίδι* = *κόμμι· λτ.* gummi.

Кáмень (*λίϑος*) *Γϱ.* Kamm. *Παϱάβ.* *Γλ.* camée. *λτ.* gemma, *γέμμα* (*βλ.* Adelung. *λ.* Kamm.) *γόμος*, *κόμος*. [*Ἡ ἰδέα*, *ἢ τὸ*, *τί ἦν εἶναι τȣ̃ ὀνόματος ἐμφαίνει πεπηγός τι*, *καὶ πλῆϱες*, *γόμφωμα μοϱίων συνεχῶν καὶ συμπεφυκότων· ὅϑεν εἴη ἂν τὸ* Кáмень, *καὶ ἄλλως*, *Σλαβον*. Кáмы, *συγγεν· τȣ̃ κάμω=κάβω* (*μ=β*), *κάπω*, *κάμβω*, *ὅϑεν καὶ τὸ κόμω*, *κόμβω*, *κόμβος*, *κόμμος* (*οἷον κόμμη*, *κάμμη*, кáмы = *καμβὴ*, *γαμφὴ*, *γόμφος*, *γαμπτὸν σῶμα*. *πϱβλ. τὸ*, *λίϑος*, *λᾶας*, *λᾶϊς*, *ἐκ τȣ̃ λάβω=κάπτω*. *βλ.* Хлѣбъ, *καὶ* '*Ρειμ. λ. κόμω*). *Ἐκ τȣ̃ ϑέματος καύω*, *κάω = γάω*, *γέω*, *ὅϑεν καὶ τὸ γέμω*, *παϱ' ὃ τὸ γέμμα*, (*ὅπεϱ ὡς Ἑλληνικὸν πιϑανώτατα παϱαϱαβάλλει ὁ* Adelung *πϱὸς τὸ* Kamm.). *Ἐκ δὲ τȣ̃* кáмы *τὸ* кáмень, *οἷον*, *κάμμινος*, *κάμνος κόμνος*, *ἀντὶ*; *κόμμος* (*μμ=μν.*). *Ἄλλο δὲ τὸ λτ.* cæmentum (*χάληξ*) *ἐκ τȣ̃* cædo. *Βόσσ.*]

Кáмо, (*πȣ̃*=Ка, *καὶ* мо, *κατάληξ.*) *κᾳ̃=πᾳ̃*, *πῆ* (*βλ.* тамо.)

Камóра (*πϱοσῳδία γϱαμματικ. ἡ πεϱισσωμένη*). *καμάϱα* (*διὰ τὸ σχῆμα· ὡς τὸ καμπύλη*, *ἐλλειπτ. γϱαμμὴ.*) *βλ.* Камáра.

*Канáлъ (*διώϱυξ.*) *καὶ συνήϑ. κανάλι*, *τὸ λτ.* canalis, *Γαλ.* canal, *Γϱ.* Kanal, *κτλ. καὶ τȣ̃το ἐκ τȣ̃ κάνα*, *κάννα* (*κάλαμος*), *ὅϑεν λτ.* canna, *παϱὰ τὸ κάνω=χάνω*, *χαύω*, *διὰ*

τὸ κοῖλον καὶ σωληνοειδές· ὅθεν καὶ τὰ τῆς Συν. καννίον (καὶ ἄλλως, καλάμιον ποδὸς, τὸ τȣ͂ σκέλȣς ὀςȣ͂ν) καὶ κάνναλος, κτλ. καὶ τὸ Γλ. canon, *'Ιτ.* cannone, *τὸ πολεμικὸν καννόνιον.*

Кандалы̀ (*ποδοκάκη, ἅλυσις ποδῶν*) *σκάνδαλα* (*σκάζω, σκάδω, σκάνδω*)· *καὶ „ κάνδαλοι, κωλοβάθραι* (*'Ησύχ.*)

Кандѝло, *βλ.* Каждỳ.

*Канифо́ль, *Γαλ.* Colophane, *κτλ. Κολοφώνιον, Κολοφωνία* (*ἐλλειπτικ. ῥητίνη, ἐκ Κολοφῶνος.*) *Σημείωσ· λ = ν· κατὰ μετάθ.*

Ка́нна (*εἶδος μέτρου ὑγρῶν·*) *κάνας, κάνης, κάναςρον* (*κάνεον*), *ὅθεν καὶ ἡ Συν. κανάτα, καὶ τὸ κανίον* (*ῥακοδόχον σκεῦος*) *κτλ.*

Ка́ну (*ςαλάζω*) *χάνω, ἐκ τȣ͂ χάω = χέω, χύω = χύνω,* (*ὡς καὶ χόω, χώω, χώνω, ὅθεν χωννύω, κτλ.*) *συγγεν.* Ка́плю.

Ка́па, *βλ.* Ка́пище.

*Ка́персы, *κάππαρις, καππάρεως καρπὸς, Γρμ.* Kapers. *Γλ.* câpre.

Ка́пище (*ναὸς εἰδώλων, βωμὸς, εἰδωλεῖον. τὸ θέμα* Кап, *καὶ κατάληξ.* ище.) *συγγ.* kapella, *Γλ.* chapelle. *παράβλ. καπίθη, κάπετος, κάπη, κάψα, κτλ. ἐκ τȣ͂ κάπω, κάβω, καύω, λτ.* cavo. *κτλ. Καὺ, κὰβ, κὲβ, πρωτότυποι φωναὶ, ἐν πολλαῖς γλώσσαις καὶ τῆς 'Ασίας καὶ τῆς Εὐρώπης σημαίνȣσαι, κατὰ διαφόρȣς καταλήξεις, κοῖλόν τι, ἢ κάλυμμα· οὕτω*

τὸ 'Εβρ. κάβ, καὶ Γραφικ. κάβος=κάδος (καύω, καὶ χαύω, χάδω· ὅθεν τὸ κάδος) καὶ κάβη, κακκάβη, κάκκαβος, καὶ καυὸς (βλ. Кабáкъ) κτλ. καὶ πάλιν 'Εβρ. gaphaph, kaphaph = καύειν, χαύειν, κεύθειν (καλύπτειν)· ὡσαύτως καὶ τὸ Кáпа, ἐκ τοῦ μέσ. λατ. capa, cappa (κάλυμμα κεφαλῆς) Γρμ. Kappe, Käppchen, Γλ. cape, capote, capuce, κτλ. καὶ συνήθ. κάππα (ἐριοῦν ἀγροίκων ἱμάτιον), καὶ καππάσιον (κεφαλόδεσμα)· ὡς καὶ „ κάππα, καὶ καππάτια, γυναικεῖα ἱμάτια ('Ησύχ.) Σ. καββάδια· καὶ, „ κυπασὶς=χιτωνίσκος (ἐκ τοῦ κυπὴ, κυβὴ, κύω=καύω, ὅθεν καὶ κύτος, κύθος, κιθὼν, χιτὼν· διὰ τὸ κοῖλον δηλαδὴ τοῦ ἱματίου, ὡς καὶ τὸ ἔνδυμα ἐκ τοῦ δύω, ἐνδύω, δύομαι, Σ. χώνομαι). Παῤβλ. καὶ τὸ τῆς Σ. καπανίτσα (οἷος ὁ ἐπενδύτης τῶν 'Ηγεμόνων τῆς Δακίας). πρόσθες καὶ τὸ Περσ. καὶ Τουρκ. καφτάν. κτλ. Εἰς ταύτην τὴν συγγένειαν ἀνήκει καὶ τὸ Кáпище (ὡς κοῖλόν τι χωρητικὸν) κατὰ τὸ, καπίθη.

*Каплýнъ (Капýн· τὸ λ. ἐπενθετ.) κάπων, Συν. καπώνιον· τὸ λτ. capo, (ἐκ τοῦ μέσ. λτ. capo = κόπω, κόπτω), 'Ιλλυρ. Копушъ, Γρ. Kapaun, Γλ. chapon, κτλ.

Кáплю, Кáпаю (ϛάζω, ὡς ἐκ τοῦ Кáпу) οἷον κάπω, καύω=χαύω, χάϜω, χάω, χέω· συγγεν. Кáну. [Ἄλλο τὸ κάπω = πνέω, ἐκ τοῦ αὔω, ἄπω, ἄπος (μετὰ τοῦ πνευματισμοῦ,

κάπω, κάπος) *ἄπορ, Ϝάπορ. λτ.* vapor (*ἀτμὸς*) *ὡς καὶ ἐκ τῦ κάπος, καπνός.*] *Ἡ συγγεν·* Киплю?

Карéта (*εἶδος ὀχήματος. Συνήθ. καῤῥέτα, καρότζα, Γλ.* carrosse) *συγγεν. λτ.* carrus, carruca, currus, *Γρ.* Karre, *'Ιτ.* carro, *Γλ.* char, *κάῤῥον* (*Ἔσδρ. Ε*, 55) *καὶ καρῦχος, καρὸχα,* *καὶ „ κάραρυς, κατήρης ἅμαξα* (*Ἡσύχ.*)

Кáра (*ποινή*). Карáю (*τιμωρῶ*) *κάρω* (*κέρω, κεραΐζω*) *κάρσις, καὶ „ κάρνη, ζημία* (*Ἡσύχ.*) *Πρβλ. Ἑβρ.* karath, *βλάπτω, φθείρω.*

Кáркаю (*κρώζω*) *καρκάω* (*καρκαίρω*) = *κράκω, κράγω, κράζω. Γρ.* krächtzen, *Γλ.* croasser, *μέσ. λτ.* cracare, crocitare, gracitare, *κτλ.* (*ὀνοματοπ. ἐκ τῦ κρὰ, κρὸ, ὅθεν καὶ κρώζω, Γρμ.* grotzen) *συγγ.* Кéркаю.

*Карнйзъ, *Γρμ.* Karnies, *Γλ.* corniche, *'Ιτ.* cornice, *λτ.* coronis, *κορωνίς.*

Карпéтка (*προπόδιον, καὶ κάλτσα, Συνήθ. βλ.* Калóша.) *ἴσ. καρπατίνη, καρβατίνη* (*ὡς ἐκ τῦ* Карпéта, *καρπάτα.*)

*Кáрта, *λτ.* carta, charta, *Γλ.* carte, *Γρ.* Kart, *Συνήθ. χάρτα* (*ἐκ τῦ χάρτης, χαρτὸς, χαράσσω, χάρω·*) *ὅθεν* Картйна (*εἰκὼν*) *χαρτίνη,* (*ὡς ἐπὶ χάρτυ μάλιςα χαρασσομένη.*)

Карáбкаюсь (*ἀναῤῥιχῶμαι, Γλ.* grimper) = *γράμπω, γράμπτω, γράπω* (*εἰ μὴ, παρὰ τὸ σκηρίπτω, κηρίπτω-πω*) = *Ϝράπω* = *κάρπω,*

λτ. carpo, κτλ. παρενθ. α, καράπω, (ὡς κάῤῥαξον, κάραξον = κράξον. Πάφιοι. 'Ησύχ.) π=β (καράβω, καράβγω, Карáпку, Карáбкаю, ὡς συνήθ. σκύβγω, νίβγω μετὰ τῦ F,=νίβω, σκύβω). Τὸ θέμα, ἄρπω, ὅθεν καὶ μάρπω, μάρπτω (μράπτω) βράπτω· (τὸ συνήθ. γραπατζόνω-νομαι, βλ. царáпаю). τὸ δὲ τῆς συνηθ. σκαντσερόνω, παρέφθαρται ἐκ τοῦ σκανδυρόω, σκανδυρός (ὅθεν τὰ Σκάνδυρα Σ. Σκάντσερα.) σκανδὸς, παρὰ τὸ σκάνδω (ὅθεν τὸ λτ. scando= ἀναβαίνω ἀναῤῥιχῶμαι· ἀφ' ἆ τὰ σύνθετα, ascendo, descendo)=σκάμβω (β=δ. ὡς σκάμβυξ, καὶ σκάνδυξ· βλ. 'Ησύχ. καὶ 'Ρείμ. λ. σκήπτω, καὶ σκανδάληθρον.) σκαμβὸς=κάμβω (κάβω) κάμπτω, καμβὸς, καμπτὸς, καμψός (ὅτι οἱ ἀναῤῥιχώμενοι συγκάμπτονται καὶ συςρέφονται, καὶ οἷον σκάζεσι, σκηριπτόμενοι χερσὶ καὶ ποσὶ πρὸς τὴν ἀνάβασιν). 'Εκ τῦ σκαμβὸς, παράγεται τὸ σκαμβηλὸς καὶ σκαμβηρὸς· ὅθεν καὶ ῥῆμα σκαμβηρίζω ('Ησύχ.) σκαμβηρόω σκαμβηλόω, ἀφ' ἆ πάλιν τὸ παρεφθαρμένον τῆς συνηθ. παρὰ τοῖς 'Ηπειρώταις καὶ 'Ιωαννίταις σκαρβελόνω (ἀναῤῥιχῶμαι.) βλ. Грáбли.

Карпáвый, Карпáвъ (ψελλὸς) οἷον, κάρθας (κάρτας) κέρθας = κέρθος. ὀνοματοποιΐαι, κατὰ τὰ κόραξ, κρέξ, κέρβερος, κάρβαρος, κρώζω, κρέκω, κτλ. ὡς καὶ τὸ ψελλὸς, ἐκ τῦ ψέλλω, ψέλω, κτλ.)

Карша (*δένδρον πεσὸν ἐν ποταμῷ, ἐμποδίζον τὴν διάπλευσιν.*) *συγγεν. Πολ.* karcz (*κορμὸς, ϛέλεχος, καυλὸς. Βοεμ.* крч.) *ὅθεν Σερβ. καὶ Βοεμ.* крчити, крчем (*ὡς ἐκ τȣ̃* керчу, карчу.) carczować, *Πολων·* (*ἐκριζȣ̃ν, τέμνειν δάσος*) *κάρσω, κέρσω,* (*κάρω, κέρω, κείρω*) *κόρσης, καρτὸς, κτλ. ἐκ τȣ̃ κέρω, κείρω καὶ τὸ κορμὸς, αἰολ. κορπὸς, ὅθεν λτ.* corpus. *ἴσως συγγεν. καὶ τὸ ἀρχ. Γρ.* schrot, *ἐκ τȣ̃* schroten· *ἢ τȣ̃το=κ-ρώσσειν, ῥάσσειν, ἀράσσειν-ττειν. βλ.* Корнаю, *καὶ* Крошу̀.

Касаюсь (*ἅπτομαι ἐκ τȣ̃* Касаю, *κασάω*) = *κσάω, ξάω,* (*ξ = ψ*) = *ψάω, ψαύω.* [*Μεταξὺ τῶν διπλῶν ξ, καὶ ψ, παρεμβάλλȣσιν ἐνίοτε φωνῆεν οἱ Σλάβοι, ὡς καὶ ἐν τῷ* песокъ (*ψῶκος*). *βλ. καὶ* Кислый· *ὅτι δὲ τὸ ξάω = ψάω, βλ. Ῥειμ. ϛοιχ.* Κ.]

*Катаракть, *καταῤῥάκτης* (*Γραφ. Σημείωσαι τὴν ἀποκοπὴν καὶ τοῦ μακροῦ, ης.*)

*Каторга, *κάτεργον.* (*Βυζαντινοί.*)

Качаю (*δονέω, λικνίζω·*). Качель (*αἰώρα, συνήθ. κούνια*). Качу̀, *κυλίω, καὶ* Катаю, *λτ.* quatio, quasso, quatto=*αἰολ· κόττω, κοττέω,* Каташо, (*ὡς ἐκ τȣ̃* Кату̀) *κόσσω,* (*κϝόσσω, κϝόττω*)=*κόπτω. Ἢ συγγεν.* скачу̀, *σκάζω* (*ἐκ τοῦ σκάω, κάω, καύω, κάβω, κάμβω, κάμπω, κάμπτω=ϛρέφω*). *Οὐ γὰρ, οἶμαι, κάζω, ὡς ἐκ τȣ̃, κάδω, δ=λ, ἀντὶ κάλω, κέλω, κύ-*

λω, κυλίω, καλίω (καλίνδω, κυλίνδω, ἐκ τῦ ἄλω, ἔλω. βλ. Ῥείμ. λ. κέλω καὶ κάλω). παῤβ. τὸ Ἰτ. scazzo (διώκω). Τὸ δὲ κίζω (ὅθεν ἀπέκιξε) κίκω, κίχω, = δίκω (ῥίπτω) δίω, διώκω. (ἴω, ἰώκω, ἴκω· δ, καὶ κ, πνευματισμοί.)

Кáшель (βήξ). Кáшляю, (βήχω). Ὀνοματοποιΐα, ὡς καὶ τὸ βήσσω, βήζω, βήχω, βήξ, ἐκ τῦ ἄω, ἠχῶ, Ϝήχω (βήχω), καὶ ἄχω, ϳάχω (κάχω, κάσσω, κάξ. κ, β, πνεύματα.) καὶ (ὕω, ὕδω, ὕζω, ὕσδειν) Γρμ. husten, kotzen. τοιῦτο καὶ τὸ λτ. tussis. κτλ.

Кáю (ἐλέγχω, ἐπιτιμῶ, καὶ συνθέτ. Окаяю, ταλανίζω). Кáюся (μετανοῶ) κόω, κοάω, κοέω, (ὅθεν ἀκόω, ἀκούω, ἀκοάω, ἀκροάω, ἀκροάζω (οἷον ἀκούειν ποιῶ· καὶ μεσ. Кáюся οἷον κοάομαι, ἀκροάζομαι). Ἀκούω καὶ φωνῶ συσχετίζονται, (ὅθεν καὶ τὸ αὐδέω = λτ. audio = ἀκούω), ὡς τὸ κλύω, καὶ καλῶ. Τὸ δὲ λτ. cajo (ἀναςέλλω, κωλύω) = κάω, χάω, χάζω (χάζομαι). βλ. καὶ Чýю.

Квáка, Ἰλλυρ. Κροατ. Σλοβακ. (ἄγκιςρον.) Γρμ. Haken = ἄγκη, ἄγκος. [ἄγος, Ϝάγος βάγος, ἐκ τῦ ἄγω (ἀγνύω) Ϝάγω, βάγω, Γρμ. bagen, biegen, ἄγκος, ὄγκος, λτ. ancus, uncus, ἄγκη, ἄγκα, μεταθ. γάκα, γϜάκα (γ=κ, κϜάκα). ἢ μετὰ διπλῦ Ϝ, ἀγὴ βαγή, βακή, Ϝβάκα.]

Квакаю, *Гр.* quaken, *κοάζω* (*λτ.* coaxo, *Γλ.* coasser) *κοϜάζω*, *κοβάζω*, (*συγκ. κβάζω*, *κβάγω*, *κβάκω*) *ἐκ τῦ κοάξ*, *κοϜάξ. ὀνοματοποιΐα φωνῆς βατράχου*, *παρ' ὃ συνήθ. κύβακας* = *βάτραχος.*

Квапити (Квапу. *Βοεμ.* = *σπεύδω*) *Ϝάπω* (*μετὰ δύω Ϝ. γάπω*, *γϜάπω*, *κϜάπω· ὡς*, *οἶνος λτ.* vinum, gwin.) = *ἕπω* (*ἕκω*=sequo-or.) *ἕπομαι*, *ὀπάω*, *ὀπάζω*, *κτλ.* (*βλ.* '*Ρείμ. ἅπτω*, *ἕπω.*)

Квасъ (*ζύμη.* 2, '*Ρωσσ. εἶδος ὀξίνυ ποτῦ*). Квашу (*ζυμῶ*) *καῦσις*, *καύσω* (*κϜαύσω*, *καύω*, *καίω*)· *ὡς ζέω*, *ζύω*, *ζύμη*, *ζύθος*, *καὶ λτ.* fermentum, *ἐκ τῦ* ferveo, fervo, *φέρϜω*=*θέρω*, *θερμὸς*, *θερμαίνω*, *θερμαντὸν* (*φ*=*θ*, *αἰολικ·*). *Ἄλλοι παρέβαλον τὸ λτ.* quatio.

Квитъ *βλ.* Пигва.

Квокаю, *Βοεμικ. καὶ Πολων· κρώζω*, *κλώζω ἐπὶ ὀρνίθων*) *κϜοκάω*, = *κοκάω*, = *κοκκύζω*, *καὶ κακκύζω*, *κοκκύζω· ἐκ τῦ κοκκύω*, *κοκύω*, (*κόκκυ*, *ὀνοματοποιΐα· βλ.* Кокошъ) *συνήθ. κακκαρίζω*, *Γρμ.* gacken, gackern. *Πρόσθες καὶ τὸ Σερβ.* квочем, *καὶ* квочка, квока, квокна (*ὄρνις κλώζυσα*)· *παρ' ἄλλ.* клокза, клока, *οἷον κλώξ* (*κλώκα*) *συνήθ. κλῶσσα καὶ κλωσσαρία*, *Γρμ.* gluck-Henne, *ἐκ τῦ* клокаю = *κλώγω* = *κλώζω*, *κλώσσω* (*καὶ Σ. κλωσσῶ* = *ἐπωάζω*) = *κλύγω*=*κλάζω*, *λτ.* glocito, glocio, *Γρμ.* glucksen, *Γλ.* glousser *κτλ.*

Ἴσως δὲ καὶ τὸ Квóкаю *μετεπλάσθη ἐκ τῦ* Клóкаю, *κατὰ τὴν συνήθη τῦ λ εἰς β* (=*υ*) *τροπήν. βλ.* Клохчу̀.

Квѣтъ = Цвѣтъ (*Βοεμοί*). *Σημείωσαι* к=ц.

*Керамѝда, Керемѝда, Херемѝда, *ἡ συνήθ. κεραμίδα, κεραμὶς, κέραμος* (*σημείωσαι* е=*α*· *χ* = к.)

Кврка́, *Σερβ. καὶ* Кврка́ти, квркáм (*γογγύζω, μορμύρω, βορβορύζω, ἐπὶ γαλᾶν, κτλ. κϜέρκαμι*) *κϜέρκω, κέρκω, κρέκω, κρέξ* (*κρέκα, κέρκα, κϜέρκα*) *κρέκαλος, κτλ. βλ.* Кéркаю, Крéка.

Кепъ, Кер. *Βοεμ.* = *κῆπος* (*γυναικεῖον μόριον*) Gelenius.

Кéркаю (*κρώζω, κλώζω, κοάζω*) *κέρκω, κρέκω* (*ὀνοματοποιΐα*). *καὶ* Кéркнути, Кéркну. *ὡς κέρκω, κέρχω, κέρχνω· ἐπὶ φωνῆς ὀρνίθων κερχαλέας. βλ.* Крéка.

Кибѝтка (*εἶδος ὀχήματος· ὡς ἐκ τῦ* Кибѝта) *κιβωτὸς, κύβη, κύμβη, κύβησις, κίβυσις, κιβησία, κτλ. τὰ πάντα ἐπὶ κοίλων σκευῶν.*

Кивáю, *καὶ* Кывáю (*κλίνω τὴν κεφαλὴν, νεύω· ἐκ τῦ* Киву̀ *καὶ* Кыву̀) *κύβω,—βάω, κύπω,-πτω.*

Кѝверъ (*εἶδος ὀρθῦ πίλου, καὶ καυσία στρατιωτικὴ*) *κύρβις, κυρβασία,* (*ἐκ τῦ κόρυς, κόρυβος, κορυφὴ*) *μεταθ. κύβρις* (*κύβερις*)· *ὡς κύρβω* (=*κρύβω*) *κυρβάζω, κυρήβιον*=*κυβήριον* (*ἔλυτρον, λοπὸς*) *ἐκ τῦ κυβὴ, κύβη,*

κύπη, *κτλ.* *κυβὴ δὲ καὶ κυφὴ καὶ ἡ κεφαλή.* *ὅθεν καὶ κυφαία*, *ἡ συνήθ.* *σκέφηα*, *ἢ σκέφια* (*κυφία*) *καὶ ὁ σκῦφος* (*σκύφος*, *κύφος*)· *ἴσως δὲ καὶ τὸ* Кѝверъ, *ἐκ τῦ κυβὴ*, *ὡς καὶ τὰ*, *κύβεθρον*, *καὶ κύβελον*, *κτλ.*

Кидáю (*ῥίπτω*) *κίδω*, *ἐκ τῦ κίζω*, *κίκω*, *κίχω* (*βλ.* Качáю). *ἢ κιδάω=κεδάω* (*σκεδάω*, *σκίδνημι.*) *βλ. καὶ* Скипáюсь.

Кикѝ (*φυτὸν*, *εἶδος ζειᾶς*, zea mays) *ὡς τὸ*, *κίκι.*

Кѝла, *καὶ* Кы́ла, *κήλα*, *κήλη* (hernia). Киля́къ, *καὶ* Килáстый, *κηλάτης*, *κηλήτης*.

*Кѝль (*σεῖρα=τρόπις*) *Γρ.* Kiel, *Γλ.* quille, *συγγενὲς κελέων* (*ἰςόπους*), *κελεὸς*, *κηλώνειος*, *κῆλον*, *κᾶλον* (*ξύλον*). *βλ.* Adelung *λ.* Kiel. *πρβλ. καὶ τὰ Γρ.* Keil, Keule, Kolbe.

*Кими́нъ, *κύμινον*. *Βοεμ.* kmin, *ὅθεν* пьми́нъ, *βλ.* Ти́монъ. (*Σημείωσ.* п=*κ.*)

*Кинамóнъ, *κίναμον*, *κινάμωμον.* *λτ.* cinamomum, *ὅθεν Γρ.* Zimmet, *ἐκ τῦ ἀρχ.* Zinammet· *καὶ Ἑβρ.* Kinamon.

*Кинжáлъ, *τὸ Περσικ.* *χαντζέρ*, *ἐξελληνισθὲν κανάκης*, *κινάκης*, *ἀκινάκης*.

*Кѝноварь, *κιννάβαρι.* (*βλ.* *ο=α.*)

*Киновíя, *κοινόβιον.* *Σημείωσαι τὸν εἰς* ія *θηλυκὸν τύπον*, *ἐκ τῶν εἰς* ιον *ὀυδετέρων ἑλληνικῶν·* *οὕτω καὶ* Гимназíя, *γυμνάσιον·* Кéллія, *κελλίον*, *κτλ.*

Киплю́, *καὶ* Кыплю́ (*Δοβρόβ.*), Кипа́ю (Кипу́, *βράζω*, *καχλάζω*) *κήπω*=*κήκω*, *κηκίω* (*βρύω*, *ἀναζέω*· *κ*=*π*· *ὡς*, *κρέκω*, crepo). *ἢ κήπω*=*κάπω* (*ἄπω*, *αὔω*, *ἄω*· *ὡς*, *κῆπος*=*κᾶπος*). *ἢ κάπω*, *κάφω*, = *κάχω*, (*καχάω*) *καχάζω*=*καχλάζω* (*ἐκ τῦ χλάζω*, *ὀνοματοποιΐαι*). *Ἐκ δὲ τοῦ καχάω-ζω*, *καὶ τὸ καγχάω*, *καγχάζω*, *λτ.* cachinor· *καὶ* (*χ* = *φ*) „ *καφάζει*, *καγχάζει* (*Ἡσύχ.*) *ὡς*, *αὐφὴν*, *αὐχὴν*, *Αἰολ.*

Кипре́й (*φυτὸν*, epilobium angustifolium·) *παράβ. κύπειρον*, *κύπερος*.

*Киса̀ (*βαλάντιον*) *τὸ Ἀραβικ· καὶ Τȣρκ.* Kissè. *Παράβ. τὰ κυσὸς*, *κύσος*, *κύσθος*, *κύςη*, *κίςη* (*λ.* cista, *Γρ.* Kiste, Kasten), *καὶ κυτὶς*, *κυτίον* (*συνήθ. κȣτίον*), *καὶ κοιτὶς καὶ*, *κοισσὸς* (*κυσὸς*) *φορμὸς* (*Ἡσύχ· ἐκ τῦ κύω*, *κύτος*, *καὶ τὰ λοιπὰ κοιλότητος σημαντικά.*)

Ки́слый, Ки́селъ (*ὀξὺς*, *ὀξύνης*, *καὶ ὄξυνος*, *ὄξινος*). Ки́сну (*ὀξύνω*, *ὀξύζω*, *καὶ ὀξίζω*, *Σ. ὀξυνίζω*) *καὶ* Кы́селъ, Кы́сну· *ἐκ τῦ ὀξὺς ἀποβολῇ τῦ ο*, *ξὺς* (*ὡς συνήθ. ξινὸς*=*ὄξινος*) *καὶ διαλύσει τῦ διπλῦ ξ* (*κσ*) *κὺς*, *ἢ κὶς*, *κίσινος* (*κίσιλος*, *ν* = *λ*, *ὡς* боль, *πόνος*) *κισίνω*, *ἢ κυσίνω*, *κύσνω*, Кы́сну (*βλ.* Каса́юсь) = *ὁ* — *κύσνω*, *ἀντὶ ὀκσύνω*, *ὀξύνω*, *συνήθ. ξυνίζω* (*ὡς καὶ τὰ Βυζαντινὰ*, *ξυλάβιον* = *ὀξυλάβιον*, *ὀξυλάβη. ξυντὸς* = *ὀξυντὸς*, *κτλ.*), Ки́слица, *ὀξαλὶς* (*ὀξαλίσκη*=

ξαλίτσα. συνήθ. ξινίθρα). Πρὸς τὸ Кислый πρβλ. τὸ 'Ινδικ. kesla: ὡς καὶ τὸ Τυρκ. exi, συμφωνεῖ πρὸς τὸ ὀξὺς (ὄξινος). 'Εκ τοῦ ὀξὺς (ὀκὺς, ὠκὺς, ὄκος, ἄκος, ἀκὶς, ἀκάω, λτ. acuo, acus, acies, acidus, acetum, acesco, κτλ.) βλ. ýксусъ.

Кистéнь, 'Ρωσσ. = κεςὸς, κεςὸν, κέςρος, κέςρα (κέζω) λτ. cestum, cestrum (clava).

Кисъ, Кисъ (ἐπιφώνημα πρὸς γαλῆν) κὶς=Σ. πὶς, πίς, καὶ ψὶ, ψὶ (π=κ· ὡς, καὶ κσὶ (ξ)= = πσὶ (ψ) οἷον, ἰξὸς, ἰψὸς). βλ. Кшикъ.

*Кúтъ, κῆτος. (Σημείωσ. и = η.)

Кичý (φυσιῶ) χύζω = χύω, (ὡς ἐκ τοῦ χάω, χαύω, χαῦνος, χαυνόω). ἢ (χύζω) χύσσω, = φύσσω, φυσάω, φυσῶ, φυσιῶ· κ=χ=φ. ὡς, χύδω (ἐκ τοῦ χύζω, χύω) λτ. fudo, fundo· καὶ χατίσκω, fatisco· ἔχις (ὄχις) ὄφις κτλ.

Кишкà (ἔντερον) κύςα (στ = σκ· οἷον κύσκα· ὡς, σκύβαλον, στύβαλον) κύςις, κύσθος (πᾶν τὸ κοῖλον, ἐκ τοῦ κύω· οὕτω καὶ κῶλον, κόλον = κοῖλον) βλ. Кисà.

Кишý (βρύω βρυάζω) χύσσω=χύω, κοχύω. [κ = χ, οἷον κύσσω· ὡς καὶ, κότος (ἀντὶ χότος) χόλος, ἐκ τοῦ χόω, χέω.]

Кій, καὶ Кóй, Кáя, Кóё (τίς, ποῖος) κοῖος, κοία, κοῖον· ἢ κὶς (κίος, κία, κίον)=αἰολ. τίος=τέος, τέο, κτλ.=τίς, λτ. quis, quæ, quid. Γλ. qui, 'Ινδ, ke, ka, Περ. ke, ki,

keie, *Τȣρκ.* kim, *κτλ.* Кійждо, Кóйждо, Кóждо, *κοῖος δὴ* (*ὁποῖος δὴ*) (= *ἕκαςος*). *βλ.* *'Ρείμ. λ.* *τὸς.*

Кïй, (*ῥάβδος*, *κορύνη*) *κίων* (*ἐκ τȣ̃ κίω* = *ἴω·* *διὰ τὸ ἴσον καὶ ὀρθόν.*)

Кладúво, *Κροατ.* *καὶ Βοεμ.* (*σφύρα*) *Καρν.* kladwu, kladilu, *ἐκ τȣ̃ κλάζω*, *κλάδω*, (*κλάω*, *κτλ.*) *οἷον κλαδιϝον*, *κλάδιον*, *κλάδον* = *κλάζον*, *κλάςης*, *κλαςὴρ*, *ὡς καὶ κλαςήριον* = *δρέπανον* (*βλ.* млашъ). *ἀνάφερ. εἰς τὸ β.* Кладỳ.

Кладỳ (*τίθημι*) *κλάδω* = *κλάζω*, *κλᾴζω*, *κληΐζω*, *κλείω. ὅθεν* Кладъ, *Βοεμ.* по-кладъ (*θησαυρὸς*, *κτλ. οἷον*, *κλᾳδὸς*, *κληδὸς*, *ὡς ἐκ τȣ̃ κλᾴζω*) = *κληςὸς*, *κληϊςὸς*, *κλειςός* (*κλειτὸς*). 2, Кладỳ = *κλάδω*, *κλάζω*, *κλαδάω*, *κλαδεύω* (*κλάω*, *κόπτω*) *ὅθεν* Клáда, *'Ρωσσ.* Колóда, *Σερβ.* кладе, *Πολ.* kłoda (*ςέλεχος*, *κύφων*, *ξύλον*, *κτλ.*) *κλάδα* = *κλάδος*. *Παράβ. Γρ.* Klotz (*ἀλλὰ καὶ τὸ λτ.* clades [*φόνος*] = *κλάδευσις*, *κλαδεία*, *ὡς κοπή*). *Τὸ θέμα* кла. [*κλάω*, *πρωτότυπον τȣ̃ Δωρικȣ̃ κλάζω* (*κλάδω·* *δ* = *ζ*) *κλαΐζω*, *κλᾴζω*, *ὅθεν κλάϊς*, *κλαῖς*, *κλᾲς*, *κλᾳδὸς*, *καὶ κλάξ*, *κλακός·* *ἀντὶ τȣ̃* (*ἐκ τȣ̃ κλέω*, *κλείω*) *κλεῖς*, *κλεΐζω*, *'Ιωνικ.* *κληΐζω*, *κλῄς*, *κλῇθρον*, *κλεῖθρον. κτλ.* *'Εκ τȣ́τȣ τȣ̃ κλάω*, *κλαύω* (*κλαύδω* = *κλάδω*, *κλάζω*, *κλᾴζω*) *καὶ τὰ λατ.* claudo, claustrum, *κλᾷσθρον* = *κλῇθρον*, *κλεῖςρον* (*'Ησύχ.*) *καὶ*

clavis, *κλάϝις*, *κλάϊς*, *κτλ.* *Τῦ δὲ κλάω*, *ὁ διὰ τῦ ι τύπος*, *κλίω*, *παρήγαγε τὸ κλίνω.*= *τίθημι*, *ἐπιτίθημι· ὡς τὸ* „ *πύλῃσιν ἐπικλίνειν σανίδας* (*'Ιλ. μ.* 121.) " *ἠέρι ἔγχος ἐκέκλιτο* = *ἔκειτο.* (*'Ιλ. ε.* 356) *κτλ.* *ὅθεν παρὰ τοῖς Σλάβοσι τὸ* Кладу̀, *κλάδω*, *κλάζω*, *κλείω*, *ἐξελήφθη ἀντὶ τῦ συγγενῦς κλίνω*, *καὶ τίθημι· διὸ καὶ* Кладъ, *κυρίως ὁ θησαυρὸς*, *καὶ τὸ φορτίον*, *ὡς ἀμφότερα κεκλιμένα*, *κλιτά· καὶ ἐπίθετον μὲν τὸ φορτίον*, *ἀπόθετος δὲ* (depositus) *καὶ κλειςὸς ὁ θησαυρός· καὶ αὐτὸ δὲ τὸ θησαυρὸς*, *ἐκ τῦ θέω* (*θῆμι*, *τίθημι*) *θήσω*, *θησαρὸς*, *θησαϝρὸς* (*κατὰ τὰ εἰς αρος*, *αυρος*, *ωρος λήγοντα ὀνόματα*), *οὐ παρὰ τὸ θήσω αὖρον* (*λτ.* aurum = *χρυσός.* *βλ.* *'Ρείμ. λ. θησαυρός·*) *ὡς πάλιν ἐκ τῦ θῆμι*, *θημὼν*, *θέμα*, *κτλ.* *Τὸ δὲ κλάω*, *κλάδω* (*κλαδεύω*, *κατακλῶ*) *κλάζω*, *φαίνεται μᾶλλον ὀνοματοποιΐα ὡς ἐκ τῦ ἤχυ τῶν κατακλωμένων σωμάτων κατὰ τὸ κέλω*, *κελάδω*, *καὶ κελάζω*, *κλάζω* (*βλ.* *'Ρείμ. λ. κλάω*), *ὅθεν τὸ δεύτερον* Кладу̀, *κλάδω· καὶ* Кла́да, *κλάδος* (*κεκλασμένον ξύλον*). *βλ. καὶ* Кла́дязь.].

Кла́дязь, Кладене́цъ, *'Ρωσσ.* Коло́дезь (*φρέαρ*, *πηγή*) *τῦτο τινὲς ἀναφέρυσιν εἰς τὸ* Кладу̀, Кла́да (*ςέλεχος*, *κορμὸς· ἴσως διὰ τὰς τοῖς φρέασι παρακειμένας ἐκ ςελέχων ποτίςρας!*) *ἀνήκει δὲ πιθανώτατα εἰς τὸ δεύτερον* Кла-

дў, *κλάζω* (*κλάδω*) *συγγεν. τȣ̃ γλάζω, χλάζω καχλάζω* (*ἐπὶ τῶν μετὰ ῥόχθου ἀναβρυόντων ὑδάτων, καὶ τῶν ἀναβραζόντων καὶ παφλαζόντων ὑγρῶν· ὡς τὸ „ φιάλαν ἀμπέλου καχλάζȣσαν δρόσῳ* (*Πίνδαρ.*). *Ἐκ τȣ́τȣ τȣ̃ χλάζω, κέχλαδα, φαίνεται τὸ* Кла́дязь, *οἷον χλάδας* (*ὡς χλῆδης. Ἡσύχ.*) = *χλάδων* (*χλάζων*) *κεχλαδὸς, καχλάζον, κοχλάζον· ὡς καὶ τὸ κλύς, κλυδὸς, κλύδων, ἐκ τȣ̃ κλύζω συγγενȣ̃ς τȣ̃ κλάζω, καχλάζω.* [*βλ. Ῥείμ. λ. κλάζω, χλάζω, χλίω. οὕτως ἐκ τȣ̃ κλάζω, κελάζω* (*κέλω* = *ἠχῶ*) *κέλαδος, καὶ Κελάδων, ποταμὸς Ἀρκαδίας*]. *Τὸ* Кладене́цъ, *ἐκ τȣ̃* Кла́дязь, *καὶ* Кла́дезь, *κατὰ τὴν κατάληξιν τῶν εἰς* енецъ (*βλ. Δοβρόβ. σελ.* 232, *καὶ* 306), *οἷον χλαδινὸς* (*ὡς τὸ ἐκ τȣ̃ χλίω, χλιδάω, χλιδανός*). *Τὸ δὲ Γρ.* Brunnen (*φρέαρ*) = *βρύον, βρύω· ὡς ἡ τῆς Συνηθ. βρύσις* = *πηγὴ· καὶ πηγάδιον* = *φρέαρ.*

Кла́мъ, *βλ. τὸ β* Клеплю́.

Кла́няюся, *βλ.* Клоню́.

Кла́съ, *Ῥωσσ.* Ко́лосъ (*ςάχυς*) *Πολ.* kłos, *συγγεν*: *κόλος, σκόλον, σκῶλον, σκόλοψ* (*διὰ τὸ ὀξὺ καὶ ἀκανθηρὸν τῶν ἀνθερίκων· ὡς τὸ λτ.* spica *ἐκ τȣ̃* spico, spicio, *σπίζω, Γρμ.* Spitze. *βλ. Ῥείμ. λ. σφάζω*). *ἀναφέρεται εἰς τὸ* Колю́, Кла́ти.

*Классъ, *λτ.* classis = *κλᾶσις, κλῆσις, κάλεσις* (= *τάξις, καὶ διαίρεσις τῶν κεκλημένων. βλ.*

Δ. Ἁλικαρν. Ἀρχ. Δ, 20, *καὶ Ῥείμ. λ. κλῆσις.*)

Клевещу̀ (*συκοφαντῶ, καταλαλῶ·*) *κλεϝίζω, κλεΐζω, κληΐσκω = ὀνειδείζω·* [*ἐκ τȣ̃ κλέος = κῦδος, φήμη ἀγαθὴ καὶ φαύλη· ὡς καὶ αἶνος* (*ἄνω, ὄνω*) *συγγεν· ὄνος, ὄνειδος· καὶ λτ.* honos, honor]. *Τὸ θέμα, κλέω, κλάω, κλάζω· καὶ κάλω, λτ.* calo, calumnia, *κτλ. Παράβ. τὰ, λαλῶ, καταλαλῶ, λάσκω* (*λοιδορῶ*)· *καὶ τὸ ἐγκαλῶ* (*ἐκ τȣ̃ καλῶ, κτλ.*). Клевета̀, *ἢ* Клѣвета̀ (*καταλαλιὰ συκοφαντία*) *ὡς τὸ κλεϝηδὼν, κληδὼν* (*κληδὼν, κλέος = φήμη.*) *βλ. τὸ β*, Клеплю̀, *καὶ* Кля́пва.

Клегчу̀, *κλάζω, κλέζω, κλέξω,* (*κλέκσω, κλέκζω*)=*κλαγγάζω* (*ἐπὶ ἀετῶν*). *βλ.* Кли́чу.

Кле́й (*κόλλα*). Клею̀ (*κολλῶ*) *συγγεν. γλοία, γλοιὸς, γλιὸς, λτ.* glus, gluten, gluttus (*γλȣτὸς*) *Γλ.* glu, gluant, *ἐκ τȣ̃ λίω, λίπω, λείπω* (*ἀλίπω, ἀλείφω*) *ϝλίω* (*γλίω*) *ϝλίπω, Γρμ.* kleben, kleiben.

Кле́ку (*ἄχρηςον· ὅθεν* Клекнү̀, Клекну́ти, *καὶ* Клека́ти, Клеча́ти) *ὡς ἐκ τȣ̃* Кле́чу=*κλάζω* (*ὀ-κλάζω, κάμπτω τὸ γόνυ*). *καὶ τὸ ὀκλάζω, ἐκ τȣ̃ κλάζω* (*διὰ τȣ̃ ε σχηματισθὲν, κλέζω, κλέγω*, Кле́ку, Кле́чу, Кле́кам, Кле́чим, *ὡς κλάγω, καὶ κλάζω-ζημι. παρὰ Σέρβ. Κροάτ. Πολων. βλ. Δοβρόβ. σελ.* 236). *Καὶ τὸ Βοεμ.* Клецати=claudicare, *ἐκ τȣ̃ κλάζω κλαυὸς* (claudus, *κλαυδὸς*) = *κλαβὸς, κλαμ-*

βδς. βλ. Колча̀. Τὸ δὲ Σερβ. Клецати (κλονεῖν) = κλάζειν, κλᾷν, κλένειν, κλονεῖν. Ἀλλὰ τὸ Βοεμ. Клекати, Σρβ. καὶ Κρτ. Куцати (у=л. κρούειν)=κλάγω (κλάζω) κλάγγω, Γλ. claquer, craquer. Ἐκ τῦ αὐτῦ κλάζω, κλάω, γίνεται καὶ κλάνω=κλάγγω (βλ. Кля́пва)· καὶ τὸ κλάνω δὲ τῆς συνηθείας (ἐπὶ κακεμφάτυ ἤχυ)=κλάγγω (ἠχῶ), ὡς τὸ „ ἔκλαγξαν ὀϊςοί. (Ὀμ.) καὶ " Ζεὺς ἔκλαγξε βροντάν. (Πίνδ.)

Клеплю̀, Клепа́ю (κρούω) κλάπω (= γλάφω) ὅθεν κολάπτω. Γρμ. kleppen, klopfen, κτλ. Ἢ, κρέπω (ρ = λ· κλέπω) λτ. crepo, ἐκ τῦ κρέκω (κ=π.) ὅθεν κρέβω, κρέβαλον (κρέμβαλον) κλέβαλον, Клепа́ло (τὸ σήμαντρον τῶν ἐν Μοναςηρ. Ἐκκλησιῶν). Παράβ. κλάζω, κράζω, κλώζω, κράζω, συγγενῆ.

Клеплю̀ (ἀπατῶ· ὡς ἐκ τῦ Клепу̀) κλέπω, λτ. clepo, κλέπτω· „ κλέπτειν νόῳ, λόγοις. [Τὸ Βοεμ. καὶ Πολων. Кла́мъ (ψεῦδος), Кламати (ψεύδεσθαι) = κλέπος, κλέπω (κλάπος, κλάπω, π = μ, αἰολ. ὡς, μετὰ, πεδὰ· κλάμω), κλέπτω (καὶ κλέβω, συνήθ. ὡς, κρύβω). ἐκ τῦ καλύπω (καλύπτω) συγκοπ. κλέπω. (παράβ. λτ. clam). Ἢ ἐκ τῦ κλαμμύω, κλάμω λτ. clamo· ὡς τὸ κλοτοπεύω (ἐκ τῦ κλοτὸς κλόζω, κλώζω, κλάζω), καὶ, ἠπεροπεύω (ἐκ τῦ ἄπω, ἔπω, ἀπύω=φωνῶ) ἐπὶ τῶν διὰ

πολυλογίας καὶ φλυαρίας ἀπατώντων· βλ. 'Ρείμ. λ. Κλοτοπεύω. βλ. καὶ Клевещу̀].

Кле́цу, Кле́цати (Σερβικ. καὶ Βοεμ.) βλ. Кле́ку.

Клза́мъ, Клзати, Σλοβακικ. καὶ klauzati, Βοεμ. καὶ Кли́зити, Кли́зимъ, Σερβ. (γλίσσημι) γλίσσω, συνήθ. γλιςρῶ=ὀλισθῶ, ὀλισθαίνω (lubricor). ἐκ τῦ λίω (γλίω) λίπος, λίσπος, λίσφος, λίσθος, μετὰ τῦ εὐφωνικῦ ο, ὄλισθος, ὡς καὶ λισσός, γλισσὸς (γλισσᾶς) Σρβ. Кли́завъ, καὶ Кли́закъ=γλίσχρος (ὀλισθηρός). πρβλ. Γρμ. Glitschen, glitsche.

Кли́нъ (σφὴν) = Γρμ. keil = κῆλον (ξύλον). ἢ συγγεν. κλάνω (κλάω) κλὼν, κλῶνος (ὡς, σφὴν, ἐκ τῦ σφάω, σπάω). Παράβ. καὶ Клинóкъ τὸ πλατὺ τῦ ξίφυς (συνήθ. λεπίδα, λτ. lamina) Βοεμ. klinka, Γρ. Klinge. καὶ βλ. Adelung. λ. Klinge, Klinke.

Клица (Σερβ. καὶ Κροατ.=βλαςός). βλ. Колъ.

Кли́чу, κλήζω, κλάζω, κλάγγω, λτ. clango. (κράζω, βοῶ) ἐκ τῦ κάλω λτ. calo, Γρμ. gallen, gellen, kallen, hallen, hellen, 'Ισλ. gala, Γλ. héler, κτλ. 'Εβρ. kahal, 'Ινδ. kala· (ὀνοματοποιΐα). Кли́чъ, Кли́къ, κλῆσις, κλάγξις, κλαγγή (κραυγή). Кли́кну, Кли́кнути, κλήγω, κλάγω, γ = κ. (Δοβρόβ. 234.) βλ. καὶ Кле́ку. 'Εκ τῦ κάλω, κλάω, κέκλαμαι (κλάμω) κλαμμύω, κλαμμυςέω, τὸ λτ. clamo, clamor.

Клобу́къ (Ῥωσσ. = ἐπανωκαλύμαυχον μοναχῶν· παρὰ δὲ Σέρβ. καὶ Σλαβονικ. = μίτρα, καὶ κίδαρις) συγγ. Колпа́къ, Συν. καλέπιον, καλεπάκιον, καλεπάκι (συγκοπ. κλεπάκι, κλαπῆκι. α = ο)· καὶ Τερκ. kalpak. ἐκ τῦ καλύπω, καλύβω· ὅθεν καλύπτρα, κτλ.

Клокощу̀, Клокочу̀, καχλάζω, κοχλάζω [μεταθ. κλοχάζω, κλοκάζω· ὡς, κάχληξ, κάλχος, κάλκος, λτ. calcus, calculus· κάλχη, κάχλη, κτλ. καὶ συνήθ. κλοκοτίζω (ἐπὶ ἤχε κλύζοντος ὑγρῦ ἐν ἀγγείῳ μὴ πλήρει, κινεμένῳ) καὶ κλοκοτῶ. ἐκ τῦ κοχλάζω, κοχλάδω]. Кло́копъ, κοχλασμὸς (κόχλος, συνήθ. χόχλος, χῦχλος.)

Кло́къ [κροκὶς = floccus, villus. 2, ςρίφνος, ςρέμμα (Συνήθ. ςρέβλα) ςρόβος μηρύματος, ἢ τριχῶν, κτλ.] κρόξ, κροκὶς (ρ = λ)· ἢ κλὼς (ὅθεν Κλῶθες) = κλῶσις, κλῶσμα. ἐκ τῦ κλώθω, κλώσκω, ὅθεν Кло́чу (συγχέω, φύρω τὴν κόμην). ἐν δὲ Λευιτ. ιγ, τὸ Клокъ = κρόκη. βλ. Δοβρόβ. σελ. 236.

Клоню̀, κλίνω· καὶ (Кла́ню) Кла́няюся (προσκυνῶ) ἐκ τῦ κλάνω = κλένω (ὅθεν κέκλονα, κλόνω, κλόνος, κλονέω) = κλίνω· (τὸ θέμα, κλάω, κλέω, κλίω.) λτ. clino, ἀρχ. Γρ. hlinen, hleuen, ὅθεν lehnen (ἢ τῦτο ἐκ τῦ legen = λέγειν = λυγεῖν, λυγίζειν. βλ. Ῥείμ. λ. λύγος.)

Клохчу̀, *κλώζω, κλώξω, κλώκσω (κλώκζω) λτ.* glocio, glocito, *βλ.* Квóкаю *καὶ* клегчу̀.

Клóсный, Клóсенъ, *συγγεν.* Колча̀ (*χωλὸς*) *καὶ* Клецати. *βλ.* Клéку (*ὡς ἐκ τȣ̃ ἀῤῥήτȣ* Клóсу, *κλάσω, κλάζω, ὀκλάζω.*)

Клýбъ (*ἀγαθὶς, συνήθ. κȣβάριον, κυμβάριαν*) *λτ.* globus, glomus$=$*γολαμὸς* (*οὐλαμὸς, ἕλω, ἕλος,* $=$ *συςροφὴ*) *καὶ* $μ=β$, *γόλαβος* (*γλόβος, γλȣ̃βος*). *Πρβ. Γλ.* Klewel, Klügel (Knaul) Klungel, *'Αγγ.* klew, *κτλ.*

Клѣвъ, *βλ.* Хлѣвъ.

Клѣть (*κοιτὼν, ταμεῖον, θάλαμος,*) *κλαῖδον, κλῆδον* (*'Ησύχ. ἴσως. κλῆτον, ἀντὶ κλῆθρον· ὡς, θρέπτα, ἀντὶ θρέπτρα.*)$=$*κλαῖθρον, κλεῖθρον, λτ.* clathrum (*ὡς καὶ κλείσιον, καὶ κλεῖς.*) *Γρμ.* Klete, *κτλ. ὅθεν,* Квѣтка, *κλωβός· καὶ τοῦτο ἐκ τȣ̃ κλείω, κέκλοια, κλοιὸς, κλῳὸς, κλῳϜός. Καὶ τὸ Βοεμ.* Клецъ (klec) (*κλωβὸς*) *ἀνήκει εἰς τὸ* Клѣтъ.

Ключи́тися, (*λαγχάνειν, τυγχάνειν, συμβαίνειν·* accidere) *οἷον ἐκ τȣ̃* Ключю̀. *οὐ παρὰ τὸ κλύζω* (*ἀντὶ κλήζω, κλέζω, κλάζω*) *κλίζεται, κλήζεται* (*κλεΐζεται*)$=$*καλεῖται· ὡς δῆθεν καλȣμένων, κλητῶν ὄντων τῶν λαγχανόντων*)*· ἀλλὰ πιθανώτ.* $=$ *κλύζεται, ἀντὶ κλάζεται* (*ἐκ τȣ̃ κλάζω* $=$ *κλάω, κλῶ, ὅθεν καὶ κλᾶρος, 'Ιωνικ· κλῆρος, τὸ κλώμενον κλάσμα εἰς σημεῖον λαχμȣ̃· βλ.* Жрéбій. *ὥςε τὸ κλάζεται* $=$ *κληρȣ̃ται, λαγχάνει. τȣ̃το δὲ*

τὸ κλάζω, ὀνοματοποιΐα, ὡς ἐκ τȣ̃ ἤχȣ τῶν κλωμένων· ὅθεν συγχέεται μετὰ τȣ̃ κλύζω, καὶ αὐτȣ̃ ὠνοματοπεποιημένȣ ἐπὶ ἤχου. (βλ. Ῥείμ. λ. κλύζω, κλάω). Ἔςι δὴ Ключю=κλάζω (ὡς Ἑκάβη, Hecuba, α=υ·) καὶ, Ключим (χρήσιμος· οἷον κλάσιμος) κληρωτὸς, κλήρῳ ἐκλεκτὸς, " ὃν ἐκλήρωσε πάλος.]

Ключъ (κλεὶς) δωρ. κλάξ (κλακὸς) κλαῖς, κλάϊς, λτ. clavis, Γλ. clef, Γρμ. Schlüssel, Βοεμ. kljč (κλεῖς). Ключаю, (Ключю) κλῄζω, κληΐζω, κλειῶ (κλειδόω) Γρ. schliessen, λτ. claudo, καὶ cludo (ὡς αὖς, οὖς· raudus, rudus) κλᾴζω (κλάδω) κλαύδω, ἐκ τȣ̃ κλάω. τὸ δὲ Σερβ. Ключъ, εἶδος ὀγκίνȣ, ὡς κλαςὸν (λυγιςὸν, κυρτὸν) ὁποῖα ἦσαν καὶ εἴδη τινὰ τῶν παλαιῶν κλειδῶν (βλ. Ῥείμ. λ. κλεῖς.) Καὶ τὸ κλέω (κλείω) συγγεν. τȣ̃ κλάω, κλίω, κλίνω (βλ. Кладу̀). Τὸ δὲ Ключъ = κλάξ, κλάϝις, clavis, ὡς τὸ cludo=claudo. βλ. καὶ Клюка̀.

Клюша (ἱμὰς ὑποδήματος) ἴσ. ἐκ τȣ̃ Ключъ, Ключаю, (οἷον κλεῖς, κλεῖςρον, συνέχον τὸ ὑπόδημα· καὶ τὸ κλεῖς=ἱμὰς ἐπὶ κλείσεως θυρῶν, παρ' Ὁμήρῳ. βλ. Ῥείμ. λ. ἱμὰς, κλεῖς.)

Клюю̀ (κολάπτω, πλήττω ῥάμφει, ἐπὶ πτηνῶν) (κλέω, γλέω)=γλύω, γλύϝω, γλύβω, γλύπω, -πτω, γλύφω, γλάφω, (ἐκ τȣ̃ λύω, λάω, ϝλύω, ϝλαύω) καὶ γλάπω (γολάπω, κολάπω, παρενθ. ο) κολάπτω (βλ. Ῥείμ· λ.

λάω). Клювъ (ῥάμφος) ὡς γλύφον, γλυφεῖον γλύφανον, κτλ. Ἰλλυρ. καὶ Κρτ. Клюнъ, ὡς ἐκ τῦ Клюнỳ (γλύ(ν)ω, ἀντὶ γλύ(β)ω, παρενθέσ. ν, ἀντὶ, β, υ, φ = Ϝ· ὡς καὶ, κάω, καύω, καὶ κάνω, cano). Τῦ δὲ Клюю̀ τὸ ἀπαρέμφ. Клева́ти, ὡς ἐκ τῦ Клевỳ, γλέϜω, γλέβω = Ϝλέπω, λέπω, συγγεν. γλύβω, γλύφω,

Клюка̀, ὑποκορ. Клю́чка [Ρωσσ. = καλαύροψ. ῥάβδος ἔχυσα τὸ ἄκρον κυρτὸν (Γρμ. Krücke. ὡς καὶ Γλ. crosse, συγγεν. croche, croc. βλ. Крюкъ.) 2, Κροατ. Καρν. = ὄγκινος. Βοεμ, klika, Πολ. kłuka]. Οὐκ οἶμαι συγγενὲς τῦ Ключъ, ἀλλὰ μᾶλλον οἷον παρὰ τὸ люка̀, ἀντὶ лука̀ (βλ. лука̀, καὶ лякій)= (λύγος) λυγὴ (λυκὴ, Ϝλυκὴ· τὸ δὲ προτιθέμ. к=Ϝ, ἰσχυρὸς πνευματισμός) = λυγιςὴ, λοξή. [Ἐκ τῦ λέγω = κλίνω. Γρμ. legen, γίνεται λοξὸς, ὡς ἐκ τῦ λύγω (λέγω) λύγος, λυγὸς· καὶ λίγω (λέγω) λικὸς, λτ. liquus, obliquus, καὶ λίγξ, (λικερὸς) ὅθεν λίκροι, καὶ λέκροι, ὄζοι κεράτων, ὡς οἱ τῶν ἐλαφείων, καθὸ λέχριοι = πλάγιοι. Ἐκ τῦ λικὸς (λεκὸς) καὶ ἡ τῆς συνηθ. παρὰ Θετταλοῖς ςραβολέκα = καλαύροψ (ἢ καὶ λαγγο—ῥάβδα, παρὰ Πελοποννησίοις= λαγγο — ῥάβδος, ἐκ τῦ λαγγὸς, λτ. longus, διὰ τὸ μῆκος). Οὕτω καὶ τὸ Клюка̀ (Ϝλυκὰ, κλυκὰ) λυγὰ = λικὰ, liqua, ὡς τὸ ἄκρον καμπτὸν. Ἐκ δὲ τῦ Клю́чка, ἡ τῆς συνηθ.

ἐν Θετταλίᾳ κλϐτζα, πᾶν τὸ λυγιςὸν καὶ ἀγκιςροειδές· ὡς τὸ σχῆμα, δ.]

Кля́пъ (φιμὸς εἰς ςόμα θηρίϐ, κτλ.) Σ. κλάπα, τὸ λτ. clava· συγγενὲς clavis, κλάϊς, κλαῖς, κλεῖς. Τὸ δὲ Γρμ. Klöppel, ἐκ τϐ kloppen, klepfen, κολάπτειν (Adelung.)

Кля́тва (ὅρκος. 2, ἀρά). Клену̀, καὶ Кляну̀ (καταρῶμαι). Кляну́сь, Кленуся (ὀμνύω) κλάω, κάλω [=καλῶ, ἐπικαλϐμαι (θεὸν)· καὶ ἁπλῶς, βοῶ, φωνῶ, ὡς τὸ κυδάζω, κτλ. Οἱ ἀρώμενοι καὶ ὀμνύοντες κλάϐσι, κλάζϐσι, κράζϐσι, κλείϐσι, θροϐσι, λέγουσι, λαλϐσι, καταλαλϐσι, λάσκϐσι, λάζϐσι, λαλάζϐσιν, ὀλολύζϐσιν]. Ἐκ τϐ κλέω (κλέος) τὸ κλεηδὼν, κληδὼν (φωνὴ, λόγος) καὶ κλήδη (κλάδα, κλάδϝα, Кля́тва) καὶ τὸ κλένω, Клену̀, ὡς καὶ κλάνω, Кляну̀ παρὰ τὸ κλάω, (μετὰ παρενθ. τϐ ν· κατὰ τὸ κλάνω, ἐκ τϐ κλάω, κλῶ· καὶ κλένω, κλείνω, κλίνω, βλ. Клоню). τὸ δὲ κλέω, κλάω = κλαίω = κλάγω, Γρμ. klagen, κλάζω, γλάζω, κτλ. Ἐκ τϐ Кля́тва (Клят) Прокля́тый, Про́клятъ (ἐπάρατος, οἷον πρόκλητος, πρόκλατος, ὡς τὸ ἐπίκλητος = ἐπίψογος, ἐγκληματίας.) βλ. Клевещу̀, καὶ Кле́ку.

Кни́га [βίβλος· συγγεν, κνάω, κνάγω, κνάζω, κνέω, κνήθω, κνύω, κνύζω, κνίω, κνίζω (κνίγω) Γρμ. knicken, knagen, κτλ. βλ. Ῥείμ. λ. κνάω.] κνίγα=κνίζα, κνύζα, κνήθη, -φη,

κνῆσις = ξύσις, ξέσις (ὡς, γραφὴ, ἤτε γράψις, καὶ τὸ γράμμα τὸ γεγραμμένον, βιβλίον, ἐπιςολὴ, κτλ. ἐκ τȣ̃ γράφω = γράβω, γραύω, γράω, χράω = χάρω, χαράσσω, ὅθεν καὶ ὁ χάρτης. ἐκ τῆς ἐν τῷ γράφειν καὶ κολάπτειν κνίσεως, ξέσεως). Εἴη δ' ἂν Кни́га, *καὶ ἀντὶ κνῆμα, κνῆσμα, κνίσμα = ξέσμα, λέπος· οὕτω καὶ λτ.* liber = *λέπυρον, ἢ λίπορ, λίπος, ἀντὶ λέπος, λοπὸς = φλοιὸς, ἐκ τȣ̃ λέπω, λείπω (βλ.* Ли́па)· *καὶ τὸ Γρμ.* Buch = *φηγὸς,* fagus: *ἢ πυκὸς, λακων = πυκὸς (πυκνὸς) πύξος, λτ.* buxus· *ὅθεν πυκτὶς, πυκτίον (βλ.* Бу́ква). *καὶ ὁ πίναξ ἐκ τȣ̃ πίνος, λτ.* pinus, *ὡς ἐκ τῆς ὕλης, ἐφ' ἧς ἔγραφον· ,, πάλαι γὰρ πίναξιν, ἤτοι σανίσι, καὶ ταύταις ἐκ πύξȣ μάλιςα τὰ γεγραμμένα ἐνεκολάπτοντο. (Εὐςάθ.)· Εἰσὶ δ' οἳ κατάγȣσι τὴν λέξιν, ἐκ μέσων τῶν Σινῶν (Κινέζων),* kinga *γὰρ παρ' ἐκείνοις, ἥ φασιν, = βίβλος ἱερά.*

Кну́тъ (*μάςιξ.*) *ἴσως κνύω, κνύθος (κνύτος κνȣ̃τος· ὡς γνύω, γνύθος)· καὶ τὸ Γρμ.* Knoten (*κόμβος*) *καὶ τὸ ταυτόσημ. λτ.* nodus, *φαίνονται συγγενῆ τȣ̃ κνάπτω (κνάω, κνάγω, κνάζω) ὡς καὶ τ' ἄλλα τὰ Γρμ.* Knob, Knubbe, Knopf. (*κομβίον*). *Ἢ κόνδος (μεταθ. κνόδος,* nodus, *κνότος) κυρίως πᾶν κεφαλωτὸν καὶ συνεςραμμένον, ὅθεν ἀςράγαλος· προσήπτοντο δὲ ταῖς μάςιξι κόμβοι καὶ κόνδοι, ἢ ἀςράγαλοι·*

ὅθεν καὶ ,, ἀςραγαλωτὴ μάςιξ (Διόδ.) βλ. καὶ Adelung. λ. Knoten.

Кня́стъ (Κροατ. = πηρὸς, πεπηρωμένος) κναςὸς (ἐκ τοῦ κνάζω, κνάω, κνάπτω, γνάπτω.) ἢ κλαςὸς (ἐκ τοῦ κλάζω, κλάω· λ=ν. ὡς, βέντιον, βέλτιον, αἰολικ.) βλ. Клеку̀.

Ко́белъ, Ко́блъ = Ко́вшъ, βλ. Ко́вшъ.

Кобе́ль (σκύλαξ) κόβελ-ος = κόϜελος, ἀντὶ κύϜελος (ο = υ αἰολικ.) κύελος, ὅθεν κύλλος, κύλος, σκύλλος (παρ' ὃ καὶ ἡ Σκύλλα) καὶ σκύλος, σκύλαξ, καὶ παρ' Ἠλείοις, κύλος, κύλαξ (Ἡσύχ.). Τὸ θέμα κύω, ὅθεν καὶ κύων, καὶ (κυόμενος, κύμνος) σκύμνος. βλ. Ῥείμ. λ. σκύλαξ.

Кобе́ню, καμβαίνω, σκαμβαίνω (ἐπὶ ςρεβλώσεως μελῶν). βλ. Кобыля́ю.

Кобы́ла (φορβὰς) καβάλη (α = ο, κοβήλα) ἐκ τοῦ καβάλλης. λτ. caballus, Ἰτ. cavallo (ὅθεν τὸ Γρμ. Gaul.). Τὸ δὲ καβάλλης συγγενὲς τοῦ κάμηλος (μ = β, κάβηλος.) Περσ. gamal, gabal. (Ῥείμερ.). Ἐκ τοῦ καβάλλης, cavallo, καὶ τὸ Βυζαντιν· καβαλλὶς καὶ Σ. καβαλλίνα (ἐλλειπτ. κόπρος, ἢ τοῦ ἵππου κυρίως, καὶ ἢ τοῦ ὄνου· ὡς, βαυκιὰ, ἡ τοῦ βοὸς. βλ. Воня́.)

Кобылка (τέττιξ, καὶ ἀκρὶς). τὸ πρωτότυπ. Кобы́ла, ὑποκοκορις· Кобы́лка, Σλαβον. Кобылица, συγγεν. τοῦ καβάλη, (καβαλίτζα) οἷον καβαλίσκη· διὰ τὸ ὕψος τῶν ὀπισθίων ποδῶν τῆς ἀκρίδος, καὶ τὸ πήδημα, οἷον τὸ τοῦ ἵππου. Οὕτω

καὶ ἄλλα ζῶα μετωνομάσθησαν ἀπ' ἄλλων διά τινα ὁμοιότητα (βλ. 'Ρείμ. λ. κάμμαρος.)

Ковéръ (*τάπης*) *συγγεν. Γαλ.* couvert (couvrir) *'Ιτλ.* coverta, *κτλ. ὡς τὸ κυβήριον* (*μεταθέσ. κυρήβιον = ἔλυτρον*) *κύπαρος, κυπασὶς, κτλ. ἐκ τῦ κύπω, κύβω, κύω, ὅθεν καὶ κύφος = κύθος, κύτος, σκύτος,* cutis (*δέρμα, κάλυμμα*) *βλ.* Кáпище.

Кóбза (*πανδέρα, ὄργανον τετράχορδον. 'Ρωσσ. Βοεμ. Πολων.*) *κόψα* (*κόπσα, κόβσα*) *κοψὰ = κομψὴ* [*ἐκ τῦ κάμπω, κάμβω, κάμπτω, γάμπω, γαμψός· διὰ τὸ κυρτὸν, ἢ κοῖλον. Ὕτω καὶ ἡ τῆς συνηθ. κόμψα* (*κόμτζα = πόρπη*) *ἐκ τῦ κομψὴ = γαμψή. 'Ως ἐκ τῆς κοιλότητος καὶ ἡ χέλυς* (*χάω*), *καὶ ἡ κίθαρις* (*κίθω, αἰολ.=κύθω, κύω· ὡς κιθὼν, χιτὼν ἐκ τῦ κύθος*)*· καὶ τὸ κύμβαλον* (*κύβω, κύω*). *Ἴσως δὲ καὶ κυψὴ, κοψὴ* (*ὡς κυψέλη*) *ἐκ τῦ κύβω, κύπτω. βλ.* Ковчéгъ.

Ковчéгъ (*κιβωτὸς*) *καψάκης* (*κοψάκης, κοπσάκ — κοβσάκ—ης*) *= καψίον, κάψα, λτ.* capsa, *Γρμ.* Kapsel, *'Ιτ.* cassa, *κτλ. 'Εκ τῦ καύω, κάβω, κάπω, κάμβω* (*ὅθεν κόμβος*), *κάμπω, γάμπω* (*ὅθεν γαμψὸς*), *καὶ γαύω* (*ὅθεν γαυσὸς = κοῖλος*) *κτλ. ὡς ἐκ τῦ συγγενῦς κύβω* (*κύω*) *κύπω, τὰ, κύβη* (*αἰολ. κόβη, κόμβη*) *κύπη* (*συνήθ. κῦπα*), *κύπελλον, κύφος σκύφος· καὶ κίβη* (*ὅθεν κιβωτὸς*), *κύμβη, λτ.* cymba. *παῤβλ. Γρμ.* Kuppe, Küpe, Kübel,

Kufe, κ. τ. λ. ἐπὶ κοίλων σκευῶν. Ἐκ τῦ κύμβος (= κοῖλος, μυχὸς, βυθὸς) κύμβα, καὶ τὸ Catacumbæ, Catacomben· [συγγεν. Ко́вшъ, Ко́въ, Ко́бза. βλ. καὶ Ку́фа].

Ко́вшъ (ὑδρία) συνήθ. κοβᾶς, κουβᾶς (ἐκ τῦ κύβας, κύβα, αἰολ. κόβα, κόμβα.) ἀπὸ ῥίζης Ков (κόβ-κυβ-) ὅθεν καὶ Ко́белъ, Ко́блъ, ὡς κύπελον (κόπελ-ον) κύπελλον· καὶ κύβελον, Σ. κυβέλιον = κυψέλη. βλ. Ковче́гъ.

Ко́въ (ἐνέδρα, ἐπιβυλή.) κόϜ-ος, κόος, κῶος, κύος, κύαρ (χάσμα, κοίλωμα· ὡς τὸ, λόχος.) ἀνάφερε εἰς τὸ кую̀ (κόω, κύω, κέω, κάω, ὅθεν καίαρ, καιάτας, κτλ. πρβλ. Γρμ. Kau, Kawe, Keuche κτλ.). Ἐκ τῦ Ко́въ τὸ О-ко́въ (κρίκος, ἅλυσις, δεσμὸς) = κόβος (κόμβος) βλ. Ковче́гъ, καὶ Кую̀, Око́въ.

Ковыля́ю (χωλαίνω) καβηλέω, καμβηλέω = σκαμβαλέω, σκαμβηρέω—ρίζω. (ἐκ τῦ σκαμβαλὸς, σκαμβηρὸς, σκαμβάλυξ, σκαμβὸς, παρὰ τὸ σκάμβω, κάμβω, κάμπτω, καμπύλος, κάβω, καύω.) βλ. Кара́бкаюсь.

Когдà, κόϜτα, κότα = πότα, αἰολ. (πότε.) λτ. quando. βλ. Егда́.

Ко́готь, Ко́гть (ὄνυξ, ἐπὶ σαρκοφάγων θηρίων, καὶ ὀρνέων γαμψωνύχων.) κόγος=κόγγος, κόγχος=ὄγκος (τὸ κ, ἰσχυρὸς πνευματισμός.) = ἄγκος, ὄγκος, ὀγκὺς, ὄγκυς, λτ. uncus, καὶ unquis (ὄνκυς) μεταθ'. ὄνυξ (Ῥείμ. λ'. ὄνυξ, καὶ κογχύλη). βλ. καὶ Но́готь.

* *

Кóжа, *κώδα* (*κώδιον*, *κῶας*, *δ = ζ.* *κώζιον* *κώζα*· *ὡς*, *καρδία*, *κορζία*), *ὅθεν* Кожýхъ, *ἡ συνήθ.* *κϐζόκα* (*μηλωτῇ*) *ἀφ' ἕ καὶ οἱ Κοζάκοι* (Козáкъ. *φῦλον Σλαβονικόν*)=*κωδιοφόροι*. Кожáнъ, (*κωδανὸν*[*κωζανὸν*]*ἐλλειπτ. ἱμάτιον*). 2, *νυκτερὶς* = *δερμόπτερος*. (*Ἀριςοτ'.*) Кожáныя (*οἷον κωδάνια*) *κώδικες*, *κώδιξ*, *κώδηξ*, *λτ.* codex. *ὡς καὶ ἐκ τϐ λτ.* membrana (*μεμβράνα καὶ βεμβράνα*, *βεβράνα*· *Βυζαντιν.*) *μετεπλάσθη τὸ* Веммара, Веммары = *μεμβράνεια*, membranea (*Δοβρόβ. σελ.* 406). *αὐτὸ δὲ τὸ* membrana, *οἶμαι*, *ἐκ τϐ* membrum, *μέλος* (*μέμβλος*, *μέμβρος*· *ὡς*, *μέμβλεται* = *μεμέληται*, *ἐκ τϐ μεμέλω*, *μέμβλω*, *μέλω*. *λ=ρ*· *καθὰ καὶ τὸ μέλος* = *μέρος*). *Πρὸς τὸ* Кожýхъ *παράβ. Ταταρ.* kozuk, *κώδιον*, *'Αραβ.* kot, kotum. *ὡς πάλιν τὸ Τϐρκικ.* derin = *δέρας*, *δορά*. *βλ. καὶ* Козà.

Кожáнъ, *βλ.* Кóжа.

Козà (*αἴξ*) *συγγεν.* *ὠγή*, *ὠγά*, *ὀγά* (*γ=ζ*· *ὠζά*, *μετὰ τϐ F*, *κωζά*· *ὡς κῶς*, *κᾶς*, *ἐκ τϐ ὄϊς*, *οἶς*, *αἰολ.* *ὦς*, *Fῶς*, *κῶς*· *καὶ αὐτὸ τὸ αἶγα*, *μετὰ τϐ F*, *ἐν τῇ συνηθ'.* *γαῖγα* (*Ἠπειρῶται*) *καὶ Γρμ.* Gais, *γαίξ*· *ὡς καὶ*, Ziege *μετὰ τϐ συριςικϐ πνεύματ.* (siege, ziege)=*σ-αῖγα*. *Καὶ τὸ μὲν αἶγα αἴξ*, *ἐκ τϐ ἀΐσσω*, *καὶ τϐτο ἐκ τϐ ἄγω*· *τὸ δὲ* Козà, *ὀκ ἂν εἴποιμι*, *ὅτι παρὰ τὸ αἶγα* (*ἄγα*, *ὄγα*) *ἀλλὰ μᾶλλον παρὰ τὸ ὠγή* = *ὠβή* (*Ἡσύχ.*) = *ὠή*, *ὄα*, *οὖα*

(ἀγέλη). τὸ δὲ ὄα συγγενὲς τῦ ὄϊς, λτ. ovis (πρόβατον. βλ. 'Ρεἰμ. λ. ὠβὴ, ὦα). Ἢ, κόδα, κοδὰ (κοζὰ) = κεφαλή. ὡς ἡ τῶν Κυπρίων, καρανῶ = αἴξ (ἐκ τῦ κάρηνον, κάρη. 'Ησύχ.). Παράβ. τὸ Τυρκ. kusu (ἀρνίον), καὶ ketzi (ἔριφος, ὅθεν τὸ χυδαῖον τῆς συνηθ. κατζίκι). 'Εκ τοῦ κᾶς, κῶς, κῶας, καὶ τὸ κάσας ἢ κασᾶς (Ξενοφ.) ἀνάλογον καὶ πρὸς τὸ 'Αραβ. χασᾶς (ἐφίππειον). 'Εκ δὲ τῦ Кóжа, (κώδιον) ἢ πιθανώτερον ἐκ τῦ Козà, παρωνόμαςαι Σ. καὶ ἡ καλὴ καὶ 'Ελληνικὴ πολίχνη τῆς Μακεδονίας Κοζάνη (= Αἴγινα, ἑλληνιςὶ· ὡς καὶ Κάπραινα, ἡ Χαιρώνεια· ἐκ τῦ Τυῤῥην. κάπρα=αἴξ, ὅθεν λτ. capra). Τὸ ἄρσεν. τῦ Козà, Козéлъ (τράγος) κοδδῖνος (—ζῖλος).

Кóзонъ (ἀςράγαλος) συνήθ. κότσι = κόττος, κοττίον (κύβος) ὡς καὶ κοττίζω = κυβεύω (Βυζαντινοί). Παρὰ τὸ κόττα, κόττος, κότος, κόδος, καὶ μετὰ τῦ ν, κόνδος=ἀςράγαλος ('Ησύχ.) καὶ κῶδος, δ = ζ, Кóзонъ (ὡς, κώδων) καὶ κώδη, καὶ κοδδὰ (κεφαλή) καὶ κότυς (ὅθεν κοτύλη, πᾶν τὸ κοῖλον) Γρμ. Köte, Köde = acetabulum in osse, καὶ astragalus. ('Ρεἰμ. λ. κόνδος, κόττα, κοτύλη). βλ. καὶ Кóсть.

Кóзнь, βλ. Кую.

Кóй, βλ. Кiй. 2, Кóй, Кóю, βλ. Покóй.

Кóйка (κλίνη ναυτική) κοίτη, (ἐκ τῦ κοίω,

κέω, κεῖμαι) *Γρμ.* Koje, Koe, *'Αγγλ.* koite, kajuta, *κτλ. βλ.* Покóй.

Кóкосъ (*καρύα 'Ινδικὴ, ὅθεν καὶ τὸ ὄνομα·* cocus nucifera), *παράβαλε καὶ τὸ ἐν τῇ συνηθ. κοκκόσιον=κάρυον, καρύδιον· ὁ 'Ησύχ. ἔχει καὶ „ κοκκῦσα, συκῆ.*

Кóка, *βλ.* Кóкошь.

Кóкошь (*ἀλεκτορὶς*) *κικκὰ, ἡ, κικκὸς ὁ* (*συνήθ. κόκκοττας, ἐκ τῦ κόττος, κοττύκας, ὡς καὶ κόττα, ἡ ὄρνις, Σερβ.* koka), *κοττυλιοὶ οἱ κατοικίδιοι ὄρνιθες* (*'Ησύχ.*). *'Εκ τῦ κίκκος, καὶ ὁ κίκκιῤῥος* (*ἀλέκτωρ. 'Ησύχ.*) *λτ.* cucuris, *συνήθ. κυκυῤῥίκος. Βοεμ.* kocke, *Πολ.* kogut, kokot, *Γρμ.* Göcker, Gücker, Güggel (Gökel — Hahn) *καὶ* Gickel, Göckel, *'Αγγλ.* cock, *Γλ.* coq. *'Ινδ.* kuka, *Περ.* koku, *κτλ. ὀνοματοποιΐαι ἐκ τῦ κι, κη,* (кы) *κο, κὸ, κου, τῆς τῶν ἀλεκτρυόνων φωνῆς* (*ὡς καὶ κόκκυξ, ἐκ τῆς ἰδίας αὐτῦ φωνῆς, κόκκυ, ὁ Σ. κῦκκος, λτ.* cucus, cuculus, *Γερμ.* Kukuk = Кукýшка· *καὶ* Кокýю, *κοκκύω*). Кокочỳ, *κοκκύζω* (*ἐπὶ ἀλέκτορος*) *Συνήθ. κυκυρίζω. Γρμ.* köken, *καὶ κακκάζω, κοκάζω* (*ἐπὶ ἀλεκτορίδος*) *συνήθ. κακκαρίζω, Γρμ.* gackern· *καὶ τὸ* Кóка (*ὠόν*) *συνήθ. κοκκὸν* (*ὑποκοριςικὸν ὄνομα τῦ ὠοῦ, λεγόμενον πρὸς τὰ παιδάρια*), *ἐκ τῦ κίκκα, κόκκα· βλ.* Кýръ, *καὶ* Кóчетъ.

Кокýшка, Кукýшка, (*ὑποκοϱις· ἐκ τȣ͂* Кокýшъ) *κόκκυξ, συνήϑ. κοῦκκος. βλ.* Кóкошь.

Кóлба, (*κωβιός*) *ἐκ τȣ͂ κεβλά, (μεταϑ. κελβά, ο = ε·) = κεβλή, κεβαλή, κεφαλή) ὡς καὶ κέβλος = κέφαλος, ἄλλος ἰχϑῦς· καὶ τὸ κωβιὸς, ἐκ τȣ͂ κώβη, κύβη (κεφαλή), Γλ.* gobion, goujon, *κτλ. βλ. τὸ συγγενὲς* Головáчь.

Колдýнъ (*μάγος*). Колдýю (*μαγεύω*) *συγγεν. κάλω, καλέω, (καλέδω, ὡς κελάδω, κέλαδος καὶ κάλαδος, ὅϑεν [κάλανδος] κάλανδϱος, καὶ καλάνδϱα, εἶδος πτηνȣ͂. ἀϱχ. Γϱμ.* Calander, *ὡς* Galander.) *κηλέω, κηληδών. Παϱβ. Ἀγγλ.* galder (*ἐπαοιδὸς*), *Ἰσλ.* galldra (*ἐπῳδή*), scalden (*ἀοιδὸς*) *ὅϑεν καὶ οἱ Σκάλδοι, (παλαιοί τινες ἀοιδοὶ τȣ͂ Βοϱϱᾶ). Ἐκ τȣ͂ κάλω (καλέω, λτ.* calo, *ἀϱχ. Γϱ.* gallen, gellen, kallen, schallen, *κτλ.) ἀόϱις· ἔκηλα, κηλέω, καὶ παϱὰ Πλȣτάϱχ. ,, κήλησις, ἡ δι᾽ ᾠδῆς τέϱψις καὶ ἡδονὴ* (delectatio)· *αἱ δὲ μαγεῖαι δι᾽ ᾠδῶν τινων καὶ ἐπικλήσεων ἐτελȣ͂ντο, ὅϑεν ὁ μάγος ὠνομάσϑη καὶ γόης (βόης) καὶ ἐπωδός. Καὶ τὸ ἠπιάω (ἐκ τȣ͂ ἔπω = λέγω) κυϱίως = ϑεϱαπεύω νόσον ἢ ἕλκος, ϑϱοῶν ἐπῳδάς. (βλ. Ὀδ. Τ. ϛχ.* 456). *παϱάβλ. καὶ* Вóлхвъ, *καὶ* Вражỳ, *καὶ* Гадáю, Гадáніе, *καὶ* Ганáніе, *ὡς ἐκ τȣ͂ ἀχϱήϛȣ* Ганáю, Гáну = *κάνω, (ὅϑεν κανάω, κανάζω, καναχὴ = βοή.) λτ.* cano, canto) incanto. *ἢ καὶ γάνω (γάω, ἀντὶ γόω) κτλ. Ὥϛε τὸ* Колдýнъ = *κελάδων τις, ἢ κηληδὼν,*

κηλήτωρ, ἐκ τȣ̃ κηλέω, πρὸς ὃ παρέβαλε καὶ ὁ σοφὸς Ῥείμȣρος τὸ galder (βλ. λ. κηλέω, καὶ ἠπιάω)· Ἄλλοι δὲ παράγȣσι τὸ Колдýнъ ἐκ τȣ̃ Χαλδαῖος, ὡς τῶν Χαλδαίων μάλιϛα μαγείαις καὶ μαγγανείαις προσχόντων· καὶ τȣ̃το μὲν ἀληθές (βλ. Cicer. de Divin. Α, 1.), ἀλλ' ȣ̓ παρὰ τȣ̃το καὶ τὸ Колдýнъ = Χαλδαῖος, ὡς ȣ̓δὲ τὸ Волхвъ = Βȣ́λγαρος καὶ Βέλγης· ταῦτα γὰρ ἀπίθανά μοι δοκεῖ συμφερόμενα. Σημείωσαι δὲ καὶ τὴν Σλαβονικὴν λήγȣσαν τȣ̃ Колдýнъ, ὡς πάντων τῶν εἰς ун Σλαβονικῶν· οἷον, Вѣщýнъ (βλ. Вѣщáю) Перýнъ, Бѣгýнъ, κτλ. κατὰ τὰ εἰς ων, καὶ μάλιϛα τὰ μεγεθυντικ· οἷον, κήλων, φύσκων, γάϛρων, χείλων, κτλ.

Колéблю, Колебáю (σείω, σαλεύω, ὡς ἐκ τȣ̃ Колéбу) καλίϝω (οἷον καλίβω, κολίβω) = καλίω, κυλίω, (Γρ. kullen, kaulen, kollern). ἤ, κελεύω (κολέβω) ἐκ τȣ̃ κέλω, κέλλω = κινῶ (ἀπὸ τȣ̃ ἔλω, ἔλλω) ὡς καὶ κόλω, κολέω = κελεύθω, ἐλεύθω, μόλω (Ῥείμ. λ. κέλω.)

Колы́ба, καλύβα, Ἀλβαν. kalubi.

Колй (πότε, ἐκ τȣ̃ ко, ли = κός, κότε· ὡς πός, πȣ̃, πῆ, πότε). Колйждо, κοσάκις, ποσάκις, ὁποσάκις, ὁσάκις. βλ. Колйкій.

Колйкій, Колйкъ. (Ῥωσσ. Скóлькій, πόσος) κηλίκος = πηλίκος λτ. qualis. Колйко, Кóль (колй) Ῥωσσ. Скóлько (ποσάκις). Ἐκ τȣ̃ πός, πῆ πόν (αἰολικ· κός, κῆ, κόν) ἐκλάσθη

τὸ πόσος, καὶ ποσὸς καὶ πότε, καὶ ποῖος, καὶ ποιὸς (ποδς, πὸς, καὶ τȣ̃το ἐκ τȣ̃ ὃς ὅος, οἷος.). ὅθεν τὸ колѝ, колѝкій, ἐμερίσαντο τὴν σημασίαν τῆς ἐκτάσεως ἐπί τε χρόνȣ καὶ ποσȣ̃. Πρὸς τὸ Колѝ ἀνταποδοτ. τὸ Толѝ, ὡς πρὸς τὰ (πὸς) πόσος, πότε, τὰ (τὸς) τόσος, τότε.

Ко́ло, (κύκλος, τροχὸς) κόλος = κοῖλος, (Γρμ. hohl) = κύλος (διπλασιασμ. κύκυλος, συγκοπ. κύκλος), Βμ. kule, Πλ. kula, Βνδ. kuel. Γρμ. Gugel, Gogel, Kugel, συγκοπ. Kulle, Kule, Kaule, κτλ. Πέρβ. Σνκρ. kula, 'Εβρ. gülah, κτλ. Колесо̀, (τροχὸς, ὡς καὶ τὸ κύκλος). Ко́лія, Колеѝ (τροχιὰ) κυκλιὰ (κυλιὰ). О̀-коло (πέριξ, περίπȣ) ὡς, κύκλῳ (οἷον ἐν κύλῳ). Колесни́ца, Коля́ска (εἶδος ὀχήματος, ὅθεν ἡ συνήθ. καλιάσκα. Γλ. caleche, 'Ιτ. calessa, Γρμ. Kalesche.) ὡς τὸ κυκλιὰς, κυκλεύȣσα, (ἐσχηματίσθη ὡς τὸ κυλίσκη). Καὶ ὁ 'Οβίδιος ἔμαθε τὴν λέξιν παρὰ τῶν τῷ Πόντῳ τότε παροικούντων Σλαβόνων, οὓς αὐτὸς ᾤετο Σκύθας εἶναι.

„Gens inculta nimis vehitur crepitante Colossa.
Hoc verbo currum, Scythe, vocare soles.

Ко́локолъ (κώδων) μσ. λ. cloccus, clocea, glocea, Γλ. cloche, Γρμ. Glocke, Klocke, ἐκ τȣ̃ ἀρχ. chlochen, klochen = (κλώγειν) κλώζειν = κλάζειν (ἠχεῖν. ὀνοματοποιΐα.) οἷον κλώκη, κλωγὴ (κλωγμὸς, κλωσμὸς) ὡς κλα-

γὴ, κλαγγὴ, Σκρ. kulaga. *Τὸ λτ.* campana *ἐκ τȣ̃ κάμπω, κάμβω (καύω) οἷον καμπανὴ ὡς καμπύλη (διὰ τὸ κοῖλον)· οὕτω καὶ τὸ κώδων συγγενὲς τȣ̃ κώδη, κύδδα (κεφαλὴ) κόττα, κόττος, κότυς (ὅθεν κοτύλη, πᾶν τὸ κοῖλον). τὸ δὲ κώδη=κυβὴ (κύβω, λτ,* cubo, *κύω, = κάβω, κάμβω.)*

*Колóнна, *κολώνη (κολωνὸς) λτ.* columna, *Ἰτ.* collonna, etc.

Кóлосъ. *βλ.* Клáсъ.

Колочу̀ *(κρούω) κολάζω (κόπτω). ἢ κολάσσω= κολάπτω (αἰολικ. ὡς καλύσσω=καλύπτω).* Колошу́шка *(κόραξ θύρας, σφύρα, κτλ.) ὡς κολάττȣσα, κολάπτης, κολαπτήρ· καὶ τὸ σύνθετ.* В-колáчиваю = *ἐγκολάπτω. βλ.* Колупáю.

Колпáкъ, Калпáкъ, *Συνήθ. καλȣπάκιον, καλȣπάκι (συγκοπ. καλπάκι), συγγεν. τȣ̃ καλύβω, καλύβη, ὅθεν συγκοπ. κάλπη (καλύβω, -πτω)· καὶ Τȣρκικ. καὶ Οὐγκαρ.* kalpak. *βλ.* Клобу́къ.

Колупáю *(καθαίρω ἄκροις δακτύλοις, διακρίνω, διαλέγω.) κολύπω, κολύφω=γλύφω, λτ.* glubo, *Γρμ.* klauben· *ὡς καὶ κολάπω, -πτω = γλάφω, λτ.* scalpo, *(μεταθ. ὡς ἐκ τȣ̃ κάλπω), καθὰ πάλιν ἐκ τȣ̃ γλύφω, κολύπω (κίλπω, σκύλπω) τὸ* sculpo, *ὡς καὶ σκολύπτω,* deglubo.

Колту́нъ (plica polonica, *πλόκαμος Πολωνικὸς), ἐκ τȣ̃* Колочу̀, *ἀπρμφ.* Колотúть (Коло-

щу́нъ) *κολάζων -των, κολαςὴρ, κόλασις* (*ὡς καὶ* ко́лпы, *πληθ. πόνοι.*)

Ко́лча (*χωλὸς*). Ко́лчу (*χωλαίνω*) *συγγεν.* Клеку̀ (*κλάγω*) *κλάζω* (*μεταθ. κάλζω*) *κλάξ* (*ὀκλὰξ*) *κλακὸς· ἢ ἐκ τῦ κύλω, κόλω, μέλ. κύλσω, κόλσω*, Ко́лчу (*ὡς κέλω, κέλσω*) *κυλὸς, κυλλὸς. Σ. κυλλὸς, κυλλάκης, ὡς ἐκ τῦ κύλλαξ* (=*Γύλαξ, Γύλων, γυλὸς, κυλὸς, κολὸς, κόλλιξ*) Ко́лча. *Ὅθεν* Колчено́гій, Колчено́гъ=*κυλλοποδίων, κυλοπόδης, κυλοίπυς, κολοβόπυς*, (*χωλὸς τὸν ἕτερον πόδα*). *Τὸ δὲ τῆς συνηθ. κυτσὸς, φαίνεται ἐκ τῦ κύςος* (*κυσθὸς, κυσσὸς*)=*κοῖλος*=*κυλὸς, κολὸς· ὡς καὶ τὸ χωλὸς ἐκ τῦ χαολὸς, χάω=κάω, κύω· καὶ γύω, γυῖον, γυιὸς* (= *πηρὸς*), *ὅθεν τὸ Γρμ.* Schooss, *μετὰ τῦ πνευματισμῦ*, s.

Колыха́ю, Колы́шу (*δονέω*) *κυλίσσω* (*υ* = *ο*). Колы́ска (= Каче́лъ, *αἰώρα*,) *κύλισις* (*κυλίσκη*).

Колѣ́но (*γόνυ, ἐπὶ ζώων καὶ φυτῶν*) *κωλῆνος, κωλὴν, κώληψ*=*ἰγνύα, καὶ τῦτο ἐκ τῦ γνύω, ὅθεν γόνυ, γνῦ* (*Γρμ.* Knie) *γνύα, ἰγνύα· τὸ δὲ κωλὴν, καὶ κῶλον ἐκ τῦ ὠλὴν, ὦλος* (*ὅλος* = *κυρτὸς, κοῖλος*) = *ἀγκὼν, καμπὴ* (*καὶ ἰδίως ἡ τῦ βραχίονος*). *ἐκ τῦ ὠλὴν, καὶ ὄλενος. ὅθεν ἂν εἴη παλιν καὶ τὸ* Колѣ́но (*κόλενος*). 2, *κῶλον* (*μέρος μουσικῆς*). 3, *γένος, γενεὰ, φυλή.* [*Αὕτη ἡ τρίτη τῦ* Колѣ́но *μεταφορικὴ σημασία, φαίνεται μετενη-*

νεγμένη ἀπὸ τῆς τȣ̃ γόνατος σημασίας· σύνδεσμος γάρ τίς ἐςι τὸ γόνυ πρὸς συνάρθρωσιν καὶ ἀλληλȣχίαν μελῶν, ὡς τὰ γόνατα τῶν καλάμων. Οὕτω δὴ καὶ πᾶσα γενεὰ συναρμολογεῖ τὰς ἐν χρονικοῖς διαςήμασι τῶν ὁμογνίων διαδοχὰς, ἐξ οἰκογενῶν εἰς οἰκογενεῖς μεταλαμπαδευομένης τῆς τȣ̃ γένȣς ἀθανασίας· ὅθεν καὶ ἡ συνήθεια ζωνάρια λέγει τὰς γενεὰς, οἱονεὶ ζεύγματα καὶ συνδέσμȣς. Τὴν αὐτὴν μεταφορὰν σῴζει καὶ παρὰ τοῖς Κάτω Σάξοσι καὶ τοῖς Σȣηκοῖς τὸ Knie, σημαῖνον τό, τε γόνυ, καὶ τὸ γένος· καὶ ὁ μέσος δὲ λατινισμὸς εἶπε genu, ἀντὶ genus, ἤτοι τῷ Σαξονικῷ καὶ Σλαβονικῷ ἑπόμενος ἰδιώματι, ἢ παρεκτραπεὶς ἐκ τῆς τῶν ὀνομάτων συνεμφάσεως καὶ ὁμοιοφωνίας, ὥςε τὸ genus (= γένος, ἐκ τȣ̃ γένω, geno, γεννάω) ἐκλαβεῖν ἀντὶ τȣ̃ genu (γένυ = γόνυ. ὅθεν καὶ geniculum = γόνυ, ἐπὶ φυτῶν) παρὰ τὸ γνύω, κνύω, κνάω, κνάμπτω, καὶ νύω, νεύω (Γρμ. nagen, neigen, Nacken, Genick, knicken, ὅθεν, Knie, Knix = γνύξ). τȣ̃ δὲ γόνυ, γόνας, συγγεν. τὸ γῶνος (γόνος) ἰων· γȣ̃νος = γωνία. Παρὰ δὲ τοῖς Ἕλλησιν, ὅσα γ' ἐμὲ εἰδέναι, ἡ μεταφορὰ τȣ̃ γόνυος ἀντὶ γένȣς παντάπασιν ἠγνόηται.

Колѣваю, (О-колѣваю, θνήσκω, ἐπὶ κτηνῶν. Σ. ψοφῶ). καὶ За-каля́ю (θύω, καὶ σχάζω) ὡς ἐκ τȣ̃ Калю́ = Колю́, Колѣю.

Колю́ (*νύσσω, κεντῶ, θύω, παίω*) *κάλω=σκάλω* (*ἐκ τῦ κάω, χάω, σχάω, σχάζω*). Колъ, *σκῶλον, σκόλοψ* (*καὶ πᾶν τὸ, ὀξὺ, ὡς κυνόδυς κτλ.*). Колóкъ, *σκῶλοψ*. 2, *κόλλοψ*, (*ἐπὶ, κιθάρας*) *συγγεν*. Клáсъ. *βλ. καὶ* Кóлъ. *Καὶ τὸ* Колѣваю (*σχάζω*) *ὡς ἐκ τῦ* Колѣю (*σχαλέω*). *οὔτω καὶ τὸ λτ.* crepo=*κρέπω, κρέβω, κρέμβω* (=*κρέκω*) *Γλ.* crever, *Γρμ.* crepiren, *καὶ* laken=*λάκειν, λακεῖν, ὡς "λακῆσαι τὰς ψύλλας. 'Ονομαποιΐαι ἀπὸ τῦ ἤχυ τῶν ῥηγνυμένων σωμάτων. ὅθεν καὶ τὸ ἐν τῇ συνηθ'. ψόφος καὶ ψοφεῖν, ἐπὶ κτηνῶν.*

Кóлъ, *βλ.* Колю́. *Καὶ τὸ Σερβ.* Клица (*βλαςὸς, κῦμα, ὅθεν λτ.* cyma, *Γρμ.* Keim, *ἀρχαίως* Kym) *ἀνήκει εἰς τὸ* Колъ, *ὡς καὶ τὸ* Клáсъ (*διὰ τὸ ὀξὺ τῦ κύματος, ὁποῖος ὁ τῶν ἀσπαράγων καυλὸς, κτλ.*)· *ὁ δὲ σχηματισμὸς φαίνεται ὑποκοριςικὸς* (*οἷον*, Колица, *σκωλίσκος*), *ἔχυσι μέντοι καὶ τὸ ὑποκοριςικὸν* Кличица (*βλ. Δοβρ. σελ.* 234). *Μοραβ.* kli, klei, *Πολ.* kieł, kiełek, *κτλ. Τὸ Κροατ.* klijem, *Μοραβ.* kleju=*βλαςάνω, οἷον*, kolijem, koleju, *σχαλέω, σχάλημι* (*ἀπὸ τοῦ σχάζοντος βλαςοῦ· ὡς τὸ λτ.* spicor, *ἐκ τῦ* spica, *ςάχυς, -χύω, Σ. ςαχυάζω*). *Πλὴν εἰ μή τις ἐκλάβοι τὸ* kleju, klijem=*χλίζω* (*χλίζημι*) *χλίω, χλίω* (*καὶ τῦτο=φλίω, φλέω, βλέω, βλάω, ὅθεν βλαςὸς, βλάςη*) *χλιδή* (*χλιζή*, Клица) *συγγενὲς τῦ χλόη, ἐκ τῦ χλάω. 'Αλλ' ἡ πρώτη παραγωγὴ φαίνεται πιθανωτέρα.*

Комáръ (*κώνωψ*) *κόνορ* (*ν=μ κόμορ*) *κόνος*, *ὅθεν κόναβος* (*συγκπ. κόνοψ*) *κώνωψ*. (*Ἐκ τȣ̃ κόνος*, *κοναρὸς· ὅθεν καὶ νῦν οἱ κώνωπες παρὰ τοῖς Βυζαντίοις λέγονται συνήθως καὶ κανάρια*, *διὰ τὸν βόμβον*). *ἢ κόμαρος = κόβαρος*, *κάβαρος = κάραβος = ἄραβος*. *βλ. Ῥείμ. λ. κάμμαρος*, *κάραβος*.

Кóмнаша (*κοιτὼν*, *δωμάτιον*)=*κοίμητρον* (*οἷον κόματον*, *ἐκ τȣ̃ κείω*, *κοίω*, *κοίμη* [*ὅθεν καὶ κώμη*] *κοιμάομαι*.) *συγγεν* кóю, *βλ*. Покóй.

Комшỳ (*παίω*) *κόμψω*, *κόμπω* (*κόπω-πτω*. *ὅθεν κόμπος*).

Кóмъ (*σφαῖρα*) *κομὸς*, *κόμμος*, *κόμβος· συγ*. Кáмень.

Кóнъ (*τέλος*, *ἄκρον*, *ἀρχή*. *ὅθεν*, и́зкони = *ἐξ ἀρχῆς*.) *γῶνος*, *γωνία*. [*γ = κ. οἷον κῶνος*, *ὡς ἐκ τȣ̃ κνάω = γνάω*, *γνύω*, *ὅθεν καὶ γνῦ*, *γόνυ*, *γόνας*, *γȣ̃νας*, *κυρίως = καμπή· τὸ δὲ*, *κνάω*, *κνάπτω*, *γνάπτω*, *γνάω*, *γνύω*, *χωρὶς τȣ̃ γ = νύω*, *νεύω*, = *κλίνω*. *βλ*. Колѣно]. *ὁ γȣ̃ν γῶνος*, *Ἰωνικ*. *γȣ̃νος*, *ἡ γωνία*, *τὸ ἄκρον ἐςὶ τȣ̃ καμπτομένȣ σώματος*, *ὅθεν τὸ* конъ *κυρίως σημαίνει τὸ ἄκρον*, *τό*, *τȣ πέρας*, *καὶ τὴν ἀρχὴν*, *καθὰ καὶ αὐτὸ τὸ ἄκρον* (*ἐκ τȣ̃ ἀκιρὸς*, *ἀκὶς*, *ἡ ὀξεία ἐξοχή*). Конéцъ (*ἄκρον*, *τέλος*·) *καὶ* Кончáю (*τελευτῶ*, *ἀντὶ* Конечáю) *οἷον γωνιάζω* (= *κάμπτω*, *ὡς τὸ „ κάμπτειν βίον· καὶ καμπτὴρ*, *καμπὴ = τέλος*, *ἀπὸ τȣ̃ ἐν τῷ ςαδίῳ καμπ-*

τῆρος· καὶ λήγω δὲ [τὸ τελευτῶ] ἐκ τῦ λέγω συγγεν. λύγω, λυγίζω). Τὸ δὲ Γρμ. Kont (ἄκρα, ἀγκὼν) 'Ιτ. canto, cantone, Γλ. canton=κανθὸς, λτ. canthus, καὶ τῦτο παρὰ τὸ κνάω, γνάω, (οἷον κνατὸς) κατὰ τὸ γνάθος, γνύθος (γνάω, γνύω). 'Εκ τῦ Ко́нъ φαίνεται καὶ τὸ Кня́зь (ἄρχων, κτλ. καὶ συνηθές. πρίγκηψ· Княги́ня, πριγκήπισσα, οἷον Коня́з, Коня́г) ὡς ἂν εἴποις (κόναξ) γόναξ, συγκοπ. γνὰξ, κνὰξ (ὡς γνὺξ) γναγὸς, (ὡς ἄκρος καὶ ἔξοχος ὁ ἄρχων). Ἄλλως μέν τοι ἐτυμολογεῖ ὁ Adelung τὸ Γρμ. König, ὁ, Königin, ἡ (βασιλεὺς, βασίλισσα) συγγενὲς τῦ Князь, καὶ Княги́ня (βλ. Δοβρόβ.)

Коно́бъ (λέβης, χύτρα.) κανοῦν, κάνεον, κάνεϝον (α, καὶ ε=ο, κάνοβ-ον.)

Кону́ра (ςαῦλος κυνῶν) οἷον κυνύρα (ὡς γοργύρα, γεργύρα) ἀντὶ κυνεὼν, κυνὼν, (ὡς ἱππὼν, βοὼν, αἰγὼν), Γλ. chénil.

Ко́нь (ἵππος) συγγ. γύννος (αἰολ. υ=ο, γόννος) γίννος, ὕννος, ἴννος, λτ. ginnus, hinnus. Καὶ λιθ. Kuinas=φαῦλος ἵππος (ὡς ὁ γύννος), ἀρχαίως καὶ Гомонъ, οἷον γόμμων, γόμμος, μ=ν. ἀντὶ γόννος. τὸ δὲ τῶν νῦν Κυπρίων, γονικὰ (τὰ φατνιζόμενα ζῶα) = ϝονικὰ, ὀνικὰ, ὄνοι γενικώτερ. ἀντὶ κτήνη.

Конопе́ль, κάνναβις· καὶ Ко́нопъ, Ко́нопецъ, καννάβινον σχοινίον (Κροάτ.), λτ. cannabis, Γρμ. Hanf, Γλ. chanvre, κτλ.

Копа́ю (*σκάπτω*) *κάπω=σκάπω*, *λτ.* scabo (*ἐκ τῦ κάω*, *καύω*, *κάβω*, cauo, *κάφω*, *κάπω*, *Γρμ.* gaffen). Ко́попь, *κάπετος*, *κάφος* (*σκάφος*), *καὶ* Ко́пань (*ὄρυγμα*) *ὡς τὰ καπάνη*, *σκαπάνη*, *καὶ Συνηθ. κοπάνα* (*ἡ σκάφη*, *Λακων. κάφα*, *κάπα*). Ко́пкій, Ко́покъ, *σκαπτὸς* (*σκαπὸς*). *κτλ. Τὸ δὲ* Ко́поткій, Ко́потокъ (*βραδὺς*) *κοπώδης* (*κοποτὸς = κοπτὸς*), *κεκομμένος* (*ἐκ τῦ κόπτω*, *κόπω*, *συγγεν. κάπω*, *σκάπω*, *σκαύω*, *σκάω*, *σχάω*, *σχάζω*.)

Копіѐ, Копьѐ (*λόγχη*) *κοπὶς*, *κόπις· ὅθεν* Копе́йка, *καὶ* Копѣйка, *τὸ γνωςὸν Ῥωσσικὸν νόμισμα*, *συνήθ. καπίκι.* (*ὅτι πρῶτον ἐπὶ τῦ νομίσματος ἐχαράχθη λογχοφόρος ἱππεὺς διαπείρων δράκοντα.*) *οἷον κοπεϊκὸν*, *κόπει οἰκεῖον*, *ὡς κόπιν φέρον*, *καὶ θηλ. κοπεϊκὴ*, Копе́йка, *ἐλλειπτ.* moneta (*μονέδα*, Монета.)

Коплю̀, Копи́ть (*ἀθροίζω· ὡς ἐκ τῦ* Копу̀) *κάπω*, *λτ.* capio, *καύω*, *χαύω*, habeo, *βλ.* Емлю̀· *καὶ* Копа̀ (*σωρὸς*). *βλ.* Ку́па.

Копчу̀ (*καπνίζω*) *καπύζω = καπύσσω*, *καπύω*, *κάπω.* (*ἐκ τῦ αὔω*, *ἄω = πνέω*, *ὅθεν καὶ καύω. Γρμ.* Jappen, happen, *κάπτω*, *κτλ. βλ.* *Ῥειμ. λ. κάπω*). Ко́поть (*λιγνὺς*) *κάπος* (*κάπανος*) *καπνὸς.* Копче́ный, *καπνώδης*, *ὁ καπνιςὸς*, *κτλ.*

Копы́то (*ὁπλὴ*, *καὶ χηλὴ τετραπόδων.*) *ἐκ τῦ* Копа́ю, *καπητὸν* (*σκαπητὸν*) *= σχαςὸν* (*κά-*

πω, κάβω, χαύω, χάω, σχάω, σχάζω· ὡς καὶ χηλὴ ἐκ τῦ χάλω, χάω). βλ. Копаю.

Кóпръ (*ἄνηθον*) *'Ρωσ.* Кpóпъ, *Βμ.* kopr, *Πολ.* kopr, koper, *Κρν.* koper, koperz, *Κρτ.* kopr, *ἴσ. κύπρος* (*ἄνθος, καὶ ἰδίως ἀμπέλυ καὶ ἐλαίας· υ = ο, κόπρος*). *Τυχηρὰ συνέμφασις τῦ Σλαβ.* Кóпръ = *ἄνθος, καὶ τῦ 'Ελλην. κόπρος = ὄνθος. 'Αλλὰ τὰ μὲν ἄνθος καὶ ὄνθος ἀμφότερα ἐκ τῦ ἄνω* (*ἄω*) *ἀνέω, ἀνέθω, ὅθεν ἄνεθος, ἄνθος, καὶ τὸ ἄνηθον, Σ. ἄνηθος· καὶ πάλιν ἄνω, ὄνω, ὀνέθω, ὄνθος· τῦτο μὲν διὰ τὴν δυσωδίαν, τὸ δὲ ἄνθος διὰ τὴν εὐωδίαν. ἐκ δὲ τῦ αὐτῦ ἄω, καὶ τὸ* (*ἄζω, ἄδω, δ=λ·* halo) *ὄζω, ὄδω*, oleo, *κτλ. τό γέμην* Кóпръ *οὐκ ἂν παραβληθείη πρὸς τὸ κόπρος. Ἔςι δὲ καὶ 'Αραβικ.* kopher = *κύπρος* (*δένδρον τῆς νήσου Κύπρου. τὸ καὶ ἄλλως 'Αραβιςὶ* henna, hanna) *λτ.* ligustrium.— *Τὸ κορίανδρον, καὶ κορίανον, καὶ κόριον*, coriandrum, *ὠνομάσθη καὶ*, anethum cimicarium, *τῦτο δὲ ἐκ τῦ κόρις*(*'Ρείμερ.*), *γίνεται ἆρα καὶ κόϜρις* (*κόβρις, κόπρις*) Копръ; *ἢ συγγ.* Кроплю? *βλ.* Крóпля.

Коприва, *καὶ* Кропива, *'Ρωσσ.* (*κνίδη*) *καὶ* Крапива (*ο=α*) *ἴσ· ὡς τὸ γραφὶς, γράπις* (*γραπίϜα, = γ = κ· κραπίϜα*) *ἐκ τῦ* скребу (кребу-пу) = *γράπω, γράφω=ξέω, κνίζω, ὅθεν καὶ τὸ κνίδη· ὡς καὶ Γρμ.* Nessel, *'Ολλ.* nettel, *'Αγλοσ.* nytle, *συγγεν. νύττω, νύσσω· καὶ τὸ 'Αγγλ.* ne-

needle (*βελόνη*). *Τὸ δὲ Λατ.* urtica, *ἐκ τȣ̃* uro, *καίω· ὅθεν καὶ Γρμ.* Brennessel. *βλ.* Скребу̀.

Кора̀ (*φλοιὸς*) *συγγεν· χόριον, χορίον, λτ.* corium (*ὅθεν* cortex?) = *δέρμα, λοπὸς* [*ὡς ἐκ τȣ̃ χόρα, κόρα· ὅθεν ἡ συνήθ. κορέα, κορεὰ, ἡ καὶ ἄλλως φλοῦδα, καὶ κύτταλον, καὶ καύκαλον, ὁ ἀττάραγος, ἡ τȣ̃ ἄρτου ἐπιδερμίς.*]

Кора́бль (Кора́б, *τὸ λ. ἐπενθετ.* = *κάραβος*) *τὸ Σ. καράβιον* (*ἐκ τȣ̃ κάρω*=*χάρω, χάω,* =*χάραβος, χέραβος, χήραψ, διὰ τὸ κοῖλον· ὡς καὶ σκύφος, κύφος, ἐκ τȣ̃ κύω, κτλ.*). *τὸ δὲ Βομ. καὶ Πολ.* кораб=кора̀, *μετὰ τȣ̃ F.*

Ко́рга (*κορώνη*) *ἐκ τȣ̃ κόρFος, λτ.* corvus. *ἢ πιθανώτ. κράγα,* (*κραγὸς, κραγὴ*) *κραγγὴ, κραγγὼν* (*ὡς κρέξ· ἐκ τȣ̃ κρὰ, κρὸ, κράζω, κρώζω*) *λτ.* graculus, *Γρμ.* Krahe, Krohe, Krähe, *κτλ. Πῥβλ. καὶ Τȣρκ.* karga, *βλ. καὶ* Кря́каю.

Ко́рень (*ῥίζα*) *συγγεν κόρυς, κέρας, κόρος, κορύνη, κόρση, κόρσιον, κτλ.* (*βλ. Ῥείμ. λ. κορός*)· *καὶ ἐκ τȣ̃ κράνος, κάρνον* (*Γαλατικὴ σάλπιγξ*)=*λτ.* cornu (*κέρας*),*Γρμ.* Horn. *πῥβλ. καὶ Εβρ.* schoresch.

*Кори́нка, *Κορινθία, ἐλλειπτικ· ςαφίς. Διεφθάρη, ὡς τὸ συνήθ. κοραντὶ.*

Корконо́сый, *βλ.* Корна́ю

Корма̀ (*πρύμνα*), (*κορμὰ*) = *πορμὰ, πυρμὰ, μεταθ. ἐκ τοῦ πρυμὰ, πρύμα, ὅθεν πρύμνα.*

[*ἐκ τοῦ πέρος, πέρυς, συγκοπ. πρὺς, καὶ πρὸς, γίνεται τὸ πρόμος (ὁ ἔμπροσθεν) καὶ πρυμὸς, πρυμνὸς (ὁ ἐπέκεινα, ὁ ὄπισθεν) πρυμνὴ, πρύμνη, πρύμνα, υ = ο (ὡς ὕμοιος αἰολικ. = ὅμοιος) καὶ κ = π (ὡς* перепе́лка = *Βοεμ.* krzepelka · *πύλη = κύλη, κοίλη· καρδαμάλη, παρδαμάλη· ἕπω, ἕκω, ἔχω· κόρνοψ, πάρνοψ· λύκος,* lupus, *κτλ.) ὅθεν πρύμα, ἡ, πρυμὰ = προμὰ, μεταθ. πορμὰ (ὡς, πρόσω, πόρσω)* = Кормà]. Кормúло (*πηδάλιον, κατὰ τὰ εἰς* ило *ὀργάνων σημαντικὰ) ὡς πρυμναῖον, πρυμνήσιον.* Ко́рмчій (*κυβερνήτης) πρυμνήτης (πρυμητὴς, πορμητὴς, κορμητὴς) ἐν Σερβ. κώδ.* Крьмитель, *παρ' ἄλλοις* Кормникъ, *οἷον πρυμνικὸς, ὡς, πρυμνητικός.*

Ко́рмъ (*χιλὸς, τροφὴ) κόρημα (κόρεμα, κόρμα· συγκοπ. ὡς, ἄγημα, ἄγεμα,* agmen) *κόρος, κορέω = τρέφω,* Кормлю̀· *ἐκ τοῦ κέρω, κρέω, λτ.* creo, *ὅθεν κόρος, κόρη.* (*Ῥείμ.*)

Корна́ю (*κείρω· ὡς ἐκ τοῦ* Корнỳ) *κέρνω = κέρω, ὅθεν κεράω (κεράνω, συγκοπ. κέρνω λτ.* cerno, discerno, *καὶ Γρμ.* kehren, kerzen, *ὅθεν* scheren, *καὶ* kahren. = *κάρω) καὶ κίρνω (κρίνω) Σρβ.* Крнити (*σχίζειν*), *καὶ* крня, крньо (*ὠτοθλαδίας, κεκομμένος τὰ ὦτα, Ῥωσ.* Корноу́хъ, *Σ. συνήθ. κοτσαύτης = κοψαύτης) οἷον κερνὸς, ἐκ τοῦ κέρνω, (ὡς ἐκ τοῦ κάρω, καρτὸς). Καὶ* Корно́сый (Корноно́сый) *ῥινότμητος. τοῦτο δὲ καὶ* Корконо́сый (*ἀντὶ* Корноно́с)

* *

ἢ = Кортоно́сый (п = к) οἷον καρτόῤῥιν· κολοβόῤῥιν. τὸ δὲ крньорогъ=κολοβοκέρατος. καὶ τὸ Ῥωσσ. Ка́рла (νάννος) ἴσ· ἐκ τῦ Корпа́ю (а=о καὶ л=н). Τὸ δὲ Σλοβακικ· крква (ῥυτὶς, πτυχὴ, πλὶξ, plica) καὶ крквати, крквам (ῥυσσόω, πλίσσω) ἐχ', ὡς ἂν τις εἴποι, παρὰ τὸ κάρκω (κάρκϜω) ἀντὶ κάρπω (κ=π· ὡς κρέκω, crepo·) κάρφω (ἐκ τῦ ἅρπω, ῥάπω, rapo-pio, carpo, Γρμ. raufen, raffen, rupfen· κατὰ τὰ, krumpen, schrumpfen, κτλ.) ἀλλὰ τὸ крквам = ϜρύγϜαμι (κρύκϜαμι) ϜρύγϜω ἀντὶ ῥύγω = ῥύζω, ῥύσσω, ῥυγὴ (rugo, ruga· ὡς ὀρυγὴ, -χὴ.) ϜρύγϜα (κρύκϜα) = ῥυτίς.

Ко́робъ (κανοῦν) λτ. corbis, Γλ. corbeille, Ἰτ. corba, Γρμ. Korb = κόρϜος, (κορϜὸς (κορὸς, γυρὸς), λτ. curvus (διὰ τὸ κυρτὸν τῦ κανοῦ· ὡς καὶ γύργαθος ἐκ τῦ γύρω, γυρόω· καὶ κύρω, κύρτος, κτλ.) Σλαβ. Кра́біа Πολ. krobia, οἷον κυρβία, γυρϜία = κυρτία, κυρτὶς, συγγ. Коро́блю.

Коро́блю (Коро́бу, κυρτῦμαι, ἐπὶ ξύλων) Γλ. courber, λτ. curbo = κύρβω, κυρβόω = κυρϜόω, κύρω, γύρω, γυρόω. συγγ. Корю̀.

Коро́ва, βλ. Кра́ва. (= κράβα, κατὰ παρένθ. τῦ α καράβα [α=ο] ὡς τὸ, κάῤῥαξον, κάραξον = κράξον, Πάφιοι). Τὸ δὲ κράβα = κραύβα, ἀντὶ κραύγα, κράϜγα, κράγα=κραγὴ, κραυγὴ, κρακτικὴ· ὡς τὰ, Κραῦβις, Κραῦγις, κραυγίας, κραύγασος, κτλ. Καὶ Σ. δὲ

παρὰ τοῖς Ποντικοῖς (ἐν Χαλδίᾳ) ὁ ταῦρος λέγεται γαρκὸν, ἐκ τῦ γαρύω, λτ. garrio, γηρύω, γῆρυς, οἷον γαρυκὸς (γάρυξ-υκος), γηρυὼν, ὡς γηρύων „ χ' ὡμόσχος γαρύεται (Θεόκρ). τὸ δὲ γαρύω=Fαρύω, ἀρύσσω (ὅθεν καρύσσω, κᾶρυξ, κῆρυξ), παρ' ὃ φαίνεται καὶ ἡ ἄρκος (Σ. ἀρκῦδα, ἐκ τῦ ὑποκορ. ἄρκυλος [ἀρκύλη. λ=δ,], ὡς καὶ ἄρκηλος, ἡ μικρὰ πάρδαλις) ἄρκτος· συγγεν. Γερμ. Bär (Fάρ)· τὸ δὲ λτ. ursus=ὔρσος, αἰολ. ἀντὶ ὔῤῥος, ἐκ τῦ ὔῤῥω (surro, susurro) συγγεν. ὕλω, ὑλάω, παρὰ τὸ ὕω=ἄω, ἀρύω, ὡς καὶ ὔρω (ὔρFω, urgo) urgeo.

Корóна (ςέφανος), 'Ιλλ. круна, Γρμ. Krone. γαλ. couronne, κτλ. κορώνα, χορώνα (κορὸς, χορός = κυρὸς, γυρὸς) λτ. corona, καὶ chorona (Κικέρων). Коронýю, συνήθ. κορωνιάζω (ςέφω), κτλ. συγγεν. Корю̀.

Корóткій, βλ. Крáткій.

Корóста, βλ. Крáста.

*Кóрпусъ, τὸ λτ. corpus, ἐκ τῦ αἰολικ. κορπὸς = κορμὸς. βλ. Кáрша.

Корыто (Σλαβ. ὑδραγωγὸς, alveus, canalis. 'Ρωσσ. σκάφη) κωρυτὸς, γωρυτὸς· (γάω = χωρῶ. ὅθεν καὶ γαῦλος·) καὶ „κώρυκος, πλοῖον ('Ησύχ). Συνήθ. κῦρύτα (εἶδος ἁλιάδος, ἤτοι πλοιαρίȣ ἁλιευτικοῦ. καὶ παρὰ Πελοποννησίοις = σκάφη.) συγγ. Корю̀.

Корысть, Користь [Кор - ысть, исть (Δοβρόβ.) σκῦλον, (αἰολ. σπῦλον, λτ. spolium,

ώς, φύλλον folium) λάφυρον, κέρδος] ἴσως ἐκ τῦ Крáсть, Крáду (παρενθ. ο. ὡς ἐν τῷ Корóсma = Крácma) χραυςὸν, χραυτὸν (χαραυστὸν· παρὰ τὸ χάρω, χαράω, χράω, χραύω =κάρω, κέρω, κείρω, κεραΐζω) κεραϊςὸν. τὸ δὲ κέρδος πάντη ἀπεσχοίνιςαι. [ὁ γὰρ τῦτο παρὰ τὸ κέρω, κείρω, ἀλλὰ παρὰ τὸ ἔρδω, ἔργω, γέρδω, ἔρδος (ἔργος, ἔργον) κέρδω, καὶ μεταθ'. κρέδω, τὸ λτ. credo, κυρίως ἐργάζομαι, ἐμπορεύομαι, ὅθεν πιςεύω, ὡς πιςεύϐσιν ἄνθρωποι ἀλλήλοις τὰ συμβόλαια, ὅσα πρὸς σφᾶς αὐτὸς ξυμβάλλουσιν. ὅθεν καὶ τὸ 'Ιτ. credito, Γλ. credit, βλ. 'Ρείμ. λ. κέρδος].

Корю̀ (κάμπτω, ὑποκλίνω, ταπεινόω, κτλ.) κορῶ, κόρω=κύρω (γύρω, γυρῶ, γυρόω, ὡς, κορός, κορϜὸς, curvus = γυρὸς, καὶ δασύτ. χορὸς=γύρος)· ὅθεν, Покоря́ю (ὑποτάσσω· οἷον, ὑποκορόω, ὑπογυρόω.)

Корча́гъ (κώθων, κεράμιον, καψάκης) κρωσσὸς (μεταθ. κορσὸς, οἷον κόρσαξ, ὡς κόρος κόριξ.) Γλ. cruche, Γρμ. Krug, plattdeutsch. kroos, Πολ. Корчак, μέσ. λτ. krusolinum, kruselinum. κτλ. Καὶ, Корчага, χύτρα μεγάλη (μεγενθυτικόν. οἷον κρωσσάκα, ὡς συνήθ. χοχλάκα, μυςάκα, ἐκ τῶν εἰς αξ, ακος, μεγεθυντικῶν· οἷον, γαύραξ, πλέταξ, καὶ λτ. ax, edax, bibax. 'Ιτ. accio, ricaccio, κτλ. [ἐκ τῦ κόρω, κορὸς παράγονται καὶ τὰ, κάρα,

κράας, *κρᾶς*, *κόρση*, *μεταθ*. *κρόση*, *κρόσση*, *κροσσὸς*, *ἰων*· *κρωσσὸς*, *κτλ*. (*βλ*. *'Ρείμ*. *λ*. *κορὸς*)· *τὸ δὲ κόρω* = *κύρω*, *γύρω*, *κυρτὸς*, *γυρὸς*, curvus, *καὶ τὰ λοιπὰ*, *κοῖλα καὶ κυρτὰ*· *ὅθεν τὸ* Корчáг *καὶ* = *κορτὸς* = *κυρτὸς* (*κυρτῶ*, Кóрчу), *ὡς καὶ τὸ Γρμ*. Krug = *κυρϝὸς* (*κρυγὸς*) *ἀντὶ κρυβὸς*=*κυρβὸς*, *βλ*. Кругъ]. *'Εκ τȣ̃* Корчáгъ *ἴσως καὶ τὸ* Корчмà, *Σρβ*. *καὶ Βοεμ*. крчма, *Πολ*. карчма (*καπηλεῖον*, *ὅθεν ἡ παρὰ τοῖς Δάκαις*, *τὰ νῦν Βλαχο-βογδάνοις*, *κρίτζιμα*) *οἷον κρώσσωμα*, *κρωσσωνεῖον*. *ὡς*, *κωθωνεῖον*, *κωθωνιςήριον* (*τόπος*, *ἐν ᾧ κωθωνίζȣσι*, *κυαθίζȣσι*, *συνήθ*. *γαβαθίζȣσι*)· *καὶ τὸ Γρμ*. Krug = *κρωσσὸς*, *καὶ καπηλεῖον*. (*βλ*. Linde *Πολων*. *λεξικ*. *καὶ Δοβρόβ*. 248. *ὅςις ἀνάγει μᾶλλον τὸ* крчáг, корчáгъ *εἰς τὸ* крч (кóрч, *ςέλεχος*, *βλ*. Кáрша.)

Кóрчу, *κυρτῶ* (*κάμπτω*, *ςρέφω*, *συσπῶ*). Кóрча, Кóрчь (*σπασμὸς*) *οἷον κόρτα* = *κύρτη*, *κύρτωσις*, *Σλοβακ*. крч, *Σερβ*. Грч, *καὶ* Грчити=Кóрчить, *Βοεμ*. крчити, (*συνέλκειν*, *συσπᾶν*). *συγγ*. Корчáгъ, Корю̀.

Косà, *Συνήθ*. *κοσσιὰ* = *κόσσυμβος*. [*ἐκ τȣ̃ κόσσα*, *κόττα* (*κεφαλὴ*) *κόσσος*, *κόσυβος* (*ὡς κόρος*, *κόρυς*, *κόρυβος*—*ρυμβος*, *καὶ κόρυβος*, *συγκοπ*. *κρῶβος*, *κρώβυλος*]. *καὶ* косъ, *ἀρχ*. *Σλαβ*. = *κόσσα* (*κεφαλὴ*). Косо-

плётина, κοσσοπλέκταινα, (κοσσύμβων πλέκτρια).

Коса̀ (ἅρπη). Кошу̀ (ἅρπῃ θερίζω) συνήθ. κοσσίζω, κόσσα, ἐκ τοῦ αἰολ. κόσσω = κόπτω. Παῤβλ. Γλ. cosser (κυρίσσειν, κόπτειν κέρασι) καὶ ἀρχ. Γρμ. kutten = κόττειν, κόσσειν. βλ. Adelung. λ. kutten.

Косма̀ (τρίχωμα). Косма́тый, Косма́тъ (τριχώδης, δασύς) ἐκ τοῦ Коса̀, κόσσα, κόττα, κοδδὰ, κόδα = κύβα, δ = β, κυβὴ, ἡ κεφαλὴ, ὅθεν καὶ κόσυβος, αἱ τρίχες αὐτῆς, καθὰ καὶ τὸ προκόττα, εἶδος κουρᾶς τῆς κόμης. τὸ δὲ κυβὴ, ἐκ τοῦ κύβω (κύω, γύω, γάω, κάω), ὡς καὶ τὸ κόμη, ἐκ τοῦ κέκομα, κέμω, κάμω, κάβω, κάμβω, κάω, διὰ τὸ γαμψὸν τῶν βοςρύχων, καὶ κικίννων, Γλ. boucles, συνήθ. σγουρῶν (γυρῶν). ὥςε τὰ, Косма̀, Косма́шъ, οὐ πάνυ τι ἀπέχουσι τοῦ, κόμα, κομάτας, κομήτης.

Косты́рь, καὶ Коста́рь βλ. Ко́сть.

Ко́сть, ὀςοῦν [μετὰ πνεύματος ἰσχυροῦ, κοςοῦν, κοςὸν· ὡς, κόγχος, γόγγος = ὄγκος, βλ. Коготь. τὸ δὲ ὀςέον, ἐκ τοῦ αὔω = ξηραίνω (ὅθεν καὶ καύω) αὐςὸς, ὀςὸς, λτ. ustus (ὡς αὖς, οὖς) αὐςέον, ὀςέον, ὀςοῦν, ὀςὸν, κοςὸν, Кость: Ἀλβαν· koska, (σκ = στ. βλ. О́сть.). πῤβλ. λτ. costa (πλευρὰ), ὡς καὶ αὔω, λτ. asso, os, ossis (ὀςοῦν), καὶ Σανσκρ. asti, asta, ὀςοῦν.] .Костяный, κ-οςέϊνος,

ὀςέϊνος· καὶ Костаръ (κυβευτὴς) ὡς ἐκ τῶν ὀςεΐνων κύβων.

*Коситеръ, Σερβ. ὁ κασσίτερος, κοσσίτερος. (ὡς τὰ αἰολ. κοθαρὸς=καθαρός· κορδινέω, καρδινέω· κοκκάζω, κακκάζω· κάρνος, λτ. cornus).

Костеря (φρύγανα, τὰ ξυλώδη τȣ̃ λίνȣ, τῆς καννάβεως, κτλ.) συγγεν. Кость, οἷον κ-ὀςερὸν -ρὰ (ἐκ τȣ̃ ὀςερὸς, ὅθεν φαίνεται καὶ τὸ ὄςρεον, ὄςρακον. βλ. ʽΡείμερ.), ὀςηρὰ (ὀςέων ὅμοια. ὡς, ὀςρακηρὰ)· ἢ κοττάρια, τὰ ἄκρα τῆς κέγχρȣ· ʽΗσύχ. ὡς καὶ, κότυνα, σκύβαλα. καὶ Συνήθ. κότσαλα (τὰ ξυλώδη τῶν ἀχίρων, τρώξανα, ἐκφατνίσματα·), λ = ρ. οἷον, κότσαρα (μεταθ. κόσταρα.)

Косый, Кось (λοξὸς, ἰλλὸς, ςραβὸς) κοσσὸς =κυσσὸς (κοῖλος, κυρτὸς)· ἐκ τȣ̃ κύω, γύω, ὅθεν καὶ γυιὸς (πηρὸς, κυλλὸς) Γρμ. schooss. (Ἄλλο τὸ λατ. cossus, = κὶς, κιὸς, ὅθεν, cossi homines = rugosi. Voss. Etymol.)

Котелъ (λέβης) κότυλος, κοτύλη (πᾶν τὸ κοῖλον· ἐκ τȣ̃ κότυς, κόττος, κόττα, κόδδα, συγγεν. κυβὴ, κύω.) Λιθ. kodis, Γτθ. katil, Ἀγγ. katle, Δαν. kedel, Σβ. kettil, μέσ. λτ. cedellus (πρβλ. καὶ cattillus, catinus), Γρ. Kessel, Περ. kas, ʽΕβρ. kasah, Τȣρκ. kasan, κτλ.

Котва (ἄγκυρα) κότϝα, κόττα [κόδδα, κόδα, κόβα (δ = β. ὡς, κύδαρ = κύβας) κυβὴ,

(*κύβω*) = *κοίλη τὰ ἔνδον, καὶ ἑπομένως τὰ ἔξω κυρτὴ, ἀγκύλη· ὡς καὶ τὸ ἄγκυρα, ἄγκος. πρβλ. Γρμ.* Kot, Kote, Köte, *ἐπὶ κοίλων σωμάτων. βλ. καὶ* Козонъ.]

Котъ, *μ. λτ.* catus, catta, cattus, *ὅθεν συνήθ. γάτος, κάτος, ἢ κάττης, ὁ· καὶ γάτα, κάτα, ἡ, Λαπλανδ.* gato, *Γρμ.* Katze, *Πολ.* kat, *Γαλ.* chat, *καὶ Τȣρκ.* keti, ketzi (*γαλῆ*). *οἱ μὲν, παρὰ τὸ* cattere (*ὁρᾷν· διὰ τὸ ὀξυδερκὲς τȣ̃ ζώου*). *οἱ δὲ, παρὰ τὸ Γαλατ.* guet (*τήρησις, ἐνέδρα*). *οἱ δὲ, καὶ ἐκ τȣ̃* capere (*βλ.* Adelung.) *ὡς ἂν εἴποις, κάπτης,* (*κάττης, ἐκ τȣ̃ κάπτω· ὡς ἐκ τȣ̃ κόπτω, τὸ αἰολ. κόττω*).

Коты (*εἶδος ἀγροικικῶν ὑποδημάτων*) *κάλτοι* (*ἀποβολῇ τȣ̃ λ.*)

Коурый, Коуръ (*χρῶμα ἵππȣ ὑπόξανθον*) *ἴσ. συγγεν.* Курю (*ὁποῖα φαίνονται τὰ ἠρέμα καπνιζόμενα σώματα*). *ἢ κιῤῥὸν;* (*κȣῤῥὸν: ὡς* Куръ = *κίῤῥος, κίκιῤῥος·* Кутія, *κηδεία*). *παρβλ. καὶ Τȣρκ.* kul, kula.

Кочень, Коча́нъ (*ἡ κεφαλὴ τȣ̃ καυλȣ̃ τῆς κράμβης*) *συνήθ. κοτσάνι = κοττάνιον, κόττανον ἐκ τȣ̃ κόττα, κόδδα* (*κεφαλὴ*)· *ὡς καὶ, κόττανον, εἶδος σύκων μικρῶν, λτ.* cottanum.

Кочетъ, *κόττος, συνήθ. κόκοττας, ὁ ἀλεκτρυών. βλ.* Кокошъ.

Кочка, (*μικρὸς σωρὸς, λόφος*) *ὑποκορ. τȣ̃* Куча.

Кóша, Кошъ (*κόφινος*) *Σ. κόφα* (*φ=χ=*ш. *ὡς*, глýх, глýшу, *ἀντὶ* глýху, *γλύχω* [*φω*] глóхну), *'Ιτ.* coffa, *κτλ. ἐκ τȣ̃ κόφος* (*ὅθεν κόφινος·*) *'Ιων. κοῦφος, Δωρ. κῶφος, ὅθεν καὶ κωφός.* [*τὸ θέμα κέω, κεύω = κάω, καύω=κόω*, кую̀, *κόϜω* (*κόβω*) *κόπω, πτω. ἐν πᾶσι τούτοις ἐπικρατεῖ ἡ ἰδέα τοῦ κοίλȣ καὶ κενȣ̃· ὅθεν καὶ τὸ Σ. κούφιος* (*κȣ̃φος*) *= κοῖλος, καὶ ἑπομένως κενός· οἷον, κȣ́φιον ἀμύγδαλον, κτλ. Οὕτω καὶ κȣφάλα* (*γεϱανδϱύȣ κοῖλος κοϱμὸς*), *καὶ κȣφόνω* (*κοιλόω, γλάφω*). *ὡς δ' αὔτως καὶ τὸ Σ. κλȣ́βιος* (*ȣ̋ϱιος, ὑπηνέμιος, ἐπὶ ὠῶν*)*=γλȣ́φιος, γλύφιος* (*ὡς, γλύφιον = ἄντϱον, γλυφεῖον*) *γλυφὸς, γλυπτὸς* (*κοῖλος, ὅθεν, κενὸς*), *ἐκ τȣ̃ γλύφω, γλάφω* (*κοιλόω· καὶ γλυφαίνω, ὅθεν γλύφανον*) *καὶ Σ. κλȣβιαίνω, κλȣβιάζω* (*ἐπὶ ὠῶν, ὅταν ἐξȣϱίζωσιν*). *Διὰ ταύτην τὴν κατὰ σημασίαν συγγένειαν τȣ̃ κȣ̃φος καὶ γλυφὸς, γλύφιος, τὸ Σλαβονικὸν* глýхъ, *Σϱβ.* глýвъ (*γλȣφὸς, κλȣ́βιος*) *= κωφὸς, κȣ̃φος δηλονότι καὶ κενὸς, ὡς καὶ τὸ κωφὸς κυϱίως = κȣ̃φος* (*βλ. 'Ρείμ. λ. κωφός*) *ὡς πάλιν* глýбъ (*βάθος*), глубóкъ (*βαθύς*)*=γλυπτὸς, γλυφὸς, γλύφος, γλάφυ, ἐκ τȣ̃ γλύφω, γλάφω, ὅθεν κολάπτω* (*βλ.* Клюю̀) *κολάφω,* (*κολάχω, γολάχω*, глóху, глóхну *= κωφόω = κουφόω, κοιλόω. βλ.* глóхну)*· καὶ* глýпъ *δὲ* (*ὁ μωϱὸς*)*=Ϝλοβὸς, λωβὸς· καὶ τοῦτο ἐκ*

τȣ̃ λέπω, συγγεν. λάϜω, λάφω, γλάφω (βλ. 'Ρείμ. λ. λάω). ἢ καὶ τὸ γλу́пъ = глу́хъ, глу́въ (κλέβιος), ὡς καὶ Σ. οὔριος μεταφορικ. ὁ μωρὸς = κοῦφος (ἐλαφρὸς), νȣ̃ καὶ φρενῶν κενός. τὰ δὲ κενὰ καὶ ἐλαφρά.] βλ. Ку́фа.

Кра́ва, 'Ρωσσ. Коро́ва, Πολ. krowa (βοῦς). Οὔτε παρὰ τὸ κράας (κρᾶς, κάρα) οἷον καράβα, κράβα (ὡς καρανὼ, ἡ αἴξ)· οὔτε παρὰ τὸ κέρας (κεραὸς, κεραὴ) κεραϜὴ, κεράβα (ὡς κριὸς, ἐκ τȣ̃ κεραὸς [κεριὸς], καὶ τὸ κεραΐς, καὶ „ βȣ̃ς κεραή. "Ομ.). ἀλλὰ Кра́ва κράβα = κράγα (κραγὸς, κραυγὸς, κραγή. γ = β.) ἐκ τȣ̃ κράγω, κραύγω (κράβω· ὡς βόω = γόω). Οὕτω καὶ τὸ βοῦς ἐκ τȣ̃ βόω. καὶ τὸ Γρμ. Kuh, 'Ισλ. ko, 'Αγγλ. kow, καὶ Περσ. ghau, ὀνοματοποιΐαι ἐκ τȣ̃ γόου, ἤτοι μηκυθμȣ̃ τȣ̃ βοὸς, οἷον, γόϜος, γόος, γȣ̃ς = βόος, βοῦς. βλ. καὶ Коро́ва.

Кragу́й, καὶ Кре́четь, Πολ. krzeszet (εἶδος ἱέρακος, ἢ δύω διαφέροντα) ἴσ. ὀνοματοπ. κραγίας, κρέκτης (ἐκ τȣ̃ κράγω, Кра́каю, κρέκω, κράζω, κρίζω, Кричу̀, Кречу̀.) = κερχνηΐς, κέρχνη, κεγχρὶς (εἶδος ἱέρακος λτ. tinnunculus, Γρμ. Kirchen-od. Thurm-falke, ἐκ τȣ̃ κέρχω, διὰ τὸ κερχαλέον τῆς φωνῆς (τὸ δὲ κέρχω = κέρκω, κρέκω, σύγγεν. κράγω, κράζω, Γρμ. krächen). ἄλλο δὲ τὸ κρίκος, κίρκος συνήθ. κιρκινέκι (εἶδος ἱέρακος. ἐκ τȣ̃ κρίκȣ, γύρȣ, καθ' ὃν ἵπταται), ὅθεν μέσ λατ.

gerfalko, gyrfalko, *γυρο-φάλκων* (*γύρος*, *φάλκων*) *'Ιτ.* girifalko, *Γρμ.* Gerfalke, Gayerfalke, *Γλ.* gerfaut, grifaut, *κτλ.* *τᾶτο κατά τινας*= Кречéтъ. *τὸ δὲ* Крагýй = accipiter minor, *ἢ*, nisus fringillarius. *καὶ τὸ Πολ.* Крогулецъ = falko nisus. (*βλ.* *Δοβρόβ.* 248).

Крáбія, *βλ.* Кóробъ.

Крáду (*συλῶ*, *κλέπτω*) *κρατῶ*· (*ὡς τὸ βαςῶ*, *βαςάζω*=*κλέπτω*)· *ἢ*, *πιθανώτ.* *χράδω* (*χράζω*, *χραύω*, *χάρω*). *οὐ γὰρ συγγεν.* *κάρπω* (*ἅρπω*, *ῥάπω*, *λτ.* rapio, *Γρμ.* raffen, *βλ.* Корнáю, *ὅθεν καὶ ῥάπω*, - *πτω*, *μετὰ τᾶ* Ϝ, *βράπω*, *βράπτω*, *μάρπτω*, *κτλ.*)

Крáкаю, *καὶ* Крáкамъ, *Βοεμ.* *Πολ.* *Κροτ.* = Грáкаю, Кáркаю, Крякаю.

Крáль, *Σερβ.* *Βοεμ.* *Κροτ.* (*βασιλεὺς*) *Πολ.* krol, *Λεττ.* karal, *'Ρωσσ.* Корóль (*ὅθεν καὶ Τᾶρκ.* kral) *κάρανος*, (*συγκ.* *κράνος*, *καὶ*, *κάραλος*, *κράλος*, *λ*=*ν*· *ὡς* боль, *πόνος*· *λίτρον*, *νίτρον*· *καὶ συνήθ.* *μηλίγκιον*=*μῆνιγξ*. *κτλ.*) *ἐκ τᾶ κάρανον*, *κάρηνον* (*κάρη*) *κράνον*, *ἡ κεφαλὴ* (*βλ.* Царь)· *τὸ δὲ κάρανος συγγεν.* *κοίρανος ἐκ τᾶ κῦρος* (*οι*=*υ*)=*κόρυς*=*κάρη*· *ὅθεν καὶ κύριος*, *καὶ κύρανος* (*ἀφ' ᾗ Κυράνη*, *ἢ Κυῤῥάνη*, *Κυρήνη*, *Καράνη*, *κυριωνυμίαι*, =*κυρία*· *ὡς καὶ 'Ρωσσ.* Крáля, *ἡ λεγομένη βασίλισσα ἐν τοῖς χαρτίοις τοῖς παικτικοῖς*, *οἷον καράνη*, - *λη*), *καὶ τύραννος* (*τ* = *κ*).

Ἐκ τῦ κοίρανος παρήγαγε τὴν λέξιν ὁ Ὀρσεχόβιος· ἄλλος, ἐκ τῦ Ἀρμενικῦ karol (*ἰσχιρός*)· *ὁ δὲ Δοβρόβ. ἐκ τοῦ μεγάλου Καρόλου*, Karl, *μεταθ*. Краль. *ἀλλὰ τίνι τις ἂν χρώμενος ἀναντιῤῥήτῳ τεκμηρίῳ πιςεύσειεν, ἢ ὅτι ὀχ' ὑπῆρχε πρὸ τῦ βασιλέως Καρόλυ ὐδαμῆ ὐδαμῶς παρ' ὐδέσι τῶν Σλαβόνων κατὰ διάλεκτον ἡ λέξις· ἢ ὅτι ἴσχυσεν ἐπὶ τοσῦτον ὁ Κάρολος (καίτοι μέγας χαίρων καλύμενος, ἢ καλεῖσθαι ἀξιῶν!) ὥςε τῦνομα, ὃ κυρίως ἐκαλεῖτο, συνώνυμον καὶ ἰσοδύναμον τῇ προσηγορίᾳ (βασιλεὺς) ἀποφήνασθαι, καὶ τύτῳ ἀντ' ἐκείνης χρῆσθαι καὶ εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον τὺς Σλαβονικοὺς ἀναπεῖσαι λαοὺς, ὐ τοὺς μὲν, τούς δ' οὐ, ἀλλὰ ξύμπαντας ἅμα, καὶ ὧν ἐκράτησε, καὶ οἷς ὐκ ἐπεξήλασε, καὶ οἳ προσβοῤῥότεροι ὄντες, μηδ' εἴτις εἴη Κάρολος καλύμενος βασιλεύς, ἐπύθοντο τὴν ἀρχήν; Οὐκ ἂν τοσαύτην ὀνομάτων πενίαν τῆς Σλαβονικῆς γλώσσης καταγνοίην, οὐδὲ πεισθείην, τά γετοιαῦτα, τῷ σοφῷ Δοβροβίσκῳ· ὐ μᾶλλον, ἢ εἴ τις καὶ τὸ Ῥωσσικὸν* Кápла (*νάννος*) *παρὰ τὸ* Karl *ἐτυμολογοίη, καὶ τὸν μέγαν ἡμῖν Κάρολον πᾶν τὐναντίον ἀποφαίνειν ἐπιχειροίη*.

Крáй (*ἄκρα*) *ὐ παρὰ τὸ κράας, κρᾶς* (*κραίνω*)· *ἀλλ' ἐκ τῦ* Кроїо (*Δοβρόβ.*)*=κάρσις·* (*κάρω=χάρω, ὅθεν καὶ χερὰς=ῥῆξις· οἷον χράς*)· *βλ. καὶ* Грань. *Ἐτεῦθεν, ἴσως, καὶ τὸ ἐθνικὸν*

Κράνιοι (Στράβ.), οἱ νῦν Καρνιόλοι, κάτοικοι Κρανίας, Γρμ. Crain, *οἷον ἀκραῖοί τινες ὄντες.*

Крамóла *(ςάσις) = λτ.* clamor? *(οἷον κλαμὸς, αἰολ. κλαμὸρ, μεταθ.* Крамóл(а) *ἐκ τῶ* clamo, *κλάμω (κλέω, κλάω, κέκλαμαι) ὅθεν κλαμύω, κλαμμύω, κλαμυςέω=βοῶ (Ἡσύχ.) ἢ, χαρμολὴ (χαρμονὴ=χάρμη=ἀλαλαγμός, ὡς καὶ βοὴ, ἀϋτὴ, κυδοιμὸς, φύλοπις, ἐπὶ μάχης· βλ. Ῥείμ. λ. χάρμη).*

Крáнъ, *κράνος, κρανίον. ὅθεν καὶ* скрáнія = *κρόταφος (Κριτ. Δ. 21. ὅπου οἱ Ο. ἔχωσι, γνάθος = κρόταφος, ὡς καὶ κόῤῥη, κόρση = κεφαλὴ, καὶ παρειὰ, γνάθος.) οἷον σ-κρανία = περικρανία (ἡ μῆνιγξ). Τὸ Ῥωσ.* Крáнъ *(σωλὴν)=κράνη, κρήνη, συγγ. κράνος.*

Крапúва, Кропúва, *βλ.* Копрúва.

Красà *(κάλλος) ἐκ τῶ* Крáшу *=χράσσω, χράζω =χρώζω (χρωματίζω, βάφω· ὅθεν καλλύνω, κοσμῶ, τέρπω), καὶ* Красà *=χρὼς (ἐπιφάνεια, δέρμα σώματος κεχρωσμένον, μορφὴ, ὅθεν τὸ* Красà *καὶ = εὔχροια, εὐμορφία) ὡς τὸ „χρόϊσε θεῶ πλάσιν (ἐμόρφωσε. Γρηγ. Ναζιανζ.).* Крáсный, Крáсенъ, *χρωςὸς (κεχρωσμένος, εὔχρους, εὔμορφος, καλὸς, ὡραῖος, τερπνὸς· καὶ πυῤῥὸς, καὶ ἐρυθρός. οὕτω καὶ κάλλη = πορφυρᾶ, ὡς κάλλιςον τὸ πορφυρῶν. καὶ χρῶμα, ἐξαιρέτως, τὸ ἐρυθρόδανον (Θεόφρ.) ὅθεν,* Краснѣ́ю *(ἐρυθραίνω) χρωννύω.*

Кре́мень (*χάλιξ, πυρίτης*) *χερμὰς* (*μεταθέσ. χρεμὰς, χ = κ, οἷον κρεμὰς*) *ὅθεν*, Кре́мль (*τεῖχος ἐσώτερον, καὶ ἰδίως ἡ τῆς Μόσκας ἀκρόπολις, οἷον χαλίκων, χερμάδων λίθων οἰκοδόμημα.*) *χρέμα=χέρμα. ,, χέρμα, ποίημα, οἰκοδόμημα, χάλιξ.* (*'Ησύχ. βλ. καὶ 'Ρείμ. λ. χερὰς*). *Ἔοικε δ' ἂν μᾶλλον συγγενὲς τοῦ* Кромà *τὸ* Кре́мень = *κρῶμνος = κρῶμος* (*κρῶμος*, grumus, *κρόμος, κρόμνος, παρενθ. ε, κρόμεν-ος, καὶ ο = ε, οἷον κρέμεν-ος*) *ὅθεν καὶ ἡ Κρώμνα, πόλις 'Ενετῶν* (*"Ομηρ.*) *πρὸς ἣν ἄν τις παραβάλοι τὸ* Кре́мль. *βλ.* Кромà.

Кра́стель (*Σλαβον. ὄρτυξ, ὀρτυγομήτρα λτ.* coturnix = *κόττα, ἢ κότα ὄρνιξ*) *δοκεῖμοι συγγεν. κρέκαλος* (*κράκαλος, οἷον κράξαλος. ξ, ἢ κσ, σκ=στ. κράςαλ-ος*) *ἐκ τοῦ κράκω, κρέκω*, Кричу̀· *ὡς κόραξ, κρέξ· καὶ ἡ τρυγὼν, ἐκ τοῦ τρύζω*). *οὕτω καὶ τὸ 'Ρωσσ.* Коро́стель = rallus crex. *βλ.* Перепе́лка.

*Красовоу́ль, *χυδ.* Красоу́ля, *κρασοβόλιον, κρασοβόλιον* (*τυπικ. 'Εκκλησ.*)

Кра́ста, *'Ρωσσ.* Коро́ста (*ψώρα, οἷον χράςα, χράςις· ὡς γράςις, γράω=χράω, χάρω*)= *χάραξις, χαράζω, χαράσσω, Γρμ.* kratzen, *Γλ.* gratter (grattelle), *Σβκ.* gratta, *μ. λτ.* gratare, *κτλ. = ξύω, ξέω, ξάω, ψάω* (*ψ=ξ*), *ψώω, ψώρα. Καὶ τὸ λτ.* scabies, *ἐκ τοῦ* scabo, *σκάβω, σκαύω, σκάω=κσάω, ξάω. συγγ.* Крою̀.

*Кра́ша, Кара́шь, *Γρμ.* karat, *Γλ.* carat, *ἐκ τῦ κεράτιον.*

Кра́шъ, Кра́ша, *Σλαβον·* = *'Ρωσσ.* Ра́зъ [*συνήθ. φορὰ, καὶ βολὰ* (*καὶ τὸ βολὰ ἐκ τῦ φορὰ, μεταβολῇ τῶν ςοιχείων φ = β· καὶ ρ = λ. ἢ γῦν = βολὴ*), *ὡς ἐκ τῆς φορᾶς καὶ βολῆς τῶν ἐφεξῆς καὶ κατ' ἐπανάληψιν φερομένων. ἡ δὲ βολὰ, βολὴ παρὰ τὸ βάλλω = πάλλω, ὅθεν καὶ τὸ πάλιν ἐπὶ ἐπαναλήψεως, καὶ οἷον ἐπανακρὄσεως,* repercussion. (*βλ. 'Ρείμ. λ. πάλιν*)· *ὡς δ' ἐκ τῆς ἐναλλαγῆς τῶν ἐπαναλαμβανομένων τὸ 'Ιταλ.* volta, *καθὰ καὶ τὸ λτ.* vices (vix, vis)· *τὸ δὲ Γλ.* fois, *εἴποις ἂν=φορά*]. (*κράτα*) *χράτα, μεταθέσ. ἀντὶ χάρτα, χαρτὴ = χαρακτὴ, χάραγμα* (*ὡς καὶ χάρτης, ἐκ τῦ χάρω, κάρω, χαράσσω*), *ἀπὸ τῶν χαραγμάτων δηλονότι ἃ χαράττουσιν ἀριθμοῦντες τὸ ποσάκις ἐπὶ τῆς ἐπαναλαμβανομένης πράξεως, οἷον ςαθμήσεως, κτλ. καθὰ καὶ παρὰ τοῖς ἀγοραίοις τῶν 'Ελλήνων τοιαύτας ἐγκοπὰς προχείρως εἴθιςαι χαράσσειν ἀντ' ἀριθμῶν ἐπὶ ῥαβδίε τῦ χυδαϊςὶ λεγομένε τζετέλα = σχεδέλα· καὶ ἰταλικώτ.* taglia. *Οὕτω καὶ τὸ Γρμ.* mal, (*φορὰ*) *κυρίως σημαίνει τομὴν, ἐγκοπὴν, τμῆμα* (Adelung)· *ὅθεν*, Трикра́шы, Двакра́шы (*δύω, τρεῖς φορὰς*)=*δὶς, τρίς, κτλ. ἐπὶ ἀριθμήσεως· καὶ* Секра́ши (Се, крашъ, *ταύτην τὴν φορὰν, τώρα.*) = *πρόσφατοι* (*ὡς συνήθ.*

τῆς ὥρας· ἀντὶ νωπὸς, νεαρὸς). Συγγ. Крою. βλ. καὶ Разъ, καὶ Ῥείμερ. λ. φορά.

Краткій, Ῥωσσ. Короткій (μικρὸς, συνήθ. κοντὸς· ἐκ τῦ Кратокъ Βομ. kratek, Ἰλλ. Кратак, Πολ. krotki) κρατὸς = καρτὸς (κάρω, κέρω, κείρω, κέκορα· ὡς ἐκ τῦ βράσσω, ῥάσσω, βραχὺς)· ἤ, κρυτὸς (κροτὸς) μεταθ'. = κυρτὸς, λτ. curtus, (τὰ κυρτέμενα σμικρύνονται τὸ μῆκος.) Γλ. court, Γρμ. kurz, κτλ. καὶ Περ. chord, churd. — Кращаю, Кратити, (ὡς ἐκ τῦ Кратаю) καὶ Корочу (σμικρύνω, κολούω, συνήθ. κοντεύω) λτ. curto, Γρμ. kürtzen, κτλ. κυρτῶ, κυρτόω, (υ = ο κόρτόω μεταθ. κροτόω. τὸ δὲ ο, ὡς ἀμαυρὸν α· καὶ τ = tz = щ, Кращаю.) βλ. Корчу.

Крвь, βλ. Кровь.

*Крендель, ὀρθότ. Кренгелъ (κολλύριον, εἶδος ἄρτου.) τὸ Γρμ. Krengel, Kringel, Ἰσλ. krikla, krink (κύκλος) κρίκος, καὶ κίρκος, λτ. circus, circulus. Τῦ δὲ κρίκος τὸ ὑποκορ. κρικίον, καὶ κρικίλλιον, ἀντὶ κρικύλλιον· ὅθεν κρικέλλιον ἐν τῇ συνηθείᾳ, καὶ κρικέλα καὶ παρά τισι κρυκέλλιον, κρυκέλα, ἀντὶ κρικύλα ὡς ἐκ τῦ κρίκυλος, circulus· κατὰ τὸ ἐρωτύλος, ἐρωτύλα. βλ. Кругъ.

Крека, Σερβ. ἀλεκτορίδων κλωγμὸς, βατράχων κοαγμὸς) καὶ, Крекам, Крекати (κοάζω) = κρέκω, κρέξ, συγγ. κράγω, κραυγή. κτλ. βλ. Крикъ, καὶ Керкаю, Крякаю.

Крéстъ (*εὔχρηστον μετὰ τῆς προθ.* ѡ, *'Ρωσ.* Ὸ. окрестъ=*πέριξ, κύκλῳ*), *Γρμ.* Kreis (*κύκλος*) *Πολ.* kres, krys, *κτλ.* = *γῦρος, γυρὸς, κυρὰς, κύρω, κυρτὸς* [*μεταθ. οἷον γρύος, κρύος* (*ὡς ἐκ τοῦ κυρβὸς, γρυπὸς· βλ.* Крýгъ) *κρυτὸς μετὰ τῶ σ, κρυςὸς· υ* = *ε. ὡς καὶ Σ. γέρω* = *γύρω*]. *βλ.* Крестьянинъ.

Крéстъ (*ςαυρὸς*)=*χάραξ* (*συγκοπῇ χράξ, α* = *ε, καὶ ξ*=*στ, χρέξ, χρές*, Хрéстъ=Крéстъ. *βλ.* Óспць. *οὕτω καὶ τὸ λτ.* crux = *χάροξ αἰολ. χάρυξ, συγκοπῇ χρύξ, καὶ χ* = *κ* = c, crux). *τὸ δὲ χάραξ* = *ςαυρός.* [*Πιθανώτερον δοκεῖ μοι τὸ χάραξ παραβαλλόμενον πρὸς τὸ* Крéстъ (*ὡς καὶ τὸ* crux, *πρὸς τὸ χάρυξ*), *ἢ τὸ κρέω* = *πήγνυμι, ὅθεν ἂν γένοιτο καὶ ῥηματικὸν κρεςὸς, ὡς ἐκ τῶ κρύω, κρυςὸς* (*κρυςὴ*, crusta, *κρύςαλλος*), *καὶ ζέω, ζεςὸς, κτλ. τὸ δὲ κρεςὸς εἴη ἂν* = *πηκτὸς, πῆγμα, ὕψωμα, πάγιον, ἐμπεπηγός. καθὰ καὶ τὸ πάγος* (*ἐκ τῶ πάγω, πήγνυμι*) *σημαίνει καὶ τόπον ςεῤῥὸν εἰς ὕψος ἀνέχοντα, λόφον, βουνὸν, πετρώδη ἐξοχὴν. κτλ. καὶ αὐτὸ τὸ ςαυρὸς ἐκ τῶ ςαύω, ςάω, ςέω, ὅθεν καὶ τὸ* (*ςεαρὸς, ςηρὸς, ςερὸς*) *ςεῤῥός. 'Αλλὰ καὶ τὰ κόρυς, κέρας κεραία ἐκ τῶ αὐτῶ κρέω, κέρω, παραγόμενα ἐμφαίνουσι σώματος ἐξοχὴν πεπηγότος καὶ ςεῤῥῶ.* (*βλ. 'Ρείμ. λ. κράω, κρύω.*). *'Εκ τῶ κρύω* (*βλ.*Кровь) *συγγενῶς τῶ κρέω*, creo, (Крéсну), *εἴποι τις ἂν παράγωγον καὶ τὸ λτ.* crux (*οἷον*

* *

κρὸξ, κρυξὸς, κρυξὸς=κρυσσὸς· ὡς, διξὸς διssός· ῥυξὸς, ῥυσσὸς), 'Ιτ. croce, Γλ. croix (καὶ Περσ. crusc), Γρμ. Kreuz, ὅπερ ὁ κλεινὸς Αδελόγγιος παραβάλλει πρὸς τῦ Krücke (σκήπων), τῦτο δὲ συνάπτει πρὸς τὸ krumm, συγγεν. λτ. grumus=κρυμὸς, ἐκ τοῦ κρύω=κρέω, κράω, κτλ. (βλ. 'Ρεἰμ. λ. κραῦρος). 'Αλλ' ἔμοιγε καὶ ἔμπης τὸ χάραξ ἀνάλογον δοκεῖ πρὸς τὸ Κρέсmъ, ἐκ τῦ χάρω=Кроiò. τὸ δὲ ἴκριον (= ϛαυρὸς, ἐκ τῦ ὄκρις, ὀκρὶς) τὴν μὲν ἔννοιαν συμφωνεῖ πρὸς τὸ Крéеmъ, ἀλλ' ἀντιβαίνει κατὰ φωνὴν καὶ τὴν τῶν γραμμάτων ἀναλογίαν]. 'Εκ τῦ Кре́сmъ, Крещỳ, 'Ρωσσ. =τῷ Σ. ϛαυρόνω (ποιῶ τὸ σημεῖον τῦ Σταυρῦ εἰς ἐμαυτὸν ἢ ἄλλον τινά). τὸ δὲ ϛαυρόω (προσπήγνυμι τῷ ϛαυρῷ) λέγεται Распина́ю, Пропина́ю. (βλ. Пина́ю). βλ. καὶ Крещỳ.

Крещỳ (βαπίζω) χράζω=χρίζω. [ἐκ τῦ χράω, χρέω, χρέζω (ὅθεν τὸ χρήζω ἐπ' ἄλλης σημασίας.) χρίω, χρίζω, χρόω, χρώω, χρώζω]. οὐ γὰρ οἶμαι = Ϝρέζω (μετ' ἰσχυρῦ πνευματισμῦ, κρέζω) = ῥέζω (βάπτω, ὅθεν βαπτίζω) ἐκ τῦ ῥέγω (ὅθεν Ϝρέγω=βρέχω. Γρμ. regnen) καὶ ῥέδω = ἔρδω, ἄρδω (βλ. 'Ρεἰμ. ῥέζω). Οὐκ ἀπίθανον ἔδοξεν ἡμῖν πρὸς τὸ χρίζω παραβαλεῖν τὸ Крещỳ (ἐν ἀρχ. κώδηξ. Хрещỳ, χρέσδω, χρέστω, τ = συριϛικ. τσ, χρέστσω). ἀλλα δὴ καὶ μάλα ἡ ἐμὴ γνώμη εἰς τῦτο ποιεῖ (εἴγε μὴ παντάπασιν ἀπέσφαλ-

ται τῦ ὀρθῦ). Καὶ ἔςι μὲν δήπου τὸ ἱερὸν τῆς Ἐκκλησίας Χρίσμα μυςήριον διάφορον τῦ ἁγίϋ Βαπτίσματος, ὡς καὶ τὸ χρίζειν ἕτερον τῦ βαπτίζειν· ὡς γέμην ἐκ τῆς μᾶλλον τετριμμένης καὶ κοινοτέρας σημασίας τὸ χρίζω δύναται ἴσον τῷ ἀλείφω, βάφω, βάπτω· ὅθεν ὐδὲν ἀπεικὸς τὴν τῶν Σλαβόνων γλῶσσαν ἐκλαβεῖν τὸ χρίζω ἀντὶ τῦ βάπτω (βαπτίζω), ἀντιτάξασαν ἀντὶ τῦ παρ' ἡμῖν ἐπὶ τῦ μυςικοῦ Χρίσματος κυριολεκτυμένυ χρίζω τὸ συνώνυμον μάζω (μάσσω) ма́жу. *Ἀλλ' οἱ συντάκται τῦ πρώτυ Λεξικοῦ τῆς Ῥωσσικῆς Ἀκαδημίας τετάχασι τὸ* Крещу̀, *ὡς παράγωγον, ὑπὸ τὸ* Кре́стъ, *ἐκλαβόντες, ἴσως, τὴν συγγένειαν τῶν λέξεων κατὰ τὴν μυςικὴν ἐκείνην τῦ ἱεροῦ Βαπτίσματος ἔννοιαν. „ὅτι ὁ βαπτιζόμενος συςαυρῦται τῷ Χριςῷ. Ὁ δὲ πολλὰ καὶ καλὰ σημειωσάμενος Δοβρόβισκος ἐν ταῖς περὶ τῆς Σλαβονικῆς γλώσσης γραμματικαῖς αὐτῦ διδασκαλίαις παράγει καὶ τὸ* Крещу̀ *καὶ τὸ* Кре́стъ *(ὁ Σταυρὸς, καὶ, κατά τινας διαλέκτυς, τὸ Βάπτισμα) ἐκ τῦ Γερμαν.* christ = *χριςιανὸς, καὶ τῦ ἀρχ.* christen = *βαπτίζειν* = *χριςιανὸν ποιεῖν διὰ βαπτίσματος· μνημονεύει δὲ καὶ παλαιῶν χειρογράφων, ἐν οἷς γράφεται* Хре́стъ, *καὶ* Хре́щу. *ἀλλὰ καὶ κατὰ διαλέκτυς, φησὶ,* криж *μὲν λέγεται ὁ Σταυρὸς,* Кресшъ *δὲ τὸ Βάπτισμα· καὶ οἱ*

Σέρβοι λέγουσιν, у Кресту = *παρὰ τοῖς χριστιανοῖς* (*Δοβρ.* Justit. grammat. p. 35. *καὶ* 246.). *Καὶ ὅτι μὲν τὸ Γρμ.* christ *παρὰ τὸ χριστὸς* (*κεχρισμένος*, *βεβαπτισμένος*), *ἢ συγγεκομμένον ἐκ τοῦ χριστιανὸς*, *φανερόν· καθὰ δὴ καὶ τὸ* christen=*χρίσδειν*, *χρίζειν* (*χρέζειν*= Крещу)· *ἢ καὶ τὸ* christen (*ἢ φασὶ*) *συγκοπὴ τοῦ χριστιανίζειν*. *ὅτι δὲ τὸ* Кре́стъ (*ὁ σταυρὸς*) *ἐστὶ τὸ αὐτὸ καὶ τὸ κατὰ διαλέκτους* Кре́стъ, *Σλοβακ.* krst, *Πολ.* krzest, chrzest, *Καρν.* керст (*Βάπτισμα*), *τοῦτο οὐ πάνυ μοι δοκεῖ πιθανόν· τὸ μὲν γὰρ* Кре́стъ, *ὁ Σταυρὸς*, *συγγενὲς τοῦ λτ.* crux, *κτλ.* (*ὡς ἐσημειωσάμεθα ἐν τῷ* Кре́стъ.), *ὅθεν καὶ τὸ κατὰ διαλέκτους* криж, *ἀντὶ* Крестъ, *συμφωνεῖ πρὸς τὸ* crux· *τὸ δὲ κατὰ διαλέκτους* креет, керст, krst, *τὸ Βάπτισμα*, *παρὰ τὸ* Крещу́ (*χρέζω*, *χρίζω*) = *χριστὸν* (*χρεστὸν*, *ὡς ἐκ τοῦ χρέζω*) *ἀντὶ χρίσμα*, *ὡς καὶ τὸ Σλαβονικὸν καὶ Ῥωσσικὸν* Креще́ніе (*βάπτισμα*), *καὶ τὸ* Крести́тель, *ὁ Βαπτιστὴς*, *οἷον χριστήτωρ*, *ἀντὶ χρίστης*, *κτλ.* *Συνέπεσε δὲ καὶ συνεχύθη τὸ* Кре́стъ *Σερβ.* крст (*ὁ σταυρὸς*) *πρὸς τὸ* Кре́стъ *Σλοβακ.* 'krst (*τὸ βάπτισμα*) *κατὰ ψευδῆ συνέμφασιν*, *καθὰ καὶ τὸ* Кре́стъ (*πέριξ· βλ. τὴν λέξ.*) *πρὸς τὸ* Кре́стъ (*σταυρός*)· *ἄλλως γὰρ παράδοξον ἂν ἦν*, *εἰ δύω πράγματα πάντη πάντως διαφέροντα τοῖς αὐτοῖς ἐν τῇ αὐτῇ γλώσσῃ ὀνόμασιν ἐκα-*

λῦντο· καὶ ταῦτά γε πολὺ, μᾶλλον δὲ, τὸ πᾶν συντελῦντα πρὸς ἐξακρίβωσιν τῶν τῆς Πίςεως δογμάτων καὶ μυςηρίων, ἐν οἷς ὁ δήπου νυςάζοντας ἴσμεν τοὺς θεοσεβεςάτους Σλάβονας. διὸ καὶ Крижъ εἶπον τὸν Σταυρὸν, οἷς συνέβη Кресшъ ὀνομάσαι τὸ Βάπτισμα, διαςέλλοντες τὰς προσηγορίας, καὶ διασαφοῦντες τὴν ἐκ τῆς τῶν αὐτῶν συμφώνων συμπτώσεως σύγχυσιν τῶν ὀνομάτων. Καὶ μὴν οὐδ' ἐκεῖνό γε πιθανὸν, τὸ Кре́сшъ καὶ τὸ Крещу̀ παρὰ τὸ Γερμανικὸν christ, καὶ christen, παρῆχθαι. Ἡ μὲν γὰρ ἐν τοῖς ἀρχαίοις χειρογράφοις γραφὴ Хресшъ, καὶ Хрещу̀, δῆλον, ὅτι παρὰ τὴν συγγένειαν τῦ к, καὶ χ, ὡς καὶ τὸ Πολων. krzest, chrzest, καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ Σλαβονικὰ καὶ Ἑλληνικὰ ὀνόματα. τὸ δὲ Γερμ. christ ὁ σημαίνει ςαυρὸν ὁδαμῦ ὁδαμῶς, οὐδ' ἐςιν, ὁδ' ἦν, ὅτε δὴ καὶ ἐσήμαινεν. Ἔπειτα πόθεν ἂν τις καὶ λάβοι τὰς ἀποδείξεις, ὅτι τὰ φῦλα τὰ τῶν Σλαβόνων ὀκ ἠπίςαντο τὰς λέξεις Крещу̀, καὶ Кре́сшъ καὶ πρὶν ἢ βαπτισθῶσιν εἰς Χριςὸν (ὥσπερ καὶ οἱ Λατῖνοι πολλῷ πρότερον ᾔδεισαν τὸ σφέτερον crux, καὶ οἱ Γερμανοὶ δὲ, οἶμαι, τὸ Kreuz, καὶ οἱ Ἕλληνες τὸ βαπτίζω καὶ τὸ ςαυρὸς), ἔμαθον δὲ ταύτας τὰς ἱερὰς καὶ ἀρχικὰς ὀνομασίας τῶν τῆς Πίςεως μυςηρίων οἱ Σλάβονες παρὰ Γερμανῶν, πρὸς ὃς ὀλιγίςας λέξεις Ἐκκλη-

σιαςικὰς ἔχϐσι κοινὰς καὶ παρ' ὧν μήτε τὸ Βάπτισμα παρέλαβον, μήτε μὴν τὸν Σταυρόν; Οἱ δὲ τοὺς Σλάβονας κατηχήσαντες καὶ βαπτίσαντες Ἕλληνες οὔτε τὸ βαπτίζω λέγουσι χριςιανίζω, οὔτε τὸν Σταυρὸν, κατὰ μετάληψιν, Χριςόν. Σλαβονικὰ τοίνυν εἶναί μοι δοκεῖ καὶ ἰθαγενῆ τὰ ὀνόματα Кре́стъ, *καὶ* Крещу̀, *οἷς, ἐν χρήσει ἤδη ὖσι παρὰ τοῖς εἰδωλολατρϐσι Σλάβοσιν, ἐχρήσαντο ἐξ ἑτοίμϐ καὶ οἱ τὰ τῆς Πίςεως διδάξαντες αὐτοὺς Ἕλληνες, ἑρμηνεύσαντες δι' αὐτῶν τὰ ἑλληνικὰ ςαυρὸς, καὶ βαπτίζω, ὡς τϐτοις ταυτοσημάντων. ἔςι δὲ τὰ αὐτὰ συγγενῆ καὶ ἀνάλογα καὶ οἷς ἀντετάξαμεν ἑλληνικοῖς, διὰ τὴν ἀρχαίαν συγγένειαν τῶν γλωσσῶν. Ταῦτα μὲν δὴ τὰ ἡμέτερα· εἰδ' ἀπίθανα δόξει, ὥρα ἂν εἴη αὐτοὺς πάλιν τοὺς Σλάβονας φιλολόγους σκοπεῖν περὶ τῆς ὀρθότητος τϐτων τῶν ὀνομάτων, καὶ τὸ ἔτυμον αὐτῶν ἀνιχνεύειν. ἐξευρήσϐσι δὲ δήπου ἀσφαλέςερον παρὰ τὸν ἀλλόγλωσσον ἐμέ.*

Крестья́нинъ [*χωρικὸς, ἀγροῖκος· ἐκ τϐ* Кре́стъ (*πέριξ*), *καὶ* янинъ *καταλήξεως* = *ανινος, ανος, ὡς τὰ ἐθνικὰ,* Самарянинъ, Римлянинъ, *κατὰ τὰ, Ἀραβιανὸς, Ταυριανὸς, κτλ.*] *οἷον κυρτώνιος, γυρτώνιος* (*μεταθέσει κρυτώνιος, μετὰ τϐ σ, κρυςώνιος· ὡς καὶ τὸ ἐθνικὸν Γυρτώνιος, καὶ πόλις Γυρτώνη, Γυρτὼν, ἐκ τϐ γύρω, γυρόω. ἄλλη δὲ ἡ Πελασγικὴ Κρηςὼν,*

καὶ οἱ Κρησωνιάται Πελασγοί). *τὸ δὲ κυρτώνιος* (*κρυςώνιος*) = *τῷ τῆς συνηθείας γυρινὸς* (*ἐκ τῦ γύρος = κύρος, κυρὸς*) *τριγυρινὸς = περίοικος*. „*Περιοίκους δὲ ὠνόμαζον οἱ περὶ τὸν Πόντον τὺς σφίσι δυλεύοντας γῆς ἐργάτας* (*Αρςτ̃λ. Πολ. ς. ς*), *καὶ ἦσαν παρ' αὐτοῖς οἱ περίοικοι, ὡς οἱ παρὰ Θετταλοῖς Πενέςαι, καὶ οἱ Γυμνήσιοι τῶν Ἀργείων, καὶ οἱ Εἵλωτες τῶν Λακεδαιμονίων, καὶ οἱ Δμωῖται καὶ Ἀφαμιῶται τῶν Κρητῶν* (*ἐκ τῦ ἀφαμίαι = ἀγροί*)· *οἱ δὲ παρὰ Λακεδαιμονίοις Περίοικοι διέφερον τῶν Εἱλώτων* (*βλ. Ἡρόδ. ϑ*, 11.)

Креснỳ [*ἄχρηςον· ὅϑεν* Воскреснỳ (Вскреснỳ) *ἀνίςαμαι·* Воскрешáю, *ἀνίςημι, ἀπαρμφ.* Кресúти, *ὡς ἐκ τῦ*, Крешỳ, Кресỳ] = *κρέσω, κρέω* (*αὔξω, τρέφω*) *λτ.* creo, *ὅϑεν* cresco, (*βλ. Ῥείμ. λ. κράω*). *τὸ δὲ* Кресỳ, *κρέσω, ἀντὶ κρέω· ὡς, ὄρσω, πόρσω, τέρσω, ἀντὶ ὄρω, κτλ.*

Крéчетъ, *βλ.* Крагýй.

Крéшу,-сипь, *καὶ Σερβ. Κροτ. Βοεμ.* Крéсати, (*συντρίβω πυρεῖα, Σ. πυροβολίζω*) *οἷον χρέσω* (*χρέσαμι*) *χράσω* (*βλ.* Креснỳ) *ἀντὶ χράω, χραύω, χραύσω = χάρω, χαράσσω* (*ὡς καὶ χρίω, χρίπω, χρίμπτω*) = *γραύω, γράπτω* (*ξύω, Γρμ.* kratzen· *καὶ* krauen, Krabbeln). *Ἐγχραύομεν γὰρ εἰς τὴν πυρῖτιν λίϑον τὸν χάλυβα, καὶ συγχρίπτομεν τὰ πυ-*

ρεῖα, ἐκτρίβοντες πῦρ. (βλ. 'Ρείμ. λ. χράω). συγγεν Крáспа, Кроıò, κτλ.

Кривый, Крйвъ, οἷον κρυβὸς, γρυβὸς (ὅθεν γρυπὸς) = κυρὸς, λ. curvus. Кривѣю, Кривлю (Кривỳ) οἷον κρυβῶ (γρυπῶ, γρυπῦμαι) = γυρῶ, κύρω, κύρϜω, curvo (γυρῦμαι, κυρτῦμαι). βλ. Корю̀.

Крйкъ, Кричỳ, κρίζω, κρὶξ (ὡς κράξ) = κράζω, κραυγή. Γρμ. kreien, kreischen, schreyen, Iλ. crier, 'Αγγ. to screch, to shrike μ'. λτ. chriare, 'Iτ. gridare (ὡς τὸ αἰολ. κρίδδω, κριάδδω) καὶ 'Ινδ. krischra, 'Εβρ. karah, κτλ. — Крикýнъ 'Ρωσσ. (κράκτης, κραύγασος, κεκράκτης) κραγὼν (κριγὼν) κραγὸς, κραυγὼν, κραγγὼν (κατὰ τὰ εἰς ων μεγεθυντικὰ· οἷον, ἀχέρων, γάςρων· καὶ λατ. εἰς o. βλ. Колдýнъ), συνήθ. κραυγαλᾶς, φωναλᾶς (καὶ — κλᾶς. κατὰ τὰ εἰς ας μεγεθυντ.) Πολ. krzykała, - kayło, κτλ.

Крйнка, ἢ Крынка, Крйнъ (ςάμνος) συγγ. κρήνη, κράνα (κεφαλή), κρανίον, κάρηνον, κάρα (διὰ τὸ κεφαλοειδὲς καὶ κυρτὸν, ὡς τὸ κύμβη, κύπελλον, ἐκ τῦ κυβή. κτλ. τὸ δὲ κρήνη ὁ παρὰ τὸ κεράω, κράω, ἀλλὰ παρὰ τὸ κάρα, κάρηνον· κάρα γάρ τις καὶ κεφαλὴ τῦ βρύοντὸς ὕδατος ἡ πηγὴ (Σ. μάννα νερῦ), ὅθεν καὶ λτ. caput aquæ, καὶ Σ. κεφαλόβρυσον (ὄνομα κρηνῶν μεγάλων καὶ ἀλλαχῆ τῆς 'Ελλάδος, καὶ μάλιςα ἐν Θεσ-

σαλία, ἐν ᾗ καὶ κώμη Κεφαλόβρυσον. βλ. καὶ 'Ρεἰμ. κρήνη, καὶ κρουνὸς.) συγγ. Кра́нъ.

Кри́нъ, βλ. Кри́нка. βλ. καὶ Скри́на.

*Криста́ль, καὶ κοιν. Хруста́ль, συνήθ. κρύσταλον-σάλλιον. (Σημείωσ. k=χ. и=υ.) βλ. Кре́стъ.

*Крова́ть, κράβατος, κράββατος, λτ. grabatus, Γλ. grabat. Σημείωσ. ο = α.

Кро́вь (αἷμα), λτ. cruor, κρύορ, κρύος, κροῦος, κρόϜ-ος (κρόβ-ος) Кро́вь. ὡς ἀπὸ ῥήματος, Кры́ю = κρύω, = πήγνυμι (ὅθεν κρυμὸς κρȣ̃μος, grumus, κτλ.), καθὰ καὶ ἐκ τȣ̃ Кро́ю, καὶ Кры́ю, Кро́въ. (βλ. Кро́ю, καὶ 'Ρεἰμ. λ. κραῦρος.)

Кро́ка, κρόκα, κρόκη. (Συνήθ. ὑφάδιον).

Кромà (μέγα τεμμάχιον ἄρτου) κρόμα, κρῶμα, κροῦμα, κρύμα (ἐκ τȣ̃ κρόμος, 'Ιων. κρῶμος, κρώμαξ, κυρίως=πηκτὸν, χονδρόν τι, κρυμὸς, κρȣ̃μος, grumus· ὅθεν καὶ τὸ κρόμυον, -μμυον ('Ρεἰμ. λ. κρώμαξ). τὸ θέμα, κρύω, = τρέφω (θρέφω) ὡς καὶ τὸ ἐκ τȣ́τȣ θρόμβος· καὶ τὸ Βελγ. cramel = ψίξ. τὸ δὲ κέρμα (κέρω, κείρω) οὐκ ἀνάλογον πρὸς τὸ Кромà. πρβλ. καὶ Кре́мень, Кро́вь, Кро́пля, Кру́тый.

Кро́мъ (λάρναξ, κιβωτὸς) χραμὸς (χρομὸς· ο=α) ἀντὶ χαραμὸς 'Ιων. χηραμός (χάω, χάρω, χωρῶ.) = χωριαμὸς = φωριαμὸς (χ = φ) 'Ησύχ. συγγ. Кроѝ.

Кромѣ (*χωρὶς, εἰμὴ, πλὴν, ἐκτὸς, ἔξω· ὡς Γλ.* hormis, hors, *καὶ* Кромѣшній, *ἐξωτερικὸς*, de-hors). *Πολ.* kromia, *συγγεν. χέρνα* (*ν = μ· οἷον χέρμα, χόρμα*) = *ςέρησις*, (*Ἡσύχ.*) *ἐκ τῦ χέρω, χάρω, λτ.* careo· *ὅθεν καὶ χερνὴς = ἀχὴν, ἀχῆνος, λτ.* egenus. *Τὸ θέμα, χάω· ὅθεν καὶ* (*χαορὸς, χῶρος*) *χωρὶς, καὶ χῶρι* (*μακρὰν „ χωρὶς ὀμμάτων ἐμῶν. Σοφοκλ. καὶ ἀντὶ τῦ ἄνευ, ἐπὶ ςερήσεως, κτλ. βλ. Ῥείμ. λ. χερνὴς.*) *βλ.* Кроѭ.

Кропа́ю (*συῤῥάπτω, καττύω· Σ. ἐμβαλλόνω· ὡς ἐκ τῦ* Кропу̀) *κράπω = Ϝράπω, ῥάπω, ῥάπτω* (*ὡς καὶ Ϝάρπω, κάρπω*).

Кро́тъ, *Βμ.* Krt, *Κρτ. καὶ Καρν.* Kert, *Πλ.* Kret, *Σρβ.* Кртина, *ὑποκορ.* Кртица (*ἀσπάλαξ*) *συγγ.* Кроѭ, *γρώω* (*γρώτης*), *ὡς καὶ τὸ αἰολ. ἀσπάλαξ = ἀσκάλοψ* (*σκάλω, σκαλίζω*). *ἢ καὶ ἐκ τῦ* Кро́ю, Крыю, *κρύϜω, κρυτὸς, ἀντὶ* (*κρύπτω*) *κρυπτὸς· ὅθεν καὶ Σλαβ.* Кротορыя *σύνθετ. ἐκ τῦ* Кро́т, рыю (*Δοβῥβ.* 242) *οἷον γρυτωρύας, γρυτωρύχος = γρύτην* (*τρύπαν*) *ὀρύσσων· ὡς γαιωρύχον τὸ ζῶον.* (*Τὸ δὲ γρύτα = κρύπτα. ὅθεν λτ.* scruta, *Ἰσπ.* gruta, *Ἰτ.* grotta, *Γλ.* grotte, *Γρ.* Grotte), *τὸ δὲ Γρμ.* Ratte = *λτ.* mus, rattus.

Кро́пкій, *βλ.* Хру́пкій. (*κ = χ.*)

Кро́пля, Кра́пля, (*ῥανὶς, ςαγὼν*). Кроплю̀, Краплю̀ (*ῥαίνω· ὡς ἐκ τῦ* Крапу̀, Кропу̀).

οὐκ, οἶμαι, Ϝράπω, ῥάφω = ῥάθω, ῥαθάσσω, καὶ ῥαιφασσω (φ = ϑ. Ἡσύχ.) ἀλλ' = κραύω (κράβω, πω) κράω, κρέω, κρώμω (*μ* = *π*, Кро́пя), *κρωμὸς*, grumus (*ὡς ϑρόμβος*)· *συγγ.* Кровь, Крома̀. *Διόρϑε καὶ* Ка́плю, Ка́пля = *κάβω, κάπω* (Ка́пу) = *κάμπω κάμβω, ὅϑεν Σ. κόμβος* (*ςαγών· καὶ κόμβα, κόβα,* Ка́пя) *διὰ τὴν ἰδέαν τῆς τε̃ ϑρόμβε ςυςροφῆς.*

Кропчу̀ (*γογγύζω*) *κρόζω· ἐκ τε̃ ῥόζω, ῥάζω, ὅϑεν κρώζω, κράζω, ὡς καὶ ῥύζω, γρύζω· κ, γ = Ϝ. ἐκ δὲ τε̃ ῥόζω, ῥόσδω, σδ = βδ, ῥοβδῶ, ῥοιβδῶ,* (*βλ. Ῥείμ. λ. ῥάζω*) *καὶ δ = ζ =* ч, Кропчу̀ (*οἷον κροβζῶ*). *Ἢ παρὰ τὸ* crepo, *κρέπω* (*κρέβω, κρέμβω, ὅϑεν κρέμβαλον*) *κρέπσω, κρέψω* (*ὡς ἕψω· ε = ο, κρόψω*) = *κρέκω* (*κ = π· ὡς, λύκος* lupus)· *καί τοι καὶ τὸ κρέκω συγγενὲς τε̃ κράγω, κράζω, ῥάζω.*

Кро́ткій, Кро́токъ (*πραΰς*) *Πολ.* krotki, *Βομ. Καρ. Κρτ.* krotek, *Ἰλλυρ.* krotak, *κρα̃τὸς, κρα̃τος, ἀντὶ πρῶτος, πρα̃τος.* [*Ἐκ τε̃ πάρος, πέραν, συγκοπ. πρὰν, γίνεται τὸ, τε πράϊος, πρᾶος, πραΰς· καὶ τὸ πρήϊος, πρῆτος, πρα̃τος, πρῶτος. ὥςε τὸ πρα̃τος, ἐξελήφϑη παρὰ τοῖς Σλάβοσιν ἀντὶ τε̃ συγγενε̃ς πρᾶος· τε̃το δὲ = πρανὴς* (*καὶ τε̃το ἐκ τε̃ πρὰν, πέραν*) *πρηνὴς. λτ.* pronus. *Τὸ δὲ π = κ αἰολικ. ὅϑεν πρῶτος* = Кро́токъ: *ὡς, ὅπως ὅκως· οὕτω καὶ σπ = σκ· ὡς, σπάτος, σκύ-*

τος· σπαίρω, σκαίρω· ἄσπρις, ἄσπρα, ἄσκρα (βλ. Искренный), κτλ. βλ. Корма.]

Кросны (πληθυντ. 'Ρωσσ. ἐκ τῦ Πολων· καὶ Σλοβακ. Кросна = ἱςὸς, ὑφαντικὸν ἐργαλεῖον.) φαίνεται συγγενὲς τῦ κρόσσα, κρὸξ, κρόκη, ἐκ τῦ κρέκω = ὑφαίνω· ,, κρέκειν τὸν ἱςὸν (Σαπφώ)· ἀλλὰ τὸ Βοεμ. Кросна = 'Ρωσ. Крошня (κόφινος, κάλαθος), καὶ Σερβ. Крошнье (πληθυντ. = φέρετρον) ὑπάρχουσι συγγενῆ τῦ Γρ. Kräehzen, krätze, λτ. cratea (ἐσχάρα, ταῤῥὸς) = κράτης, καὶ οἷον κρατεὺς, ὡς τὸ κρατευτὴς (ἐν ᾧ κρατεῖται τὸ φερόμενον.) ἀφ' ὗ καὶ κρατευτήριον, λτ. craticulum, ἢ = κρώσσα, -σσὸς. βλ. Крóю, Корчáгъ.

Крошу̀ (θρύπτω, ψώχω, τρίβω) Ϝρώσσω, ῥάσσω (ῥάζω, ῥάγω, ῥήσσω, ῥάσσω, ἀῤῥάσσω, Γρμ. schroten, ῥώττειν = ῥώσσειν, ῥάττειν, κτλ.). τὸ к (κ-ρώσσω, Крошу̀) πνευματισμὸς ἰσχυρός: ὡς, κράπω = ῥάπω, ἅρπω, κτλ. (βλ. 'Ρείμ. λ. κράπω, κραιπνὸς). Кроха̀ (ψὶξ, Σ. ψίχα) Ϝρωχὰ = ῥωγὰ, ῥωγὴ, ῥαγὴ, ῥῆγμα· ὡς καὶ ψὶξ, ἐκ τῦ ψίχω, ψώχω· καὶ τὸ λτ. mica = μίκκα (μικκὰ, μικρὰ, ἐκ τῦ μικρὸς, αἰολ. μικκὸς, παρὰ τὸ μίω)· ἀλλὰ καὶ τὰ 'Ιλλυρ. Крхати, Кршити (ῥήσσειν, ῥηγνύειν) συγγενῆ Крошу̀. βλ. καὶ Крушу̀.

Крою̀ (κόπτω, τέμνω, οἷον ἱμάτια, ὑποδήματα. κτλ.) οὐ παρὰ τὸ κράω (πρωτότυπ. τῦ κραίω),

ἀλλὰ κρώω = γρώω (γρόω) γράω, χράω, χάρω, κάρω, κέρω, κέρνω, βλ. Корнаю. [ὅθεν Край, Крайній, συγγ. Грань, ἐν οἷς ἡ ἰδέα ἐμφαίνει ῥῆξιν, χάσμα, κενόν. ὡς καὶ πέρας (πέρω, πόρος), καὶ λτ. finis, ἴσ. = φίνις (φένω=φάω, σφάζω, σπάζω=σχίζω].

Крόю, Крыю (καλύπτω, ςεγάζω, κρύπτω) κρύω, κρύϜω, κρύβω, κρύφω, κρύπω,-πτω. (συγγεν. κορδὸς, κόρυς, κόρυβος, κορυφὴ, κτλ. Γρμ. krub, krumb, krumm, ἐν οἷς ἐπικρατεῖ ἡ ἰδέα τȣ̃ συγκεκαμμένȣ, καὶ κυρτȣ̃ μὲν τὰ ἔξω, κοίλȣ δὲ τὰ ἐντὸς. βλ. Ῥείμ. λ. κρύβω). Кро́въ, Кро́вля (ςέγη, ἐκ τȣ̃ Крыю, ὡς ἐκ τȣ̃ Рыю, Ро́въ. τὸ γὰρ ы=υ=ο, αἰολικ.) κρυβὴ, κρύβος (κρόβος) = κρύφος, Σ. κρυψάνα. ὡς καὶ κρυβὸς, κρύψ (ὁ κεκρυμμένος)· καὶ Крилò, ἡ Крылò (πτέρυξ, πτερύγιον, καὶ Καρν. krilo, κόλπος· ὡς ἐκ τȣ̃ Крыю, κρύω, Крилò. и = ы, ὡς υ, αἰολικ. = ι, οἷον κρυλὸν) κατὰ τὸ κρυβηλὸς, ἐνεργητ. ἀντὶ κρύπτον καὶ καμπτόν. Τοιȣ̃το καὶ τὸ λτ. ala (πτερὸν) ἐκ τȣ̃, μάλα, μάλη, ἡ μασχάλη=ἀσχάλη, Γρμ. Achsel, παρὰ τὸ ἄγω, ἄξω, ἀγνύω (κάμπτω, διὰ τὸ κοῖλον τῆς μασχάλης), ἀξάλη, λτ. axilla, ἀσκάλη, ἀσχάλη, μετὰ τȣ̃ μ (ὡς πνεῦμα) μασχάλη· ἔςι δὲ τὸ (κρύω) κρύβω, συγγεν τȣ̃ κύρβω, κύρω, Корю, Кривый, γύρω, κυρτὸς· ὡς γȣ̃ν ἐκ τῆς ἐννοίας τȣ̃ κυρτȣ̃ καὶ κοίλȣ καὶ τὰ Καρν. krilo = κόλπος

(καθὰ καὶ τȣ̃το ἐκ τȣ̃ κολοβὸς, κολοϜὸς κολὸς=κοῖλος) ὅθεν 'Ιτ. golfo, Γλ. golfe, παρ' ὃ τὸ Γρμ. Golk, Kolk. (βλ. καὶ Δοβρόβ. σελ. 240). 'Εκ τȣ̃ Крыю (Крываю, κρυβέω, κρύβω) τὸ σύνθετ. Сокрываю, συγκρύβω (= θησαυρίζω). καὶ Сокровъ, ὁ θησαυρὸς, οἷον συγκρυβὴ, σύγκρυφος, συγκεκρυμμένος, κρυπτός. Συγγενὲς δὲ καὶ τὸ ἑτερόσημον κρύω (Крыю) ὅθεν Кровь. βλ. τὴν λέξ.

Кругъ (κύκλος, σφαῖρα, δίσκος, περιφέρεια) κρύϜος [κρυγὸς (Ϝ=γ, καὶ β· ὡς, ὠϜὴ, ὠγὴ, ὠβὴ) κυρβὸς, curvus] ἀντὶ κυρὸς, γυρὸς, γύρος, Γρμ. Kreis, κτλ. ἤ, κρίκος καὶ κρύκος? (ἐκ τȣ̃ κρύκος, ἴσως, ἀντὶ κρίκος, τὸ τῆς Σ. κρȣκέλλιον, καὶ κρικέλλιον=κρικύλλιον. οὕτω καὶ χιτὼν, κιθὼν = κύθος, κύτος· καὶ τὸ κέρκος δὲ = κίρκος). Кругъ мѣдань, Σλαβ. (κατὰ λέξ.= χαλκȣ̃ς γύρος) = κύμβαλον (ὡς τὸ „χαλκόδετος κοτύλη· Αἰσχλ. καὶ τὸ κύμβαλον ἐκ τȣ̃ κύμβω, κύβω· ὡς κυπτὸν, καὶ καμπύλον). Кружу̀ (ж = γ. ἀντὶ Кругу̀, κρύγω=κρύϜω, κύρϜω, γύρω, γυρόω, βλ. Корю̀) καὶ Кружка (ὡς ἐκ τȣ̃ Кружа = Круга=κρύϜα) κυρβὴ, κυρὴ, γυρὴ, (κροσσὸς, ςάμνος) διὰ τὸ κυρτὸν καὶ καμπύλον· καθὰ καὶ τὸ κύβη, κύπη, κύπελλον, ἐκ τȣ̃ κύβω· καὶ Γρμ. Krug. (βλ. Корчагъ). Круглый, Круглъ (ςρογγύλος, καὶ ὁ τορευτὸς) οἷον κυργελὸς, κρυγελὸς, συγκοπ. κρύγλος (ὡς ἐκ τȣ̃ κύβω, κύβολον,

συγκοπ. κύβλον)· *καὶ* Кружи́ліа, *πληθυντ.* = Кру́ги (*κύκλοι*) *οἷον κυργίλια, ἅς ἐκ τȣ̃ κρίκος, κίρκος, κίρκυλος*, circulus, *κρικύλλιον-λλια* (*βλ.* Кре́ндель). *καὶ* Кружи́лія *ὁ* *'Ωρίων* (*ἀρχ. Σλαβον. 'Ησαΐ. ιγ*, 10· *καὶ 'Ιώβ. λη*, 31) *οἷον κρȣκελλία, Σ. κρȣκέλλα*, *ἤ· ὡς γύρος, σφαῖρα, σῶμα κυκλοφορȣ̃ν, καθὰ καὶ ἡ 'Ελίκη, ὁ ἀϛερισμὸς, ἐκ τȣ̃ ἕλιξ* (*διὰ τὸ κυκλικὸν αὐτῆς σχῆμα*), *καὶ* ,, *πανόπτης κύκλος 'Ηλίȣ* (= *δίσκος. Σοφοκλ.*) *καὶ*, *κυκλάδες ὧραι* (*'Ευρπίδ.*) *κτλ. Πρὸς τὸ* Кру́гъ *πρβλ. καὶ τὸ Βασκικ.* gur, *γύρω* (*πέριξ*)· *καὶ ἐν πάσαις σχεδόν τι ταῖς Εὐρωπαϊκ· γλώσσαις τὰ θεματικὰ* gur, kur, cir, cyr, *κτλ. σημαίνȣσι κυκλοειδές τι· πρόσθες καὶ τὸ 'Αραβικ.* kur, *κτλ.*

Крупа̀, *βλ.* Крутый.

Крутый, Кру́тъ, *Σερβ.* Кртъ (*ϛρεπτὸς, συνήθ. ϛρυφτὸς, πυκνὸς, σκληρὸς, ξηρὸς*). Кручу̀ (*ϛρέφω, πυκνόω, συμπιλόω.*) *κρυϛὸς, κρυϛάω* (*κρυϛαίνω, ὅθεν κρύϛαλος*). *'Εκ τȣ̃ κρύω· ἐνταῦθα ἴσ· ἀνήκει καὶ τὸ λτ.* crudus· *ἢ καὶ ἐκ τȣ̃ κρέω=κρίω, κρέας, κρῆς, αἰολικ. κρῦς, κρυτὸς*, crudus. *βλ.* Гру́дь· *ὡς καὶ κράω, κραύω, κραῦος* (*κραβὸς*) *κραμβὸς, κρόμβος*, (*ὅθεν, Σ. σκρȣ̃μβος*) *κραῦρος, κτλ. Καὶ τὸ* Крупа̀ (*χόνδρος, πόλτος, ἄλφιτον, Γρμ.* Gersten-graupe, *συγκεκομμένη κριθή*) *συγγενὲς φαίνεται τȣ̃* (*κρύω*) *κρυμὸς*, grumus, *κρȣ̃μα*

(μ = π. κρῦπα)· ὅθεν καὶ Σλαβ. Крупица, ψιχίον· καὶ Σερβ. Крупанъ (χονδρὸς)· καὶ Κρτ. Крупенъ (χάλαζα)· καὶ Ἀλβαν. krupa (ἅλας, διὰ τὸ πηκτόν). καὶ Λτ. scrupus (ψηφὶς). πρόσθ. καὶ Γρμ. graupen, κτλ. βλ. Крόю.

Крушу̀ (συντρίβω. 2, μεταφ. θλίβω, πιέζω. ὡς τὸ Грушу̀.) Ϝρύσσω (κρύσσω) = ῥύσσω. ῥύζω = ῥάζω, ῥάσσω, ῥήσσω, καὶ Ἰων. ῥώσσω. Кру́хъ (βῶλος, κλάσμα) οἷον Ϝρύχος, ῥωγὴ, ῥαγὴ, ῥάκος = ῥῆγμα. τὸ ῥύσσω σώζεται καὶ ἐν τῷ ὀρύσσω (τὸ ο, εὐφωνικὸν) ὄρυγμα, ὀρυχή. κτλ. [ῥα, ῥο, ῥυ, μετὰ τῶν τῦ πνευματισμῦ ςοιχείων β, γ, κ, χ, θ, εἰσὶ φωναὶ θεματικαὶ πολλῶν ῥημάτων ῥήξεως καὶ θραύσεως σημαντικῶν· βλ. Ῥείμ. λ. ῥάζω.] Παράβ. Крошу̀. πρόσθ. Γρμ. griesen, grüsen (abgrüsen), Ὀλλ. gruitzen, κτλ. Ἐκ τῦ Кру́хъ τὸ ὑποκορ. Кру́шецъ Ῥωσσ. καὶ Πολων. = μέταλλον, ὡς ὀρυκτόν· παρὰ δὲ Βοεμ. Крушецъ (Σρβ. Крушацъ) = θρυμμάτιον, κλασμάτιον.

Кру́шка, βλ. Гру́ша. Τὸ τῆς Σ. γκόρτσον, γόρτσον (εἶδος ἀχράδος) φαίνεται ἐκ τῦ Гóрецъ (πικρία) = Ϝόρκις, ὄκρις = ἄκρις, ὅθεν καὶ τὸ ἀχρὰς -άδος, καὶ τὸ ἄχερδος. βλ. Гóркій.

Крха́ти, καὶ Кршúти, ἐκ τῦ Кршéмъ Σερβ., καὶ Κροατ. kerham, kersem (Ϝρέσσημι, κρέσσημι) ἀντὶ Ϝρέσσω = Ϝράσσω, ῥήσσω, Γρμ. reissen, krachen (βλ. Крошу̀). 2, βήσσειν

(*ἐπὶ ἵππων*) *Βοεμ.* Крхлати, *κράχω*, *ἀντὶ κέρχω* (*ἐπὶ φωνῆς βραγχαλέας*) *συγγ. κρέκω, κράγω, κράζω* (= *Ϝράζω, ῥάσσω, ῥάγω, ὅθεν καὶ βράχω, βραχμάζω* (*χρεμετίζω*), *καὶ βράσσω, βρήσσω* = *βήσσω, βήχω. πῤβ. μ. λ.* cracho, *Γλ.* cracher (*πτύειν*), *ὡς καὶ τὸ βρήσσω* (*βήχων ἐκπτύω*).

Крюкъ (*ἄγκος, ἄγκιςρον, ὄγκινος*) *συγγ.* Крýтъ, *κρίκος* (*καὶ κρύκος*); *βλ.* Крýгъ. *παῤβλ. Γρμ.* Krücke, *κτλ. βλ.* Клюкà.

Крылò, *ἢ* Крилò. *βλ.* Крóю, Крыю.

Крыса (*μῦς*, mus rattus) *Ῥωσσικ. συγγεν. ῥύσσω* (*γρύσσων*) *ῥύζω, ῥύγω, ῥύκω, βρύκω. ἢ ῥύσσω, ὀρίσσω, ὄρυξ. συγγεν.* Рыю· *ἠπιθανώτ.* Крыю, Крóю, *βλ.* Крóтъ, *καὶ* Мышь.

Крьждевáю (Креждевáю, *τὸ* д *ἐπενθετ. ἀντὶ* Крежевáю=*ἀσθενῶ, μαλακίζομαι· ἐκ θέματος* Креж=Крег, *ὅθεν ἄχρης·* Крежỳ, Крегỳ.) *κ-ρέγω, κ-ῥέζω, κ-ῥέσδω, ἀντὶ=κ-ῥάγω, κ-ῥάζω, ῥάζω, ῥήσσω, ῥήγνυμι· ὅθεν Βοεμ.* Крегек (krzehek)=*θραυςὸς*, fragilis. *συγγεν.* Крушỳ.

Крѣпкій, Крѣпокъ (*ἰσχυρὸς, ςεῤῥὸς, ὀχυρὸς*) *κρέπος, κρεπὺς, ἀντὶ κρετὺς, κρατὺς, κραταιὸς* [*ὡς, κράτος, κρατίων, ἰωνικ.* (*κρέτος*) *κρετίων, κρέττων, κρέσσων, Ἀττικ. κρείττων, κρείσσων· καὶ Αἰολικ. π = τ. ὡς πέμπε = πέντε· πέτορες, τέσσαρες· κύπος, κύφος = κύτος, κύθος· κύπαρος, κύταρος, κτλ.*]. Крѣплю (Крѣпỳ, = *κρεπῶ* = *κρετῶ* =

* *

κρατῶ (κρατύνω, κραταιόω). Крѣпость (τὸ κραταιὸν, κρατυσμὸς, ἰσχὺς, κραταίωμα, φρέριον) κρέπος = κρέτος, κράτος.

Кря́жъ (τμῆμα ξύλȣ παχύ, ςέλεχος. 2, ὀρέων σειρά. 3, γῆς ςιβὰς, καὶ λίθων ἢ ἄμμου σωρός· 4, τὸ νέρτατον ἔδαφος τῆς γῆς· ἡ παρθένος γῆ, Γαλ. la terre franche, Γρμ. die Mutter—Erde.) χρὰς, συγκοπῇ, ἀντὶ χερὰς = χέῤῥος, χέρσος. [τὸ δὲ χέρσος = σχερὸς (σκερὸς) ξερὸς, ξηρὸς, ξηρά. ἐκ τȣ̃ χάρω, χράω, κτλ. βλ. Ῥείμ. λ. χεράς.]

Кря́каю (ἐπὶ φωνῆς νησσῶν) κράγω (κράκω) καὶ κρέκω. (λέγεται καὶ ἐπὶ ςεναγμȣ̃· ὡς καὶ κρέκαλος = θρῆνος. Ἡσύχ.). ὅθεν Кря́-ква, Кряку́ша (νῆσσα) οἷον κραύγα, κράγȣσα, κρέκȣσα, κράζȣσα. Πρβλ. Κροατ. καὶ Πολ. Кракам (κράγαμι) κράγω, κράζω = κρώζω, καὶ Βοεμ. Крокаю. Ῥωσσ. Гра́каю, Кра́каю· καὶ Ка́ркаю, Ко́ркаю. ὅθεν καὶ Крук, Кручек, Πολων. (κρὸξ) κόραξ (corvus corax), Καρν. Крокаръ, ὡς τὸ συνήθ. κλωξάρι. Γρμ. Krahe, Krohe, Krähe· καὶ τὸ Rab, Rabe (κόραξ) ονοματοποιΐα, κρὰ, κ-ρὰF, (κρώζω) κτλ. βλ. Кре́ка, Кри́къ.

Кто̀ (к, ко, καὶ то = τίς) κὸς, τὸς, τίς, κὶς, λτ. quis· (τὸ δὲ κότος, λτ. cotus, quotus = κόσος, πόσος). ἡ γενικ. Кого̀ (ἐκ τȣ̃ ко) κόFο = (κόοο) κόοιο, κόου (τόου, τέου τοῦ.) λτ. cuius. δοτ. Кому̀, κό(μ)ῳ = κόῳ,

quo, *κτλ.* *Πϱβλ.* *Γτθ.* hwas, hwe, hwata, *Σνσκϱ.* kah, ka, kad, *Ζενδ.* keie, *κτλ.*

Куба́рь (*βέμβηξ, ῥόμβος*)=*συνήθ. κουβάριον, κύβαρος* (*ἡ ἀγαθὶς, καὶ πᾶν τὸ συνεστραμμένον καὶ σφαιροειδές· ἐκ τοῦ κυβῆ, ὑποκορ. κυβάριον, διὰ τὸ στρογγύλον καὶ κεφαλοειδὲς τοῦ βέμβηκος.*)

Кубо́къ (*βαυκάλιον*) *κύφος* (*κύβος, κύπος*) *σκύφος, καὶ κυβίον* (*κυμβίον*) *κύπελλον.*

*Ку́бъ, *τὸ λτ.* cubus, *κύβος.*

Ку́бъ (*ἄμβυξ. συνήθ. ἀλ-αμβύκος*) *κύβος, κύπος, κύφος, σκύφος* (*συγγενὲς* Кубо́къ, *διὰ τὸ κυρτὸν καὶ περιφερές· ὡς καὶ τὸ ἄμβυξ ἐκ τῆς ἀμφὶ = περί· ὅθεν καὶ ἄμβιξ, καὶ ἄμβικος, ὁ·* „*ἄμβικος, χύτρα, κάδος.* *Ἐτυμολ.* *βλ.* Але́мбикъ.)

Кувши́нъ (*στάμνος, λάγηνος. συγγεν. κουψέλη*) *κυψέλη, κύβελον* (*κυβὴ, κύπω, κύβω, κύω*). *βλ.* Ковче́гъ, Ко́вшъ, *κτλ.*

Кувы́ркаю,-юся, *κυβιστάω* (*ἐκ τοῦ κύβη· οἷον, κυβηράω· ὡς, κυβήριον, κυβάριον, συνήθ. κουβάριον, ὅθεν, κουβαριάζω - ζομαι.*)

Куда̀, Кудѣ̀, *κοῦδὰ, κοῦδή,* (*ποῦ δή.*)

Куда́хчу (*καγκάζω ἐπὶ ὀρνίθων*) *κυδάζω, κυδάξω, κυδάκσω* (*κυδάκζω*)=*ἐπιφωνῶ* (*Ἡσύχ.*) *ἢ, δ = τ = κ* (*κοδάζω*) = *κοκκάζω, καγκάζω.*

Куде́лъ, *βλ.* Ку́дерь.

Ку́дерь, *πληθ.* Ку́дри (*κίκιννοι, ἕλικες τριχῶν*) *Βομ.* kaderz, *Πολ.* kędzior, *Καϱ.* ko-

der, *καὶ* kodra.=*κότταρον, κοττάριον* (*Ἡσύχ.*) *ἐκ τȣ̃ κόττα, κοδδὰ = κεφαλή. ὅθεν καὶ τὰ συνήθ. κατσαρὰ* (*καὶ σγȣρὰ, γυρὰ, οἱ κίκιννοι*), *καὶ κοτταβίας* (= *οὐλόθριξ. Ἡσύχ· συνήθ. κατζαρομάλης, κατζαρὸς*) Кудрявъ, Кудрявый, *Σρβ.* кудрав, *Καρ.* кудраст, кудровец, *Βομ.* кудрнатый, кудрна, *καὶ* кучера. (*ἐκ τȣ̃ κότταρος, κόττα, καὶ τὸ τῆς Σ. κωμικ. κούτρα* (*κεφαλὴ, καὶ μέτωπον ἐξέχον*) *καὶ κȣ́τρας, ἀντὶ κοταρᾶς, ὁ, ὡς, κεφαλᾶς*). *Τȣ̃* Кудерь *συγγ. φαίνεται τὸ* Кудѣлъ (*τὸ ἐπὶ τῆς ἠλακάτης μήρυμα, τολύπη ἐρίων, ςυππίȣ, λίνȣ,* pensum lini) *ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τῆς κεφαλῆς τριχῶν, καθὰ καὶ κοττάρια, τὰ ἄκρα τῆς κέγχρȣ* (*ὡς τριχώδεις ἀποφύσεις. Ἡσύχ.*). *Ἢ, τὸ* Кудѣлъ = *κυτάλη* (*σκυτάλη*) *καὶ τȣ̃το ἐκ τȣ̃ σκύτα = κύτα = κότα, κόττα* (*ἡ κεφαλὴ*), *ὅθεν καὶ τὸ συνήθ. κȣ́ταλον, ἢ κȣ́τελον* (*μέτωπον*). *Καὶ τὸ κόνδος* (*κεραία, κορύνη. Ἡσύχ.*) = *κότος, κόδος = κοδδὰ, κόττα· ὥςε τὸ* Кудѣлъ *ἐξελήφθη ἀντὶ τῆς τολύπης, ὡς κεφαλοειδȣ̃ς καὶ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τῆς ἠλακάτης* (*τὸ συνήθ. ῥοκοκέφαλον*) *περιειλημένης. οὕτω καὶ τὸ κότταρον* (*ἐκ τȣ̃ κόττα*) *μετέπεσεν εἰς τὸ τῆς συνηθ.* (*κοτταρὸν*) *κατσαρὸν* (*ἐπὶ τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς*). *Ἐκ δὲ τȣ̃ κόνδος γίνεται καὶ τὸ, κόνδυλος, καὶ κονδύλη* (*κυρίως, οἴδημα, ὄγκος κεφαλοειδὴς, κτλ.*), *τοιȣ̃το φαί-*

νεται καὶ τὸ ἐπὶ τῆς ἠλακάτης μήρυμα· καὶ εἴη ἂν πιθανώτατα τὸ Куделъ, Куделя=(κόδυλος) κόνδυλος, - δύλη· ὡς καὶ τὸ κορδύλη.[1]

Кукаю (φθέγγομαι, βαβάζω, γρύζω) κοκκύω, κοκκύζω [ἐκ τῦ κόκκυ, κόκκυξ· ὧς καὶ, κοκκύζει = ταράττει, φωνεῖ ὀξέως (Ἡσύχ.) ἐκ τῦ κοκκύω, καὶ τὸ κωκύω]· καὶ Кокую, καὶ Кукую, ἐπὶ κόκκυγος, βλ. Кокошъ.

Кукла (πλαγγὼν συνήθ. κϐκλα [ἐκ τῦ κύλη, κύλα, διπλασ. κυκύλα (ὡς, κύκυλος, συγκ. κύκλος) συγκοπ. κύκλα, κϐκλα· παρὰ τὸ (κύω, Кую) κύλος = κοῖλος, κύλη, κύλον, ὅθεν σκύλον = δέρμα, κτλ. ἀφ' ὗ σκυλόω (=καλύπτω. βλ. Ῥείμ. λ. σκύλον)=κυλόω, ὅθεν Συν. (διπλασ. κυκυλόω, κϐκϐλόω) κϐκϐλόνω (καλύπτω). Ἐκ τῦ κύλος, καὶ τὰ λτ. cullus, culleus, cucullus, cucula, συνήθ. κϐκέλλιον, κϐκέλλα (κάλυμμα κεφαλῆς). Κϐκλα τοίνυν ἡ πλαγγὼν ὡς κοίλη τὰ ἐντὸς καὶ κϐφη μορφή, ζωΐδιον κενὸν ὀςέων καὶ σαρκὸς, καὶ αὐτόχρημα κύλον, σκύλον (δέρμα, κάλυμμα). ὡσαύτως καὶ τὸ κύσθη (ὅθεν παράγϐσι τινὲς τὸ ἕτερον τῆς Σ. κατὰ τόπϐς, κϐτζα = κούκλα) σημαίνει κοῖλον. Ὁ Ἡσύχ. ἔχει καὶ „ καικύλη, κεφαλή. ἴσ. κυκύλη (κύλη) ὡς τὸ κύκυλος, ἐκ τῦ κύω, παρ' ὃ καὶ ἡ κυβή.] ὅθεν

Кукляңка, εἶδος ἐπενδύτϐ μετὰ κϐκέλλας. ὡς ἡ τῆς συνηθ. καπανίτσα, οἷον κϐκϐλλάτα.

(*βλ.* Кукла, Куль *καὶ* Капище). Кукуль *δὲ*, *τὸ μοναχικὸν κȣκȣ́λλιον.*

Кукшу (*χυδαῖον*, = *τρίβω δακρύων τȣ̀ς ὀφθαλμȣ̀ς.*) *ἐπλάσθη ἐκ τȣ̃ ξύω*, (*κσύω*, *κύκσω*).

Кукушка = Кокушка.

Кулакъ, *κόλαφος* [*φ* = *χ. κόλαχος*, *κόλακ-ος· ὡς*, *ὀσφύς* = (*ὀσχὺς*) *ἰσχὺς*, *ἰξὺς* (*ὅθεν καὶ τὸ λτ.* coxa): *ὄφις* (*ὄχις*) *ἔχις· ςέλεφος*, *ςέλεχος*, *κτλ.*]. *βλ.* Пясть.

Кулганъ (*εἶδος κρωσσȣ̃.*) *κυλικάνη*, *-χάνη*, *ὅθεν συγκοπ. τὸ ἑλλην· κυλίχνη*, *λτ.* culigna. (*ἐκ τȣ̃ κύλιξ*, *κύλικος. ὡς ἐκ τȣ̃ πόλις* (*πόλιξ*, *ικος*) *πολιχάνη-λίχνη. Οὕτω καὶ πλάκω πλάκανον*, *-χανον*, *σπλάγχνον*). *ἐκ δὲ τȣ̃ κύλιξ*, *τὸ λτ.* calix, *'Ιτ.* calice, *Γρμ.* Kelch, *'Ισλ.* Kaleikr, *καὶ Βλαχικ.* kelke· (*ἡ κατάληξ. τȣ̃* Кулганъ *ὡς τὸ* Лоханъ, Стоканъ· *καί τοι ξενίζειν δοκȣ̃σα*, *κατὰ τὰ εἰς* gan *Ταταρικά· ἔςι δὲ καὶ Ταταρ.* kumgan=*πρόχοος*).

Куликаю (*πίνω*, *πίνων κύλικας μεθύω*) *κυλικίζω* (*κυλικάω*)· *ὡς τὰ*, *κωθωνίζω*, *κυαθίζω* (*καὶ συνήθ. γαβαθίζω*). Куликало (*πότης*) *οἷον κυλικιςὴς*, *κωθωνιςὴς*, *Σ. γαβαθιςὴς*, *γαβάθας. ἴσ. συγγ.* Кулганъ.

Куличъ, *κόλλιξ*, *κολλύκιον. βλ.* Калачъ.

Куль (*σάκκος*) *κȣ̃λος*, *κόλος* (=*κυλὸς*) *ὅθεν κολεὸς*, *κȣλεὸς*, *λτ.* culeus. Кулекъ (*σπυρὶς*), *κτλ.*

Куна *ὑποκορ.* Куница, *τὸ Σ. κȣνάβι καὶ κȣνάδι. λτ.* cuniculus, *ὅθεν καὶ κόνικλος*, *καὶ*

κύνικλος (Στράβ.) Γρμ. Kaninchen· καὶ Куни́ца го́рная, ἢ ка́менная (κϐνάδι ὀρεινὸν) ὁ Τϐρκικ. καὶ Σ. Ζαρδαβᾶς, λτ. mustela foina. Τὸ πρωτότυπ. Кyна́ = κύνα, κύννα (κύριον ὄνομα = κύων, ἡ) ὅθεν Куни́ца = κυνίσκα· καὶ τὸ cuniculus ἐκ τϐ cunicus εἴη ἂν = κϐνικὸς, κυνικὸς.

Ку́па (σωρὸς) κύβα, κυβὴ, κύβος [ἐκ τϐ κύβω. τὰ γὰρ κύπτοντα καμπυλϐνται καὶ ἀνυψοῦσι τὴν ῥάχιν· ὅθεν ἐκ τϐ κύβος καὶ ὁ ὑβὸς, λτ. gibbus· ἐκ δὲ τϐ ὑβὸς (ὑπὸς) τὸ ὕψος. βλ. 'Ρείμ.]. Купл҃ю, ἀπόμφ. Ку́пити (συνάπτω, ἀθροίζω· ὡς ἐκ τϐ Ку́пу) κύπω, κυπῶ, κυβῶ-βόω, (ἐκ τϐ κύω = κάω, καύω, κάβω, κάπω, κάμβω, κάμπω, κάμπτω, καμπύλος, καμπυλόω, κτλ.) εὔχρης· ἐν τοῖς συνθέτ. Совокупл҃ю, κτλ. πρβ. καὶ Γρμ. Haufe, (Haube, Haupt. συγγ. Schober, κόρθυς). Περὶ δὲ τοῦ λτ. copulo, copia, βλ. Обиліе. (βλ. Купа́ю, Купу́ю, Кую̀).

Купа́ю (βυθίζων εἰς τὸ ὕδωρ πλύνω, λϐω) κυβάω, γυβάω· „ γυβᾷ, κολυμβᾷ. 'Ησύχ.) ἐκ τϐ κύβω ενεργητ. = κύπτειν ποιῶ τὸν λϐόμενον, καὶ (κύβω, κύω, κύθω) κεύθω τϐτον ἐν ὕδατι. Купе́ль (κολυμβήθρα) συγγεν. κύπελλον, ἐκ τϐ κύπη, κύβη, (κύπω, κύβω, κύω), ὡς καὶ (κάω, κάπω) κάφα (= σκάφα) = λουτὴρ. Λάκωνες ('Ησύχ.). 'Εκ τϐ κυβὴ, καὶ τὸ κυβιςάω· ὡς τό „ κυβιςᾷν κατὰ

ῥέεθρα (ἐπὶ τῶν νηχομένων ἰχθύων. Ὅμηρ.). Καὶ τὸ κολυμβάω, κόλυμβος, φαίνεται ἐκ τοῦ κόλυβος = κολοβὸς = κολοϜὸς, κολοὸς, κολὸς, κυλὸς, ἐκ τοῦ κύω. ὡς καὶ τὸ νευςὴρ, νεύω, παρὰ τὸ νέω, νύω = κύβω, κυβάω. τὸ δὲ χύω (χύϜω) ἐκ ἄν τις, οἶμαι, πρὸς τὸ Купаю (Купу) ὀρθῶς παραβάλοι, κατὰ τὸ χύτλον, χυτλόω. βλ. Кую.

Купина̀ (βάτος) συγγεν. Купа́ю, (κύβω, κάβω, κάμβω, κάμπτω) καμπύλη, καμβὴ, σκαμβὴ, ὡς, σκάμβυξ, σκαμβάλυξ, = σκόλοψ (Ἡσύχ.) οἷον καμπυνὴ, καπανὴ (ὡς σκαπάνη). Οὐ γὰρ παρὰ τὸ Купу́ю, ὡς δῆθεν κάπτουσα (δρασσομένη).

*Ку́полъ (θόλος) Ἰτ. cupola, Γλ. coupole, Γρ. Kuppel, μσ. λτ. cuppulla, συγγ. κύπελλον, κύφελλον, κυψέλη (κύβω. διὰ τὸ ἐντὸς τοῦ θόλου κοίλωμα), καὶ Τουρκ. kubé.

Ку́порю (πωματίζω.) οἷον, κυπαρῶ. ἐκ τοῦ κύπαρος = κύταρος, καὶ κύτταρος (πῶμα, κέλυφος βαλάνου· καὶ πᾶν τὸ κοῖλον, κύτος). τὸ Γλ. boucher, ἐκ τοῦ bouche (ςόμα)=ςοματίζω (βύζω, βύω). τὸ δὲ Γρμ. zustopfen, stopfen, μ'. λτ. stupare, Ἰτ. stoppare, Γλ. estouper=ςύπω (ςύπος) ςυπάω (ςυπάζω) καὶ ςυπόω, συνήθ. ςουπόνω, ςουμπόνω.

Купу́ю, Ῥωσσ. Куплю̀ (Купу̀, ὠνοῦμαι, ἀγοράζω) κάπω [κούπω, α=ου=υ, ὡς Ἑκάβη, Hecuba. βάζω, δωρ. βύζω, βαβύζω = βι-

βάζω· ἴσως δὲ καὶ (κατὰ τὸ, κάπω, κώπη) κόπω· ο=ȣ. Ἔςι γέμην καὶ ἄλλως τὸ κάπω ἐκ τȣ͂ κάω, καύω, συγγεν. τȣ͂ κύπω, κύβω, κύω] κάπτω, λτ capo, capio, capto, accipio, accepto (*ὅθεν Γλ.* achêter, *ὠνεῖσθαι, ἀρχ.* achepter)· „ *κάπτοντες, ἀποδεχόμενοι* (*Ἡσύχ.*), *Γρμ.* kaufcn, *τȣ͂το δὲ παρήγαγόν τινες καὶ ἐκ τȣ͂ ἑβραϊκ* kaf (*χείρ*), *ὅτι χεῖρας ἀλλήλων λαμβάνȣσι πρὸς πίςιν* (*Ἰλ.* Λ) *οἱ συμφωνȣ͂ντες ἐπὶ πράσει καὶ ὠνῇ· ἀλλὰ καὶ τὸ* kaf *συμπίπτει μετὰ τȣ͂ κάπω, ὅθεν καὶ τὸ κώπη* (*κυρίως=λαβή*). Купéцъ (*ὠνητής, κυρίως ἔμπορος*) *κάπτης, καπτήρ=κάπηλος* (*καὶ τȣ͂το ἐκ τȣ͂ κάπη, κάπω*). Кýпля (*ἐμπόριον*) *καπηλεία. κτλ. Καὶ τὸ λτ.* cupio (*ἐπιθυμῶ*) *ἐκ τȣ͂* capio, *κάπω, καύω· ὡς τὸ χατέω, χᾶτις ἐκ τȣ͂ χάζω, χαύω, χάω=κάω, καύω. βλ.* Кую.

Кýръ (*ἀλέκτωρ*) *κίῤῥος, κίκιῤῥος=κοκκοβόας· καὶ,* „ *κόρκορα, ὄρνιν. Πάφιοι* (*Ἡσύχ.*) *καὶ* Кýрица (*ὄρνις ἀλεκτορίς*) *κίῤῥα* (*ὡς κικκὰ ἐκ τȣ͂ κικκός. Γρμ.* Kikkerri—Hahn.). Кýры (*πληθυντ.*) *ὄρνιθες, ἀλεκτρυόνες, ἀλεκτορίδια* (*κίῤῥοι κίκιῤῥοι*). *Βοεμ.* kure, *κτλ. πρβλ. Ἑβρ.* korre, *Τȣρκ.* choroz (*ἀλεκτρυὼν*). *Περσ.* churchan. (*καὶ συνήθ. κȣ͂ρκος, ὁ αἰγύπτιος ταὼς Τȣρκικ. μισσὶρ ταȣ́κ.*) *κτλ.* Кукурéкаю *συνήθ. κȣκȣρίζω = κοκκύζω. βλ.* Кóкошъ.

Курлыкаю (*κλάγγω, ἐπὶ γεράνων*) *πεποιημένον*

ὡς ἀπὸ τοῦ φϑόγγȣ Кур, Курл, *κόρ, κρό· μετὰ προσϑέσ. τȣ̃ λ (βλ.* Лапшà)· *ἢ ὡς τὸ,* gurgulio, *γαργαρεὼν, γαργαρίζω, γαργαίρω, καρκαίρω.*

Кýрва (*πόρνη*) *Γρμ.* Hure, *'Ισλ.* hora. (*κατά τινας ἐκ τȣ̃ σκὼρ, σκωρία· κατ' ἄλλȣς δὲ πιϑανώτερον = κόρη (κατ' εὐφημισμὸν, ὡς Γαλ.* fille de joye, *Γρμ.* Mädchen) *κούρη, κούρα, κέρϝα. οὕτω καὶ τὸ τȣ̃ μέσ. λτ.* curia (*κυρία*), *κτλ. Εἰ δ' ἦν τὸ* Кýрва *λέξις ὕβριν διαγράφȣσα, ἦν ἂν ὡς τὸ, χύῤῥα, χύρϝα (χούρϝα), ἐπιφώνημα πρὸς χοίρους, (ἐκ τȣ̃ ὗς, Λακων· ὗρ, hῦρ, hύρα, ὅϑεν καὶ ὁ ὕραξ), καϑὰ καὶ μεταφ. ἐν τῇ Σ. τὸ, γρȣ́να, γȣρȣ́να, 'Ισπαν.* gorrona (*πόρνη*), *ἐκ τȣ̃ γρω̃νος, γρώνα (γρώω, γράω)· καὶ σκρόφα, παρὰ τὸ γρομφὰς (γροφὰς. λτ.* scropha.)

Курю̀ (*καπνίζω*) *συγγ.* Горю̀? *λτ.* uro. (*οὗρω = αὗρω, αὗω*), *ὡς καύω, κάπω, κάπος, καπνός· ἢ (κ = π) πυρω̃; (ὡς καὶ καπνίζω= ἅπτω πῦρ.)*

Кусáю (*δάκνω*) *συγγεν.* Кýшаю.

*Кутiя̀, *κηδεία (τὰ μετὰ τὴν τȣ̃ νεκρȣ̃ κηδείαν κόλλυβα. 'Εκκλησ.) βλ.* у = *η.*

Кýтъ (*γωνία οἰκήματος, αἰγιαλȣ̃ μυχὸς, ἀγκὼν*) *κύτος (κȣ̃τος)· καὶ* Кутóкъ (*κανϑὸς ὀφϑαλμοῦ*). Кýтаю (*καλύπτω*) *κούϑω=κύϑω κεύϑω.* Кутáнiе (*κάλυψις, οἷον δι' ἱματίου κτλ.*) *συγγεν. χιτωνία, χιτώνιον, χιτὼν ἐκ*

τῦ κύτος, κύθος (καὶ υ=ι ἀιολικ.) κίθος, καὶ Ἰωνικ. κιθὼν, κιθώνιον ἀντὶ κιτώνιον, ὅθεν τὸ τῆς συνηθ. παρὰ Σμυρναίοις γυναικεῖον τζιτιώνιον (βραχίον). Πρβλ. Γρμ. Kütte, Ἰτ. kotta, Γλ. cotte, cotteron, κτλ. καὶ Ἑβρ. chütonet. κτλ. βλ. Кую.

*Куфа (βυτίνη, βυτίον) Γρμ. Kufe, Koffer, Κτσξ. Kiepe, Kype, Γλ. cuve. μ'. λτ. cuva, cupa=κύβα, κύπα, κύπη, Σ. κούπα, γέβα· ὡς καὶ κίββα, κίβα, κίβησις, κιβωτός· καὶ κύπος, κύφος, σκύφος, Γρμ. Küpe, Kuppe, Kübel, Γλ. gobelet, κύβελλον, κύπελλον. κτλ. ἐπὶ κοίλων καὶ κυρτῶν σκευῶν· ὅθεν καὶ „ κύκλα κοφίνων=κυκλοτερεῖς κόφιν. Νόννος. βλ. καὶ Кóша, καὶ Ковчéгъ.

*Кýхня (μαγειρεῖον) τὸ Γρμ. Küche, Ἰτλ. cochia, cocina, Γλ. cuisine, μ'. λτ. coquina, ἐκ τῦ coquo, κόκϜω=πόπω, ἀντὶ πέπω, πέπτω [κ = π. ὡς quinque (κέγκε) πέμπε. quatuor (κάτορα) τέτορα, κτλ.]. ἐκ τῦ coquo, coquina, Кýхня. ὡς ἐκ τῦ πέπω, πόπανον (κόκανον), οἷον ποπανεῖον (ὡς ὀπτανεῖον).

Кýча (σωρὸς) κόκυξ (Ἡσύχ.) συνήθ. κῦκος.

Кучỳ (ϛρέφω, ἐπὶ ἀνεμοϛροβίλε) κυκῶ (κεκῶ) κυκάζω.

Кýчусь (λιπαρῶ, ποτνιῶμαι. ὡς ἐκ τῦ Кýчу, κύζω, κύζω) = σκύζω, Συνήθ. σκύζω=ὀδύρομαι, καὶ ποτνιῶμαι· „ σκύζεσιν, ἡσυχῇ ὀδύρονται. (Ἡσύχ.). εἰ μή τις φαίη καὶ τὸ

μέσον Кýчусь, *ἐκ τȣ̃ πρώτȣ* Кучỳ, *κυλίομαι· ὡς τὸ κυλινδȣ̃μαι πρὸ τῶν ποδῶν, προσπίπτω, καὶ Σ. παρὰ τοῖς Ποντικοῖς, ποδεδίζω=ἱκετεύω, ἐκ τȣ̃ ποδίζω, προποδίζω (γονατίζω). Ἀλλ' ἔμοι γε δοκεῖ τὸ* Кýчусь *ἐκ τȣ̃* Кýчу = *κύζω, σκύζω-ζομαι. ὅθεν καὶ* Скýчаю (*ἀλύω, ἀνιῶμαι*) *σκύζω, σκύζομαι (δυσφορῶ, σκυθρωπάζω.)*

*Кýшню, kuschniu, *Καρνιολ. τὸ Γρμ.* küsse (*κύσσω*) = *κύω* (*φιλῶ.*)

Кýшаю (*γεύομαι. ὡς ἀπὸ τȣ̃* Кýшу) *γύσσω* (*γέσσω*) *λτ.* gusto (*γύσθω, Γρμ.* koste), *ἐκ τȣ̃ γύω μέλ. γύσω, ἀντὶ γεύσω, γεύω* (*Γρμ.* keue). *ἔςι δὲ τὸ γεύω παρὰ τὸ γύω* (*ὡς ἐκ τȣ̃ κύω, κεύω, κεύθω, κτλ. συγγεν. γάω, κάω, καύω, κάπτω, Σ. χάφτω* (*ὥςε τὸ γεύω, -ομαι = κάπτω, λαμβάνω ἐν κοίλῳ τῷ ςόματι*). *Τȣ̃ δὲ* Кýшаю, Кýшу (*γέσσω*) *συγγεν. τὸ Σ. γέσσα, ἢ γέσια, ὁ ςόμαχος τῶν πτηνῶν = κύσσα, ἀντὶ κύστα, κύςη, ἐκ τȣ̃ κύω = γύω* (*βλ.* Зýбъ). *τοιȣ̃το καὶ τὸ Γρμ.* Gosse, *κτλ. βλ.* Кую̀.

Кýща (*σκηνὴ*) *ἴσως συγγ. κύςη* (*κούςα*) *ἐκ τȣ̃ κύω, γύω = χωρῶ* (*ὡς καὶ τὸ σκηνὴ ἐκ τοῦ σκένω, σκέω = κύω, κύθος, κύτος, Γρμ.* Hütte = *καλύβη, κτλ.*). *τὸ Δαλμ.* kucha = *οἶκος. βλ.* Кую̀.

Кую̀ (*κόπτω, χαλκεύω. ἀπρμφ.* Ковáть, *ὡς ἐκ τȣ̃* Ковỳ) *κούω = κόω, κόϜω* (*κόβω*)

κόπω, κόπτω. (καὶ ἐπὶ χαλκέων· „κόπτε δὲ δεσμούς. Ὅμηρ.)· τὸ δὲ κόω=κύω, (κύδω) λτ. cudo. *ὡς καὶ, κάω, κάδω, κάζω· καὶ, κέω, κέδω, σχέω, σχέδω, κέζω, σχάζω, κτλ. τῆς δ' αὐτῆς συγγενείας καὶ τὰ* cutio, percutio· *βλ. καὶ* Кажу̀ (*τιμωρῶ*). *ἀλλὰ καὶ τὸ κάμνω ἐκ τῦ κάμω, μ=β, κάβω (κάω=κύω), ὅθεν καὶ τὸ κάμβω, κάμπτω, κτλ. τὸ δὲ κάμνω=μετὰ κόπε τι ἐργομαι, ποιῶ. „κάμε τεύχων (Ὅμ. ὅθεν καὶ συνήθ. τὸ, κάμνω ἀείποτε ἐπὶ τῦ ποιῶ, πράττω, ἐργάζομαι).* Кова́чъ (*χαλκεὺς*) *ὡς κόπτης (κόπας, κόβας) κοπεύς.* Ку́знь (*χρύσωμα, ἀργύρωμα, σκεῦος χρυσῦν ἢ ἀργυρῦν, κτλ.*) *ὡς τὸ κόμμα. τὸ δὲ* Ко́знь, *Σλαβ.* Кызнь, *καὶ Σερβ.* Кьзнь (*μεθοδεία, πανυργία*) *= κόδος, κόδων (κόζων) κῶδος, κώθων, κῦθος, κώδων [τὰ πάντα κοιλότητος σημαντικὰ, κατὰ τὸ* ковъ, *ἀπὸ τῶν κοίλων τόπων, ἐν οἷς ἐνεδρεύυσι, μετενηνεγμένης τῆς σημασίας καὶ ἐπ' αὐτῆς τῆς ἐνέδρας. αὐτὸ δὲ τὸ κῶδος, κόδος, κοδὰ=κοδδὰ, κοττὰ (=κυβὰ, κυβή· β=δ, ὡς κύδαρ, κύδας=κύβας, ὁ τάφος, διὰ τὸ κοῖλον. δελφὶς, βελφὶς, κτλ.) καὶ ταῦτα δὲ ἐκ τῦ κόω, κύω, κύθω, κεύθω· καθὰ καὶ τὸ* Ко́зонъ (*ὁ ἀςράγαλος*) *διὰ τὸ κοῖλον καὶ κυρτόν]. Ἀλλὰ καὶ τὸ Ῥωσσ.* Кова́рный, Кова́ренъ (*πανῦργος, ἐκ τῦ* ковъ) *τὴν αὐτὴν ἰδέαν ἐμφαίνει. Οὕτω καὶ τὸ κόβειρος, καὶ κό-*

βαλος (πανεργος, μόθων) ἐκ τε κυβὴ (βλ. Ῥειμ.), πρὸς ὃ παραβάλλεται καὶ τὸ Γλ. gobelin, *Γρμ.* Kobold. *βλ. καὶ* Ко́въ, Ковче́гъ, Око́въ.

Кукуру́за, *Ἰλλυρικ.=ζειά· ὅθεν καὶ παρὰ τοῖς Δάκαις, κεκερόζι, τὸ παρὰ τοῖς Ἕλλησι συνηθέςερ. ἀραποσίτι (Ἀράβων, Ἀραβίας σῖτος, ὡς τὸ Τερκ.* Missir [*Ἀγύπτε*] bogdà), *καὶ καλαμποῦκι, [ἴσως ἐκ τε κάλαμος, καλαμὶς, κάλαβος (μ = β. καὶ παρενθέσ. τε μ. ὡς, κύμβη, κύβη, κτλ.) κάλαμβος, καλαμβὶς, καλάμβυξ, -βύκιον. ὡς ἐκ τῆς μακρᾶς καλάμης τε φυτε]. τὸ δὲ κεκερόζι μήποτε ἐκ τε κόκκος, ῥίζα (οἷον κοκκόριζα;) ὡς κοκκωνάρα, κοκκωναρία, κτλ. Ἄλλο τὸ τε Ἡσύχ. κυκύϊζα (γλυκεῖα κολοκύνθη), Ἰτ.* cucuzza (*σικύα.*) *βλ. Ῥείμερ.*

Къ, *βλ.* Ко.

Кыка, *Σερβ. καὶ Ἰλλυρικ. (κόμη, κόσσυμβος) κίκα? = κίκος, κίκις, ὅθεν κίκιννος· λτ.* cincinnus.

Кыну̀, *κίνω, κινέω-νῶ* (*κίω*, cio, cieo). *ἢ κύνω, κυνέω-νῶ· ἐκ τε κύω, κύβω, κυβέω,* Кыва́ю (Кыву̀) *βλ. Δοβρόβ. σελ.* 104.

Кши́къ, Кси́къ, *Πολων. συριγμός. καὶ* kszykac', ksykac', *συρίζειν· = ψύζω, (ψύξ, ψυγμὸς) ψύδδω, ψύττω, ψύθω (καὶ ψ=ξ, ξύξ, ξύζω· ὡς ἴξ, ἴψ· ὄψ,* vox.) *καὶ ψίζω=σίζω, Γρμ.* zischen. *κτλ.*

*Кулостáпмы, *κοιλόςαθμοι.* (*Σημείωσ.* ы=*οι.* *καὶ* ку = *κοι*, *ὡς ἐκ τῦ κυλόςαθμοι· εὑρίσκεται δὲ διπλῆ ἡ γραφή*). *Γρφ. Ἀγγ. α*, 4. *ἐν ἀρχ. κώδηξ. Βλ. Δοβρόβ.* 220.

Л.

Л. Л, л (Люди, *λιούδοι.*) = **Λ**, *Λ*, *λ* — ͞Λ = *λ'* (30).— ͵Λ = *λ* (30000).

Лабáзъ (*σιτὼν, ἀποθήκη*) *λάπασον*, *Λακων.* = *λάπαθον* (*ὄρυγμα, ἐκ τῦ λάπω, λάφω, λάβω, λαύω, λάω, λάμος· ὅθεν λάμβα, λάμια, κτλ.* *καὶ λάβυρος = βόθυνος* (*Ἡσύχ.*). *πρβλ. λτ.* labrum (*τάφος*), *μ'. λτ.* labellum, lavellum (*λάκκος*), labs (*χύτρα*), *Γρμ.* Löffel (*κοχλιάριον.* *κτλ. βλ. καὶ* Лóгъ.)

Лáбжуся (*κολακεύω*) *ὡς ἀπὸ τῦ* Лáбжу = *λάψω, λάπτω* (*λείχω*), *λίχω, γλίχω, συνήθ.* *γλίφω* (*φ = χ.*) *ὅθεν καὶ γαλίφος ὁ κόλαξ, καὶ γαλιφεύω = κολακεύω, παρενθ. α. ὡς καὶ, γλάφω* (*γολάφω, κολάφω*) *κολάπω-πτω, κτλ. βλ* Лобзáю.

Лáвръ, *τὸ λτ.* laurus, *δάφνη* [*ἴσως, λαῦρος, λάβρος? κατὰ τὸ Σ. λαύρα = θέρμη, καῦσις· καὶ παρὰ Πελοπον. λαυρὸς = φλὸξ* (*ἐκ τῦ λάω, λάϜω, λαύω, λάβω, λάπω, λάμ-*

κω = λαμπρός). καὶ ἡ δάφνη δὲ δοκεῖ = δαύνη, δαυνὴ, δαυνὸς = καυςή· ὡς καιόμενον τὸ φυτὸν ἐπὶ θυσιῶν. Εἰσὶ δ' οἳ τὸ δάφνη παρὰ τὸ δάπτω φασὶ, διὰ τὰς δαφνηφάγυς δῆθεν μάντεις καὶ ποιητάς· ὡς ἂν εἴποιεν καὶ τὸ laurus=λαυρὸς, λάβρος (λάπτω). Ἴσως δ' ἄν τις καὶ δαφάνην εἶναι φήσει τὴν δάφνην. ἐκ τῦ δαφάνης = λαφάνης (δα, λα-φαίνω), ὡς καὶ, λάφνη=δάφνη, Αἰολικ. κατὰ τὸ, δάκρυμα, lacryma.].

Лагáю, Лагáти, ὅθεν Возлагáю. βλ. Ложỳ.

*Лáгеръ (ςρατόπεδον) τὸ Γρμ. Lager, συγγεν. λόχος, λέχος, ἐκ τῦ λέγω-γομαι, Γρμ. legen, liegen (Lage, Loge) Лежỳ, κτλ. λτ. (lego) lectus (λέκτος)=λέκτρον. ὁ Ἡσύχ· ἔχει καὶ λάγρος, ἢ λαγρὸς = κράβατος (ἴσως, ὡς τὰ, λέκρος, λέχρις, λέχριος.)

Лагýнъ (κίςη ἀλείμματος, ἐπὶ ἁμαξῶν) λάγυνος, λάγηνος. Σ. λαγίνα, Γρμ. Lägel, λτ. lagena, καὶ lagoena· (συγγ. λαγὼν· ἐκ τῦ λάκω, λάχω = σκάπτω διὰ τὸ κοῖλον· ὡς, κύμβη, σκύφος, ἐκ τῦ κύβω=κύω, κάβω, κάπτω, σκάπτω.

Лáдъ βλ. Лáжу.

Лáдія, Ῥωσσ. Лодья̀ (πλοιάριον, σκάφη. ὑποκορ. Лóдка=ἐφόλκιον, Σ. βάρκα.) συγγεν. λαχὴ (λαχία, λακία, κ = δ, λαδία· ὡς, κύκνος, κύδνος) παρὰ τὸ λάκω, λάχω=σκάπτω κοιλαίνω [διὰ τὸ κοῖλον· ὡς καὶ καράβιον. βλ. Корáбл· καὶ λέμβος, λήμβων, ἐκ τῦ

λέπω (λάπω, γλάφω), λέβος, λήβων. μήποτε δὲ καὶ λέβιον (λέμβιον), λέδιον (β=δ) Ладія;] ἢ (λάζω) λάδιος (λαίδιος, λαιδρὸς=λαβυρὸς, λαμυρὸς=βαθὺς); παῤβ. Γερ. Lade (κιβωτὸς, κάψα).

Ла́дога (λίμνη Ῥωσσίας, ἀφ' ἧς ἐκρέει ὁ τῆς Πετρȣπόλεως ποταμὸς Νευᾶς)· τολμηρὸν ἂν δόξειεν, εἴτις παραβάλοι τὸ Λάδων (ποταμὸς Ἀρκαδίας· ὡς ἐκ τȣ̃ λάδος, λάδας, γεν. λάδαο. καὶ λάδαος, λάδοϜα). ἔςι δὲ τὸ Λάδων καὶ Λάδας, πιθανῶς, συγγεν. λαίδιος (λάδος, λάζω) = λάβρος. Ἐκ τȣ̃ αὐτȣ̃ λάζω (λαίζω) καὶ λαῖτμα, λαῖθμα=λαῖσμα (vorago), ὡς ,, λαῖτμα θαλάσσης. ἀλλὰ καὶ τὸ λτ. lacus (λίμνη) = λάκος, λάκκος = βάθος. [ἡ δ' ȣ̃ν Ла́дога φαίνεται λέξις φιννική. εἴ γε Φίννοι πρῶτοι τὴν χώραν ἐκείνην ᾤκȣν. ἢ συγγεν. Ла́дъ, Ла́зу. διὰ τὸν ἦχον? ὡς τὸ Γρμ. See. βλ. Е́зеро.]

Ладо́нь (παλάμη) μεταθ. ὡς ἐκ τȣ̃ (Доло́нь) Дло́нь (βλ. Дла́нь)· ὡς, λακέρυζα, κελάρυζα —. τὸ δὲ Ла́донъ=λᾶδον, λήδανον, λάδανον, λτ. ladanum.

Ла́жу (συμφωνῶ. ἐπὶ μουσικῆς) λάζω, ὅθεν λαλάζω, ἀλαλάζω, κτλ. Ладъ (συμφωνία) λάδος (ὡς ἐκ τȣ̃ λάζω, λάσδω, λάδδω) ἀντὶ λάγος = λάλαγος (λάλαξ), λαγὴ, λαλαγὴ, ἀλαλαγή. (λάω, Ла́ю, λάκω, λάσκω.)

Ла́йно (κόπρος) ἐκ τȣ̃ Ла́ю=λέω, ἀντὶ ὀλέω, λτ. oleo, (γ=δ· ὡς, Ὀδύσσευς, Ulysses) ὀδέω

* *

= ὄδω, ὄζω, ὄσδω (*Λεττ.* obschu), ὅθεν ὀδαλέος, ὀζαλέος, ὄζαινα (ὄζαινος, ὄδαινος, ὀδάϊνος) ὀλάϊνος - νον (ἀποκοπ. τῦ ο, λάϊνον. βλ. Лόно). τὸ δὲ 'Ρωσ. Говнὸ (σκῶρ)=Ϝόφνος (γόφνος, ὄφνος, ἀντὶ ὄθνος, μεταθέσ.)=ὄνθος (βλ. Вонѧ καὶ Мотыль)· ὡς καὶ ὄμφα=ὀσμὴ (Λάκωνες), ὅθεν ὄφα (ὄδω, ὄθω, θ = φ, καὶ φ=χ) ὄχα, Ϝόχα, τὸ τῆς Σ. βόχα (ὀσμὴ, καὶ ἰδίως οἴνȣ, καὶ οἰνωμένων, κτλ.)

Лáкомый, Лáкомъ (λαίμαργος) λίχαμος, λίχμος, λίχανος [οἷον λέχαμος, λάχαμος, λάκαμος· ε = α· κ = χ· μ = ν. 'Εκ τῦ λείχω λίχω (ὡς λείπω, λίπω) λίχανος, ὅθεν λίχνος, λιχνάω· καὶ (λίχαμος, λίχμος) λιχμάω, λιχμάζω. τὸ θέμα, λίω· συγγ. λέω (λεύω) λέπω, λάω (λαύω) λάπω, λάκω· ὅθεν „ λακέμεναι, φαγέσθαι ('Ησύχ.)· καὶ τὸ λέχω ἀντὶ λείχω εἴη ἂν λάχω, αἰολικ· ὡς, λακάνη=λεκάνη]. συγγεν. Локáю.

Лáкоть, 'Ρωσσ. Лóкоть (πῆχυς, ἀγκών.) = λοξὸς. [λόκος, ὡς λίκος, λίξ, ἐκ τῦ λέγω, λύγω, λυγίζω, λυγὸς, ὡς ἐπικαμπὴς καὶ ἀγκύλος ὁ ἀγκὼν· καθὰ καὶ τὸ ὠλένη, ὦλος ἐκ τῦ ὖλος=κυρτὸς, καμπύλος· καὶ αὐτὸ τὸ ἀγκὼν, ἄγκος, ἀγκάλη, ἐκ τῦ ἄγω ἀγνύω· καὶ τὸ Γερμ. Locke (κίκιννος, βόστρυχος) συγγενὲς τῦ λοξὸς]. βλ. τὰ συγγεν. Лóгъ, Лѧ́кій, κτλ.

*Лáкъ, μ. σ. λτ. lacca, Γλ. laque, λάκκος, ἡ

λάκκος χρωμάτιννος; (Αἰλιν. περίπλ. Ἐρυθρ.) λέξις ξενική.

Λάлъ (ἄνθραξ, ἡ λίθος.) ξενικόν. ἢ συγγεν. λάω, λεύω (λάμπω· ὡς ἐκ τȣ̃ λύκη, λύγη, λύγδος.) τὸ δὲ λάλλη (ψηφὶς), ψευδὴς παρήχησις.

Ланúта (σιαγὼν) ἴσ. συγγεν ὠλενίτης, ὠλενῖτις, ὠλενίδα, ὠλενὶς (ἐκ τȣ̃ ὦλος, οὖλος, ὅλος, = ἀγκὴ, καμπή· ὡς καμπτὴ ἡ σιαγών. οὕτω καὶ τὸ γνάθος ἐκ τȣ̃ γνάω, κνάω· καὶ τὸ γένυς ἐκ τȣ̃ γνύω· καὶ ἐκ τȣ̃ γάμπτω γαμφηλὴ, κτλ.) βλ. Λóно.

Лáнь (τραγέλαφος. Δευτερ. ιδ, 5. καὶ ἔλαφος) ἐ-λὰν, ἐλὴν, ἐλὸς, ἔλας, ὅθεν ἔλαφος. συγγεν. Елéнъ, καὶ Лóсъ.

Лáпа, βλ. Слáбый.

Лапшà, (εἶδος ῥοφήματος, φύλλα, Σ. πέττυρα κοπτά. τὸ συνήθ. μάτζι, ἐκ τȣ̃ μάσσω.) συγγεν. Лéпестъ, Лóпаю, λάπτω, λάψω (λάψα) λάψις, λαπτόν. Ἕτερον δὲ ἡ τῆς Σ. ἐν Θετταλ. χλαψὰ, χλαψιὰ (= εὗςρα, ςάχεις σίτȣ νεαρȣ̃ φρυκτοὶ) παραμορφωθὲν διὰ τȣ̃ λ. ἐκ τȣ̃ καψιὰ, καυσιὰ (καύω)· ὡς καὶ (ἐκ τȣ̃ ἕψω, ἑψανὸς) παρὰ Πελοποννν. ψάνη = εὗςρα, ἐκ τȣ̃ εὔω (ἕφω) ἕψω.

Лáрь, Ларéцъ (κιβωτὸς, κιβώτιον) λάρος, πρωτότ. τȣ̃ λάρυξ (λάρυγξ) λάρναξ, λάρκος, κτλ. (τὰ πάντα κοιλότητος σημαντικά. παρὰ τὸ λάω, ὅθεν καὶ λάμος, λαιμὸς, λάμια, κτλ.) Ἰσλ. lar.

Ласкáю (*κολακεύω*, *θωπεύω*) *λασκάω* ,, *λασκάζει*, *θωπεύει* (*'Ησύχ.*)· *ἐκ τȣ̃ λάσκω* (*λαλῶ*) *λάκω*, *λακέω*, *λτ.* laceo, illiceo, alliceo, lacto, delecto, oblecto. (*ὡς ἐκ τȣ̃ κάλω*, *καλῶ*, *κηλέω*.). *τὸ δὲ Βοεμ.* Ласка = *ἔρως*, *ἀγάπη· καὶ Πολων·* = *χάρις*, *εὔνοια· καὶ τὸ Σβεκ.* älska = *ἀγαπῶ*, *κτλ. ἀλλὰ τούτων ἡ σημασία κλίνει πρὸς τὸ λείχω* (*λέχω*, *λάχω*) *λίχω*, *λίχομαι*, *γλίχομαι. ἴσως ὂν καὶ ἐκ τȣ̃ λέχω*, *λάχω* (*λάξω*, *λάσκω*, Лáску) Ласкáю· *ὡς τὸ Σ. γαλίφος*, *γαλιφεύω*. *βλ.* Лáбжуся.)

Лáстица, Лáсточка, *ὑποκορ. τȣ̃* Лáста (*χελιδὼν*) *συγγεν. λάσκω* (*λαλῶ*, *ἠχῶ*) *λάζω* (*λαλάσδω*) *λάξις* (*λάσκη*, *σκ*=*στ*)· *ὡς* (*λάλω*) *λάλαξ*, *λάλος· καὶ ὀλολύζω*, *ὀλολυγὼν* (= acredula)· *καὶ ἀηδὼν ἐκ τȣ̃ ἀείδω. τὸ δὲ χελιδὼν ἴσως ἐκ τȣ̃ χελίζω* (*χέλυς*, *χελύζω*, *χελυνδὼν*, *λ* = *ρ*, *λτ.* hirundo). *συγγ.* Лáзу, Лáю.

Лáю (*ὑλάω*, *ὑλακτῶ*) *λάω*, *πρωτότ. τȣ̃ λάκω λάζω*, *λάλω· ὅθεν*, *λαλέω*, *λαλάζω*, *ἀλαλάζω*, *λύζω*, *ὀλολύζω. κτλ. Ἐκ τȣ̃ λάω*, *λάζω*, *λάσδω* (*λάδσω· σ* = *ρ*) *φαίνεται καὶ τὸ λτ.* latro (*ὑλακτῶ*). *Τὸ δ' αὖ ὑλάω γίνετ. παρὰ τὸ ὕλω*, (*ὕω*), *Βελγ.* huilen, *Γρμ.* heulen = *λτ.* ululo = *ὕλω* (*διπλασιασμ. ὑλύλω*), *Γλ.* urler. *ὑλάζω*, *ὑλάσκω*, *ὕλαξ*, *ὑλακὴ*, *ὑλάκτης*, *ὑλακτέω*, *μεταθ. ἀλυκτέω· ὅθεν καὶ τὰ*

νῦν ἐν συνηθ. ἀλυκτῶ.) τὸ δὲ Κτσξ. leuen, Ὀλλ. loeyen = ὠρύεσθαι, ἐπὶ λέοντος.

Лаю̀, βλ. Ла́йно.

Лая́пель (ἐπίβυλος, ἐνεδρευτὴς) ὡς ἀπὸ ῥήματος, Лая́ю (λαάω) λάω = λεύω (βλέπω). βλ. Ле́сть.

Лгу̀ (καὶ Лжу̀, = ψεύδομαι), Γρμ. lügen, Γοτθ. liugan, Σβικ. καὶ Ἰσλ. liuga, κτλ. λύγω, λυγόω (λοξόω, λοξῦμαι, ςρεβλὰ καὶ ὐκ ὀρθὰ λαλῶ). Ὁ δὲ κλεινὸς Adelung παραβάλ. πρὸς τὸ lügen καὶ τὸ λόγος (μῦθος) ἐκ τῦ λέγω, λέξω (λέγσω, λέχσω), ὅθεν καὶ ἡ λέσχη, καὶ ὁ λέσχης (φλύαρος).

Ле́бедь (κύκνος) Σερβ. Лабудь, Κροατ. labud, κτλ. ἀρχ. Γρμ. alp, alap, elpiz, Σξ. olb, elps, elbsch. ἐκ τῦ αρχαίυ elbis Ἰσλ. elf, Νορβεγ. elv (ἔλβις, ἄλβις, ποταμὸς) καὶ Σλαβ. Лаба = Elbe, ὁ Ἄλβις, λτ. Albis (Γερμαν. ποταμὸς). τὸ δὲ Ἄλβις ἴσως συγγενὲς τῦ ἑλληνικῦ Ἀλφειός· (τῦτο δ' ἔςιν εἰπεῖν, ὅτι παρὰ τὸ ἄλφω = ἄλθω = ἄλδω; κατὰ τὸ „ὕδωρ ἀλφεσίβοιον, καὶ ἀλπνὸς, κτλ.)· ἢ καὶ τὸ elbe, Albis (ὁ ποταμὸς) καὶ τὸ Лебедъ = albus, ἀλφὸς (μεταθ'. labus, Лабудь, Ле́бедь). παῤβλ. τὸ Φοινικ. καὶ Ἑβρ. laban = ἐλευκάνθη, albus fuit· ὅθεν καὶ ὁ Λίβανος, τὸ ὄρος, ὡς λευκὸν ἐκ χιόνος, fidum nivibus, (Τάκιτ. Ε. ς. βλ. καὶ Στράβ. ις. σελ. 756.). τῆς αὐτῆς παραγωγῆς καὶ ἡ λίβανος, ὁ λιβανωτὸς. Συν. λιβάνι,

Ливáнъ. οὐ παρὰ τὸ, λίβω, λείβω. βλ. ʻΡείμ. λ. λίβανος.

Лебедà, Σεῤβ. Лободà, συνήθ. λοβοδιά, chenopodium rubrum, καὶ atriplex hortensis (ἴσ. συγγεν. λείβω, λειβάδιον, οἷον λειβαδία, ὡς ὑδροχαρὲς τὸ φυτόν.) βλ. Левáда.

Левáдэ, λειβάδα,-βάς, λιβάδιον (λειμὼν, λείβηθρον, pratum). βλ. Лыва.

*Левкáсъ, λευκὰς, λεύκωμα (ζωγραφικ.) καὶ Левкáшу, λευκάζω. καὶ

*Левкóй, λευκόϊον. (βλέπε ευ = εβ.)

Лéвъ, λέϜ-ων, λείων, λῖς. λτ. leo, Γλ. lion, Γρμ. Löwe, ἀρχ. leu, κτλ. καὶ ʻΕβρ. laisch. Львúщъ, ὑποκρ. Львúчищъ, λεοντιδεὺς (ὡς λυκιδεὺς, κτλ.) ʻΡωσ. Лéвикъ, σκύμνος λέοντος = λεοντίσκος (καὶ οἷον ἐκ τῦ λῖς, λιϜΐσκος).

Лéгкій, Легóкъ (ἐλαφρὸς) ἐ-λαχὸς (α=ε, καὶ χ = γ, λεγὸς) = ἐλαχὸς = ἐλαφὸς, (φ = χ· ὡς ὄφις, ὄχις, ἔχις.) ὅθεν (ἐλαφερὸς) ἐλαφρός. (ἔςι δὲ καὶ τὸ ἐλαχὸς-χὺς, καὶ τὸ ἐλαφὸς ἐκ τῦ ἐλάω). ἢ λαιφὸς (λαιχὸς) ἐκ τῦ λαιϜὸς, λαιὸς = λεῖος· ὅθεν τὰ λατιν. laivis, levis. (ἐκ τῦ λαιὸς, ὁ λεῖος, καὶ τὸ ἔλαιον, προσθέσει τῦ εὐφωνικοῦ ε). παράβ. Σκρ. lesga, leka, Γαλ. leger, Γρμ. leicht, τῦτο δὲ ὁ σοφὸς ʻΡείμερ. συγγενὲς εἶναι οἴεται καὶ τῦ licht, (βλ. λ. φαικὸς). ὡς καὶ τὸ λεῖος (λέω), συγγεν. (λέω, λεύω) λευκὸς.

Лежу̀ (*κεῖμαι· ж = γ*) *λέγω* = *λέγομαι*. (*ἐκ τȣ̃ λέγω, τὸ Ἰωνικ. λήγω, κυρίως* = *λέγομαι, κατακλίνομαι, κάθημαι· ὅθεν* = *παύομαι*.) *Γρμ.* legen, liegen, *κτλ. καὶ τὸ λτ.* lectus = *λέκτρον, ὡς ἐκ τȣ̃* lego. *βλ.* Ложу̀.

Ле́дъ (*πάγος*) *Λιθ.* liadas, *Λεττ.* lieddus, *λεάδα, λεδὰ* (*Ἡσύχ.*) = *λέα, λαιὰ* (*πέτρα· ἐκ τȣ̃ λάας, λᾶς*), *συγγεν.* (*λαιὸς, λεῖος, λισσὰς, λισσὸς, λὶς, λίω, λίθος*) *λιττὸς* (*βλ. Ῥείμ. λ. λῖς*).

Лека́ло (*ἐγκοπεὺς, ὄργανον λιθοξοϊκὸν*), *ὡς ἀπὸ θέματος* Леку̀ = *λάκω* (= *ῥήσσω, κόπτω*) *λακερὸν, συγγεν.* Лока́ю, Лочу̀ (Локу̀, = *λάκω* = *λάπω, λάφω* = *γλάφω, γλύφω*) *ὡς καὶ, γλύφανον, γλυφεῖον*.

Лелѣ́ю (*καταψάω, συνήθ. χαδεύω*) *συγγεν. λειόω* (*ἐκ τȣ̃ λεῖος, λέω, λίω· οἷον λιλίω, λιλέω, διπλασ· ὡς, ἐκ τȣ̃ λάω, λαίω, λιλαίω, ὅθεν τὸ τῆς Σ. παρὰ τοῖς κατὰ τὸν Πόντον, λελεύω* = *λίσσομαι, λιτανεύω, δέομαι*).

Ле́мехъ, Ле́мешъ (*ὕννις*) *συγγεν. λάμιος* = *πρίων* (*Ἡσύχ.*). [*λάω, λίω, ὅθεν λίμω, ἀφ' ȣ̃ ἔμεινε τὸ λτ.* lima (*ῥίνη*). *τὸ δὲ λίω=λέω, λέϝω* (*λέβω*), *λέπω· ὡς καὶ λάω, λάϝω* (*λάβω*), *λάπω, λαπάζω, λάφω, γλάφω· καὶ λύω, λύϝω, ϝλύφω, γλύφω, κτλ.* (*ἐπὶ κοιλώσεως, καὶ γλυφῆς, καὶ ῥήξεως*). *Τοῦ λίμω, συγγεν. τὸ* Ломлю̀ (Лому̀) *οἷον λάμω* (*α = ο*) *ἐκ τȣ̃ λάω· ὅθεν καὶ λάμος, λάμια* (*βόθρος*, νο-

rago, lamia), *καί*, *τά λάμια* = *γῆς χάσματα*, fauces· *καὶ νῦν παρὰ τοῖς Ποντικοῖς ἐν τῇ Χαλδίᾳ καὶ Τριπόλει*, *λάμιν* = *ὄρυγμα*, *μεταλλεῖον*, *τὸ ἄλλως*, *λαγοίμιον* (*λαγὸς οἶμος*)· *ἢ λαγύμιον ἀντὶ λακύμιον* (*ὡς ἐκ τȣ̃ λάκος*, *λάκκος*), *καὶ Τȣρκ.* lagim.]

*Λéнmie, *λέντιον*, *τὸ λτ.* linteum· *ὅθεν* Λéнma (*ταινία*). *Ἐκ τȣ̃ λῖνον*, *λίνεον*, *λινȣ̃ν*.

Λéнъ, *λῖνον*, *λτ.* linum. *Γλ.* lin, *Γρμ.* Lein.

Λéпесmъ (*ῥάκος*, *ῥῆγμα*, *φύλλον. ἄνθȣς.*) *λέπος*, *λεπὶς* (*λέπω*, *λεπίζω*, *οἷον λεπιςὸν*) *συγγ.* Λóпаю.

Λепечу̀ (*τραυλίζω*), *Γρμ.* lispeln, *Σβ.* lispa, *Δαν.* lespe, *κτλ.* *λαπίζω*, *λάπτω*, *λάπω*, *ὡς τὸ Γρμ.* (labbern, schlabbern) labbrig, schlabbrig = nugax, nugari (*φλυαρεῖν*). *κατὰ τὸ*, plappern, plapprig· *ἀπὸ τȣ̃ ἤχου δηλονότι τȣ̃ ληρȣ̃ντος*, *ὅθεν καὶ ἐπὶ τȣ̃ τραυλίζοντος τὸ λαπίζειν*. *Πρὸς τὸ Γρμ.* lispeln, *ὁ Αδελόγγ. παρέβαλ. τὸ* ,, *λισπὴ γλῶσσα* (*Ἀριςφν.*) *ἐκ τȣ̃ λίσπος* = *λισσὸς*, *λεῖος*, *τετριμμένος*. (*βλ. Ῥείμ. λαπιςὴς*, *καὶ λάβρος*).

Λéсmь (*δολιότης*, *πανȣργία*, *κολακεία*) *λίσθος* (*λέσθος. ι* = *ε*, *ὡς*, *λέκρος*, *λίκρος*· *λέγνη*, *λίγνη*· *μίνθα*, *μένθα*, mentha · linteum, *λέντιον*). *ἐκ τȣ̃ λισσός*, *λίσπος*, *λίσφος*, *ὅθεν ὄλισθος* (*φ* = *θ*), *καὶ ὄλισβος*, *καὶ λίσβη*, *ἀλίσβη*=*ἀπάτη*. *τὸ δὲ λισσὸς παρὰ τὸ λίω*, *λεῖος*, *λίς*. (*βλ. Ῥείμ. λ. ὄλισθος*).

παῤβλ. τὸ Γρμ. List, Γοτθ. liutei. τῦτο δὲ κατά τινας παρὰ τὸ Lauschen = λαύσσειν, λεύσσειν· (βλ. Adelung). Льщу̀, Σλαβ. Лщу̀ (κολακεύω, ἀπατῶ) λίσσω (λίζω), λισσόω (ὅθεν λίσωτρον, λίςρον) καὶ, λίσθω, λισθέω (ὄλισθος, ὀλισθέω). τὸ ζ = σδ = σθ, Ἰωνικ. ὡς, λάσθω = λάσδω = λάζω, κτλ. οὕτω καὶ λίζω, λίσθω, λίσθος (ὄλισθος) Лéсть, List. βλ. Лúсть.

Лечу̀ (ἵπταμαι) λέτω = λάτω, λατύω, λατύσσω „ λατύσσει, πτερύσσεται, νήχεται, τινάσσει. Ἡσύχ. (ἐκ τῦ λατάσσω, συγγεν. λάκω καὶ λάζω=λακτίζω. διὰ τὴν κίνησιν τῶν ἱπταμένων). Ἐκ τῦ λάζω, λάκω, λακέω, καὶ τὸ Σ. παρὰ τοῖς Ποντικοῖς (ἐν Τριπόλει) λαγκεύω=πηδῶ, (ὡς καὶ λάχτα, παρὰ τοῖς αὐτοῖς, ἡ λάκτισις, λάκτη, λάγδη). καὶ τὸ παρ' ἄλλοις λακταρῶ = ἀσπαίρω, (ὡς ἐκ τῦ λακτηρὸς = λακτικὸς)· ἀλλὰ καὶ τὸ Θετταλ. λαγκάζω (ἐπὶ ςρεμμάτων καὶ ἐξαρθρώσεων· οἷον ” ἐλάγκαξε τὸν πόδα, τὸ δάκτυλον) ἐκ τῦ λακάζω, λακέω (κόπτω, ἀράσσω)· ἄλλο δὲ τὸ λαγγάζω, καὶ λογγάζω (βλ. Лу́гъ, καὶ Ῥείμ. λ. λάκω). τὸ Лечу̀ φαίνετ. συγγ. τῦ Лѣзу.

Лéщадь (πλάξ λεία καὶ λευκὴ) λισσάδα, λισσὰς. ἐκ τῦ Лщу̀. βλ. Лéсть.

Ли (ἆρα; μὴ; ἐρωτηματ.)=νὴ (ὡς τὸ παραπληρωματ. ἐγώνη, ἐμένη). ἢ μᾶλλον=νὺ, νὺν, λατ. num; (λ = ν· ὡς, Боль, πόν-ος. λίτρον,

νίτρον. κτλ.). Ἐν τῇ διαλέκτῳ τῶν νῦν Λακώνων, ἢ Καυκώνων (Τζακώνων) τίθεται τὸ νὺ συνεχέςατα μετὰ τῶν ῥημάτων ἐπὶ ἐρωτήσεως, ὡς καὶ παρὰ τοῖς Σλάβοσι καὶ Ῥώσσοις ἀείποτε τὸ Ли· οἷον, ἐνέντσερε νυ; (τὸ ρ = ς, λακωνικῶς = ἔνεγκες, ἤνεγκες;)· δάτσαρέ νυ; (δάκαρ; ἐδάκας = ἐδάης = ἐκάης, συνήθως ἐκάηκες; ἐκ τȣ̃ δαίω). ποίτσερέ νυ; (ποίησερ=ποίησας, ἐποίησας;) Здѣлали? κτλ. ὡς τὸ „ τί νυ μ' ἔτικτες; = τί μ' ἔτικτέςνυ; καὶ τὸ νὺν, χωρὶς ἐρωτηματ· „ εἶά νυν, φέρε νυν, σπεῦδέ νυν, ἐπείνυ, τῷ ὄνυ, κτλ.

Лижỳ, λίζω = λίγω (ζ = γ· ὡς, ὀλίζον, ὀλίγον.) = λίχω, λείχω, καὶ λίγω, λίγγω, λτ. lingo, Γρμ. lecken (Οὐλφίλ. laeguan), Γλ. lecher, Ἰτ. leccare, lecco, Λετ. lohku, Λιθ. laku, Καρν. lishem, Σλοβακ. lizem. κτλ. καὶ Ἑβρ. lachach, lak. — Лижáнie (λειχὴ) λιχανεία (ὅθεν λιχνεία), κτλ. ἐκ τȣ̃ λίχω, γλίχω, τὸ Σ. γλίφω (φ=χ. βλ. Лáбжуся).

Ликъ, λήκη, λάκη, (φωνὴ χαρᾶς· καὶ αὐτὸς ὁ τῶν εὐφραινομένων καὶ ψαλλόντων χορός). παρὰ τὸ λήκω, λάκω, ληκάω, Ликýю (εὐφραίνομαι, ὀρχȣ̃μαι) „ ληκᾷν τὸ πρὸς ᾠδὴν ὀρχεῖσθαι (Ἡσύχ.). Καὶ τὸ Γρμ. lachen (γελᾷν)=λάκεν, λακεῖν (ἠχεῖν), ὡς ἐκ τȣ̃ ἤχȣ τȣ̃ γέλωτος· καθὰ καὶ τὸ (χλίζειν) κιχλίζειν (kichern)· καὶ τὸ (χάζω) καχάζω, καγχάζω, cachinor, κτλ. βλ. Ῥείμ. λ. γλαύσσω.

Ли́къ, *καὶ* Лицѐ (*πρόσωπον*, *ὄψις*) *συγγεν*. *λύκη*, *λύξ*, *λυκὸς*, (*ἐκ τȣ̃ λύω*, *λεύω*, *λεύσσω*, *ὡς λεῦσσον*, *λευσὸν*), *Γρμ*. Ant-litz. (*ἐκ τȣ̃ ἀρχαίȣ* litan = *λεύσσειν*). *παρ̉ Οὐλφίλ*. luz, ludia (*ὄψις*), *'Ισλ*. lit. *κτλ*. *Οὕτως ἐκ τȣ̃ φάω*, *φάξ* (*φάκκες* = *ὀφθαλμοὶ*) *τὸ λτ*. facies (= *ὤψ*, *πρόσωπον*). *βλ*. *καὶ* Лу́чъ.

*Ли́лія (*κρίνον*) *τὸ λτ*. lilium, *λίλιον* = *λείριον* (*λ* = *ρ*· *ὡς κρίβανος*, *κλίβανος*· *αλφὸς*, *ἀρ̉φὸς*, *ἀρ̉γὸς*.), *Γρμ*. Lilie, *Γλ*. lis, *'Ιτ*. giglio, *κτλ*.

*Лима́нъ, *λιμὰν* = *λιμὴν*· *ὅθεν καὶ τὸ Τȣρκ*. liman, iliman.

*Ли́нія, Линей, *τὸ λτ*. linea (*γραμμὴ*) *Γλ*. ligne, *Γρμ*. Linie, *ἐκ τȣ̃ λινέα* (*ἐλλειπτ*. *χορδὴ*, *σειρὰ*), *λίνεος*, *λτ*. lineus, (*λῖνον*)· *ὅθεν*, Линейка (*εἶδος ὀχήματος ἀσεγάσȣ*, *ἀπὸ τȣ̃ κατὰ λινέαν* (*γραμμὴν*, *σειρὰν*) *καθῆσθαι τȣ̀ς ὀχȣμένȣς ἀντινώτȣς ἑκατέρωθεν* (*οἷον λινεακή*).

Линя́ю (*τριχοῤῥυῶ*. *καὶ ἐπὶ χρωμάτων ἐξιτήλων*=*ἐξαλείφομαι*) *συγγεν*. *λει*(*ν*)*όω*, *λειόω*, *λεῖον*, *λισσὸν ποιῶ*. *Ἔςι δὲ καὶ λεγνεύω* (*συνήθ*. *λιγνεύω*) = *ἰσχναίνω*, *-νομαι*· *καὶ λεγνὸς* (*λιγνὸς*) = *ἰσχνὸς*, *ὠχρὸς* = *λειρὸς* (*'Ησύχ*.). *τὸ δὲ λίνω* (*ὅθεν ἀλίνω*, *ἀλείνω*, *λτ*. lino, Льну̀) = *ἀλείφω*. *ὅθεν καὶ ἀλινὸν* = *ἀμαυρὸν* (*'Ησύχ*.). *'Εκ τȣ̃ λίω*, *καὶ τὸ λίπω*, *λείπω* (*λείφω*, *λίφω*, *ἀλείφω*), *καὶ τὸ λίνω*,

καὶ τὸ (λεῖος) λειόω, λισσὸς, λισσόω, κτλ. πρόσθες καὶ τὸ λτ. livo (λίϜω, λίφω) ὅθεν livisco, oblivisco,-scor (=ἐπιλανθάνομαι, παρὰ τὸ λάθω, λήθω, ὅθεν τὸ lateo, λαθέω) ὡς ἐκ τȣ̃ oblivo = ἀπαλίφω· ἐκ μεταφορ. τῶν ἐξαλειφομένων διὰ τῆς τρίψεως. Παρὰ τὸ λίπω, λείπω (ἀλείφω) καὶ τὸ λείπω, λίπω, λίμπω, λιμπάνω (ἀφίημι, κυρίως, κολλῶ = Γερμ. bleiben = be - leiben, leiben, liben, Γοτθ. lifnan, Ἀγγ. léave). ὅθεν πάλιν μεταφορ. τὸ Забываю (ἐπιλανθάνομαι. Забываю) = ὀπίσω γίνομαι, ἀπογίνομαι, ὑςερῶ, λείπομαι (ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀπολειπομένων καὶ ὑςερέντων τινός. οἱ δὲ μνημονεύοντες συντρέχȣσι καὶ ἀκολȣθȣ̃σιν οἷς ἐν μνήμῃ φέρȣσιν· ὁρμὴ γάρ τίς ἐςι καὶ μένος ψυχῆς ἡ μνήμη). βλ. Бываю.

Липа (φιλύρα) συγγεν. λεπὰς, λεπὶς, λέπυρον = liber = βίβλος, βύβλος, ὁ φλοιὸς τῆς φιλύρας· ὡς καὶ φιλύρα πάλιν = liber, βύβλος = λεπὶς, φλόος, φλοιὸς δένδρȣ, Γερμ. Bast. βλ. Болонъ.

Липкій, Липокъ (γλίσχρος, κολλώδης) λίπος, λιπὸς = λιπήεις, λιπαρὸς. Липну (κολλῶ· ὡς ἐκ τȣ̃ Липу) λίπω, λίφω, λείφω, ἀλείφω, συγγεν. Льну. βλ. καὶ Линяю.

Листъ (φύλλον) λίσθον = λίσφαν, λίσπον. ἢ λίψ (λίς· ψ = πσ = στ· ὡς ψιὰ, ςία, Γερμ. Stein· ψάρ, staar, κτλ.), ὅθεν λίσπος, λίσφος

= λεῖος (λίω) ὡς ἐκ τῆς λειότητος· καθὰ καὶ Γρμ. Blatt = πλατὺ, πέταλον. τὸ δὲ Λεττ. lapas (φύλλον = Γρμ. Laub, Γοτθ. lauf) = λέπας, λέπος, λεπὶς. [Ἐκ τῦ ὕω (ὅθεν ὕλη, ὕλα, ὕλϝα, λτ. sylva, ὡς καὶ [ὕλον] σύλον, χσύλον, ξύλον· ἢ τῦτο ἐκ τῦ ξύω) μετὰ τῦ ϝ, τὸ φύω, ὅθεν φύλλον, λτ. folium. φυλλὶς, κτλ. ἀλλὰ τὸ Лйсть οὐδὲν πρὸς τὸ φυλλὶς, φυλὶς, ὑλίς]. Листопáть παρὰ τοῖς Σλάβοσιν ἀρχαίως ὁ Νοέμβριος = φυλλοπετὴς, φυλλοβόλος· διὰ τὰ φυλλοῤῥοῦντα δένδρα. βλ. Лéсть.

Лйсъ, Лисà (ὑποκορις. Лисйца, ἡ ἀλώπηξ.) συγγεν. λὶς (ὁ λέων). οὐ γὰρ = λὶς, λισσὸς (μεταφορ. πανῦργος· ὡς τὸ, κερδώ. [Ἐκ τῦ λάω, λέω (λεύω, λεύσσω) ὁ λέων· καὶ ἐκ τῦ λύω, (= λέω, λεύω) λύκη, ὁ λύκος. ἐκ δὲ τῦ λίω (= λέω, λεύω) λὶς, πάλιν ὁ λέων, καὶ αὐτὸ τὸ Лисъ, ἡ ἀλώπηξ. ἴσως ἀπὸ τῶν γλαυκῶν καὶ χαροπῶν ὀμμάτων, καὶ τῦ χρώματος· αἴθων γὰρ προσαγορεύεται ὅ, τε λέων, καὶ ἡ ἀλώπηξ (ἤτοι πυῤῥὸς, ξανθὸς, burrus, robeus, rubeus, rufus, ὡς τὸ Γρμ. brandgelb, feuerroth, gelbroth) διὰ τὸ λυκοειδὲς (λύκης = φωτὸς, lucis, Лучà, ὅμοιον) τῶν τριχῶν. Αὐτὸ δὲ τὸ ἀλώπηξ, ἢ καὶ ἀλωπὼ (συνήθ. ἀλωπῦ) ἴσως ἐκ τῦ λῶβος, λώβη, λώπη (λωβάω· ἢ, κατὰ Λεννέπ. λωπήσσω, ἀντὶ λοπίζω, λέπω· ὡς καὶ καφώρη ἐκ τῦ κάφω, σκάφω).

ἢ μᾶλλον, παρὰ τὸ λοβὸς, λόπος, λῶπος (τὸ δέρμα· ὡς καὶ λέπος, λεποϱὶς = λτ. lepus, oris, ὁ λαγὼς), λώπηξ (μετὰ τῦ εὐφων· α, ἀλώπηξ) λώπης, μεταθ. ὤλπης, Ϝόλπης, ὅθεν τὸ λτ. volpes, vulpes· καθὰ δὴ καὶ τὸ Βόлкъ, Ϝόλκος (ὕλκος, λύκος) καὶ, κ = π, λτ. lupus, μεταθ. ulpus, Ϝulphus, Γϱμ. Wolf. βλ. Вόлкъ καὶ Рысь (λύγξ.).

Лúхва (τόκος ἄνομος δανείȣ) συγγ. Лихíй (λύγϜα, λυγὴ=πονηϱία, βλάβη). τὸ Γοτθ. laihvan (δάνειον), leihvan (δανείζεσθαι) λήβω, λάβω (λαίβω), λαβὴ (ληϜβὴ) λῆψις? ὡς ἐκ τῦ λαμβάνοντος τὸ δάνειον, ᾧ ἕπονται οἱ τόκοι, καὶ ὅ δίδωσιν ὁ διδȣ̀ς ἐπὶ τὸ λαβεῖν, ἀπολαβεῖν· καθάπεϱ ἐκ τῦ διδόντος τὸ (δάω = δόω, дáю, δάνω, dono) δάνος, δάνειον.

Лихíй, Лúхъ (πονηϱὸς, κακὸς) λοίγιος, λύγιος, λυγὸς, λυγϱὸς (ἐκ τῦ λύζω, λύγω, lugeo, luctus, luctuosus). ἢ πιθανώτ. λυγὸς (λοξὸς) λίκος, λίξ, λίγξ. ὅθεν, Лихýю, λυγέω, λοξȣ̃μαι (δολιεύομαι, κτλ.) βλ. Лукà, Лгỳ.

Лишáй, λειχὴν (ш = χ.) Lichen.

Лишáю (ςεϱῶ) οὐκ = λήσσω (ληΐζω), ἀλλ' ἐκ τῦ Лихíй.

Лúшше (πεϱιττῶς, μάτην) ἴσ. συγγεν. Лщỳ (λίζω) λισσὸν, συγγ. λοιπὸν, λειψὸν, λειψὸς, ἀντὶ λοιπὸς, λοιπὸν (λείπω). βλ. Линяю.

Лúшь, μόλις, καὶ ἀποκοπ. λίς? (ὡς λέως = τελέως. καὶ πάλιν, βϱῖ = βϱιθὺ. λὶ = λίαν. κτλ. βλ. Στϱάβ. Η, 364.). ἢ λίξ, λίγδην (λίζω, Лижỳ).

Лицѐ, *βλ.* Ликъ.

Ліѭ, *καὶ* Лью, *λίω*, *καὶ λύω.* [*ἐκ τῦ λίω καὶ τὸ λίϜω, λίβω, λείβω, λτ.* libo. *ὅθεν* Изліѧю, Изливаю (Ливу̀,-ваю) *ἐκχέω* (*οἷον ἐκλειβάω, ἐκλείβω*)· *τῦ δὲ λίω, συγγεν. τὸ λύω,* Лью (*ἀναλύω, χωνεύω*)· *καθὰ πάλιν τῦ λίω, λίβω, λίπω* (*λίκω, π=κ*) *τὸ λτ.* liquesco, liquo, *ὅθεν καὶ τὰ ἴκμη, ἰκμὰς, ἰχὼρ = λτ.* liquor, *κατ' ἔκπτωσιν τῦ λ. ὡς, εἴβω=λείβω, ἰκμάω=λικμάω*]. Ливень (*ὄμβρος*) *λίβων, λείβων = λιμβρὸς* (*λιβερὸς*) *ὅθεν λτ.* imber (*ἐκπτώσ. τῦ λ. βλ.* Огнь, *καὶ* Образъ).

Лобзаю, Лобызаю, Лобзу̀, (*φιλῶ τοῖς χείλεσι*) *λάψω* (*α σκοτεινὸν = ο, λοψῶ*) *λάπτω, λάπω, λαπίζω* (*Γρμ.* labben, schlappen), *ὡς τῦ φιλοῦντος οἷον λάπτοντος, ἢ* (*λάβοντος*) *λαμβάνοντος τοῖς χείλεσι. καθὰ καὶ τὸ φιλῶ, φίλος, πιθανῶς ἐκ τῦ φίω=φύω, φύομαι ἐμφύομαι* (*ι=υ· ὡς καὶ φύω=φίω, λτ.* fio). *τὸ δὲ λάπτω ἐκ τῦ λάω, λαύω, λάβω, λάπω, ὅθεν καὶ τὸ λτ.* lambo (*λάπτω*), *καὶ* labium (*τὸ χεῖλος*), *Γρμ.* Lippe, *κτλ. καὶ Περσ.* lab. *Ἐκ τῦ λαύω* (*λάβω*) *καὶ τὸ λάμος* (*λαιμὸς κτλ.*) *λάμιον* (*χάσμα*), *ὅθεν ἴσως* (*β = μ*) *τὸ* labium, *ὡς ἐκ τῦ χάω, χέω, τὸ χεῖλος* (*ἢ χαῖνον, καθὰ καὶ τὸ* Губа, *γύπα, γύπη*), *ὀ γὰρ δήπε παρὰ τὸ λείχω, λεῖχος, καὶ μεταθ. χεῖλος, ὥς τινες ᾠήθησαν, κατὰ τὴν δοκῦσαν συγγένειαν τῦ λτ.* lambo *πρὸς τὸ* labium.

Лóбъ (*Σλαβ. κρανίον. 2, μέτωπον*) *λόβος* = *λόφος.*

Ловлю̀ (*θηρεύω. ὡς ἀπὸ τῦ* Лову̀) *λάβω* (*α* = *ο*, *λόβω*) *λάμβω*, *λαμβάνω. πρβλ. Σανσκρ.* labomi, laboo, laboti, *'Εβρ.* lafat. *κτλ.* Ловéцъ, Ловúтель (*θηρευτὴς*) *οἷον λαβητὴρ* (*ὡς λωβητήρ*) = *λήπτης· καὶ λάβης* (*κυνὸς ὄνομα, ἐκ τῦ λάβω· ὡς καὶ δάκης ἐκ τῦ δάκω. κατὰ τὸ Λάχης, λάχω*, *κτλ.*). *'Εκ τῦ* Ловлю̀ *φαίνεται καὶ ὁ* Ловáть, *ποταμὸς ἐκβάλλων εἰς* Ильмень, (*βλέπε τὴν λέξιν.*) *οἷον Λαβάτης, Λάβης* (*διὰ τὴν ἰχθυοθηρίαν*). *ἢ τῦτο συγγενὲς* Ливáю (Лію̀) *ὡς λειβὰς. ἢ λοϝάτας, λϐάτης, λϐτης,* = *Λϐσιος* (*βλ.* Лу́жа) *ἐκ τῦ λόω, λϐω, λτ.* lavo, *συγγεν. λύω, λίω,* Лію̀.

Лóгъ (*κοίλωμα*). Лóгово (*γύπη, φωλεὰ θηρίϐ*). Ложку̀ (*κοιλόω*), *λάκω, λάχω* (*λάγω, χ* = *γ* = *ζ, λάζω, α* = *ο, λόζω*) *ὅθεν λαχὴ, λάκος λάκκος, λάκκη, λάγκη* (*ἀφ' ϐ συνήθ. λαγκάδιον* = *κοῖλος τόπος ἐν ὑπωρείᾳ* = Лощúна) *καὶ λόγχη* = *λάκκος* (*λόχος, οἷον λόγοϝος*) Лóгово, Логъ. *Πρβ. Γρμ.* Loch, Lache, *λτ.* lacus, lacuna, *κτλ. 'Εκ τοῦ* Лóгъ (Лóжъ) Лóжица, *ὑποκορ. καὶ 'Ρωσσ.* Лóжка (*κοχλιάριον, λτ.* cochlear, *Γλ.* cuillère) *λάκος* = *λέκος* (*κοῖλόν, τι, τρυβλίον. οὕτω καὶ λέκη, λόκκη, λεκὶς* (*κ* = *γ*: *λέγη, λόγη, -γίσκη,* Лóжа, -жка). *τὸ Γρμ.* Löffel *συγγεν.* (*λάφω, λάπω, λάβω, λέπω*)

λόπος, λοπὰς, καὶ λαβὶς (μικρὸν κοχλιάριον, συνήθ. λαβίδα). βλ. Лабазъ, καὶ Ломлю.

Ложу̀ (κλίνω, κατακλίνω, κατατίθημι) λογῶ (λογέω, ἐκ τοῦ λέλογα) λέγω, (ὅθεν Лагаю, Лагати, Возлагаю, κτλ. α = ο). Ложе, λόχος = λέχος (λέκτρον). εἰς τὸ λόχος ἀνήκει καὶ τὸ λτ. locus (τόπος, ἐν ᾧ δηλονότι κεῖνται τὰ πράγματα), Γλ. loge, κτλ. Ложесна̀ (μήτρα), ὡς λοχία, λοχεύουσα. Наложница (παλλακὶς) = ἄλοχος, ὁμόλεκτρος, κτλ. βλ. τὸ συγγεν. Лежу̀, καὶ Лагеръ.

Лоза̀ (κλάδος, κλῆμα, ὄσχος) λυγὴ, λυγὰ [οἷον λυζὰ, λοζὰ, γ = ζ, υ = ο· ἐκ τοῦ λυγὸς (= λυγιςὸς), λύγος, πᾶν τὸ θαμνῶδες καὶ λυγιςόν.] συγγ. Лука̀, Лохъ, κτλ.

Локаю, Лочу̀ (λάπτω) οἷον λακάω, λακῶ, λάκω [κ = π. βλ. Лопаю) = λαπάω (λαπάζω) λάπω, ὅθεν λάπτω, λτ. lambo (ἐκ τοῦ λάπω, μετὰ τοῦ μ. ὡς ἐκ τοῦ λάβω, λάμβω), Κτσξ. schlappen· [α = ο, καὶ ω· ὡς, λώβη, labes κτλ.]

Локоть, βλ. Лакоть.

Ломлю̀, Ломаю (θραύω, κλάω, ἐκ τοῦ Лому̀) λάμω· (ὡς ἐκ τοῦ λίω, εἶπον λίμω, ὅθεν τὸ λτ. lima· οὕτω φαίνεται καὶ ἐκ τοῦ λάω, λάμω)· ὅθεν Ломъ (θραῦσμα) οἷον λάμος = λάκος, ῥάκος. [λάω, λέω, λίω, λόω, λύω, ἐπὶ σημασίας ξέσεως, ῥήξεως, κοιλώσεως, συγγενῆ· ὅθεν, λάκω, λάπω, λέπω, λίπω, λίζω,

κτλ. βλ. Лéмехъ καὶ 'Ρειμ. λ. λέπω. ἴσως δὲ τὸ Ломлю (Ломỳ) = (Лóпу) Лóпаю π=μ. ὡς, πεδὰ, μετὰ]. παρβλ. Γρμ. lähmen (παραλύειν, χωλῦν, θραύειν, κτλ.)

Лóно (κόλπος) λῶνος, μεταθ. ἐκ τῦ ὦλνος, ἀντὶ ὤλενος, ὠλένη, ὅθεν καὶ τὸ λατ. ulnus, ulna. ἐκ τῦ ὦλος, ὠλὴν, Γοτθ. alleina, Γρμ. Ellen, 'Αγγλ. ell. Δαν. aln, alen, 'Ιτ. alna, Γαλ. ἀρχ. aulne, ὅθεν τὸ aune (πῆχυς). 'Η δὲ μετάθεσις τῦ Лóно ἐκ τῦ ὦλνος, ὡς τὸ λέμινς, ἀντὶ ἕλμινς· ,, λέμινθες, ἕλμινθες ('Ησύχ. ὅθεν αἱ συνήθ. λεβίθες, θ = μ.). 'Ο 'Ησύχ. ἔχει καὶ, λίνος = ὄλινος, ὄλενος. Κύπριοι (=ὤλενος) κατ' ἀποκοπὴν· ὡς ,, λέβινθος = ἐρέβινθος (συνήθ. ῥεβίθι, ῥοβίθι), 'Ιλεὺς = 'Οϊλεύς, ἴξαλος=αἴξαλος. κτλ.

Лопáтта (πτύον) λοπάδα, λοπὰς (λέπω, λάπω, λάφω, γλάφω, διὰ τὸ κοῖλον τῦ πτύυ. ὅθεν, ὡς ἐκ τῆς ὁμοιότητος) 2, ὠμοπλάτης (ὡς καὶ Συνήθ. κουτάλα = κοτύλη, ἡ ὠμοπλάτη). 3, = λοπὸς, λέπος, λέπυρον, (ὡς λεπαςὴ), συγγ. Лóпость.

Лóпаю (θραύομαι, ῥήγνυμαι) λαπέω = λακέω λάκω. (π = κ· ὡς, λίμπω, linquo. ἵππος, ἴκος, ἴκϜος, equus· πέμπε, quinque). Лóпанецъ (χύτρα τεθραυσμένη) οἷον λάπανον, ἀντὶ λάκανον, ἢ λάξανον [ὅθεν συνήθ. λάτσανον, λατζανίζω· ὡς τραύξανον, λείψανον, κτλ.

εἰς ανον) = λάκισμα, λακὶς, λάκος, Γρμ. Laken, λακερὸν, ὅθεν λτ. lacer, lacerus, lacero.

Лóпость, λόπος, λόφος (ἄκρον πίλου.) 2, λόπος, λοπὰς (τὸ πλατὺ τῆς κώπης). βλ. Лопáта.

Лóпотъ (παλαιὸν ἱμάτιον) λῶπος (λάπος) λάφος, λαῖφος „ λαίφε' ἔχοντα ('Οδ. Ν. 399.). Γρμ. Lappen (ῥάκος) καὶ Lumpen, 'Ισλ. lapp, κτλ. συγγεν. Лóпаю.

Лóскутъ (ῥάκος) λάσκος, λάξος, ἀντὶ λάκος, λακίς. [λάκω, λάζω, λάξω (λάκσω, λάσκω.) λτ. laxo (χαλῶ), ὅθεν λαγὼν, λαγαρὸς = λαπαρὸς, κτλ. λάκω = λάπω.]

Лóскъ (ϛιλπνότης τῶν λείων. συνήθ. ὑάλισμα.) Καρν. lisk, lesk, leskanie (λάμψις) κτλ. Лощу̀ (λειόω, λιϛρόω) συγγεν. λαύσσω, λεύσσω, λεύσσω (λύσσω, λύζω, λύξω, λύσκω, υ = ο, λόσκω.) λύξ, λυκὸς (λόξ). ἐκ τȣ̃ λάω, λαύω (λάβω, λάπω, ὅθεν λάμπω) λαύσσω γλαύσσω = λέω, λεύω, λεύσσω (καὶ λέβω, Ϝλέπω, ὅθεν βλέπω, γλέπω), ὡς ἐκ τῆς λαμπρότητος καὶ τȣ̃ φωτὸς. οὕτω καὶ (λαύω) γλάφω· γλύφω (λύϜω)· λεῖος (λέω) λειόω, λτ. lævis, iævigo· (λίω) λισσὸς, λιττὸς, λὶψ, λὶς, λισσόω, Γλ. lisser, κτλ. (διὰ τὴν ϛιλπνότητα τῶν λείων). ὅθεν καὶ Лощи́ло = λεῖϛρον. βλ. Гла́жду· ὡς, λισσὸς, λισπὸς = λιξός, ὅθεν λίσγος. [παῤβλ. Γρμ. glätten (glatt)

gleissen, Glas, glänzen, Glanz, Glenz, *χωρὶς γ*, Lenz· *ὡς, καὶ* lauren (*λαύσσειν*) glauren, gluren, glaren, glarren· *καὶ συνήθ. γαλερίζω, γαλερίζω* (*βλέπω ἀμαυρὸν*), *ἐκ τῦ γλάω* (*γλαύω*) *γαλάω, γαλερὸς, γαληρὸς = γαληνὸς, λαμπρός. βλ. ʽΡείμ. λ. γλαύσσω*]. *βλ. τὸ συγγεν.* Лужу̀.

Лоха́нь, Лаха́нь, *λακάνη, αἰολικ.* = *λεκάνη.*

Ло́сь (*ἀλκή*, cervus alces) *ἐ-λλὸς. βλ.* Еле́нь.

Ло́хъ (*ἄγνος, ἢ* eleagrus angustifolia) *λύγος.* (*υ = ο, λόγος· γ = χ, λόχ-ος*) *Σ. λυγαρία·* (*καὶ τὸ ἄγνος ἐκ τῦ ἀγνύω = λυγίζω. βλ.* Лука̀, Лоза̀, *κτλ.*)

Лу́бъ (*φλοιός*) *λόπος, λοπὸς· ὡς λτ.* liber. *βλ.* Луплю̀.

Лу́гъ (*λειμὼν, λιβάδιον*) *λόχος* (*λόχμη*) *λτ.* lucus· *καὶ τὸ Συνήθ. λόγγος* (*δάσος = ξύλοχον*) *ἐκ τῦ λόχος, παρενθ'. τῦ γ· ὡς, λογὰς λογχὰς* (*βλ.* Лу́згъ). *Τὸ δὲ λτ.* longus, *Γρμ.* lange (*μακρὸς*) *ἐκ τῦ λαγγάω, λτ.* langueo, *λαγγάζω καὶ λογγάζω = ἐνδίδωμι* (lange machen, *μηκύνω, ὅθεν ἀναβάλλομαι, ὀκνῶ.*) *ἀφ' ὗ καὶ λαγγὼν, λαγγώδης* (= *λτ.* cessator, tricosus, *ὀκνὸς*), *ὅθεν* longus, *λογγός.*

Лу́да (*ἱμάτιον μίμυ γελωτοποιῦ*) *λήδα, λῆδος, λήδιον* (*τριβώνιον εὐτελές. ʽΗσύχ.*). *τὸ δὲ λυδὸς, λυδίων,* ludio, ludius = *μῖμος* (*παντομῖμος*) *παρὰ Ρωμαίοις,* (*βλ. Διον. ʽΑλικαρ. ʼΑρχ. Β,* 71.). *ἢ συγγεν.* Луди́ть, Лужу̀.

Лудà (*σκόπελος ἐξέχων τῦ ὕδατος*) *λύττος*, *ἡ λυττὸς· ὅθεν καὶ τὸ λτ.* littus (*αἰγιαλὸς*). „ *λυττὸς*, *ὁ ὑψηλὸς τόπος* (*Ἡσύχ. καὶ Στέφ. Βυζάντ. λ. λυκτὸς.*)

Лýжа, (*βόρβορος*, *ἰλὺς*) *συνήθ. λῦτσα* [*συγγεν. λύω*, *λτ.* luo, lutum, lues=*λῦμα*, *λύθρον*, *καὶ λύμη*, *ἡ*, *ὅθεν ἡ Σ. λῦνη* (*μ=ν*). *ἐκ τῦ λύω*, *λόω*, *καὶ λῦω*, *συνήθ. λῦζω*, *παρὰ τὸ λούσσω* (*ὡς ἐκ τῦ νίω*, *τὸ νίσσω*, *νίζω*), *ὅθεν καὶ οἱ Λουσσοὶ*, *καὶ τὰ Λῦσσα*, *χώρα ἐν Ἀρκαδίᾳ· καὶ ἡ Λυσηΐς Στὺξ· καὶ Λύσιος ποταμὸς*, *κτλ. βλ.* Ловлю]. *Πρβλ. τὸ Λούγεον ἕλος* (*Στράβ. Ζ*, 314), *καὶ Λούγαν*, Лýга (*ποτάμιον καὶ πολίχνην εἴκοσι μιλίων μακρὰν τῆς Πετρυπόλεως*), *καὶ* Лýза *δὲ*, *ἄλλο ποτάμιον προσβοῤῥότερον*, *ἐκβάλλον εἰς Δυΐναν* (Двинà). *οἷον παρὰ τὸ λύω*, *λύϝω*, *λύγω*, *λύζω* (*λῦζω*, *λῦζα*)· *ἢ λύζω=κλύζω* (*βλ. Ῥείμ. λ. λύζω*).

Лужỳ (*γανόω*) *λύζω*, *λύσσω* [*ἀντὶ λεύσσω= λάμπω· συγγεν. λύκη*, *λύξ*, *λυκὸς*, *λευκὸς*, *λτ.* lux, luceo, *καὶ λύχνος* (*λύκινος*, *λύχινος*), *καὶ λύγδος* (*λύγος*, *παρενθέσ. τῦ δ. ἅτε λίθος λευκὴ καὶ ςιλπνὴ*) *κτλ. συγγ.* Лощỳ. *βλ.* Лóскъ. *καὶ* Глáжду.

Лузàнъ, *ληδάριον*, *συγγεν.* Лудà.

Лýзгъ (*κανθὸς ὀφθαλμῦ.*) *λυσγ-ὸς = λυσκὸς*, *λυκσὸς*, *ἀντὶ λοξός.* (*βλ.* Глýзгъ, *καὶ* Лукà). *Οὕτω καὶ τὸ κανθὸς παρὰ τὸ κνάω*, *γνάω*, *γνάμ-*

πτω=κάμπτω. 'Ο 'Ησύχ. ἔχει καὶ λογὰς = κανθὸς, καὶ τὸ λευκὸν τῦ ὀφθαλμῦ, καὶ ὀφθαλμὸς (Καλλίμ.). ὁ δὲ 'Ετυμολόγ. γράφει λογχάς· ὡς, λόγγη καὶ λόγχη = λαχή· καὶ ἐκ τῦ λόχος, τὸ συνήθ. λόγγος.

Лукà (καμπή. 'Ιλλυρ. = κόλπος) λυγὰ = λυγὴ, λύγος. ἐκ τῦ λύγω=λέγω (κλίνω, Γρ. legen, ὅθεν lehn, lehnen.) ἀφ' ὖ λοξὸς (καὶ τὸ λτ. luxus, luxatus, luxatio, lucta, καὶ τὸ Γρμ. luck, ὅθεν locker· καὶ Locke = ἕλιξ, κτλ.) λίξ, λικερὸς, λικρὸς (λικὸς, liquus, obliquus.) λέχριος, κτλ. βλ. Лýкъ, καὶ Клюкà, καὶ Лозà, (ζ = γ = κ.)

Лукáвый, Лукáвъ (πονηρὸς) λυγαῖος (λυγάϝος γ = κ, λυκάϝος) λυγηρὸς, λυγιςὸς (ἐκ τῦ λυγὸς, λυγὴ, λύγος = ςρεβλὸς) συγγεν. Лукà. [Ἄλλο τὸ λυγαῖος (ἐκ τῦ λύγη, σκιὰ, σκότος) = σκοτεινὸς· καὶ τὸ λύγιος, (λυγερὸς) λυγρὸς, καὶ, υ = οι, λοίγιος, λοιγὸς ἐκ τῦ λύζω, λτ. lugeo, luctus, luctuosus]. Лукáвлю, Лукáвню (πονηρεύομαι, δολιεύομαι· ὡς ἐκ τῦ Лукáву) λυγάϝω = λυγόω, λυγίζω, (λυγὸς, λύγος = λοξόω, λοξῦμαι, ςρεβλῦμαι). βλ. καὶ Лихíй.

Лукóшко, Лукнò (κανοῦν) ἐκ τῦ Лукà· (ὃ παρὰ τὸ λεῖκνον, λίκνον.) βλ. Лыко.

Лýкъ (τόξον) λὺξ = λύγξ (ὡς ἐκ τῦ σφὶξ, σφίγξ.) ,, λύγξ, τόξον ('Ησύχ.) συγγεν. λίγξ, λίξ (λίκρος, λοξὸς)· ὡς καὶ, βιὸς, ἐκ τῦ

βίω = μίω (*ςρέφω, λυγίζω*), *καὶ τὸ Γρμ.* Bogen, *ἐκ τȣ̃* biege, bage=*βάγω, ἄγω* (*ἀγνύω, ὅθεν ἄγκος, ἀγκύλος*)· *συγγ.* Лукà. (*βλ. καὶ* Клюкà). *ἔςι δὲ καὶ ἄλλως τὸ λύγξ = λίγξ· ὡς καὶ λύγδην = λίγδην· καὶ λύχνος, συγγ. λιγνὺς· καὶ τὸ Γρμ,* kluck, klick. *κτλ. βλ. Ῥείμ. λ. λύζω. πρβλ. καὶ* Люблю̀).

Лу́къ (*σκόροδον. Ἰλλυρ.* luk, *κρόμμυον·* luk beljj, *σκόροδον·* luk por, *πράσον·* luk divjj, *βολβὸς*) *συγγεν. Γρμ.* Lauch, *κατὰ διάλεκ.* louch= *λάχος* (*α=ο, οἷον λόχος, λοῦχος*) *κατὰ τὸ Ἑλλην. λάχανον* (*ἐκ τȣ̃ λαχαίνω, λάχω, λάκω = σκάπτω, ὀρύσσω. βλ.* Ло́гъ).

Лунà (*σελήνη*) *λτ.* luna, *ἐκ τȣ̃ λȣνὸς λȣνά· „λȣνὸν, λαμπρὸν* (*Ἡσύχ.*) *παρὰ τὸ λέω αἰολ. = λύω, ὅθεν λύκη, λυκὸς, λύξ,* lux, *λύχνος· ὡς λέω, λεύω, λευκὸς. κτλ. Τὸ λȣνὸν τȣ̃ Ἡσυχίȣ ἔδοξέ τισι τῶν κριτικῶν ἐκ τȣ̃ λατιν.* luna· *τȣ̃το δὲ παράγȣσι κατὰ συγκοπὴν ἐκ τȣ̃* lucina. *βλ.* Лу́чъ.

Луплю̀ (*ὡς ἀπὸ τȣ̃ τȣ̃* Лупу̀) *λοπῶ, λοπάω, λόπω, καὶ Ϝλύπω* (*γλύφω*) = *λέπω, λεπίζω. Γρμ.* lauben, *κτλ. βλ.* Ли́сть, *καὶ* Лущу̀.

Лучу̀ (*τυγχάνω, περιτυγχάνω, εὑρίσκω.*) *ἴσ. λάζω* (*α = ο = υ, οἷον, λυζῶ*) *λαζύω, λάζυμι, λάζυμαι* (*λαμβάνω. ἐκ τȣ̃. λάβω, λάζω*). *ὅθεν,* Получáю (*δέχομαι, ἀπολαμβάνω τὸ ἀπόςαλμα.*) *οἷον ἀπολάζω,-ζομαι.* Раз-

лучáю (*διαχωρίζω, διακρίνω, ἀφορίζω*) *διαλαμβάνω* (dirimo, distinquo).

Лутóкъ, *καὶ* Лутóчекъ (*εἴδη αἰθυιῶν, ἤτοι δυπτῶν*) *ἐκ τȣ̃* (*λέω=λίω*, Лію)*λȣτὸς, λέτης*(*λέςης*) *ὡς καὶ δύπτης, καὶ κολυμβὶς, καὶ συνήθ. βουταναρία, καὶ βȣτακίδιον ἐκ τȣ̃ βȣτῶ, =βυθῶ, βυθίζω· καὶ Γρμ.* Taucher, *ἐκ τȣ̃* tauchen, taufen=*δύπειν, δύπτειν· καὶ τὸ λτ.* mergus, *ἐκ τȣ̃* mergo (*βυθίζω.*) *βλ.* Лýжа.

Лучи́на, *βλ.* Лýчъ.

Лучи́ца (*δόναξ, κάλαμος*) *ἐκ τȣ̃* Лýчъ, *λύξ, λύκη* (*οἷον λυκίσκα, λυκίτσα, ὑποκορ.*) *διὰ τὸ λάμπειν τὸν κάλαμον καιόμενον. Οὕτω καὶ τὸ κάλαμος, παρὰ τὸ κᾶλον, κάλω, κάω* (*καίω*)· *Τὸ δὲ* Лучи́ца *οὐ παρὰ τὸ λωτὸς* (*λώταξ, λωτίσκη, ὅθεν καὶ ὁ ἐκ τȣ̃ λωτȣ̃ αὐλὸς, λωτὸς ἢ λοτὸς, κατὰ τὸ δόναξ*). *βλ.* Лýчъ.

Лýчшій (*κρείττων*) *ὡς ἐκ τȣ̃* Лýчше (Лýчъ) *λῷςος, λῴων. ἐκ τȣ̃ λάω, λῶ* (*θέλω· ὡς καὶ ἐκ τȣ̃ βέλω, βόλω, τὸ ἄῤῥητον βελὸς, βέλλος, λτ.* bellus, *ὅθεν βέλτερος*) *λωὸς, λώϊος, λωΐων, λῴϊςος, λῷςος· ῳ=οι=υ=*y (*λȣ̃στος=λȣ̃τσος*, Лýчше).

Лýчъ (*ἀκτὶς*) *λύξ, λύκη* (*λυκὸς, λευκὸς*), *λτ.* lux, *Γρμ.* Leuchte, Licht, *Γαλ.* lucur, *κτλ. ὅθεν*, Лучи́на (*δᾷς*), *λτ.* lucina (*λυκίνα, λύκινος· ὅθεν συγκοπῇ*) *λύχνος, λυχνὶς, λυχνία. κτλ. βλ.* Лунà, Лужỳ, Лицè, *κτλ.*

Лущу̀ (λοπίζω, λέπω) ἐκ τȢ̃ λύω, λύϜω, λύβω, λύπω, Ϝλύβω (ὡς ἐκ τȢ̃ λέω, λέπω) γλύφω, glubo, μέλλων γλύψω, λύψω, (ψ = ξ = κσ σκ = щ· λύξω, λύσκω, Лущу̀). Ἴσως δὲ καὶ ὡς ἐκ τȢ̃ λέπω, λύπω (κ = π) λύκω, λύξω· ὅθεν Луска̀, Луща̀ (λέπος, λέπυρον, κέλυφος) λοπὸς, λόπος, π = κ· οἷον, λόκος, λόκη, λόξος, λόξη, λόσκη (ὡς, λίαπος, λίσκος, λίσγος, ἐκ τȢ̃ λίω = λέω, λύω, κτλ.) βλ. Лыко, καὶ Лόскъ.

Лы́ва (δάσος ἑλῶδες), λιβὰς, λιβάδιον, λείβηθρον· ἐκ τȢ̃ λείβω, λίβω = Лію̀, Лью̀. συγγεν. Лева́да.

Лыко (φλοιὸς φιλύρας, ἢ ἰτέας.) λίκος, ἀντὶ λέκος (ὡς λίκρος, λέκρος) = λέπος, λόπος. κ = π· ὡς καὶ λέκυς, λέκις, = λεπὶς, λέπυρον (ὅθεν λέκιθος)· ἢ λύγος, συγγεν Лука̀, καὶ Лукно̀ (Луко́шко, κανȢ̃ν ἐκ φιλύρας πεποιημένον) οἷον λυγινὸν, λυγηρὸν (κυρτὸν), ἢ ἐκ λύγου, ἱμαντώδȢς φυτοῦ πεπλεγμένον· οὕτω καὶ τὸ τῆς συνηθ. γαλύκα, γαλύκιον, ἀντὶ γλύγα, γλύγιον, Ϝλύγειον (λυγὴ, λύγιον) λυγηρὸν, ἢ ἐκ λύγȢ πεποιημένον, παρενθ. τȢ̃ α· ὡς ἐκ τȢ̃ γλύφω τὸ (γελύφω, γαλύφω) κελύφω, κέλυφος, κελύφη, καλύφω, καλύπτω· ἢ, καὶ ἐξ αὐτȢ̃ τȢ̃ καλύβω, καλύπω, καλύπτω, αἰολ. καλύσσω (ὡς κάλυξ, καλύκιον) γαλύκα, γαλύκιον. ἢ καὶ = κελύφα, -λύφη, κελύφιον· φ = χ. κελύχιον (χ = κ· γαλύκιον)

κέλυφος (*ὅθεν καὶ τὸ Σ. κολϑφιον, κτλ.*) *διὰ τὸ κοῖλον δηλονότι τϑ σκεύϑς.*

Лылы̀ (*ἀπάτη*) *λείη* (*παρενϑ. λ.*) *ἐκ τϑ λεῖος, λεία, λίω, ὅθεν λίς, λισσὸς, λισπὸς· καὶ λίσβη, ἀλίσβη = ἀπάτη.* (*βλ.* Лéсть). *Παραβάλοι δ' ἄντις καὶ τὸ λάλλη, λάλλω* (*λαλῶ*) *λτ.* lallo (*κατὰ μεταφορὰν, ὡς καὶ τῶν ἀπατηλῶν κατακηλϑντων, καθάπερ οἱ βαυκαλϑντες τὰ βρέφη. βλ.* Лю̀.)

*Лыскáрь, *λισγάριον, λίσγος, λτ.* ligo. (*σημειῶσαι* ы = *ι.*) *βλ.* Лущу̀.

Лы́сый, Лы́съ, *λισσὸς* (*ὁ φαλακρὸς*) *συγγεν.* Лущу̀· *ὡς καὶ τὰ, λέω* (*λέπω*), *λύω* (*λύφω, γλύφω*), *λίω, λίς* (*λισσὸς*). *κτλ.*

Льзя (*ἔξεςιν, ἔνεςιν*). *ἔξεςι τὸ* licet *πρὸς τὸ* Льзя *παραβαλεῖν; τὸ δὲ* licet *ἐκ τϑ ἀρχαίϑ* liceo, lico = liquo, linquo (*λίκω, λίγκω· κ = π*) = *λίπω, λίμπω, λιμπάνω· καὶ λείπω, ὅθεν καὶ τὸ Γοτϑ.* lifnan, *ἀγγλ.* léave, *Γρμ.* bleiben (be—leiben, liben)· *καὶ τὸ* Льзя *ἐκ θέματος* Лег (*ζ = γ· καὶ γ = κ*) *λείκει = λείπει = λείπεται = ἀφίεται = ἐφεῖται; ἢ συγγεν.* Лѣзу = *λάζω* (*δράσσομαι, λαμβάνω, ὡς ληπτὸν, ἐφικτὸν*) *οἷον λαιςὸν, ληϊςὸν;*

Льну̀ (*κολλῶ, ἀλείφω*) *λίνω.* [*ὅθεν ἀλίνω, λτ.* lino, linio, *κτλ. ἐκ τϑ λίω, παρ' ὃ καὶ λίπω, λείπω* (Ли́пу) Ли́пну, *λείφω, ἀλείφω, ἀλέπω ἀλέφω, λέφω* (Лѣпу̀) Лѣплю́.] *βλ.* Линя́ю.

Лѣ́вый (Лѣвъ) *λαιϜὸς* (*λαιβὸς· ὡς, λαιφὸς*) *λαιὸς* (*ἀριςερὸς*) *λτ.* laevus. (*τὸ Γρμ.* link, *ἴσως ὡς τὸ λίγξ, λὶξ = πλάγιος*). Лѣвица, (*ὑποκοριϛ. ὡς ἐκ τȣ̃* Лѣвà) *λαιϜὰ, λαιϜὴ* (*ἡ ἀριςερὰ. ἐλλειπτικ. τȣ̃ χεὶρ. ὡς καὶ τὸ* Десни́ца). Лѣвша̀, *ἀριςερόχειρ, ὁ τῇ ἀριςερᾷ χρώμενος* (*ὡς τὸ συνήθ. ζερβός, βλ.* Шу́й) *οἷον λαίϜας, λαίαξ.*

Лѣ́зу, Лѣза́ю, Ла́жу (*ἀναῤῥιχῶμαι*) *λαίζω=λάζω* (*ὡς θναίσκω, θνάσκω*) *συγγεν.* Лечу̀. (*οἱ ἀναῤῥιχώμενοι λατύσσȣσι, λάζȣσι*). *λαΐζω, λέγȣσι νῦν τὸ συνηθέςερ. κȣνῶ οἱ περὶ τὸν Πόντον* (*=λαίζω· ἢ ἐκ τȣ̃ ἀλαΐζω, ἀντὶ σαλαΐζω, σαλάσσω, σάλω = ϳάλω, ἅλλω.*)

Лѣни́вый, Лѣни́въ (*ὀκνηρὸς, βραδὺς*). Лѣ́нь, Лѣ́ность (*ὀκνηρία, βραδύτης*). Лѣню́ся, *ὀκνέω* (*ὡς ἐκ τȣ̃* Лѣну̀) *ἐ-λιννύω, ἐ-λιννύς, ἐ-λιννός* (*ἐκ τȣ̃ ἐλίνω = ἐλίω, ἐλίσσω.*) *ἢ* (*λένω=λέω, λεῖος, λειόω· καὶ λίνω* (*λίω*) Льну̀ *= λείφω, ἀλείφω· ὡς καὶ γλίσχρος ὁ ὀκνηρὸς*)*; πρβλ. λτ.* lenio, lenis, lentus, *Γλ.* lent, *κτλ.*

Лѣплю̀ (*ἀλείφω, κολλῶ· ὡς ἐκ τȣ̃* Лѣпу̀. *βλ.* Льну̀) *λέφω* (*λέπω*) *λείφω, ἀλέφω, ἀλείφω* (*ὅθεν ἄλειφαρ, ἄλεφας, ἄλεπας, λτ.* adeps=aleps, *δ=λ*). 2, *τυπῶ ἐν μήτρᾳ, προσπλάττω, Γλ.* mouler, modeler (*διὰ τὴν ὑποκειμένην λιπαρὰν καὶ ἀλείφατος ὁμοίαν ὕλην, ἢ ἀλοι-*

φὴν, ἐν ᾗ προσκολλᾶται, καὶ τυπᾶται τὸ τυπέμενον.)

Лѣпый, Лѣпъ (εὐπρεπὴς, καλὸς) συγγεν. λτ. lepidus, λεπτὸς (λέπω, λέπος, λτ. lepor· ὡς ἐκ τᾶ λάπω, γλάπω, γλάφω, γλαφυρὸς.) συγγ. Луплю, κτλ. ὡς καὶ τὸ Ϝλύπω, γλύφω = γλάφω, λάπω = λέπω. ὅθεν (пре-лѣпый) ὁ Σ. Πέρλεπες, Πρίλεπες (πόλις Παιονίας = περίλεπτος, περικαλλής).

Лѣсъ, λαῖσος = λάσος = δάσος (ὅθεν λάσιος = δασὺς· δ = λ· ὡς, λάκρυμα, δάκρυμα. Ἐκ τᾶ λαῖσος ἔμεινε τὸ λαισήϊον, λαισὰς, λαίσεα, κτλ. = λάσια, δασέα). 2, Лѣсъ = ξύλον, δένδρον. [ὡς καὶ ξύλοχος = δάσος. ἐκ τᾶ ξύλον (ξύλος) ξύλοξ, ξύλοχος· κατὰ τὸ δρύος, δρύοξ, δρύοχος.]

Лѣто (θέρος. καὶ ὅλον τὸ ἔτος) ἔτος μετὰ τοῦ προςιθεμένε λ. [λέτος· ὡς, ἀπήνη (λαπήνη) λαμπήνη· ἄχνη, λάχνη· ἴγδος, λίγδος· κτλ. βλ. καὶ Весна]. Лѣтошній (θερινὸς, ἐπέτειος) λ-ετήσιος. ὅθεν καὶ Столѣтіе ἡ ἑκατονταετηρίς.

Лѣть (ἔξεςιν· ἐκ τᾶ Ли, есть· ὡς, нѣть ἐκ τᾶ ни есть.)

Лѣха (τάξις· ὡς τὸ, πρασιὰ) λόχος (λόχη, ἐκ τᾶ Лежу, λέγω) " воз-легоша на лѣхи на лѣхи κατε-λέγησαν ἀν λόχοις ἀν λόχοις = " ἀνέπεσαν πρασιαὶ πρασιαὶ (Μάρκ. 5, 40.)

Лѣчу̀ (*ἰατρεύω. τὸ θέμα* Лѣк.) *ἀ-λέξω, ἀλέκω·* (*ὡς, δύρομαι = ὀδύρομαι*). Лѣка́рство (*φάρμακον ἰατρικὸν*), *καὶ* Лѣ́карь (*ἰατρὸς. πρβλ. Γοτθ.* leikeis, *ἀρχ. Γρμ.* lacknir) *οἷον ἀλέκωρ, ἀλέκων, ἄλκαρ* (*ἀλέκαρ, λέκαρ*) *ἐκ τῦ ἀλέκω, ἄλκω, ἀλκτὴρ. καὶ ἀλέξω, ἄλεξις, ἀλέξιος· ὅθεν καὶ τὸ κύριον τῆς Σ.* (*ἔν τισι χωρίοις Θετταλικοῖς*) *Λέτσιος = Ἀλέξιος* (*ἀποκοπ· λέξιος, ὡς καὶ* Лѣчу̀, *λέξω, ἀντὶ ἀλέξω*) *ἀλεξητὴρ, ἀλεξητήριον. Ἢ μήποτε τὸ* Лѣчу̀ = *λέκω, κ = π, λέπω, ἀντὶ ἔλπω, ἄλπω μετὰ τῦ πνευματισμῦ θ θέλπω, θάλπω* (*ἐκ τῦ ἄλω, λτ.* alo, *ὅθεν καὶ ἀλέθω, ἄλθω = ἰατρεύω*); *ἔςι δὲ κυρίως τὸ* Лѣ́карь *κατὰ τὴν εἰς* arius, *λατ. κατάληξ. καὶ συνήθ. εἰς ρις ἐκ τῆς εἰς ρος καὶ ριος ἑλληνικ.* (*οἷον, λεκάριος, λεκάρις· ὡς ἀλεξητήριος, θαλπτήριος ὢν ὁ ἀλθεύς*). *Ἄλλοι δέ τινες παράγυσι τὸ* Лѣчу̀ *ἐκ τῦ* Ле́гкій.

Лю̀, Лю̀ (*φωνὴ ἐπὶ βαυκαλίσεως βρεφῶν*) *λὰ, λὰ. λο, λό. κτλ. ὅθεν* Люлю́каю *λάλλω, λτ.* lallo, *Γρ.* lallen, einlullen, *Σβ.* lulla, *κτλ. ὡς, λαλαγέω.*

Люблю̀ (*ἀγαπῶ, ἐρῶ· ὡς ἐκ τῦ* Любу̀). Любы̀, *καὶ* Любо́вь (*ἀγάπη*) *συγγεν. λίβω* (*ὅθεν λίμβω, λιμβεύω-ομαι· ἐκ τῦ λίπω, λίπτω, αἰολικ. λίσσω, = γλίχω, γλίχομαι*) *λίψ, λιβὸς* (*λιβὴ*) = *ἐπιθυμία* (*Ἡσύχ.*) *λτ. ἀρχ.* libo (*ὅθεν τὸ,* libet, libens, libido.) *Γρμ.* lie-

ben, Liebe, *'Αγγλ.* lief, leef, *Σκρ.* loab, *κτλ.* — *τὸ Σερβ.* Љубим = *φιλῶ* (*ὡς καὶ φιλῶ = ἀγαπῶ, καὶ = φιλῶ τοῖς χείλεσιν = ἀσπάζομαι*)· *ἄλλοι παρέβαλ. τὸ* Люблю̀ (Любу̀) *κατὰ μετάθεσιν πρὸς τὸ φιλῶ* (*λιφῶ, λιβῶ*). *ἔςι δὲ τὸ* Люб—(Любу̀) *πρὸς τὸ λιβ*—(*λιβῶ*) *ὡς τὸ λύχνος πρὸς τὸ λιγνὺς* (*παρὰ τὸ λύκη ἀμφότερα*)· *ὕτω καὶ μιςύλλω, καὶ μυςίλλω· ἰλὺς, καὶ ὑλὶς· ὕββος, καὶ* gibbus· *κοῖλον καὶ* cilium (supercilium), *κτλ.* (*βλ.* Лу̀къ). *πρόσθες καὶ τὸ λίβος, λιβὰς, λίβω, λείβω, καὶ* (*λέλοιβα*) *λοιβή· τὸ δὲ Σλαβ.* ю = *οι* = *ου* = *υ* = *ι*.

Лю̀дъ, *πληθ.* Лю̀ди (*λαὸς-οἱ. ἐκ δὲ τῦ λαὸς τὰ*) *λῆτος, λάϊτος, λαῖτος, λήϊτος, λέϊτος, λεῖτος* (*λαϊκὸς, δημόσιος*), *Γρμ.* (Leut) Leute, *'Ισλ.* liod, *'Ολλ.* luiden, *Λετ.* liaudis, *Βοεμ.* lidè, *Πολ.* lud, ludźie. *Πῤβλ. καὶ 'Εβρ.* leum, leon· *τὸ δὲ 'Αλβαν.* neres=*ἀνέρες* (*ἀνθρώπων πλῆθος, ὄχλος*).

*Лю̀тня *Γλ.* luth, *Γρ.* Laute, *'Ιτ.* liuto, *'Ισπ.* laud, *μ'. λτ.* laudis, lautus, *συνήθ. λαῦτον, λαβῦτον, λαγῦτον, ἐκ τῦ 'Αραβ.* laud, alaud.

Лю̀тый, Лю̀тъ (*ὠμὸς, θηριώδης*)· Лютѣ̀ю (*θηριῦμαι, ἀγριαίνω*) *λυττάω, λυττῶ* (*λυττὸς*) *λυττήεις, λυττῶν* (*λύσσα.*)

Ляга́ю, *λαγέω, ἀντὶ λακέω, λάκω* (*λάξω, λάξ*) *λακτίζω.* = *ἀρχ. Γρμ.* läke, löke, *Γοτθ.* laike.

Лягу́шка (*βάτραχος· ὡς ἐκ τῦ* Лягу́шъ) *παρὰ τὸ* Лягáю (*ὡς σκαίρων*), *λάξ* (*λάγς, λάγαξ*) *λάκτης.*

Ля́дія, *καὶ* Ля́двея, *'Ρωσσ. ὑποκορ.* Ля́шечка, Ля́шка (*μηρὸς*), *Βενδ.* ládia, *λαγὼν* (*γ = δ, λαδὼν· ὡς, γλυκὺς, δυλκὺς,* dulcis · *δνόφος, γνόφος· ἔρδω, ἔργω*), *Γρμ.* Lende, *ἀρχ.* lancho, *Γλ.* longe, *'Ιτ.* longia, lonza.

Ля́кій (*λοξὸς, κυρτὸς, καμπτὸς. τὸ θέμα* Ляк, Ляг.) *συγγεν. λοξὸς* [*λακὸς, α = ε, ἀντὶ λεκὸς, ἐκ τῦ λέγω* (*λίγω*) *λίξ, λίκος,* licus, liquus, olbiquus, *ὅθεν καὶ* (*λικερὸς*) *λικρὸς, καὶ* (*λεκὸς, λεκερὸς*) *λεκρὸς, λέκρος = λέχριος. ἐκ τῦ λέγω, λύγω, λτ.* ligo, *καὶ τὸ λύγος, λυγὸς, κτλ. οὕτω καὶ τὸ Γρμ.* läg = *λοξὸς, βλ. 'Ρείμ. λ. λέκροι, καὶ λύγος*]. *βλ.* Лукà.

М.

М, М, м (Мыслѣте, *μήσλετε*) = M, *μ* —. М҃ = *μ'* (40). ҂М = *μ* (40000).

Маáю (*νεύω, ὡς ἐκ τῦ* Маю̀) *μοάω, μόω = μυάω, μύω,* (*υ = ο· ὡς, σύω, σόω. βλ. καὶ 'Ησύχ. λ. μοῶτε.*) *συγγ.* Маню̀.

Мáжу (*χρίω, ἀλείφω*) *μάζω = μάσσω* (*ἐκ τῦ μάω, σμάω*), *καὶ 'Εβρ.* maschah. Мазь (*ἀλοιφὴ*) *ὡς μάζα, μαγίς· καὶ* Мáсло (*βούτυρον, καὶ ἔλαιον. βλ. ἐφεξῆς*) *μάγμα, μάσ-*

σον (χρήσιμον πρὸς ἀλοιφὴν· καθὰ καὶ λίπος, καὶ ἀλοιφὴ, ἄλειφαρ = ςέαρ, πιμελή). τὸ δὲ βύτυρον φαίνεται ȣ παρὰ τὸ βοὸς τυρὸς, (οὐ γὰρ τυρὸς, ȣδ᾽ ἐκ τοῦ βοὸς μόνον τὸ βύτυρον·) ἀλλ᾽, οἶμαι, παρὰ τὸ πύω, πυτὶς (ὅθεν καὶ ἡ πυτία), πύτυς (ὡς καὶ πιτύα, πητύα) πύτυρ, πύτυρος, πύτυρος,-ρον, βύτυρος, καὶ-ρον. (β=π· ὡς, βέλεκυς, πέλεκυς· βύσιος, πύσιος). Ἐκ τȣ̃ πίω (πῖος, πίαρ, πιαρὸς) καὶ πίζω, πίσσω, -ξω (πικερὸς) καὶ τὸ πικέριον = βύτυρον (Ἱπποκρ. καὶ Γαλην.), Γρμ. Butter· εἰσὶ δ᾽ οἳ τὸ βύτυρον λέξιν νομίζȣσι Σκυθικήν. φαίνονται δ᾽ ȣ̓ν μᾶλλον καὶ τὸ βύτυρον καὶ τὸ πικέριον ὀνόματα Φρυγικά. (βλ. καὶ Ῥείμερ. λ. βύτυρον, καὶ πικέριον). Ἀλλ᾽ οἱ ἡμέτεροι Γραμματικοὶ σχεδόν τι πάντες ἐτυμολογȣ̃σι τὸ βύτυρον παρὰ τὸ, βοὸς τυρός (βλ. Εὐςάθ.), ὡς ἐκ βοείȣ γάλακτος μάλιςα σκευαζόμενον, καὶ οἷον τυρευόμενον. „plurimum è bubulo, et inde nomen. (Πλίν. κή, 9). Καὶ ἡ Ῥωσσικὴ δὲ, καὶ ἄλλαι Σλαβονικαὶ διάλεκτοι ἐκ τȣ̃ βοὸς μάλιςα παρονομάζȣσι τὸ βύτυρον, προςιθεῖσαι τὸ ἐπίθετον Коро́вье = βόειον, πρὸς τὸ ма́сло, (коро́вье ма́сло, βόειον μάγμα), πρὸς διαςολὴν τȣ̃ ἐλαίȣ = деревя́нное ма́сло (δενδρικὸν μάγμα, ὡς ἀπὸ δένδρȣ τȣ̃ τῆς ἐλαίας· κατὰ τὰ, ἐλαιόλαδον, σησαμόλαδον, λιναρόλαδον, κτλ.)

Макáю, (*βρέχω, βάπτω, ἐμβάπτω· ὡς ἐκ θέματ.* Мáку) = *μάκω, μάγω* (*μάζω, μαδὸς, μαδάω = μυδάω, λτ.* madeo, madidus) maceo (maco) macero, maculo, *κτλ. τὸ θέμα μάω, συγγ. μίω, μίγω, βλ.* Мóкрый.

*Мáкъ, *μάκων, μήκων.*

Малúна (*Ἰδαία βάτος*) *συγγ. μᾶλον* (*μῆλον, μηλίνη. Σ. σμέϐλον καὶ, -ρον*) *ἐκ τȣ̃ μαλὸς,* mollis = Мáлый.

Мáлый, Мáлъ (*μικρὸς*). Мáлю (*σμικρύνω*) *μάλω, μαλὸς, ἀμαλὸς, καὶ μαλλὸς, λτ.* mollis, *Γρμ.* Mehligen, Milden (*ἐκ τȣ̃ μάλω, μέλω, μέλδω, μύλω = λεπτύνω, τρίβω, Γρμ.* mahlen, schmelzen = *μέλδειν, κτλ. βλ. Ῥείμ. λ. μαλὸς, καὶ μάλω*). Мáльчикъ (*παῖς, παιδίον· ὡς τὸ συνήθ. μικρὸς, μικρὸν*) *οἷον μάλυξ* (*κατὰ τὸ μάλλυξ*) *ὑποκορις. κτλ. συγγ.* Мелю́.

Мáма, *βλ.* Мáтерь.

Маню́ (*νεύω.* 2, *μεταφ. ἐφέλκομαι τινὰ δἰ ἐλπίδων, ἐπελπίζω· ὅθεν,* Обмáнываю, *ἀπατῶ.*) *μάνω* (*ὅθεν μανύω, μηνύω, ἐκ τȣ̃ μάω· ὡς ἐκ τȣ̃ μύω, μύνω, μύνομαι*). *τὸ θέμα,* Маю́.

Марáю (*ῥυπόω, μολύνω, κηλιδόω*) *μαράω, μάρω* (*ὅθεν μαυρὸς, συνήθ. μαῦρος, μαυρόω, ἀμαυρὸς, κτλ. καὶ μόρω, μορύω, μορύσσω*). Мáркій, Мáрокъ (*οἷον μάροξ· ὡς μύρυξ, μόρυχος, Μώρυχος, μεμορυγμένος, μορυκτὸς*) = *μάρος, μαϝρὸς, μαυρός.* Мáрка (*κηλίδωσις, κηλὶς*) *ὡς τὸ μόρυξις* (*μορυχή.*)

* *

*Máска, *Γλ.* masque, *Γρμ.* Maske, *'Ιτ.* maschera = *μάσκανον* = *βάσκανον*, *βασκάνιον*. *β* = *μ*. (*συγκοπ. βάσκα, μάσκα, ὅθεν καὶ τὸ ὑβριςικ. τῆς συνηθ. μασκαρᾶς*=*γελωτοποιὸς, καὶ γελοῖος, φαῦλος, ὡς οἱ φέροντες τὰ προσωπεῖα γελωτοποιοὶ, Ιτ.* mascherati).

*Мácтеръ, Мастерѣ, *συνήθ. μαςορεύω, μάςορας· οὐ παρὰ τὸ μάςωρ δωρικ.* = *μήςωρ, ἀλλ' ἐκ τῦ λτ.* magister, *Γρμ.* Meister, *'Ιτ.* maestro, *Γαλ.* (maistre) maître *κτλ. 'Εκ τῦ* magister *καὶ τῶν Βυζαντινῶν τὸ μάγιςρος, καὶ μαγίςωρ, καὶ μαΐςωρ* (*ὅθεν τὸ συνήθ. μάςορ-ας*)· *αὐτὸ δὲ τὸ* magister *πάλιν ἐκ τῦ μάκιςορ, αἰολικ.* = *μήκιςος, μέγιςος* (supremus, summus = *ἔξοχος, ἄριςος. βλ. 'Ρεἰμ. λ. μάκιςος.*)

Мате́рый, Мате́ръ (*ξηρά, ἤπειρος.* 2, *ἐπιθετ. ὑπερμεγέθης*) *μάτιρ, μάτις* (= *μέγας, ὡς καὶ μάσις, μασίων, καὶ ματίων, μάσσων μάσιον, μάτιον, μάκιον,-γιον, λτ.* magis, *κτλ. βλ. 'Ρεἰμ. λ. μάσι, καὶ μακρὸς*). *ἄλλοι παρέβαλ. τὸ λτ.* materia.

Máтерь, Máти, *μάτηρ, μήτηρ. Λετ.* mate, *Λτ.* mater, *'Ιτ.* madre, *Γλ.* mére, *'Αγγλ.* mother, modder, *Γρμ.* Mutter, *Προ.* mader, *καὶ ἐν τῇ Βυχαρίᾳ*, madar, *Σκρ.* mada, *κτλ. καὶ παρὰ τοῖς 'Αιγυπτ. μὺτ.* [*ὡς ἐκ τῆς φυσικῆς φωνῆς τῶν βρεφῶν μᾶ, πᾶ· οἱ δὲ Δωρ. καὶ Αἰολ. ἔλεγον μᾶ, κατ' ἀποκοπὴν τῦ μάτηρ.*

καὶ Ῥωσσ. Мáть. *Ἔοικε δ' ἂν μᾶλλον τὸ μάτηρ παρὰ τὸ μάω = πάω, ὅθεν τὸ πατὴρ (ἀμφότεροι γὰρ οἱ γονεῖς, τροφεῖς). Οὕτω καὶ οἱ Ἴβηρες (Γεωργιανοὶ) λέγουσι τὸν πατέρα,* mama = *πάπα (πάπας, πάππας· π = μ· ὡς, ματῶ = πατῶ· βίω = μίω)· ἀλλὰ καὶ τὸ* баба = *μάμα, μαῖα (βλ. καὶ* Чáдо, Пáпа, Питáю). *ἔςι δὲ καὶ μάω (ὅθεν μάγω, μάζω) παρ' ὃ τὸ μάμμα, λτ.* mamma, *μαζὸς (βλ.* Вымя), *ἕτερον τοῦ μάμμα (μήτηρ) Ῥωσ.* Мáма, *ὅθεν μάμμη, μαμμία, μαῖα, μαμμαία,* Мáмка (*ἐκ τοῦ* Мáмика, *Σ. μαμμάκα, ὑποκορ. ὡς ἐκ τῶν εἰς ακας, ακης ἄρσεν. οἷον παππάκας, υἱόκας, παππάκης, Νικολάκης, Κωςάκης· κατὰ τὸν εἰς αξ, ακος, τύπον τῶν ὑποκρ. οἷον ῥόδαξ, ῥόδακος = ῥόδον μικρὸν, κτλ.) καὶ μμ = νν, Σ. μάννα (= μάμμα = μήτηρ), ὅθεν τὸ ὑποκορις. μαννάριον, παρὰ Λουκιανῷ (Ἑταιρικ. Διάλογ. κατὰ τὰ μαμμάριον, μαμμίδιον, μαμμίον, Γρμ.* Mütterchen, *συνήθως μαννάκα, μαννίτσα, καὶ τὸ Ῥωσσ. ἐκ τοῦ* Мáть, Матушка), *καὶ Ἀλβαν.* manne, *καὶ* nanna, *κτλ. Εἶπον δὲ καὶ ἀμμία, (συνήθ. ἄμμια) Σκρ.* amma, *Ἑβρ. καὶ Ἀραβ.* am, *Γρμ.* Amme, *καὶ Τουρκ.* anna, *κτλ.* Мáтка = *μήτρα. λτ.* matrix. *Σκρτ.* meddra. Прамáтерь, *προμήτωρ, κτλ.*

Мáчта (ἱςὸς) τὸ Γρμ. καὶ Ἀγγ. Mast, *Γαλ.* (mast) mât. *συγγεν. μαςός. „ μαςοὶ τὰ ὑψη-*

λὰ τῶν χωρίων (Ξνφ. Ἀναβ. α, καὶ Ἡσύχ.). ἢ ἐκ τȢ Γρμ. meist (meh-ist, συγγ. μέγας, καὶ μακρὸς, λτ. macer. Οὕτω καὶ τὸ mehr=meh-er. βλ. Ῥείμ. λ. μακρός, καὶ Adelung λ. mast.)

*Машѝна = Мáхина, μαχανὴ, μηχανὴ, machina (βλέπε Машỳ· ш = χ).

Машỳ, Махáю (σείω, κινῶ.) μόγω (α = ο, καὶ χ = γ) ἐκ τȢ μόω, μόϜω, λτ. moveo, motus, μότος, μόθος, Мáхъ (κίνησις). συγγ. Машѝна, βλ. καὶ Могỳ.

Мáю, Смáю (κατατρίβω, καταπονῶ) μάω, μώω, σμώω, σμώχω (ἐκ τȢ μάω, μόω. βλ. Можжỳ). Маю̀, πρωτότυπ. τȢ Маáю, Маню̀.

Маѧ́чу (ἀποζῶ, τρέφομαι γλίσχρως καὶ λυπρῶς) ἐκ τȢ Мáю. ἢ μάζω, μάσσω, μασσάω (μαςάζω, μαςαρύζω, συνήθ. ματσȢλύζω, ἐπὶ νωδῶν γερόντων βίᾳ καὶ μόλις μασσωμένων.)

Мглà, ὀ-μίχλα, (μίγλα, γ=χ· ἐκ τȢ μίω, μίγω, μίχω, ὅθεν ὀμίχω, ὀμίχλη, μετὰ τȢ εὐφωνικȢ ο.) Ἰλλυρ. megla, Ἀλβαν. miekula. βλ. Мóкрый.

Медвѣ́дь (ἄρκτος. σύνθετ. ἐκ τȢ Медъ, вѣд) οἷον μελίϜειδος, μελιϜειδὴς, καὶ λ=δ, μεδϜειδὴς = ὁ τὸ μέλι εἰδὼς· ὡς μελιγηθὲς, καὶ μελιτοφάγον τὸ ζῶον. τὸ ὑποκορις. Медвѣ́дица, καὶ συγκοπῇ Мéчка.

Мéдлю, μέλλω (βραδύνω.) μέ(δ)λω· τὸ λ. ἐπενθετ. ὡς ἐν τῷ μέλδω· καὶ ἄλλως, λ=δ (ὡς, λάφνη, δάφνη· δάκρυμα, lacryma· δα-

σὺς [*λάσος*] *λάσιος· καὶ τὸ* medito,-tor = *μελετῶ*), *ὥςε τὸ* Médлю = *μέλ-λω*, *μέδ-λω*. Меледà, *μελλητὺς*, *μέλλησις*. Méледный, Méледенъ, *μελλητὴς*. Мележỳ=Méдлю, *ὡς μελλή-σω*, *ἐκ τῦ μελλέω*, *μέλλω*.

Méдъ, *μέλι,-ιτος* (*λτ.* mel, *Γοτϑ.* milith, *συγγ. Γρμ.* mild. *βλ.* Mилый) *οἶον*, *μέδι* [*δ* = *λ*. *βλ.* Méдлю. *τὸ δὲ μέδι*, *μέδυ*, *εἴη ἂν*=*μέϑυ* (*οἶνος*)=Méдъ (miód), *Σβεκ.* Mjiod, *Γρμ.* Meth (*τὸ Γαλλικ.* hydromel, *ὑδρόμελι*). *Καὶ τὸ Σκρτ.* madia, *καὶ Ζενδ*, medo = *φοινίκων οἶνος· καὶ τὸ* '*Εβρ.* mathon = *γλυκύ· ὡς πάλιν τὸ Γρμ.* Honig (*μέλι*), *Σβεκ.* honag, honiag, *φαίνεται ἀπὸ ϑέματος* hon = *hόν* — *hοῖν* — (*οἶνος*) *ἐσχηματισμένον μετὰ τῦ πνευματισμῦ*, *κατὰ τὸ*, *γοίναξ* (*γοίνακος*)=*οἴναξ*. ('*Ησύχ.*) *παρὰ τὸ μέϑυ καὶ τὸ λτ.* temetum].

Междỳ, Méжъ, *μέσσον* (*μέζον,-σδον*) *μέσσῳ*, *μεσσιδὶ*, *μεταξὺ*. — Межýю (*διορίζω τι μετρῶν*, *διαμετρῶ γῆν· κυρίως ἐπὶ γεωδαισίας· ὡς ἐκ τοῦ ἀῤῥήτυ* Межỳ. *τὸ πρῶτον ϑέμα* Мед—)*μέζω* (*μέω*) *μέδω*, *μέτω*, *ὅϑεν* metio, metior, *Γρ.* messen· *καὶ μέτρον*, *μόδιον*, modius, *μέδιμνον* (*μέδος*), *καὶ* modus, *μέσος*, *μέτος*, *μετὰ*, *κτλ.* (*βλ.* '*Ρείμ. λ. μετὰ*). Межà (*ὅριον*) *μέσσα*, *μέση*, (*ὅτι μέσον τῶν διοριζομένων ὡς μεσότοιχον κεῖται τὸ ὅριον*). Межéнь (*μέσον ϑέρος*) *μέσον*, *μέταξ· πρόσϑ. καὶ λ.* medius, *Γρμ.* Mitte, mitten, *κτλ.*

Мекáю (ὑπονοῶ.) μηχάω (μῆχος, μηχανὴ, μηχανάομαι). τὸ θέμα μάω, μέμακα, μῆχαρ, μῆχος. βλ. 'Ρείμ. λ. μῆχαρ.)

Мéлкій, Мéлокъ (λεπτὸς, λευρὸς, ἀβαθύς) καὶ Мéль (σύρτις ἄμμȣ ἐν ποταμῷ) συγγεν. μάλιος, μαλὸς, ἀμαλὸς, μάλαξ, καὶ Γερμ. Mulm, Malm = (ἄμμος), ἐκ τȣ̃ μέλω, μέλδω = μάλω (μάλδω, ἀμάλδω, ἀμαλδύνω, μαλάω, μαλάζω) μύλω (τρίβω) = Мелю̀, καὶ Мелѣю (λεπτύνομαι). βλ. τὸ θέμα Мелю̀.

Мелю̀ (τρίβω, ἀλήθω) μέλω (μέλδω)=μάλω, μύλω, μύλλω, μόλω, Σερβ. мельмем, Καρν. mlem (μέλημι), Λετ. mallu, Λιθ. malu, λτ. molo, Γρμ. mahle (συγγεν. malmen, Mehligen, Zer-malmten, κτλ.), 'Αγγλ. to mill, Γλ. moudre (ἀρχ. mouldre, ὡς μέλδω, μέλω). Мéленъ (χειρόμυλος, καὶ μύλȣ λαβὴ) μύλων, μύλαξ, ὅθεν, Мéльница, μύλη, μύλος, λτ. mola, Γρ. Mühle, Γλ. moulin, κτλ. Мелéцъ, μυλεὺς, Γρμ. Müller, μυλωθρὸς, συνήθ. μυλωνᾶς. Мóлотый, ἀληλεσμένος ἀλεςὸς, οἷον, μυλωτὸς, ὡς λτ. mola (mola salsa), Γρμ. Malz· καὶ τὸ Mehl (ἄλευρον, μάλευρον) κτλ. συγγεν. Мáлый, κτλ. [μάλ, μέλ, μόλ, μύλ, μίλ, θέματα διαφόρων λέξεων τρίψεως, θλίψεως, λεπτύνσεως, μαλάξεως, καὶ μαλακότητος σημαντικῶν. 'Ρείμ. λ. μάλω, καὶ μέλγω]. 'Εκ τȣ̃ Мелю̀, Мель, καὶ τὸ Мелинà (μεγάλη σύρτις, ἄμμου χεῦ-

μα, ἢ σωρὸς· ὅθεν ἡ Σ. Μηλένα, ὅρος παιπαλόεν διαιρῦν τὸ μεταξὺ τῆς Ἐλασσῶνος καὶ Λαρίσσης πεδίον)· καὶ Мéленъ, *ὃ παράγωγ. τὸ* Мéленькій, Мелéнекъ (*ἄλις λεπτὸς, λευρὸς), ὅθεν φαίνεται παρωνομασμένος καὶ ὁ Μελένικος, πόλις Μακεδονικὴ, = λεπταλέος (λεπτύλλος. Σ. λεπτυλὸς), ὡς λεπτόγεως, δηλονότι, καὶ λυπρόγεως, ἢ παιπάλοις περιειργομένη (κατὰ τὸ παιπαλόεις ἐκ τῦ παιπάλη, πάλλω· ὡς, παιπαλόεσσα Χίος, Σάμος, Ἰθάκη, κτλ.), οἷον μάλαξ, μάλακος (μάλαγκος, μάλα(ν)κος, μαλάνικος)=μαλὸς, ἀμαλὸς, ἀμαλδός.*

Мельзю̀, *μέλγω (γ = ζ. μέλζω). βλ.* Млзу̀.

Мéншій, Меншóй, -шáя, ое, *καὶ* Мéнѣе (*μείων, μεῖον, ὡς ἀπὸ θέματος* Мéне) *μίνυς, μίνυνς, μίνυνθος, λτ.* minus, *Γαλ.* moins, *Γερμ.* min, minder, *κτλ. βλ. καὶ* Мній.

Мéрзскій, Мéрзокъ, *μυσχρὸς (μεταθ. οἷον, μυρσχὸς = μυσαρὸς) ἐκ τῦ* Мерзѣ́ю (*βδελύττομαι, παρὰ τὸ* Мержу̀, Мерзу̀) *μύζω, μύσσω (μύρσω, κατὰ διάλεκτον· ὡς τὸ αἰολικ. μῦρκος, λτ.* murcus, murcidus=*μυκὸς, μυδὸς ἐκ τῦ μύζω, μύξω, μύσκος, ρ = σ, μύρκος· ὡς, ὀῤφὸς, Ϝορφὸς,* furvus, *καὶ* fuscus. *βλ. καὶ* Смéржду.

Мéртвый, *βλ.* Мру́.

Мéскъ (*ἡμίονος*) *ἴσ. συγγεν.* Мѣшáю, *μίσγω (καθὰ μικτὸς, μιγὰς) μὶξ (μίσκ. ὡς, σκερὸς, σχερὸς = ξερὸς).*

Мечу̀, *Σλαβ.* Мещу̀, Мета́ю (*ῥίπτω*) *μέδω*, *μέζω* (*ἐπὶ μήκες, ἐκτάσεως, κινήσεως· ἐκ τε̃ μέω, ὅθεν λτ.* meta = *σκοπὸς*). *Ἐνταῦθα, ἴσως, ἀνήκει καὶ τὸ λτ.* mitto (*μίω* = *μέω, μίσσω, μίττω?*) *βλ.* Между̀· *καὶ Ῥειμ. λ. μακρός.*

Ме́чъ (*σπάθη*), *Κατσξ.* metz, mest, *Γρμ.* Messer, *Ὀλλ.* meeter, *Σβ.* mäki, *μάχαιρα. τοῦτο δὲ ἐκ τε̃ μάχη* = *ἀχμὴ* (*κατὰ μετάθεσιν*) *ἀκμὴ* (*Ῥείμερ.*), *ὅθεν μάκη* (*α* = *ε, μέκη*) Мечь. *εἰ μή γε συγγεν.* Ме́сть. *βλ.* Мщу̀.

Мечта̀, *βλ.* Мкну̀.—Мету̀, *βλ.* Мщу̀.

Мжу̀, Мижу̀, Мига́ю *ὡς ἐκ τε̃* Мигу̀ = *μύκω, λτ.* mico (*σκαρδαμύττω, καμμύω, νεύω*) *μύζω, μύσσω* (*μύω*). Мжа, Мжга, *καὶ* Зга, Зги, (*οὐδὲ ποσὸν, ἐδόλως, ἐδὲ γρὺ, ἐδὲ κνῦ*). *ὡς ἐκ τε̃ γρίζω, γρὺ, καὶ ἐκ τε̃ πνίω πνείω, φνεῖ, ἔτως ἐκ τε̃ μύω,* Мжу̀, *μύζω* Мжа̀, (*οἷον μύξ, μύζα*=*μύσις, ῥιπὴ ὀφθαλμε̃,* Мгнове́нiе ока, *δι' ἧς καὶ τὸ ἐλάχισον τε̃ χρόνε συνήθως σημαίνεται*). *ἢ καὶ τὸ* Мжа̀, Мжга̀ *ἐκ τε̃* Мычу̀ (*ὡς καὶ*, Мизги́пь = Мече́ть, *τὸ Τερκ.* Metzit)· *τὸ δὲ* Мычу̀ = *μύζω* (*διὰ ςόματος*), *ὅθεν καὶ τὰ Σ. βύκ, μύκ* (*Γρμ.* muck), *καὶ τσίκ* (*ὡς τὸ κίκκος, λτ.* ciccus), *καὶ τσυμετιὰ, ἐκ τε̃ συμμύττω, -σσω, συμμύζω, μύζω* (*ὡς τὸ ἐπιμύζω, ἐπίμυξις*)· *συγγ.* Мкну̀.

Мзга̀, Мезга̀, *βλ.* Мязга̀.

Мзгнỳ, Мóзгну (*μυδῶ, σήπομαι, ἐξασθενῶ. ὡς ἀπὸ τȣ̃* Мóзгу, *τὸ* н *ἐπενθετ. = μόσγω, μόσκω, ἀντὶ μύσκω· ο = υ) μύξω, ἐκ τȣ̃ μύζω, μύσδω, μύδδω, μυδὸς, μυδάω, καὶ* (*μάζω*) *μαδὸς, μαδάω*, madeo, madidus. *Τὸ δωρικ. μύσκος = μύξος. οὕτω, καὶ μύξω = μύσκω, ὅθεν* (*μυσκέω*) *τὸ Σ. μȣσκεύω=διαίνω, βρέχω* (*ὡς καὶ τὸ μύξα=μῦδος=ὑγρασία, νοτὶς, φλέγμα, κόρυζα, κτλ.*). *εἰσὶ δ᾽ οἳ παρήγαγον τὸ μȣσκεύω ἐκ τȣ̃ μοσχεύω* (*μεταφυτεύω μόσχον, κλάδον ἁπαλὸν, παραφάδα· τὸ καὶ ἄλλως μολεύω, ἐκ τȣ̃ μόλος = μόσχος· ὡς ἐκ τῆς ἁπαλότητος δηλονότι τȣ̃ μόσχȣ μετενεχθείσης τῆς λέξεως καὶ ἐπὶ τῶν ἐξ ὑγρότητος μαλακυνομένων*). *πιθανώτερον δὲ τὸ μουσκεύω=μυσκέϝω, μȣξέω,* (*ὡς εἶπον καὶ μυξόω, συνήθ. μυξόνω, ὅθεν τὸ μυξωτὴρ· καὶ μυξάω, ἄζω. Σ. ξεμυξάζω=*emungo), *καθὰ καὶ τὸ Σ. μολυάζω* (*συνώνυμον τȣ̃ μȣσκεύω*) *ȣ̉ παρὰ τὸ μολεύω* (*μόλος*), *ἀλλὰ παρὰ τὸ αἰολικ· μολύζω, μολύσσω, μολύπτω=μολύνω = μιαίνω* (*δεύω, ὑγραίνω, βάφω*). *βλ.* Мóкрый, Мóхъ, Мóю.

Мздà, *μισθὸς, Γοτθ.* mizdo. *ἀρχ. Γρμ.* miete, *Αγσξ.* med, *'Αγγλ.* meed. *Περσ.* müzd. Мéздникъ, *μίσθιος, μισθωτός.* Мздовоздáтель, *μισθαποδότης.* Безмéздникъ (*ἔξ-μισθος*) *ἄμισθος* (*ἀνάργυρος*). *βλ.* Мѣ́чу.

Мúлую (*ἐλεῶ*) *μειλέω, μείλω* (*μέλω, μελίσσω,*

μειλίσσω, -σσομαι). Милость (*ἔλεος, χάρις*) *οἷον μειλητὺς* (*ὡς ἐλεητὺς*) *ἀντὶ μειλιχία, μείλιξις* (*Γρμ.* Milde), *συγγεν.* Милый. [*Τὸ Λιθ.* mezu (*γλυκύνω*) *ἐκ τῦ* Мед (d=z) *μέλι. ὡς καὶ τὸ μέλι συγγεν. μελίσσω, μέλω· ὅθεν καὶ μείλινος* (*μέλινος*) = *μείλιχος.*] *καὶ*

Милый, Милъ (*πρᾶος, ἱλαρὸς, λτ.* hilaris) *μείλιος, μείλιχος, Γρμ.* mild, *Περσ.* mile.— Милую (*πραΰνω, ἱλαρύνω*) *μειλέω,* (*μείλω, μέλω, ὅπε ἀνήκει καὶ τὸ μέλι*), *ὡς λτ.* mulceo. [*ἐκ τῦ μείλιος, τὸ μείλιον,* = deliciæ, *ὅθεν καὶ μείλια, τὰ,* = *προίξ, παράφερνα. Ὁ Ἡσύχ. ἔχει καὶ εἴλια, ἴλια, ἀντὶ μείλια, ὑποβολῇ τῦ μ. ὡς μάλη,* ala. *οὐ γάρ, οἶμαι, τὸ μείλιος παρὰ τὸ ἵλαος, ἵλεως· τῦτο γὰρ συγγεν. τῦ ἔλεος*]. *συγγ.* Молю. *τὸ δὲ ἵλαος* = *ἀρχ. Γρμ.* gail, geil, gyl, *ὅθεν* geilen, *κτλ. βλ. Ῥείμ. λ. ἱλάω.*

*Милошь, *μηλωτῆ.* (*σημείωσ. ἀποκοπὴν τῦ μακρῦ η.*)

Мимо, (*παρὰ, πλησίον*) *βλ.* Миную.

*Миндаль, *Γρμ.* Mandel, *Ἰτ.* mandola, amandola, *Γλ.* amande, *Ἀγγ.* almonde, *λτ.* amygdalum, *τὸ ἀμύγδαλον, συνήθ. μύγδαλον.* (*Σημείωσ. γ = ν, ὅθεν παρεφθάρη τὸ μύγδαλον εἰς τὸ μύνδαλον,* Миндаль.)

Миную (*παρέρχομαι, ἔῤῥω, οἴχομαι*) *ἐκ τῦ* Мину· *τὸ θέμα* Мію (*Δοβρόβ. σελ.* 89)=*μίω,* (*ἀντὶ μέω,* meo). *ἢ μίω = βίω, βείω* (*βέω,*

βάω, βάδω, β = μ) = ἴω, ἔω· ὅθεν Мину̀, *(ὡς ἐκ τȣ̃ ἑτεροσημάντȣ μίω, τὸ μίνω, μινύω) παρ' ὃ καὶ* Мимо *(πρόθ. =παρὰ) οἷον μοῖμος = οἶμος (οἴω = εἴω, ἴω) ἐκ τȣ̃* Ми *μί-ω (ἴω) καὶ τῆς* мо, *καταλήξεως. παράβαλ. τὸ περάω, πέρω, συγγεν. τῆς περὶ, παρὰ (πέ-ρα) κτλ.*

Миръ *(εἰρήνη) μεῖρα = εἶρα (εἴρω, εἴρην, εἰ-ρήνη, προσθέσει τȣ̃ μ. ὡς καὶ μεῖραξ = εἶραξ, εἴρην· ἴα, μία· ἔλδω, ἐέλδω, μέλδω· ἄλω, μάλω· ὄνθος, μόνθος· μολπὶς, ὀλπὶς, ἐλπὶς, κτλ.).* Мирю̀, *μείρω, εἴρω=εἰρηνεύω). ἢ συγγεν. μάρω, μαράω μαραίνω? (ἐπὶ τῆς σημασίας τοῦ ἀφαιρεῖσθαι τὴν κίνησιν καὶ δύναμιν, κτλ. ὅθεν = καταςέλλω). τὸ δὲ ἥ-μερος, ἡμερόω, φαίνεται ἀπώτερον. βλ. καὶ* Міръ.

Мишуша́ю *(μετρῶ, ἐπὶ ῥυθμȣ̃ μȣσικȣ̃) συγγεν. ἀρχ. μέτω, μετέω (μετύω, μετύσσω), ὅθεν μέ-τον, μετερὸν, ἐξ ȣ̃ μέτρον. βλ.* Между̀.

*Миса *(εἶδος τρυβλίȣ) συγγεν. λτ.* mensa, *μήν-σα· ὡς τὸ μηνσώριον=πίναξ (Βυζαντινοί.). τὸ δὲ* mensa *παράγȣσιν ἐκ τȣ̃ μέση, μέσος (Βάῤῥ.) „τὴν δὲ τράπεζαν, μήνσαν, τῆς ἐν μέσῳ θέσεως ἕνεκεν (Πλȣ́ταρχ. Συμπ. Η.), ἀλ-λὰ καὶ τὸ μέσος, καὶ τὸ* mensa, *ἐκ τȣ̃ μέω, μάω = ἐκτείνω, ὅθεν καὶ τὸ* mensis, *μεὶς. βλ. καὶ* Миша́нъ.

*Мисюрка (εἶδος ἄλλο τρυβλίϐ· ὡς ἐκ τϐ Мисюра) λτ. mensura, Ἰτ. misura (μέτρον) ὅθεν καὶ ἡ συνήθ. μισϐρα (γαβάθα.)

Мишáнъ (εἶδος ἀρχαίϐ πλοίϐ) ἴσως, μόσυν, μόσσυν (= ξύλινος πύργος· καὶ πίναξ ξύλινος, μαζονόμιον. λέξις Θρᾳκικὴ κατὰ τϐς Μοσσυνϐς, ἔθνος τϐ Πόντου· ὅθεν καὶ οἱ Μοσύνοικοι. βλ. Ῥείμερ.)

*Мишурà, τὸ λ. mixtura (σημείωσαι ш = xt.) ἐκ τϐ misceo, μίσγω, οἷον μισγϐρα, μιξϐρα, μίγμα ἑτερογενῶν μετάλλων, οἷον ἀργύρϐ ἢ χρυσϐ, μετὰ μολύβδϐ ἢ χαλκοῦ· ὡς τὸ συνήθ. μιγάδιον, σμιγάδιον (μιγὰς).

Міръ (ἐν ἀρχαίοις χειρογράφ. καὶ Миръ, ὁ κόσμος) μῆρα, ἀντὶ μαῖρα (κυρίως φῶς, ὅθεν καὶ τὸ ἄςρον ὁ Σείριος. ἐκ τϐ μάρω, μαίρω, μαρμαίρω. Οὕτω καὶ τὸ Свѣтъ = φῶς καὶ κόσμος· καὶ ὡς ἐκ τϐ μέρω δὲ, συγγενϐς τϐ μάρω, εἴη ἂν μεῖρα=μαῖρα). ἢ Міръ, Міра = ἦμαρ (μεταθέσ. μῆρα) ἡμέρα. (τὸ δὲ Ἀλβανικ. mir = καλὸς, παρέβαλόν τινες πρὸς τὸ ἵμερος, ἱμείρω). Καὶ τὸ κόσμος ἐκ τϐ κέζω, κάζω (κάω, κέω=λαμπρύνω, κτλ. βλ. Ῥείμ. λ. κάζω), καθὰ καὶ τὸ λτ. mundus = καθαρὸς, καςὸς (κάζω). Κόσμος δὲ ὠνόμαςαι ἡ τῶν ὅλων περιοχὴ, τὸ σύςημα τϐ παντὸς, ἐκ τῆς ἐν αὐτῷ τάξεως (Πυθαγόρ.). Ἔςι τοίνυν καὶ τὸ μοῖρα = κόσμος = τάξις. τὸ γὰρ „τϐτο ϐ κατὰ μοῖραν ἔειπας =

τῶ „ εἰπὼν οὐ κατὰ κόσμον ('Ιλ. Α. 286, καὶ Θ. 179, κτλ.) ἀλλ' οὐκ ἔςιν, οἶμαι, ὅςις ἂν εἴποι καὶ τὸ Міръ = μοῖρα· διὰ τὸ συνώνυμον δῆθεν τῶν ὀνομάτων. Οὐδ' ὅτι τὸ μοῖρα = καὶ μερὶς, κλῆρος, λαχμὸς, λῆξις· ἡ δὲ λῆξις καὶ ἐπὶ τῦ κόσμου, ὡς „ ἡ περίγειος, καὶ ἀέριος, καὶ ἡ καθ' ὕδατος ὑγρὰ λῆξις (Λυκν. ἀμέλειτοι ἐκ τῦ τόπου, ὃν ἔλαχος ἔχειν τὰ ὄντα· καθὸ καὶ „ τριτάτην μοῖραν ἔλαχε τῦ κόσμυ ὁ Ζεύς. 'Ιλ. Ο, 195) οὐδ' οὕτω τὸ Міръ = μοῖρα· καίτοιγε τὸ οι (μοῖρα) = ι (Міръ), ὡς οἶνον, vinum, οἶκος, vicus. βλ. Мѣрю.

Мію (ἀπηρχαιωμένον) βλ. Минýю.

Мкну̀ (φράσσω, κλείω· τὸ н ἐπενθετικ. ὡς ἐκ τῦ Мку̀) μύκω, μυκόω (μυκόνω, μυκάνω, μυκνῶ· ὡς, ἵκω, ἱκάω, ἱκάνω, ἵκνω, ἱκνῶ, κτλ.). ὅθεν Замыкáю (κλείω, κλειδόω· οἷον διαμυκάω, ζαμυκάω), καὶ Замóкъ μὲν = κλεῖθρον. Зáмокъ δὲ = φρέριον (οἷον ζάμυχος, διάμυχος) = μυχός· καὶ τῦτο ἐκ τῦ μύκω. [τὸ θέμα μύω, ὅθεν καὶ μύνω (μετὰ τῦ εὐφωνικ. α, ἀμύνω, ἐξ ὖ τὸ λτ. munio, καὶ mœnio, mœnia, παρὰ τὸ mœne, nis = μύνη· œ = u = υ.] βλ. τὸ ἐφεξῆς Мкну̀.

Мкну̀, ὡς ἐκ τῦ Мку̀, μύκω, μύζω (= μύω, καμμύω, νυςάζω). ἀόρις. Мче, μύκε, μύξεν, ἔμυξε· ὅθεν Мечтà (φαντασία, φάντασμα) οἷον, μύςα (μύσδα, μύζα, ἐκ τῦ μύζω) μύξις =

μύσις, κάμμυσις· καὶ Мечта́юсь (*φαντάζομαι, καὶ κυρίως, ὀνειρώττω· ὡς ἐκ τοῦ* Мечта́ю.) *οἷον μυστάω, μύςω = μύσδω = μύζω· οἱ γὰρ φανταζόμενοι φαντάζονται ὕπαρ τε καὶ ὄναρ, ὀνειρώττοντες. οἱ δὲ ὀνειρώττοντες μύζουσι, μύουσι, καμμύουσι.* (*συγγεν.* Мжу̀, *καὶ τοῦτ' αὐτὸ τὸ ἀνωτέρω* Мкну̀).

Младый, Мла́дъ *'Ρωσσ.* Молодый, Мо́лодъ (*νέος, ἁπαλὸς, τρυφερὸς*) *μαλδὸς* (*μεταθ'. μλαδὸς*) = *μαλθὸς* (*δ = θ· ὡς, θέλγω, δέλγω*) *μαλθακός.* Молодѣю, Младѣю (*νεάζω ·μλαδέω ἀντὶ*) *μαλδέω,-δόω, μαλθόω. κτλ. ἐκ τοῦ μάλω* (*μαλάσσω*) *μαλὸς, μέλω, μέλδω,* (*μάλδω*) *μαλδύνω, ἀμαλδύνω· καὶ, μαλάσσω, μαλάζω μάλαξ* (*μλάξ, ὅθεν βλάξ.*) *μαλακὸς, μαλκὸς, μαλχὸς· χ = θ, μαλθὸς, καὶ μαλθῶ = μαλκῶ* (*'Ρείμερ.*). *Συγγ. τοῦ* Мла́дъ *καὶ τὸ ὑποκορις.* Ма́льчикъ (*παιδίον*) *μάλαξ,* (*μαλακὸς*) *μαλθακὸς* (*μαλσακὸς. οὐ παρὰ τὸ μέλλαξ = πέλλαξ, πάλληξ, τὸ συνήθ. παλληκάριον*). *βλ. τὰ συγγ.* Ма́лый, *καὶ* Мелю.

Мла́тъ, *'Ρωσσ.* Мо́лотъ (*σφύρα*) *λτ.* malleus. *συγγεν. μάλω, μόλω, μύλω* (*συντρίβω.*) *οἷον* (*μλάδων*) *μάλδων, μαλδύνων, μάλων, καὶ μαλλεὺς ἐν τῷ* malleus (*ὡς μυλεὺς, μύλαξ, μυλίτης, ἐκ τοῦ μύλος, μύλω*). *συγγ.* Млачу̀.

Млачу̀, *'Ρωσσ.* Молочу̀ (*ἀλοῶ, ἀλωνίζω*) *μαλάζω* (*μλάζω*) *μάλω = μύλω, μυλάζω = τρίβω, συντρίβω.* (*ὡς καὶ τὸ Γρμ.* dreschen =

τρύσκειν, τρύβειν, θρύβειν, ἐκ τȢ τρύω, τρέω, τέρω, λτ. tero, terere segetes· καὶ (tero, trivi, tritum) tritura=ἁλόησις, triturare, ἀλοᾶν· ὅθεν καὶ τὸ ἐν ἀρχαίοις κώδηξι Σλαβον. Врхуща, ἀντὶ Молотяща (ἀλοῶντα. βλ. Δοβρόβ. σελ. 121) ἐκ τȢ Вхру=βρύκω, βρύττω, βρύσσω (=ῥύσσω, ῥάσσω, ῥάζω, ῥήσσω). τὸ δὲ ἑλλην. ἀλοάω, καὶ ἡ ἅλως ἐκ τȢ ἅλω, ἕλω, = ϛρέφω (ὡς καὶ τὸ δινέω) circumago, διὰ τὸ παρ' Ἕλλησι περιφερὲς σχῆμα τῆς ἅλωνος, καθ' ἣν δινεύȢσι τȢς βόας οἱ ἀλοῶντες). βλ. Мелю.

Млзу̀=Молзу̀ καὶ Мельзю̀, ἢ ὀρθότερ. Мелжу̀ (Δοβρόβ. σελ. 126.), Σρβ. Музем (у = л) Κρν. Movsem, Molsem, Λιβ. mélzu (μέλζω, ζ = γ) μέλγω, λτ. mulgeo (ὡς ἐκ τȢ μύλγω, μύλω, μόλω) Γρμ. melken. κτλ. τὸ Σερβ. Музара (ἀντὶ Мулзара) = μολγαία, ἀμολγαία (βοῦς, ὄϊς, οἷον μολγάρα· ὡς τὸ συνήθ. βυζανάρα.) ὅθεν

Млеко̀, Млѣко̀, Ῥωσσ. Молоко̀ (γάλα) οἷον μελγὸν (μελκὸν, μεταθ. μλεκὸν) μολγὸν (ἐκ τȢ μέλγω, Млзу̀· ὡς μελκτὸν, ἀμελκτὸν· καθὰ καὶ μολγὸς, ἀμολγὸς, ὁ καιρὸς καθ' ὃν ἀμέλγȢσι, καὶ αὐτὸς ὁ ἀμέλγων· καὶ ἀμόλγιον, κτλ. καὶ τὸ ἀμόλγη δὲ, ἀντὶ ἀμόργη, amurga, amurca) ἐκ τȢ μέλγω, ρ = λ, μέργω, ἀμέργω (ὅθεν συνήθ. ἀρμέγω ἀντὶ ἀμέλγω), καὶ, γ = δ, ἀμέρδω. συγγεν. Γερ. malkern,

mergeln, melken· ὅθεν Melk, Milch (γάλα). Παῤῥλ. μέλκα, λτ. melka (σκεύασμα ἐκ γάλακτος (Γαλην.), τὸ συνήθ. ἐν Θεσσαλ. μαρκάτη (=μαλκάτη· ὡς ἐκ τῦ μέργω = μέλγω, οἷον μερκτὴ, μελκτὴ), τῦτο δὲ παρ' ἄλλοις τυρκικῶς, γιαύρτι. [Καὶ τὸ μέλγω παρὰ τὸ μέλω, μάλω, μαλάσσω, μαλακὸς, μύλω, μόλω, mollis, κτλ. βλ. Мелю].

Млкнꙋ, Молкнꙋ (ὡς ἐκ τῦ Молкꙋ) ὅθεν Молчати, Σερ. Мучати, Βοεμ. Млчети (σιγᾷν), βλ. Молчꙋ.

Млѣю (σιωπῶ δι' ἔκπληξιν, ἐνεάζω, γίνομαι ἐννεὸς, ἄνεως) μυλέω, μυλλέω. βλ. τὸ συγγεν. Молчꙋ.

Мнóгій, Мнóгъ (πολὺς) συγγεν. λτ. magnus=μάκανος=μάκερος (ὅθεν λτ. macer) συγκοπῇ μακρὸς· ὕτω καὶ μάκνος, μάγνος (μεταθ. οἷον μνάγος. α=ο, μνόγος) ἐκ τῦ μᾶκος, μῆκος. τὸ θέμα, μάω, μέω, ὅθεν μᾶκος, μέγας, μέγαρος, -γάλος, μάτις, μάσις, (μασίων) μάσσων, μέσσων, μέζων, μείζων, καὶ μάλα, μᾶλλον, magis· ὅθεν ἀπεκόπη τὸ Ἰταλ. ma, Γαλλ. mais = μᾶλλον (potius)· τούτων συγγεν. καὶ τὸ Γερ. mehr, Ὀλλ. maar (ἀντὶ maer) ὅθεν meist (meh-ist.), ἴσως δὲ καὶ τὸ Menge, manch (ἀρχ. mannig. καὶ τὸ Ἑβρ. meni = πολὺς. βλ. Adelung, καὶ Ῥείμ. λ. μακρὸς καὶ μέγαρος)· καὶ τὸ Γοτθ. mais, maiza=μέζων, μείζων (μέγιςος, μάλα μέγας). [ὅτι δὲ τὸ πολὺς

ἐκλαμβάνεται καὶ ἀντὶ τȣ̃ μέγας, μακρὸς, φανερόν· οἷον, πολλὴ ὁδὸς, γῆ, πεδίον, χρόνος, κτλ.] βλ. Могу̀.

Мнiй, Σλαβ. = μίνυς, μινυὸς (συγκοπ. μνιὸς), λτ. minus. κτλ. βλ. τὸ συγγεν. Ме́ншiй.

Мну̀, ἀπαρέμφ. Мя́ти, Мя́ть, ὡς ἐκ τȣ̃ Мя́ю = μάω (σμάω) μάσσω, μάττω (φύρω, μαλάσσω) [ἐκ τȣ̃ μάω, μάνω· ὡς, θύω θύνω· μεταθέσ. μνάω (μνῶ, Мну̀), ὅθεν μναρὸς=μαλακὸς· καὶ μνόος=μαλλὸς, κτλ.]. Мя́тiе (μᾶτις) μάξις (μάλαξις). βλ. Мя́гкiй, καὶ Мя́со.

Мню̀, μνῶ, μνάω,—ομαι, μνώω (=λογίζομαι) „φύγαδε μνώοντο=ἐλογίζοντο, ἐβȣλεύοντο φυγὴν (Ἰλ. π. 697), Λιθ. menù. συγγεν. λτ. moneo, Γρμ. mahne.—Мнѣ́нiе (γνώμη, λογισμὸς, ὡς τὸ μνεία, μνῆσις. ὅθεν Помяну̀, καὶ По́мню (μέμνημαι, μιμνήσκομαι, μνήσκομαι, μνήσκω. λτ. minisno-scor, memini, καὶ Σνκρ. manea) ἐπι-μνάω· καὶ Па́мять (ἀντὶ па́мнять, κατ᾽ ἔκπτωσιν τȣ̃ ν) οἷον ἐπιμνήτη = μνήτη, μνεία, μνήμη. [Τὸ θέμα μάω, μέω, μένω, μάνω, Мяну̀, ὅθεν Помяну̀), μένος, mens, (μενάω) μνάω, μνέω.]

Мо́гы́ла, Моги́ла (τάφος, τύμβος, χῶμα, γήλοφος, λτ. tumulus, ἐκ τȣ̃ tumus, τύμος = τύβος, β = μ· τύμβος, βη, tumba, Ἰτ. tomba, Γλ. tombeau) καὶ μεταθ᾽. Гоми́ла. ὅθεν Σ. μογȣ́λα, μαγȣ́λα (λόφος· καὶ χωρίων ὄνομα='Ρωσ. Могиле́въ) Ἰσ. μεγίλη (μεγάλη· ὡς

* *

καὶ μέγαρον, μάγαρον· καὶ τὸ μάκελλον, ἐκ τȣ̃ μήκȣς, μάκρȣς· βλ. Могу̀. *ἄλλο δὲ τὸ Σ. μάγȣλον. βλ.* Мя́со)· *ἢ* Мкну̀ (Мок-*μυχὸς, μυκάλη?*). *Ἢ τὸ* Моги́ла *ἐκ τȣ̃* Гоми́ла, *τȣ̃το δὲ=λτ.* cumulus, *ἐκ τȣ̃* cumus*=χυμὸς=χῶμα, πρόσχωμα* (*ὡς ἐκ τȣ̃ χαμὸς*, humus), *παρὰ τὸ χάω, γάω, χύω, γύω, κύω, κυβὴ* (*ὅθεν καὶ κύβας, καὶ κύδαρ, λακων. ὁ τύμβος· καὶ κυβὴ, κίβις, κιβώριον, συνήθ. κιβȣ́ριον = τάφος, λτ.* ciborium). *Εἴη δ᾽ ἂν τὸ* cumus *μᾶλλον= κύβη, κύπη*, Кýпа, Губа̀, *κύβος* (*β=μ, κύμος*) *κύβελον* (*κύπελλον, κυπέλη, κυψέλη*), *κυβήλη* (*κυμήλη, κουμήλη*, Гоми́ла)· *ὅθεν καὶ Σ.* (*ἐν Θετταλίᾳ*) *κουμȣ́λα, καὶ γȣμȣ́λα = τροφαλὶς, πακτὴ*, (*ὡς καὶ τȣ̃το ὀγκῶδες*), *ἢ καὶ ὑποκορίζοντες καὶ ἀναπάλλοντες χερσὶ τὰ βρεφύλλια λέγȣσιν· „ῶπȣ* (*ὠόπ, Ἀριςφν.*) *ὦπȣ, τὸ νωπὸν τυρὶ· ὢπ, γȣμȣ́λα δροσερή."*

Могу̀ (*δύναμαι, σθένω, ἰσχύω*) *μογῶ, μόγω, μόζω* (*μόζεις*, Мо́жешь), *ἐκ τȣ̃ μόζω καὶ ὁ μέλλ. μόξω, Δωρικ. μοξῶ. Ἡσύχ.* [*τὸ μογέω = μοχθῶ, πονῶ, ἐμφαίνει καὶ τὴν τȣ̃ πονȣ̃ντος ἰσχὺν· μοχθεῖ δέ πȣ ὁ δυνάμενος· καθόλȣ δὲ ἡ λέξις διαγράφει, τάσιν, μῆκος, κίνησιν· οὕτω καὶ τὸ μόλω, μολῶ* (*=μολέω*) *μολίω = λτ.* molior (*ἀποκινῶ, κυλίω βάρος μέγα, ἐπιχειρῶ ἔργον βαρὺ*) *καὶ = ἀγωνίζομαι· ὅθεν μόλος, Ἰωνικ. μῶλος = μόθος, μόγος* (*πόλεμος, μάχη*), *καὶ „μωλεῖ,*

μάχεται (*῾Ησύχ.*). *πῤβλ. Γρμ.* mögen (*δύνασθαι*) *καὶ* mühen (*μοχθεῖν*), *ἀμφότερα συγγενῆ* (*ὡς* fliegen, *καὶ* fliehen). *Τὸ θέμα μόω, ὅθεν καὶ μόλω*, moveo, *μόθος*, motus, (*ἐπενθ. χ. μόχθος· ὡς, ἄγω, ἄγος, ἄχθος*)· *τὸ δὲ μόω, μόγω* =(*μάω*), *μάγω, μάγας* (*μέγας*), *μέμακα, μᾶκος, μῆκος, μάκανος*, Мóченъ (*βλ.* Многíй), *μῆχος* (*μηχανὴ*) *μόγος*, Мóщь, Мóчь, (*δύναμις, ἰσχύς*)=*Γρμ.* Macht, Möge, Müge, *ἐκ τῶ* magen, mögen (vermögen), *καὶ* machen (*ποιεῖν, τεύχειν*=*μαχανᾷν,-σθαι*). *βλ.* *῾Ρείμ. λ. μῆχαρ, καὶ μογέω.*]. *ὥςε τὸ* Могу̀ *πιθανώτατα συγγενὲς τῶ* Бóгъ, = *Βόγας*, = *μόγας, μάγας, μέγας. βλ.* Бóгъ *καὶ* Богáтый.). *πρὸς τὸ* Могу̀, *πῤβλ. Λετ.* mahku, *καὶ Σκρ.* moho, mahat, mia.

Мозжу̀ (*ῥήσσω, ῥάσσω, ἀῤῥάσσω, παίων συντρίβω·*) *μώζω*, = *σμώζω, σμώσσω, σμώχω.* „ *σμώχετ᾿ ἀμφοῖν ταῖν γνάθοιν* (*᾿Αριςφν.*). *ἐκ τῶ σμώζω, καὶ τὸ σμῶδιξ, συγγ.* Мозóль (*τύλωμα*). „ *ἔσμωξεν, ἐπάταξεν* (*῾Ησύχ.*), *τὸ δὲ σμώχω* = *ψώχω.* (*βλ.* *῾Ρείμ. λ. σμώνη.*)

Мóзгъ (*ἐγκέφαλος, μυελὸς*) *μύσγος* (*μόσγος, ο* = *υ*) = *μύσκος, μύξος* (*ὡς λίσγος, ἀντὶ λίσκος, λίξος*) *ἐκ τῶ μύξω* (*ὅθεν καὶ μύξα*) *μύζω, μύω, ὅθεν τὸ μυελὸς, Γαλ.* moëlle (*ὡς πύελος*, poêle, *ἀντὶ* poëlle). *τὸ δὲ λτ.* medulla *φαίνεται ἐκ τῶ μέδω, μέζω, ἀντὶ μύζω. ἢ μεταθεσ. μεύλὸς, μεδυλὸς, παρενθέσ. τῶ δ* (*ὡς, τένω,*

τένδω, tendo). *Ἐκ τῦ μάζω γίνεται μαζὸς ἐκ δὲ τῦ μύζω, μυζάω, τὸ Σ. βυζίον (β = μ, μυζίον) καὶ βυζάνω.* (*βλ. Ῥείμ. λ. μύζω*). *Πρὸς τὸ μυελὸς παραβάλλυσι καὶ τὸ Ἑβρ.* moach, *Ἀραβ.* moch, mochiel, *κτλ. βλ.* Мязгà.

Мóй, Мoя̀, Моѐ, *ἐμὸς, ἐμὴ, ἐμὸν· καὶ τὰ ἄῤῥητα, μέος, μὶς, μὸς* (*ὅθεν αἱ γενικ. μοῦ μεῦ, μέο = ἐμέο, ἐμοῦ, ἐμεῖο, ἐμειω, ἐμείως, ἔμως, ἐμέος, ἐμεῦς, ἐμοῦς, ἐμεῦ*). *λτ.* meus, mea, meum, *Ἰτ.* mio, *Γλ.* mon, mien, *Γρμ.* mein, *Περσ.* man, *Ἰνδ.* mi, mah.

Мóкну, *καὶ* Мóклый, *βλ.* Мóкрый.

Мóкрый, Мóкръ (*δίϋγρος, νοτερὸς*) *μυκερὸς, συγκοπ. μυκρὸς* (*ὅθεν συνήθ. μουγκρὸς*) *ἐκ τῦ μυκὸς, καὶ ὑσιας. μῦκος* (*μύξα*), *λτ.* mucus, *ὅθεν* mucidus, muger (Fest.). *ἢ μυχλὸς, μυκλὸς,* Мóклый, *λ = ρ, μυκρὸς* (*υ = ο = υ μοκρὸς, μυκρὸς, μυγκρὸς*), *ὡς καὶ μύκλος, μύκλα, συνήθ. μύχλα = εὐρὼς = μύκος, μῦκορ, λτ.* mucor, *τὸ δὲ μύχλα συνήθ. καὶ μύχρα· ὅθεν μυχρόνει, μεταφορ· ἀντὶ σκοτάζει* (*ἐπὶ ἀρχομένης νυκτὸς*), *ὡς τὸ,* " *ἐυρώεντα οἰκία* (*εὐρωτιῶντα = σκοτεινὰ· καὶ, εὐρώδης Τροία = σεσηπυῖα, σκοτεινή. Σχλ. Σφκλ. Αἴ.*) *Οὕτω καὶ τὸ λάμπη, λάπη* (*ὅθεν συνήθ. λάσπη*) *= λέμφος, καὶ „ ἀνήλιος λάμπη = ἐυρὰς, εὐρώεντα οἰκία τῦ ᾄδου* (*Αἰσχύλ. Εὐμεν. ἀλλὰ τῦτο εἴη ἂν καὶ = λαμπὰς* (*λάμπα*),

ὥςε τὸ ἀνηλίῳ λάμπῃ = ἄνευ λάμπης ἡλίȣ, ὡς ὁ Ῥείμερος ἡρμήνευσε· λ. λάμπη. (βλ. καὶ Мра́къ). Смо́ркаю (ἀπομύττω-μύζω, μύγγω, mungo, emungo, συνήθ. ξεμυξάζω)· καὶ На́сморкъ (κατάῤῥους) ὡς ἐκ τȣ̃ Смо́ркъ, Мо́рк = Δωρικ. μύρκος (μόρκος) λτ. murcus, (murcidus), ἀντὶ (ρ = σ) μύσκος, muscus, μύξος, μύξα. Ἐκ τȣ̃ δωρικȣ̃ μύρκος μȣ̃ρκος, καὶ τὸ τῆς συνήθ. βȣ̃ρκος (τόπος ἑλώδης, β = μ· ὡς, βόνθος, μόνθος, κτλ.) καὶ ἐπιθετ. βορκὸς, βαρκὸς (ὑγρὸς, ἔνικμος, ὡς, βαρκὸν ἀμπέλιον), καὶ ῥῆμα βȣρκόνω = ὑγραίνομαι. „ ἐβȣ́ρκωσαν τὰ ὀμμάτιά του (= ἀνυγράνθησαν, ἀνεπλήσθησαν δακρύων), ὡς ἀπ' ἀρχαίου ῥήματος (βυρκόω) μυρκόω = μυσκόω, μυξόω, μυσκέω (μȣσκεύω. βλ. Мзгну̀), ὅθεν καὶ τὸ Мо́кръ (μοκρὸς, ἐκ μεταθέσ.) = μορκὸς (βορκὸς, βȣρκὸς)· τὸ δὲ μύρκος, μύσκος, μῦκος (ἐπιθετ. μυρκὸς, μυσκὸς, μυκὸς) ἐκ τȣ̃ μύζω, μύξω, μύκω, ὅθεν καὶ Мо́кну (μυδάω, ὑγραίνομαι, ὡς ἐκ τȣ̃ Мо́ку), καὶ Мочу̀ (ὑγραίνω, διαίνω) οἷον μόκω (ο=υ) μύκω, ἀντὶ μύγω (μύζω, μύξω, μέμυκα), λτ. muceo, (ὡς μάκω, μάγω, maceo, macero), συγγ. Γερμ. müchen (mücheln), κτλ. Ἐκ τȣ̃ Мочу̀, Мо́ча (οὖρος), συγγεν. μύξα (μόξα, μύσκα). τὸ δὲ μύζω, μύω, συγγεν. μάω, μάγω (μάζω), μάδω (madeo), μίω, μίγω, μίχω, μιχὴ, ὀμιχὴ, ὀμίχλη, Мгла̀, ὀμιχῶ· καὶ

μίγγω, *λτ.* mejo, mingo, *Γρμ. ἀρχ.* miegen, migen· *ἐκ τῦ μίω*, *καὶ τὸ μιάω*, *μιαίνω*, *ὅθεν καὶ τὸ μυκὸς = μιαρὸς* (*Ἡσύχ.*)· *οὕτω καὶ μυδὸς*, *μυδάω*, *Γρμ.* modern, *καὶ τὰ λοιπ. ὑγρότητος καὶ νοτίδος σημαντικά. βλ.* Мóхъ, *καὶ* Макáю, *καὶ* Мóю, *καὶ* Мзгнỳ, *καὶ* '*Ρείμ. λ. μύζω*, *καὶ μίω.*

Молвлю̀ (*θορυβῶ*). Молвà (*θόρυβος*) *μόλϜα= μόλϜος*, *μόλος*, *μῶλος = μόθος*, *θόρυβος*, *φρυαγμὸς* (*Ἡσύχ.*)· *καὶ μόλϜω*, *μόλω*, *μωλέω* (*μάχομαι· ὡς πάλιν*, *βοὴ = μάχη*)· *ἀλλὰ πιθανώτερ.* Молвà = *μολπὰ* (*μόλπω*, Мóлвю) *μολπὴ*, *μέλπω.* [*τὸ γὰρ μολπὴ οὐ μόνον ἀντὶ τῦ μέλυς*, *ἀλλὰ καὶ=κραυγή. 'Ιλ. Ν*, 637· *καὶ ἐν Σ*, 572=*ἰΰγμός· οὕτω καὶ*, *σύριγγος μολπὴ* (*Σφκλ.*), *καὶ* ,, *μέλπηθρα κυνῶν.* "*Ομ.*]

Мóлнія (*ἀςραπή*) *βολία=βολὴ* (*ὡς συγγραφία*, —*φὴ* Саломіа, *Σαλώμη.*)*β=μ.βολ*(*ν*)*ία*,*μολ*(*ν*)*ία* (*μετὰ τῦ ἐπενθετικῦ ν. ὡς* Волнà, *ἀντὶ* Волà, *Γρμ.* Wolle ,*βαλλὸς* ,=*μαλλὸς· βλ. καὶ* Волнà, Мóстъ, *κτλ.*)· *τὸ δὲ βολὴ καὶ βολὶς σύνηθες ἐπὶ ἀςραπῆς*, *καθὰ καὶ τὸ βέλεμνον*, *καὶ βέλος ἐπὶ κεραυνῦ*, *καὶ φωτὸς ἀκτίνων*, *ὅθεν καὶ ἑκηβόλος ὁ 'Απόλλων=ἥλιος*, *κτλ.* (*ἐκ τῦ βάλλω* , Валю̀ = *πάλλω = πέλλω. ὅθεν πέλεκυς καὶ βέλεκυς*, *ἀφ' ῦ τὸ συνήθ. ἀςραποπελέκι = κεραυνος*). *βέλος*, *ἢ βολὶς*, *καὶ ἀκτὶς ἐν πολλαῖς γλώσσαις ἐμφαίνουσι τὴν αὐτὴν ἰδέαν.* (*βλ.* '*Ρείμ. λ. βέλος*). *βλ. καὶ* Стрѣлà. [*τὸ*

δὲ μαλερὸς, παρὰ τὸ μάλω, Мелю, *οὐ συγχυτέον τῷ* Мóлнія].

Молодый, *βλ.* Младый —. Молокó, *βλ.* Млекó —. Молóть *βλ.* Мла́ть —. Молочу́, *βλ.* Млачу́.

Молчу̀ (*σιωπῶ*) *μυλίζω, μυλλίζω* (*μολίζω, ο = υ, = μύλλω, μυλαίνω - λλαίνω, Σ. μουλλόνω = σιωπῶ*). *Ὡς ἐκ τοῦ μύω, μέμυκα, μύκω*, Мкну̀, *μυκίζω, Λακων. μουκίζω* (*= σιγῶ, καὶ μέμφομαι τοῖς χείλεσιν. Ἡσύχ.*) *=μυχθίζω = μωκάομαι* (*συνήθ. σραβοσομίζω*)· *οὕτω καὶ μύω, μύλω, μύλλω = μυλλαίνω, μυλλίζω* (*= μοιμύλλω, σκώπτω τοῖς χείλεσι, καὶ=σιωπῶ, μύω τὰ χείλη*). *Παράβαλε τὸ σιλαίνω, σιλλαίνω* (*ἐκ τοῦ σίλλω, σέλλω = ἕλλω, ἴλλω, σρέφω*)*=μυλλαίνω, μοιμύλλω, Γρμ.* mummeln· „ *σιλήνει, μυλλίζει, σκώπτει, σιωπᾷ* (*Ἡσύχ. ἴσως σιλαίνει, ἢ ἀόρ. ὑποτακτ. σιλήνῃ, μυλλίζῃ, κτλ.*), *ὡς ἐκ τοῦ σιλέω, καὶ τὸ λτ.* sileo (*σιωπῶ*), *Λιθ.* tilu. *τὸ δὲ Σβεκ.* tiga = *σιγᾷν* (*τιγᾷν*). *Εἰς τὸ μύλλω, μυλλαίνω ἀνήκει καὶ τὸ Γρμ.* schmollen (*βλ. καὶ* Adelung.). *βλ. τὸ Σλαβ.* Млкну̀, Молкну̀.

Мóль, *Σ. μόλυζα, μόλυτσα* (*παρὰ Θετταλοῖς, παρ' ἄλλοις δὲ σκῶρος, = σκῶλος, σκώληξ, λ = ρ.*) *= σὴς* (*λτ.* tinea), *ὡς καὶ* Мóлица (*σκωληκόβρωτον ξύλον*). *συγγεν. μῶλυξ, μῶλυς* (*ἐνεργητ. καὶ μωλὺς, παθητ. = τεθρυμμένος, κτλ. βλ.* Мра́къ). *παρὰ τὸ μόλω,*

= *μάλω, μέλω,* Мелю, *μύλω, μύλλω. λτ.* molo (*τρίβω, ἀλήθω*), *μολύω, μόλος, μόλυς*, *καὶ μῶλυς* (*βλ. Ῥείμ. λ. μόλω καὶ μῶλυξ*). *Οὕτω καὶ τὸ σὴς παρὰ τὸ σήθω, καὶ τὸ* tinea *παρὰ τὸ τείνω = τένω, τένδω, τένθω* (*τρώγω*)· *καὶ τὸ Γρμ.* Motte *ἐκ τοῦ ἀρχ.* maten = *μύσσειν, ἀμύσσειν* (zernagen). *καὶ θρίψ, ἐκ τοῦ θρίπω, τρίβω· καὶ τὸ σαράκιον σάραξ* (*ἐν τῇ συνηθ.* = *ἴψ, καὶ τοῦτο ἐκ τοῦ ἴπτω*), *παρὰ τὸ σάρω, σαίρω* (*σχάζω. ὅθεν καὶ ἡ σήραγξ = χάσμα*). *Ἄλλο δὲ τὸ μώλυζα = σκορόδου κεφαλὴ μονόκοκκος* (*ἀδιαίρετος εἰς ἀγλῖδας*) *συγγεν. τοῦ μώλωψ* (= *μώλυξ, καὶ τοῦτο ἐκ τοῦ μώλω = μόλω*) = *σμῶδιξ, πρῆσμα ἐκ πληγῆς. ὅθεν καὶ ἡ μώλυζα* (*ἡ καὶ μάλυζα, καὶ μάνυζα*) *διὰ τὴν ὁμοιότητα· καθὰ καὶ τὸ Γλ.* oignon (= *κρόμμυον, καὶ σμῶδιξ*) *ἐκ τοῦ λτ.* unio (*οἴνη*), = *οἰνὸν* (*ὀϊνὸν*) = *ἑνιαῖον* (*ἑνὰς*) = *μονόκοκκον. βλ. καὶ Ῥείμ. λ. μώλυζα*].

Молю, *ἱκετεύω, δέομαι, λιπαρῶ*), *μολῶ, μόλω* (= *ἔρχομαι, ἥκω, ἵκω· ὡς καὶ ἐκ τοῦ ἵκω, ἵκομαι, ἵκεται, τὸ ἱκέτης, ἱκετεύω*). *ἢ μέλω* (*μέμολα, μόλω,* Молю) = *μείλω, μειλίσσω,* Милую, (*βλ.* Милый)· ,, *Μειλιχίη, ἱκετίη* ,, *διαμέλεοι, ἱκέται* (*Ἡσύχ.*). *τὸ δὲ μέλπω* (*μέλϝω, μέλω, μέλος*) *μολπή. βλ.* Молвлю.

*Монастырь, *μοναστήριον. Σημείωσ.* ы = *η. διὰ τοῦτο σεσημείωται ἡ λέξις.*

Монѝсто, (*περιδέραιον*) *μανίαξ*, *μανιάκης*, *μανιάκιον*, *μαννάκιον*, *ἐκ τοῦ μάννος*, *μάνος*, *μόννος*· *λτ.* monile, *ὅθεν ἴσ. καὶ μοννίσκος* (*σκ=στ*, *μοννίςος*), *Σ. μανιάκι.* [*παρὰ τὸ μὴν*, *μὰν*, *μανὸς*, *ὡς καὶ τὸ μηνίσκος*, *διὰ τὸ μηνοειδὲς τοῦ σχήματος* (*βλ. 'Ρείμ. λ. μανιάκης*)· *ἴσως δὲ πιθανώτερ. τὸ* Монѝсшо = *μανίσκος*· (*α = ο*), *μηνίσκος*]·

*Мóпсъ, *τὸ Γρμ.* Mops (*εἶδος κυνὸς.* canis fricator) *ἐκ τοῦ μύωψ* (Wachter. *βλ. καὶ* Adelung.)

Моргáю, Мргáю (*καμμύω*) *μύζω*, *μύξω*, *μύσκω* (*μύρκω*, *μυρκάω*, Моргáю· *ὡς μύρκος = μύσκος. βλ.* Мóкрый). *ἢ μόργω* (*ὀμόργω*, *ὡς ἐκ τῆς θλίψεως τῶν βλεφάρων τοῦ καμμύοντος*)·· *ὁ 'Ησύχ. ἔχει" μοργᾶται*, *παρῶπται. βλ.* Мóрщу.

Мóрда (*ῥύγχος*) *ἴσ. συγγεν. Γρμ.* Mund (*ςόμα*) = *μύνδος*, *μυδὸς* (*καὶ μυτὸς*, *μυττὸς. λτ.* mutus), *μῦθος*, *μύθα* (*φωνὴ*), *μύνθα*, *καὶ ν = ρ*, *οἷον μύρθα*, *μύρδα*, Мóрда· *ὡς καὶ τὸ Σ. μοῦτρον*, *οἷον παρὰ τὸ μύρτος*, *ἀντὶ μύνδος*, *μυνδὸς*· *ἢ παρὰ τὸ μυτερὸς*, *μύτη*, *μύττη*, *μύτις* (=*ῥίς.*). *τὰ πάντα ἐκ τοῦ μύζω* (*βλ.* Мурчỳ), *μέλ. μύσω*, *μυσιῶ*, *ὅθεν καὶ τὸ 'Ιτ.* muso, *Γλ.* museau (*ῥύγχος*), *Σ. μοῦτζουνον* = *πρόσωπον. ὡς καὶ τὸ ῥύγχος = πρόσωπον* (*Κυρίλλ. Λεξ. βλ. καὶ 'Ρείμ. λ. μύζω*). *βλ· καὶ* Языкъ.

Мópe (*θάλασσα*) *λτ.* mare, *Γρμ.* Meer, *Γλ.* mer, *'Εϛονιϛὶ* merri, *Βενδ.* murie, *συγγεν.* *μύρω* = *ῥέω* (*ὅθεν καὶ λτ.* mœreo, *μυρέω* = *μύρομαι*, *συνήθ. μυρολογω*,=*θρηνῶ.* œ=u· *ὡς*, *οι*=*υ*), *καὶ ἰδίως τὸ μύρω*=*ῥέω μετ' ἤχου*, *διπλασιασμ· μορμύρω* (*ὅθεν λτ.* murmuro, *Γρμ.* murmeln, *Σ. μουρμουρίζω*), *ἐπὶ φλοίσβȣ ὑδάτων. 'Ωσαύτως, οἶμαι, καὶ ἡ θάλασσα* Мópe, mare, murie (*οἷον, μάρα, μύρα, μόρα*), *ὅθεν καὶ Γλ.* marais (*λίμνη*), *ὡς μύρουσα, μορμύρȣσα* (*βλ.* Ezero)· *ἐν γὰρ τοῖς θεματικοῖς μάρω, μέρω, μόρω, μύρω κινήσεως ἰδέα τις ἐνιζάνει, ἤτοι τὴν ὄψιν, ἢ τὴν ἀκοὴν ἐφελκομένης.* (*βλ. 'Ρείμ. λ. μορμὼ*). *'Εκ τȣ̃* Мópe, мopéй *φαίνεται καὶ ὁ Μορέας ὑπὸ τῶν εἰσβαλόντων Σλαβόνων ἀμέλει τοι παρωνομασμένος* (*οἷον θαλασσίτης, ὡς ἁλιϛεφὴς καὶ μυρόμενος θαλάσσῃ*). *'Αλλά τινες τῶν ἡμετέρων παράγȣσι τὴν λέξιν ἐκ τῶν ἐν τῇ χώρα μοριῶν, καὶ Μορίαν τινὰ τὸν Μορέαν ἐθέλȣσιν εἶναι! ἢ, φασὶ, καὶ τὸ πάλαι 'Απία ἐκαλεῖτο διὰ τὰς ἐν αὐτῇ ἀπίȣς*· [*καὶ τοι γε καὶ τȣ̃το τῶν μάλιϛα ἀμφιβολογȣμένων ἐϛί. τὸ γὰρ 'Ομηρικ. 'Απίη γαίη ȣ̓ μόνον παρὰ τὸ ἄπιος ἠτυμολόγηται, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς ἀπὸ προθέσ· ὡς ἐπίθετον* (*ἄπιος, ἀπία* = *ἀπȣ̃σα καὶ ἀπέχȣσα μακρὰν, τηλεδαπή*)· *καὶ παρὰ τὸ πίω, πίνω, ὡς τὸ ,, πολυδίψιον ῎Αργος· καὶ ἀπὸ ῎Απιος δὲ τȣ̃ Φο-*

ρωνέως· καθὰ καὶ τὸ Ἀπίας πέδον ἐν Μυσίᾳ ἀπὸ Ἥρωος, ὃ δὴ καὶ πιθανώτατον δοκεῖ]. Ὅπως δ᾽ ἐν ποτ᾽ ἂν ἔχῃ τὸ ἔτυμον, οὐκέτι δήπȣ Μορέας κεκλήσεται τȣ̃ λοιπȣ̃, ἀλλὰ Πελοπόννησος, ἑλληνιςὶ, ἢ καὶ τὸ πάλαι καὶ νῦν κλεινὴ Πελοπόννησος. Ἀπὸ γὰρ τȣ̃ κρατοῦντος αἵτε χῶραι καὶ τὰ ἔθνη παρονομάζεσθαι φιλοῦσιν, εἰκότως· „ ᾧ γὰρ πλȣ̃τος μέγα δόρυ καὶ ξίφος, οὗτος δεσπότας μνοίας κέκληται.

Морóшка (ὑποκορις· ὡς ἐκ τȣ̃ Морóшъ) μόρον, μῶρον, συνήθ. μȣ̃ρον (rubrus chamæmorus), καὶ μορία τὸ δένδρον (ὑποκορις. μορίσκη, συνήθ. μορίτζα). συγγεν. Мрáкъ.

Морóзъ, βλ. Мрáзъ.

Мóрщу (ῥυσσόω, ῥυτιδόω, συνήθ. σȣφρόνω) μόργω (γ = ζ = щ. μόρζω) ὀμόργω, ὀμόργνυμι (μέργω, μέλγω), βλ. Моргáю.

Мóръ, Морю̀, βλ. Мру̀.

Москвà, βλ. Мóю.

Мóстъ (γέφυρα) φαίνεται μὲν συγγεν. μεςὸς, μεςὸν (ε = ο, μοςὸν) = τόπος οὗ τὸ μεταξὺ πλῆρες. τὸ δὲ μεςὸς παρὰ τὸ μέζω, μέδω, μέτος, μέσος, κτλ. (μέση δὲ ἡ γέφυρα, ζευγνῦσα τὰς ὄχθας, καὶ πληροῦσα τὸ μεταξὺ χαῖνον). ἔςι δ᾽ ἐν πιθανώτατα = βαςὸς (α = ο, βοςὸς, β = μ, μοςὸς) ἐκ τȣ̃ βάζω, βαςὸς (ὅθεν τὸ βαςάω, βαςάζω). τὸ δὲ βάζω = βάδω (vado, βαδίζω) Веду̀, βιβάζω· καὶ δωρικ.

(*βύζω*, *βαβύζω*), *ὅθεν* (*βάβυξ*) *βαβύκα*, *καὶ* *βαβύκτα*, *ἡ γέφυρα*, *παρὰ Λακεδαιμονίοις*. (*Ἡσύχ*. *καὶ Πλύταρχ*. *Λυκὔργ*. ς), *ὡς τόπος δὶ ὃ βαδίζουσι*, *βάσιμος*, *στερρὸς*, *βατὸς*, *βαστὸς*· *ὅθεν καὶ* Мощу̀ (*γεφυρόω*, *κατασκευάζω λιθόστρωτον*) = *βάζω*, *πάζω* (*πήγνυμι*. *ἐκ τοῦ πάω* = *βάω* = *μάω*. *βλ*. Мѣсто, *καὶ* Мчу̀). *Καὶ τὸ γέφυρα* = *Ϝεφύρα*, *ἐφυρὰ*, *φ* = *χ*. *ἐχυρά* (*Ῥείμερ*.).

Мотáю (*σείω*, *διαλύω*, *μηρύω*, *ἐκμηρύω*, *συνήθ*. *τυλιγαδιάζω*, *Γλ*. dévider) *συγγεν*. *μόω*, *μάω* (*ἕλκω*, *ξαίνω*), *μοτὸς* (*ξαντὸν*), *καὶ μότος*, motus, *μόθος* (*μοέω*, moveo), *καὶ μοττόω*· „ *μοττεῖ*, *τιτρώσκει* (*Ἡσύχ*.). *τοῦ μόω συγγενὲς καὶ τὸ μίω*, *μίτος*, Мóтъ (*μήρυμα*)· *ὅθεν μιτόω*, *καὶ συνήθ*. *παραμιτόω*, *-τόνω*, *καὶ παραμιτίζω* (*χυδ*. *παραματίζω*) = *διαπερῶ τοὺς μίτους τοῦ στήμονος διὰ τῶν μιταρίων*. (*ἑλληνικώτερ*. *καιρόω*, *ἐκ τοῦ καῖρος* = licium). „ *καιρῶσαι*, *μιτώσασθαι*. ” *κεκαιρωμένων*, *μεμιτωμένων* (*Ἡσύχ*.).

Мóтъ, *ὑποκορ*. Мотыга (*ἄσωτος*). Мотáю, (*ἀσωτεύομαι*, *διασκορπίζω τὴν οὐσίαν*). *τὸ ἀνωτέρω*, Мотáю, *μεταφορικῶς*. „ *μόττυς*, *ἔκλυτος* (*Ἡσύχ*.)

Мотчáю (*μέλλω*, *βραδύνω*) *ματάω* (*ματάζω*)? *ἢ συγγεν*. Мотáю?

Мотыка (*σκαφεῖον*, *σκαπεῖον*, *χυδαίως τσαπεῖον*· *ὅθεν καὶ παρὰ τοῖς χωρικοῖς τῆς Θεσ-*

ταλίας μοτίκα, *ἡ δίκελλα*, *καὶ πᾶσα δυσχεϱῆς χειϱωναξία*), *μάδιγος*, *δίκελλα*· (*Ἡσύχ.*). *ἴσως διάλεκτός τις εἶπε καὶ μαδίγα*, (*δ=τ* *καὶ γ=κ. ματίκα*). *ἢ συγγεν.* Мотаю, *μότος*, *αἰολικ. μόττυς* (*μοττύη*, *μοττύϝα*, *μοττύγα*)· *ὡς καὶ* ,, *μοττύας* (= *μοττύα*), (*ὄϱγανον*) *ᾧ* *ςϱέφυσι τῶν ϱυτήϱων τὺς ἄξονας* (*Ἡσύχ.*)

Мотыль, Мотыло (*Σλαβον.* = *κόπϱος*) *ἐκ τῦ* *μόνϑος*, *μόνϑυλος*, *χωϱὶς τῦ ν*, *μόϑυλος*)= *ὄνϑυλος* (*ὅϑεν τὸ ὀνϑυλεύω. τὸ ϑέμα ὄζω*, *ὄσϑω*, *ὄϑω*, *ὄνϑος*, *βόνϑος*, *μόνϑος*). *βλ.* Лайно. *ἢ συγγεν.* Мотаю (*μίω*) *μίτυλος*, *μύτιλος* (*μιςὸς*) *μυςίλλω*, *μιςύλλω* (*κόπτω. ὡς καὶ κόπϱος, ἐκ τῦ κόπτω*)?

Мóхъ, *Σλβ.* Мъх, *Σεϱβ.* Мах (*φῦκος*, *βϱύον*, *μνίον*) *ὑποκοϱ.* Мошóкъ, *Γϱμ.* Moos, *Γαλ.* mousse, *᾿Ισλ.* mossa (*καὶ ᾿Αϱαβ.* mosc), *μ΄. λτ.* mussa, mussus, mussum, *μ΄. ἑλληνισμ.* *μῦσχος*, *συνήϑ. μοῦσκλον· ἐκ τῦ ἀϱχαίυ μύσκος* (= *μύξος*), *λτ.* muscus, *ὡς καὶ μύσκης*, *μύσχης* = *εὐϱὼς* (*Ἡσύχ.*) *συνήϑ. μύχλα*, *καὶ* *λτ.* mucor, *μῦκοϱ*, *μῦκος*· *ἐκ τῦ μύω*, *μύμυκα* (*μύκω*), *μύζω* = *μύδω*, *μυδάω. ὅϑεν καὶ ὁ μύκης· τὰ πάντα ὑγϱότητος γεννήματα. Παϱάβαλ. τὸ ᾿Ισπαν.* moho = *μύσχης* (*εὐϱὼς*), *καὶ μῦσχον* (*βϱύον*)· *καὶ τὰ Γαλ.* mousse (*βϱύον*), mousseron (*εἶδος μύκητος*), moisissure (*εὐϱὼς*). *βλ.* Мóкрый, *καὶ* Пýхъ.

Мочу̀, *βλ.* Мóкрый.

Digitized by Google

Мóю, *ἀπρ̀μφ*. Мыши *ἐκ τȣ̃ Σλαβ*. Мыю (*νίπτω*, *πλύνω*) *μίω*, *μάω*, *μόω*, *μώω*, *μέω*. *Ἐκ τȣ̃ μίω*, *τὸ μίχω*, *ὀμίχω*, *ὀμίχλη*, *καὶ τὸ μιάω*, *μιαίνω*=*διαίνω*, *βάφω*. (*Ἰλ. Δ.* 145). *ἐκ δὲ τȣ̃ μάω*, *τὸ μάζω*, *μάσσω*, *καὶ σμάω*. *ἐκ δὲ τȣ̃ μέω*, *σμέω*, *τὸ σμήχω*, *ὡς καὶ σμίχω* (*μίχω*). *ἐκ δὲ τȣ̃ μόω*, *τέλος*, *τὸ μόλω*, *μολύω*, *-λύνω*, *μόρω*, *μορύσσω· κτλ.* (*βλ. Ῥείμ. λ. σμάω*). *ὅθεν* Мóйка, *μία τῶν τὴν καλὴν Πετρȣ́πολιν διαιρουσῶν μεγάλων διωρύγων τȣ̃ Νευᾶ* (*αὐτοφυὴς*, *ὡς λέγȣσιν*, *ἀνέκαθεν*), *οἷον μοϊχὴ* (*ὡς μιαχὴ*, *μίαχος*) (*μῶσα*), *σμῶσα*, *σμήχȣσα* (*πλύνȣσα·*). *Τοῦ* Мóю *συγγενὴς φαίνεται καὶ ἡ* Москвà, *ποταμὸς*, *ἐξ ȣ̃ καὶ ἡ παρακειμένη γεραρὰ τῶν Ῥώσσων παμμήτωρ*, *καὶ μεγαλοπρεπεςάτη πόλις* Москвà (= МоскϜà, Моска) *Μόσκα καὶ Μόσχα* (*οἷον μοσκὴ*, *μοσκεύουσα* = *ὑγρά*. *βλ.* Мóкрый, *καὶ* Мзгнỳ), *κατὰ τὸ μύσκος* (*μύρκος*, murcus, murcidus) *μύσκα· καὶ μίσγα*, *ἐκ τȣ̃ μίσγω*, *μίγω*, *μύζω*, *μύω* = *μάω*, *μίω· ὡς πρὸς τὴν πόλιν Μόσκαν παράβαλε τὴν Ὕδην* (*ὕω*), *πόλιν Λυκίας*, *καὶ Ὑδρȣ̃ντα*, *πόλιν Ἰταλικὴν*, *καὶ τὴν ἐν Μακεδονίᾳ Νάȣσαν*, *κτλ. βλ.* Окà. *Πρὸς δὲ τὸ* Мóю *πρβλ. καὶ τὸ ἀρχαῖον τῶν Αἰγυπτίων μῶῦ* = *ὕδωρ*. *Ἑβρ.* majjm, *καὶ κατὰ Σίνας* min = *ποταμὸς*. *τὸ δὲ Σκρ.* amma = *ὑγρὸς*. *κτλ. βλ.* Мóкрый.

Мра́вій, *Σλαβ. Σερβ.* Мра́в, *Κροατ. καὶ Καρν.* Мра́вля, *Πολ.* mrowka, *Βοεμ.* mrawenes, *καὶ* *'Ρωσσ.* Мураве́й, *μύρβος*, (*μούρβας*) *μύρβαξ Δωρικ.* = *βύρμαξ*, *καὶ βόρμαξ* (*β*=*μ*, *μύρμαξ*, - *μηξ.*), *καὶ* (*β* = *φ*), *φόρμαξ*, *λτ.* formica, *Γλ.* fourmi, *κτλ. καὶ ὅρμιξ*, (*'Ησύχ.*) =*φόρμιξ*, *βόρμιξ· ὅθεν καὶ τὸ λτ.* vermis, *Γλ.* ver (*σκώληξ*), *Γρμ.* Wurm, *Σβεκ.* orm, *κτλ.* (*βλ.* Че́рвь). *Πρβλ. Δαν.* myre (=*μύρμηξ*, *οἷον μύρος*, *ἐκ τοῦ μορὸς*, *μυρὸς*, *μύρϝος*, *μόρϝος*, *μορβὸς* = *μαυρὸς*, *ἀμαυρός. βλ.* Мра́къ, *καὶ 'Ρεὶμ. μορμῶ*), *'Αγγ.* mir, *Σβ.* mura, *'Ισλ.* maura, *Κτσξ.* miere, *Περσ.* mur.

Мра́зъ, *'Ρωσσ.* Моро́зъ (*παγετὸς*, *κρύος*, *πάγος*, *κρύςαλλος.*) *συγγεν. μάρω*, *μαράσσω*= *μαρμαίρω*, *ςίλβω*, *διὰ τοῦ κρυςάλλου καὶ τῆς αἰθρίας τὸ λαμπρὸν· ὡς καὶ γέλα* (*ἕλα*, *ἕλη*) *Ϝέλα*, *λτ.* gelu, gelidus· (*τὸ δὲ* glacies=*γλαυσσὸς*, *λαμπρὸς· ὅθεν καὶ τὸ Γερ.* Glas, *κτλ.*). *'Εκ δὴ τοῦ μαράσσω*, *μάραξ*, *μάραγος* (*ξ*=*ζ*, *μάραζ*, Мра́зъ), *ὡς καὶ μάραγ*(*δ*)*ος*, *καὶ σμάραγδος* (*ἡ λίθος*, *διὰ τὸ λαμπρὸν*, *ἢ καὶ ζμάραγδος· πρβλ. καὶ τὸ Περσ.* zemerud, zemrud· *τὸ δὲ δ ἐν τῷ σμάραγδος κατ' ἐπένθεσιν· ὡς καὶ λύγδος*, *ἐκ τοῦ λύγος*, *λύγη*, *λύκη*, lux)· *καὶ ἡ μάρμαρος δὲ ἐκ τοῦ μάρω* (*μαρμάρω*, *μαίρω*, *μαρμαίρω*), Ма́рморъ, *μεταθ.* Мра́моръ, marmor (*διὰ τὸ*

λεῖον καὶ λευκόν)· καὶ ἡ μάργαρος (μάρω, μάρϜω)· καὶ ἡ μαῖρα (μάρω, μαίρω) = ἄστρον λαμπρὸν, τὸ τοῦ κυνὸς (Ἡσύχ.). κτλ. [τὸ Γρμ. kalt, Kälte, ψύχος,-χρὸς, συμπίπτει οὐ μόνον μετὰ τοῦ λτ. gelidus, ἀλλὰ καὶ μετὰ τοῦ calidus (κήλεως, θερμὸς), καὶ τοῦ Ἑβρ. kel, Κτσξ. köle (πόνος, ἄλγος), ἀλγεινὰ γάρ τό, τε θερμὸν καὶ τὸ ψυχρὸν (βλ. Adelung. λ. kalt.), ὡς καὶ τὸ ἀποκαίω λέγεται καὶ ἐπὶ σφοδροῦ ψύχους· καὶ τὸ φρύγω, λτ. frigo, καὶ φρίγω, φρίζω, φρίσσω, λτ. frigeo, συμπίπτουσιν, ὡς ἐξ ἄλλης ἰδιότητος (βλ. Ῥείμ. λ. φρύγω)· κατὰ δὴ ταῦτα καὶ πρὸς τὸ Мра́зъ, Моро́зъ, ἄλλος ἄν τις παραβάλοι τὸ μόρος (πόνος, κακοπάθεια· βλ. Мрỳ), ἡμῖν γε μέντοι τὸ πρῶτον ἀρέσκει. βλ. Міръ.

Мра́къ (ἀχλὺς, σκότος), Ме́ркну, Σλαβ. Мркнỳ (σκοτίζω), Мра́ченъ (σκοτεινὸς ἀμαυρὸς) συγγεν· μάρω (μαύρω), μαυρὸς (λατ. maurus, μῶρος, Ἰλ. more, κτλ.), καὶ μόρω, μορὸς (ὅθεν μόρον), μορϜὸς (ὅθεν ἀμορβὸς), μορφὸς, μορφνὸς, καὶ (φ = χ.) μόριχος (ὅθεν τὰ κύρια Μόριχος, Μούριχος. βλ. Ῥείμ. λ. Μορφνὸς). Τὸ δὲ μορβὸς (καὶ χωρὶς τοῦ μ, ὀρφὸς, Ϝορφὸς, λτ. furvus) ἡ συνήθ. προφέρει μοργὸς (Ϝ = γ, καὶ β), καὶ μουργὸς (ὀρφνὸς ἐπὶ ζώων, ὅθεν καὶ μοῦργος, μοῦργκος, ὁ μέλας κύων), καὶ μουργόνει, παρὰ Πελοπον· συμ-μουρτζόνει, = σκοτάζει, συσκοτάζει (ὡς τὸ μουχρόνει,

ἐπὶ ἀρχομένης νυκτός, ὄρφνης· εἰμήτις ἐθελήσει κατὰ μετάθεσιν τὸ μυργόνει παρὰ τὸ μυχρόνει, μυρχόνει, ἢ τῦτο ἐξ ἐκείνυ παράγειν· ᾧ περ ὑ πείσομαι. βλ. Мо́крый)· *Ἐκ τῦ μόριχος καὶ τὸ συνήθ. μόρικος, μόρκος (ἐπὶ χρώματος= ἰοειδὴς, καὶ Τυρκ,* mor)· *τοῦτο γῦν τὸ ἐπίθετον μόριφος, μόριχος, Σ. μόρκος (μοργὸς, μορβὸς) εἴη ἄν ὡς ὐσιαςικὸν*=Мра́къ (*μόρκος, ἐκ τῦ μόρω. ἢ ἐκ τῦ μάρω, μάϜρος, μαῦρος, μάρϜος, μάργ-ος, μάρκ-ος,* мра́къ)· *καὶ* Ме́ркну (*μορκόνω, μυργόνω*)=*μορϜόω, μορόω, μορύω, μορύσσω, μόρω, μάρω, μαράω,* Мара́ю, *μαράζω (μορίζω)* Мрачу̀. *Πρβλ. καὶ μύρτος (ἐπὶ χρώματος φαιῦ,* myrteus, murteus = fuscus), *αἰολικ. υ = ο, ἀντὶ μόρτος (ἐκ τῦ μόρω), ὅθεν τὸ Μῦρτος (Βυζαντ.), καὶ ἐν συνηθ. μῦρτζος (ἐπὶ κυνὸς μορφνῦ, μελαίνυ)· πρὸς τὸ μῦρτος (μῦρτζος) ἀναλογεῖ καὶ τὸ* Мра́ченъ, *ἢ πρὸς τὸ μορφνὸς (μορχνὸς, μορκνὸς). βλ.* Мара́ю.

*Мску́съ, *μόσχος, λτ.* moschus (*τὸ ἄρωμα*), *Γλ.* musc, *κτλ. καὶ Ἀραβ.* misk. (*τὸ μόσχος ἐπὶ τῦ ἀρώματος φαίνεται ξενικὸν, ἐσημειώθη δὲ τὸ* Мску́съ *πρὸς ἀπόδειξιν τῆς τῶν φωνηέντων ἐκπτώσεως ἐν πολλαῖς λέξεσι τῶν Σλαβονικῶν διαλέκτων.*)

Мсто̀, *καὶ* Ме́стъ, *Γρμ.* Most, *τὸ λτ.* mustum, *Σ. μῦςος (γλεῦκος), ἴσως = μυςὸς,-ςὸν (μύζω, μυζάω, Σ. βυζάνω), ὡς τὸ λτ.* suc-

cus (*ὀπὸς*) *ἐκ τȣ̃* sugo, *βλ.* Со́къ, Мо́згъ, Мычу.

Мре́жа (*δίκτυον*) *καὶ Σ.* (*ἐκ Θεσσαλίᾳ*) *μέρζα* = *λέγνη* (*πλέγμα λεπτὸν περὶ τὰς ὤας τῶν ἱματίων καὶ τῶν σινδόνων προσραπτόμενον.*) *ἐςὶν ἄρα συγγενὲς πρὸς τὸ μέρις, μῆρις, μήρινθος, μέρμις, μέρμιθος, καὶ* (*μήρινς*) *μήριγξ, μήριγμα ἐκ τȣ̃ μηρίσσω, μηρύζω, μηρύω, μηρίω, μέρω* (= *ἔρω, ἐρύω*)· (*οὕτω καὶ μέριζα, μέρζα,* Мре́жа *ἐκ τȣ̃ μηρίζω μηρίω*)?

Мру̀ (*θνήσκω*) *μόρω, καὶ μόρτω· ,, ἔμορτεν, ἀπέθανεν* (*'Ησύχ.*), *Σερβ.* Мрем (*μόρημι*) *Λιθ. καὶ Λεττ.* mirstu, *λτ.* (morio) morior, *Γλ.* meurs, *κτλ.* Ме́ртвый (*νεκρὸς.* Ме́ртв— *μερτϝ-ὸς*) = *μορτὸς* (*μροτός, μ* = *β, βροτὸς*) *λτ.* mortuus, *κτλ. καὶ μόρτης* (*θάνατος*) = Сме́рть, *καὶ μοῦρτος, λτ.* murdrum (*φόνος*), *Βυζαντ. καὶ Γρμ.* Mord, morden, Mörder, *κτλ. Παῤῥλ. Σνσκρ.* murd, mrit, mrita, *Περσ.* murd, mürden, *κτλ.* Мо́ръ (*πανώλης, λοιμὸς*) *μόρος, λτ.* mors. *ὡς καὶ* morbus = *μόρϝος.* Морю̀ (*θανατῶ, καταπονῶ, ἐκπονῶ, κατασκευάζω*) *μόρω, μορέω ,, μορεῖν πονεῖν, κακοπαθεῖν. ,, μεμορημένος, πεπονημένος·* " *μόρος, φθόρος, πόνος* (*'Ησύχ.*). Моровый (*λοιμώδης, θανάσιμος*) *μορόϝεις μορόεις*, mortalis, *κτλ.*

Му́дрый, Му́дръ (*σοφὸς, φρόνιμος*) *συγγεν.*

ματὴρ, μήςωρ, ἐκ τῦ μάω, μάθω, αἰολικ μήδω, μῆδος, μῆτις, κτλ. ὅθεν μητιέτης, μητιόεις· (*καὶ οἷον μηδρός;* Мýдръ, *ἐκ τῦ μῆδος, ὡς ἐκ τῦ κῦδος, κυδρὸς — τὸ δὲ η =* у, *ὡς, κηδεία,* Кутія, *καὶ σμῆρις, σμύρις· καὶ συνήθ. σȣσάμι, σȣπία = σήσαμον, σηπία. κτλ. βλ. καὶ* Мýдо). Мудрýю, Мудрю̀ (*σοφίζομαι*) *μήδομαι, μέδομαι, μήδω, μητίω, κτλ.* (*μηδρόω*)?

Мýдо (*ὄρχις*) *μῆδος,* (*μῆδο-ς· η =* у, Мýдо. *βλ.* Мýдрый), *μέδος, μέζος·* (*ἐκ τῦ μέσον.*) *βλ.* Междỳ.

Мýжъ (*ἀνήρ*) *συγγεν. λτ.* mas, maris, *ὅθεν* Mars, Martis = *ἄρς, Ἄρης, ἄῤῥην, ἀρὴν ὅθεν ἀνὴρ. καὶ μετὰ τοῦ προσθέτȣ μ, μάρης = ἀνὴρ* (*παρὰ τοῖς Ἰταλιώταις. βλ. Αἰλιαν. Ποικ. Ἱςορ. Θ,* 16)· *καὶ* Mars, *Μάρης* (*ὁ Ἄρης*), *ὅθεν Μάμερτος* (*Λυκόφρ. ὡς ἐκ τῦ Μάμερς,* Mamers, tis = Mars, Mavors). *τὸ δὲ λτ.* mas, *ἐκ τοῦ* as = *ἂς, ἂς = εἷς, ὅς, ἳς, Fίς, λακων. Fίρ = λτ.* vir (*ἀνὴρ, ὅθεν καὶ τὸ* virtus = *ἀρετὴ παρὰ τὸ ἄρης, ἄρην, ἀνήρ. βλ. Ῥειμερ.*)· *τὸ δὲ ἳς = ἴος, ἴα, μετὰ τῦ μ, μία, καὶ οἶος* (*οἰνὸς,* unus) *οἶς, ὅθεν ἂν εἴη μετὰ τῦ μ, μοῖς, οι =* у, *καὶ σ =* ж, Мýжъ (*ὡς τὸ* mas = *ἄς, εἶς, οἶς, οἶος*). *Τὸ δὲ Γρμ.* Mann (*ἀνήρ*), *Φιλλανδ.* mies, *Ἐσθλανδ.* mes, *ὁ* Adelung *παραβάλλει πρὸς τὴν ἀντώνυμ.* mein, *Περσ.* men, *ἀρχ. λτ.* mis = *μὶς, μός* (*ἀρχαῖαι ὀνομας.* = *ἐγώ· ἀφ᾽*

ὧν αἱ γενικαὶ μοῦ, μέο, μεῦς, μείως, καὶ ἐμοῦ, ὡς ἐκ τοῦ ἐμός, ἐμίς, ἀφ' οὗ καὶ τὸ ἡμεῖς). ἀλλ' ὁ σοφὸς Ῥείμερος οἴεται τὸ Mann συγκεκομμένον ἐκ τοῦ Magen, ἀμέλει τοι παρὰ τὸ magen, mögen, vermögen (ἰσχύειν)· κατὰ δὴ τοῦτο εἴη ἂν καὶ τὸ Мýжъ συγγενὲς τοῦ Могý, Мóжно, Мóчь=(μέγας), μέζ-ων, μείζων (μόζων. βλ. Могý). Πρὸς τὸ μάρης, λτ. mas, maris, παράβαλ. τὸ Μαρικᾶς (ἐπιγραφὴ Κωμῳδίας τοῦ Εὐπόλιδος = ἀνδρίσκος, ἀνδράριον, = γύννις· Ἡσύχ.), ἡ δὲ λέξις αὕτη φαίνεται Περσική· ὅτι καὶ τὸ Περσ. mert = mas (maris, ἀνήρ.), ὡς καὶ τὸ ar=ἄρ-ην· ἀλλὰ καὶ τὸ Ἀρμεν. mart, καὶ anr=ἀνήρ. πρόσθες καὶ τὸ Ἀραβ. marati, καὶ τὸ Τουρκ. er, erkek (ἄρσην, ἀνήρ). Ἐκ τοῦ Мýжъ, Мужáюся = ἀνδρίζομαι· καὶ Мýжество, ἀνδρία, κτλ.

Мукà (ἄλευρον) ἐκ τοῦ Мýчу (μύκω) μύχω, σμύχω = σμώχω = τρίβω, ἀλήθω (ὡς ἐκ τοῦ μύλω, μάλω, μάλευρον, Γρμ. Mehl, Ἀλβαν. miel. βλ. Мелю)· τοῦ δὲ μύκω συγγενῆ τὸ ἀρχ. μίκω (λεπτύνω) ὅθεν μικός, μικκός, λτ. mica (ψίξ), καὶ (μικερός) μικρός· καὶ τὸ (μώκω) σμώχω, ὅθεν σμώγη = ῥανίς (Ἡσύχ.). ἐκ τοῦ αὐτοῦ Мýчу, σμύχω (κατατρύχω, κατατρίβω, βασανίζω), καὶ τὸ Мýка (βάσανος ἄλγος) οἷον μυγά, μυγή, σμυγή (ὡς σμώγη)· Мýченикъ (ὁ μάρτυς), ὡς

βασανισθεὶς καὶ σμυχθεὶς, σμωχθεὶς· Мучи́тель (*ὁ βασανίζων*) *ὡς μυςίλλων, κτλ.* [*τὰ θέματα, μύω, μίω, μέω· ὅθεν καὶ τὰ μύλω, μύλλω, μόλω,* molo, *κτλ. ἐκ τῦ μίω, (μιςὸς, μιςὺς) καὶ τὸ μιςύλλω, καὶ μυςίλλω· καὶ μύτιλος, μίτυλος λτ.* mutilus, mutilatus, mutilo, *Γλ.* mutiler = *πηρόω, κολοβόω. βλ. 'Ρείμ. λ. μίω*]. *βλ. καὶ* Мычу̀.

Му́лъ, *λτ.* mulus, *συνήθ. μουλάριον* (*ἡμίονος.*) *παραβάλλυσι τὸ μύλων* (*Βόσσ.*), *ὡς μύλλων (ἀλήθων); ἢ ὡς τὸ μύλος (μύλος ὀνικὸς = ὄνος ἀλέτης, ὁ ὑποκείμενος λίθος τῆς μύλης)?*

Мура́ва (*γάνομα*) *Γαλ.* vernis, *Σ. βερνίκι· ἐκ τοῦ* Муравѣ̀ (*χλόη*). *φαίνεται συγγ. τῦ* Муравѣ́й (*βλ.* Мра́вій), *ὡς καὶ τὸ μύρβος, μύρμος, μορβὸς, μορφνὸς, μορφή. βλ.* Че́рвь.

Мурлы́чу, Мурны́чу (*ἐπὶ φωνῆς αἰλύρων· ὡς ἐκ τῦ* Мурычу, *Σ. μαυρίζω· καὶ 2, ψιθυρίζω, συνήθ. μυρμυρίζω, ἐκ τῦ μορμυρίζω, μορμύρω,* murmuro, *μύρω. ὀνοματοποιΐαι*). *βλ.* Мо́ре.

Мурчу̀ (*ὠρύομαι, ἐπὶ ἄρκτων*) *μύρκω* [*ἀντὶ μύσκω (μύξω, μύζω), ὡς μύσκος = μύρκος, σ = ρ, δωρικ. ὅθεν καὶ μιργόω = μισγόω, καὶ μιργάβωρ = μισγαύως, τὸ λυκόφως, ἐκ τῦ μίργω = μίσγω, καὶ ἄβωρ=ἀβὼς, αὐὼς, ἀὼς*]. *Τὸ θέμα μύω, μύγω, μύκω, —κάω, μυκῶμαι, καὶ μυκίζω, δωρ. μυκίζω ('Ησύχ.), μυκίω, Γρ.* muhen, muchsen, *λτ.* mugio, *καὶ*

mugitus, *μύγδος*, *μυγμὸς*, *κτλ*. *καὶ τὸ συνήθ*. *μȣγκρίζω*, *ἐκ τοῦ μȣκίζω*, *μȣγκίζω*. *προσθ*. *γ* (*ὡς λόχη*, *λόγχη*), *μȣγκρίζω· ὡς φλάγω*, flagro. *συγγεν*. Мычу̀.

*Мусія, *μουσεῖον*, *τὸ λτ*. musivum, opus museum (*τὸ διὰ ψηφίδων ζωγράφημα*), *καὶ* Музи́нка (*μȣσικὸν*), *Γλ*. mosaique, *Γρμ*. Mosaik, Mussiv-arbeit. (*ἐκ τȣ̃ μȣ̃σα· γράφεται καὶ μȣσαῖον*, *μουσίον*, *μωσίον· καὶ διὰ μȣσείων*, *ἢ μȣσίων* = *διὰ ψηφίδων*. *ὅθεν καὶ μȣσειόω*, *ζωγραφίζω διὰ ψηφίδων· καὶ μȣσείωμα*, *καὶ μȣσείωσις*, *καὶ μȣσωτὴς*, *μȣσιάτωρ* = *ψηφοθέτης*, musivarius, musivi artifex. *Βυζαντ*.)

Му́слю (*σιάλῳ μολύνω*, *σιαλίζω*.) *ἐκ τȣ̃* (*μύζω*, *μύσω*, *μύσος*) *μυσάω*, *μυσαρόω*, (*ρ* = *λ*. *μυσαλόω*, *ὅθεν συνήθ*. *μουσαλόνω*, *μȣζαλόνω*, = *μολύνω*, *μελαίνω*), *καὶ μȣζαλία* = *μυσαρία* (*μελανία*).

Му́тъ (*θολωτικὸς*). Му́тный, Му́тенъ (*θολὸς*) *μοῦτις*, *μύτις* (*ὁ θόλος*, *τῆς σηπίας τὸ θολὸν*) = *μυτὸς* = *μυσὸς* (*τ* = *σ*) *μυσαρός*. *Ἐκ τȣ̃ μυτὸς*, *μυδὸς*, *μυνδὸς*, *καὶ τὸ τῆς συνηθ*. *μουνδὸς* = *ἀμαυρὸς*, *θολερός*. *Τὸ θέμα*, *μύζω*, *μύσσω*, *μύττω*. (*ἐνεργ*. = *μυσὸν ποιῶ*)· *ὅθεν*, Мучу̀ (*θολόω*), *Σερβ*. Мутим. *Πῤβλ*. *λτ*. moto, motare· *ἢ τȣ̃το μᾶλλον συγγενὲς* Мяту̀.

Му́ха, *Σερβ.* Мува, *μϐϜα*, *μϐhα*, *μϐα*, *μϐϊα* =*μυῖα*, *συνήϑ.* *μυῖγα.* *Βοεμ.* mauch, *λτ.* musca, *'Ιτ.* mosca, *Γλ.* mouche, *Γρμ.* Mücke, *'Ισλ.* mig, *'Αγγλ.* mitge, *Σβ.* mugga, *Λεττ.* mussa, *Λιϑ.* mussia, *καὶ Περσ.* meges.

Му́чу, *βλ.* Мука̀ —. Мучу̀, *βλ.* Му́шъ.

Мчу̀ (*συναρπάζω*, *ταχέως ἀπάγω*), *καὶ* Мчу́ся, Мчу́сь (*ἀποτρέχω*, *ϑέω*, *φεύγω*) *βάζω*, *βιβάζω*, *ἐνεργ.* *καὶ β* = *μ*, *μάζω* (*ὡς*, *βίω*, *μίω*, *βόνϑος*, *μόνϑος*). *'Εκ τϐ βάζω*, *βαςὸς*, *καὶ τὸ βαςάω*, *βαςάζω.* *ὅϑεν τὸ* Мчу̀ *εἴη ἂν καὶ* = *βαςῶ* (*μαςῶ*, Мачу̀, *συγκοπ.* Мчу̀). *βλ.* Мо́стъ, *καὶ* Мѣсто.

Мщу̀, Мща́ю (*ἐκδικοῦμαι*) *μάζω*, *μάσσω* (*μάςις*, *μάςιξ*), *μαςίζω.* [*τὸ δὲ μάσσω ἔςι καὶ* = *ματέω*, (*μάω*) *μαςεύω* = *ἐτάζω*, *ζητῶ·* *ὡς καὶ τὸ*, *ἐτάζω* = *τιμωρῶ*]. Ме́сть (*τιμωρία*, *δίκη*) *μάςις*, *μάςιξ* (*α* = *ε*). Мсти́тель (*τιμωρὸς*, *ἐκδικητὴς*) *μαςίκτωρ*, *μαςιςὴς.* *Τοῦ* Мщу̀ *συγγεν.* *δοκεῖ τὸ* Мету̀ *ἀπὸρμφ.* Местѝ (*σαρόω*) = *μάττω*, *μάσδω* (*α* = *ε*), *ἀπομάττω*, *ἐκμάττω· καὶ* Метла̀ (*σάρωϑρον*, *ὡς τὸ*, *μάσϑλα* (*μάϑλα*) *μάσϑλη* (*ἱμάσϑλη*). *'Εις τὸ* Мщу̀, Ме́сть *ἀνακτέον ἂν εἴη καὶ τὸ* Ме́чъ (*ξίφος*) *ὡς μάςιξ καὶ τϐτο* (*οὐ μὴν γε κατὰ τὸ μάςης*, *ἐν τῷ σειρομάςης*, *παρὰ τὸ μαςέω*, *μαςεύω.* *βλ.* Мы́то). *ἀλλὰ τὸ* Ме́чъ *μᾶλλον δοκεῖ* = *τῷ Γρμ.* Messer *καὶ τοῖς ἄλλοις*, *ἃ παρεβάλομεν.* *βλ.* Ме́чъ.

Мы (ἡμεῖς) μεῖς, ἐκ τȣ̃ ἀρχ. μὶς (ἐγὼ), ὅθεν ἡ γενικ. μέος, μέως, μοῦς, κτλ. ὡς πάλιν ἐκ τȣ̃ ἀρχ. ἐμὶς, τὸ ἡμεῖς.

Мы́ло (σμῆμα, σαπώνιον). Мы́лю (σμήχω, σαπωνίζω.) μήλω, ὅθεν σμήλω (σμάλω, ἀόρις. σμῆλαι = ῥύψαι. 'Ησύχ.), καὶ " μηλάσασθαι (ἀντὶ τȣ̃ ἡμαρτημένȣ μυλάσασθαι)=τὸ σῶμα καὶ τὴν κεφαλὴν σμήξασθαι. Κύπριοι. ('Ησύχ.), οἷον μῆλον = μήλη = σμήλη (σμῆλον, σμῆμα, σμῆγμα). τὸ θέμα μάω, σμάω· συγγεν. Мы́ю, Мóю. ὡς, νίτρον ἐκ τȣ̃ νίζω, νίπτω. βλ. καὶ Мѣ́ль.

Мы́съ (ἀκρωτήριον) μύσις = μύτις, συνήθ. μύτη = ῥὶς, καὶ πᾶσα προβεβλημένη ἐξοχὴ, ἐκ μεταφορᾶς τῆς ῥινὸς. βλ. Нóсъ.

Мы́то (τελώνιον.) μῆτος. [ἐκ τȣ̃ μάω, ματὸς, μάτος (ζήτησις) ματέω=ζητῶ, ἐρευνῶ· καὶ τὸ τελώνιον τόπος, ἐν ᾧ ματεύȣσιν οἱ τελῶναι ὡς μαςευτῆρες, ἐκλέγοντες καὶ μεταλλῶντες τὰς εἰσαγομένας ἐμπολὰς, καὶ τὰ λαθρεμπορεύματα ἐσμασσόμενοι (δι' ὃ καὶ οἱ παρ' αὐτοῖς σειρομάςαι, Σ. σȣ̃βλαι, παρὰ τὸ σειρὰς μαςεύειν). τὸ δὲ μῆτος=μῆδος, ἐκ τȣ̃ μήδω, μήθω, μάθω]. Мыта́рь (τελώνης) μητὰρ= ματὴρ, καὶ μαςὴρ, μαςευτὴρ. („ μαςῆρες δὲ καὶ οἱ τὰ φυγαδευτικὰ χρήματα εἰσπράττοντες· Φωτ. λεξ. ὡς καὶ οὗτοι μαςεύοντες.)

Мы́чу, Мы́каю (ξαίνω, οἷον λίνον, κτλ. συνήθ. λαναρίζω) μύζω, μύσσω = ἀμύσσω (τὸ

α, εὐφωνικὸν), ὅθεν ἀμὺξ, ἄμυγμα (ξέσμα) ἄμυξις, ἀμυχὴ (ξέσις) κτλ. καὶ Мóчка, καὶ Мычка (τὸ ἐπὶ τῆς ἠλακάτης μήρυμα) ὡς ἐκ τȣ̃ Мыча = μυγὴ, μυχὴ, ἀμυχὴ· [οὐ γὰρ οἶμαι κατὰ τὸ Мýчу = μίκω (μίω, = τρίβω, λεπτύνω· ὅθεν τὸ μικρὸς), καὶ (μιςὸς) μιςύλλω, καὶ μυςίλλω, ὡς ἐκ τȣ̃ μύω = μίω. βλ. Мукà]. βλ. 'Ρείμ. λ. μύζω.

Мычỳ, μύζω = μύκω, μυκῶμαι (ἐπὶ βοῶν) συνήθ. μȣγκρίζω, λτ. mugio (ἐκ τȣ̃ μύγω, = μύκω, ὅθεν καὶ μυγὸς, μύγης, = μυδὸς mutus, καὶ μογγὸς, καὶ μυττὸς παρὰ τὸ μύττω (μύσσω, μύζω), λτ. musso, mussito (Σ. μȣσσȣνίζω)· πρβλ. καὶ τὰ Γρμ. muchsen, muttern, 'Αγγλ. to mutter, κτλ. συγγεν. Мурчỳ.

Мыслю (λογίζομαι, βȣλεύομαι) μήσσω, μήσω, ἐκ τȣ μήδω, μήδομαὶ. Мысль, μῆσις, μῆτις, μῆδος (βȣλὴ, ἔννοια, γνώμη, λογισμός·) τὸ θέμα Мыс (Δοβρόβ. σελ. 123.) βλ. Мýдрый.

Мышца, καὶ 'Ρωσσ. Мышка, μύσκα, μύσκος, ἀντὶ μυΐσκος (μῦς, μυὼν, βλ. 'Ρείμ. λ. μύσκος) ὑποκορις· ἐκ τȣ̃ Мышь, ὡς καὶ τὸ λτ. musculus, Γρμ. Muskel, καὶ Maus, Γλ. muscle, κτλ. καὶ Σλβ. Мышца=βραχίων. λτ. brachium (Δοβρόβ. 309), διὰ τὸ μυῶδες τȣ̃ βραχίονος.

Мышь, μῦς (ἐκ τȣ̃ μύω, μύκω, Мкнỳ· ὡς τὸ Крóтъ ἐκ τȣ̃ Крóю, Крыю, κρύβω. βλ. Крóтъ καὶ Крыса). λτ. mus, Γρ. Maus, 'Αγγ. mous, κτλ. καὶ Περ. mouscs. Мышá-

стый, Мышáсть, *μυΐνος*, *μυώδης* (*ἐπὶ χρώματος*,=*φαιὸς*) *οἷον μυσάτος*, *μυάτος· ὡς τὰ τῆς Συν. κρασάτος* (*οἰνωπὸς*), *κνηκάτος*, *κροκάτος. κατὰ τὰ εἰς ωτος*, (*κροκωτὸς*, *χειριδωτὸς*)· *καὶ ατης* (*ητης*) *ὑπηνάτης*, *γενειήτης. ὅθεν καὶ τὰ εἰς* atus, *λτ.* barbatus, manicatus, *ἀφ' ὧν κυρίως τὰ εἰς ατος τῆς συνηθ.*

Мыю, *βλ.* Мóю.

Мѣдь (*χαλκὸς*) *μεδὸς*, *ἀντὶ μελὸς* (*δ*=*λ· βλ.* Мéдлю),=*μαλὸς*, mollis, *καὶ οἷον μελδὸς ἐκ τοῦ μάλω*, *μέλω*, Мелю̀, *μέλδω* (*τήκω*, *ἀναλύω*, *Γρμ.* schmelzen)· *ὅθεν*, *μελίβδω*, *μόλιβδος*, *μόλυβος*, *μόλιβος* (*ὡς μέταλλον τηκτὸν*, *εὔτηκτον· βλ.* '*Ρείμ. λ. μόλιβος*). *Οὕτω καὶ τὸ χαλκὸς ἐκ τοῦ χαλάω*, *χάλλω*, *χάλω*, *χάω*, *χέω* (*χύω*, *χύνω*). *Τὸ δὲ Γρμ.* Kupfer, *'Αγγλ.* kopper, *Γλ.* cuivre, *κτλ. ἐκ τοῦ λτ.* cuprum, æs Cyprium=*Κύπριος* (*ὡς ἐκ τῆς νήσου Κύπρου τὸ πρῶτον εἰς 'Ρώμην μετενεχθέντος τοῦ χαλκοῦ.* Festus). *Τὸ δ' οὖν μέταλλον* (*παρὰ τὸ μέτος*=*μέσος*, *μετάω*, *μετάλω*, *μεταλλάω*) *οὐ παραβλητέον πρὸς τὸ* Мѣдъ.

Мѣлъ (*κιμωλία γῆ*, *Σ. ἀσπρόχωμα*, *Τουρκ. τεμπεσίρ*) *μήλη* (*μέλη*)=*σμήλη. συγγεν.* Мыло. *Ἢ μᾶλλον παρὰ τὸ* Мелю̀, *μύλω*, (*τρίβω*), *ὡς καὶ* (Мéль) Оп-мѣль=*σύρτις* (*Σ. ῥηχὰ νερά*). *καί τοι καὶ τὸ μάω*, *σμάω* (*ὅθεν σμήλη*), *συγγεν. οὐ μόνον τοῦ μάω*, *μόω*, Мыю, Мóю, *ἀλλά πως καὶ τοῦ μάλω*, *μύλω*, *μέλω*, Мелю̀.

Ἕτερον δὲ τοῦ Мѣлъ, καὶ τῆς σμήλης, ἡ Μηλία (ἐκ τῆς Μήλου νήσου), ἢ καὶ Μηλιὰς (ἄλλο γῆς εἶδος, λτ. melinum, καὶ τοῦτο διάφορον παρὰ τὸ μηλὶς = ὦχρα. βλ. Πλοὺτ. περὶ τοῦ πῶς διακρ. τὸν κόλ. τοῦ φίλου· καὶ περὶ εὐθυμίας· καὶ Διοσκουρ. Ε, 71, καὶ 80, κτλ.). ὁ γοῦν Γαληνὸς καὶ ὁ Ἐρωτιανὸς σμηκτίδα, καὶ σμηκτρίδα, τὴν κιμωλίαν καλοῦσι (λεξ. Ἱπποκρ.)· ἐκ τῆς Κιμώλου δὲ νήσου ἡ κιμωλία, λτ. creta, Γρμ. Kreid, Γλ. craie, κτλ. τοῦτο δ' αὖθις οἱ μὲν ὡς ἐκ τῆς Κρήτης, οἱ δὲ παρὰ τὸ Γερμ. gritten, gratten, = χαράττειν, ἠτυμολόγησαν, ὡς μάλιστα πρὸς χάραξιν καὶ γραφὴν ἐπιτηδείας οὔσης ταύτης δὴ τῆς γῆς· (βλ. Adelung). Мѣлю̀ (κιμωλίᾳ χρίω) μηλόω, σμηλόω.

Мѣняю (ἀλλάσσω, ἐκ τοῦ Мѣну̀, κατ' ἐπένθεσιν τοῦ н. = мѣю) μέω, ὅθεν (ἀμέω, μετὰ τοῦ εὐφωνικ. α· ὡς, μέργω, ἀμέργω, κτλ.) ἀμέϝω, ἀμεύω, καὶ (ἀμέβω) ἀμείβω (=ἀλλάσσω)· ἐκ τοῦ ἀμέω, μέω, τὸ λτ. meo = ἀμείβω τόπον, κινοῦμαι, μεταβαίνω, εἶμι.

Мѣрю (μετρῶ) μέρω (μείρω, μέμορα, ὅθεν) μέρος, μοῖρα, Мѣра (μέτρον)· ὁ γὰρ μετρῶν μερίζει τὸ μετρούμενον κατὰ τοῦ μέτρου τὸ ποσόν· ὡς καὶ τὸ δατέομαι (μερίζω) = μετρέω, ἐπὶ ὁδοῦ· „ δατέοντο ποσὶ χθόνα (Ἰλ. Ψ, 121).

Мѣсто (τόπος) μέςος (εἴποι τις ἂν) = μεςὸς

[ἐκ τῦ μέω = ἐκτείνω, μέτος, μέσος, μέτω, μέδω, μέζω, μεςὸς, οὗτινος ἐν τῷ μεταξὺ τί ἐςιν· ἤτοι ὁ μὴ κενὸς=πλήρης (βλ. Ῥείμ. λ. μετὰ)· ὁ δὲ τόπος καὶ τὰ πάντα χωρεῖ (ὅθεν καὶ χώρα, χῶρος, χάω), καὶ ἔκτασιν ἔχει· ὡς καὶ τὸ λτ. spatium, Γλ. espace (ἐκ τῦ Αἰολικ. σπάδιον = ςάδιον, ςάω), καὶ τὸ Γρμ. Stelle, ἐκ τῦ stellen = ςέλλεν, ςέλλειν, ςέω, ςάω· ὅθεν καὶ τὰ, διάςημα, ἀπόςημα, κτλ.]. Ἔμοιγε δ' ὖν πιθανώτατα δοκεῖ τὸ Мѣсто = (μέςον) μεςὸν,-ςὸς, ἀντὶ βεςὸς=βαςὸς, =βατὸς, βάτος (παρὰ τὸ Веду̀, Вести́=βάδω, βέδω, βέζω, βεςὸς· ὡς βάω, βατὸς, βάζω, βαςὸς, ὅθεν βαςάω, βαςάζω)=βάδος (=Γρμ. Boden) = πάτος (= Γρμ. Pfad),=πέδον. [ἐκ τῦ πάω, παίω, πάτω, πάτος, πατέω· καὶ π= β, βάω (βάτω) βάδω, βάδος, βαδίζω, Γρμ. waden,-ten, λτ. vado, καὶ (ὡς ἐκ τῦ vio=βείω, βέω) via· ἐκ τῦ πάω, πάϜω καὶ τὸ λτ. pavio, ὅθεν pavimentum, Γλ. paver, pavè, pavage· καὶ πάζω,=βάζω=μάζω (α=ο, μόζω, μόσδω, Мощу̀. βλ. τὸ συγγεν· Мо́стъ), κτλ. τὸ δὲ πάω, ἤχου ὀνοματοποιΐα, ὡς ἐκ τῦ κτύπυ τῶν βαδιζόντων, ἅτε δὴ παιόντων τὸ πέδον ἐν τῷ πατεῖν, καὶ πλησσόντων ποδὶ χθόνα πεπηγυῖαν καὶ ςεῤῥάν. καθὰ καὶ τὸ τόπος=δάπος, δόπος, δοῦπος, τύπος, κ-τύπος· ἐκ τῦ τύπω (δύπω) δέπω, δάπω, Γρμ. tappen, tüppen, tüpfen, κτλ. βλ. Ῥείμ. λ. πάω, καὶ τύπος].

Мѣсяцъ.(*μὴν ἐκ τȣ̃* Мѣс-яцъ *κατάληξις*) *μὴς, μεὶς* (*μές· ἐκ τȣ̃ μέω, οἷον μέσ-αξ, μέσας, ὡς καὶ ἐκ τȣ̃ μείν-ς, μεινὸς, τὸ λτ.* mensis· *τὸ δὲ μέω* (*καὶ μάω*) = *ἐκτείνω, τείνω, λτ.* meo (*εἶμι*), *ὅθεν μήνη, ἡ περιοδεύȣσα καὶ αὔξȣσα καὶ μειȣμένη σελήνη· καὶ ὁ μὴν, χρόνου τάσις, καὶ μέτρον* (*βλ. 'Ρείμ. λ. μὴν*), *καὶ μὰν, μὴν, μὴς, μηνὸς, ἀρχ. Γρμ.* man, *Κτσξ.* maan, *καὶ* mon (*ὅθεν* Mond), Monat, *Οὐλφίλ.* menath, *'Ισλ.* manadur, *Λεττ.* mienes, *Λιθ.* menesi, *Ζενδ.* maongho, *Περσ.* meh, *'Ινδ.* masi, masa, *κτλ.* 2, Мѣсяцъ = *μήνη* (*σελήνη*) *μηνὰς, μηνὶς, Δωρ. μάνα, Γοτθ.* mana, *'Αγσξ.* mona, *Βελγ.* maand, *Γρμ.* Mond. *κτλ.*

Мѣчу, *ἀπαρέμφ.* Мѣшипь (*σημειῶ, ςοχάζομαι κατὰ σκοποῦ*) *μέζω, μέδω, μέτω* (*πρωτότυπον τȣ̃ μέτος, μέσος, μέτρον, μετρέω*), *λτ.* metio, -or (*μετρέω*), meto, metor (*ὁρίζω*). Мѣша (*σκοπὸς*), *λτ.* meta (*μέτα, μέτη, ἐκ τȣ̃ μέτος* = *μέσος, μέση. βλ. τὸ συγγεν.* Мечу̀, *καὶ* Между̀). *ἐκ τȣ̃ μέζω, μίζω, μέμιςαι φαίνεται καὶ τὸ μισθὸς, συγγενὲς τȣ̃* (*μέζω, δω, -τω*) *μέτρον· τὸ θέμα, μέω, μίω, ὅθεν καὶ* (*μιςὸς, μιςὺς*) *μιςύλλω* (*καὶ μυςίλλω. βλ. 'Ρείμερ.*), *ὡς διαιρέμενος δηλονότι καὶ διανεμόμενος, ἢ γȣ̃ν ὁριζόμενος μέτρῳ ὁ μισθός. βλ.* Мзда̀.

Мѣхъ (*ἀσκὸς*) *μέκος* (*μέχος*) = *πέκος, πέσκος*

[*ἐκ τῦ πέκω, πέκος, πόκος, λτ.* pecus· *ἐκ δὲ τῦ πέκω, πέξω, πέσκω, τὸ πέσκος, καὶ (π=μ αἰολικ. βλ.* Мчу̀) *μέσκος=κώδιον. Νίκανδρ. καὶ Ἡσύχ.*] „ винò нóвое въ мѣхи новы влія-ти = *Ϝοῖνονʹ νέϜον Ϝὲς μέχη νέϜα βλητέον* = „ *οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς κενοὺς βλητέον (Μάρκ. β'*, 22). *τὸ δὲ* вліяти, *ἐκ τῦ* вліѝ в-лію̀ = *λεἰϜω, λείβω, ἐλλείβω = ἐγχέω, οἶον λειβητέον· [πρὸς τὸ μέσκος τῦ Ἡσύχ. οἱ Κριτικοὶ παρέβαλον τὸ χαλδαϊκὸν* mesech, *ἀλογήσαντες, ἢ γῦν ἐπιλαθόμενοι τῦ πέσκος*].

Мѣшу̀ = *μαίσσω, μάσσω, μάττω (φύρω) ὅθεν* Мѣшáю (*μίγνυμι*) *ὡς ἐκ τῦ* Мѣшу̀, *μαίσσω (μάσσω, μάζω, μάγω, μάω=μίω, μίγω) μίσγω, μισγέω, λτ.* misceo, *Γρμ.* mischen, *καὶ* mengen = *μιγνύειν, Σβ.* menga, *Ἀγγλ.* mingle, *κτλ. τὸ μίγω ἐςὶν ὁ διὰ τῦ ι τύπος, τῦ μάγω, μάζω, Γρ.* mängen. (*βλ. Ῥείμ. λ. μίγνυμι*).

Мя́гкій, Мя́гокъ, *Σλαβ.* Мя́ккый, Мя́къ, *μα(λ)-κὸς, (μαλακὸς) ἐκ τῦ μάω,* Мя́ю (*βλ.* Мну̀), *μάγω, μαγὶς, μαγεὺς (ὅθεν οἶον μαγὸς,* мяк, мяг-)= *μακτὸς· ὡς ἐκ τῦ αὐτῦ μάω, μάλω, μαλὸς, μάλαξ, μαλακὸς, μαλκὸς· [τὸ* Мя́гокъ, Мя́к-кый, *φαίνεται καὶ ὡς τὸ αἰολικ. μαυκὸς (ἀντὶ μαλκὸς· ὡς ἔλεγον καὶ αὖσος ἀντὶ ἄλσος, θεύγω ἀντὶ θέλγω, αὖμα ἀντὶ ἅλμα. κτλ.) τὸ δὲ μαυκὸς (μαφκὸς ἢ μαβκὸς) εὐκόλως τρέπεται εἰς τὸ μαχκὸς, μαγκὸς, μακκὸς,*

αυ = αβ = αφ = αχ, αγ, ακ (ὅτι φ = χ, καὶ β = γ)· οὕτω καὶ τὸ μικρὸς οἱ Δωριεῖς εἶπον μικκὸς· καὶ ἄλλαι δὲ διάλεκτοι ἄλλως τροποποιῦσι τὸ λ· οἷον οἱ Ἰταλοὶ λέγουσι bagno (ἀντὶ balneum), piova, fiamma, chiave ἀντὶ pluvia, flamma, clavis, κτλ.]

Мяздрà καὶ Мездрà (я = α = ε) Κρτ. mezdra, Βοεμ. mazdra (μεμβράνα, διάφραγμα, καὶ κυρίως, ἡ ἄτριχος τοῦ δέρματος ἐπιφάνεια, ἡ πρὸς τὴν σάρκα κολλητή.) μασδαρὰ, μαζαρὰ = μαδαρὰ (ἐκ τῦ μάζω, μάδω, μαδάω μαδαρὸς. βλ. Ῥείμ. λ. μαδάω). βλ. Мязгà.

Мязгà καὶ Мезгà, Σερβ. Мезгрà, Βοεμ. mizha, miza (δένδρυ χυλὸς, καὶ Κροατ. mézga τὸ λευκὸν, alburnum·) μύσκα, μύσκος (αἰολικ. = μύξος, ξα). Τὸ δὲ μύζω συγγενες τῦ μάζω· ὡς καὶ τὸ μάδω (μάζω) madeo = μυδῶ (μύζω)· ὅθεν καὶ οἷον μάσγα (σ = ζ, μάζγα, ὡς ἐκ τῦ τύπυ μάζω· καὶ Βοεμ. mizha, μύζα ὡς ἐκ τῦ μύζω) = (μύσγα) μύσκα, μύξα (ἐκ τῦ μύζω, μύξω). βλ. καὶ Мóзгъ.

Мя́млю, Σ. μαμυλίζω (μαςάζω) συγγ. μοιμύλλω, μύλλω, μύω, μάω, Мя́ю.

Мя́со (κρέας) οἷον μάσον = μάσημα, μασητὸν, ἐκ τοῦ μάσσω, μασσῶ, μασάω· ὅθεν καὶ μαςὸς, καὶ μάςαξ, καὶ (μαίσω, Мѣшу̀, μάσσω) μαίσων = μάγειρος καὶ βορὸς (Ἡσύχ.). μασσᾶται δὲ μάλιςα τὸ κρέας διὰ τὴν μαλακότητα, διὸ καὶ κατ' ἐξοχὴν μάσημα (Мя́со)

πρὸς ἀντιδιαςολὴν τῶν ἀβρώτων καὶ ἀμασήτων ὀςέων (*βλ.* Плóть). *τὸ δὲ μασσάω, μασάομαι παρὰ τὸ μάζω, μάσσω* (*μάσδω, μάδω, ὅθεν φαίνεται καὶ τὸ λτ.* mando, manduco· *ἐκ δὲ τοῦ μάζω, μάγω, τὸ Σ. μάγουλον, ἡ παρειά· καὶ μὴν καὶ τὸ Γλ.* manger, *'Ιτ.* mangiare, *κτλ. συμφωνοῦσι πρὸς τὸ μάγω, μάγγω*)=*μάττω. Τὸ θέμα, μάω· ὅθεν καὶ τὸ* Мя́со, *ὡς ἀπὸ τοῦ ἀῤῥήτου* Мя́ю (*βλ.* Мну̀, *καὶ* Мя́гкій). *ἀλλὰ καὶ ὁ μαίσων = μάγειρος, μαγεὺς ἐκ τοῦ μάγω, μάσσω* (*κυρίως, φύρω,* pinso, *κτλ. καὶ ἔπειτα = ἕψω, πέπτω, μαγειρεύω*), *μάσσει δὲ ὁ μαίσων τὸ* Мя́со. *πρβλ. ἀρχ. Γρμ.* mett (*σάρξ*), *'Αγγλ.* meat, *κτλ. καὶ 'Αρμεν.* mis, amissa, *'Αλβ.* miss, *Σνσκρ.* amissa, *κτλ. Πρὸς τὸ μασσάω παρέβαλεν ὁ κλεινὸς* Adelung *καὶ τὸ Γρμ.* Mast (*χιλὸς, ζώων τροφὴ, λτ.* pabulum) *οἷον μάςαξ* (*μάσσημα*).

Мя́тва (Мя́тϝа), *'Ρωσσ.* Мя́та, *λτ.* mentha (*χωρὶς τοῦ ν,* meta, mata· *ὡς,* пять, *πέ(ν)τε*) = *μίνθη, μίνθα, αἰολ. μένθα, Γρμ.* Minze.

Мя́щи, Мя́ть, *ἀπαρέμφ. ἐκ τοῦ ἀχρήςου* Мя́ю, *μάω, μάττω, βλ.* Мну̀, *καὶ* Мя́со.

Мяту̀ (*ταράσσω*) *μοτῶ, μοττῶ* (*'Ησύχ.*) *ἐκ τοῦ μόω, μόϝω,* moveo, *μότος, μόθος, λτ.* motus=Мятéжъ (*ςάσις, ταραχὴ*)· (я=*α*=*ο*), *βλ.* Мотáю.

Мя́чъ (*πάλλα, λτ.* balla, *Γρμ.* Ball, Spiel-ball, *Γλ.* balle-à Jouer) *μάζα, λτ.* massa.

Н.

Н, *ῆ*, Н, н (Нашъ, *νάσσ*, nasch.) = *N*, *ν*.— Н҃ = *ν*ʹ (50) —. ҂Н = ͵ν (50000).

Нà (*δεικτικὸν ἐπίῤῥημ.*) *συνήθ.* *νὰ*, *ἐκ τȣ̃ ἠνί*, *ἠν* (*ἀν*, *νὰ*) *λτ.* en!

Нà (*πρόθεσ.*) *ἀν̀*, *ἀνὰ* (*ἐπὶ*), *καὶ*=*ἐν*, *ἐνὶ*, *αἰολικ.* *εἰν*, *ἰν*, *λτ.* in, *Γρμ.* in, ein, an, *Γαλ.* en. *κτλ.*

Нагій, Нáгъ (*γυμνὸς*), *Πολ.* nagi, *Βοεμ.* nahy, *Βενδ.* nag, *Γρμ.* nacket, nackt, *Σβ.* nacot, *Ἀγγλ.* naked, *Ἰσλ.* naken, *Ἰνδ.* nagka, =*νάκος*, *νάκα*, *νάκη* [*δέρμα· ὁποῖος φαίνεται ὁ γυμνὸς*, =*γύμενος*=*κύμενος*, *κυόμενος*, *οἷος ἐκυήθη*, *ἐξῆλθεν ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ*. *Τὸ γȣ̃ν νάκος ἐπιθετικῶς εἴη ἂν νακὸς*, Нáгъ (*ὡς*, *τάχος*, *καὶ ταχὸς*, *αἰολ.* *ταχὺς*, *κτλ.*), *παρὰ τὸ νάζω*, *νάσσω*=*τίλλω*, *συγγεν.* (*νέζω*) *νέκω*, *καὶ νύζω*, *νύσσω*. *βλ.* *τὰ συγγ.* Нóгошь, Нýда, *κτλ.* *Ἐκ τȣ̃ νύζω φαίνεται καὶ τὸ λτ.* nudus (*νυδὸς*, *ὡς νυθὸς*, *κτλ.*) *συνώνυμον τȣ̃* (*νακὸς*) *νάκος*. *τȣ̃το δὲ τὸ* nudus *τινὲς παράγȣσιν ἐκ τȣ̃ ἀνυπάρκτȣ νηδὸς* (*Περιζών.*) *οἷον παρὰ τὸ νὴ δύω* (*Βόσσ.*). *Ἐκ τȣ̃ νάκη*, *καὶ τὸ λτ.* nacca (= fullo) = *νάκτης*, *νακοδέψης* = *σκυτοδέψης*]. Нагошà (*γυμνότης*, *οἷον νακότης*). *Σημείωσαι τὰ τοιαῦτα ὀξύτονα ἀφῃρημένα κατὰ τὸν εἰς της τύπον*

τῶν Ἑλληνικῶν καὶ παροξυτόνων καὶ ἐνίοτε ὀξυτόνων κατὰ διάλεκτον, ἀφῃρημένων τε καὶ μή· ὡς, ἀνδρότης, καὶ ἀνδροτὴς, δηϊοτὴς, πινυτὴς, ταχυτὴς, ποτὴς (καὶ τὰ εἰς τὺς Ἰωνικ. συγγενῆ τῶν εἰς τὴς, ὡς, ἐδητὺς, βρωτὺς, ποθητὺς, κτλ.). Ἐκ τέτων τῶν εἰς τὴς, καὶ (η = α), τὰς (χωρὶς τε ληκτικε σ, τὰ), τὰ Σλαβον. εἰς πὰ (κατὰ τὰ, ἀρετὰ, ἑορτὰ, τὴ), καὶ εἰς tas λατινικ. sanctitas, humanitas, Ἰταλικ. εἰς tà, santità, humanità (ὅθεν καὶ τὰ εἰς tè Γαλλικ. κτλ.). πρόσθες καὶ τὰ σπάνια τῆς Σ. ἄργητα, κάκητα, μάνητα, ἔχθρητα, (ἴσ. ἐκ συγκοπ. τῶν αἰτιατικ. ἀργότητα, κακότητα) ἀντὶ τῶν συνηθεςέρων τῶν εἰς της, καὶ παρά τισι χυδαίοις εἰς τη, ὡς, ἁπλότης καὶ ἁπλότη, μικρότης καὶ μικρότη, νεότης καὶ νεότη (τὰ δὲ νεάτα, ἐκ τε νέατος, - τον = νέος), κτλ. ἕτερα δὲ τὰ εἰς do, λατιν· = τοῖς εἰς δων (dulcedo, κτλ. ὡς τὰ ἀλγηδὼν, ἀχθηδὼν, τηκεδὼν, τερηδὼν, teredo, κτλ.). βλ. Μέρ. Α. σελ. 124.

Надѣю, - юся (ἐλπίζω) σύνθετον, οἶμαι, ἐκ τε На, дѣю = ἀνα-θέω, ἀνατίθημι. (ὡς τὸ ἀνάκειμαι)· ὅθεν Надéжда, (ἐλπὶς), οἷον ἀνάθεσις. Ἰλλυρ. Нада, ἐξ ἀποκοπῆς τε Надéжда.

Нáдъ (На-дъ ἐπὶ, ὑπέρ) ἀνὰ, ἄ-νωθ-ι, ἄνωθε, θεν.

Нáкъ, βλ. Нúцъ.

*Налóй τὸ χυδαϊςὶ, ναλόγι = ἀναλόγιον, ἀνω-

λόγιον. (Ἐκκλησ.). Σημείωσαι τὴν ἀποκοπὴν τῦ α ἐν τῇ ἀνὰ = Нà.

Напáрье (τρύπανον), (На=ἀν, ἐν, πάρω, πείρω, πειρὰ) οἷον ἔμπαρον· ἀνάφερε εἰς τὸ Прỳ, Перỳ.

Напрáсный (μάταιος, φροῦδος—αἰφνίδιος—ἄδικος) σύνθετ. ἴσως, ἐκ τῦ На, καὶ прáздный, прáзденъ (прáз=прáс. на-прáс.), ὡς τὸ φροῦδος (πρὸ, ὁδῦ). βλ. Прáздный.

Нáрва, βλ. Невà.

Нáшъ, ша, ше (ἡμέτερος, ρα, ρον) ἐκ τῦ Ны̀, Нáсъ, λτ. nos=νὼ, νῶϊ (νοὶ), οἷον νῳὸς (νῷς) νώϊος, (ὡς, σφώϊος, σφὸς, ἡμὸς, ὑμὸς) =νωΐτερος (νῴτερος), λτ. noster, Γλ. nôtre, Γρμ. unser, κτλ.

Нè = νε, νη, νο, νω, ταῦτα μὲν ἐν συνθέσει, τὸ δὲ Нè καὶ ἐν παραθέσει καὶ ἐν συνθέσει· οἷον, Невѣ́жда = νήϜϊδος, νῆϊς. Немилостивъ, νηλὴς, νηλήμων, ἀμείλιχος (οἷον, νημείλικτος). Невидúмый, αὐΐδετος, ἀιδνὴς (οἷον, νηϜίδημος)· καὶ, Не, Не (=οὐ, οὔ)· πρβλ. λτ. ne, non, Γρμ. nein, Γλ. ne, non, κτλ. καὶ Περσ. nen, Σνσκρ. na, no. τὸ δὲ Ἰσλανδ. ikce, ἀρχ. Τευτωνικ. ecke = οὐκὶ, οὐχὶ. βλ. Нѝ.

Нéбо (οὐρανὸς) συγγεν. (νάω, νέω, ναύω, νεύω) ναϜὸς, νεϜὼς (νεὼς) νευὼς, ναυὸς (αἰολ. = ναὸς. Ἀπολλών.), παρὰ Βρετταν. καὶ Βαλλησίοις nefo, nef. [Παρέβαλόν τινες

τὸ Нéбо πρὸς τὸ νέφος, καὶ φαίνεταί τις τῶν λέξεων ἀναλογία οὐ μόνον κατὰ φωνὴν, ἀλλὰ καὶ κατά τινα μεταφορὰν, καθ᾽ ἣν τὰ νέφη καὶ αἱ νεφέλαι ἐκλαμβάνονται μάλιςα παρὰ τῇ θείᾳ Γραφῇ καὶ ἀντὶ τῦ ὐρανῦ, καὶ ἀλληγορικώτερον δὲ ἐπὶ τῦ ὕψους τῆς θείας Μεγαλειότητος (βλ. Προφ. Ζαχαρ. β, 17. Ψαλμ. ρλδ, κτλ.)· ἀλλὰ τὸ Нéбо, παράγεται παρὰ τὸ νεύω (κλίνω, κύβω) συγγεν. Ни́кну, Ни́ку (νύκω, νύγω = νύϝω, νύω, νεύω. βλ. Ни́цъ), ὡς καὶ ἐκ τοῦ ναύω (νάω, νέω) τὸ ναὸς, καὶ νεὼς, καὶ ναῦς, καὶ νάπη, νάπος, κυρίως = κοῖλον χωρίον, κοίλωμα, κύτος (βλ. Ῥείμ. λ. ναὸς, ναῦς). παῤβλ. καὶ τὰ Γρμ. Nawe, Naue, Napf, Napp, Ἰτ. napa (κοῖλον σκεῦος, γάβαθον) κτλ. τοιῦτόν τι ἔοικε καὶ τὸ Σανσκρ. nawa = αἰθήρ. Οὕτω καὶ τὸ λτ. cœlum (ὐρανὸς) Ἀλβαν. kiel = κοῖλον· καὶ τὸ Κτσξ. hefen, Ἀγγλ. heawen = hafen, λτ. cavus, καυὸς, χαυὸς, χαβὸς (κοῖλος). Ἐν πᾶσι τύτοις ἐπικρατεῖ ἡ ἰδέα τῦ κοίλυ καὶ κυρτῦ, ὡς ἐκ τῦ σχήματος τῦ οὐρανίυ θόλυ, καθὸ καὶ, γύρος ὐρανῦ, καὶ καμάρα, Γλ. voûte de ciel, κτλ. Τὸ δὲ Γρμ. Himmel, ἀρχ. Σβεκ. himin, παράγυσιν ἐκ τῦ heimen (καλύπτειν), ὅθεν καὶ Hemd, ἀρχ. Hemmet, -mat = εἷμα, -ματος, ἱμάτιον· παραβάλλυσι δὲ καὶ τὸ ὑμὴν. βλ. Adelung.

Heвà, ὁ διαῤῥέων τὴν Πετρύπολιν κάλλιςος πο-

ταμὸς Νευᾶς (ευ = εβ, Νεβᾶς· ἢ Νεύα, Νέβα, θηλυκῶς, ὡς ἡ Νέδα, Παυσαν. Μεσσηνιακ. λς.), παρὰ τὸ νέω (νεύω)=νάω, ναύω (ῥέω), ὅθεν καὶ, Нáрва, (ἄλλος τῆς Ῥωσσίας ποταμὸς) = ναυρὸς, -ρὰ (ναβρὸς, -βρὰ μεταθ. ναρβὸς, νάρβα· ὡς, νάθραξ = νάρθαξ· νεῦρον, πρόφερ. νέβρον, νέρβον, λτ. nervum, κτλ.)=ναρὸς, νηρὸς· παρ' ὃ καὶ, νηρὸν καὶ νερὸν, συνήθως, τὸ ὕδωρ. (συγγεν. Нырáю). καθὰ καὶ Νάρων, καὶ Ναῦρος (ἄλλος ποταμὸς, βλ. Σκύλακ. περίπλ.). Πρόσθες καὶ τὰ (νέω, νέζω) Νέσσος, Νέσος (Ἀβδήρων ποταμὸς) καὶ Νέςος, καὶ Νέσων, ὅθεν καὶ ἡ Νεσωνὶς (λίμνη Θετταλίας), καὶ Νέδων (ποταμὸς Λακωνικῆς), καὶ Νέδα (νύμφης ὄνομα, καὶ πηγῆς ἐν Ἀρκαδίᾳ, καὶ ποταμοῦ διεξιόντος μεταξὺ Ἠλείας καὶ Μεσσηνίας), καὶ νεδία = αἴθυια (βλ. Нырóкъ). Παράβλ. δὲ καὶ τὸ Νεῖλος, συγγενὲς τοῦ ἑβραϊκοῦ Nahal=χείμαῤῥος, ποταμὸς (οὐ γάρ δήπου παρὰ τὸ, νέα εἰλὺς, " ὡς νέαν ἰλὺν δὶ ἔτους ἐπάγων)· ὁ δὲ Νεῖλος παρ' Ὁμήρῳ, Αἴγυπτος. (βλ. Ῥείμ. λ. νάω, καὶ νεῖλος). Εἰ δ' ὅ, τε Νάρβας καὶ ὁ Νευᾶς (ἢ γοῦν ἡ Νάρβα καὶ ἡ Νεύα) ῥέουσι διὰ χώρας ὑπὸ Φίννοις πάλαι τελέσης, οὔ γέ μην ἕπεται παρὰ τοῦτο καὶ τὰ σφῶν ὀνόματα φιννικῆς πάντως ἀλλὰ μὴ τῆς Σλαβόνων εἶναι φωνῆς· ἄδηλον ὂν, εἰ Φίννοι πρῶτοι τὴν χώραν ταύ-

την ἀνέκαθεν ᾤκουν, καὶ ὁ μᾶλλον Βένεδοι καὶ Σλάβονες· ἢ καὶ ἐξ αὐτῶν δὴ τέτων τῶν ὀνομάτων ἔξεςι ξυμβαλεῖν.

Невѣста (νύμφη) νυβευτὴ (νυβεςὴ) = νυφευτὴ, νυμφευτὴ (ὡς μνηςὴ, γαμετή· ἔτω καὶ νυμφευτὴς ὁ, = γαμέτης, πόσις), = νυϜὸς, νυὸς, ἐκ τῦ νύβω (λτ. nubo, nubes, nupta), νύφω, νύφη, νύμφη, νυμφεύω. Уневѣщаю (μνηςεύω ἀῤῥαβωνίζω), κτλ. Τὸ νύβω ἐκ τῦ νύω, συγγεν. νάω, νέω, ναύω, νεύω. ἐκ δὴ τῦ νεύω (νέβω, οἷον невѣю) φαίνεται τὸ Невѣста, ὡς ἐκ τῦ νύβω τὸ συνήθ. νύφη=νύμφη, νυμφευτὴ (τὸ δὲ νύβω, νεύω=κύβω, κύφω, κύθω, κεύθω =καλύπτω. βλ. Нéбо, καὶ ʽΡείμερ, λ. νέφω). κατὰ δὲ τὸν Δοβρόβιση. τὸ Невѣста, ἐκ τῦ Невѣдѣти, ὡς μὴ εἰδομένην τὴν νύμφην, ἴσως δὲ ἣν φέρει καλύπτραν, οἷα καὶ νῦν εἴθιςαι πολλαχοῦ τῆς ʽΕλλάδος, ἔφερε δὲ καὶ τὸ πάλαι· ὅθεν περὶ αὐτῆς καὶ τὰ ἀνακαλυπτήρια, καὶ ἀνακάλυπτρα, τὰ καὶ ἄλλως ἀθρήματα, καὶ ὀπτήρια, καὶ θεώρητρα, καὶ ἤδη, παρὰ Βυζαντίοις μάλιςα, θώλετρα = θώρετρα (ἐκ τῦ θωρῶ = θεωρῶ· ὡς, νώσω = νοήσω, βωθέω = βοηθέω).

Несу̀ (ἄγω). Ношу̀ (φέρω) νέσσω=νείσσω (πορεύω, ὅθεν νείσσομαι, νείσομαι. βλ. ʽΡείμ. λ. νάω)· ἢ είσω, οἴσω (εἴω, οἴω), μετὰ προσθέσεως τῦ ν (νείσω· βλ. Нýтръ).

Нéтiй (ἀδελφιδοῦς, ἀνεψιὸς) *Γρμ.* neffe, ὁ, καὶ niche, ἡ (ἀνεψιά), *Γλ.* neveu ὁ, καὶ niece f, κτλ. καὶ *Περσ.* newe, *Σσκρ.* naptri, neptis, συγγεν. λτ. nepos, otis, καὶ neptis, (ἔγγονος) = νέπους, νέποδος (ἀπόγονος)· ὅθεν ἴσως καὶ (νεψιὸς) ἀνεψιός· ἢ τῦτο πιθανώτερον ἐκ τῦ νήπιος.

Нзу̀, νύζω, νύσσω, (ἀπηρχαιωμένον. ὅθεν Вонзáю, Во-нзу̀, ἐννύζω = ἐμπήγνυμι), συγγ. Ныю. βλ. καὶ Нижу.

Нѝ (ὀ, μὴ) νὴ = μή. [τὸ Ни́, καὶ Нѐ, συμφωνοῦσι μὲν κατά τε φωνὴν καὶ κατὰ σημασίαν μετὰ τῦ ςερητικοῦ νη (= ἄνευ, ἄνε, ἀρχ. *Γερ.* an, ahn = ohn, ohne, καὶ *Βοιωτ.* ἄνις, λτ, sine. βλ. *'Ρειμ.* λ. νη, ἄνευ), συμφωνῦσι δὲ κατὰ φωνὴν καὶ πρὸς αὐτὸ τὸ καταφατικὸν νὴ, ναί· ἀμφότερα δ' ὖν τὰ μόρια τό, τε νη (ἄνευ), καὶ τὸ νὴ (ναὶ) παρὰ τὸ νάω = νύω, νεύω· καὶ γάρ τοι καταφάσκοντες μὲν κατανεύομεν, ἀποφάσκοντες δ' ἀνανεύομεν· τυτέςι καὶ ὕτω κακείνως νεύομεν· ὅθεν, ἴσως, καὶ τὸ λτ. nego (ἀρνῦμαι) = νέϜω (νέγω), νέϜω (νεύω. τὸ Ϝ = γ, καὶ υ· ὅθεν καὶ Нику, βλ. Ницъ), ἢ ὡς τὸ *'Ρωσσ* Нéкаю = Не λέγω, ἐσχηματισμένον κατὰ τὰ, τίζω (τί λέγω)· μύζω (μὺ προφέρω) κτλ. Ἐκ τῦ ἀρχαίυ ςερητικῦ νη, νε, προσθέσει τῦ εὐφωνικῦ α, ἐγένετο τὸ ἄνε, ἄνευ (εἰμή γε τὔμπαλιν τὸ νη ἐξ ἀποκοπῆς τῦ ἄνευ· τῦτο δὲ = ἀν = ἀ, ςερητικόν. βλ.

'Ρείμ. λ. νη). Διεῖλε δὲ τὰ μόρια ἡ 'Ελληνικὴ γλῶσσα πρὸς τὸ σαφέςερον, ἀντιτάξασα ἀντὶ τῦ ne (νε) τὸ μὴ, σχηματισθὲν ἐκ τῦ τῷ ν συγγενῦς γράμματος μ. ἐχρήσατο δὲ ἐπὶ ἀρνήσεως καὶ τῷ οὐ, ὅπερ ὐδὲν ἀλλ' ἢ αὐτὸ τὸ ςοιχεῖον ο (ἀρχαίως προφερόμενον ου). παράκϐν δὲ καὶ ἐν τῷ ἀλφαβήτῳ ἀμφότερα τὰ γράμματα ἐκ γειτόνων πρὸς τὸ ν, ἔνθεν μὲν τὸ μ, ἑτέρωθεν δὲ τὸ ο, πρὸ τῆς εὑρέσεως ἀμέλει τῦ ξ. τὸ δ' αὖ Γαλλ. oui (ναὶ, τὐναντίον σημαῖνον ἢ τὸ ταυτόφωνον οὐ), ἀνακτέον εἰς τὸ ἦε, ἦ (πάντως), ἐκ τῦ ὑπαρκτικῦ ἀορίς. ἦε, ἦν, ὅθεν καὶ τὸ (ὢν, ὂν) ὄντως· ὡς καὶ Γ'ρμ. wahr (ἀληθὲς ἐτεὸν) ἐκ τῦ war (ἦν, ἦς, ἦρ, Ϝῆρ). βλ. Ей. Τὸ δὲ τῆς Σ. δὲν (= οὐ) οὐ παρὰ τὸ ὐδὲν κατ' ἀποκοπὴν, ἀλλὰ τῦτο μᾶλλον ἐκ τῦ ὐ, καὶ δὲν, παρὰ τὸ δεὶς=τὶς (ἴς, εἴς). „ δὲν, ἀντὶ ὐδὲν ('Αλκαῖος. παρ' 'Ετυμ.) καὶ ἀντὶ, μηδὲν (Πλϐτ. πρὸς Κολώτ. § ς), ὅθεν Σ. παρὰ τοῖς Ποντικ. τίδεν = τὸ δὲν (τὸ ὐδὲν), καὶ συνηθέςερ. τίποτε.]

Нúва (χώρα, ἀγρὸς) νεῖϜα, αἰολικ. = νειὰ, νειὸς, λτ. novale· συγγεν. Нóвый, Нóвъ.

Нúгва (ψύλλης εἶδος, pulex penetrans) ἐκ τῦ Нзу = νύγϜα, νυγὴ, νύγος.

Нúжу (διείρω, διαπείρω εἰς ὁρμαθὸν, συνήθ. ὁρμαθιάζω, ἁρμαθιάζω.) ἐκ τῦ Нзỳ=νύζω, νύσσω. ἢ, νήσω=νέω, νῶ (ὅθεν καὶ τὸ νήθω, нію)

νάσσω, νάζω (*ἐπιτίθημι, συμπυκνόω, συμπιλόω, Γρμ.* nähe, nehe)· *τὸ λτ.* sero = (*σέρω*) *ἔρω, ἔρω, εἴρω, διείρω· ὅθεν σειρὰ*, series.

Нѝзъ (*κάτω, κατὰ*), *καὶ* Низу̀ (*κάτω*). Нѝзкій, Нѝжній (*χαμηλὸς. Γρμ.* niedrig, *ἐκ τȣ̃* nieder *κάτω, 'Αγγλ.* nether) *Σσκρ.* nischa. Нѝжу (*καταβιβάζω*) *νύζω, νύσσω=νύω, νέω, νεύω* (*κλίνω*), *νυσὸς,-σσὸς* [*συγγεν. νάζω, νάσσω* (=*ἴζω*), *ναςὸς, καὶ* (*νέω, νέος*) *νέατος, νῆτος*] *οἷον νυζὸς,* (*νυζȣ̃*) Низу̀. [*Τὸ δὲ Γρμ.* nieder, *παραβάλλεται πρὸς τὸ νέρθε, ἔνερθε. ἐκ τȣ̃ ἔνερ, ἀρχ. Γερ.* inner· *ἔςι δὲ τὸ ἔνερ ἐκ τῆς ἐν* (*ὡς ἐκ τῆς ὑπ, ὑπὲρ, Γερ.* über, *λτ.* super, *ὅθεν* superus, *ὕπερος, ὑπέρτερος*, superbus, *κτλ.*)· *οὕτω δὴ καὶ ἐκ τȣ̃ ἔνερ, ἔνερος, ἐνέρτερος* (*καὶ νέρτερος*)· *καὶ μετὰ τȣ̃ F, ἔνFερ, ἴνFερ* (*ἐν=εἰν, ἰν*), *ὅθεν τὸ λτ.* infer, infra, inferus, - rius, infernus (*ὡς ἔνεροι*, inferi), *ἀφ' ȣ̃ καὶ τὸ 'Ιτ.* inferno, *Γλ.* enfer, *ὁ ᾅδης, ὡς νέρτατα γαίης*]. *συγγεν* Нѝцъ.

Нѝтъ, *νητὸν, νῆμα, ἐκ τȣ̃* Hiю.

Нѝцъ, Нѝцы (*πρηνής*). Нѝкну (*κλίνω πρὸς γῆν, κύπτω, ἐκ τοῦ* Нѝку) *νύκω* (*ὅθεν ἔμεινε τὸ νύξ*), *νύγω = νύFω, νύω, νεύω, γνύω*, Гну̀, (*λτ.* nuo, nuto, niveo, *καὶ* nicto (nico) *Γρμ.* nicke, neige *κτλ.*) *νυςὸς*, Нѝцъ, (*ὅθεν νυςάζω*)=*νευςὸς* (*νεύω*), *ὅθεν νευςάζω,-ζων* (*κύπτων*). *τὸ δ' ἔμπαλιν* Взна́къ (*ὕπτιος*) *ἐκ τȣ̃* вз, накъ (*Δοβρόβ. σελ.* 90). *πῥβλ. Γρμ.*

Nacken (*αὐχὴν*, *Καρν.* nak, *'Ιταλ.* nuca, *καὶ συνήθ. νὄκα*) *συγγενὲς νᾶκαρ* (*ἐκ τῦ νώγω*, *νώζω*, *νώσσω*, *ὅθεν κνώσσω=νύσσω*, *νυςάζω = νεύω*, *νύω. βλ. 'Ρείμ. λ. νᾶκαρ*). *'Εκ τῦ νώσσω*, *νώω*, *νόω* (*νύω*) *νένωται καὶ ὁ νῶτος*, *τὰ νῶτα*, *ὅθεν τὸ* Взнáкъ, *'Ρωσσ.* Нáвзникъ=*ἐπὶ νῶτα. Τὸ δὲ νύγω*, *νύω=γνύω*, *κνύω*, *γνάω=Γρμ.* nagen, *ὅθεν* Nacken, *ὡς ἐκ τῦ* nicken, *πάλιν τὸ* Genick, (*Γαλ* chignon) *συνήθ. ζνύχι* (*ἰνίον*, *αὐχὴν*) (*οἷον*, *γνύχιον*) *ὡς γνύον*, *νύον*, *νεῦον. βλ.* Выя *καὶ* Нóготь.

Нúщій, Нúщъ (*πένης*, *πτωχὸς*) *νῆςις* (*ὡς πένης*, *πένω=πεινῶ*)· Нищáю (*πένομαι*) *νηςέω - ςεύω. ἐκ τῦ νη*, *ἔσθω*, *ἐσθίω. ἢ συγγεν.* Нúцъ, *ὡς ταπεινός*· (*κατὰ δὲ Δοβρόβ. σύνθετ. ἐκ τῦ* Ни, что.)

Нiю (*ἀπηρχαιωμένον*) *νείω = νέω*, *ὅθεν νήθω· λτ.* neo, necto. *ἐκ τῦ νήθω*, *νητὸν*, Нúшъ = *νῆμα* (*νένημαι*). *Τῦ νέω συγγεν. καὶ τὸ Γρμ.* nehe, nähe. *βλ.* Нúжу.

Но, (*ἀλλὰ*) *νὺ*, *νὺν*, *Γρμ.* nun, (*υ = ο*).

Нóвый, Нóвъ, *λτ.* novus (*νόϝος*)=*νέϝος*, *νέος Γρμ.* neu, *ἀρχαιότ.* nivu, niu, *'Αγγλ.* new, *Γαλ.* neuf, neuve, nouveau, *Λιθ.* navias, *Περσ.* nau, *Σκρτ.* nawa. Новѣю, *νεϝόω*, *νεάζω. βλ.* Нѣжный.

Ногà (*ποῦς*) *ἐκ τῦ νύγω* (Нúк(н)у=*νύϝω*, *νύω*, *νεύω*) *νυγὴ* (*νογὴ*, *νωγὴ*, *-γὰ*, *ὡς ἐκ τῦ νώγω. βλ.* Нúцъ), *καθὰ καὶ παρὰ τὸ νύω*, *ϝνύω* (Гнỳ) *γνύω*, *τὸ γνῦ*, *γόνυ*, *Γρμ.* Knie. *τὸ δὲ*

γνύω καὶ (γ = κ) *κνύω=κάμβω, κάμπτω, καμπὴ, καμβὴ, μέσ. λατ. καὶ 'Ιτ.* gamba, *Γαλ.* Jambe = *'Αλβαν*, cambe = *πȣ̃ς· ὥςε τὸ* Horà, *νυγὴ* = gamba, *κάμβα* (*παρὰ τὸ κάμπτεσθαι, γνύειν, νύειν, νεύειν*). *πρβλ. καὶ τὰ Γρμ.* gampe, gumpe, *καὶ* hamme, *κτλ. Οὕτω καὶ τὸ κνήμη ἐκ τȣ̃ κνάω = κνύω, γνύω, γνάπτω, κνάπτω.* [*τὸ δὲ* Horà *ἐκ μεταθ. τȣ̃ γόνα λέγειν, πρόχειρον μὲν, ἀλλ' ȣ̓κ ἀσφαλές.*] *βλ.* Нóгошь.

Нóгошь (*ὄνυξ*) *οἷον νόγος, νόγυς, μεταθ. ἐκ τȣ̃ ὄνυγς, ὄνυξ* (*ὄγκυς, λτ.* unguis, *κτλ. βλ.* кóгошь). *τὸ δὲ ὄνυξ, παράγȣσι καὶ ἐκ τȣ̃ νύσσω* (pungo), *νύγω, νύζω* (Нзу̀), *ἐξ ȣ̃ τὸ ἄῤῥητον νύγς,* (*ὡς τὸ ἐκ τȣ̃ πυκνὸς, πύκνς, ὅθεν τὸ πνύξ*), *νὺξ, μετὰ τȣ̃ εὐφων· ο, ὄνυξ* (*ὡς ἐκ τȣ̃ ῥύσσω, ὀρύσσω, ὄρυξ*). *ἐκ δὴ τȣ̃ νὺξ, νυγὸς* (υ = ο) *νόγος,* Нóгошь. *Πρβλ. Σνσκρ.* naga, *ἢ* noga, *Περσ.* nachum, *Γρμ.* Nagel, (*ἐκ τȣ̃* nagen, knagen = *νάγειν, νύγειν, κνάειν, κνύειν*), *'Αγγλ.* nacl, *Δαν.* nägl, *κτλ. βλ.* Нóю, Ны́ю, Нзу̀, Ни́цъ. [*νάω, νέω, νίω, νόω, νύω, νώω θέματα πολλῶν παραγώγων λέξεων παντοίας κινήσεως, οἷον ῥοῆς, νεύσεως, κάμψεως, θλίψεως, ὅθεν κνήσεως, νύξεως, τρύσεως σημαντικῶν. βλ. 'Ρείμ. λ. νάω*].

Нóжь (*μάχαιρα*) *συγγεν.* Нзу̀, *νύζω, νύσσω, νύσσω, καὶ νώζω, νώσσω* (*οἷον νώζα, νώγα*)

=νύσσα, νύσσουσα, νύγος, νύγμα, νῶγμα. Οὕτω καὶ τὸ συνήθ. νυςέριον (σχαςήριον) = νυςήριον, ἐκ τοῦ νύσσω (νυςὸς, νυςήρ). βλ. Но́готь.

Нора̀ (γωλεὸς, τρώγλη, φωλεὰ). παρὰ τὸ νύρω =νορὰ, ἀντὶ νυρὴ=νυγὴ, νύγμα, ἐκ τοῦ νύγω, νύσσω, νύω (Ныю. βλ. Но́готь) νύσω, καὶ (σ =ρ, δωρικῶς), νύρω· ὅθεν καὶ νυρίζω (Ἡσύχ.). Ἐκ τοῦ νύρω, αἰολ. νόρω, φαίνεται καὶ τὸ νορύω ,, νορύειν, τὴν γῆν ὀρύσσειν. (Ἡσύχ.), οὕτω καὶ νάρω (ὅθεν, νάρκη)=νάσω, -σσω, νάζω, νύσσω. Ἀλλὰ καὶ τἄλλα τὰ ἐκ τῶν συγγενῶν τοῦ νύω ῥημάτων νάω, νέω, παραγόμενα, οἷον, ναῦς, νάπος (νάπω=νάβω, ναύω νάω, βλ. Не́бо), σημαίνουσι κοῖλον, κύτος, χάσμα· [παράβαλε καὶ τὰ Νῶρα, πόλιν Καππαδοκίας (Στράβ. ιβ. 537). Ἐκ τοῦ Нора̀ καὶ Ныра̀ (νυρὴ) τὸ Σλαβον. Ны́рище (μεγεθυντικὸν) οἷον νώραξ, νύραξ,=μεγάλη τρώγλη. ἐν ψαλμ. ρα ,, Нощный вра́нъ на̀ ны́рищи = νυκτικόραξ ἐν οἰκοπέδῳ· κατ' ἄλλους κώδηκας, на̀ разва́линѣ (ἐρείπιον, χάλασμα) ἐκ τοῦ Разва́лъ, Раз-валю̀=ῥύσσων βάλλω, φάλλω, σφάλλω (βλ. Раз, καὶ Валю̀. τὸ δὲ λτ. vallis (κοιλὰς), Γλ. vallée=αὐλὼν, -λὸς. ἢ, ἐκ τοῦ σφάλω (ὅθεν καὶ σφαλάω,-σσω, σφαλὸς, σφέλας)=σφάω, σφάζω, σφὰξ (διασφὰξ)=φάω, πάω, σπάω, σπέος, σπήλαιον]. βλ. καὶ Но́рцы.

Но́рцы (Νῶρκοι), μία τῶν ἀρχαίων ἐπωνυμιῶν τῶν Σλαβόνων, ὡς ἱςορεῖ Νέςωρ, ὁ τῆς Ῥωσ-

σίας αρχαιότατος ἱςοριογράφος· τῦτο δ' ἂν εἴη ὁ παρὰ τὸ Нора̀, *ὥς τινες παρήγαγον*, (*βλ.* Siestrzencewicz, sur l'origine des Slaves), *οἷον τρωγλοδύται, ἀλλὰ μᾶλλον = Νωρικοὶ* Norici. *Ἔςι δὲ Νώρικος, πόλις Φρυγίας. καὶ Νώρακος, πόλις Παιονίας* (*ἴσ. Παννονίας*, *τὸ λτ.* Noricum. *βλ. Στέφ. Βυζ. καὶ Σϋΐδ. καὶ Εὐςάθ.*), *ὅθεν καὶ Νωρικοὶ, Νωρίκιοι, λτ.* Norici *οἱ κάτοικοι ὀ μόνον πόλεως μιᾶς, ἀλλ' ἁπάσης τῆς Παννονικῆς χώρας, τῆς ἤδη ἄνω καὶ κάτω Αὐςρίας, καὶ Στειρίας, καὶ Καρινθίας καὶ Κρανίας, κτλ. τὸ δὲ Νώρακος=Νώραξ, νώροξ = νώροψ, καὶ τῦτο = ἀνώροψ* (*ἄνωρ, ὄψ*) *ἀνδρικός. ὅθεν καὶ τὸ κύριον ὄνομα Νώραξ* (*Παυσαν.* 10, 27)· *νώροπα δ' ἐπονομάζει τὸν χαλκὸν ὁ Ποιητὴς ὡς εὐήνορα, ἀνδρὸς ὄψιν καὶ ἀλκὴν παρέχοντα τῷ τὰ ὅπλα φέροντι* (*βλ. Ῥείμ. λ. νώροψ*). *Νώρικον δὲ πάλιν ὁ Πλύταρχος λέγει καλεῖσθαι φρυγιςὶ τὸν ἀσκὸν* (*ἴσως παρὰ τὸ νώρω, νόρω = νύρω, βλ.* Нора̀· *ὡς κοῖλον, καθὰ καὶ τὸ κύτος, σκύτος, κτλ. ἐκ τῦ κύω· καὶ ὁ ἀσκὸς, ἐκ τῦ σκέω, σκεύω, σκεῦος, σκύω, κύω*)· *ὅθεν οἱ παρὰ τῷ Νέςορι* Норцы *εἴησαν ἂν ἢ Νωρικοὶ, Νάρακες, νώροπες* (*ὡς καὶ τὸ Νωρικὸν κατασχόντων τῶν Σλαβόνων*), *ἢ Νωρικοὶ=ἀσκοφόροι, κωδιοφόροι*, Koза́кы (*κωδικοὶ*) *ὡς ἐκ τῆς Νωρίκου ἢ τῦ νωρίκυ τῶν Φρυγῶν.*

Нόсъ (ῥὶς) λτ. nasus, Γρμ. Nase, Ἀγγλ. nose, Σβεκ. näsa, Ἰσλ. nos, Γλ. nez, Σνσκρ. nasa, κτλ. καὶ Αἰγυπτ. nak, ἐν δὲ τῇ νέᾳ Γουϊνέᾳ, nisson, κτλ. συγγεν. νᾶσος, ἢ νασὸς, ρ = σ, ἀντὶ ναρὸς. [Ἐκ τοῦ νάω = ῥέω, γίνεται ἡ νᾶσος, νῆσος (ὡς περιῤῥύτος γῆ), ὅθεν φαίνεται καὶ τὸ λτ. nasus, κατὰ τὸ, ῥὶν, ῥὶς, ἐκ τῦ ῥίνω = ῥέω „ ὅτι ἐξ αὐτῆς ῥέουσι τὰ περιττώματα τῆς κεφαλῆς (Μ. Ἐτυμολ.)· ὥςε καὶ ἡ ῥὶς = νάουσα (νᾶσα) Нόсъ, νᾶσος, nasus, καθὰ καὶ τὸ λτ. nares (ῥώθωνες) ἐκ τῦ ῥήματος nare (nao) no, νάω, νέω, παρ' ὃ καὶ τὸ ναρὸν, νηρὸν (ὑγρὸν. βλ. Нάрва, Нырόкъ, Нырήю), καὶ ναρὸς, ναυρὸς (ναϜρὸς) ὁ μυξώδης, μωρὸς, (Γρμ. Narr). Ἴσως δὲ καὶ ἐξ αὐτοῦ τὸ ναρὸς προῆλθε τὸ λατ. nasus, νασὸς (ρ=σ. βλ. Ῥείμ. λ. ναυρὸς)· οὕτω καὶ τὸ Ἀλβαν. khunde (ῥὶς) = χύνδη, χύδη, ἐκ τῦ χύω. Ὅ γέ μην Ἀδελέγγιος παραβάλλων τὸ nasus πρὸς τὸ νῆσος ἐκδέχεται τὸ ὄνομα ἴσον τῷ χερσόνησος (ὡς ἐν τοῖς, Πελοπόννησος, κτλ.), θεωρῶν δηλαδὴ τὴν μεταφορὰν ἐκ τῆς ἐξοχῆς, καθ' ἣν προέχουσιν ἥ τε ῥὶς τῦ προσώπυ, καὶ ἡ χερσόνησος τῆς ξηρᾶς. ὅθεν, λεγει, καὶ τὸ Σβεκικὸν näsa, καὶ τὸ Αγγλοσαξ· naesa σημαίνυσιν ἀκρωτήριον, παρ' ὃ καὶ οἱ Νασαμᾶνες (Nasamones) τυτέςι nase-männer (ἀκρωτηρίων ἄνδρες, ὡς πρὸς τοῖς ἀκρω-

τηρίοις ἐνεδρεύοντες)· ἀλλ' ἴσως ἀπὸ τῆς κυρίας σημασίας τῆς ῥινὸς μετενήνεκται τὸ Nase καὶ εἰς τὴν τῶν ἄκρων σημασίαν, ὡς καὶ τὸ ῥίον (ὄρους ἐξοχὴ), συγγενὲς τοῦ ῥὶς· καὶ τὸ τῆς συνηθ. μύτη (μύττις = ῥίς) σημαίνει μεταφορικῶς ἄλλα τε ἄκρα ὀξέα, καὶ αὐτὸ τὸ ἀκρωτήριον (βλ. Мысъ). ὡς δ' αὔτως καὶ τὸ τουρκικὸν burnu, κτλ. βλ. καὶ ἄλλας ἐτυμολογίας παρὰ τῷ Adelung. λ. Nase.] Ἐκ τοῦ Нóсъ, τὸ Ноздрѧ̀ (ῥώθων) καὶ Ноздрѝ πληθυντικ.=ῥώθωνες, ὡς ἐκ τοῦ ἀχρήστου Ноздерь, (σύνθετ. ἐκ τοῦ Нóс, καὶ дерỳ, дúра=θύρα, τρύπα, ὡς τὸ Γερμ. Nasenloch. οἷον ῥινότρυπαι, ῥινοθύραι). ἄλλοι πρβ. τὸ Γρμ. Nüstern.

Нóчъ, Σλαβον. Нóщъ, νύξ, αἰολικώτερον, νόξ, ὡς, σοφὸς, συφὸς), λτ. nox, noctis, Ἰτ. notte, Γλ. nuit, Γρμ. Nacht, Ἰσλ. natt, Ἀγγλ. nigt, Ὀλλ. nagt, Ἀλβαν. nata, Λεττ. nakts, nakte, Σανσκρ. nischa, καὶ Ἑβραϊκ. nach. (τὸ ἑλληνικ. νὺξ ἐκ τοῦ νύκω, νύγω, νύσσω, νύω, νεύω=κλίνω. βλ. Нúцъ, καὶ Ῥείμ. λ. νύξ). Нощный (οἷον νυκτινὸς)=νυκτερινὸς, λτ. nocturnus, νύχιος (ἐκ τοῦ νὺξ, νυχὸς, ὅθεν καὶ [νυκερὸς] λτ. niger). Ночýю (νυχύω) νυχεύω, ἐννυχεύω, συνήθ. νυκτερεύω. Ночéсь, νυκτὸς (τῆς παρελθούσης νυκτός· ὡς τὸ συνήθ. ὀψὲς, ἐψὲς, ἐχθὲς τὴν νύκτα)=Нóче, съ, сїй. βλ. Здѣ̀.

Ношỳ, βλ. Несỳ.

Нóю, *βλ.* Ныю.

Нрáвъ, *Ῥωσσικ. κοινῶς*, Нóровъ, *Σερβ.* Наравъ (*ἦθος, ἔθος*), *ἴσως συγγεν. νῶρος, νῶρϝος* (*νόω, γνόω*, знáю, *γνῶρος, λτ.* gnarus, *ὅθεν τὸ γνωρίζω*) = *γνώμη. ἢ*, = *λτ.* mos, moris, mores, (*μ* = *ν*)? *Βοεμ.* nrawy, *νῦν δὲ*, mrawy.

Нỳ (*οὖν*) *νὺ, νὺν* (*τοίνυν*), *Γρμ.* nu, nun (*συγγεν. τȢ̃* Нынѣ, *νυνὶ, νῦν, ἐκ τȢ̃ νύω· ὡς τὸ ναὶ, νὴ, ἐκ τȢ̃ νάω, νέω, νύω, νεύω. βλ.* Ни́, *καὶ Ῥείμ. λ. νῦν.*)

Нýда (*ψώρα*) *νύδα* (*νȢ̃δα*) *ἐκ τȢ̃ νύζω*, (*ὡς κνίδα, ἐκ τȢ̃ κνίζω*). *τὸ δὲ νύζω*=*νύσσω* (*ὅθεν καὶ νυθὴς, καὶ νύσος* = *νοῦσος, νόσος*). *Ἢ καὶ* (*κ*)*νύδα, κνύδα, κνύζα* = *κνήφη, κνῆσις ἐκ τȢ̃ κνάω, κνίω, κνύω, κνίζω, κνύζω* (*ὡς Γερμ.* knagen, nagen·)=*γνάω, ϝνάω, νάϝω, νύϝω, νύγω, νάγω, νάζω, νάσσω, ὅθεν νάκος, κτλ. συγγ.* Ныю, Нýжда, Нóгопь, Нагíй.

Нýжда (*χρεία, ἀνάγκη*). Нýжду, Нýжу (*ἀναγκάζω, βιάζω*) *νύζω, νύσσω, νύσδω* (*νύσδα*) *νυγὴ, νύξις* (=*κέντησις, κεντῶ*), *ὡς ἐκ τοῦ νέζω, νέκω, λτ.* neco (*Γρμ.* necken=*νύσσω*) *τὸ λτ.* necesse, necessitas=*ἀνάγκη· καὶ τȢ̃το*=*ἀ-άγκη* (*τὸ ν, εὐφωνικὸν, ὡς, ἔγκω, ἐέγκω, ἐνέγκω*), *παρὰ τὸ ἄγγω, ἄγχω· καὶ τὸ Γρμ.* Noth, *συγγεν.* nehen, nähen (*νάσσειν, συγγ. νάγειν*) *νύγειν, νύσσειν. οὕτω καὶ νύκω* (noco), *ὅθεν λτ.* noceo (*βλάπτω*). *ἐκ τȢ̃ νέκω, νείκω, καὶ ἡ νίκη* (*νικάω*), *καὶ τὸ νὲξ, νέκυς, νέκυρ* (*νεκυρὸς,*

νεκρὸς), *λτ.* nex, necis, *κτλ. βλ. καὶ τὰ συγγ.* Ныю, Нзу̀, Ну́жда, *κτλ.*

Ну́ръ (*ἔδαφος, γῆ*)· *ὅθεν* Пону́рный, Пону́ръ (*ὁ κάτω νεύων τὴν κεφαλὴν, ἐπὶ ἵππων κτλ.*) *ἐκ τῦ νύρω=νύσω, νύσσω, νύω, νεύω, νευ-σάζω, οἷον νυρὸς = νεύων· καὶ ἡ γῆ* Ну́ръ (*ὡς χαμαὶ κεκλιμένη*)· *καὶ* Пону́ра (*ἐπινύρων*) *ὁ νεύων κάτω τοὺς ὀφθαλμοὺς, ὁ τῆς συνηθ. χαμαΐδης* (*χαμαὶ, ἴδω*). *βλ.* Нора̀, Ни́цъ, Но́гопь.

Нурю̀, *νύρω = νύσσω. βλ.* Нора̂.

Ну́трь, Нутро̀ (*τὸ ἔνδον, ἐνδότερον*) *ἐκ τῦ* у́трь, *ὅθεν καὶ* Утро́ба, *προσλήψει τοῦ ν* (*Δοβρόβισκ.*). *τὸ δὲ λτ.* intra, interior, *ἐκ τῦ* inter (in = *εἰν, ἐν*) *ἔντερ = ἐντὸς* (*ὅθεν ἐντόσθιον*, intestinum. *βλ. καὶ Ῥείμ. λ. ἔν-δον*), indus, indu, *ἐνδοῖ. Ἀλλ' οὐκ ἂν εἴποι τις καὶ τὸ* Ну́тръ *συγγεν. τῦ* intra, inter, *καὶ Σκρ.* ontor, (*οἷον ἐκ μεταθ.* niter, нутрь), *ὡς τὸ Γρμ.* unter, = *λτ.* inter]. *βλ.* Нѣ̂дро.

Ны̀ (*ἡμεῖς*) *Σλαβ.* = *νοὶ* (*ἀρχαῖον, ὅθεν νόϊ*) *νῶϊ, νῷϊ, νῴ, λτ.* nos, *Ἰτ.* noi, *Γλ.* nous, *Γρμ.* uns, *κτλ.*

Нынѣ̂, *νυνὶ* (*νῦνε*) *νῦν, λτ.* nunc = *νῦνγε. ὡς, τοδὶ καὶ τόδε, ὅτω νυνὶ καὶ* Нінѣ̂ (*νῦνε*). *βλ.* Ну̀.

Ыро́къ (*εἶδος αἰθυίας*, mergus albellus) *συγ-γεν.* Ныря́ю, *οἷον νυρῶν = νέων, κολυμβῶν. ἢ νηρὸς* (*ἐκ τῦ ναρὸς, νάω*), *ὡς καὶ Νηρηΐς·*

* *

οὕτω καὶ νεδία (βλ. Нева̀), καὶ δύπτης, καὶ κολυμβὶς, κτλ. καὶ τὸ λτ. mergus, mergo, συγγεν. ἴσως τῷ μέργω = μέλγω (ἐπὶ τῆς σημασίας τῆς ὑγρότητος). καὶ Нярка (ἰχθύς τις, λτ. salmo) ἴσ. συγγεν. Нырóкъ (ναρὸς, οἷον νάραξ· Ἕτερον δὲ τὸ νάρκη ἐκ τῷ νάρω = νάσω, σσω, νύσσω [Ῥείμ.], ὡς καὶ νύρω = νύσω, σσω, Нурю̀).

Ныря́ю (βυθίζω ἐν ὕδατι, καταδύω) νυρέω, νύρω = νύσω, νύω, νεύω. [νάω, νέω, νίω, νύω, τύποι συγγενεῖς· ὅθεν νάω, νάρω, ναίρω = ἀμέλγω (διὰ τὸ ὑγρὸν), ἀφ' οὗ καὶ τὸ Γρμ. nähre (τρέφω) = λτ. nutrio = νύ(θ)ρω (νύρω)· καὶ ναρὸν, νηρὸν· καὶ νίω, νίβω, νίπτω, νίσσω· καὶ νέω, νεύω, νεύσω (πλέω, κολυμβῶ), ὅθεν νέσος, νῆσσα, κτλ. καὶ νύσω (ἀντὶ νεύσω) = νύρω, -ρέω]. βλ. Нырóкъ.

Ны́ю, Ῥωσσ. Нóю (ἀλγῶ) νύω, νώω. [ἐκ τῷ νόω, νώω, νώσσω, νωθής· καὶ ἐκ τῷ νύω, νύσσω, νύσος, νῦσος, νόσος, νοσέω]. "зубъ ноетъ, ὀδοὺς νύττει (ἀλγεῖ). Нóй (ἄλγος) οἷον νύος (= νύσος) ἐκ τῷ νύω, (ὡς ἐκ τῷ κνύω, κνύος). πρβλ. Ἰτ. noia (en-noja), Γλ. en-nui, κτλ. Унóжіе (ὀδύνη ψυχῆς, ἄλγος) οἷον ἔννυξις (νύξις ἐσωτερικὴ, ὡς τὸ κατάνυξις.). Τοῦ νύω εἴπομεν συγγεν. τὰ, κνύω, γνύω, Гну̀ (ὅθεν ἴσ. καὶ Кнýтъ), κνάω, κνίω, κνίζω, κνίγω· ὅθεν καὶ τὸ Книга εἴη ἂν συγγεν. τῷ Ны́ю, Нзу̀. βλ. Нóготь.

Нѣ́дро, καὶ Ня́дро (κόλπος), Βοεμ. Ня́дра, ἐκ

τϐ ядро, προσλήψει н (Δοβρόβισκ.)· ἀλλ' ἴσως συγγεν. τϐ Нутрò, Нýтрь (ν-όδερος, ν-έδερος = ὄδερος, οὖθαρ,-ρος, uterus (βλ. Утрóба)· ἄλλο δὲ τὸ νείαιρα, νεῖρα (γαςὴρ), ἐκ τϐ νειρὸς (νεαρὸς), = ἔσχατος· ἕτερον δὲ καὶ τὸ ἄντρον, λτ. antrum (ἐκ τϐ ἀνάτορον).

Нѣжный, Нѣженъ, (ἁπαλὸς, μαλακὸς, τρυφερὸς) συγγεν. νέσσος, νέςος (νέσδος, ὅθεν νέζος· ἐκ τϐ νέω, νάω) ἤ· νέσσαξ, ἀντὶ νόσσαξ = νεοσσὸς· νέσσος δὲ κυρίως, ὁ ὑγρὸς (λακωνικῶς, νῆσσος), ἐκ τϐ νέος, καὶ τοῦτο παρὰ τὸ νέω, νάω, ὡς ναρὸς (ὑγρὸς), καθὰ καὶ ἐκ τϐ νέος, νεαρὸς, νευρὸς, νεβρὸς· καὶ τὸ βρέφος δὲ, παρὰ τὸ βρέχω, διὰ τὸ ἁπαλὸν καὶ ὑγρόν). πρβλ. Ἀγγλ. nasche, nice (ἁπαλός). Нѣжу (μαλακύνω, ἁπαλύνω) νέζω (ἀντὶ νίζω = ὑγραίνω, βρέχω) παρὰ τὸ νέω, νίω, (βλ. Ῥειμ. λ. νάω). Ἐκ τϐ νόσσαξ, κος, καὶ ἡ παρὰ τοῖς Ποντικοῖς Ἕλλησι (κατὰ Τρίπολιν καὶ Χαλδίαν) νοσσάκα = τῇ ἄλλως Σ. πωλάδᾳ. βλ. Полярка.

Нѣмый, Нѣмъ (ἄλαλος, μυδὸς, μυτὸς, λτ. mutus.) νέμος, νέμιος, νήμιος, ἀντὶ νήπιος (μ = π. ὡς, ματῶ, πατῶ. τὸ δὲ νήπιος ἐκ τοῦ νὴ, ἔπω, ὁ μὴ ἔπων, μὴ λαλῶν = ἄφωνος, ἄβαξ). Нѣмѣю (ἀβακέω, ἄνεως γίνομαι, ἀναισθητῶ) νημιάω = νηπιάω.

Нѣтъ = ни есть, νὴ ἐςὶ (οὐκ ἔςι, καὶ = οὐ). βλ. Есмь.

Нюхаю (*ὀσφραίνομαι*), *φωνὴ οὐ μᾶλλον συγγενὴς τȣ̃* Нόсъ, *ἢ πεποιημένη ὡς ἐκ τȣ̃ ἤχου τȣ̃ ὀσμωμένȣ* (Ню), *ὃν ὁ Ἀριςοφάνης ἔγραψεν ὖ, ὖ, ὡς καὶ μῦ τὸν ἦχον τοῦ ἀναπνέοντος καὶ φυσῶντος διὰ τῆς ῥινὸς, ἀφ' ȣ̃ τὸ μύζω, μύσσω, λτ.* musso, *μυσιῶ = ἀναπνέω* (*Ἡσύχ.*), *συγγενὲς τȣ̃ μύκω, μυκάω. Ὡσαύτως ἐπλάσθη καὶ τὸ* Нюхаю (*οἷον, νȣχάω*)=*μȣκάω, μύζω* (*βλ.* Ухáю). *Παράβαλ. καὶ τὰ Γρμ.* schnuppen, schnauben, schnaufen, schnüffen, *κτλ.* [*Ὑπολάβοι δ' ἄντις ȣ̓κ ἀλόγως καὶ τὸ* Гнію (*σήπω,-πομαι*) *συγγενὲς τȣ̃* Нюхаю (Нюху), *ὡς κακεῖνο πεποιημένον παρὰ τὸν φθόγγον, νῦ,* Ню = *μῦ, οἷον νύω, Ϝνύω, καὶ Ϝνίω* (Гнію), *ι = υ =* у, *οἷον* Гнýю=*μύω, μύζω, μύσσω*=Гнушỳ, -шáю. (*βλ.* Гнýсъ). *Ἐκ δὲ τȣ̃* Гнію *καὶ τὸ* Гнóй=*ἕλκος, καὶ πύον, καὶ κόπρος· ὡς μυσαρὰ καὶ σαπρὰ, ἢ αὐτόχρημα μύση* (*ἐφ' οἷς δηλονότι μύζομεν*). *οὕτω καὶ τὸ πύθω* (*σήπω, λτ.* puteo, putresco) *ἐκ τȣ̃ πύω, πύσσω, πύζω, πύσω* (*Γρμ.* pusten) = *φυσῶ· ἀπὸ τȣ̃ ἤχȣ πυ, φυ, φοῦ, ὃν οἱ μυσσαττόμενοι καὶ μύζοντες ἐκφέρουσιν ἐπὶ τῶν κακόσμων* (*βλ.* Пáхну), *ὅθεν ἐπηκολȣ́θησε καὶ ἡ τῆς δυσώδȣς σήψεως σημασία· εἴωθε δὲ πολλάκις ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων παρονομάζεσθαι τὰ αἴτια. βλ. Ῥείμ. λ. πύθω*].

Няня, (*τροφὸς*), *ὑποκορ.* Нянька, *νάννα, νάν-*

νη, νέννα, Σ. ὑποκρ. νεννέκα. [καὶ νόννα, συνήθ. ἡ θεία· καὶ νεννὰ, ἡ ἀνάδοχος, ὡς καὶ νεννὸς ὁ ἀνάδοχος ἔτι δὲ καὶ ὁ παράνυμφος, καθὰ τοῦτον λέγουσι καὶ νῦν οἱ περὶ τὸν Πόντον, δεξάμενον δὲ καὶ δεξαμένην ὀνομάζουσι τὸν καὶ τὴν ἀνάδοχον· τὸ δὲ Σ. κουμπάρος, ἐκ τοῦ compére (com-pater, Ῥωσ. кýмъ, кумà). οὕτω καὶ παρὰ τοῖς πρὸ ἡμῶν, νάννας, καὶ νάννος, καὶ νέννος, καὶ νέννας, ὁ θεῖος. Ἡσύχ. πρβλ. καὶ ἀννὶς, καὶ ἀνναία = μαῖα, καὶ τιθήνη (Ἡσύχ. τὸ δὲ λτ. anus, ἡ γραῦς = annus = ἔννος, ὡς vetula, vetus = ϝέτος), Τουρκ. ανὰ (μήτηρ.), κτλ. καὶ Γρμ. Nänna (τροφὸς). Ня́нчу (ἐπιμέλομαι τῶν παιδίων ὡς τροφὸς) ναννάζω. [ὡς καὶ „ ναννίον, ναvίον, καὶ νυννίον = βρέφος, (συνήθ. νυννὶ), καὶ „ ναvάζον, παιζόμενον. „ νύννιον, ᾆσμα τὸ ἐπὶ τοῖς παιδίοις καταβαυκαλούμενον. (Ἡσύχ.). ὅθεν συνήθ. νάνι, ναvουρίζω, ναvούρισμα, καὶ Τουρκ. νένι, νένι.]

О.

О, О, о (Онъ, ὄν) = O, o. καὶ = α, ε, υ, .— $\bar{\text{o}}$ = ό (70). — ҂О = ϙ (70000).

О, καὶ Óбъ (ὑπὲρ, περὶ) ὑ-, ὑπ· (ὅθεν ὑπὲρ, ὑπὸ, κτλ.) τὸ δὲ υ, αἰολικ = o (ὀπ)· ἔστι γοῦν τὸ o (υ) κατ' ἀποκοπὴν ἐκ τοῦ ὑπ, Объ· ὡς καὶ τὸ λτ. a, ἐκ τῆς ab, abs = ἀπ, (ἀπὸ), καὶ ob·

οὕτω καὶ τὸ Ἰτ. o-mettere, Γλ. o-mettre, κτλ. Ἡ δὲ ὑπὲρ=λτ. super, Γρ. über, ober, κτλ.

Оба, ἄμφω, λτ. ambo (χωρὶς τῦ μ, ἄφω, ἄβω, μεταθ. ὄβα)· τὸ δὲ ἄμφω φαίνεται ἐκ τῦ ἅμος (ὁμὸς) ἅμα, ἅμω, καὶ τῦτο παρὰ τὸ ἅπω (ἅπτω), μ=β=φ, ἄμφος ἄχρης. ὅθεν δυϊκ. ἄμφω, παρενθ. τῦ μ (ὡς ὄμπα, ὄμπνη, =ὄπα, ὄψ), ἢ γοῦν παρενθέσ. τῦ φ=β=Ϝ ἐν τῷ ἁμὸς· ὡς καὶ ἐκ τῦ ὠμὸς, ὤμαξ, ὤμϜαξ, ὄμφαξ.

Обаваю (μαντεύω)=Об-ваваю, ὑπο-βαβάω, βάω, φάω, φάσκω, Вѣщаю. βλ. καὶ Вѣщую, Колдунъ, κτλ.

Обаче (πλὴν, ὅμως) ὅμπαξ = ἔμπαξ, ἔμπης· ἢ ὄβως κε=ὅμως κε (βλ. Оба). Οἱ Κρῆτες καὶ Ταραντῖνοι ἔλεγον ἁμάκι καὶ ἁμάτις = ἅπαξ (μ=π), οὕτω καὶ Обаче (ὄπασκε)=ὄβως κε, ἢ ἔμπας κε (ὄμπασκε), ὡς, ἴς γε, ἴς κε, hicce.

Обелъ, βλ. Облый.

Обида (ἐπήρεια), οἶμαι, σύνθετ. ἐκ τῆς Об, καὶ виду, вижду, вижу (ἐπιβλέπω) ἐποφθαλμιάω· ὡς τὸ завижду = invideo, φθονῶ, (ὅθεν ἐπηρεάζω), καὶ πάλιν τὸ не-на-вижу, κτλ. παρηχεῖ δὲ ψευδῶς τὸ Обида πρὸς τὸ, ὄπιδα (ὄπις, ὄπιδος), καὶ τὸ Обиждаю, Обижаю (ἐπηρεάζω) πρὸς τὸ ὀπάζω, ὀπηδέω (καταδιώκω), καὶ τῦτο γὰρ=Об-виждаю.

Обиліе (καὶ из-обиліе, ἀφθονία, εὐθηνία). Обилую (εὐθηνέω) ὀφειλέω, ὀφέλω, ὀφέλλω,

ὀφειλὴ=ὄφελος, λτ. opuleo, opulesco, opulentus, opulentia. [Ἐκ τοῦ ὀπὴ, ὀφὴ, ὀπὸς, Обо́щъ, ὤψ, λτ. ops, opes, opuleo, κτλ. ἐκ τοῦ ops, co-ops, καὶ τὸ copia (ἀφθονία), καὶ opimus=ὀμπνειος (ὄμπη,-πάνη, ὄμπνη). βλ. καὶ τὸ συγγεν. О́блый]. κατὰ δὲ τὸν Δοβρόβισκ. ἐκ τῆς Об, καὶ виль.

О́блако, βλ. Влекꙋ̀.

О́блый (παχὺς, εὐτραφὴς, εὐαυξὴς), καὶ Обе́лъ (εὔρωστος, ἰσχυρὸς) ὄβλιος, ἀντὶ ὄλβιος = αὐξηθεὶς (Ὀδ. Λ, 448)· ἐκ τοῦ ὄλβος, παραγώγου τοῦ ὄφελος, ὄφλος, ὄφλω, ὀφέλλω. (βλ. Оби́лie)· ἢ ἐκ τοῦ ὄλβω = ἄλφω = αὐξάνω· ἢ ὄλω (λτ. alo, τρέφω) ὄλβω, ὄλπω, ὄλφω, κτλ. βλ. Ῥείμ. λ. ὄλβος.

Обезья́на (πίθηκος). παρὰ τὸ μιμέομαι, μιμέω, μίμω, χωρὶς τοῦ μ, τὸ λτ. (imo) imito. ὅθεν imia, μετὰ τοῦ σ τοῦ πνευματισμοῦ, simia=μιμία, ἀντὶ μιμῶ, (συνήθ. μαϊμοῦ, ὅθεν καὶ τὸ Τουρκικ. maimun). παρ' αὐτὸ δὲ τὸ imo, καὶ τὸ imago (εἰκὼν, μιμηλὴ) ἀρχαίως omago (ὡς τὸ Γρμ. omen, amen, ahmen = nachahmen), omaginis, ὅθεν (omagina, omegina, μ = β, καὶ γ = ζ) Обезья́на? οἷον (μ-ομάγινα) μιμάγω,=μιμαλῶ, μιμαλὴ, μιμηλὴ, μιμῶ (βλ. Ῥείμ. λ. μιμέομαι). Οὐ γὰρ, οἶμαι, τὸ Обезья́на παρὰ τὸ бѣжа́нie бѣгꙋ̀ (φεύγω. οἷον φυγηλὴ, φυζακινή).

Ово́щъ (ὀπώρα) ὀπὸς (ὅθεν τὸ ὀπώρα· ἐκ τοῦ

ὄψ, λτ. ops, opes, ὀπὴ, ὀφὴ, ὄφελος), Γρμ. Obst.

Óбразъ (μορφὴ, σχῆμα, εἰκὼν). φαίνεται ἐκ τῦ ὄβρα (ὅθεν ὄμβρα, λτ. umbra, καὶ ὁ ὄμβρος, = ὄρβα, ὄρφα, ὄρφνη) ὀρφὴ, ὅθεν μορφὴ (ὡς, εἴραξ, μεῖραξ), ὄρφωσις (ὄρβωσις, ὄβρωσις, Образъ) = μόρφωσις. Образýю (μορφῶ, διατυπῶ, ὡς ἐκ τοῦ Образў) ὀβράζω = (ὀρβάζω, ὀρφάζω) μορφάζω, ἐκ δὲ τῦ μορφὴ (μεταθ. φορμὴ), τὸ λτ. forma, formo. τὸ πρωτότυπον, μόρω, μάρω (βλ. Мрáкъ), μορὸς, μορϜὸς, μορβὸς, μορμὸς, κτλ. (βλ. Ῥείμ. λ. μορμὼ). Μᾶλλον δ' ἄντις ἐκλάβοι τὸ Óбразъ σύνθετ. ἐκ τῆς Об, καὶ pázъ (ῥάξις, ῥῆξις, Γρμ. Riss), ὅθεν εἴη ἂν συγγενὲς τῦ Рисýю (βλέπε τὴν λέξιν)· ὡς τὸ σχέδη, σχεδάριον (σχέδω, σχίζω). οὕτω καὶ ῥυσμὸς (ῥυθμὸς = σχῆμα, τύπος· καὶ ῥυσμόω = τυπόω), ἐκ τῦ ῥύω = ἐρύω, ἕλκω. ἀλλὰ καὶ τὸ Γλ. portrait, ἐκ τῦ λτ. protractum (protraho = προέλκω), καὶ τὸ Ἰτ. ritratto (retraho).

Óбручъ (κρίκος κάδου, συνήθ. ϛεφάνιον.) ὄβρος, ὄρβος = ὕρμος, ὁρμαθὸς· (β = μ. ὅθεν καὶ τὸ λτ. orbis, = κύκλος).

Óбщій, Óбщъ, ща, ще (κοινὸς) ἄψιος (α = ο) ἄψος, ἄψις (ὡς ἀψὶς, ἐκ τοῦ ἅπτω, ἅπτομαι. ὅθεν καὶ ἄψεα, τὰ μέλη, ὡς ἡμμένα, συνημμένα, ἀπ' ὀνομας. ἄψος. τὸ δὲ ἄπω = ἔπω = ἴκω (βλ. Сѣщý), ἔχω, ὅθεν τὸ μετέχω, μετοχὴ,

μέτοχος = Общи́тель, *οἷον ἁψητὸς*=*ἁπτὸς* (*ἡμμένος, συνημμένος*). О́бщество (*κοινότης τὸ κοινον*) *οἷον* (*ἁψητὸν*) *ἁψίς, ἁφὴ, συναφή.* (*τὸ δὲ Σ. συνάφι*=*κοινότης τεχνιτῶν, οὐχ, ὥς τινες ᾠήθησαν, ἐκ τȣ͂ συναφὴ, ἀλλὰ μᾶλλον, σινάφι, κατὰ μετάθεσιν τȣ͂ Τȣρκικ. καὶ Ἀραβικȣ͂. ἐσνάφ, πληθυντικοῦ τȣ͂ Ἀραβικ. σίνφ*=*ἑταιρεία*). Обтъ (*ἀθρόον*) *ἁπτῶς* (*ἑξῆς, ἐφεξῆς, ἐχομένως*), *κτλ. ἀλλ' ἴσως ζητητέον μᾶλλον τὸ* Общій *ἐν τοῖς συνθέτοις ἐκ τῆς* Объ· *οὐ γέ μην, οἶμαι, πιθανὸν, ὅ τισιν ἤρεσεν, ἐκ τῆς* Объ, *καὶ* вéщь (*ὁ περὶ τὸ πρᾶγμα*). *Τὸ δὲ κοινὸς, κοινῶς μὲν* = *ξυνὸς* (*ξὺν*=*σὺν*=*κὺν, λτ.* cum, *καὶ υ*=*οι*), *εἴη δ' ἂν καὶ ἐκ τȣ͂ οἰνὸς* (*μετὰ τȣ͂ πνευματισμȣ͂ κ*=*F. 'Ρείμ.*), *λτ.* œnus, unus, *ἐκ τȣ͂ εἷς, ἴος, ἴα, μετὰ τȣ͂ μ, μία· ὡς καὶ ἐκ τοῦ ἴος, οἶος, οἰνὸς, ὀνὸς μετὰ τȣ͂ μ, τὸ μόνος, μȣ͂νος, ὅθεν, ἴσως, καὶ τὸ λτ.* (munis) com-munis, *ὁ κοινὸς* (*συγγεν. καὶ τὸ Γρμ.* gemein? *βλ. καὶ* Adelung. *λ.* gemein).

Обѣдня, *βλ.* Обѣдъ.

Обѣдъ (*ἄριςον, τὸ μεσημβρινὸν ἔδεσμα, καὶ ὁ χρόνος αὐτȣ͂, ὡς τὸ συνήθ. γεῦμα*). Обѣдаю (*ἀριστῶ, συνήθ. γευματίζω.*) *σύνθετ. ἐκ τῆς* Объ *καὶ* Ѣду (*ἄλλȣ σχηματισμȣ͂ τοῦ* Ѣдмъ, Ѣмъ, *ὅθεν* Ѣдéніе, Ѣдка, *κτλ.*)=*ἔδω, λτ.* edo, *Γρμ.* eten, essen· *καὶ ἄδω* (*ἄζω*) atzen, *κτλ. ὅθεν ἔδαρ, εἶδαρ* (*ἔδ*-ѣдъ, об-ѣдъ). *καὶ*

Объдня (ἡ θεία λειτεργία) ὡς ἔδανον (ἐδανὴ), ἐδητὺς, ἐδωδὴ (δεῖπνος μυςικός), καθὰ καὶ τὸ Γαλ. messe, καὶ Γρμ. Messe = λτ. mensa (τράπεζα).

Овéнъ, βλ. Овцà.

Овцà (πρόβατον), καὶ Овчà (ἀρνίον). Овéнъ (κριὸς) ὄϝιν, ὄϝις (ὄϊς), λτ. ovis (συγγεν. ἴσως καὶ τὸ Γρμ. Schaf, Κτσξ. schäp=ov, μετὰ τοῦ ἰσχυρȣ̃ πνευματισμȣ̃, sch-ov-is). τὸ δὲ Овцà, Овчà, ἀπὸ ῥίζης Ов (ὄϝ-, ὄβ-ις), ὅθεν Ови́ча, συγκοπ. Овчà, οἷον ὀϝίτσα = ὀϝίσκα, ὀΐσκη (ὄϊς μικρὰ). Овчи́на μηλωτῆ (κατὰ τὰ εἰς ина, δερμάτων σημαντικὰ, ἐκ τȣ̃ ινος, ινη, κτητικȣ̃, ἀντὶ τῶν εἰς η, ια, εα (νεα, κεα τεα) ἑλληνικῶν (ὡς, κυνέα, ῆ, λεοντῆ, ἀλωπεκῆ) = ὀΐα, ᾠῆ, ᾤη (ἐκ τȣ̃ ὄϊς, ὄϊα, ᾤη) καὶ, " ᾠΐσχα, (Ἡσύχ. εἰ ὑγιές).

Óвый, óвъ, ва, во (ὅς, ἥ, ὅ, ὅς μὲν) ὄϝος, ὅος (ὅθεν ὅου = οὗ) = ὅς· καὶ Óви, ὄϝοι (οἱ δὲ)· ἤ, ὅπος, ὅποι (ἐκ τȣ̃ ἀρχαίȣ πὸς, πὴ, πὸν, ὅθεν τὰ ἐπιῤῥήμ. ποῦ, ποῖ, πῆ, πῶς, ὅπως, ὅπῃ, κτλ. ἀλλὰ καὶ τὸ πὸς ἐκ τȣ̃ ὅς. βλ. Óнъ καὶ Ῥείμ. λ. πόθεν, καὶ, τὸς). Óво καὶ Óвогдà (Óвог-да, ἐνίοτε) ὁπόϝτε, ὁπότε, ὄϝῳ, ὅπȣ. τὸ Συσκρ. Ijan=ὄϊον, -ος, οἷος, ὅς.

Óгнь, Ῥωσσ. Огóнь (πῦρ), Βοεμ. ohen, Βενδ. oign, Λιθ. ugnis, Σανσκρ. aghni, λτ. ignis = λ-ιγνὺς, λιγνὺς (καπνὸς φλογὸς, καὶ αὐτὴ ἡ φλόξ· ὡς " ςέροψ λιγνύς. Σοφκλ. Ἀν-

τιγ. ςίχ. 1127.), συγγεν. τῦ λύχνος, λύκη, lux, ὡς καὶ τὸ Γρμ. Lohe=φλόξ (Ῥείμερ.). Ἀλλ' ἐν μὲν τῷ ignis ἐκπέπτωκε τὸ λ. τῦ λιγνύς (ὡς λείβω, εἴβω· λάχνη, ἄχνη· λαμπήνη, λαπήνη, ἀπήνη. labor, labos, ἄπος, αἶπος· λιμβρὸς, παρὰ τὸ λίβω, λιβερὸς, imber· liquor, ἰχὼρ, παρὰ τὸ λίκω, λείχω), ἐτηρήθη γέμην τὸ ςοιχεῖον ἐν τῷ lignum, τὸ ξύλον, οἷον λύχνον, (λάμπον, καιόμενον, καθὰ καὶ [κάω] κᾶλον, καὶ [δάω] δανὸν, δαλὸς, δαυλὸς, κτλ.). Τὸ δὴ λ-ιγνὺς, ignis, τραπέντος τὸ ι, εἰς ο (ὡς αἰολικ. θρόδαξ, θρίδαξ), γίνεται (ogn-is) Óгнъ. (ὁ δὲ Ἀδελέγγιος παρέβαλε πρὸς τὸ Óгнъ τὸ ακὴ, ἀκὶς, acies, κτλ. διὰ τὸ ὀξὺ τῆς φλογὸς. βλ. λ. Ecke.)

*Огуре́цъ, ὑποκορ. Огу́рчикъ, συνήθ. ἀγγέριον, ἀγγυράκι. μέσ. λτ. anguria, Βομ. Wokurka, Γρμ. Gurke, κτλ. ἐκ τῦ λτ. cucumis, cucumeris, Ἰτ. cucumero, Γλ. concombre, (Adelung.)

Оди́нъ (βλ. Еди́нъ). τὸ Оди́нъ, καὶ ο=ε Еди́нъ πιθανώτατά μοι δοκῦσιν = ὀδεῖν, ὁ δεῖνα= δεῖν = τὶν, τὶς, τινὰ = ἳν, ἳς = εἷς· αἱ γὰρ ἀντωνυμίαι ὅς, ἵς, ἵν (μετὰ τῦ πνευματισμ. τ = δ), τίς, τινὰ, δεῖνα, ὐδὲν ἄλλο προφανῶς, εἰ μὴ αὐτὸ τὸ ἀριθμητικὸν εἷς, τοτὲ μὲν ἀριθμητικῶς, τοτὲ δὲ δεικτικῶς, ἢ ἀναφορικῶς, ἢ ἀορίςως ἐκλαμβανόμενον εἰς

μονάδος ἢ μοναδικȣ̃ τινὸς δήλωσιν (*βλ.* Едúнъ *καὶ* Йнъ, *καὶ* Óнъ), *ὅθεν ἡ Σλαβονικὴ ἔταξε τὸ ὀδεῖν, δεῖν, δεῖς, ἀντὶ τȣ̃ ἁπλȣ̃ ἀριθμητικȣ̃ εἷς* (*βλ. καὶ 'Ρείμ. ἐν λ. εἷς, οὐδεὶς, τός*). *τὸ δὲ ο, τȣ̃* Одинъ, *ἢ αὐτὸ τὸ ἑλλην. ἄρθρ. ὁ, ὀδεῖν, καὶ, ο=ε*, Единъ. *ἢ μᾶλλον, πρόσθεσις εὐφωνικȣ̃ φωνήεντος, ὡς τὸ ε εἰς τὸ (εἷς) ἕεις, (ε = ο)· καὶ τὰ ὀςαφὶς, ἀςαφὶς=ςαφὶς, κτλ.* Одинáкій, *ἑναδικὸς, μοναδικός· ὅθεν* Однáко (*πλὴν*), *ὡς τὸ τῆς συνηθ. μόνον, μονάχα* (*τȣ́τȣ ἢ ἐκείνȣ μόνον ἐξαιρȣμένȣ*).

Óдръ, (*κλίνη*), *ȣ̉κ=ἕδρα* (*ὅδρα, ὡς ἑφθὸς, ὀφθὸς, ὀπτὸς*), *ἀλλ' ἐκ τȣ̃* О-дремà (*βλ.* Дремлю), *ἐν ᾗ δαρθάνομεν. συγκπ. ὡς τὸ* Йскръ.

Óзеро, *βλ.* Éзеро.

Óй, *ὠὴ, ἢ ὀΐ, ὀὶ* ,, oh, ey.

Окà (*Ρωσσίας ποταμὸς παρὰ τὴν Περεμίσλην ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τῆς Καλούγας*)=*ἄκα, λτ.* aqua, *ἄχα, ἄα, (ο = α). Οὕτω καὶ* Вýда *ἄλλο ποτάμιον* (*κατὰ τὴν Νοβογοροδικὴν ἐπαρχίαν*) =(*Ϝύδα*, uda) *Ϝύδα-ς, ὕδας, βέδυ* (*βλ.* Водà). *Ἔξεςι πρὸς τȣ̃το καὶ τὴν Βȣ́δαν, πόλιν Οὐγκαρικὴν, παραβαλεῖν, καὶ τὰ νῦν Βοδενὰ* (*Βυδανὰ, ὑδανὰ*), *πόλιν Μακεδονίας* (*τὴν ἀρχαιότερον Ἔδεσσαν*), *οὕτω μετονομασθεῖσαν ὑπὸ τῶν εἰσβαλόντων Σλαβόνων. κατὰ τὸ, Ὕδη, κτλ. βλ.* Москвà.

Окнò (*θυρὶς*), *παρὰ τὸ* Óко = (*ὀπὴ* = *ὄψ*,

ὀπὸς, π = κ) ὄκος, ὀκὸς, (κατ' ἐπένθεσιν τῦ ν, Окнò, (Окò), ὅθεν καὶ ὑποκορ. Окóшка (θυρίδιον)=ὀκίσκος(ὀκόσκα)·ἐντεῦθεν καὶ ἡ Σ. ὄκνα (κάδυ οἰνοδόχυ ἢ ἄνω ϛρογγύλη θυρὶς), καὶ Βλαχ. ὄκνα (μεταλλεῖον ἅλατος).

Óко, ὄκος, ὄκκος. λτ. (ocus) oculus, Ἰτ. occhio, Γλ. oeil, Γρμ. Θge, Auge (αὐγὴ, ἢ αὖκος = ὦκος, ὄκος· ὡς αὖς, ὧς, οὖς)· τὸ δὲ ὄκος = ὄπος (κ = π), ὄψ, ὤψ· ἢ ὄσσος (ὄξ, ὤξ) ὄκος, ὄκκος (ἐκ τῦ ὄπω, ὄπτω, αἰολ. ὄσσω, -σσομαι. βλ. Ῥείμ. λ. ὄπω, καὶ αὐγή). Σβ. oga, Δαν. oge, Ὁλλ. ooghe, Ἀγσξ. eage, Ἀγγ. ege, Λιθ. akis, Ἰνδ. aksi, καὶ μὴν καὶ παρὰ τοῖς ἐν Ταυρίδι Ταττάροις ogo, κτλ. [Ἡ λέξις εὑρίσκεται ἐν γλώσσαις πολλαῖς, φαίνεται δὲ ταύτῃ συγγενὲς καὶ τὸ, ὠγὴν, ὠγῆνος, ὠκεανός. καὶ ὄγγα, ὄγκα, Ἀθηνᾶς ἐπίθετον παρὰ Θηβαίοις. τὸ φοινικικὸν og, ogan, σημαίνει κύκλον· ὡς καὶ τὸ ἑλληνικὸν ὄκκαβος. βλ. Окóвъ, καὶ Ῥείμ. λ. ὄκος καὶ ὠγήν.]

Óко, ἡ συνήθ. ὀκὰ (εἶδος μέτρου καὶ ϛαθμοῦ τριῶν λιτρῶν.) ἴσ. ἐκ τοῦ ἄγω, (βαρῶ, ζυγίζω) ἄγος (ὄγος) = ἄχθος. ὡς καὶ τὸ λτ. uncia, οὐγγία, οὐγκία (ἄγω, ὄγω, ὄγος, ὄγγος, ὄγκος).

Окóвъ, πληθ. Окóвы (κρίκος, δεσμὸς), ὁ παρὰ τὸ, ὄκαβ-ος, ὄκκαβος (= κρίκος, κίρκος. Ἡσύχ. συγγεν. ὄκος, ὄγγα, κτλ. βλ. Око.

ἀλλὰ τὸ Оκόвъ = О-κόвъ, *ἐκ τῦ* κýю, *καὶ* Оκýю, Оκόваю, Оκόвываю (*δεσμεύω, ἀλυσιδόω, σιδήρῳ περισφίγγω*). *βλ.* Кόвъ, *καὶ* Кýю.

Окýнываю, *καταδύω ἐν ὑγρῷ, βυθίζω καὶ πάλιν ἀναδύω, ἐκ τοῦ* Окýну, О-кýну) *χύνω* (*ὑποχύνω*), *ἐκ τῦ χύω, χόω, χώω* (*ὅθεν καὶ συνήθ. χώνω*). *Ἐκ τούτε καὶ* Окунь (*εἶδος πέρκης* = О-кунь) *οἷον, χυνὸς* (*ὑγρὸς*), *χυτὸς· ὡς, χυτοὶ ἰχθύες = ῥυάδες. βλ.* Рыба, *καὶ* Скидáю.

*Оладья=Аладья=*ἐλάδια* (*ὡς, ἔλαιον, λτ.* oleum. *βλ.* Елей. *σημείωσαι καὶ ε = ο = α· ὡς, ἔργανον, ὄργανον, συνήθ. ἄργανον· ἀςακὸς, ὀςακὸς, κτλ. οὕτω καὶ* Олива, *λτ.* oliva, *ἐλαίϜα, κτλ.*)

Оле, (*ἔλε*), *ἔλευ, ἐλελεῦ, συνήθ. ὄλελε* (*ἐπιφώνημα*).

Олéнь, *βλ.* Елéнь. (*ο = ε, ὡς ἔλιος, ὄλειος. ἔλινος, ὄλινος. βλ. καὶ* Оладья).

Олово, (*κασσίτερος, παρ' ἄλλοις ὁ μόλυβδος*), *Βοεμ.* wolowo, *μόλυβος,* (*ἀποβολῇ τῦ, μ. ὄλυβος· ὡς, ἄλω, μάλω· ἄλευρον, μάλευρον· καὶ λτ.* ala, *ἐκ τῦ μάλα, μάλη*) *παρὰ τὸ μέλδω, μελίβδω* (*τήκω. βλ.* Мѣдъ), *συνήθ. μολύβι* (*καὶ παρά τισι μεταθέσ.*) *βολύμι. ὡς λτ.* plumbum = *πόλιμβον, ἀντὶ βόλυμ(β)ον, ἀρχ. Τευτ.* pliwe, *ὅθεν τὸ Γρμ.* Bley (*Ῥείμερ.*).

Онъ, Онà, Онò *ὅς, ἥ, ὅ, ἴς, καὶ ἶν, καὶ εἶν, καὶ ἵ* (*αὐτὸς*), *λτ.* is, hic, (*ἵγε*), *ἀρχ. Γρμ.*

his, hit, καὶ ἐἲν (αὐτῷ), Γρμ. ihm, ihn, ihr· καὶ er (ὅρ=ὅς), sie (ʃἥ), es (ὅ), ὡς τὸ Σλαβον. ἐδέτ. е, еже, κτλ. τὸ δὲ ἳς, ἳν, συγγεν. ἴος, ἴα, ἴον = εἷς, ἕνς, ἑνὸς, οἶος, οἰνὸς, ὀνὸς (λτ. unus, na, num, βλ. единъ). ὥςε τὸ Онъ, нà, нò = ὀνὸς, ὀνὰ, ονὸν (= μ-όνος, μόνη, μόνον)· καθὰ πάλιν τὸ единъ, одинъ (εἷς) = ὁδεῖν, ὁδεῖνα, = δεὶς = τὶς, = ἳς = εἷς, οἷος, ὅος, ὅς· (βλ. Ρείμ. λ. τὸς, οὐδεὶς)· διὸ καὶ τὸ Ἰταλ. uno, Γλ. un, Γρ. eins, ein, κτλ. καὶ τὸ νεώτερ. ἑλλην. εἷς, ἕνας, μία, ἓν = τὶς (ἐν τῷ ἀκμάζοντι ἑλληνισμ. εἷς τις, μία τις, κτλ. μετὰ δὲ ταῦτα καὶ ἁπλῶς, εἷς, μία. βλ. Ματθ. 25· καὶ 27. κτλ.). βλ. Оди́нъ, καὶ И́ный. Πρβλ. καὶ Ἑβρ. hen, Περσ. an, œ, Τουρκ. o, ol, on, κτλ.

Óнсица (ὁ δεῖνα) ἐκ τοῦ Óнсíй=он, сíй=ὅςτίος (ὅντινα)· ὡς καὶ τὸ сíце ἐκ τοῦ сíй (σίως κε, τίως κε), λτ. sicce (βλ. Сíце). Óндѣ, (ὧδε) ὅνθε, ἀντὶ, ἔνθε, ἔνθα. [τὸ τῶν Κυπρίων ἄνδα=αὕτη (Ἡσύχ.) ἴσ. ἐκ τοῦ αν=αυ (ὡς αὐΐαχος = ἀνίαχὸς, αὐερύειν=ἀνερύειν), ἄντη, ἄνδη, ἄνδα.]

Óпако (ἀντιςρόφως, καὶ πρηνὴς, συνήθ. ἐπίςομα=ἐπὶ ςόμα) ἐκ τῆς О, καὶ пáки, πάλιν= ἔμπαλιν, ἀνάπαλιν. [τὸ συνήθ. ἐπίκωπα, τἀπίκωπα (ὡς καὶ τἀπίςομα = τὰ ἐπὶ ςόμα, τὰ ἐπίςομα), τὰ ἐπίκωπα, καὶ μεταθ. τἀπίπωκα = τὰ ἐπὶ κώπαν (Kopf) = κώβαν (κωβὴν, κυβήν, τὴν κεφαλὴν), ὅθεν, = ἐπὶ κε-

φαλήν· ὡς καὶ ἀνάποδα (= ἐπίςομα, ἐπίκωπα), ἐκ τοῦ, ἄνω πόδας (ὅθεν ἀναποδίζω)· καὶ πρόμυτα=ἐπίςομα (πρὸ, μύτη, μύτις = ῥίς· ὡς τὸ πρόχνυ = πρὸ γόνυ). Παράβαλε καὶ ἄλλα τινὰ τοιαῦτα ἐπιῤῥηματικὰ τῆς Ἑλληνικῆς· ὡς, ἀνάκαρ (ἀνὰ κάρα· ὅθεν τὸ συνηθ'. ἀνάκαρα = ἰσχὺς, ὡς ἄνω κάραν ὑψέντων τῶν δυνατῶν)· ἐπίκαρ (ἐπὶ κάρα = ἐπὶ κώβαν, ἐπίκωπα)· κατάκαρ, ἢ κατωκάρα (κατὰ κάραν, συνήθ. κατακέφαλα, κατακεφαλῆς), κτλ. οὕτως ἐπλάσθη καὶ τὸ, ἀνάλαιμα = ἄνω λαιμȣ̃ (ἐπὶ τῆς τῶν βρωθέντων ἀναδόσεως, καὶ ἐπὶ κατάρας „ ἀνάλαιμα νὰ τὸν γένῃ τὸ φαγίον=νὰ τὸ ἐξεμέσῃ, νὰ μὴ τὸ χωνεύσῃ, κτλ].

Опри́чь (πλὴν. = О, при́чь) = πάρεξ, παρὲξ (πρὲξ, πρίξ)=πρὶς, πέρις (πέρι, ὅθεν πέρις) πέριξ, περιξὸς, ἀφ' ȣ̃ περισσὸς-σσῶς (ὡς ἐκ τȣ̃ πλέον, πλήν)· Ἐκ τȣ̃ πέρις, πρὶς καὶ τὸ πρίν· ὡς ἐκ τȣ̃ παραὶ, τὸ λτ. præ, præter=πάρεξ. βλ. Прі́. [τὸ ο, ἐν τῷ Опри́чь, φαίνεται οὐχ' ἧττον πρόθεσις, ἢ φωνῆεν κατὰ πρόσθεσιν, ὡς ἐν τοῖς, δὰξ, ὀδάξ· βριμώ, ὀβριμώ· σκάπτω, ὀσκάπτω· κέλλω, ὀκέλλω (βλ. καὶ Орѣхъ). τοιȣ̃το καὶ τὸ α ἐν τῷ ἀπρίξ, πρίξ, πρίω. κτλ.]. Опри́чина (φρȣρά τις τῶν παλαιῶν τῆς Ῥωσσίας Βασιλέων· καὶ 2, = προνόμιον) οἷον, πρισσεινὴ, περισσινὴ = περίσσειος, περίσσειον. ὡς περίσσειος,

ἤτοι ἐξαίρετος μὲν ἡ φρουρὰ, ἐξαίρετον δὲ καὶ τὸ προνόμιον)· οὕτω καὶ τὸ περισσὸς, περιττὸς = ἐξαίρετος, egregius, exquisitus.

*Óрденъ (τάγμα, Γλ. ordre). Ἐκ τοῦ „ ὄρδημα (ἡ τολύπη τῶν ἐρίων), τὸ λτ. ordo, ordinis, ὅθεν συνήθ. ὄρδινον (τάξις, σειρὰ, ὡς τὸ μίτος· „κατὰ μίτον), καὶ Óрденъ. (Ῥείμ. λ. ὄρδημα).

Орéлъ (ἀετὸς) συγγεν ὄρνεον, ὄρνις (ἐκ τοῦ ἄρω, ὄρω, ὄρινος, συγκ. ὄρνις, ὄρενος, ὄρεν—ν = λ, Орéлъ), καὶ „ ὄρνις Διὸς, ἐξαιρέτως, ὁ ἀετός. πρβλ. Σβ. oren, Ἰσλ. uren, Ῥουνικὶ, aurn, Γοτθ. ara, ἀρχ. Τευτων. aro, Δαν. örn, Αγγλ. earn, Λαπλανδ. arnes· καὶ Γρμ. Aar = γὺψ (ὁ ἐν τῇ συνηθ. ἐξαιρέτως, ὄρνεον), καὶ πᾶν γυπῶδες πτηνόν· ὅθεν Adler ὁ ἀετὸς = edel Ar (εὐγενὴς γύψ. βλ. Adelung.). Ἐνταῦθα ἴσως ἀνήκει καὶ τῶν Κυπρίων τὸ ἀγὸρ, ὁ ἀετὸς = ἄϝορ, ἄορ, ἐκ τοῦ ἀέρω = ἄρω, ὄρω, (Ἡσύχ.).

Орýдіе (ὄργανον, ἐργαλεῖον) [συγγεν. ἔρδω (Γρμ. werde) = ἔργω, ὀρδέω, ἔορδα (ὅθεν λτ. ordior), ἐορδὸς, ἐόρδη, ὡς ἐόργη], οἷον ἐόρδιον (ὀρόδιον)· ὡς καὶ Ϝέρδιος, γέρδιος, γέρδης (ὑφάντης), λτ. gerdius. καὶ cerdo (γέρδων, κέρδων = ἔρδων, ἐργάτης, ὅθεν, sacerdo = sacer cerdo, ἱερὸς γέρδων, ὁ τὰ ἱερὰ ἔρδων = ἱερεύς). οὕτω καὶ (ἔργω) ἔργανον, γέργανον = ὄργανον. κτλ. (βλ. καὶ Бéрдо). τὸ δὲ, ἀρὶς, ἀρίδος, (Ἀνάλ. Α, 221) Σ.

* *

ἀρίδα = τρύπανον (βλ. καὶ Adelung. λ. geräth)· βλ. Орю̀, καὶ Ружьѐ.

Орѣхъ (κάρυον). Οὐτ' = ὄρχις (ὅ τινες παρέβαλον. βλ. Tripart. p. 116, ἴσως κατὰ τὸ ὀρχὶς, καὶ ὀρχὰς, εἶδος ἐλαίας. λτ. orchis, orchas)· οὔτε μὴν (ὡς πρότερον ᾤμην) = ἄρυον = (ἄρυhον, Орѣхъ) " ἄρυα τὰ Ἡρακλεωτικὰ κάρυα· καὶ, αὔαρὰ τὰ Ποντικά. Ἡσύχ. (ἔςι δὲ τὸ ἄρυον = κάρυον, χωρὶς τȣ̃ κ. ὡς τὸ λτ. aper = κ—άπερος, κάπρος)· ἀλλὰ τὸ Орѣхъ σύνθετον δοκεῖ ἐκ τῆς ο, προθέσ. (ἢ ο, εὐφωνικ.) καὶ рѣжу (συγγεν. Рѣку̀, рѣхъ, рѣшу ш = χ. κτλ.), ῥήζω, ῥήσσω, ῥάγω, ῥήγω, ῥέγω, ῥέκω, ῥείκω, ῥίκω, ἐρείκω, ὅθεν ἐρεικτὸς, ἐρείκη, ἐρεικὶς, ἐρείκιον, κτλ. ἐρέχω (ὅθεν ἐρέχθω), οἷον ἐρέχ-ιον (ὀρέχιον. Орѣхъ ε = ο) = ἐρεικτὸν. ὡς ἐρεικτὰ καὶ τρωκτὰ τὰ κάρυα· καθὰ καὶ τὸ ὄροβος, ἐκ τȣ̃ ἐρέπω, -πτω, συγγ. ἐρέβινθος· καὶ τὸ ἄρακος, ἐκ τȣ̃ ῥάγω. βλ. Горо́хъ. Ὡσαύτως καὶ τὸ λτ. nux, nucis (Γρμ. Nuss, Γλ. noix, κτλ.), οἶμαι, συγγ. νύγω (νύκω), νύσσω = νώσσω, νώγω (νὼξ, νὺξ = νωγὸς), νῶγος, ἢ νώγα, τὸ πρωτότυπον τȣ̃ νώγαλον, -λα, νωγαλεύματα = τρωγάλια, (Σ. στραγάλια), τραγήματα, ἐκ τȣ̃ τράγω, τρώγω· καὶ τὸ νώγω δὲ = νάγω, Γρμ. nagen, knagen (knaupern), νάϜω, νάω, Ϝνάω, κνάω, κναύω, χναύω, (Σ. τρωγαλίζω, τρα-

γανίζω, κρατσανίζω). βλ. λ. Нужда, καὶ 'Ρείμ. λ. νωγάλευμα.

Орю, ὀρῶ, ἀντὶ ἀρῶ, ἀρόω, ἄρω (συνήθ. ὀργόνω, ἐκ τῦ ἔργω, ὄργω), Σερβ. оремъ (ἄρωμι, ὡς ἄλωμι, ὅθεν ἀλῶναι, ἀλὼς), Καρν. orjem, Λιθ. aru, Λεττ. arru, λτ. aro. τὸ δὲ Γρμ. ackern (ἐκ τοῦ Acker = λτ. ager, ἀγερὸς = ἀγρὸς) οἷον ἀγρώσσω, ἀγρὸν ποιῶ (ὡς τὸ νεάζω, νεόω, ἐκ τῦ νεὸς, νειὸς, καὶ νειοποιεῖν=novare agrum). Орало (καὶ ἀποκοπῇ, рало) ἄροτρον, λτ. aratrum. [ἐκ τῦ ἄρω, ἀρῶ, ὄρω, ἔρω φαίνεται τὸ ἔρϜω, ἔργω, κτλ. ἄρω, ἔρω, ὄρω συγγενῆ. βλ. Орудіе.]

Орь (ἵππος. βλ. Δοβρόβ. σελ. 271) (ὀρὸς, ὄρω, βλ. Орелъ), ὀρεύς? ἢ συγγεν. рѣю, рóю, (ронѫ). βλ. Жребецъ.

Осва (σφὴξ), 'Ρωσσ. оса̀, Βοεμ. wosa, λτ. vespa, Γρμ. Wespe, Wepse, κτλ. ἐκ τοῦ σφῆκα, μεταθ. φῆσκα (σκ=σπ. αἰολικ. ὡς, σκύζω, σπάζω· σκύλον, spolium), φῆσπα (φ=v) vespa (οὕτω καὶ σφέτερος, φέστερος, vester)· ἐκ δὲ τῦ vespa (κατ' ἔκπτωσιν τῦ v) espa, e = o, ospa = Осва, καὶ πάλιν ἐκβολῇ τῦ в, Оса̀, ὅθεν Ϝóса, wosa.

Оселъ, ὁ, Осля̀, ἡ, (ὄνος), λτ. asinus, Γλ. âne, ἀρχαιότερ. asne, Γοτθ. asilus (παρ' Οὐλφίλ.), Γρμ. Esel, 'Αγγλ. ass, 'Ολλ. ezel, Σβ. äsna, Δαν. asel, λτ. ὑποκορ. asellus. δοκεῖ μοι συγγενὲς τῦ ἄσιλλα (ἄσιλλος, ἄ-

σιλος). ἄσιλλα κυρίως ὁ ἀναφορεύς, ἴσως δὲ κατὰ διάλεκτον ἐσήμαινεν ἡ λέξις καὶ τὸν ὄνον, καθὰ δὴ καὶ τῦτο (παρὰ τὸ ὄνω, ἄνω = ἀνέχω) τάττεται ȣ̓ μόνον ἐπὶ τῦ ζώȣ, αλλὰ καὶ ἐπὶ ὀργάνων βάρη ἀνεχόντων, ὡς, ὄνος ὁ τῦ πλοίȣ (Σ. ἐργάτης), καὶ ὄνος μυλικὸς, κτλ. ὡς δ᾽ αὕτως καὶ κίλλης, κίλλος λέγεται ὅ, τε ὄνος, καὶ ὁ κιλλίβας (βλ. ῾Ρείμερ. λ. κίλλος). ἔςι δὲ τὸ κίλλος συγγενὲς τῦ ἄσιλλα, ἀμφότερα γὰρ, οἶμαι, παρὰ τὸ ἵλω, ἵλλω εἵλω, ἔλλω, (κινῶ), μετὰ τῶν πνευματισμῶν, τῦ μὲν κ, κέλλω, κίλλω, κίλλος, τῦ δὲ σ, σέλλω, σίλλω (βλ. Силаю), σίλλος (ὡς τὸ σιλλὸς = ἰλλὸς), σίλλα (καὶ μετὰ τῦ εὐφωνικῦ α, ὡς, ςαφὶς, ἀςαφὶς), ἄσιλλα. Ὥςε τὸ σίλλος κίλλος (ἄ-κιλλος, ὄ-κιλλος· ὡς, κέλλω, ὀκέλλω) ἄσιλλος, asilus, asellus, Осе́ль, καὶ asinus (ν = λ. ὡς, ἦλθες, ἦνθες, κτλ.). Εἰσὶ δ᾽ οἵ παρέβαλον τὸ asinus πρὸς τὸ ἀσινὴς (ἀβλαβής)· ἀλλ᾽ ὁ ὄνος πολλάκις καὶ βλάπτεται καὶ βλάπτει (σίνεται).

Óсень, βλ. Éсень. Καὶ τὸ Веснà φαίνεται ὡς ἀπὸ τῦ Ве́сен = Ϝе́сен, Éсень, ἅπερ ἄν τις εἴποι πάντα παρὰ τὸ Вѣю = αἴω = ἄω, ἔω, ὅθεν τὸ ἔαρ, καὶ ὁ εὖρος, καὶ ἡ ὥρα, καὶ ὁ ὧρος, κτλ. τὰ πάντα συγγενῆ τῦ ἀὴρ, ἄημα, ἄησις· καὶ ὡς ἐκ τῦ (ἀέω), ἀέσω, μετοχ. ἀέσων. ἤ, αἴω, αἴσων, Ϝαίσων, Éсень, κτλ. Ἢ (αἴθω) αἶθος (λτ. æstas, æstus, ætas, ἔτος),

αἶσον, *Ϝαῖσον* (*σ*=*ϑ*). *τὸ δὲ λτ.* autumnus, (*φινόπωρον*) *δοκεῖ παρὰ τὸ* augeo (*αὐγέω*) *αὔγω*, *αὔξω*, *αὐξέω*, *οἷον* auctumnus=*αὐξό-μενος*, *ἢ αὐξόμηνος* (*διὰ τὴν αὔξησιν τῶν νυκτῶν*).

О́смь, *καὶ κοινῶς μετὰ τȣ̃ Ϝ*, Во́семь, *λτ.* octo, *οκτώ*. [*σημείωσαι Σλαβονικ.* c = *λτ.* c = *κ· ὡς*, дес-ять = dec-em = *δέκ-α*· сес-ть= sec-s (sex), = *ἕκ-ς* (*ἕξ*)· ось, ос- =ac-sis (axis)=*ἄκ-σων* (*ἄξων*)· весь, вес- = vic-us, *Ϝοῖκ-ος. κτλ. καὶ* ос-мь=oc-to=*ὀκ-τώ*. *βλ. ςοιχ.* С). *τὸ δὲ* о́смь *φαίνεται συγκοπὴ ἐκ τοῦ* остомь, (*ὡς τὸ* се́мь, *ἐκ τȣ̃* се́дмь), *μετὰ τῆς συνήθȣς παρὰ λατίνοις προσθήκης τȣ̃ μ ἐν τοῖς ἀριθμητικοῖς* septem, decem, *ἴσως ἀντὶ τȣ̃ ἐφελκυςικοῦ ν, ὅπερ οἱ Ἴωνες προσετί-θȣν ὡς τελικὸν ἔν τισιν ἐπιῤῥήμασιν, οἷον ἔπειτεν, εἶτεν* (*εἶτα*)· *οὕτω διάλεκτός τις ἔλε-γεν ἕπτεν* (*ἑπτὰ*), septem· *ὄκτων*, ос(то)м, о́смь· *εὑρίσκεται μέντοι τὸ ἑπτὰ καὶ μετὰ τȣ̃ μ αἰολικ. ἕβδεμ, ὅθεν καὶ ἑβδεμήκοντα*=*ἑβδο-μήκοντα*, *κτλ. βλ.* '*Ρείμερ*.], *Γρμ.* acht, '*Ισλ.* aatta, '*Αγγλ.* eight, *Γαλ.* huit, *Περσ.* est, *Σνσκρ.* achtome, *καὶ παρὰ τοῖς Ζιγάνοις* (*Τσιγγάνοις*) ochto. *κτλ. Οὐ παντάπασιν ἀπί-θανός μοι δοκεῖ ἡ τοῦ ὀκτὼ συγγένεια πρὸς τὸ ὄχθος, ὄχθη, κτλ.* (*ἔχω*)· *καὶ ἐμφαίνοι ἂν ἡ τȣ́τȣ ἰδέα ἐξέχον ὕψος, ὕβωμα*· *καὶ ἑπομένως κῦβον, ὡς ὁ τέσσαρα, τετράγωνον. βλ.* Четыри.]

Осе́тръ, *βλ.* Стѐрлядь.

Осо́ба, Осо́бый, *βλ.* Себя̀.

О̇спа, *βλ.* Сыпу̀

О̇стровъ (*νῆσος*) *κατὰ Δοβρόβισκ. ἐκ τῦ* о́стръ (*ὀξὺς*)· *πιθανὸν· ὡς καὶ,"* *νῆσοι θοαὶ* (*Ὅμηρ.*) = *ὀξεῖαι, διὰ τὰ ἐξέχοντα ἀκρωτήρια· εἰ μή τις συνάπτειν ἐθέλοι τὴν λέξιν μετὰ τῦ* Стру́я (*ῥεῖθρον, ῥεῦμα*). *οἷον ἀπὸ θέματος*, стры́ю (*ῥύω*) стро́въ, (*ὡς* кры́ю, кро́въ), *μετὰ τῆς* о *προθέσ.* О̇стровъ = (*ςρύϝος, ῥύος*) *περίῤῥυτος* (*ὡς καὶ ἡ νῆσος παρὰ τὸ νάω*). *τὸ δὲ ςρόβος* (*μετὰ τῦ εὐφων.* о, *ὄςροβ-ος*), *ςρόμβος, πάντῃ ἀπίθανον πρὸς τὸ* О̇стровъ *παραβαλλόμενον* (*ὡς ἀλιςεφὴς δῆθεν καὶ περίςροφος ἡ νῆσος*).

О̇стрый, О̇стръ (*μετὰ τῦ* ϝ, Во́стрый, *ὀξὺς*) *ὀςερὸς* (*ὄςρος*), *ἀντὶ ὀσκερὸς* = *ὀξερὸς* (*ὅθεν ὀξερίας*), *ὀξηρός. βλ. τὸ θέμα* О̇сть.

О̇сть (*ἀνθέριξ, ἀθὴρ ςάχυος*) *ὀςὸς, ὀςὺς* = *ὀσκὺς* = *ὀξύς.* [*κσ, καὶ μεταθ. σκ* = *ξ. ὡς σκίφος* = *κσίφος, ξίφος· σκερὸς* (*ὅθεν σκίῤῥος, σχερὸς*) = *κσερὸς, ξερὸς· κτλ. καὶ κσ, ἢ σκ* = *στ. ὡς* шесть = secs, sex, *ἕκς* (*ἕξ*)· стѣнь = *σκένος·* пясть = *πάκς* (*πάξ, πύξ.*) (*κατὰ τὸ στύβαλον* = *σκύβαλον· στυφαλμεῖν* = *σκυβαλίζειν*). *οὕτω καὶ Σερβ.* шт (*στ*) = *Σλαβ.* щ (*σκ*), *οἷον,* щеня̀, штене· щипати, штипати· щавель, штавлье, *κτλ. ἀλλὰ καὶ κ* = *τ.* (*ὡς, τῆνος* = *κεῖνος, ἐκεῖνος, κτλ.*

βλ. καὶ Ти́монъ)· καὶ τὸ τῦ ξ δὲ συγγενὲς ψ (πσ, καὶ σπ) = στ. ὡς, ψὰρ, Γρμ. staar· ϛολὴ, σπολὴ· hospes, ἐκ τῦ hostis (βλ. Стпра-нà)· ϛάδιον, σπάδιον, spatium· καὶ πάλιν σκ = σπ = ψ = ξ· ὡς, σκοίθης = σποίθης = πσοίθης, ψοίθης (ψύθης)· ξάω, ψάω· ψηρὸς (σκηρὸς) ξηρὸς, (ψαρὸς), κτλ.]. Óсmie (ἀκίδες) ὀϛεῖαι = ὀξεῖαι. κτλ.

Óсь, ἄξων (ἐκ τῦ ἄγω, ἄξω, ἢ ἐκ τῦ ἀκὴ, ἀκὶς, λτ. acies, acus, ὀκὺς, ὠκὺς, ὀξὺς), λτ. axis, Γρμ. Achse, Ἀγγλ. axle, Ἀγγσξ. astre, Πορτυγαλ. eyxo, Ἰτ. asse, Γλ. essieu, καὶ axe, Δαν. axel, κτλ. βλ. Óсмь.

Omе́цъ (πατὴρ) ἄττας (α = ο, καὶ ε, ὄττας, ὄττης), λτ. atta, παρὰ Βάσκαις, ait, Γρμ. atta, aetty, aette, etle, Οὔγκαρ. atya, καὶ Ταταρ. atza, tza, tcha. ὡς, τάττα, τέττα, Γρμ. Tate, Täter, Dot, κτλ. (βλ. Дѣдъ)· γενικ. Omцà (συγκοπ. ὡς ἐκ τῦ Omе́ца) οἷον ἀττέσα, κλητ. Ómце (Omе́це, οἷον ἄττασε, ἄτσε, ὄτσε), ὡς ἂν σχηματισθείη τὸ ἄττας συγκλινομένυ καὶ τῦ τελικῦ σ κατὰ Σλαβονικὸν σχηματισμόν· εἴωθε γὰρ ἡ Σλαβονικὴ τηρεῖν τὸ τελικὸν σύμφωνον τῆς ὀνομαϛικῆς καὶ ἐν ταῖς πλαγίαις, προϛιθεῖσα τὸ χαρακτηριϛικὸν τῆς πτώσεως φωνῆεν (ὡς καὶ ἡ Ἑλληνικὴ ἐν τοῖς πλεῖϛοις δὴ τῶν περιττοσυλλάβων, οἷον, πάνθηρ, πάνθηρ-ος, κωλὴν, λῆν-ος, κτλ. τὸ μέντοι σ ἀποβάλλει ἐν ταῖς πλαγίαις, εἰ τῦτο τύχοι λη-

κτικὸν τῆς ὀνομαςικῆς). Ἀλλ' ἡ Σλαβονικὴ καὶ τὸ Ἰησοῦς, Іисусъ ἐσχημάτισε μετὰ τοῦ τελικοῦ ς, ἐν ταῖς πλαγίαις, οἷον Іисус-а = Ἰησοῦ (γενικὴ). Іисус-е, ὦ Ἰησοῦ (κλητικὴ), κατὰ τὸ (Оте́ц-а) Отца̀, О́тце (О́тец-е). κτλ. βλ. Питáю.

О́тъ (ἐκ, ἀπὸ, ἀτ, ο=α) =ἀπ (π=τ. ὡς, πέσσυρα, τέσσαρα· πέλμα, τέλμα· πεσσὸς, tessera), λτ. ab, ob, a, Γοτθ. aba, abu, Γρμ. ab, Ἀγσξ. καὶ Σβ. af, of, κτλ. — ἢ, ὀκ (ἀντὶ ἐκ· τ = κ), ὡς καὶ παρὰ πολλοῖς τῶν χυδαίων συνήθως „ ὀκ (καὶ ὀχ) τὴν πόλιν, ἀντὶ ἐκ τὴν πόλιν, (ἐκ τῆς πόλεως).

О́хта (ἐν Πετρουπόλει μέρος τῆς ὄχθης τοῦ Νευᾶ.) παρηχεῖ μὲν πρὸς τὸ ὄχθα, ὄχθη· παρωνόμαςαι δὲ παρὰ τὸ παραῤῥέον ῥυάκιον О́хта, ὄνομα, ἤ φασί, Σουηκικὸν, καὶ ἴσως συγγενὲς τῷ aqua (βλ. Ока̀).

О́хъ, Охáю = ахáю, ἄχος, ἀχέω, ὀχέω, ὀχθέω. (πεποιημένον ἐκ τοῦ τόνου ἅ, ἄχ, ὄχ, ah, oh, κτλ. Ῥείμερ.), Γρμ. achen, ächzen, Ἀγγλ. to ache, κτλ.

О́цетъ (ὄξος) λτ. acetum, [ἐκ τοῦ (aceo) acuo (ἀκύω, ἀκέω. = ἀκάζω). τὸ θέμα ἄκω, ὅθεν ἄκος, acus, ἀκὴ, ἀκὶς, acies, ὀκὺς, ὠκὺς, ὀξὺς, acutus, ἀκμὴ, acumen, ἄκρις, ὀκρὶς, ἄκρος (ἀκὴ, ἀκερὸς), acer, acerbus = ἀκερϝὸς, κτλ.], Γοτθ. akeit, ἀρχ. Γρ. ezzich = Essig. βλ. У́ксусъ, καὶ О́стъ.

Очень, *ἄγαν* (*ἄκαν*, *ὄκεν*, ц = *κ* = *γ*. *καὶ ε* = *α*, *ὡς*, *εἶτεν* = *εἶτα*). *ἢ ὄχα* „ *ὡς τὸ* „ *ὄχ' ἄριςος* (*ἔχω*, *ὄχος*, *ἔξοχος*). *τὸ πρῶτον πιθανώτατον*. *Ἄλλοι παρέβαλον καὶ τὸ Γρμ*. igen (Tripart.), *καὶ Σκρ*. Watza.

П.

П, п (Покóй, *ποκόη*.) = П, *Π*, *π καὶ* = *φ καὶ β*. — $\bar{\text{п}}$ = *π'* (80). — ,п = *,π* (80000).

Павли́нъ, Па́ва, *λτ*. pavo, *συνήθ*. *παβῶνι*, *παγῶνι*, *'Ιτ*. paone, *Γλ*. paon, *'Αγσξ*. pawa, *Γρμ*. Pfau, *'Αραβ*. tavas, tavassa, *ταῶς* (*ταϜῶς*), *ταὼς*, *παϜὼς* (*παϜὼν*), *παβῶνι*, *παγῶνι*. *ὀνοματοποιΐαι ὡς ἐκ τῆς φωνῆς τȣ̃ πτηνȣ̃* (*πὰβ*. *τὰβ*). *παῤβλ*. *τὸ Τȣρκικ*. tauk = *ὄρνις*. *βλ*. Ку́ръ.

Паду̀ (*πίπτω*), *καὶ* Па́даю, *πάτω*, *πατάω* (*ὅθεν πατάσσω*.) = *πέτω*, *λτ*. peto (aliquem lapidibus), *πετόω*, *καὶ πίτω*, *ὅθεν πίττω*, *πίσσω*. *αἰολικ*. *πίπτω*, *πιτνῶ*. *Κρν*. padem, *Σερβ*. паднемъ (падем). *συγγεν* Бѣду̀ (*ὡς τὰ πάτω*, *βάδω*, *πέτω*, *πέδη*, *πεδάω*), *κτλ*. Падёжъ (*πάτησις*, *πέτησις*) = *πτῶσις* (*γραμματικῶς*· *καὶ* 2, *ἐπιδημία*, *νόσος καὶ θάνατος κτηνῶν*, *συνήθ*. *ψόφος*), *ὡς τὸ πέσημα*. Паду́нъ (*καταῤῥάκτης*) *ὡς*, *πάτων* (*πατῶν*, *παδῶν*), *πέτων* = *πίπ-*

των (ὡς, πίτυλος). Συγγενὴς φαίνεται καὶ ὁ Πάδος ποταμὸς, λτ. Padus, Γαλ. καὶ Γρμ. Po, ὅθεν καὶ Παδόσα, τὸ ἕτερον αὐτῦ τῶν ϛομάτων· Πολύβ. (οὐ γὰρ οἶμαι τὸ πάδος=(πόω) πότος, ποταμός). περὶ δὲ τοῦ φυτῦ, πάδος, padus, βλ. Ῥείμ. λέξ. πηδόν]. Западáю, (διαπίπτω, ὑποπίπτω, ἐπὶ ἡλίου = δύω). Зáпадъ (δύσις), οἷον ζαπετόω, ζάπτωσις = διάπτωσις, πτῶσις. ὡς τὸ „ ἐν δ' ἔπεσ' ὠκεανῷ φάος ἠελίοιο (Ἰλ. Θ, 485). καὶ „ τὰ ἄϛρα πίπτει = δύεται (Φιλόϛρ.). πρβλ. λτ. occasus, occidens (occido) ἐκ τῦ cado (πίπτω). [τὸ δὲ cado = Паду̀ (πάδω) πάτω, c = π· ὡς, coquo, πέπω (πόπω, κόκω)· equus (ἔκκος, ἴκκος) ἵππος· sequo (ἕκω) ἕπω· ὅκως, ὅπως· σηκὸς, sepes, κτλ. καὶ τὸ d (δ) ἐν τῷ cado = τ· ὡς, πίδναμαι, πίτναμαι· πεδὰ, μετὰ· βάδω = πατῶ· ὅθεν καὶ (πάδω, πήδω) πηδάω, - δῶ, καὶ πέδον, πέζα. κτλ. (βλ. Ῥείμ. λ. πάω). Πρὸς δὲ τὸ Западáю συμφωνεῖ κατὰ νόημα καὶ τὸ Γλ. coucher = κλίνειν. ὡς τὸ „ κέκλικεν ἡ ἡμέρα (Λϐκ. κδ. βλ. καὶ Ἡρόδ. Δ. 81.)· καὶ τὸ Τϐρκ. giun bati (ἔδυ ὁ ἥλιος ἡ ἡμέρα) ἐκ τῦ batarim = βαθύνω, βυθίζω = δύω, καταδύω. [Σημείωσαι τὸν εἰς аю (καὶ яю) τύπον τῶν Σλαβονικῶν ῥημάτων = τοῖς εἰς αω ἑλληνικοῖς (βλ. Μέρ. Α. Τμήμ. β. κεφ. Ζ. § 15). χαίρει δὲ μάλιϛα τῷ σχηματισμῷ τϐτῳ ἡ Σλαβονικὴ, καὶ πολ-

λάκις αὐτῷ χρῆται καὶ ἀντὶ τῶν εἰς εω ἑλληνικῶν. φαίνεται δὲ τὸ σχῆμα τῆς ἀρχαιοτάτης γλώσσης ὂν, καὶ μάλιςα τῆς Αἰολικῆς, ὡς ἔςι ξυνιδεῖν οὐ μόνον ἐκ τῶν εἰς αω σωζομένων Αἰολικῶν ῥημάτων ἀντὶ τῶν εἰς εω Ἰωνικῶν καὶ Ἀττικῶν, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς καθ' ἡμᾶς διαλέκτου· τὰ γὰρ πανταχῇ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος εἰς ῶ συνῃρημένως ἐκ τῶν εἰς εω, καὶ αω προφερόμενα πρῶτα πρόσωπα (ἐρωτῶ, τρυπῶ, χαλῶ, πολεμῶ, γελῶ, κτλ.), εἰς αω ἀσυναιρέτως προφέρουσιν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖςον οἱ Ἰωαννῖται καὶ οἱ λοιποὶ Ἠπειρῶται, καὶ ἐν ταῖς Ἰονικαῖς νήσσοις, καὶ ἀλλαχοῦ, οὐ μόνον ἐρωτάω, καὶ τρυπάω, καὶ χαλάω λέγοντες, ἀλλὰ καὶ πολεμάω, καὶ ἀδικάω, καὶ, τροχάω τὸ μαχαῖρι (τροχέω, τροχῶ, τροχίζω), κτλ. τὰ δὲ δεύτερα καὶ τρίτα πρόσωπα τῶν ἀπὸ τῶν ἐς αω καὶ εω συναιρουμένων, εἰς ᾶς καὶ εἰς ᾶ, ἢ αῒ, αει προφέρομεν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖςον ἐν τῇ χύδην διαλέκτῳ σχεδόν τι πάντες Ἕλληνες· οἷον, τρυπᾶς, πᾶ, καὶ τρυπάϊ (ἢ, άει), ἀδικᾶς, -κάϊ, πολεμᾶς, -μάει, κτλ. φυλάττομεν ὅμως ἐν ἄλλοις καὶ τὸν εἰς εῖς, εῖ, ἐκ τῶν εἰς εω σχηματισμόν· οἷον, θαῤῥεῖς, θαῤῥεῖ (θαῤῥέω), θωρεῖς, ὁμιλεῖς, λαλεῖς, πωλεῖς, εῖ, κτλ.

Падубъ (πρῖνος) ἴσως συγγ. πᾶδος, πάδοϜος, πῆδος (ὡς καὶ τὸ λτ. ilex = Ϝίληξ, φίληξ, φίλαξ = δρῦς, Ἡσύχ.). ἢ, σύνθ. Па-дубъ; ἐκ

τῦ дубъ (δρῦς). βλ. Дубъ. βλ. καὶ Ῥεὶμ. λ. πηδὸν.

*Πáжъ, τὸ Γλ. page (νέος εὐγενὴς θεράπων βασιλέως). κατά τινας = παῖς· ὡς τὸ „ παῖδες βασιλέων (Πλέτ.)· πρβλ. τὸ τῦ μ'. λτ. pagius, Ἰτ. paggio (θεράπων, ὑπηρέτης). βλ. Adelung. λ. Page. φαίνεται δὲ τὸ pagius (πάγιος) ἀντὶ παίδιος, παιδίον· ὡς καὶ τὸ παίγνιος (παιγνὸς) = παιδνὸς, (παίδνιος), δ = γ· βλ. Ῥείμ. λ. παίγνιος.

Πáздеръ (καλάμη σίτου). ἠχεῖ ὡς τὸ, πάσαξ (πάσας, πάσαρ), πάσσαλος (Ἡσύχ.)· ἔςι δὲ συγγεν. Πажỳ, Πащỳ, φάζω, σφάζω, σπάζω, (ὡς σπαςὴ, τετμημένη ἡ καλάμη.).

Πáзъ (ἁρμὸς, χάραγμα. ἐπὶ ξύλων συναρμολογυμένων καὶ ῥαβδωτῶν) ἐκ τῦ Πажỳ (χαράσσω τοιούτυς αρμοὺς, ὡς τὸ Γλ. canneler). βλ. τὸ συγγεν. Πащỳ.

Πáки, Σλ. Πáкы, πάλι, πάλιν [τροπῇ τῦ λ εἰς κ, ὡς παρ' Ἰταλ. λ = g, (balneum) bagno· καὶ cl = ch. clavis, chiave· παρὰ δὲ τοῖς Ἰσπανοῖς τ' ἀνάπαλιν cl = ll, οἷον llave, ἀντὶ clave, κτλ. γλωσσῶν ἰδιώματα]. ἢ, ὡς ἐκ τῦ πάλλω (βάλλω) πάλω, πάλιν· οὕτως ἐκ τῦ πάγω, πάζω, Πáки (βλ. Πáкость). τὸ πάγω, παχὺς = πύγω, πυκὸς (πυκνὸς), ὅθεν πύκα = Πáкы (πάκυ, μεταθ'. ἢ, πάχει, ἐπὶ τῆς σημασ. τῦ πυκνῦ)· καὶ τὸ Ῥωσ. О-пя́ть (πάλιν) = о-пакь (к = т. я = а). βλ. Πáче, καὶ Πящà.

Πáкость (βλάβη, ἐπίπληξις). Πáкощу (βλάπτω)

συγγεν. πάγω, πάζω, πάσσω (=παίω, πλήσσω). ἐκ τῦ πάγω, πάζω, πάξω (πάκσω, πάσκω) καὶ τὸ πάσχω, ὅθεν τὸ Пáкость, Βοεμ. Пак. ὡς τὸ πάθος, αἰολ. πάσος συγγενὲς πάξ, (πάκος) ἐπὶ τῆς φυσικῆς σημασίας τῦ πλήσσειν. Τὸ ἄῤῥητον θέμα пáку (πάω, πάγω. συγγ. Пекỳ. βλ. Пекýся καὶ Пасỳ).

Палáта (παλάτιον, καὶ ἀκροατήριον), καὶ Палáтка (σκηνή), συγγεν. τῦ λτ. palatium=φαλάντιον (φαλὸς, ὁ λαμπρὸς), κατὰ τὸν Βόσσιον· ἐκ τῦ φάλω (φάω), βλ. Палю̀, φαλάω, ὅθεν παφαλάω, παμφαλάω, καὶ παιφάλη= σκοπὴ (Ἡσύχ.).

*Палáчъ (δήμιος) συγγεν· παλαίω, παλέω (φθείρω· οἷον παλαςής· ὡς τὸ παλαιςὴς, ἐκ τῦ πάλω, βάλλω· καὶ παλακῖνος = πολεμεςήριος (Ἡσύχ.), ὡς ἐκ τῦ πάλαξ. τὸ Γρμ. pallasch, καὶ Ῥωσσ. Палáшь (ξίφος), ὡς (πάλω, πέλω, πέλεξ) πέλεκυς, καὶ παλτὸν, Τυρκ. baltá. βλ. Пила̀.

Пáлецъ (δάκτυλος), λτ. pollex (ἀντίχειρ) ἐκ τῦ πάλω (πάλος), πάλη, ὅθεν παλάμη καὶ παλαςή. — ἢ συγγενὲς τῦ Пáлица (φάλος, πάλος)· ὡς καὶ φάλαγξ (τὸ ἀλύγιςον τῶν δακτύλων μέρος, κτλ. phalanx, indermodium). οὕτω καὶ τὸ Τυρκ. παρμάκ = δάκτυλος καὶ κάγκελλον (κιγκλίς). τοιῦτό τι βϋλεται καὶ τὸ ποιητικὸν ἐπίθετον τῆς χειρὸς, πέντοζος, ὡς πέντε ὄζυς (δακτύλυς) ἐχούσης·

Пáлица (*βακτηρία*, *ῥάβδος*, *κορύνη· ὡς ἐκ τῦ* Пáлицъ), *φάλαξ*, *φάλαγξ* (*ὅθεν φαλάγγη*, *φαλάγγιον*, *λτ.* planca, palanca, *Γρμ.* Planke· *ἐκ τῦ φάλος*, *πάλος*, *λτ.* palus (*πάσσαλος*, *συνήθ. πάλος*, *παλέκιον*), *Γρμ.* Fall, Pfal, *'Ιτ.* palo, *Γλ.* pal, *κτλ. καὶ* Пáлка (*βακτηρία*), *ὡς τὸ φάλκης* (*φάλκη*), *φάλκις*, *καὶ φόλκις* (*τὸ τῇ σειρᾷ προσηλέμενον*), *λτ.* palicus, palcus, *ὅθεν καὶ τὸ Γρμ.* Balken, *'Ιτ.* balco, falco, *καὶ τὸ* balcone (*δρύφακτον*, *συνήθ. ἐξώσεγον*, *ἐξωπέτακτον*, *καὶ 'Ιτ. βαλκόνι*, *καὶ Τυρκ. σαχνισὶ*), *καὶ τὸ τερατόμορφον τὴν σύνθεσιν* catafalco (*κατὰ*, falco), *καὶ ἡ 'Ιτ.* barca, *Σ. βάρκα.* (*ρ* = *λ. βλ.* Бáрка).

*Пáльма (*φοῖνιξ.*) *τὸ λτ.* palma, *ἐκ τῦ πάλαμος*, *παλάμη* (palma, palmus), *ὡς τὸ συνώνυμον δάκτυλος* (*ὁ φοῖνιξ*), *'Ιτ. καὶ Γρμ.* dattel, *κτλ.*

Пáлья (*εἶδος ἰχθύος*, salmo alpinus), *ὡς τὸ φάλα*, *φάλλη·* (*ἐκ δὲ τῦ φάλη*, *καὶ ἡ φάλαινα*, balaena. *τὸ δὲ Γρμ.* Walfisch, *βλ.* Влáю).

Палю̀ (*ἀνάπτω*, *καίω*) *φάλω* = *φλάω*, *φλέω*, *φλέγω*, (*καὶ φάλω* = *φάω· ὅθεν φαλὸς* = *λαμπρός· καὶ φαλάω*, *παφαλάω*, *παμφαλάω*, *κτλ. βλ. 'Ρεἰμ. λ. φαλὸς*).

Пáнъ, *ὁ.* Пáна, *ἡ* (*κύριος*, *κυρία. Πολωνικὸν*), *καὶ* Банъ,=*βάννας* (*'Ησύχ.*). *ὅθεν καὶ βάννος* (*Μπάνος*), *ἀξίωμα ἄρχοντος παρὰ τοῖς*

Δακίας Ἡγεμόσι. Ἐκ τȣ̃ Жупа́нъ (Зу - па́нъ *ἄρχων, κριτὴς) καὶ τὸ νῦν ὄνομα τȣ̃ Ἠπειρωτικοῦ χωρίου Ζουπάνι. Πρὸς τὸ* Па́нъ, *παρέβαλόν τινες καὶ τὸ Παννονία (ὡς ἐκ τȣ̃ Πάννων, Πάννας, βάννας).*

Па́па (*ἄρτος*) *παπᾶ, παππᾶν, φυσικὴ φωνὴ τῶν βρεφῶν, ὡς καὶ τὸ μαμμὰ, μαμμᾶν.* (*βλ. Ἀριςφν. Εἰρήν. ςχ.* 119). " papas parvuli cibum vocent (Varro), *ὅθεν καὶ* pappare (*Πλαῦτ.*), *Γρμ.* pappen = *τρώγειν. πρόσθες καὶ τὸ παρ' ἡμῖν ἐκ ζωμȣ̃ καὶ ψωμῶν ἔδεσμα, παπάρα. Ἡ λέξις φαίνεται καὶ συγγεν. τȣ̃ πάω, πάομαι = γεύομαι,* pasco, *ὅθεν καὶ πανὸς = ἄρτος* (*Ἀθην. γ.* iii), *ἀφ' ȣ̃ τὸ λατ.* panis. *Ἐκ τȣ̃ πάω = βόσκω, τρέφω, (πέπαται), καὶ ὁ πατὴρ, καθὰ καὶ τὸ μαμμᾶν συγγενὲς μάω, (μέμαται), ὅθεν πάλιν ἡ μάτηρ, μήτηρ. βλ.* Пита́ю *καὶ* Ма́терь.

Па́пугай (*ψιττακὸς*) *συνήθ. παπαγάλλος. μσ. λτ.* papagallus, *Γρ.* Papagey, *ἀρχ. Γλ.* papegau, pappeguez, *Ἰτ.* papagallo, *Ἀγγλ.* popingua, *ἐκ τȣ̃ Ἀραβ.* bobagua.

Па́ра (*ζεῦγος, συνήθ. ζευγάριον*), *Γλ.* pair, *τὸ Λατ.* par (*ἄρτιος*). *δοκεῖ δὲ καὶ συγγ. ȣ̓ τȣ̃* Прў (*βλ. καὶ* Прю́, Прягу̀), *ἀλλὰ τȣ̃* Перу̀, *πέρω, φέρω, φάρω, πάρω, λτ.* paro (*ὅθεν* com-paro = *συμφέρω*), par (*πάρος*), *παρὰ* (*πρόθ.* = Па́ра. *βλ.* Прѝ), *πόρος, πορὸν, ὅθεν* (*ἀνά-πορον*) *ἄμπρον* (*ζυγȣ̃ σχοινίον, καὶ ζυγός*)· *ὡς ἐκ*

τῆς φορᾶς καὶ τȢ̃ βάρȢς τῶν παραλλήλως συμφερομένων ὑποζυγίων (*βλ.* Берéмя). *τὸ δὲ φάρω, πάρω = καὶ* Порю̀, *ὅθεν πάλιν φάρος*, par (*φάρα*, Пáра), *ὡς ἐκ τῆς ἰδέας τȢ̃ σχισȢ̃ καὶ εἰς δύω διαιρȢμένȢ ζεύγους. καθὰ καὶ τοῦτο ἐκ τȢ̃ ζυγὸς παρὰ τὸ δυγὸς, δύγω = δύω, δύνω* (*εἰσδύω*), *ὅθεν καὶ τὰ δύω = ἀριθμὸς διαιρετός·* (*βλ.* Двà).

Пáра, *βλ.* Пáръ.

Пáрень (*νέος*) *συγγεν.* Пáръ, Пáрю, *φάρων, φέρων = θέρων, θερὴς, θερμός· ὡς τὸ αἰζηὸς, καὶ* (*ἄλω, ἄλδω, λτ.* alo, halo, olo, olesco, adolesco), adolescens. [*τὸ λακων. πάϊρ = πάϊς, παῖς παρὰ τὸ πάω, καὶ πόω* (*πόϊρ*) *Λατ.* puer, *ἀρχ.* por, *οὐδέν μοι δοκεῖ κοινὸν πρὸς τὸ* Пáрень· *οὐδὲ τὸ ἑβραϊκ.* par], *καὶ Δαν.* baru.

Пáрусъ (*ἱςίον, ὀθόνη*) *πάρος = φάρος, λτ.* parus (*ὅθεν* parullus, *συγκοπῇ* pallus, palla, pallium. *ὡς*, rarus, rarullus, rallus, ralla, *κτλ.*). Пáруситъ (Пáруху) *ἐπὶ πλησιςίου ἀνέμου καὶ σφοδρȢ̃, = φαρύσσει, φαρύζει = σχίζει, πρήθει τὸ φᾶρος· καὶ τȢ̃το κἀκεῖνο ἐκ τȢ̃ φάρω,* (= Порю̀) = *σχίζω, ῥήσσω· καὶ τὸ φᾶρος = ῥάκος*).

Пáршъ (*ψώρα*), Пáршивъ (*ψωραλέος*) *σπάρξις, σπαρξήεις· ἐκ τȢ̃ σπάρω* (*σπάρξω, σπαράσσω, σπάραξις*) = *πάρω, φάρω,* Порю̀. *ὡς καὶ ἐκ τȢ̃ ψάω = ξάω, ψώω, ψώρα.*

Па́ръ, *Σλαβ.* Па́ра (*ἀτμὸς*). Па́рю (*ἀτμίζω, καπνίζω*) *φάρος, φάρω = θάρος, θέρος, θάρω, θέρω* (*αἰολικ. θ = φ, ὅθεν καὶ φέρϜω*, fervo, - veo, *φέρϜος, φέρϜορ*, fervor). *συγγεν.* Варю̀, Ва́ръ (Варѣ́ю), Врѣ́ю.

Парю̀, (*αἰωροῦμαι, πτερύσσομαι, ἵπταμαι ὑψοῦ*) *φάρω = φέρω* (*φέρομαι*), *πέρω, περάω, πόρος, πορέω· ὡς τὸ Γρμ.* fahren. (*βλ. 'Ρειμ. λ. φάρω*). *συγγεν.* Варя́ю. *βλ. καὶ* Беру̀, *κτλ. ἢ συγγεν.* Перю̀, Перо̀ (*α = ε*).

Па́смо (*ἀγαθὶς, συνήθ. κουβάριον*) *πάσμα. ,, πάσμα, μαλλὸς ἐξ ἐρίου* (*'Ησύχ. καὶ ἐν τῇ συνηθείᾳ ,, πάσμα μιταρίων, λέξις ὑφαντική. ἐκ τοῦ πάσσω*). *ἕτερον δὲ τὸ πάσμα = πεῖσμα* (*'Ησύχ.*). *ἴσ. συγγ.* Пасу̀, Паса́ю (Спаса́ю, *σπάω, ἕλκω*).

Па́смурный, Па́смуренъ (*σκοτεινὸς, ζοφερὸς*) *οἷον, πᾶς—μοῦρος* (*μαῦρος, μῶρος, μόρος*, morus), *πάμμαυρος* (*ὡς Σ. ὁλόμαυρος, ὁλοσκότεινος*), *ἐκ τῆς* Па, По (*ἐπὶ*) *καὶ* Сму́рый, Сму́ръ.

Пасу̀ (*βόσκω. τὸ θέμα*, Па́ю) *πάσσω, πάω* [*ὅθεν τὸ μέσον πάσσομαι, καὶ* (*πάζω*) *πάξω, πάσκω, λτ.* pasco = *βάσκω* (*ὅθεν τὸ φασκὰς = βασκάς*), *τὸ δὲ πάω = πόω = βόω, βόσκω*], *Κρν.* pasem, *Βοεμ.* pasu, *Κρτ.* paszem, *Σοραβ.* passu, *καὶ* passom, *κτλ.* Па́стырь (*παστὴρ, πάστωρ, λτ.* pastor = *ποιμὴν, καὶ τοῦτο ἐκ τοῦ πάω, ποίω, ποία· ὡς, βόω, βόσκω, βοσκὸς*), *βώτωρ, βοτήρ· καὶ τὸ Σ. πιστικὸς, ὁ παι-*

* *

μὴν, ἴσως, πηςικὸς (= παςικὸς) μᾶλλον, ἢ παρὰ τὸ πιςὸς, πιςεύω. τὸ θηλυκ. Пастина (*οἷον παςίνη, = παςὰ, βοτά)· ὡς τὸ (ποιμένη) ποίμνη, ποίμνιον, πῶϋ (πόω, πάω. βλ.* Питаю). 2, Пасу̀, Пасаю, *ὅθεν* О-расаю,-су̀ (*φυλάττω, ἐπισκοπῶ· καὶ* О-пасаюсь=*φυλάττομαι, καὶ φοβοῦμαι· διὸ καὶ*, Опасный, Опасенъ, *πεφυλαγμένος, καὶ ἐπικύνδυνος· καὶ* Опасность, *κίνδυνος, κτλ.) πάω (πάσω), πάϜω, παύω, (ἀπὸ ἤχȣ πὰ, παῦ,* paff)=*αἰολικ. φάβω, λτ.* paveo (*φοβοῦμαι, δειλιῶ)· καὶ πάω (πάσω), πάτω (ὅθεν καὶ πτάω, πτήσσω) = πάπτω, παπτάω, παπταίνω = περισκοπῶ, περιβλέπω μετὰ φόβου, προσέχω.* [*'Εντεῦθεν συμπίπτουσιν ἐν τοῖς ἐκ τȣ̃* Пасаю *συνθέτοις παραγώγοις αἱ σημασίαι τȣ̃ φόβου καὶ τῆς προσοχῆς*]. 3, Пасу̀, Пасаю, *ὅθεν σύνθετ.* С-пасаю (*σῴζω*). Спасъ, Спаситель (*σωτήρ*). Спасенiе (*σωτηρία, κτλ.) πάω (πάσω) =παύω, παύσω, παῦσις, παυςὴρ (παυσίτωρ), ὡς τὸ " παύειν τινὰ τῶν δεινῶν· νόσου παυςὴρ, κτλ. 'Εκ τοῦ πάω,* Паю, (*βλ.* Пну̀), *καὶ τὸ σπάω (ἕλκω), ὅθεν τὸ* Спасаю, Спасую, *εἴη ἂν καὶ = σπάσσω, σπάω, σπαςὴρ (οἷον σπασίτωρ,* Спаситель) = *ῥίω, ῥύομαι, ῥύςης.* [*Τὸ ἀρχαιότατον πάω, (καὶ πόω, πέω, πίω, πύω) ὑπάρχει ῥίζα πολύχȣς πολλῶν ῥημάτων· ὅθεν αἱ διάφοροι σημασίαι καὶ ὁ αὐτὸς σχηματισμὸς ἐν τῷ* Пасу̀. *βλ. καὶ* Пахну, Пашу,

Пашу̀, Паду̀, Пе́стъ. *κτλ. καὶ 'Ρείμ. λ. πάω*]

Пау́къ, *Βοεμ.* pawuck, pawauck (*ἀράχνη*) *σύνθετον ἐκ τῦ* Па-ук (*ὡς καὶ* На-у́к) *ἐκ τοῦ* Учу̀ (*Δοβρόβισκ. ἐςι δὲ δήπου ἴδρις ἡ ἀράχνη, καὶ ἐργάνη τεχνῖτις*)· *ἀλλὰ τὸ τῆς συνηθ. πάγγος* (*ἀράχνη*) *φαίνεται ἐκ τῦ πάγω*, (*πάϝω, πάω*, Пая́ю, *ὅθεν ἂν εἴη καὶ* Пау́къ), *πάγος, παγὶς, πάγη, ὅτι πήγνυσιν ὡς πάγην τὸν ἱςόν. ἐκ τῦ πάω* (*σπάω*) *πέω, πένω, καὶ τὸ πᾶνος, πῆνος, πηνίον, πηνίζω· ὅθεν πάλιν ἐν τῇ συνηθ. ὑφαντάκος ἡ ἀράχνη* (*παρὰ τὸ ὑφαίνειν*), *ὡς καὶ Γρμ.* Spinne, *ἐκ τῦ* spinnen (*κλώθειν*) = *σπᾷν* (*ἕλκειν*), *ἢ πηνεῖν, πηνίζειν· καὶ τὸ 'Αγγλ.* spider, *συγγεν. σπιδῆς, σπίδω, σπίζω* (*τανύω*), *ἢ σπαθᾷν* (*ὑφαίνειν*)· *καὶ τὸ ἑλλην. ἀράχνη, λτ.* aranea (*ὃ παρὰ τὸ ἄρω καὶ ἄχνη· ἀλλὰ συγγεν. ῥὰξ, ῥαγὸς* = *φαλάγγιον, ῥάγω, ῥαγινὴ ῥάγνη· ὡς ῥιγανὸς, ῥιγνὸς, ῥικνός· καὶ ἀράγνη, -χνη. οὕτω καὶ ῥάσσω, ἀράσσω· ῥάκω, ῥέκω, ἐρείκω, ἄρακος, -χος. βλ.* Орѣхъ. *κτλ.*), *παρηχεῖ καὶ πρὸς τὸ ἑβρ.* arag = *ὑφαίνειν*.

Па́хну (*ὄζω, ὡς ἐκ τοῦ* Па́ху) *πάhω*, (*πάω*) = *πύω* (*ἐκπνέω, ὄζω· ὅθεν πύθω, λτ.* puto, puteo, *παρ' ὃ καὶ τὸ* pudeo· *καὶ ἐκ τῦ ὄζω ὄδω*, odio, odi = *βδελύττομαι· καὶ τῦτο παρὰ τὸ πεποιημένον βδέω* (*σδέω, ζέω*). *ὡς καὶ μυσάττομαι ἐκ τῦ μύζω* (*μῦ*), *μῦσος, ὅθεν καὶ μῖσος, μισέω. βλ. 'Ρείμ. λ. πάω*)·

ὧςε, πάhω, Пáху(Пашỳ)=πύθω, πύhω, ἐκ τῶν ἤχων παh, πυh, puh, φῦ, φοῦ! phy, fi, pfui, καὶ ἰόφ (Αἰσχύλ. συνήθ. ὄφε, ἦ, ὦ φου) ἐπὶ βδελυγμίας καὶ ἀποςροφῆς ἀπὸ τῶν κακόσμων. βλ. τὸ συγγεν. Пашỳ, καὶ Нюхаю, καὶ Смéржду.

Пáхтаю (πήγνυμι βέτυρον) πακτόω, πηκτόω (ὅθεν καὶ πακτὰ = νωπὸς τυρὸς, τροφαλίς. Θεόκρ. εἰδυλ. β). Пáхтанie, πάκτωσις (πῆξις). Пáхтальщикъ, πακτωτὴς (ὁ πηγνύων τὸ βέτυρον). βλ. Пáхъ.

Пáхъ (βουβὼν) πάχος, παχὺς (καὶ τὸ βεβὼν παρὰ τὸ βύω, βύζω, βύκω, διὰ τὸν ὄγκον. βλ. Пýхну). συγγ. Пáхтаю (ἐκ τῦ πάω, Пáю, βλ. Пасỳ) πάγω, πήγνυμι, παγὸς, παχύς.

Пáче (μᾶλλον, πλέον) πᾶσσον (πάχιον), ἐκ τῦ Пáки (πάχει, παχὺ, πάγω, πήγω, πύγω, πυκὸς, πύξ, πύκα, πυκνός· ὡς ἐκ τῆς ἰδέας τῦ ἀλλεπαλλήλε. τὸ θέμα, πάω, πάσω, Пасỳ. βλ. καὶ Вящiй). Най-пáче (μάλιςα)=ἐπὶ μᾶλλον, ἐπὶ πλεῖον. ἐκ τοῦ ὑπερθετικ. μορίε Нáй, ἴσως παρὰ τὴν Нà = ἀνὰ (ἐπὶ), καὶ И (καὶ).

Пáчкаю (μολύνω, Пáчку) πάσκω (πάξω, πάζω, πάσσω, πάω) = πάσσω, ὅθεν „πάσκος = πηλὸς (Ἡσύχ.). ἢ πάσκω = μάσκω, ἀντὶ μάξω, μάζω, μάσσω. βλ. Мóкрый.

Пашỳ (ἀροτριῶ) πάσσω = φάσσω, φάζω (ὅθεν σφάζω, -γω, σπάζω=φαρόω, σχίζω), ἀπαρέμφ. Пахáти (ш=χ·). ὅθεν Пахáнie (ἄροσις). Пáхарь (ἀρότης) κατὰ τὸν εἰς арь τύπον=λατ.

arius *συνήθ. άρις τῶν τοιύτων ἐπιθετικῶν. οἷον, σπαγάρις = σφαγάρις (σχίςης). Ἐνταῦθα ἀνήκει καὶ τὸ* Пáзъ, Пажỳ=*σπάζω, σπάσμα (σχάζω, σχάσμα). βλ.* Пасỳ.

Пашỳ, Пахáть (*πνέω, οἷον πάσσω, φάσσω, ἐκ τοῦ πάω, ὡς ἐκ τȣ̃ διὰ τȣ̃ υ, συγγενȣ̃ς ἑλληνικοῦ τύπου τὸ, πύω [πύσω], φύσω, φυσάω)· ὥςε τὸ* Пашỳ, *φάσσω = φύσσω, φυσσάω, φυσάω. βλ.* Пáхну, Пищỳ, Пыщỳ, Пышỳ, *κτλ.*

Паяю, (*κολλῶ διὰ μετάλλου, ὡς ἐκ τȣ̃* Паю = *πάω) ὅθεν πάϝω, πάγω, πήγω, πήγνυμι. ἢ πάω, φάω, σφάω, σφάγω, σφήκω, σφίκω, σφίγγω, καὶ σφάζω,* Свяжỳ. *βλ.* Вяжỳ, *καὶ* Пáсу. *τὸ ἄῤῥητον θέμα* Паю=Ваю (*ὅθεν καὶ* Ваяю)= *πάω, φάω, σφάω, κτλ. βλ. Ῥείμ. λ. σφάζω.*

Пéвгъ, *πεύκ-η* (*ἡ πίτυς, ἢ καὶ ἄλλως,* Cócна) *Γρμ.* Fichte, *λτ.* picea, pinus (*ἐκ τȣ̃ ἀρχαίȣ πίνος, ὅθεν πίναξ). Παρὰ Κοΐντῳ, πίτται πάντα τὰ πισσοφόρα δένδρα, οἷον πίτυς, πεύκη, ἐλάτη· καὶ ἡ πεύκη δὲ, πίτυς ἀγρία. βλ.* Пекýся.

Пекỳ, *πέκω = πέπω, πέπτω (ὀπτῶ ἄρτον, μάττω, φύρω, ἀρτοποιῶ. παρὰ τὸ εὔω, ἕφω ἕπω (ἕψω), μετὰ τȣ̃ πνευματισμȣ̃ π, ϝέπω, πέπω· π=κ)* Пекỳ, *ὡς λτ.* coquo (*ἀμφότερα τὰ π = κ, πέπω, πόπω, κόκϝω), καὶ ἴσως, ϝέκω (βέκω), ὅθεν βέκος, καὶ βέκκος, ἢ βεκὸς = ἄρτος· Φρύγες καὶ Κύπριοι, παρ' Ἱππώνακτι (βλ. καὶ Ἡρόδ. β.* 2, *καὶ Στράβ.*

η, 130)· πρβλ. Ἀλβαν. buk, Γρμ. Beck· καὶ backen (πέπτειν), κατὰ διαλέκτ. bagen, baken, paken. Σερβ. печем, Σλοβ. pecem, Περσ. pekhten, Σνσκρ. pactum, κτλ. Ἡ γῦν, φέγω, φέκω (φέω· ὡς φάω, φαύω, faveo· καὶ φαίω, φαίγω, φαίζω· καὶ φόω, φώγω, λτ. foco, ὅθεν suffoco, φώϜω, foveo) = φρύγω, καὶ ἕψω. (ἐκ τῦ φέγω, φέζω, ὡς φώγω, φώζω, εἴη ἂν πάλιν τὸ βεκὸς = φεκὸς (κατὰ τὸ, Βρύγες = Φρύγες) = φωκὸς, (φωκτός)· καὶ Пéчь, Σλαβ. Пéщь (κάμινος, φοῦρνος) = φαίξ (ὡς φάω, φάξ, φάκκες· καὶ φώω, φώξ, ὅθεν φώψ), φαικὸς (λαμπρὸς = φῶγος, φώγανον, Συνήθ. φωγοῦ, φῶκος, λ. focus = ἑςία). ἔςι δὲ καὶ παρὰ τὸ πέπω (πέπτω), πέσσω, πέσσος (Пéчъ), ὅθεν πέσσανος = = ἀρτόπτης (Ἡσύχ. λ. πάσσανος). τὸ δὲ Пéкло (δᾴς), λτ. facla, Γρμ. Fackel, ἐκ τῦ φαίκελος, φάκελος (δέσμη ξύλων, δετή· καὶ τῦτο ἐκ τῦ φαικὸς, φάξ· ἢ ἐκ τῦ φάω, φάζω, σφάζω (φάκος), ὅθεν λτ. fax, facis, καὶ fascis, fasciculus. βλ. καὶ Пекýся. (ὁ Adelung πρὸς τὸ backen παραβάλλει ἑλληνικὸν, βῶ· ἴσως, φῶ, φόω, φάω, φαύω, φαύζω, φαύσκω, φώγω, φώγνυμι, φώζω, φώσκω, κτλ. κτλ.)

Пекýся, Пекýсь (κήδομαι, μεριμνῶ· ἐκ τῦ ἀχρήςυ Пекỳ) πέκω, ἀντὶ (πύγω, πύζω = πίω, πιάω, πιάζω, πιέζω = θλίβω), πύκω, πίκω·

[*ἐκ τοῦ πάω, πίω, πέω, καὶ πύω, πύγω, πύξ, τὸ πυκὸς* (*ὅθεν πυκινὸς, πυκνός*)· *καὶ πευκὸς* (*ὅθεν πεῦκος, = πικρία· καὶ ἡ πεύκη*), *πεύκαλος* (*πέκαλος*) = Печáль (*λύπη*)· *ἐκ δὲ τοῦ πεύκαλος τὸ πευκαλέος, κτλ. Παρὰ τὸ πυκὸς, καὶ υ = ι* (*αἰολικ. πὶκς, πίξ*) *λτ.* pix, picis, *Γρμ.* Pech, = *πίσσα, πίττα, συγγεν. πίτυς* (*πῖνος, λτ.* pinus), *καὶ πεύκη, λτ.* picea. *Ἐκ τοῦ πικὸς, πικερὸς, γίνεται καὶ τὸ πικρός· οὕτω καὶ τὸ Γρμ.* bitter *εἴη ἂν ὡς ἐκ τοῦ πίττα, οἷον, πιττερός· ἢ τ=κ, πιτερὸς, ἀντὶ πικερός· ὡς, τόργος,* corvus]. *καὶ τὸ* Пéкло *δέ, ἀρχαιότερ·*=Смолà (*πίσσα*) *οἷον πευκαλὸν* (*πέκαλον*), *ἐκ τοῦ πεύκη· ὡς καὶ τὸ πίττα συγγεν. πίτυς* (*βλ. καὶ* Пекỳ, *καὶ* Печáть). *Ἀλλὰ καὶ τὸ λατ.* pungo (*νύσσω*), *Γλ.* piquer, = *πίγγω, πύγω* (*ἐκ τοῦ πύω, ὡς ἐκ τοῦ συγγενοῦς πάω τὸ πάγω, πάγγω,* pango, *πήγω,* pingo, figo, *πήγνυμι. καὶ πάλιν ἐκ τοῦ πύγω, πύζω, πύξ, πυγμή,* pugnus, *ὅθεν* pugno, pugna, *κτλ. τοῦ δὲ* pungo, *πύγω, συγγενὲς φαίνεται καὶ τὸ πέκω, πείκω* (*ξύω, τίλλω, κείρω*). *ὥςε τὸ* (Пекỳ) Пекýся *περιέχει τὴν ἰδέαν κυρίως τῆς θλίψεως καὶ πιέσεως, καὶ ἐκ τοῦ ἀκολούθου τῆς νύξεως καὶ ἀμύξεως τοῦ τὴν ψυχὴν δαϊζομένου, καὶ πυκινῶς ἀκαχημένου καὶ μεριμνῶντος· ὡς καὶ τὸ κήδομαι, παρὰ τὸ κήδω,* caedo· *καὶ τὸ μέριμνα, παρὰ τὸ μέρω, μερίζω· οὐ γὰρ οἶμαι τὸ* Пекýся *παρὰ τὸ ἀνωτέρω* Пекỳ = *πέπω*].

Пеленà, **Пленà** (*σπάργανα βρεφῶν, κειρίαι νεκρικαὶ, ἐντάφια*). **Пеленáю** (*σπαργανόω*) *πελαίνω, πελλαίνω, πέλλανον, πέλανα· ἐκ τῦ πέλλα*, pellis. *βλ.* **Плáтъ.** *ὡς καὶ, πελλαςαὶ, πέλυντρα, πέλυτρα, καὶ „ πελλυταὶ = δεσμοί· „ πέλληον* (*γρφ. πέληνον, ἀόρις. ἐκ τῦ πελλαίνω*) = *ςρέψον, δέσμευσον* (*'Ησύχ.*). *βλ. καὶ Ρείμ. λ. πέλυντρον.*

Пелы́нь (*ἀψίνθιον*) *ὅθεν τὸ συνήθ. πηλῖνος καὶ πελῖνος. συγγεν. λτ.* fel, *καὶ* bilis = *φελή* = *χελή* [*χολή. φ* = *χ· ὡς, ὄφις, ἔχις· κόσσυφος, κόψυχος· Σ. ἀμπώχνω* (*ἀμπώχω*) = *ἀπώθω, ἀπωθῶ*]. *οἷον* (*φελῖνος*) *χολῖνος* (*κατὰ τὸν σχηματισμὸν τῦ πελεκῖνος, ςαφυλῖνος, καὶ ἄλλων ὀνομάτων φυτῶν*). *βλ. καὶ* **Полы́нь.**

Пелéсый, **Пелéсъ** (*ποικίλος, ῥαντὸς, σποδοειδὴς, ἐπὶ κτηνῶν*) *πελλὸς, ἢ πέλλος* = *φαιὸς* (*'Ησύχ*). *βλ. καὶ 'Ρείμ. λ. πελλός. τὸ θέμα,* **Пéл.** *βλ. καὶ* **Перепéлка.**

Пéмза (*κισσηρὶς· συνήθ. ἐλαφρόπετρα*) *οἷον ἐκ τῦ* **Пéмез** (*ὡς τὸ Βοεμ.* **Помеч** = *'Ρωσ.* **Пóмча**, *ἡ πέδη, ἐκ τῦ* **По-мкнỳ**). *τὸ δὲ* **Пéмез** = *λτ.* pumex, *ἴσως συγγεν.* spuma, *ἀφρὸς, ἐκ τῦ* spuo, = *σπύω* (= *πσύω, ψύω*), *σπύμα* (*ψύμα*), *ὡς καὶ πτύω* = *ψύω* (*πτ* = *πσ*), *πτύζω, πτύσμα. ἢ τὸ* pumex, *συγγενὲς πομφὸς* (*πόμφυξ*), *πέμφυξ, πέμφιξ* [*πομφόλυξ. πέμβυξ* (*ὡς, πομφόλυξ, βομβόλυξ*), *ἐκπτώσει*

τῦ ἐπενθέτυ μ, πέβιξ, πόβυξ, β = μ, πόμυξ?), 'Ιτ. pumice, Γλ. ponce, Γρμ. (Bimsstein) Bimstein, Κτσξ. pimp-stein. κτλ.

Пéня (ἐπιτίμησις, 2, χρηματικὴ ζημία) ποινὴ, λτ. poena. τὸ δὲ Γλ. peine ἴσως = πόνος (πένω). τὸ Σκρ. pana = βάσανος, ἢ βασανισθείς. κτλ. Пеня́ю (ἐλέγχω, ἐπιτιμῶ) ποινάω, κτλ.

Пéнь (πρέμνον ςέλεχος) φὴν, φηνὸς = σφὴν (φάω, σφάω, σπάω, καὶ φέω, σφέω, ὅθεν καὶ σφέλω, σφέλας). [τὸ λτ. penis = πέος, μετὰ παρενθ. ν, πέ(ν)ος, καὶ σπέος, ἐκ τῦ πέω, σπέω, σφέω, σφένω, φένω]. Τὸ δὲ Пéнь, λέγεται μεταφορ. καὶ ἐπὶ ἀνθρώπυ ἀφυοῦς καὶ ἀναισθήτυ (ὡς τὸ ςέλεχος, ςύπος, λτ. stipes, stupidus, Γρμ. Stumpf, καὶ τὸ συνήθ. κύτσυρον, κτλ.). συγγενὲς Пинáю, βλ. Пнỳ.

Пéпелъ (κόνις, σποδὸς) παιπάλη, παπάλη, πασπάλη (ἐκ τῦ πάλη, πάλλω, πεπάλλω, παλύνω, ὅθεν παλύνη, παλυντὴ, pollen, pollenta, κτλ. καὶ κατὰ διαλέκτ. Пóпелъ, (πε = πο). κατὰ τὸν Δοβρόβισκ. σύνθετον ἐκ τῆς По, καὶ (Пел, Пла, Пла́ю) Палю̀· καὶ τῦτο ὀρθόν. (βλ. Пыль). Пепелю̀, σύνθ. Изпепеля́ю (καταχέομαι σποδὸν), παπαλόω (συνήθ. πασπαλόνω, πασπάλη)· Пéпельный (σποδοειδὴς, σποδοῦ πλήρης) πασπάλινος, οἷον παιπαλόεις, Пéпеловый.

Пéрвый (*ϖρῶτος· ἐκ τῦ* Первъ) *ϖέρϝις* (*ῐς=ὅς*) =*ϖέρϝος*, *ϖέρος*, *πέρις*. [*ἐκ τῦ ϖέρος*, *ἡ ϖρόθεσις ϖρὸς*, *ϖρὸ*, *ϖρωΐ*, *ὅθεν πρόϊος*, *ϖρώϊος*, *ὑπερθετ*. *ϖρῶτος· ὡς καὶ ἐκ τῦ ϖέρα ἤ*, *ϖέραν*, *τὸ ϖρὰν*, *ϖράϊος*, *ὑπερθετ*. *ϖρᾶτος*= *ϖρῶτος*. *οὕτω καὶ ἐκ τῦ ϖέρις* (*ὅθεν ϖέριξ*), *ϖέριν* (*ὅθεν ϖρὶν*), *τὸ λτ*. pris, pri, prior, priimus, primus. (*τὸ δὲ* priscus *καὶ* pristinus = priscinus, *ἐκ τῦ ϖρέσγυς*, *ϖρείσγυς*, *ἀρχ. λτ.* preiscus, = *πρέσβυς*). *βλ.* '*Ρείμ. λ. πρὰν*].

Перè, *βλ.* Прè.

Перéдъ, *βλ.* Прéдъ.

Перепéлка (*ὄρτυξ. ἐκ τῦ* Пéрепелъ, = Перепéлъ, пéла) *πέλεια*, *πελειὰς* (*ἐκ τῦ πελλὸς*, *πέλος*, *πέλα*, *οἷον περιπέλα*), *Σλβ.* Препелица (*ὑποκορις.*), *Δαλμ.* prepeoka, *Πολ.* przepiorka, *βλ.* Пелéсый.

*Пéрецъ, *πέπερι· αἰτιατικ. πέπερι*, *καὶ -ριν*, *ἐκ τῦ ἀχρήςυ πέπερις* (*συγκοπῇ πέρις*, Пéрецъ), *λτ.* piper, *Κτοξ.* peper, *Δαν.* beber, *Γλ.* poivre, *Γρμ.* Pfeffer, *κτλ. καὶ Τυρκ.* biber, *Περσ.* pelpel, pilpel, '*Αραβ.* fulfal. [*τὸ ξενικ. πέπερι συμπίπτει καὶ μετὰ τῦ πέπω* (*ὡς χρήσιμον πρὸς πέψιν*), *κατὰ τὸ πέπαρος*, *καὶ* (*πέπερος*), *πέπειρος. βλ.* '*Ρείμερ.*]

Пержỳ (*ὡς ἐκ τῦ* Пердỳ, *Κροατ. καὶ Καρν.* perdim, *ϖέρδημι*) *πέρδω* (*δ* = *ζ*), *λτ.* pedo, *Γλ.* peter, *Γρμ.* farzen (*πάρδειν*, *καὶ* Farz, Furz,

πορδή), 'Αγσξ. feord, 'Αγγλ. fart, 'Ισλ. freta. κτλ.

Перила, Перина. βλ. Перò.

Перò, πτερὸν (περόν· ὡς, πτέρνα, πέρνα, λτ. perna). τὸ Γρμ. Feder = πετερὸν (ὅθεν πτερὸν), Σνσκρ. pur, Περ. pere, κτλ. Перю̀, Перю́ся, π(τ)ερόω, -ροῦμαι. Пери́стый, Пери́стъ, π(τ)ερωτὸς, πτερόεις. Пери́на (ςρῶμα, κοίτη ἐκ πτερῶν) π(τ)ερίνη. Пери́ла, περίπτερον (balustrade).

Пе́рси, Σλαβ. Прсй (ςῆθη) πέρσθια = πόρσθια, πρόσθια (ὡς καὶ Σ. παρὰ Χίοις, προσθινὸν, ἐμπροσθινὸν, ὅ, τε ςόμαχος καὶ τὸ ςῆθος), Γρμ. Brust, 'Αγγ. breest, 'Ισλ. briest (προύσθιον, πρόσθιον). βλ. τὰ συγγεν. Прè, Прóстъ, κτλ.

Пе́рсть, Σλβ. Прсть (χοῦς, πηλὸς) συγγεν. φύρσις, φυρτὸς, φύρδη (ἐκ τῦ φύρω = φάρω = μάσσω (ὅθεν καὶ φάρμα, φάρμακον), φυράω, φυράζω, ὅθεν φύραγμα = φύραμα· φύραξις (οἷον φύρξις, ξ = στ. φύρςις). βλ. Пе́рсть.

Пе́рстъ (Прстъ. δάκτυλος) οἷον, φέρσις, φέρτης, φέρτος (ὁ φέρων, κρατῶν· ὡς τὸ Γρμ. Finger, ἐκ τῦ fangen)· ἤ, πέρσις, περάςης [ἐκ τῦ πέρω, πείρω, διαπείρω· τὸ δὲ πέρω, (περήσω, πρήσσω) = φέρω = φάρω, συγγεν. φύρω. βλ. 'Ρείμ. λ. φάρω. ὅθεν τὸ Пе́рсть συγγενὲς τῦ Пе́рстъ. βλ. Порю̀, Перу̀, Перу́нъ.

Перу̀, *βλ.* Прю̀, *καὶ* Пру̀. 2, *βλ.* Перу́нъ.

Перу̀ (*πλύνω*) *φάρω* (*α = ε*)· „ *φάρω, λαμπρύνω· φορκὸς, λευκὸς* (*Ἡσύχ. τὸ δὲ φάρω = φάλω* [*φάω*] *λ = ρ.*)

Перу́нъ (*κεραυνὸς, καὶ ἀρχαῖον ὄνομα θεοῦ παρὰ τοῖς τὸ πάλαι εἰδωλολατροῦσι Σλάβοσιν = Ζεὺς κεραυνοφόρος, ἀςεροπητὴς, ἢ Ζεὺς βρονταῖος, ὑψιβρεμέτης*=deus tonans), *πέρων, πείρων* (*ὡς τὰ κύρια ὀνόματα Πείρην, Πείρας, Πεῖρος, κτλ.*), *ἐκ τῦ* Перу̀ (ferio, quatio· *Δοβρόβ*)=*πέρω, πείρω, πόρω*, (Порю̀), *ὅθεν καὶ*(*περόνη,-ρόνιον,Σ.περῦνιον*),*περονάω. οὕτω καὶ* (*ἐκ τῦ βάλω*) " *βέλος ψολόεν, καὶ μάκελλα, καὶ πέλεκυς, συνήθ. ἀςραποπελέκιον* (*ὁ κεραυνός*)· *οὐ γὰρ οἶμαι τὸ* Перу́нъ =*φέρων, φέρω, φάρω*, Парю̀=*θέρω* (ferveo. *καὶ τὸ πυρόω, πυρῶ, πυρῶν, πάντῃ ἀπίθανον*). *ὁ τύπος εἰς* унъ = *ων· ὡς τὸ*, Бѣгу́нъ (*φέγων*), Паду́нъ (*πάτων*), *κτλ.*

Пе́стрый, Пе́стръ (*ποικίλος*), *Πολ.* pstry (*πέςρ. πέρς*), *ἀντὶ πέρξ* (*στ = σκ = ξ. βλ.* Остръ), *περκὸς, καὶ* (*περκανὸς*) *περκνός.* [*τὸ περκὸς δοκεῖ μοι παρὰ τὸ πέρω* (*πέρσω, Γλ.* percer), *πείρω, πάρω* (*φάρω*), *πέπαρκα* (*βλ.* Проща́ю), = *κεντῶ, νύσσω, ςίζω· ὡς καὶ τὸ ποικίλος ἐκ τῦ πέκω, πέποικα* (*ξαίνω*), *διὰ τὰ ςίγματα τῦ ποικίλυ. βλ. τὰ πολλαχῦ συγγενῆ, ὡς*, Пе́рстъ, *κτλ.*]. *ὅθεν*, Пестру́гъ (pstrug, *Βοεμ.*), *καὶ Ῥωσ.* Пестру́шка *καὶ*

ἄλλως Форе́ль (*πέρκης εἶδος*, salmo fario, *ὅθεν καὶ τὸ* Форе́ль· *ἴσως δὲ καὶ τὸ* fario *ἐκ τοῦ φάρω, πάρω*), *κτλ. παράβλ. καὶ τὸ συνήθ. πέςροφα* (=Форе́ль). *βλ. καὶ* Бе́ршь.

Песо́къ (*ἄμμος*) *ψῶχος* [*ἐκ τοῦ ψώω, ψώγω, ψῶχος* (*Ἡσύχ.*)· *ὡς ἐκ τοῦ ψέγω, ψεκάς. ψάω, ψάμμος*] = *πσῶχος, πσῶκος, καὶ* (*διαλύσει τοῦ διπλοῦ ψ, διὰ παρενθέσεως τοῦ ε*) Песо́къ· *ὡς καὶ τὸ πεσσὸς, συγγενὲς ψιὰ* (*οἷον ψιὸς, πσιὸς, πεσιὸς, πεσσός. βλ. Ῥείμ. λ. πεσσός*). *οὕτω καὶ πιτύω=πτύω· πινύω= πνύω, κτλ. καὶ οἱ Λατῖνοι δὲ διέλυον τὰ διπλᾶ σύμφωνα διὰ παρενθέσ. μάλιςα τοῦ* u, *ὡς* Aesculapius = (*Ἀσκλάπιος*) *Ἀσκλήπιος,-πιὸς, κτλ. Καὶ αὐτοὶ δὲ οἱ Σλάβονες παρεντιθέασι καὶ* и *μεταξὺ τῶν διπλῶν, ὡς ἐκ τοῦ* Жму̀, жима́ю, Пожима́ю. Зрю̀, зира́ю, Назира́ю, *καὶ διὰ τοῦ* о, Позо́рую, *κτλ. Διὸ καὶ ἡ Ῥωσσικὴ μάλιςα φιλεῖ ἐπεντιθέναι τὸ ο ἐν τοῖς διπλοῖς συμφώνοις, τρέπουσα εἰς ο καὶ τὸ μετ' αὐτῶν συναπτόμενον α τῆς συλλαβῆς· οἷον* Кра́ста, Коро́ста· Кра́ва, Коро́ва, *καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς ὡσαύτως, κατὰ τὰ, γλύφω* (*γολύφω*), *κολύφω, σκολύπτω· γλάφω* (*γολάφω*) *κολάπτω· καὶ διὰ τοῦ α, γλύφω* (*γαλύφω*) *καλύφω,-λύβω,-λύπτω* (*καὶ κελύβω, πω, ὅθεν κλέπτω*)· *καὶ τὸ τῶν Παφίων, κάραξον =κράξον. κτλ.* (*βλ. Ῥείμ. λ. καλύπτω*). *Ταῦτα εἰσάπαξ πρὸς ἀπόδειξιν τῆς παρὰ*

Σλάβοσιν εἰθισμένης διαλύσεως τῶν συμφώνων δὶ ἐπενθέσεως φωνήεντος. βλ. καὶ Касаюсь, *καὶ* Кислый, *καὶ* Песъ. *ὥςε τὸ* Песокъ *φαίνεται παρὰ τὸ* Пхаю, Пихаю. *βλ. τὴν λέξιν.*

Пестъ (*ὕπερον ἴγδίον*) *λτ.* pistillum *ὡς ἐκ τῦ* pistum=*πτίσσον, πτίσον· μεταθέσ. οἶον, πίςον* (*πέςον*), *ὡς ἐκ τῦ πίςω κατὰ μεταθέσ. ἀντὶ πτίσω, πτίσσω· καὶ πίσσω, αἰολικ.* = *λτ.* piso, pinso. *τὸ θέμ. πάω, πέω, πέτω, πάτω, πίτω. βλ.* Печать, *κτλ.*

Песъ, *γεν* Пса (*κύων ἡ, σκύλλα*) *πὲς, πὰς πάξ* = *σπάξ.* [*σπ* = *σκ· καὶ π* = *κ· ὡς σπάτος* = *σκύτος, Βοιωτικῶς. τὸ δὲ σκύτος ἐκ τῦ κᾶς, κῶς, κὺς, σκύτος, σπύτος, καὶ* (*υ*= *α, ὡς, σάρξ, σύρξ*), *σπάτος. οὕτω καὶ τὸ ἀρχαϊκὸν σπάζω,* = *σκύζω, καὶ τῦτο ἐκ τῦ κὺς, κὺν,* (*κύων*), *ὅθεν, ἡ γενικὴ κυνὸς, πληθυντ. κύνες. καὶ τὸ Γερμ.* Hund (*προσθέσει τῦ Γερμανικῦ τελικῦ* d *ἐν τῷ* hun= *κύν* = *κῦν· ὅθεν καὶ κῦνες, οἱ κύνες, αἰολικῶς*). *τὸ δὴ κὺς* = *κὰς* = *πὰς* (*σπάζω*). *ὥςε καὶ τὸ* Песъ = *πὰς, κὰς, κὺς, κὺν κύων· " σπᾶκα* (*ὡς ἐκ τῦ σπὰξ*) *ἔλεγον καὶ οἱ Μῆδοι τὸν κύνα* (*Ἡρόδ. Δ*, 110), *καὶ τὸ Ῥωσσικ.* Собака = *σπάκα* (*κατὰ διάλυσιν τῦ διπλῦ σπ· βλ.* Песокъ)· *καὶ „ σπάδαξ, κύων.* (*Ἡσύχ.*). *καὶ "Ἕλληνες τοίνυν, μάλιςα οἱ Αἰολεῖς κατὰ τόπυς, καὶ Σλάβονες καὶ Μῆδοι τῷ αὐτῷ σχεδόν τι ὀνόματι ἐκάλουν τὸν κύνα,*

ἑτεροίως ἕτεροι τὴν λέξιν σχηματίζοντες. ἀλλὰ καὶ τὸ σφὶγξ καὶ φὶγξ, καὶ Βοιωτικῶς φὶξ, συμπίπτει καὶ μετὰ τȣ̃ σπάξ· = σφὰξ, σφὶξ, φὶξ, σφὶς, σπὶς (σπ=πσ=ψ), ψὶς, πσὶς, Псъ (*ὅθεν ἡ γενικ.* Пса), *παρενθέσει τοῦ ε,* Песъ· [*ὡς καὶ τὸ* Вошь (Всь, *βσὲ, πσὲ*), *ψὲς, ψεὶς, Σ. ψεῖρα=φθεὶς, φθείρ. βλ.* Вошь]. *πρβλ. τὸ Γρμ.* Petze, Betze, Bitsch, *Σβ.* byskja, *κτλ. βλ. καὶ* Adelung. *λ.* petze. *καὶ 'Ρειμ. λ. σπάζω, σκίτος, σφίγξ.*

Петрушка (*πετροσέλινον, Σ. μακεδονήσιον. παρὰ δὲ τοῖς Ποντικοῖς ἐν τῇ Χαλδίᾳ, γάραμψον*). *ἐκ τȣ̃ πετροσέλινον, τὸ λτ.* petroselinum, *Γρμ.* Petersilge, *Γλ.* (petersil) persil, *κτλ. τὸ δὲ* Петрушка *ὑποκοριςικ. ὡς ἐκ τȣ̃ θηλυκȣ̃* Петруга (Петруг, *πετρικὸν?*), *βλ.* Пещера.

Печаль (*λύπη*), Печалю (*λυπῶ*). *πεῦκος, πεύκαλος, πευκαλῶ. „πευκαλεῖται, ξηραίνεται ('Ησύχ.) βλ.* Пеку.

Печать (*σφραγὶς*). Печатаю (*σφραγίζω*), *ἐκ τȣ̃* Пеку (*Δοβρόβ.*)=*πέκω, πύκω (πύγω, πυκὸς), πυκάζω, πυκτὸς, πυκτὶς (πυκατὶς,* Печать). *τȣ̃ δὲ πύγω, πύω, συγγενῆ τὰ, πάω, πάτω,* Паду, *πατάω, πατάζω, πατάσσω, πετάσσω, (ἀλλ' ἐκ ἂν εἴποις καὶ μεταθ. οἷον πεσσάτω,* Печату), *ὡς καὶ συνήθ. „πατῶ τὴν σφαγῖδα. καὶ πατητήριον =σφραγιςήριον· πρβλ. καὶ Γρμ.* Petschaft, *καὶ* Petschier, *καὶ* patschen=(*πάζειν*), *πάτειν, πατάσσειν-σσω, συγγ. πτήσσω· καὶ ἐκ τȣ̃ πέτω (πε-*

τίσσω), *πτίσσω*· (*βλ.* Пе́стъ), *κτλ.* *καὶ τὸ τȣρκικὸν* bassarim (=*πατῶ καὶ τυπῶ.* basma, *πάτημα καὶ τύπος*, *κτλ.*)· *οὕτω καὶ ἐκ τȣ̃ τύπω* (*τύπτω* = *πατάσσω*) *τύπος*, *τυπόω*, *κτλ.* *βλ.* *Ῥείμ.* *λ.* *πέτω.*

Пещ́ера, *καὶ* Пече́ра (*πήλαιον*), (*πεσσέρα*, *πεσέρα*, =*πετέρα*) *πέτρα.* (*ὡς ἐκ τȣ̃ πέτω*, *πετέρα*, *συγκοπ.* *πέτρα*· *οὕτω πεσέρα*, *ὡς ἐκ τȣ̃ πέσω*, *ἢ πέσσω*, *ἀντὶ πίσσω αἰολικ.* = *πίπτω*· *ἢ καὶ ἐκ τȣ̃ πετέρα*, ч = *τ*). *λτ.* petra, *καὶ Πολων.* pestka, *Βοεμ.* pecka=*πέτρα* (*ὡς ἀπὸ τȣ̃* Пе́ша). *Ἐκ τȣ̃ πέτρος* = *πέτρα*, *καὶ τὸ κύριον Πέτρος* (*Πέτερος*), Пе́теръ, *Γρμ.* Peter, *κτλ.*

Пи́гва (*κυδώνιον*), (*πυκὸς*) *πύκα*, *πύκϝα*, *πȣ̃κα* (*πύκτα*, *συνήθ.* *φȣ́κτα*), *ἀντὶ πυγμή*, pugnus, (*ὡς γρόνθȣ ὅμοιον.* *βλ.* Пеку́ся). *Τὸ δὲ* Кви́тъ, = *Γρμ.* Quitte = (*κϝύτ-ων*), *κϝύδων*, *κύδων*, *Σ.* *κυδώνιον*, *λτ.* Cydonium, *κτλ.* *οὐ γὰρ οἶμαι τὸ* Пи́гва *μεταπεπλάσθαι ἐκ τȣ̃* Кви́тъ.

Пи́каю, (*πίκω*, *κ*=*π*)=*πίπω*, *πιππίζω* (*ὀνοματοποιΐα ἐπὶ φωνῆς ὀρνίθων*), *λτ.* pipare, *Γλ.* pepier, *Γρμ.* pipen, *κτλ.*

Пила̀ (*ῥίνη καὶ πρίων*). Пилю̀ (*ῥινίζω*, *πριονίζω*) *συγγεν.* *πέλεκυς* (*πέλεξ*), *ἐκ τȣ̃ πέλω*, *πέλλω* = *πάλλω* = *βάλλω* = *φάλλω*, *σφάλλω*, *φάω*, *σφάω*), *σφαλὸς*, *ὅθεν σφαλάσσω* (*τέμνω*, *κεντέω*)· *τὸ δὲ πέλω*, *διὰ τȣ̃ ο*=*πόλω*, *πολίω*, *λτ.* polio, *βλ.* Полю́. *πρβλ.* *Γρμ.* Feile (*ῥίνη*), feilen (*ῥινεῖν*). Пилика́ю, *πελεκάω*

(*οἷον ἐξ ὀνόματος* Пилйкъ, *πέλεξ,-κος, ἢ πελεκίς*).

*Пилюля *τὸ λτ.* pillula, *Γλ.* pillule, *Γρμ.* Pille (*καταπότιον, σφαιρίδιον*) *ὑποκορ. τϐ* pila = *πίλος* (*σφαῖρα*).

Пинáю (*λακτίζω· καὶ συνθέτ.* Запинáю. *Ἱερεμ. θ.* 4). Распинáю, Распнỳ, *καὶ* Пропинáю (*ςαυρόω, προσηλόω τῷ ςαυρῷ, κρεμῶ ἐπὶ ξύλου* [*ἐκ τϐ* Пинỳ, Пнỳ, *πάνω* (*πένω*) =*σπάω, σπάνω, Γρμ.* spannen, *σπέω, σπείω,* (*σπίνω*), *καὶ* (*ὡς, τάω, τέω, τάνω, τένω, τένδω,* tendo), *πάν*(*δ*)*ω, πέν*(*δ*)*ω,* pendo, pendeo, *Γλ.* pendre, *κτλ.*]. *οὐ γὰρ ἐκ τϐ πάω, πάγω, πήγω, πηγνύω, πήγνω,* (*γ=ν· ὡς φέννω, φέγγω, οἷον, πήνῶ, πηνύω*). *βλ.* Пнỳ.

*Пúра, *πήρα.* (*σημείωσαι η = и*), *Γρφ.*

Пúра (*βρίζα, βρίζινον ἄλευρον*) *συμφωνεῖ πρὸς τὸ πυρὸς* (*σῖτος*). *καὶ* Пирóгъ (*πλακοῦς*), *ὡς τὸ πυρόεις, πυραμοῦς* (*πύρινος ἄρτος*), *πύρνος, κτλ.*

Пúръ, *βλ.* Прáздный.

Питáю (*τρέφω*) *πητάω = πατέω* (*ὅθεν πατέομαι=τρώγω, τρέφομαι. ἐκ τϐ πάω, φάω, φάγω, πάομαι, πέπαμμαι, πέπαται, καὶ* (*πάζω*) *πέπασαι, πασὸς, πάσωρ=βοτὴρ, βοτέω, κτλ. βλ.* Пасỳ). *πρβλ. Γοτθ.* fodan, *Ὀλλ.* voeden, *Ἀγσξ.* fedan, foedan, *ἀρχ. Γρμ.* fuden, (*ὅθεν* Futter, füttern) *κτλ.* *Ἐκ τϐ πάω, πέπαται καὶ τὸ πατὴρ,* pater, *Γρμ.* Vater, Father, Pathe (*βλ.* Бáтя, *καὶ Ῥείμ. λ. πάομαι, παῖς*). *καὶ τὸ ἄττας δὲ*

* *

(Оте́цъ) *συμπίπτει μετὰ τῦ ἄδω (ἄω, ἀάω) ἄζω (ὅθεν καὶ τὰ, σάζω, σάττω, ϳάττω), Γρμ.* atzen, eten, essen, *ἔδειν (βλ.* Ямь). *ἐκ τῦ ἄω καὶ τὸ θάω, θάζω, θάσσω, ᾧ συνέρχεται τὸ τάττας (θάτας), τέττας. Ἀλλὰ καὶ τὸ μήτηρ, μάτηρ, ἐκ τῦ μέμαται, μάω = πάω. (βλ.* Ма́терь· *κατὰ τὸν αὐτὸν σχηματισμὸν πέπλαςαι καὶ τὸ θυγάτηρ, ἐκ τῦ θύγω [=τύγω, τέκω, τίκω, τίκτω], τύκω = τεύχω, τέτυκται, τυγάω, τετύγαται. βλ.* Дще́рь)· *καὶ πάλιν ἐκ τῦ παίω = πάω, παῖς = βοτὸς, τρέφος, θρέμμα. βλ. καὶ* Па́па.

*Пи́хта, *τὸ Γρμ.* Fichte = *πίτυς λτ.* picea abies. *βλ.* Пеку́ся.

Пишу̀ (*γράφω*) *πήσσω=πήζω, πήγω (πήγνυμι) λτ.* pigo, figo, pingo, pictor (*ζωγράφος*) *καὶ* Пи́сарь, Пи́се́цъ, *γραφεύς. [ὡς ἐκ τῦ γράω, γραύω (ξύω), γράφω, καὶ γράπω, γρίπω* scribo· *οὕτω καὶ* Пишу̀ = *πήσσω (ὅθεν μέλ. πήξω, καὶ πάσσω, πάσσαξ), πήγω, πήγνυμι τὸ γραφεῖον εἰς ἐγκόλαψιν τῶν γραπτῶν], Κρτ.* pishem, *Πολ.* piszę, pisywam.

Пищу̀, Пиская́ю, (*ἐπὶ φωνῆς μυῶν=τρίζω.* 2, *αὐλῶ), οἷον, φυσκάω, φύσκω, ὡς ἐκ τῦ φύξω, φύζω, ἀντὶ φύσω, φυσσῶ, φυσάω.* Пища́ль (*αὐλὸς· οἷον, φύσσαλος, φύσσα· ὡς καὶ αὐλὸς ἐκ τῦ αὔω). βλ.* Пыщу̀, *καὶ* Пашу̀.

Пію̀, *βλ.* Пою̀.

Пла́ваю, *βλ.* Плыву̀. *Βοεμ.* plowu, *καὶ* plugi, *καὶ* plawim.

Пла́влю (*χέω, ἀναλύω· ὡς ἐκ τȣ̃* Пла́ву) *πλάϝω, πλάω, πλύω, φλάω, φλύω, λτ.* fluo, fluidus. *συγγεν.* Пла́ваю.

Пла́вый, Пла́въ, *καὶ ʽΡωσσ.* Поло́вый (*λευκὸς, ξανθὸς*)=*λτ.* flavus, *ὅθεν Βυζαντιν. φάλβας*=*φαῦλος* (=*φάβλος· μεταθ. φλάβος, φλάϝος* = *φαλὸς* = " *καλὸς, λαμπρὸς, εὐειδής· ʽΗσύχ. ἐκ τȣ̃ φάω· βλ. καὶ ʽΡείμ. λ. φαῦλος*), *ʼΙτ.* falbo, *Γρμ.* falb. *κτλ.*

Пла́мя, *πληθ.* Пла́мы· *καὶ* Пла́мень (*φλόξ*), *λτ.* flamma, *Γλ.* flamme, *Γρμ.* Flamme, *κτλ. ἐκ τȣ̃* Палю̀, Пла́ю=*φλάω*, (flao), flagro, *φλάγω, παρακείμ. πέφλαμμαι,* flamma (*φλάμμα*)· *ὡς ἐκ τȣ̃ φλέω, φλέγω, φλέγος, φλὸξ, φλόγα* (*ʼΑλβαν.* flacha), *φλογμὸς, φλέγμα* = *λτ.* flemen, plemen, *κτλ.*

Пла́сть (*τεμμάχιον πλατὺ, ὁμαλὸν ἑκατέρωθεν*), *συγγεν.* Пла́щъ, *πλάξ. ξ*=*στ* (*πλάς.*) *πλαςὸν* (*πλάσσω, πλάττω*). *ἢ* = *φλας-ὸν, φλάζω* (*θλάζω*), *φλάσδω*, Пла́стаю. *τὸ Γρμ.* spalten, *συγγεν. σφάλω* (*σφάω, σφαλὸς, σφέλας. βλ.* Пила̀.)

*Пла́стырь, *Γρμ.* Pflaster, *Γαλ.* emplâtre, *λτ.* emplastrum, *ἔμπλαςρον*, (*πλαςερὸν, πλαςὴρ*) *πλαςόν.*

Пла́тъ, Плато́къ (*τεμμάχιον ὑφάσματος, πανίον, χειρόμακτρον, Σ. μανδήλιον, λτ.* mandile) *πλάτη, ἀντὶ* (*πλέτη*) *πέλτη* (= *σκύτος,*

κύτος, λτ. cutis, scutum, δέρμα· „ δέρματά τε γὰρ ἀμφιέννυντο, καὶ δέρμασιν ὡπλίζοντο· Πλὅταρχ. ὅθεν καὶ πέλτη, ἀσπίδος εἶδος). ἐκ τοῦ πέλλα, πελλὸς, ὅθεν λτ. pellis, Γρμ. Fell, φελλὸς (ἴσως καὶ τὸ λτ. pallium, palla), καὶ τὰ, πέπλον, πέπλος, λτ. peplum (ὡς ἐκ τῦ πέλος, πέπελος), ὅθεν καὶ, ἔπιπλον, κτλ. Платно̀ (πανίον, καὶ χιτὼν, Σ. ὑποκάμισσον). Пла́тье (ἱμάτια). Пла́щъ (χλαῖνα, μανδύας), καὶ Плащани́ца (σινδὼν· καὶ ἡ ἱερὰ σινδὼν, ἐν ᾗ εἰκονίζεται ὁ τῦ Σωτῆρος ἐπιτάφιος θρῆνος, ἡ συνήθ. 'Επιτάφιος), ὡς τὸ πέπλωμα (ὅθεν τὸ Σ. πάπλωμα), πέπλιον, πέλυντρον, πελλυςή, πελλυτὴ, (οἷον πελατυνή, συγκοπ. πλατυνὴ, πλατυνίσκη), κτλ. (βλ. 'Ρείμ. λ. πέπλον, καὶ πέλυντρον). βλ. καὶ Пелена̀.

Пла́ха (σχίζα πλατεῖα) πλάκα, πλάξ, ὅθεν καὶ Γλ. placque, Γρμ. Fläche, Flack, Bleich, κτλ. βλ. Бляха. = Пла́щъ.

Пла́чу, βλ. Полощу̀. συγγεν. τῦ ἐφεξ. Пла́чу.

Пла́чу (κλαίω) ἀπαρέμ. Пла́кати (Пла́ку, πλάγω) πλάζω = φλάζω, φλάω, φλέω, λτ. fleo. ἢ καὶ πλάζω (πλάσσω, πλήσσω, πλήγω, πλάγω, πλάγγω, λτ. plango = κόπτομαι). βλ. Пле́щу. [Καὶ τὸ πλάζω, πλάγω = φλάζω, φλάω, φλέω, φλύω, πλέω, πλύω, πλύνω, κτλ. ἡ ἰδέα ἐμφαίνει καθόλϋ κίνησιν· ὅθεν καὶ φλοῖσβον, βλύσιν, δίνην ὑγρῶν· καὶ νασμὸν, καὶ πλῆξιν, καὶ πλήρωσιν, παρ' ὃ καὶ

τὸ πλέω, πλήθω, πλάθω, πλάτος, κτλ. Διὰ ταῦτα ἐν τῇ Σλαβον. τὸ Пла́чу 1,=πλάζω (πλήσσω). 2, = πλύνω (βλ. Полощу̀). 3, = πλήθω (πληρόω). πλα, πλε, πλο, πλυ, ὠνοματοπεποιημένοι φθόγγοι κινήσεως. βλ. πλεiω ἐν τῷ Плыву̀, καὶ 'Ρειμ. λ. πλάω].

Плачу̀, (ἐκτίω, πληρόω) πλάτω, πλάθω = πλήθω (=πληρόω, συνήθ. πληρόνω)· ,, πληρῶσαι χθονὶ τροφεῖα (Αἰσχύλ.). βλ. τὸ προηγούμενον Пла́чу.

Пла́щъ, βλ. Пла́тъ. 2, = πλάξ. βλ. Пло́скій (ἐκ τοῦ Площу̀).

Пле́ва καὶ Плѣ́ва (ἄχυρον) καί, Пле́вы, Пле́вель, Пле́веліе (ζιζάνια), λτ. palea, ἀρχ. 'Ρωσ. Пела̀=(πάλλω) πάλη, πάλϜη (πάλβη). ὅθεν καὶ παιπάλη, κτλ. βλ. Пе́пель.

Пле́мя (γένος, ἔθνος, — φυλή, φῦλον, По́ль) πλήμη, πλῆμα (πλέμα, πλέω, πλῆμι)=πλῆθος, πληθὺς (αἰολ. πληφὺς, λτ. plebs· καὶ τὸ populus, ἀρχ. poplus, παράγουσιν ἐκ τοῦ πολλὸς, πολὸς, διπλασιασμ. πόπολος. Βόσσ.). ὅθεν Племени́тый (πολυγένεθλος), καὶ Племя́нникъ (ἀνεψιός· ὡς, φυλέτης, γεννήτης, συγγενὴς) οἷον πλημανὸς (ὡς καὶ τὸ πλημνὸς, πλέμνιος, ἐκ τοῦ πλημανὸς, ἐπὶ τοῦ πολλοῦ χρόνου). βλ. По́лный.

Плена̀, βλ. τὸ 'Ρωσ. Пелена̀.

Плени́ца (ἐμπλόκιον, περιδέραιον, σειρά, δεσμός. Плени́ца вла́съ, πλόκαμος), συγγ. πλε-

γνύω (πλέκω), πλεκτάνη, πλέγμα, βλ. Плетў.

Плеснà, πέλμα (μ = ν, πέλνα, πλένα, Плеснà, μετὰ παρενθ. τῦ σ· βλ. Плѣснъ), παρὰ τὸ πέλλα· (βλ. Пеленà, Пленà). τὸ λτ. planta = πλάτα, πλάτη, πλατὺς (κατ' ἐπένθ. τῦ ν, ὡς Σ. πλαντάζω = πλατάσσω). οὕτω καὶ planta, τὸ φυτὸν, παρὰ τὸ αὐτὸ πλάτα, πλατανὸς, (ὅθεν καὶ ἡ πλάτανος)? καθὰ καὶ τὸ Γρμ. Blatt (φύλλον) = πλατὺ, ὡς τὸ πέταλον.

Плéсо (πλέθρον) ἐκ τῦ πλέω, πλέθω, δωρ. πλέσω (πλέθον, πλέσον), ὡς καὶ πέλεθρον, ὅθεν πλέθρον. (βλ. Пóлный). ἢ, πλάσιον (πλαίσιον, ἐκ τῦ πλατίον, πλατὺς, πλάζω. βλ. 'Ρείμ. λ. πλέθρον). βλ. Плещà.

Плетў, πλέκω, Σερβ. Плéтêм, Σοραβ. platu, Βομ. pletu. [ἐκ τῦ πλάγω, (ὅθεν τὸ πλάζω, πλάσσω, πλάττω) πλήγω, καὶ διὰ τῦ ε (πλέγω), πλέκω (κ=τ, Плетў, ἀπρ. Плестѝ πλέσκω) πλέξω, λτ. plecto. ὡς διὰ τῦ ι, πλίζω, πλίσσω, πλίγω, πλίκω, λτ. plico, Γρμ. flechten, Σβ. fleta, Βαλλησ. plega, Λιθ. plauku, κτλ.]. Плетенúца (ὅθεν συγκοπ. Пленúца) πλόκαμος, πλεκτάνη (πλεκτανίσκη), συνήθ. πλεξῦδα, πλεξυδίτσα. Плéть, Плéтка, πλεκτὴ, (σειρὰ ἐξ ἱμάντων, ἢ σχοινίων). Плетей, πλέκτρια, κτλ. βλ. Плóтный.

Плéщъ, 'Ρωσσ. Плечò (ὦμος) πλάτα, πλάτης (ὠμοπλάτης· ἐκ τῦ πλάω, πλατὺς, πλάτη· καὶ πλάστη, πλαστὴ, πλαστὸς, ὡς ἐκ τῦ πλάζω,

πλάσσω, (*πλα*=Пле). *συγγ.* Плéщу, Площỳ, *βλ.* Плóскій.

Плéщу (*πλήττω*, *χειροκροτῶ*, *πλήττω τὸ ὕδωρ*. *πλατυγίζω*) *πλήζω*=*πλήσσω*, *πλήξω*, (*πλήσκω*), *Σρβ.* Пльескам (*οἷον πλήξημι· κσ* (*ξ*)=*σκ*). *ἐκ τῦ πλάω* (*πλαύω*, *πλαύ*(*δ*)*ω*, plaudo), *πλάγω*, *πλάζω*,-*σσω*,-*ττω*, *πλήττω*, *καὶ πλατάω*, (*βλ.* Болтáю), *πλατάσσω*,-*τάγω*, *πλαταγίζω*,-*τυγίζω*, *συνήθ.* *πλατσαρίζω* (*πλαταρίζω*), *Γρμ.* plätschern, plantschen, *κτλ.* Плéскъ (*χειροκρότησις*) *πλῆσκις*, *ἀντὶ πλῆκσις*, *πλῆξις*. *βλ. καὶ* Плищъ, Полощỳ, Плáчу.

*Плúнтусъ, *πλίνθος*, *πλινθίον* (*βάσις κίονος*, *τετράγωνος πέτρα*)· *διάφορον τῦ* Плúнθа, *ἡ πλίνθος*, *πλινθὶς*, *Σ.* *πλιθίον* (*ἐκ πηλῦ*).

Плúца (*κοτύλη*, *κοῖλον σκεῦος*, *ᾧ τὸ ὕδωρ ἐκ τῶν σκαφιδίων ἐκχέυσιν*) *ὡς ἐκ τῦ* Плиц= *πέλυξ*, *πέλυς*, *πέλις*, pelvis, *πελίκη*, *πελίχνη* (*καὶ* Плúца, *οἷον πελίσκα· ὡς κύλιξ*, *κυλίχνη*, *κυλίσκη*). *ἢ συγγ.* Плúщъ?

Плúщъ (*κρότος*). Плищýю (*κροτῶ*. Плищỳ) *πλήσκω*, *ἀντὶ πλήξω*, *πλήσσω*, *πλήττω*, *πλῆξις* (*πλήξ*). *πλα*, *πλε*, *πλο*, *πλυ*, *ἦχοι φυσικοὶ*, *πολλῶν ῥημάτων θέματα*: *βλ.* Плáчу, *καὶ* '*Ρείμ.* *λ.* *πλάω*. *ὅθεν καὶ συνήθ.* *πλάτσ*, *πλέτσ*. *Γρμ.* platz, platzen, *καὶ* (*πλατάσσω*, *πλατάζω*), *Σ.* *πλαντάζω* (= *λακέω*, *ῥήγνυμαι μετὰ κρότυ· ὡς τὸ πλαταγίζω*, *κτλ.*). *συγγεν.* Плéщу.

Плóдъ (καρπὸς· φλόδος) = φλόος, φλοῦς, ἐκ τῦ φλέω, φλόω = εὐκαρπῶ, εὐθηνέω. ὅθεν φλόος, λτ. flos (ἄνθος). φλοίεσα ὀπώρα = χλωρά. φλιῦς = ἡ τῶν καρπῶν ἔκχυσις. τὸ δὲ φλόω, φλύω, φλάω = βλόω, βλύω, βλάω, βλάζω, βλαςὸς, βλώω, βλώσκω, βλώθω, βλωθρός, κτλ. ἐκ τῦ φλέω, φλέζω, ἢ φλύζω, φλύδω, φλοίδω, ἡ συνήθ. φλῦδα (φλύδη) = φλοιός. οὕτω καὶ Плóдъ (φλόδος). Плóжду (Плóду) φλόδω, φλάδω, = βλάδω, βλάζω. πρβλ. μέσ. λτ. bladum, bladus, (εἶδος σίτου), 'Αγσξ. blaeda, ὅθεν Γλ. blè, 'Ιτ. biada. (βλ. Adelung λ. Blatt, καὶ 'Ρειμ. λ. φλέω, βλάω). ἢ τὸ Плóдъ συγγεν. πλάω, πλῆμι, πίμπλημι (κορέννυμι) οἷον πλατὸν = πλῆσμα, πλήσμιον? τὸ δὲ πλῆμι, συγγεν. τῦ πλήθω. βλ. Пложỳ.

Пложỳ (πληθύνω, πολυπλασιάζω, πολυλογῶ) πλάζω, ἀντὶ πλήσσω, πλήσω (πλῆμι, πλέω, πλήθω, δωρικ. πλήσω. βλ. Пóлный). ἐπὶ δὲ τῆς σημασίας τῦ πολυλογεῖν συμπίπτει καὶ μετὰ τῦ πλάζω, Плéщу = βλάζω, φλάζω, φλάδω, πλάδδω, πλαδιάω, blattero, blattern, pladdern, ploddern, κτλ.

Плóскій (ὁμαλὸς, ἐπίπεδος). Площỳ (ἐπιπεδόω, πλατύνω). Плóщадь (πλατεῖα, platea), πλάζω, πλάσσω,-ττω, πλάθω, πλάτος, πλατίον, πλατὺς, πλὰξ (πλάσκ), ὅθεν Плóскъ, Плóскій, ὡς Σ. πλασκωτὸς (ἀντὶ πλακωτὸς), πλατυκωτὸς, κτλ. πρβλ. Γρμ. platten, plätten, platt, flach,

Platz, *'Ιτ.* platto, piatto, Блюдо, piazza, *Γλ.* plat, place, *κτλ.* (*καὶ τὸ λτ.* planus = *πλάνος* = *πέλανος*, *πελάω*, *πλάω*, *πλάτος*, *πλατὺς*, *ὅθεν καὶ τὸ*, latus.)

Плотва̀, Плотица (*εἶδος ἰχθύος*) *ἢ Σ. πλατίτσα· ὡς, πλάταξ, πλατίςακος, μ'. λτ.* flota, *Γρμ.* Plötze, *κτλ.* (*πλάω*, *πλάσσω*, Площу̀) *βλ.* Плоскій.

Плотный, Плотенъ (*ςεγανὸς*, *πυκνὸς*, *ςεῤῥὸς*). Плочу̀ (*συντίθημι, οἷον ξύλα· συνάπτω, πυκνόω*) = *πλάζω* (*α* = *ο*, Плочу̀), *πλατὸς* = *πλαςός*. (*πέλω*, *πελάω*, *πλάω*, *πλάσσω*, *πλάζω* = *πλάγω*, *πλήσσω*, -*ττω* (*παίω*)· *ὅθεν* „ *πεπλημένος σκοπέλῳ* = *προσηλωμένος· τȣ̃ δὲ πλήττω*, *πλήγω*, *συγγεν. τὸ πλέκω*, Плету̀. *ὅθεν* Плотъ (*σχεδία*)· Оплотъ (*φραγμὸς*) *πλόκος*, *πλοκὴ*, *πλοχμὸς*, *πλόχανον· καὶ πλάτη*, [*Γρμ.* Floss (*σχεδία*) = *πλωτὴ* (*πλώω*), *λτ.* pluta, *ἕτερον δὲ τὸ πόλτυς*, *λτ.* pluteus = *ξυλόκαςρον*, *ὡς τὸ*, *μόσυν*]. *βλ. τὸ συγγ.* Плету̀.

Плоть, Пл҃ть (*σάρξ*). *πλατὸν* (*α*=*ο*,=*πλαςὸν*, *πλάσμα*) *ἐκ τȣ̃ πλάω*, *πλάζω*, Плочу̀, *πλάσσω*, *πλάθω*. *ἢ πλάδος*, *βλάδος*, *πλαδὸς*, *πλαδαρὸς* (*διὰ τὸ πλαδαρὸν καὶ μαλακὸν τῆς σαρκός· καθὰ καὶ σάρξ*, *αἰολικ. σύρξ*, *ἐκ τοῦ σύρω· ἢ διὰ τὸ βλωθρὸν*, *εὐαυξές· ὡς τὸ* Плодъ, *παρὰ τὸ βλάω*, *βλάζω*, *βλώω*, *φλάω*, *φλόω*, *κτλ. βλ.* Плодъ). *Εἰσὶ δ' οἳ καὶ τοῦ* Платъ *νομίζȣσι συγγενὲς τὸ* Плоть (*ὡς σκη-*

νος ψυχῆς). πρβ. Βοεμ. plet', Πολ. płeć, (χρὼς, χρῶμα σαρκός).

Плохій, Плóхъ (φαῦλος, ἀμελής). Плошáю (ἀμελῶ, ἐκφαυλίζομαι) βλακὸς (πλακός· α=ο, χ=κ·), βλάξ, βλακέω, λτ. flacus, flaceo, flacesco, κτλ. βλ. Влáга, καὶ Плутáю.

Пльсть βλ. Пóлсть.

Плутáю (πλανῶμαι· ὡς ἐκ τοῦ Плутỳ) πλάδω, πλάσσω, πλάζω, -ζομαι· ἐκ τοῦ πλάζω, βλάω, φλάω, συγγεν. φλύω, βλύω, βλύω, φλύζω (ὅθεν καὶ φλυδαρὸς = πλαδαρὸς), φλυδῶ (Плутỳ), ὡς καὶ φλάζω=πλάζω, πλάγω, πλάγχω (πλανάω, πλάνος), βλάζω (ὅθεν καὶ βλάβω, βλάπτω), καὶ βλάκω, βλακία = πλάκω πλακία (ἀμπλακία)· ὅθεν καὶ Плутýю (δολιεύομαι, πλανῶ, ἀπατῶ. α=υ) πλάδω, πλάζω, πλάτης = Плýтъ (ἀπατεὼν, πλάνος, δόλιος). βλ. Ῥεἰμ. λ. πλάζω· παράβλ. καὶ Блуждỳ, Блуждáю.

Плывỳ, Пловỳ, πλόϜω, πλεἰϜω, (πλέω, πλόω, πλώω, πλέϜω, πλεύω, πλείω· ὡς καὶ Плáваю, παρὰ τὸ Плавỳ, πλαύω, πλάω=πλόω, πλέω). 2, = φλύϜω, φλύω, βλύω (ῥέω). 3, =φλύω, φλάω, φλάδω, φλάζω (παφλάζω). Плáвлю (ἐκ τοῦ Плáву, τήκω, λύω, ῥευςόω) φλάϜω (φλάω, φλάδω, φλάζω, φλύζω)· ὅθεν Плáвный, Плáвенъ (ῥέων, ἐπὶ φωνῆς, ςίχων, καὶ = λεῖος, planus, οἷον φλάϜων, φλύων, βλύων =ῥέων· ὡς καὶ τὸ ῥέω, ἐπὶ ὁμαλῆς καὶ ἀνεμ-

ποδίςου κινήσεως). *πλάω*, *πλέω*, *πλόω*, *πλύω*, *λτ.* pluo, *βλάω*, *βλέω*, *βλόω*, *βλύω*, *φλάω*, *φλέω*, *φλόω*, *φλύω*, *τύποι συγγενεῖς ῥημάτων σημαινόντων κυμαινομένην κίνησιν*, *ῥοῖζον*, *ῥεῦν ὑδάτων τε καὶ πνευμάτων*, *καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς φερομένων*, *ἢ νηχομένων*, *καὶ πλήρωσιν*, *κτλ. ὅθεν τὰ λτ.* volo (*ἵπταμαι*) *καὶ* flo, (flao) flare (*φλάω*, *βλάω*), *φλάζω*, *Γρμ.* blasen, *καὶ βλάζω* „ *βλάζει*, *ῥεῖ*, *πτερύσσεται* (*Ἡσύχ. ἐν ἡμαρτημένῃ λ. βλαβύρει*), *Γρμ.* fliessen (*ἵπτασθαι*). *οὕτω καὶ φλέω*, *λτ.* fleo, *καὶ φλάζω*=Пла́чу (*βλ. τὸ* 2, Пла́чу), *ὡς καὶ βλύω*, *πλύω*, *πλύνω* („ *πλύνειν δάκρυ* = *βλύζειν*). *ὅθεν λτ.* pluo, fluo· *καὶ φλήνω*, *Γρμ.* flennen *καὶ* fleuen, *κοινῶς* pleuen, *κτλ.* (*βλ. Ῥείμ. λ. πλάω*). *συγγενῆ* Плю́ю, Полощу̀, Плачу̀, Пыль. *πρβλ. καὶ* Блона̀, *κτλ.*

Плѣ́ву, Плѣ́пти, *Σλαβ.* (*τίλλω*, *μαδῶ*, evello, *ὡς ἐκ τῦ* Плѣ́ю, *ἀντὶ* Плыю, Плыву̀) *φλεύω*, *φλέϝω* (*φλέω* = *μυδῶ*, *καὶ τῦτο* = *μαδῶ*). *ἢ φλέω*, *φλάω* = *θλάω*, *ὡς καὶ* (*φλίω*) *φλίβω* = *θλίβω* [*ὅθεν λτ.* fligo, *φλίγω*, *ἀντὶ θλίγω*, *β*=*γ· παρ' ὃ καὶ* (*θ*=*σ*, *σλίγω*) *τὸ Σ. ζλίγω*. *βλ.* Толку̀]. *ἢ καὶ*=vello, (*βέλλω*, *μεταθ. βλέω*, Плѣ́ю) = *γέλλω* = *ϝέλλω* (*ἕλλω*).

Плѣ́жу (*ἕρπω*) *οἷον βλαίζω*, *βλέζω*, *ἀντὶ βλάζω*, *πλάζω* (*ὅθεν βλαισός*), *ὡς βέλλω*=*βάλλω*, *αἰολ. οὕτω καὶ τὰ Γρμ.* slak (*βλάξ*) Schläks, Schlankel, Schlingel, schlägeln (*χω-*

λαίνειν, σφάλλεσθαι, πλάζεσθαι. βλ. Ῥείμ. λ. βλάξ). βλ. τὸ συγγεν. **Ползнѹ̀.**

Плѣ́нъ (*αἰχμάλωτος*) *Ῥωσσικ.* **Поло́нъ.** *καὶ* **Плѣ-нýю, Плѣнý** (*αἰχμαλωτίζω*). *ἐκ τȣ̃ πάλω, πάλλω, πέλλω, λτ.* pello, *πέλω* (*ὅθεν πέλεμος, πόλεμος*) *πελάω, πλάω* (*=παίω, =πλάγω, πλήγω, πλήσσω*), *πελάνω* (*ὅθεν πελάνη, πλάνη, πλανάω*), *συγκοπῇ πέλνω* (*πλένω,* **Плѣнѹ̀**) *= πίλνω, πιλνάω, πίλνημι = βάλλω, ῥίπτω* („ *δρῦς πιλνᾷ χθονί. Ἡσίοδ. Ἔργ.*), *καὶ πέλανος* (*κυρίως πᾶν τὸ πεπληγμένον, πεπαλημένον, ὅθεν καὶ τὰ ἄλφιτα, καὶ πέμμα ἐκ παιπάλης, κτλ.*), *συγκοπ. πλανὸς* (*πλενὸς,* **Плѣ́нъ**= *πεπλημένος, βεβλημένος,* pulsus). *οὕτω καὶ τὸ* planus, *Γλ.* plain, *=πλανὺς* (*πλανύσσω*) *πλατὺς* (*ἐπὶ τῆς σημασ. τȣ̃ πλάττω=πλήττω. ἐκ δὲ τȣ̃ πάλω, καὶ τὸ παλέω=παλεύω, καὶ=παγιδεύω, ἀγρεύω. καὶ παλαίω=ἐκπίπτω, σφάλλομαι*) *κτλ.* [*ἡ λέξις ἐμφαίνει κυρίως τὸ βάλλω, πλήττω, σφάλλω, ῥίπτω κατὰ γῆς τὸν πολέμιον, ὅθεν αἰχμαλωτίζω. ὡς καὶ τὸ αἰχμάλωτος=αἰχμῇ ἁλωτὸς, ἐκ τȣ̃ ἅλω=ἕλω* (*συνήθ. λαμβάνω, καὶ ἐπαίρω σκλάβον*). *πάλω, πάλλω, βάλλω, φάλλω, λτ.* fallo, *Γρμ.* fälle, *σφάλλω, τύποι συγγενεῖς. βλ. Ῥείμ. λ. πάλλω, πλάω, κτλ.*]. *τὸ* **Плѣ́нъ** *Σλαβον. καὶ=αἰχμαλωσία, ἀφῃρημένως, ἀντὶ αἰχμάλωτοι,* „ **плѣнилъ еси плѣнъ,** *ᾐχμαλώτευσας αἰχμαλωσίαν* (*Ἐφεσ. δ.* 8.). *βλ.* **Плѣжу, Ползнѹ̀.** *καὶ τὸ* **Плѣня́ю, - ню̀, Плѣнѹ̀.**

Плѣснь, Плѣсень (*εὐρὼς*, *λάμπη*, *συνήθ*, *μοῦχλα*) *πλέννος*, *πλέννα*, *βλέννος*, *βλέννα*, *φλέννος*, *'Ιων*. *φλῆνος* (*ὡς τὸ* mucor, *μύκης*, *μύξα*, *βλ*. Мо́крый), *λτ*. plennus, blennus, flennus. Плѣснѣю (*εὐρωτιῶ*) *φληνέω*, *φληνύω* (*ἐπὶ περισσείας ὑγροῦ*), *οἷον ἐκ τῦ* Плѣю, *φλέω*. *βλ*. Плѣву, Плыву̀, Плю́ю. *τὸ* с, *ἐπενθετ*. *οἷον πλέ*(*σ*)*νος*. (*βλ*. Весна̀).

Плю́ю (*πτύω*) *πλύω*, *φλύω*, *βλύω* (*βλύζω*, Плющу̀). „ *φλύσσει* (=*βλύζει*), *ἐμεῖ* (*'Ησύχ*.) = Блю́ю. *βλ*. Плыву̀.

Пляшу̀ (*ὀρχοῦμαι*) *πλάσσω*, *πλήσσω*, „ *πλήσσειν ποδὶ χθόνα* (*ἐπὶ ὀρχυμένων*)· *οὕτω καὶ τὸ συγγεν*. *πλίσσω*=*βηματίζω* (*'Οδ*. *ζ*, 318), *ἀπὸ τῦ κτύπυ τῶν ποδῶν τῶν βαδιζόντων*, *καὶ ὀρχυμένων*. *βλ*. *τὸ συγγ*. Пли́щъ.

Плю́ще, *πληθυντ*. Плю́ща *Σλαβ*., *καὶ Κροτ*. plyucha (Плю́ча, *πλεύμων*) *οἷον φλύζα*, *φλυδὴ ἐκ τῦ φλύω*. (Плю́ю, Плющу̀)=*φλάω*, *λτ*. flo, *συγγεν*.*πλέω*=*πνέω*· *ὅθεν καὶ πλεύμων καὶ πνεύμων* (*παρὰ τὸ πνεῖν*)· *καὶ* (*πλύμων*, *πύλμων*) *λτ*. pulmo, *συνήθ*. *πνεμῶνι*, *φλεμῶνι*, *Πολ*. pluca, *Βοεμ*. plice, *Καρν*. pluzhe. *βλ*. *καὶ* Блю́щъ.

Плѣшь (*φαλάκρα*) *ὡς ἐκ τῦ* Плѣх (х=ш. *Δοβρόβ*.)· *οἷον ἐκ θέματος* Плѣшу (Плѣю), *ἴσ*. *συγγεν*. *τῦ* Плѣши, Плѣву (*ὡς μαδαρόν*). *ἢ γοῦν καὶ ἐκ τῦ βλάζω*, *βλάξ*, *βλάδος*, *βλαδὸς*, *βλέννος*, Плѣснъ. *ὡς καὶ τὸ μαδαρὸς ἐκ τῦ μαδῶ* = *μυδῶ*, *διὰ τὴν ἐξ ὑγρασίας*

τριχόῤῥοιαν). *οὐ γὰρ δήπε συγγεν.* Пла́вый, Пла́въ = *φαῦλος*, *φάλος*, *φαλᾶς*, *φαλᾶντος*, *φάλανθος*, *φαλαντίας*, *ἐκ τε̃ φαλὸς* (*ὁ λευκὸς*), *φαλάζω*, *φαλακρὸς*, *φαλύσσω*, *κτλ.*—Плѣшу̀ *ἄχρης*. *ὅθεν* Плѣши́вѣю (*φαλακρε̃μαι*) *φλάσσω*, *φλάζω*, *βλάκω*, flaceo· (*βλ.* Пло́хій. *καὶ* Плыву̀)· *τὸ Βοεμ.* plechaty = *φαλακρός*.

Плюска̀ (*λέπυρον*, *ὡς ἐκ τε̃* Плю́съ) = *φλε̃ς*, *φλοιὸς* (*φλέσκα*) *Σ. φλε̃δα*. *ἢ συγγεν.* Полю̀.

Плющу̀ (*πλατύνω*, *οἷον πέταλον μετάλλε*) *πλάζω*, *πλάσσω*, *πλάττω*. (*πλύζω*, *α* = *υ*, *ὡς σάρξ*, *σύρξ*. *καὶ υ*=ю). *συγγεν.* Площу̀, (*βλ.* Пло́скій). 2, = *βλύζω* (*ςάζω*), *βλ.* Плю́ю.

Пну̀, *Σλαβον. ἀπάρμφ.* Пя́ти, *ἀὁρις*. Пя, *ὡς ἐκ τε̃* Пя́ю [*ὅθεν τὸ ἄῤῥητον* Пану̀, *συγκοπ.* Пну̀, *καὶ* Пину̀] Пина́ю. *πάω*, = *σπάω* (= *τείνω*, *τάννύω βλ.* *'Ρείμ. λ. φάω*) *σπάνω*· *καὶ σπέω*, *σπείω*, *σπίνω* = *σπίζω* (*βλ.* Пядь, *καὶ* Пять). *ὅθεν* Разпну̀ = *ςαυρόω* (*κυρίως διατείνω*, *ταννύω ἐπὶ τε̃ ςαυροῦ*. *τὸ δὲ* (*ἐκ τε̃ πάω*) *πάνω* (*ἀντὶ σπάω* = *ἕλκω*), *σώζεται καὶ ἐν τῇ Σ. παρὰ τοῖς Ποντικοῖς* (*κατὰ τὴν Χαλδίαν*), *οἳ λέγεσιν*, *ἐκπάνω*, *τὸ ἐκσπάω*, *ἀποσπω̃* (*ἐκκολλάω*, *τὸ Σ. ξεκολλω̃*), *ὡς καὶ τὸ συνηθέςατον σπάνω* = *σπάω* (*σφάω* = *ῥήγνυμι*). *βλ.* Пина́ю.

По̀ = *ἀ-πὸ*, *καὶ πο-τὶ* = *πρὸς*, (*πὸς*, *ὅθεν καὶ πόσθη ἀντὶ πρόσθη*, *πρόσθησις*)· *καὶ* = *λτ.* post (*μετὰ*) = *ὄ-πισθε*, *ὀπίσω*, *ὀψέ*. *πῤβλ.* *Λιθ.* pa, *Σκανδιναβ.* paa, (*ἐπὶ*) *κτλ.*

*Поганый, Поганъ, *τὸ λτ.* paganus=*ἐθνικὸς, εἰδωλολάτρης, ὅθεν καὶ μιαρὸς, ἀκάθαρτος· καὶ „ παγανὸς, ἰδιώτης, ἄφρων (Ἡσύχ.), ὡς τὸ ἄγροικος. ἐκ τῦ λτ.* pagus (*ἀγρὸς*) = *πάγος* (*λόφος*). *Οὕτω καὶ παγανὸν* (*ἐπὶ βρέφους, παρὰ τοῖς νῦν Ἠπειρώταις*), *ὡς τὸ παρ᾽ ἄλλοις μωρὸν, μωρυδάκι, κτλ.* = *ναννίον, νήπιον. Οὐ γὰρ ἄν τις, οἶμαι, πιθανὰ λέγοι λέγων τῦτο* = *πηγανὸν εἶναι, παρὰ τὸ πάγω, πήγνυμι* = *πηγὸν* = *τρόφι, εὐτραφές· ὡς τὸ, πακτὰ, πηκτὴ, ἡ τροφαλίς.*

Погода (По-года). *βλ.* Годъ.

Подлѣ (Под-лѣ). = *ποτὶ* (*πρὸς*), *πλησίον* (*ὡς ποτί-νυ*). *βλ.* Ли.

Подъ (*ὑπὸ*) = *ποτὶ, ποτ᾽* (*πρὸς*). *ἢ καὶ* (*ὑπὸ*) *ὕ-ποθι* (*ὡς, ἄνωθι*)· *ἢ γῦν ἐκ τῆς* По, *προςεθέντος τῦ τελικοῦ* д, *ὡς ἐν τοῖς ἀρχ. λτ.* marid altod=mari alto.

Подъ (*ἐσχάρα καμίνυ*) *φῶδος* (*ἐκ τῦ φώζω*)= *φῶγος, λτ.* focus, *συνήθ. φωγὺ* (*οἷον ἐκ τῦ φωγῶ· ὡς Ἰῶ, Ἰωνικ. Ἰοῦν· καὶ ἡ μιμῶ συνήθ. μιμὺ*)=*φάγανον. ἢ αὐτὸ τὸ ἄνω* Подъ.

Поздо, *καὶ Σλβ.* Поздѣ, (*ὀψὲ, ἐκ τῆς* По-с (= *ζ*) д. Посд—*ὅθεν* Пос-ля) *ὀ-πίσω* (*οἷον ὀ-πόσθε*)=*ὄ-πισθε, ὄπισθε, αἰολ. ὄ-πισθα, καὶ ὄπισε, ὅθεν τὸ ὀψέ.* Поздный, Позденъ (*ὄψιμος, βραδὺς*), *λτ* posticus (post, post-ea, postea) =*ὀ-πισθινὸς, ὀ-ψινὸς, ὄψιμος.* Поздаю, *ὀψίζω, ὀψίσδω, ὀ-ψίσδω* (*οἷον ὀ-πισθέω*).

Пока̀ (*μέχρις, ἕως*) = *ποτὰ* (*τ = κ*) *ἀντὶ ποτὶ, πρὸς· ποκὰ Δωρικῶς=ποτέ.*

Покóй, (*ἀνάπαυσις, ἡσυχία*). Покóю (*ἀναπαύω, καθησυχάζω*), *οὐ παρὰ τὸ πάζω, πάξω* (*πάκω λτ.* paco, pacisco, paciscor, *πάξ*, pax = *παύλα, εἰρήνη, ἐκ τȣ̃ πάω, παύω*), *ἀλλὰ σύνθετον ἐκ τῆς* По (*ἐπὶ*) *καὶ* кóй, кóю = *κόω, κοίω, κείω, κέω* (*κεῖμαι*), *κοῖος* (*λτ.* quies [requies], quietus, *κϜοιτὸς, κοιτὸς, ὅθεν ἄκοιτος*), quiesco, *ἐκ τȣ̃* quieo (*κοιέω, κοιέσκω*). *συγγεν* Почію (чію = *κείω*), *οἷον ἐπικοίω, -κείω, ὡς κατακείω, κατακοιμάω.* [*κείω, κέκοια, κοῖος, κέκοιμαι, κοίμη, κοιμάω, κῶμα, κώμη, κέκοιται, κοῖτος, κοίτη, κτλ. καὶ κῶος,* (*κοίλωμα* = *Γρμ.* Kewe, Keue, Koye). *βλ.* Кóйка. *Τούτων φαίνεται συγγενὲς καὶ τὸ λτ.* civitas (*πόλις*) *ἐκ τȣ̃* civis (*πολίτης*) = *κοίϜης, κοῖϜις* = *κοῖος, κῷος* = *κέων* (*κέω*), *ὡς τὰ κώμη καὶ κωμίτης*].

Пóлба (*εἶδος σιτηρȣ̃*), *ὡς πόλφος, πολφὸς, καὶ βολφός, λτ.* pulpa· *καὶ πόλτος, λτ.* puls, pultis.

Пóле (*πεδιὰς, ἀγρὸς, περιθόριον λευκὸν χάρτȣ ἢ βιβλίȣ γεγραμμένȣ, ὡς τὸ, σελίς· πίλȣ περιφέρεια. κτλ.*) *πολὴ, πόλος* (*τὸ δὲ πολὴ = ἐπιφάνεια, σῴζεται ἐν τῷ συνθέτῳ, ἐπιπολῆς*). Полю́ю, (*θηρεύω*) *πολέω, πωλέο-μαι* [*ὡς „ πωλέομαι κατὰ ἄςυ, ἀγρὸν, κτλ.* = *λτ.* versor in re· *καὶ πολάω,* polare agros· *καὶ πολίω ἐν τῷ λτ.* polio, *βλ.* Полю́· *καὶ πο-*

λεύω = θεραπεύω, Ἡσύχ. ὡς ἐν τοῖς συνθέτοις, μυσοπόλος, αἰπόλος (αἰγοπόλος), κτλ. τὸ θέμα, πέλω (=ςρέφω), πέλλω, πάλλω. βλ. τὸ συγγ. Плѣнъ]. ἐκ δὲ τȣ̃ Поле, τὰ Польный, Польскій, Полевый (ἀγροτικὸς, τȣ̃ ἀγρȣ̃, οἷον τῆς πολῆς, καὶ ὡς ἂν εἴποις, πόλειος, πολικός). ὅθεν Полякъ, Поляки (πολακοὶ) οἱ Πολωνοὶ (Λέχοι), ὡς πεδιάσιοι, πεδιαῖοι, πεδιεῖς, οἱ Σ. καμπήσιοι, πρὸς διαςολὴν τῶν ὀρεινῶν, Σλαβ. Горняки=Ϝορεικοὶ, Σ. βουνήσιοι.

Ползну (Плзну, Плжу), Ῥωσσ. Ползу, Σρβ. Пужем = Плжем, Καρν. Βοεμ. plazim, (ὀλισθαίνω, ἕρπω, ἐπὶ ἑρπετῶν), φαίνεται συγγεν. φάλω, φάλλω, λτ. fallo, σφάλλω (μλ. αἰολικ. φάλσω, πάλσω, α=ο καὶ σ=ζ. Ползу). οἶμαι δ' ȣ̃ν πιθανώτερον = πλάζω, βλάζω (α=ο, πλόζω, μεταθ. Ползу). Ἀλλὰ καὶ τὸ φάλλω=βάλλω=πάλλω, πέλλω, βέλω, βάλω, βλάω, ὅθεν καὶ τὸ βλάβω, πτω (κωλύω, πεδόω, κτλ.), καὶ βλάζω (βλόζω, μετθ. Ползу). βλ. τὸ συγγεν. Плѣжу, καὶ Плѣнъ.

Полей, Γρμ. Poley=λτ. pulegium (παρενθ. u, ἀντὶ plegium) = βλήχιον, βληχὼ = γληχὼ, γλήχων, γληχή.

*Полипъ (εἶδος σκώληκος)=πολύπους. (σημειῶσαι τὴν ἀποκοπὴν τοῦ μακροῦ ους· ἢ ὡς ἐκ τȣ̃ βραχυνθέντος πολύπος, καὶ ὀρθότερον, πόλυπος, Ἰωνικ. πούλυπος, Δωρικ. πώλυπος

* *

ὡς καὶ, Οἴδιπος, ἄρτιπος, ὤκυπος, ἀέλλοπος· τοιαῦτα καὶ τὰ, Πάνθος, Πόλυβος (πολύβους), εὔνος, χείμαῤῥος, κτλ.

Полица, ὑποκορ. Полка (πῆγμα σανίδων εἰς ἀπόθεσιν σκευῶν, ἐπίπλων, κτλ. μσ. λτ. dressorium, Γλ. dressoir, Γρμ. Thressor, ὡς ἀπὸ πρωτοτύπυ Полъ, Поля) ὅθεν Σ. (παρὰ Θετταλοῖς) πολίτσα. ἐκ τῦ φολὸς (φολὶς, Σ. φολίτσα) = φωλίον, φωλεὰ, φωλεὸς = γωλεὸς (κοίλωμα). τὸ δὲ φολὸς, ἰωνικ. φωλεὸς, φωλὸς, συγγενὲς, ἴσως, καὶ τῦ θυλὸς, ὅθεν τὸ θυλὴ, θύλαξ, θύλλις, θύλλιξ (διὰ τὸ κοῖλον· ὡς κύτος, σκύτος), αἰολικ. φόλλις (φ=θ, υ=ο) φολός. (βλ. Пуло, καὶ Полъ). ὅθεν 2, Полка (τὸ πρὸς τὸ πυρεῖον τῦ πυροβόλυ, οἷον τυφεκίυ ἢ πιςολίυ, κοίλωμα, ἔνθα ἐγχεῖται ἡ πυρῖτις κόνις· ὡς ἐκ τῦ Поля) = Σ. φάλια (κυρίως, ἡ πρὸς τῦτο τὸ κοίλωμα τρύπα τῦ πυροβόλυ). βλ. Полый, Полъ.

*Полиція, τὸ λτ. politia, Γλ. police, Γρμ. polizey, ἐκ τῦ πολιτεία.

Полкъ, Плкъ (λεγεὼν, τάγμα ςρατιωτῶν, Γλ. regiment· 2, ςρατὸς. 3, ςρατόπεδον) πόλχος, αἰολικῶς = ὄχλος (μεταθ. ὄλχος. τὸ π = F), Πολ. pułk, Βομ. pluk, Κροτ. puk (ἀποβολῇ τῦ λ.), λτ. volgus, vulgus, Γρμ. Volk, Γλ. foule, κτλ. (τὸ Ταταρικ. pulk=σωρός. τὸ Τυρκικ. buluk, λόχος, τάγμα ςρατιωτῶν, πλῆθος).

Полный, Полонъ, Полнъ (Плнъ, πλήρης.)

πολὸς, πολέων, ὅθεν πλέων, πλέως, πλεῖος, λτ. plus, plures· *καὶ πλεῖν, πληνὸς, λτ.* plenus, *Γλ.* plein· *καὶ, πλήρης, πληρὸς, λτ.* plerus, *κτλ. Γρμ.* voll, *ἀρχ.* full, *ὅθεν καὶ* viel, *καὶ* (veel) völle=viele, *Κτσξ.* vull (*πυλὺς*), *'Αγγσξ.* ful, *κτλ. καὶ τὸ Τυρκικ.* bol = *πολὺς* (*πλήρης, ἄφθονος*). Полню, *πολέ(ν)ω, πολέω = πλέω, πλῆμι, πλήθω* (*πληρόω*)· *ὡς τὸ πλήρης συγγεν τῦ πολὺς, ὕτω καὶ τὸ* Полный *συγγ. τῦ* Болій, Большой.

Полозъ (*τὸ κῦτος τῦ χαμουλκῦ, ἢ ἑλκήθρυ, τῆς συνήθως σάνιας, Γλ.* traîneau) *φῶλος. βλ.* Полый.

Полоса̀ (*σειρὰ, ὁλκὸς, λτ.* tractus. 2, *γῆς ἀπόμοιρα, φραγμός.* 3, *τὸ πλατὺ ξίφυς ἢ μετάλλυ, κτλ.*). Полосую (*χαράσσω*) *φαλύσσω, φαλάσσω, σφαλάσσω* (*-λάττω, Γρμ.* spalten=*σχίζω, τέμνω, κεντῶ, νύσσω*), *ὅθεν φαλὸς, σφαλὸς, σφέλας* (*κυρίως ξύλα τετμημένα*), *ἐκ τῦ φάω, σφάω, ὅθεν φάλω=φάρω=πάρω, σπάρω, σπαράσσω, κτλ.* (*βλ. 'Ρείμ. λ. σφάζω*). *συγγ.* Полый.

Полошу̀ (*φοβίζω, πτήσσω, τρομάζω*). Полохъ (*τρόμος*) *πλάσσω* (*α = ο*, Плошу̀) = *πλήσσω, πλήττω* (*ἐκπλήττω*), *πλήγω, πληγὴ, πλαγή* (*α=ο* Плох), *πλῆξις* (*ἔκπληξις*). *συγγ.* Площу̀, Плещу.

Полощу̀, *'Ρωσ. τὸ Σλαβ.* Плачу (*πλύνω*) *πλάζω = φλάζω, φλάω, φλύω, πλάω, πλύω* (*ὅθεν πλύνω*), *καὶ πλύσσω* (*ἐκ τῦ πλύω, μέλ. πλύσω*) = *πλύνω· καὶ πλώσσω* (*πλόω*) *πλώω,*

ὡς τὸ „ δάκρυ πλώειν=δάκρυ πλύνειν (ρέειν), βλ. Плывў. [ἐκ τȣ̃ πλύω, πολύω, πολύσσω (=πλύσσω, ζω, κατὰ παρένθεσιν τȣ̃ ο· ὡς, πτύω, πιτύω· πνύω, πινύω, κτλ. βλ. Песóкъ). εὑρίσκεται καὶ „ φολύνω, μιαίνω (Ἡσύχ. ἡμαρτημέν. ἢ τȣ̃το ἐκ τȣ̃ μολύνω, μ=π, πολύνω· ἕτερον δὲ καὶ τὸ λτ. polluo), ἀπάρμφ. Полоскáть, οἷον ἐκ τȣ̃ Пололоскáю]. Полосканіе (πλύσις, καὶ ἰδίως ἡ τοῦ λάρυγγος=γαργαρισμὸς, ἀνακογχυλίασις). ὡς πλύσμα, πλυσμὸς (οἷον πλυσκανία, ἐκ τȣ̃ πλύσσω, ζω, ȣω, πλύσκω· ὡς, βασκανία, λιτανία, κτλ.). ἐκ δὲ τȣ̃ Полоскáніе πάλιν τὸ συνήθως σπολοκάνιον καὶ σπαλακάνιον (μεταθέσει τοῦ σ), τὸ ἑλληνικώτερον πλυνοδόντιον (οἶνȣ ποτήριον τὸ ἔσχατον, ᾧ πλύνȣσι τοὺς ὀδόντας ἀπὸ δείπνȣ)· τοῦτο δέ τινες τῶν ἡμετέρων εὐφυῶς μὲν, ἀλλ' ȣ̓κ ἀληθῶς παρήγαγον ἐκ τȣ̃ „ ἀπὸ λεκάνης, ὡς μετὰ τὰ ἀπὸ τραπέζης χέρνιβα πινόμενον, κατὰ τὸ „ ἀπὸ λȣτροῦ· „ δὸς ἡμῖν ἀπὸ λȣτρȣ̃ πιεῖν (Πλανȣ́δης, Αἰσώπȣ βίῳ). βλ. τὸ 2, Плáчу.

Пóлсть (Плсть, πίλημα, πιλητὸν), Γρμ. Filz, Αγσȣ. felt, μσ. λτ. filzata, feltrum, pheltrum, Ἰτ. felza, feltre, Γλ. feutre, faultre, κτλ. συγγ. πῖλος, πέλλα, pilus, pellis, vellus, κτλ. βλ. Плáть.

Пóлъ (πέδον, ἔδαφος), συγγεν. Пóле.

Пóлъ (γένος) φῦλον (αἰολ. φόλον· ὡς, φύλλον, λτ. folium.)

Пόлъ, *ὅθεν* (Пόлов), Половúна (*ἥμισυς*) *παῦλος* (*αυ* = *ω* = *ο*, *πῶλος*, Пόлъ. *ὠς*, *αὖς*, *οὖς*, *ὦς*), *λτ.* paulus = *φαῦλος* (Пόлов, *ἀντὶ* Полв *παρενθέσει ο*, *οἷον φαύολος*, *παύολος*, *πάβολος*, *πάλοβος*, Пόлов) = *φαῦρος* = *παῦρος*, parvus, parus, paucus (*καὶ* pravus), pauper, *κτλ.* *ἐκ τȣ̃ φαῦλος καὶ τὸ Γρμ.* faul. (*βλ.* *Ῥείμ. λ. παῦλος*, *παῦρος*). *ἢ τὸ* Пόлъ *συγγεν.* *φῶλος* (*φολϜὸς*), *φάλω* = *φάρω* (*κόπτω*). *βλ.* Полúца.

Пόлый, Пόлъ (*κοῖλον*, *κοῦφον*, *κενόν*) *φῶλος*, *φωλὸς*, *φωλεός*. *βλ.* Полúца.

Полы́нь, *βλ. τὸ Σλαβ.* Пелы́нь, *Σ. πελῖνος* (*ἐν Μακεδονίᾳ μάλιϛα καὶ κατὰ Θρᾴκην, καὶ πολλαχȣ̃ τῆς Θεσσαλίας, κυρίως ἐπὶ τῆς ἀρτύσεως τȣ̃ οἴνου· οἷον, " βάλε πελῖνον εἰς τὸ κρασίον· ὅθεν καὶ πελινάτον* (*ἐλλειπτ. κρασίον*) = *ἀψινθίτης* (*ἐλλειπτικ. οἶνος*)· *καὶ καταχρηϛικώτερον*, *πελῖνος*, *ἀντὶ τȣ̃ πελινάτον. ἄλλως δὲ λεγȣσι τὸ φυτὸν συνηθέϛερον ἀψινθία*, *καὶ* (*ϑ* = *φ*), *ἀψιφία*, -*φιά*, *ἀντὶ ἀψίνθιον* = Полы́нь, Пелы́нь)

Пόльза, *καὶ* Пόлза (*ὄφελος*, *κέρδος*). Пόльзую (*ὠφελῶ*) = Пό-лза, *ἴσως συγγεν.* Лáжу, *οἷον τὸ ἀπολαζόμενον* = *ἀποφερόμενον*, *ἀπολαμβανόμενον*. *βλ.* Лучу̀, Лѣжу̀, *καὶ* Льзя. *οὐ γὰρ οἶμαι παρὰ τὸ* Лозà, *κατὰ τὸ λτ.* lucrum, *ὅπερ ὁ Βόσσ. παράγει ἐκ τȣ̃* lucus = *λόχος*, *λόχμη*. *βλ.* Etym. L. L.

Полю̀ (*ἐκλεπίζω, συνήθ. ξεφλεδίζω, καθαρίζω οἷον μῆλον, κτλ.*) *πόλω, πολίω, ὅθεν λτ.* polio, (*Γρμ.* poliren, *Γλ.* polir, *ὅθεν καὶ τὸ Ῥωσσ.* Полирýю = *λειόω*). *βλ.* Пóле. *ἢ μεταθέσ. ἐκ τῦ λέπω* (*λόπω*, лупу̀ (луплю̀) *πόλω*, Полю̀), *ὡς καὶ τὸ φολὶς εἴη ἂν ἐκ τῦ, λοφὶς, λοπὶς, λοπὸς, λέπος. βλ. Ῥείμ. λ. φολίς.*

Поля́рка, *καὶ* Пуля́рка (*ἐν Πετρϐπόλει*), *ἐκ τῦ Γρμ.* pollake (*ὄρνις νεαρὰ, καὶ ἐξαιρέτως ἡ θρεπτὴ*) *ἡ νῦν παρὰ Πελοποννησ. μὲν, πϐλάκα* (*πϐλακίδα*), *παρὰ δὲ Θετταλ. καὶ ἀλλαχῆ τῆς Ἑλλάδ. πϐλάδα, πωλάδα = φωλὰς, φωλάδος* (*ἡ ἐμφωλεύϐσα, ὡς πρὸς τὸ ὠοτοκεῖν ἤδη ἐγγίζϐσα*)· *ὅθεν καὶ μεταφ.* „ *φωλάδα παρθενικὴν* (*Ἀνάλ. Τ. Β.* 89, *ἀριθ.* 22), *ἀντὶ τῦ παρθένον νεαρὰν, ὡς καὶ ἐν τῇ Σ. τὸ, πωλάδα, πϐλαδίτσα, πϐλαδάκι, κτλ. τὸ δὲ τῶν Πελοποννησ. πωλάκα, πωλακίδα φαίνεται ὡς ἐκ τῦ φωλακὶς, φῶλαξ, ἀντὶ φωλὰς* (*κατὰ τὰ θύλαξ, καὶ θυλὰς· θύλλιξ, καὶ θύλλις*), *παρὰ τὸ φῶλος, φωλεὸς* (*βλ.* Поли́ца). *οὐ γὰρ οἶμαι τὸ Σ. πωλάδα, παρὰ τὸ πῶλος, πωλίον* (*μεταφ. πᾶν ζῶον νεαρὸν, λτ.* pullus), *ὅθεν Σ. πϐλίον* (*πᾶν πτηνὸν*) *καὶ λτ.* pulli (*ὀρνίθια*), *διὸ καὶ ἐν τοῖς πατρωνυμ.* (*οἷον Νικολόπϐλος, Παππαδόπϐλος, κτλ. εἴθισαι δὲ ταῦτα μάλισα παρὰ Πελοποννησίοις*) *τὸ πϐλος=υἱός, ἔσι δ' ὅτε καὶ = νέος, μικρὸς, οἷον ἐπὶ τῶν νεογνῶν ζώων,*

ἀετόπελον, λυκόπελον = λυκιδεὺς, ἀετιδεὺς, κτλ. καὶ πάλιν, παιδόπελον, ῥαπτόπελον = παιδάριον, ῥάπτης μικρὸς, κτλ. ὑποκοριςικῶς. ἐν δὲ τέτοις τὸ πελον ἐδέτερον, ἐκ συγκοπ. τε πελίον.

*Понамáрь, *ὅθεν Σ. (παρὰ τοῖς ἐν Ῥωσσίᾳ Ἕλλησι) παλαμάρις = κανδηλάπτης. συγκέκοπται ἐκ τε παραμονάριος (Βυζαντινοί).*

Понѐ (По, не, *γοῦν, κἂν) πω νὴ. ἢ λτ.* penè (*μόγις*), *ἐκ τε πόνῳ, ὡς ἐκ τε μόγος, μόγις, μόλος, μόλις.*

Пóпъ, *πόπ-ας, πάππας (ὁ συνήθ. παππᾶς, ἱερεὺς), λακων. πόπαρ = πάππας (πατὴρ), καὶ πάππος (ὁ συνήθ. παπες, ἐπ τε παπὺς, ὡς ἀπφῦς). ὅθεν* Попадьѧ̀ *ἡ συνήθ. παππαδία (ἡ καὶ πρεσβυτέρα, ἱέρισσα, ἡ σύζυγος τε πρεσβυτέρε, τε ἱερέως), ἐκ τε ἀῤῥήτε παππάδης, ἀντὶ παππᾶς, ὅθεν ἡ πληθυντικ. παππάδαις· [πάντων σχεδὸν τῶν εἰς ας, καὶ ης ἀρσενικῶν τὰς πληθυντικὰς ὀνομαςικὰς εἰς αδαις (αδαι) σχηματίζει κατακόρως ἡ χυδαία συνήθεια, οἷον ἀρχοντάδαις (ἄρχοντας)· βασιλεάδαις (βασιλέας, ἀντὶ, εὺς)· κριτάδαις (κριτὴς)· ῥαπτάδαις (ῥάπτης)· δεσποτάδαις (δεσπότης, δεσπότας)· θεριςάδαις (θεριςὴς)· ψωμάδαις (ψωμᾶς), κτλ. ὁ δὲ τοιετος τύπος σπανιώτατος παρὰ τοῖς ἀρχαίοις, ἐκ τῶν εἰς αδης, καὶ ας διφορεμένων ὀνομάτων, ὡς τὸ κερατάδας, καὶ-τάδης, καὶ κερατᾶς=κερατίας, κτλ.]*

*Порéй (*πράσον*) *τὸ λτ.* porrum, *ἐκ μεταθέσ. τȣ͂ πράσον* (*πάρσον, πάῤῥον· ὡς, πόρσω, πόῤῥω*), *Γλ.* poirreau, porreau, *κτλ.*

Порà (*καιρὸς*), *δοκεῖ μοι παρὰ τὸ* Пáрю (*βλ.* Пáръ)=*φάρος*=*φαρὸς* (*φαρὰ, φαρὴ*)=*θαρὸς, θερὸς* (=*θερμὸς*), *θέρος* (*βλ.* Врéмя· *ὡς καὶ τȣ͂το συγγεν.* Врѣю)· *καὶ τὸ* ætas=æstus, *αἶθος· καὶ τὸ ὥρα ἐκ τοῦ ἄω, αὔω, εὔω, αὖρος, αὖρα ʼεὖρος, ȣ̓͂ρος, ὦρος* (*βλ.* Óсенъ). *Εἰ μή τις ȣ̔͂τω προχείρως ἐθελήσει τῷ* Порà *παραβαλεῖν αὐτὸ τὸ ὥρα, μετὰ τȣ͂ Ϝ=π* (*Ϝώρα, Ϝόρα, πόρα*), *ὡς, ὄχλος, ὄλχος, πόλχος,* Пóлкъ.

Порóгъ, *Σλαβ.* Прáгъ (*φλιὰ*) *φράγος, φραγὴ φραγμὸς* (*φράσσω, φράγω*). *βλ.* Прягỳ, *καὶ* Порóхъ. *βλ. καὶ τὸ* 2, Порóгъ.

Порóгъ (*καταῤῥάκτης,* *ʽΡωσσικ.*) *συγγενὲς τȣ͂ ἄνω,* Порóгъ, Прáгъ (*διὰ τὸν τȣ͂ καταῤ' ῥάκτȣ φραγμόν*). *οὐ γάρ, οἶμαι = φάραγος* (*σφάραγος, σφαραγῶ*=*σμαραγῶ, μαράσσω, ἐκ τȣ͂ ἀῤῥάσσω, ῥάσσω, ὅθεν καὶ ὁ καταῤῥάκτης. βλ. ʽΡείμ. λ. σφάραγος*). Запорóгъ, Запорóжы, *Σλαβόνων ἔθνος, ἀμέσως μετὰ τȣ̀ς καταῤῥάκτας τȣ͂ Βορυσθένȣς περὶ τὸ Κίαιβον τὸ πάλαι κατῳκημένοι, οἷον παρακαταῤῥάκτιοι* (*ὡς τὰ, παράλιοι, παρώρειοι, παραποτάμιοι, κτλ.*), *κατὰ λέξιν* (Запрáгъ, жы) *ζάφραγοι,* (*γ* = *ζ, ζάφραζοι*), *διὰ*=*ζὰ, ὡς διάφρακτοι, ἢ φραγμῖται· ὅτι δὲ καὶ ἡ πό-*

λις Πράγα ἐκ τῦ Прáгъ=Порóгъ, *σεσημείωται ἐν* Tripart. p. 200 (*οἷον φράγα, φραγή*).

Поросѧ̀, *Σλαβ.* Прасѧ̀ (*χοιρίδιον γαλαθηνὸν*) *πράξ, πρόξ, πόρκος* (*ἀρχαῖον Ἀττικὸν*), *ὅθεν λτ.* porcus (Varro), *ὑποκορ.* porcellus, *Φιννικ.* porsas, *Γλ.* porc, pourceau, *Γρμ.* Forg, *καὶ* Ferkel, *ᾧ συμπίπτει καὶ τὸ φάρξ· „φάρκες, νεοσσοὶ* (*Ἡσύχ. βλ. Ῥείμερ.*). *βλ. καὶ* Пóрозъ.

Пóрозъ (*ταῦρος, καὶ κάπρος βάτης, ἀνευνέχιςος*) *συγγεν. πόρκος, πρόκος, πρῶκος, πρώξ* (*οἷον πόροξ, παρενθέσ. ο*), *πράξ. βλ. Ῥείμ. λ. πρόξ.*

*Пóромъ, *καὶ* Парóмъ, *Ῥωσσικ.* (*πορθμεῖον, σχεδία*) *πέραμα* (*ε καὶ α = ο*).

Порóхъ, *Σλαβ.* Прáхъ (*κόνις = φράγ-*) *καὶ Σαξ.* prach, *συγγεν.* Прáгъ (*βλ.* Порóгъ) *παρὰ τὸ ἀρχαῖον* Прáю (*βλ.* Прȣ̀), *ὅθεν καὶ* Прягȣ̀ = *φράγω, φράγος = Ϝράγω, ῥάγω, ῥάγος, ῥάκος* (*ῥάχος, Ϝράχ*=Прáх)=*ῥῆγμα, κτλ. τὸ* Прáхъ *συμπιπτει καὶ τῷ λτ.* frax, -ces, *ἐκ τῦ* fraceo, frango=(*φράγγω*) *φράγω, φράγος* (Прáх) *αἰολικ., ἀντὶ θράγω,* (*θραύω*) *θράγος, θρακὶς=θρίω, τρίω, τρίβω* (*τρύω, τρύγω, τρύξ*). *Ἐκ τοῦ θράω, θρέω* (*τρέω, τέρω,* tero), *καὶ τὰ θρᾶνος, θρῆνυς, θρόκος, κτλ. ὡς τριβόμενα, καθὰ πάλιν καὶ ἡ φλιὰ ἐκ τῦ φλίω, φλίβω* (*θλίβω*)· *οὕτω καὶ τὸ* Прáгъ *συγγεν.* Прю̀.

*Портъ (*λιμὴν*) *τὸ λτ.* portus = *πόρος* (*πόρτος*), *πορθ-μός. πρβλ. Γρμ.* Furth· *ἐκ τοῦ πάρω, πέρω, περῶ, πόρος = φάρω, φέρω, φορῶ, φόρος. τὸ δὲ* portus *ἐκ τῦ πόρος μετὰ τῦ τ· ὡς ἐκ τῦ μόρος,* mors, mortis· *καὶ φόρος,* fors, fortis.

Порты, *πληθυντ. ἐκ τῦ* Портъ, *Σλαβ.* Пртъ, (*πηνίον, Σ. πανίον, πῆνος, πάγος, λτ.* pannus· *καὶ 2, 'Ρωσσικ. ἱμάτιον,-τια*) *φόρτος, φόρτοι· ἐκ τῦ φέρω,* Берỳ, Перỳ = *φορῶ* = *φόρημα, φόρεμα, φορέματα· ὅθεν* Портки (*βρακίον, ια, οἷον, κατὰ τὸν ὑποκορ. τύπον τῆς Σ., φορτάκι, φορεματάκι*)· *καὶ* Портной, *ὁ ῥάπτης, ὡς φορεμάτων ποιητὴς* (*ἐκ τῦ* Порт *καὶ* ню, нью, *ὡς φορέματα νύων, νύσσων, κεντῶν = ῥάπτων*). *πρβλ. τὸ Κρτ.* pert = *πανίον λινῦν· καὶ Σρβ.* Прпишпе, *ὀθόνια λινᾶ,* lintea.

Порхаю (*πτερύσσομαι, πτερυγίζω, ἐπὶ νεοσσῶν· ὡς ἐκ τῦ* Порху, *οἷον, Fόρχω, πόρχω, ϳπόρχω, σπόρχω*) = *πέρχω, λτ.* pergo = *σπέρχω, -χνω, Βομ.* prchnu. (*πάργω*) *σπάργω, σπαργάω* (*ἐκ τῦ, ὀρέγω, ὄρχω, -χομαι, μετὰ τοῦ διπλῦ πνευματισμῦ π, καὶ σ. βλ. 'Ρειμ. λ. σπάω*).

Порчу (*βλάπτω, φθείρω*) *πόρσω, ἀντὶ* (*πόρθω*) *παρθῶ, πέρθω, λτ.* perdo (*ὡς ἐκ τῦ πράθω, αἰολ. πραίθω, τὸ λτ.* praedo, *ὅθεν* praeda, *ἐξ ὧν πάλιν συνήθως πραῖδα, καὶ πραῖζα, καὶ πραιδεύω. βλ.* Прю.

Порю̀ (*διαλύω τὸ ῥαπτὸν, ἐξηλόω, συνήϑ. ἐξηλόνω· 2, σχίζω, οἷον κοιλίαν ἰχϑύος, κτλ. συνήϑ. ξεκοιλιάζω=ἐκκοιλιάζω, ἐκκοιλίζω*). *φάρω* (*φόρω*) *φαρόω, φαρῶ* (=*σχίζω, χαράσσω*). *βλ.* Перу́нъ.

По́слѣ (*ἔπειτα, μετά.* По́с-лѣ) *ὄ-πισε*(*λυ*)=*ὄ-πισε*(*νυ*), *ὄπισεν, ὀπίσω=ὄ-πισϑε, λτ.* post. *βλ.* По́здо.

По́стъ (*νηςεία*)=*Γρμ.* Fasten, *'Αγγ.* fast, fasting, *κτλ.*—Пощу́ся, *Σλαβ.* Пости́тися· *καὶ* Пощу̀ (Посту̀, Пости́ти, *νηςεύω*), *καὶ Βενδ.* posten, *Φιλλανδ.* paasten, *κτλ.*=*ἀπαςέω, ἀπαςία* (*κατὰ τὸν* Junium). *ἢ* (Wachter) *ἐκ τῦ Γοτϑικ.* fasten=*κρατεῖν* (*ὡς καὶ τὸ ἐγκράτεια*)· *τὸ δὲ* fasten, *οἶμαι,*=*βαςᾷν* (*βαςάζειν*), *ὡς καὶ συνήϑ. βαςῶ, καὶ κρατῶ μεταφορικ.*=*ἐγκρατεύομαι· οἷον* „ *βαςᾷ, ἢ κρατεῖ τὴν Τεσσαρακοςὴν* (*νηςεύει, ἢ τηρεῖ, φυλάττει*)· „ *βαςᾷ, ἢ κρατεῖ νὰ μεταλάβῃ*=*ἐγκρατεύεται, νηςεύει. ὥςε τὸ* По́стъ=*βαςὸν* (*ὡς ἐπὶ τῆς κυρίας σημασίας τὸ συγγενὲς* Мо́стъ, *ἐκ τῦ* Вестѝ, Веду̀, *βέδω, βάδω=πάδω,* Паду̀, Па́сти=*βάζω, βαςὸς, βαςάω*), *βαςῶ* =Пощу̀· Пости́тися, *βαςᾶσϑαι·* По́стъ, *βαςὴ* (*παςὴ*) = *βάςαξις, βαςαγὴ,* (*α*=*ο, β*=*π*).

Пото́пъ, *βλ.* Топлю̀.

По́трохъ (*ἔντερον*) *ἐκ*=*βόϑρος* (*διὰ τὸ βαϑὺ δῆϑεν, καὶ κοῖλον, ὡς καὶ τὸ, κοιλία, καὶ ἔντερον, ἔντος, κτλ.*), *ἀλλὰ σύνϑετον,*

По-трóхъ = *τρώγ-λη* (*τρύπα*)· *ἐκ τῦ* Трỳ, Трыю. *βλ. καὶ* Требýха.

Пóтъ (*ἱδρώς*). Потѣю (*ἱδρόω*, *ἰδίω*) *πότος*, *ποτέω*, (*ποτίω*) *ποτίζω*· *ἐκ τοῦ* Пою̀ = *πόω*, *ποτάω*, *ποταμὸς*, *κτλ*. *ὡς ἐκ τῆς ὑγρότητος τῦ ἱδρῶτος*· *καθὰ καὶ ἐκ τῦ Λακων*. *ὕδωρ*, *ὕδορ* = *ὕδος*, *ὕδας* (*ὕδα*, водà), *τὸ ἴδορ*, *ἴδος*, *ἰδρὸς*, *ἰδρώς* = *ϳὕδορ*, *λτ*. sudor· *ὅθεν ἰδίω*, *ἰδρόω* (*υ* = *ι*, *αἰολικ*.)· *καὶ τὸ Γρμ*. Schweiss, schwitzen, *ἐκ τῦ* Wasser, Water (*Fάδορ* = *ὕδωρ*, *βέδυ*), *ὅθεν καὶ* Schwaddern, Schwette, *κτλ*.

Почію (*ἀναπαύομαι*, *καταπαύω*, *κεῖμαι*. *ἐκ τῆς* По, *καὶ τῦ ἀπηρχαιομένυ* чію, *ὡς ἐκ θέματος* чи, *Δοβρόβ*. *σελ*. 104) = *κείω*, *κέκοια*, *κοίω*, (*ἐπι-κείω*). *βλ*. Покóй.

Пóчка (*νεφρός*. 2, *ὄζος*, *ὀφθαλμὸς φυτῦ*) *φύσκα*, *φύσκη* (*φ* = *π*, *καὶ υ* = *ο*, *οἷον πόσκα*). *παρὰ τὸ φύω*, *φύζω*, *διὰ τὸ ὀγκῶδες*. *βλ*. Пýчу.

Пою̀ (*ποτίζω*) *πόω* (*ἀρχαῖον*· *ὅθεν πέπωκα*, *καὶ πῶ* = *πῶθι*, *πόθι* = *πῖθι*, *πίε*, *ἐκ τῦ πῖμι*, *πίω*· *ἀφ' οὗ καὶ πίζω* = *ποτίζω*), *λτ*. poto.—Пью̀, *καὶ* Пію̀, *πίω* (*πίνω*), *Καρν*. pijëm (*οἷον πίημι* = *πῖμι*), *Βομ*, pjm, pigu, *Πολ*. piję, pijam, *κτλ*. *Σνσκρ*. peju, *Γαλ*. boie, *λτ*. bibo, *ἐκ τῦ πίFω*. *ὡς καὶ* Пи́во = *πῖFος* (*ποτὸν*), *καὶ ἡ συνήθ*. *πίβα* (*ζύθος*). Питіè, *'Ρωσ*. Питьè, *λτ*. potio, *πότις*, *πίτις* (*τ* = *σ*), *ἀντὶ πόσις*, *καὶ ποτὴς*, *ἡ*. Пья́ный, Пья́нъ (*μέθυσος*) *πιανὸς* (*ὅθεν*

τὸ κύριον ὄνομα Ἀπιανός), συνήθ. πιωμένος. καὶ Пьянѣю (μεθύω). Піющій, πότης (ὡς πεῖσος, πίσος)· καὶ Ῥωσ. Δαλματ. Βοεμ. Потóкъ (ποταμὸς, καὶ ῥύαξ) οἷον ποτὸς (ὡς, πότος, ὅθεν λτ. poto). ἐκ δὲ τȣ͂ πότος, ποτὸς (ποτάω), καὶ τὸ ποταμός. Пропиваю (καταδαπανῶ), ὡς τὰ, προπίνω, καταπίνω. Запóй, ζάποσις = διάποσις (μέθη διαρκὴς, ȣ̓ μόνον ὅλην νύκτα, ἢ ὅλην ἡμέραν, ȣ̓δὲ νυχθήμερον ὅλον μόνον, ἀλλ' ἑβδομάδα νυχθημέρων ὅλην πολλάκις πίνοντος καὶ κραιπαλῶντος τȣ͂ ἅπαξ μεμεθυκότος).

Пою̀ (ᾄδω, ψάλλω, ὑμνῶ. πόω) = φόω, φώω, βόω, βοῶ, βάω, φάω, φάσκω [ἐκ τȣ͂ ἄω, Ϝάω, Ϝόω· ὅθεν καὶ (ὕω) ὕδω, ὡς (ἀέδω) ἀείδω (ἀΐδω), ᾄδω, κτλ.]. Ἕτερον δὲ τὸ πόω, ὅθεν ποιῶ. (βλ. Ῥείμ. λ. πάω, ποιῶ).

Прà βλ. Прò.

Прáвый, Прáвъ (εὐθὺς, ὀρθὸς, δεξιὸς, ἀληθής· καὶ δίκαιος, ἀθῷος) πράϜιος, πράϊος, πράϜος = πρώϊος, πρῶϜος (ὅθεν ἴσως καὶ τὸ μ. λτ. bravus, Ἰτ. brauo, Γλ. brave, ταῦτα δὲ κατά τινας = λτ. probus, probo, κτλ.). Ἐκ τȣ͂ πέρω (Перỳ), πέρος, πέραν, πρὴν, τὸ πράϊος (ὅθεν πρᾶτος), καὶ πρὸ, πρώϊος (ὅθεν πρῶτος), κυρίως ὁ προέχων ἐπ' εὐθείας (ὅθεν εὐθὺς, καὶ ἑπομένως ὁ δεξιός· τὰ γὰρ δεξιὰ, εὐθέα τε καὶ ὀρθὰ καὶ αἴσια ἀνέκαθεν ἐνομίζοντο. οὕτω καὶ τὸ Γρμ. recht (λτ. rectus ἐκ τȣ͂

ἔρω, ὄρω, ὀρέγω, ὀρεκτὸς, Γρμ. aus-gereckt, ὄρθιος)=ὀρθὸς, εὐθὺς, καὶ δεξιὸς, καὶ ἀληθὴς (ὅθεν gerecht, κτλ.). Ἐκ τοῦ πέρω καὶ ἡ πρὸς (πέρος, πέραν), ὅθεν καὶ τὸ πρεῦς (πραῦς), παρ' ὅ (πρεύω) πρέπω, καὶ πράπω, πρέπον, πρόπος· οὕτω καὶ Правда (ἀλήθεια, δικαιοσύνη, δικαίωμα, κώδηξ πολιτικοῦ δικαιώματος)=(πράπτα) πρεπτὴ, πρεπτὸν, πράπον, τὸ πρέπον = προέχον, εὐθὺ (ὡς καὶ πρῆον, πρᾶϜον = ἐξέχον). πρβλ. καὶ βράβα, βράβη, βράβης, βραβεὺς, (συγγεν. πράπω, πραύω, πρεύω, ὅθεν καὶ πρέσβυς = πρῶτος, προέχων), βραβεύω (βράβω, Праву) Правлю (εὐθύνω, διοικῶ.), κτλ. βλ. Ῥείμ. λ. πρὰν, καὶ πρέπω, καὶ πρέσβυς. βλ. καὶ Первый, Прямый, Прошивъ, καὶ Прѐ, κτλ. [τὸ δὲ λτ. verus (ἀληθὴς) δοκεῖ μοι παρὰ τὸν ὑπαρκτικὸν τῦ sum μέλλοντα ero (= ἔσω, ἔσομαι, σ=ρ, δωρικ.), Ϝero, ἐσχηματίσθαι, κατὰ τὸ ἐτεὸς, ἐτὸς, ἐτὺς ἐκ τῦ ἔω = εἰμὶ, ὅθεν καὶ τὸ ἐὸς, ἐῢς (βλ. Ῥείμ.) = ἐὼν, ἒνς, εἳς (ὢν), θηλ· ἔσσα, δωρικ. οὕτω καὶ τὸ Γρμ. wahr (ἀληθὴς) ἐκ τῦ war (ἀορίςυ τῦ bin, ἀρχ. bim = Ϝειμὶ) οἷον Ϝᾶρ, ἀντὶ (ἇς) ἦς, δωρικ· = ἦν. ὡς καὶ τὸ Wesen = Ϝεσία, ἐσσία αἰολ. ἡ ὐσία· ἔςι δὲ καὶ ἐκ τῦ ἔσω, ἔσις=ἐσία. ὅθεν ἂν εἴη, καὶ ἐσὸς, Ϝεσὸς, Ϝerus, ἐσσὸς, ἔσσιος. Ἀλλὰ καὶ τὸ Σλαβ. Истина = ἐ(σ)τανὴ, ἐτανὴ, ἐτανὸς (=ἐτεὸς,

ἐτὸς), παρὰ τὸ Éсть, ἀντὶ Éстина. ὡς τὸ τῶν Ἠλείων, ἴττεον (ἀντὶ ἔσσιον) = ὁσία (Ἡσύχ.), ἔςι δὲ καὶ τὸ ε (ἐν τῷ ἐςὶ) κατὰ τὴν ἀρχαίαν προφορὰν = ει = ι = и. Τοῦτο νῦν μοι δοκεῖ πιθανώτερον τὸ ἔτυμον τȣ̃ Íстина, ὁ παρὰ τὸ Íстый. βλ. Íстый, καὶ Éсшь, Éй, Нй.

Пра́здный, Пра́зденъ [ἀργὸς = κενὸς, ἐπὶ τόπου. 2, αἰργίας καιρὸς, σχολή· ἐπὶ χρόνȣ. 3, ἀργὸς, ἀεργός· ἐπὶ ἀνθρώπου· ὡς τὸ λτ. vacuus, κενὸς, vacuo, vacare = κενὸν εἶναι, καὶ σχολάζειν· καὶ τὸ τοῦ μέσȣ ἑλληνισμοῦ, σχολάζω, καὶ "σχολάζων τόπος (Πλȣ́ταρχ.)· καὶ τὸ συνήθ. εὔκαιρος καὶ ἄδειος, ὅ, τε κενὸς, καὶ ὁ σχολάζων, ἀργῶν]. Пра́здникъ (ἀργία = ἑορτή), ὡς ἀπὸ θέματος Праздъ— = πραστὸς, ἀντὶ περαςὸς (ὡς πρασιὰ = περασιά), περατὸς, περάσιμος· ἐκ τȣ̃ πέρω, περάω, Перу̀ (Пра́ю), περάζω (περάσω, ὅθεν καὶ τὰ πράσσω, πρήσσω), πράσδω (Праздъ-), κυρίως ὁ περάσιμος καὶ πόρον ἔχων, ὅθεν κενὸς = πορώδης = Поро́жній (κενὸς), κτλ. βλ. Прѐ, Пре́дъ. [ἴσως δὲ καὶ τὸ λτ. (feria) feriæ (ἀργία, ἑορτή) = πέρα, πορεία, πέρω, περάω, πειράω, ferio, πορέω. καὶ τὸ Σλαβ. Пи́ръ (δοχή, συμπόσιον) = feria. Пиру́ю (εὐωχȣ̃μαι) = ferior].

Прапраде́да (προπροτέττας) = πρόπαππος. βλ. Про̀, καὶ Дѣ́дъ.

*Пра́поръ (σημαία λεγεῶνος) τὸ Βυζαντ. φλάμ-

μυλον, *Σ*. *φλάμπυρον* (*μ* = *π*), *φράμπυρον* (*φράπυρον*· *φ* = *π*, *πράπυρον*), *ἐκ τῦ λτ*. flammulum, flammeum vexillum (*φλογοειδὴς σημαία*), *διὰ τὸ ἐπίμηκες τοῦ σχήματος ἐν εἴδει φλογός*. flamme *τῦτο καὶ οἱ Γάλλοι καλῦσι*. *βλ*. **Пла́мя**. *Σημείωσ*. *καὶ ρ* = *λ*.

Прася̀, *βλ*. **Порося̀**.

Пра́гъ, *βλ*. **Поро́гъ**.

Пра́хъ, *βλ*. **Поро́хъ**.

Пра́ща (*σφενδόνη*) *οὐκ*, *οἶμαι*, *οἷον φράσκα*, *φράσκις*, *ἐκ μεταθ*. = *φράξις* = *Ϝράξις*, *ὡς ἐκ τῦ* **Пра́ю** (*βλ*. **Прещу̀**, **Прягу̀**), *ἀλλὰ μᾶλλον συγγεν*. *φάρω*, *πάρω* (*σχίζω*), **Порю̀**. *οὕτως ἐκ τοῦ σφένδω*, *λτ*. fendo(=findo, fido), funda, *σφενδόνη*, *Κρτ*. precha, *Κρν*. prezha (Преча), *Πολ*. proca, *Βοεμ*. prak, *καὶ* praskati, prasstiti (*παίειν*) = *φάρκω* (*φράκω*), *φάρξω*, *φαρκὶς*, *φάρξις* (*φράξις*, *φράσκις*, = *σχίσις*). *βλ*. **Проща́ю**, *καὶ* **Бразда̀**.

Пра́щуръ (*πρόπαππος*) *πράσγουρ*, *πράσγυρ*, *αἰολικ*. = *πρέσβυς* (*β* = *γ*) *πρέσγυς*, *λτ*. preiscus, priscus. *εὑρίσκεται καὶ σπέργυς*, *καὶ πέργυς* (*Ἡσύχ*.). *βλ*. **Пра́вый**, *καὶ* **Пе́рвый**.

Пра́ю, *ἄχρηστον*, *ὅθεν* **Попира́ю** (*πατῶ*, *ἐπιπατῶ*), *ἡ μετοχὴ* **По-пра́въ** (*πατήσας*· *ὡς ἐκ τῦ* **Попра́ю**). *βλ*. *τὸ θέμα* **Пру̀**, **Прю̀**.

Прѐ, *Ῥωσσ*. **Перѐ**, *πρὸς*, *περὶ* (*καὶ* = *ὑπὲρ*, *ἐν συνθέσ*. *ὡς τὸ περὶ*) *ἐκ τοῦ πέρος*, *πέρα*, *πέραν*, *λτ*. per, præ, *Γρμ*. ver, *καὶ περρὲ* =

περὶ, αἰολικ. οἷον, περρέχειν = περιέχειν = ὑπερέχειν, (ὡς πέρραν = πέραν)· ὅθεν περὲ, Прѐ, Перѐ. (*τὸ θέμα πέρω, περῶ,* Перỳ. *βλ.* Пáра, Парю̀, *καὶ* Прй).

Пре́дъ, *'Ρωσσ.* Пере́дъ (*πρὸς, πρὸ*) *προτὶ, = πρὸς, πρὸ=πέρος, πέρις, πέραν, πρὴν, Γρμ.* firn = fern (=fer, feren), *καὶ* Пере́дъ (*ἔνδον, πέραν*) *περαίτερος, -ραίτερον, περαιτέρω, καὶ πρόσω, πόρρω, πορρωτέρω, λτ.* porro, (*καὶ Γρμ.* vor = *πρὸ,* vorn, fur, fort, *κτλ.*). Пре́жъ, Пре́жде (*πρότερον*) = *πρόσθε, καὶ* (*πρῷζον*) *πρώϊζον, πρῴην. βλ. τὸ συγγενὲς* Прѐ.

Пре́зъ, *Σρβ.* Прѣ́зъ(*παρὰ*)*παρέξ. Κρν.*Брез(*πλὴν*).

Прекі́й (*ἐναντίος*). Пере́чу (*ἀνθίςαμαι, ἐναντιῦμαι*) *πρόκος, -κὸς, πρόϊκος* (*προῖκος*), *πρὸξ, προΐζω.* (*ἐκ τῆς πρὸς, πρὸ, πέρω,* Прѐ· *ὡς ἐκ τῆς ἀντὶ, ἀντίος*)· „*πρόκος, πρόκοος, προῖκος· καὶ βρόκος, καὶ βροῖκος = πονηρὸς* (*'Ησύχ.*). *βλ. 'Ρεἰμ. λ. πρὸξ.*

Прещỳ (*ἐπιτιμῶ, ἀπειλῶ. ἀπαρέμ.* Прещи́ти, *ὡς ἐκ τῦ* Прещỳ) *βρήττω, -σσω, βράσσω, βράζω, βρύγω, βράχω = βρέμομαι, ἐμβριμάομαι. ἢ, φράζω, φράδω* (*α* = e)· *ὡς ἐκ τῦ λέγω, λέγχω, ἐλέγχω.* [*καὶ τὸ φράζω = = ῥάζω, Fράζω* (*ὅθεν βράζω*), *ῥάγω, ῥήσσω, Γρμ.* brechen (*βρέγειν, ἀντὶ φρέγειν, φράγειν =ῥάγειν*), *ῥηγνύναι· καὶ* sprechen (*φράγειν*) *φράζειν=ῥάζειν* ” *ῥήσσειν=φθόγγον, φωνὴν,* rumpere vocem]. *βλ. καὶ* Рещỳ.

* *

Прѝ (*παρὰ*, *πλησίον*, *ἐμπρὸς*) *παραὶ* (*ὡς ἐκ τῦ πάρω* = *πέρω*, *βλ.* Прѐ, *καὶ* Па́ра), *συγκοπῇ* (*πραὶ*), *λτ.* præ, *καὶ πέρις*, *πέρι*, *πρὶ*, (*πέριν· ὅθεν πρὶν*, *πρὶ(ν)*, *λτ.* pris, pri, pridem), *Γλ.* près, auprès, *κτλ. ἐκ τῆς πρὸ*, *πρὸς*, *πρόπυ* (*ὡς περὶ πυ*), *καὶ τὸ λτ.* prope, *ὅθεν καὶ* (propiter) propter. *βλ.* Пре́дъ, Пе́рвый.

При́сный (1, *ἀΐδιος*, *καὶ* При́сно, *ἀεὶ*) *πρύσι(ν)ος* [*περύσιος. ἐκ τῦ πέρυς*, *πέρος*, *πέρας*, *περῶ* (*βλ.* Прѐ, Прѝ, *κτλ.*), *ὅθεν διαπρύσιος* = *διαπερῶν*, *διάτορος*, *διόλου ἰὼν* = *διηνεκής. Ἐκ τῦ πέρυς καὶ τὸ πέρυσιν ἐπὶ τῦ παρῳχημένυ ἤδη χρόνυ*, *ὅθεν ἐσχηματίσθη καὶ τὸ περυσινὸς*, *περσυνὸς*, *κατὰ τὸ* При́сный. *ἀλλὰ τῦτο μὲν θεωρεῖ τὴν ἐπὶ τὰ πρόσω ἰῦσαν καὶ πόῤῥω τείνυσαν τῦ χρόνου γραμμὴν*, *ὡς ἀπέραντον· τὸ δὲ πέρυσιν ἐμφαίνει τὸ πρὶν*, *τὸ κατόπιν καὶ ὀπίσω λελειμμένον*, *καὶ πεπερασμένον ἤδη τῦ χρόνυ μόριον. οὕτω καὶ τὸ πρότερον σημαίνει τό, τε πρὶν*, *καὶ τὸ προτέρω* = *προσωτέρω· καὶ τὸ πρόσθεν*, *εἰς τὸ πρόσθεν* (*ἔμπροσθεν*) = *πρόσω*, *καὶ οἱ πρόσθεν* (*οἱ πρότεροι*, *οἱ ὄπισθεν*). *πρβλ. λτ.* ante=*ἄντα*, *καὶ* abante, *ὅθεν Γλ.* avant, *καὶ* en avant, *Ἰτ.* avanti, *κτλ.*] 2, *γνήσιος*, *καὶ* При́снѣе, *γνησίως* (*καὶ τῦτο ἐκ τῦ πρύσιος* = *διαρκὴς*, *διαρκὲς δὲ τὸ γνήσιον*).

При́тча (*παραβολὴ*, *παροιμία*). *ἐκ τῦ* При-

шкнѹ̀ = παρα - δεικνύω, οἷον ἐκ τῦ шкнѹ̀ = шику, δείκω. [ὁ Ἡσύχ. ἔχει καὶ, τίξον, δεῖξον· ἴσως ἐκ τῦ κατά τινα διάλεκτον τείκω = δείκω, δ = τ, ὡς, πελιτνὸς, πελιδνὸς· οἶτνον, οἶδνον· πίδναμαι, πίτναμαι· πεδνηλισσὸς, πετνηλισσὸς· ἔδνος (ἑδανὸς), ἔτνος, κτλ. βλ· Пáдѹ]. ὡςε При́шча = παράδειξις, παράδειγμα. βλ. καὶ Ткѹ̀.

Прò = πρὸ, καὶ = περὶ, ἐν συνθέσει. Ἐκ τῆς Прò, καὶ τὸ Прà, ἐν συνθέσει· οἷον, Прамáтерь, προμήτωρ. Прáдѣдъ, Прапрадѣ́да, κτλ. (ὡς ἐκ τῦ πέρος, συγκοπ. πρὸς, πρὸ, λτ. pro· οὕτως ἐκ τῦ πέρα, Прà, καὶ πέραι, λτ. prae, κτλ.). βλ. Прè.

Прóкъ (ὑπόλοιπον. ὅθεν κέρδος). Прóчу (συντηρῶ, διατηρῶ, ἀποτίθημι) = πρόσσος, πρὸξ, πρόσω, πόῤῥω τίθεσθαι = ἀποθησαυρίζειν. βλ. τὸ συγγεν. Прóчій, Прó.

Простый, Прóстъ (ἁπλοῦς, ἀπόνηρος, ἰδιώτης, εὐήθης, ἀκαλλὴς, κοινὸς, ὁ προςυχὼν, συνήθ. πρόςυχος). Простотà (ἁπλότης). Прóсто (ἁπλῶς) = πρόσθιος, πρόσθος, πρόσθε (πρόσω = εὐθὲς, ἐπ' εὐθείας· ἀντιδιεςαλμένως πρὸς τὸ ςρεβλὸς, διεςραμμένος. ὡς τὸ ἁπλόη πρὸς τὸ διπλόη). Прóсти = ὀρθοὶ, - θὴ (Ἐκκλ.) βλ. Прè, Прò.

Проти́въ (πρὸς, κατὰ, ἐναντίον, ἀντικρὺ). Проти́вный, Проти́венъ (ἐναντίος, ἀντίος, ἀντίβιος) προτί. ὅθεν καὶ οἷον, προτίϜιος.

[ἐκ τῆς πρὸ, ὅθεν καὶ πρωΐ, πρώϊος (πρῶτος), πρότερος, προτέρω. οὕτω καὶ ἐκ τῆς πρὸς (πρόσος, πρόσσος), πρὸξ, πρόσω, πρόσοθε, πρόσθε, πρόσθιος, κτλ. Ὡσαύτως ἐσχημάτισαι καὶ τὰ, ἐκ τῆς παρὰ, πάρος, πάροιθε· καὶ ἐκ τῆς περὶ, πέρις, πέριξ (περιξὸς), περισσός· καὶ ἐκ τῆς ὑπὲρ, ὕπερος, λτ. superus, ὑπερώϊος, ὑπερῷος· ἐκ δὲ τȣ̃ superus τὸ superbus = superFus, FύπερFος· ἢ τȣ̃το = Fυβερὸς, ὕβος, ὅθεν (ὕβερις), ὕβρις, κτλ.]. βλ. Пре́дкій, Пре́дъ.

Про́чій, чая, чее (λοιπὸς, πὴ, πὸν) πρόσος πρόσοθε, πρόσθε, πρόσθιος (ὁ ὄπισθεν = ὑπόλοιπος). ἐκ τῆς πρὸς, πρόσος, τὸ εὔχρηςον ἐπίῤῥημ. πρόσω (καὶ μεταθ. πόρσω, πόῤῥω) = Про́чъ (μακρὰν) = πρὸξ (βλ. Ῥείμ. λ. πρόσω). συγγενὲς Про́къ, Прò. βλ. καὶ При́сный. τὸ δὲ λτ. caetera = καὶ ἕτερα, κ' ἕτερα (χ' ἕτερα).

Прошу̀ (δέομαι, αἰτῶ) πρόσσω, πρόζω, πρῴζω = προΐζω (ἐκ τῆς πρὸς, πρὸ, προΐ), προΐσσω, πρόζω, ὅθεν προΐξ, πρὸξ, πρύκος = πτωχὸς, λτ. procus, καὶ proco, -cor, καὶ preco, -cor, (βλ. Ῥείμ. λ. πρόξ)· Σερβ. Просим, Περσ. porsiden, Σνσκρτ. prashtum.

Проща́ю (ἀφίημι, συγχωρῶ. ὅθεν Простѝ, πληθ. Прости́те· καὶ Проща́й, Проща́йте, = ἄφες, ἄφετε, συγχώρησον, ἀπόλυσον, -σατε· καὶ ἐπὶ ἀναχωρήσεως = ὑγίαινε, λτ. vale, ὡς, Γλ. adieu, Γρμ. lebe wohl), ὡς ἐκ τȣ̃ Про-

щу̀=λτ. parco (φάρω, πέφαρκα· ὡς καὶ δρέω, δράω, δράκω, δέρκω), φάρκω, πάρκω (μεταθ. πράκω, μέλ. πάρξω, πράξω, πράσκω, Прощу̀, α=ο· ἀπάρμφ. Проспи́ти, στ=σκ, βλ. Остръ),=φάρω, Порю̀, πάρω (=σχίζω, ῥήσσω, κόπτω). τὸ λτ. parco, =φείδομαι, φείδω, καὶ τῦτο=φίδω, φί(ν)δω, λτ. findo, fido (φίζω = φάζω, σφάζω, σπάζω, σπάω, ἐκ τῦ φάω=πάω, ὅθεν καὶ τὰ, πάρω, φάρω. βλ. καὶ Щажду̀). Οἱ ἀπολύοντες φείδονται δι' οἶκτον, καὶ οἷον φείδυσι (ῥήσσυσι) τῶν λυομένων τὺς δεσμούς. [ὅθεν καὶ τὸ φείδεσθαι ἐπὶ φειδωλῶν, οἵ γε κωμῳδῦνται τά τε ἄλλα, καὶ ὡς κυμινοπρίςαι (πρίζυσι καὶ τὸν κύμινον), ἀκριβολογύμενοι περὶ τὰς δαπάνας ἀνελευθέρως]. Πρὸς τὸ πάρω, φάρω ἀνήκει καὶ τὸ Γρμ. sparen.

Пру̀ (λακτίζω, θλίβω, σφίγγω, ἀπρ́μφ. Пра́ти ὡς ἐκ τῦ Пра́ю· καὶ Перу̀, Пере́ть) πρέω (ὅθεν τὸ λτ. premo· ὡς ἐκ τῦ τρέω, τρέμω, tremo. ἐκ τῦ, πρέω, πράω, καὶ τὰ πράθω, πρήθω, πρέθω, πέρθω). συγγεν. πρίω (Бри́ю, Брѣ́ю. βλ. παρακατιών), ὀνοματοποιΐα ἤχυ θλιβομένων σωμάτων (βλ. Ῥειμ. λ. πρέω)· ὅθεν По-пру̀, По-пира́ю, Попра́ть (ἐπιπατῶ, καταπατῶ, πατῶ)· τὸ δὲ Пира́ю ὡς ἐκ τῦ Пра́ю, πράω, πρέω, μεταθ. πέρω, Перу̀, ὅθεν συνεκόπη, ἢ συνηρέθη τὸ Пру̀ (πρῶ). ὡς δὲ τὸ πρέω (πρίω) συμπίπτει μετὰ τῦ πέρω,

οὕτω καὶ τὸ Прỳ *πρὸς τὸ ἄῤῥητον* Прáю, *περάω*, Перỳ (*βλ.* Прáждный). Прáю *δὲ καὶ τὸ θέμα τȣ̃* Прягỳ, *φράγω* (*φράϝω*, *φράω*), *ὡς καὶ τὸ* Прýг (Су-прýгъ) *φαίνεται οἷον ἐκ τȣ̃* (Прỳ) Прýгу, *ἀντὶ* Прягỳ (*βλ.* Прýдъ). *ὥςε τὰ* От-о-прỳ, *καὶ* (Пирáю) От-пирáю (*ἀνοίγω*), За-пирáю (*κλείω*) *ἐκ τȣ̃* Прỳ, *συμπίπτουσι καὶ μετὰ τῶν* (*ἐκφράϝω*) *ἐκφράγω*, *ἐκφράσσω*, *δια(ζα)φράσσω*, *κτλ. ἐκ τȣ̃* Прáю *φαίη τις καὶ τὸ* Пáра, *δοκεῖ δὲ μᾶλλον ἐκ τȣ̃* Перỳ (*βλ.* Перýнъ, Прè, Пáра). *Τοῦ* Прáю (Прагỳ = *φράγω*) *παράγωγον δοκεῖ μοι καὶ τὸ* Прáгъ (*βλ.* Порóгъ. *πρβλ. καὶ* Прáхъ). *Τοῦ δὲ* Прỳ *συγγεν· τὸ* Прю̀, Прю́ся, (*ἐρίζω*, *μάχομαι*), *ἀπαρέμφ.* Прѣ́тися, *ὡς ἐκ τȣ̃* Прѣ́ю, *πρέω* = *πρίω*, *πρίομαι. ὅθεν* Прѧ̀ (*ἔρις*), *οἷον πρία* = *πρίσις*.

Прýгъ (Прýги, Прýжи, *πληθυντ. καὶ* Пружіе *ἀθροιςικῶς*, *ἀκρὶς*, *ἀκρίδες*) *βρȣ̃χος*, *καὶ βρȣ̃κος* (*βρȣ̃γ-ος*), *καὶ βρόκος* (*Ἡσύχ.*), *βροῦχοι. ἢ συγγ.* Прыгáю· *ὡς τὸ Γλ.* sauterelle (*ἀκρὶς*) *ἐκ τȣ̃* sauter=salto, salio,=*ϝάλλω*, *ἅλω*, (*ἅλλομαι*) *ἁλτήρ*, *ἁλτικός*.

Прýдъ (*σύρτις*. 2, *λίμνη κατασκευαςὴ*). Прýдный (*τραχὺς*, *ἐπὶ σύρτεων θαλάσσης*, *ἢ ποταμȣ̃*). Пружỳ (*συνάγω τὸ ὕδωρ διακόπτων τὸν ῥȣ̃ν*) *οἷον*, *φρύζω*, *ϝρύζω*, *ἀντὶ φράζω*, *φράσσω*, *ϝράζω*, *ϝράσσω*, = *ῥάζω*, *ῥάσσω*, *ῥήσσω· ὅθεν ῥάχος*, *ῥῆχος*, Σ. *ῥηχὸς*, *ῥηχὰ* (*νερὰ*),

καὶ Ϝράχος, βράχος, βράγος = σύρτις, ἕλος (*'Ησύχ.*). *τὸ δὲ* Пружу̀ (*τὸ ζ = δ*, Пруду̀), Пру́д(*οἷον βρύδος, -δη*), *ὡς τὸ φράζω = φράδω, φράδη, κτλ. βλ. καὶ* Пряжу. *ἔςι δὲ τῦ* Пру́д *ἀρχικώτατον θέμα τὸ* Пру̀. *ὡς καὶ τὸ* Супру́гъ (Пру́г) *ἐκ τῦ αὐτῦ* Пру̀ (Пра́ю), *ὅθεν* Прягу̀. *γ καὶ δ συγγενῆ τῦ ζ. ἕτερον δὲ τὸ Σλαβ.* Бру́дъ (*λῦμα*) = *φορυτός, ἐκ τῦ* Бреду̀, *πρήθω* (*περάθω*), *περάω, πέρω = φέρω, ὅθεν καὶ φόρω, φορύω, καὶ ἐκ συγκοπῆς φρέω*, (*οὕτω καὶ* Бру́дъ *ἀντὶ* Беру́дъ, *φερυτὸς. βλ.* Бреду̀, Беру̀, Бере́мя).

Прыгаю (*πηδάω, σκιρτῶ ὡς ἐκ τῦ* Прыгу) *βρύγω* (*βρύκω*), *βρύττω, Γρμ.* springen, Sprung. „ *βρυάκτης, σκιρτητής.* (*ἐκ τῦ βρύω, βρύκω, βρύττω, β = Ϝ, ῥύω, ῥύγω, ἀντὶ Ϝρήγω, Ϝράγω, ῥάζω, ῥάσσω, ἀῤῥάσσω, βράσσω*). *συγγεν.* Брыка́ю.

Прыщу, Прыскаю, (*ἀναβρύω, ἐπὶ ὕδατος.* 2, *ἐνεργητ. φλύζω, βλύζω, πιτύζω, ψεκάζω ὑγρὸν*) *βρύζω = βλύζω. ἢ πρήζω = πρήσσω, πρήθω* (*ὡς* „ *ἀνὰ ςόμα πρῆσσεν αἷμα*), *Γρμ.* sprützen, *'Ιτ.* spruzzare, sprizzare, *κτλ.* (*ὀνοματοποιΐα*)· *συγγεν.* Брызжу.

Прыщъ (*φλυζάκιον, ψυδράκιον, ἐξάνθημα*) *οἷον πρὺξ, φρὺξ, φλὺξ* (*λ = ρ. ὡς, βρύω, βλύω· γλώσσαργος, -σσαλγος*) = *φλύζαξ, ὅθεν φλυζάκιον* (*ἐκ τῦ φλύζω = φλυκτὶς = φύσκη, καὶ φύσκα, σκ = στ, λτ.* pusta, pustula, *φυσκα-*

λὶς, συνήθ. φϐσκαλίδα)· ἢ μᾶλλον συγγεν. Прыщу. *ὡς ἐκ τϐ πρήζω (πρήθω), πρηδὼν, πρῆσμα. βλ.* Прѣю.

Прѣ, Прѣдъ *ἄλλαι γραφαὶ τϐ* Прè, Прéдъ. *ὡς καὶ* Дрѣво, Дрéво· Цѣпь, Цепь· Чрезъ, Чрѣзъ· Чрѣпъ, Черепъ, *κτλ.* (ѣ=е *ἐν πολλαῖς λέξεσιν· ὅθεν καὶ* Врéмя *ἐκ τϐ* Врѣю, *εὑρίσκεται δὲ καὶ* Врѣме *παρὰ Σέρβοις. βλ. Δοβρόβ.* 15.)

Прѣю, (*ἱδρόω ἐν λϐτρῷ.* 2, *παφλάζω.* 3, *ϛάζω, ἐπὶ ϛέγης διαῤῥεϐσης) βρέω, ἀντὶ βρύω* (=*Fρέω, Fρύω*). *ἐκ τϐ ἀρχαίϐ βρέω=βρύω* (=*Fρέω*) *φαίνεται καὶ τὸ φρέαρ=Fρέαρ* (*ἀντὶ ῥέος*), *ὡς ἐκ τϐ βρύω, βρύσις. εἰμή γε τὸ* Прѣю = *πρέω (πρωτότυπον τϐ πρέθω, πρήθω, πρῆμι, πίμπρημι. βλ.* Прỳ)· *οὐμὴν*=Врѣю (*φρέω φέρω = θέρω*). *βλ. καὶ* Прỳ.

Прю̀, *βλ.* Прỳ.

Прягỳ (*συνδέω, ζευγνύω, συναρμόζω*) *φράγω= φράσσω· ὅθεν* Запрягáю (*ὑποζεύγνυμι τοὺς ἵππϐς*). Сопрягáю (*συζεύγνυμι*), *καὶ* Супрýгъ, *ὁ*, Супрýга, *ἡ* (*σύζυγος, σύνευνος. οἷον σύμφραγος, σύμφρακτος*), *ὡς λτ.* conjunx. *κτλ. τὸ θέμα* Прáю (*βλ.* Прỳ), *φράω, φράFω, φράγω* (*ῥάω, ῥάγω*). *ὅθεν καὶ τὸ* Прáгъ, (*φράγ-ος, φραγὴ,-γμὸς*). *βλ. καὶ* Брéгъ, Бéрегъ. (*φρέγω = φράγω. ὡς θέρω, θάρω, αἰολ. βλ.* Прýдъ).

Прядаю (*πηδῶ, ὡς ἐκ τϐ* Прядy, *σ-πράδω*)

σπάρδω (σπ = σκ) = σκάρδω, σκάρθω, σκιρτῶ (ὡς καὶ σκάρω, σκαίρω = σπαίρω, σπάρω, σπάρ(δ)ω, ἀποβολῇ τȣ̃ σ, καὶ μεταθ. πράδω) Пря́ду. οὕτω παρενθέσει τȣ̃ δ, καὶ μεταθέσει ἅμα, πέπλαςαι καὶ τὸ βραδὺς ἐκ τȣ̃ βαρὺς=βαρδὺς, λτ. bardus = tardus, βραδύς. ἐκ δὲ τȣ̃ βαρδὺς τὸ Σ. φαρδὺς=πλατὺς, ὡς λαγγὸς = longus. βλ. Лу́гъ). Воспря́даю (σπέρχομαι, σπεύδω)· καὶ Воспряну̀ ὡς ἐκ τȣ̃ Пряну̀ (παρενθέσ. н ἀντὶ д, πράνω), σπάρνω, ὅθεν συνήθ. σπαρνῶ = σπάρω, σπαίρω.

Пряду̀ (νήθω), ἀπῥμφ. Пря́сти· Γοτθ. pradan = πράττω (ἐνεργῶ, ἐργάζομαι· ὡς, ἔργω, ἔρδω, Ϝέρδω, γέρδω, ἐξαιρέτως=ὑφαίνω. βλ. Бе́рдо). ἐκ τȣ̃ πράττω, πράξω, καὶ τὸ πράσκω (πιπράσκω). τὸ θέμα, πέρω, περάθω, κτλ. τὸ Βομ. pracugi=πράσσω (ἐργάζομαι). βλ. καὶ Пря́жа.

Пря́жу (τηγανίζω) συγγ. φρύσσω (φρύζω), φρύγω (υ = α = я· ὡς, αἰολ. βυθὸς=βάθος· σὺρξ, σάρξ· καὶ τὸ συνήθ. ταβέλιον, ταβέλια, ἐκ τȣ̃ ταβάλα, ταβῆλα, τὰ (Ἡσύχ. λέξις περσική· ὅθεν καὶ τὸ Ἰσπαν, atabal, Γαλ. atabale,-les, κτλ.). ὥςε φρύγω (φρύζω)=Пря́жу (φράζω). καὶ ἄλλως δὲ φράζω, φράσσω, φρύσσω, φρύγω, φρίσσω, φρίγω, τύποι συγγενεῖς· ὅθεν τὸ λτ. frigo (φρίγω), Γλ. frire = φρύγω. (ἐκ τȣ̃ ῥάγω, ῥάσσω, βράσσω, βράζω, ῥίγω, ῥύγω, κτλ. βλ. Ῥειμ. λ. φρίσσω, καὶ φρύγω). Пря́жмо, (κολλυρὶς, λάγανον,

Σ. λαλαγγίτα, τηγανίτα)=φρύγμα (φρύσμα), ὡς Σ. φρυγανία (ἄρτος φρυκτός).

Пря́жа, *καὶ* Пря́дь (*νῆμα*), *ἐκ τȣ̃* Прядỳ, *τȣ̃το δ' ἴσως μᾶλλον=βράδω=Ϝράδω=κράδω=ῥάδω (ῥάζω), Ϝράδος (κράδος), ῥαδανὸς, ῥοδανός. Σ. ῥοδάνη, τὸ παρ' ἄλλοις τζικρίκι (κρίκος), ὄργανον ᾧ νήθȣσι. βλ. ʽΡείμ. λ. ῥάδιξ, ῥαδινός.*

Прямый, Пря́мъ (*εὐθὺς*). Пря́мо (*ἐπ' εὐθείας, εὐθὺ*)· Пря́мный (*ὁ ἀπέναντι ἐπ' εὐθείας κείμενος*) *πράμος=πρόμος. (ἐκ τῆς πρὸ, πρὰν, ὅθεν καὶ πραμνὸς ἐκ τȣ̃ ἀχρήςȣ πράμος, ὡς καὶ ἐκ τȣ̃ πρόμος, προμνὸς, πρυμνός· καὶ ἐκ τῆς (πέρι) πρὶ, τὸ λτ.* pri, primus (*κυρίως ὁ προέχων, ὅθεν πρῶτος*). *βλ.* Пра́вый.

Пря́чу (*κρύπτω, ἀσφαλίζω· οἷον ἐκ τȣ̃* Пря́ту) *φράττω, φράσσω=φράγω· καὶ* Пря́сло, *φράξις, φραγμȣ̃ μέρος. [ἐκ τȣ̃ φράγω, μεταθ. φάργω, φάργνυμι, τὸ φαρκτὸς, ὅθεν καὶ τὸ λτ.* (farco) farcio, farctus]. *συγγεν.* Прягỳ.

Пти́ца (Птиц—, *πτὴξ, πτάω. ὡς ἐκ τȣ̃ πτώω, πτὼξ), πτητὸν, πτηνὸν, πτηνὸς* = Птене́цъ, *καὶ ὑποκορ.* Пте́нчикъ, Пти́чищъ, *πτηνάριον, πτηνίδιον. Καρν.* тица, *ἀποβολ. τȣ̃ π· ὡς, πτίλλω, τίλλω· πτισάνη,* ptisane, *Γλ.* tisane, *κτλ.*

Пу́га (*τὸ κάτω πλατὺ τοῦ ὠοῦ*) *πύγα, πυγή? (καθὰ καὶ Σ. τȣ̃το τὸ μέρος τȣ̃ ὠȣ̃ λέγεται κῶλος, μεταφορικῶς, ὡς τὸ ἕδρα). ἴσως*

συγγεν. Пу́къ· *ὡς καὶ τὸ πυγὴ συγγεν. πύκα, πυκνὸς, λακων. πυκός.*

Пуга́ю, Пужа́ю (*φοβίζω*) *φυγάω* (*φουζάω*) ≐ *φύγω,* *λτ.* fugo, fugio, (*ὡς ἐκ τοῦ* Пугу̀), = *φέγω* = *φέβω, φοβέω. ἐκ τοῦ φέω, φέϜω·* Ϝ=*γ, καὶ β. βλ.* Бѣгу̀. [*ἔστι δ', οἶμαι, καὶ αὐτὸ τὸ ἄῤῥητον φέω αἰολικὸν,=θέω=δέω, δείω, δείδω, δεδίσσω,* (*καθὰ καὶ ἐκ τοῦ τρέω, τὰ, τρέχω, τρέμω· καὶ δρέω, δρέμω, δράμω, δράω, δράσκω, διδράσκω· καὶ θρέω, κτλ*). *τὸ δὲ θέω καὶ = σέω, σύω, θύω, σεύω, σέβω = θεύω, φεύω, φέβω, φεύγω, φύγω, κτλ. βλ. Ῥείμ. λ. σύω*]. Пу́гало (*φόβητρον*) *οἷον φύγαλον, φυγαλέον· ὡς καὶ φυγαλέος, φυζαλέος, φυζηλὸς* = Пу́ганый, Пу́жаный, (*δειλὸς*), *καὶ φυζακινός. Εἰ δὲ βούλει, παράβαλε τὸ θέμα πάω* (*ὅθεν καὶ παύω, φάβω,* paveo), *πέω, πύω· ὡς ἐκ τῶν ἤχων πα, πε, πυ. βλ. Ῥείμ. λ. πάω*).

Пузы́рь (*κύστις ἡ οὐροδόχος.* 2, *ὕδατος πομφόλυξ.* 3, *φλάσκων*) *φοῦσιρ* (*ποῦσιρ*), *φύσιρ, δωρικ.* = (*φύσις*) *φύσιξ, φύσιγξ* (*φυσάω*) = *φύσκη, λτ.* vesica, *συνήθ. φοῦσκα* (*ἡ κύστις, καὶ ἡ πομφόλυξ. μεταφορικῶς δὲ καὶ ὁ φλάσκων, ὡς τὸ* (*πομφόλυξ*), *βομβόλυξ, βομβυλιὸς, βομβυλὶς, βομβύλη, κτλ. Καὶ τὸ φλάσκων δὲ ἐκ τοῦ φλάζω, φλάω* (*λ.* flo, flare, *φυσῶ*), *φλασκίον, Γρμ.* Flasche, *κτλ. ὡς καὶ τὸ βομβύλη ἐκ τοῦ βύω* (*βυβύω, βοβύω,*

βομβύω, βόμβος, βομβέω), ὅθεν καὶ βύζω, βυλλὸς, βυλλάω, λτ. bullio (ὀνοματοπ. ἐκ τῶν ἤχων βυ, βου, πυ, κτλ.). βλ. Пу́чу, Пупы́рь.

Пу́зо (κοιλία. 'Ρωσσ. κοινὸν) βύζα (βύζος), ὅθεν Σ. βεζὲ (μπεζὲ) = κόλπος (βαρβαρικώτερ. τζέπη). ἢ συγγ. Пу́чу.

Пу́каю (ῥήγνυμαι μετὰ κρότε, λακέω) ὀνοματοποιΐα ἐκ τε̃ Пук = πυκ, βυκ, βουκ, βουκῶς, βυκάω, βύκω (βύω).

Пу́къ (δέμα, φάκελλος), Γρμ. Packe, 'Ιτ. paquetto, Γαλ. paquet = φακὸς, φαικὸς (ὅθεν φάκελλος, φαίκελος), λτ. fax, fascis, fasciculus. ἢ λτ. pagus = παγὸς, παγὸν, πακτὸν (ἐκ τε̃ πάγω, καὶ πύγω, πὺξ, πυκὸς, πυκνὸς, πεκὸς, Пу́къ).

Пу́ло (ἀρχαῖον νόμισμα = λεπτὸν) συνήθ. φόλλα, φολλίον (φέλλα, φελλίον, ὅθεν καὶ τὸ Τερκ. pul)· ἐκ τε̃ φολλὶς = λεπὶς (ὡς τὸ λεπτόν). τὸ δὲ λτ. follis, = δωρικ. φόλλις, φόλλιξ = θόλλιξ, ο = υ, = θύλλιξ, θύλαξ, θύλακος (ὡς καὶ συνήθ. φύλακας, καὶ χαρτοφύλακας, τὸ χαρτοφόρον θυλάκιον). τὸ δὴ φόλλις, follis = βαλάντιον, σακκύλλιον (ὡς καὶ θυλὴ = πήρα. „ πτωχῶν θυλαὶ ἀεὶ κεναί. παροιμ. = πτωχε̃ πήρα ε̉ πίμπλαται. Καλλίμαχ.)· ὅθεν τὸ follis, καὶ ἐπὶ διωρισμένης χρημάτων ποσότητος· οἷον, decem folles (τετές. pecuniæ) = δέκα σακκέλια, καὶ σακκε̃λαι (καὶ πεγγία), ὡς λέγομεν συνήθως, ἐπὶ

διωρισμένης ποσότητος (πεντακοσίων γροσίων), ,, *δέκα σακκέλας γρόσια. οὕτω καὶ τὸ τȣρκικὸν* kissè. *Τὴν δὲ φόλλαν, πρῶτον, φασὶν, ἐπὶ τȣ̃ μεγάλȣ Κωνςαντίνȣ εἰσαχθῆναι ὡς νόμισμα ἰσοδύναμον πρὸς τὸ Ῥωμαϊκὸν* sertorium (Gronov. de pecun. veter.). *βλ. καὶ Ῥείμ. λ. φολλὶς.*

Пýля, *πάλλα, λτ.* balla, *Γλ.* balle, *κτλ. υ=α. βλ.* Пря́жу, *καὶ* Пýть.

Пуля́рка, *βλ.* Поля́рка.

Пýпъ (*ὀμφαλὸς*) *πρωτότυπον* (*οἶμαι*) *τȣ̃* Пупы́рь, *οἶον* (*πουφ-ὸς, ποφὸς*) = *πομφὸς, πομφόλυξ·* ,, *πομφόλυξ=ὀμφαλὸς, ὡς ὁ τῆς ἀσπίδος, ὄγκος* (*Ἡσύχ.*). *ἐκ τȣ̃ πομφὸς, βομβὸς καὶ ὁ βομβὼν καὶ βουβὼν, διὰ τὸν ὄγκον. ὅθεν καὶ* (*βȣβωνιάω, βομβωνιάω*), *συνήθ. ἐν Θεσσαλίᾳ, βομβωνιάζῶ=οἰδαίνω· πρήζομαι, οὐ μόνον τȣ̀ς βουβῶνας, ἀλλὰ καὶ καθολικώτ. οἷον, ἐβομβώνιασε, καὶ βομβωνιασμένον πρόσωπον.* (*βλ. καὶ* Пузы́рь, *καὶ* Пчела̀). *ἢ ἐκ τȣ̃, ὀμφὸς ὅθεν ὀμφαλὸς* (*μεταθ. μοφὸς, μ=π, ποφός*). [*ἐκ τῆς ἀμπὶ, ἀμφὶ* (*=περὶ, τὸ πέριξ*), *ἀμβὶ* (*λτ.* amb—*ἐν συνθέσει, Γρμ.* umb), *ἀμφὶς, ἄμβις, ὅθεν καὶ ἄμβυξ, ἄμπυξ, ἄμβη, ἄμβων* (*ἄμβος, ὄμβος, ὀμφὸς*), *τὸ λτ.* umbo, umbilicus. *Ῥείμερ. βλ. καὶ* Adelung. *λ.* Nabel]. *βλ.* Пупы́рь.

Пупы́рь(*φλυκτὶς, πομφόλυξ*)*πέμφις*(*πέμφιξ,-γξ*), *πέμφιρ,* (*πέφιρ, πόφιρ*)=*πομφὸς*(*ποφὸς,-φὸρ*),

πομφόλυξ [=*βομβὸς*, *βομβόλυξ*, *βομβυλὶς*· *ἐκ τῦ βομβύω*, *βομβέω*, *βόμβος*, *αἰολικ*. *βόμβυς*, *λακωνικ*. *βόμβυρ*. *καὶ τῦτο παρὰ τὸ βόω*, *βύω*, (*ὅθεν βυλλὸς*, *ἀφ' ὗ τὸ λτ*. bulla, *βυλλάω*, bullio), *πεποιημένον ἐκ τῦ ἤχου βου*, *βῦβ* (*πῦπ*, Пýп), *βο*, *βυ* (*ὅθεν καὶ βύζω*· *βλ*. Пýкаю, *κτλ*.), *βύβος*, *ἐξ' ῦ βουβῶν* (*βομβῶν*), *αἰολ*. *βύβυς* (*καὶ ὡς ἂν εἴποις*, *βυβὺρ*, Пупыpь)=*βόβος*, *ὅθεν βόμβος*, *κατὰ παρένθεσιν τῦ μ*, *διὰ τὸν ἀρχαῖον ὄγκον καὶ ςομφασμὸν* (*ὡς*, *ὄπη*, *ὄμπη*, *ὄμπνη*, *κτλ*.), *καὶ* (*β*=*π*, *καὶ φ*) *πόμβος*, *πομφὸς*, *ἡ ἐκ τῦ ἠχοῦντος ὑγροῦ ἀναδιδομένη φυσαλίς*· *ὡς δ' ἐκ τοῦ ὄγκου τῦ πομφῦ μετηνέχθη ἡ λέξις καὶ εἰς ἄλλα σώματα παραπλήσια τῇ πομφόλυγι* (*βλ*. Пýпъ), *ὡς καὶ τὸ λτ*. bulla· *καὶ ἡ τῆς συνηθ*. *βαμβῦλα* (*τὸ τῦ βάμβακος καλύκιον*)=*βομβυλὶς*, *βομβόλυξ*=*πομφόλυξ*· *καὶ* (*βόμβυξ*, *βομβύκιον*), *βομβῦκιον συνήθ*. *ὁ κάλυξ καθόλου*, *τὸ καὶ*, *παρ' ἄλλοις*, *βαβῦλιον* (*βομβύλιον*).

Пускáю, Пущáю, *Σλβ*. Пущỳ, Пустúти (*ἀφίημι*, *ἀπολύω*. *οἷον ἐκ τῦ* Пустỳ) *τὸ προςακτ*. Пустù, *'Ρωσσ*. Пýсть = *ἄφες* (*βοηθητικὸν μετὰ τῶν προςακτικῶν*, *ὡς τὸ τῆς συνηθ*. *ἂς* = *ἄφς* = *ἄφες*. *βλ*. *Μέρ*. *Α*.) *φαίνεται* = *φύσκω*, *φύξω*, *φύζω*, *φυζάω*, *φυσδάω* (*φυξάω*, *φυσκάω*) = *φύγω* (*ἐνεργητ*. *ὡς τὸ λτ*. fugo, fugare = *φυγαδεύω*. *ἐκ τῦ ἐνεργητ*. *φυ-*

ζάω τὸ παθητικὸν φυζηθέντες). ἔςι γέμην (ἢ μοι δοκεῖ) φύσδω, φύζω, φύξω, φύσκω =χύσδω, χύσκω=χύζω (ὅθεν χυςὸς=χυτὸς), χύδω, χύω [ὡς τὸ συνήθ. χυμάω, χυμῶ, χυμίζω,=ἀφίημι θέειν, ὁρμᾷν, ἐκχεῖσθαι δίκην ῥοῦ, καθὰ καὶ τὸ χέομαι (συνήθ. χύνομαι)=δίδομαι μετὰ προθυμίας καὶ ὁρμῆς, ὡς τὸ „κεχυμένος εἰς τ' ἀφροδίσια, λτ. effusus, κτλ.]. Τὸ γοῦν φύζω, φύξω (φέξω, ξ=κσ=σκ, φέσκω, Пущу̀ καὶ φέζω, φέσδω, Пусту̀)=χύζω. [ὡς, ἐφύρη=ἐχυρὰ, ὄφις=ἔχις (ὄχις), καὶ λτ. fatisco =χατίσκω, χατίζω· fovea ἐκ τῦ φώϝω, φώω =χώω, χάω=φάω, φάϝω, favus=σχαδών· fundo, fudo=χύδω (χύω), καὶ ἄλλα ἐν οἷς φ=χ, ὡς π=κ]. αὐτὸ δὲ τὸ χύζω, χύω=χέω =χάω, χάζω=χωρεῖν, ἀναχωρεῖν, χάζεσθαι ποιῶ. βλ. Пу́стъ.

Пу́стъ, Пусты́й (ἔρημος, κενὸς). Пусты́ня (ἔρημος, ἡ). Пустошу̀ (ἐρημόω, πορθῶ), Γρμ. wüsten, wüste, 'Ιτ. guastare, Γαλλ. gaster, ὅθεν gâter, λτ. vastare (de-vastare), vastus=χαςὸς, χ=φ=v, vasto (χάςω)= χάσδω, χάζω, χάω, χάος (=κενὸν), κτλ. (ἢ βαςὸς, βαςάω, βαςῶ=fero, auffero), ἀλλὰ τὸ πρῶτον πιθανώτερον. μαρτυρεῖ δὲ καὶ τὸ Пусти́ти, Пустѝ (βλ. Пуска́ю), συγγενὲς ὂν τῷ Пу́стъ. ὥςε καὶ τῦτο=φυςὸς (χυςός). βλ. καὶ 'Ρεὶμ. λ. χαςὸς, καὶ βαςάζω.

Пу́ты (*ἀλύσεις, δεσμά· ὡς ἐκ τῦ ἑνικοῦ* Пу́тъ)· Пу́таю (*δεσμεύω, ἐμπλέκω*) *πεδάω, πέδη, πέδαι* (*οἷον ποδάω, πόδαι, ποῦς, ποδὸς, καὶ πυδὸς, ὅθεν πυδαρίζω· παρὰ τὸ πόω=πάω, βάω, βάδω. βλ.* Пу́ть, Пѣшій), *λτ.* pedio (impedio), pedica.

Пу́ть (*ὁδὸς, τρίβος*) *πάτος* (*α=υ, ὡς σάρξ, σύρξ· βύπτω, βάπτω· βίκχις, βακχὶς· πάλλα*, Пу́ля. *βλ. καὶ* Пря́жу). *οἷον, πύτος* (*ὡς τὸ αἰολ. βύθος, βυθὸς, βυσσὸς* [*βλ.* Пучи́на]=*βάθος, βάδω, βατῶ=πατῶ, πύτος, πάτω,* Паду̀), *Βομ.* paut. *πρβλ. Σκρ.* padu, *καὶ ἀρχ. Γρμ.* padde, pedde, Pfad, *πάτος, πέδον, βάδος,* Boden, *κτλ.*

Пу́хну (*οἰδαίνω, πρήζομαι. οἷον βύκνω*)=*βύκω· ,, βεβυκῶσθαι, πεπρῆσθαι* (*Ἡσύχ.*), *βλ. τὸ συγγεν.* Бу́хну.

Пу́хъ (*χνοῦς, πτίλον*) *φῦκος* (*ποῦχος, κ=χ. π=φ*) *συμφωνεῖ πρὸς τὸ φῦκος* (fucus, *τὸ βρύον, διὰ τὴν ὁμοιότητα πρὸς τὸ πτίλον. τὸ δὲ φῦκος ἐκ τῦ φύω. οὕτω καὶ* Мохна̀, *τὰ ἐπὶ τῶν ποδῶν τῶν ὀρνίθων πτίλα, ἐκ τῦ* Мо́хъ=*μῦσχος, τὸ φῦκος. βλ.* Мо́хъ). *εἴη δ' ἂν μᾶλλον τὸ* Пу́хъ *ἐκ τῦ* Пу́хну (Пу́ху, *βύκω, οἷον βύκος, βύχος, διὰ τὸ οἴδημα τῶν πτερῶν*).

Пучи́на (*δίνη, βυθὸς, πόντος, πέλαγος, ὡς ἐκ τῦ* Пучи́нъ=Пути́нъ) (*βυσσὴν*) *βυσσὸς* [=*βυθὸς, βυθμὴν, πυθμὴν, αἰολικ. υ=α. ἐκ τοῦ βάθος, βένθος· ὡς καὶ πόντος*=(*πύν-*

δος) λτ. fundus, funda, πύνδαξ. καὶ πυτίνη, Βμ. putna=βωτίνη, βύτις, βῦτις, Γρ. Butte, κτλ.]. βλ. Пу́ть καὶ Пу́чу.

Пу́чу (ἐξοιδαίνω) φύσσω, (φύζω), φύσω=φυσάω, συγγεν. Пыщу̀, ы=υ, καὶ υ=ου. τὸ δὲ Пучи́на ἐκ, οἶμαι, παρὰ τὸ Пу́чу (οἰδαίνω) ὡς, οἶδμα λίμνης, πόντε, κτλ.]

Пу́шка (πυροβόλον, τὸ συνήθ. κανόνιον, Γλ. canon) συγγεν. φώζω, φαύζω, φώσκω (φώσκη). ἢ πιθανώτερ. ὡς ἐκ τε̃ Пу́ша=φύσσα, (φύσκα) παρὰ τὸ φυσάω. ὡς ,, φλὸξ ἱεῖσα φύσαν πυρός (Ὁμήρ. ὕμν. β, 114), παρὰ τὸ Пушу̀, ἀντὶ Пышу̀ (φεσσω̃, φυσσω̃, φυσω̃, φύω, πύω, ὅθεν καὶ τὸ πῦρ.).

Пха́ю, Ῥωσσ. Пиха́ю (τρίβω, ὠθω̃) πσάω, ψάω (χ = ш = σ) = ψέω, ψίω, ψώω, ψώγω, ψώχω, κτλ. ὅθεν, Пшено̀, καὶ Пшени́ца. (τὸ Ῥωσσ. Пиха́ю, κατὰ παρένθεσιν τε̃ и· ὡς τὸ е ἐν τω̃ Песо́къ).

Пчела̀ (μέλισσα· ψελὰ) = ψιλὰ = ψιλὸς (ὡς ψύλλα = ψύλλος). ,, ψιλὸς, πτηνὸν· ψίλον, πτερόν. Δωρικω̃ς (Παυσαν. καὶ Ἡσύχ. βλ. καὶ Ῥείμ. λ. ψίλαξ, καὶ ψάω· τὰ δὲ ψέλλω, ψίλλω, ψύλλω, συγγενῆ· καὶ τὸ ψίλλω = πτίλλω = τίλλω· καὶ ψίλον=πτίλον· ψ=πτ). Ἐν ἀρχαίοις κώδηξι, καὶ Бчла̀ (б=п)· κατὰ δὲ Δοβρόβισκ. ὀνοματοποιΐα ὡς ἐκ τε̃ βόμβου бъч,=βύζ. [κατὰ τὸ, βύζα, καὶ βύας, ὁ βε̃φος (βε̃βος, βύβος, βύϝας) καὶ ὁ (ἐκ

* *

τῦ βύω, βομβύω,-βύλω) βόμβυλος, ἢ βομβυλιὸς, συνήθ. βῦμβυλας, βῦμβυνας· καὶ βυβῦλας, βαβῦλας· τὸ δὲ βομβύω, καὶ βομβάω,-βαίνω (ὅθεν Σ. ἐν Θετταλ. βομβονίζει =βροντᾷ), καὶ βομβάλω=βομβέω]· βομβεῖ δὲ δήπου „χ' ἁ βομβεῦσα μέλισσα (Θεόκρ.).

Пшени́ца (σῖτος· ὡς ἐκ τοῦ Пшенà) ψαίνα, ψαινὶς, ψάνη (ὅθεν καὶ ψάμμος)=ψάμμη, ψωμός. [ψάω, ψώω, ψαίω, ψαίνω, ψαίνημι, ψαινύσσω = ψωμίζω (κυρίως = ψώχω, τρίβω. βλ. Пхáю). οὕτω καὶ τὸ λτ. triticum, ὁ σῖτος, ἐκ τῦ tero (τέρω = τρίω, τρίβω, ὅθεν παρακ.) trivi, tritum = (τριτὸν) τριπτὸν, τετριμμένον, ἠλοημένον, trituratum]. τὸ δὲ ψάνη τῆς συνηθ. παρὰ Πελοποννησίοις (ἡ εὖςρα, ςάχεις φρυκτοὶ) = ἐψάνη, ἐψανὸς, νὴ, νὸν. βλ. Лапшà). Пшенò Сарачи́нское, ψαινὸν (σῖτος) Σαρακηνικὸν = ὄρυζα. ἐκ τῦ triticum Saracenicum (εἶδος σιτηρῦ). βλ. Пхáю.

Пылáю (ἀνάπτω, ἀναφλέγομαι· ὡς ἐκ τῦ Пылỳ, συγγ. Палю̀, οἷον φύλω, φυλάω)=φλύω, -φλυάω, τὸ δὲ φλύω=φλέω, φλέγω· „ζῶντας περιφλύει=φλέγει (Ἀριςφν). Пы́лъ (φύλ-, φλύ-ος) = φλόξ. ὅθεν καὶ Пы́ль (κόνις, ὡς φλεκτή· καθὰ καὶ ἐκ τῦ κάω, καίω, κέω, κένω, κόνις) οἷον πήλη = πάλη, πρωτότυπ. τῦ παιπάλη ἐκ τῦ πάλω. (βλ. Пéпелъ). πρβλ. καὶ τὸ λτ. pulvis. [πάλλω, ἤτοι πάλω=πλάω,

βλάω, φλάω, φλέω, φλέγω, πλέω, κτλ. συγγενῆ· ἐν πᾶσι γὰρ τέτοις ἐπικρατεῖ κινήσεως ἰδέα συνημμένης μετὰ ποιϐ τινος τόνϐ, ὡς φύσης πυρὸς („τὸ δὲ πῦρ· οἷον πνεύματός τις φύσις. Ἀριστοτ.), πατάγϐ πνευμάτων, ῥοίζϐ ῥοῆς, βολῆς, κτλ. βλ. τὸν σοφὸν Ῥείμερ. λ. πλάω, φλέω, κτλ.].

Пы́ль, βλ. Пыла́ю.

Пыре́й (πολύγωνον, triticum repens) πυρὸς.

Пы́ро (ὄλυρα. Ἰζεκ. β, 9. ἢ ἄρακος, горохъ). πυρὸς· (οὐκ = σπεῖρον, Σ. σπειρίον). ἢ φὰρ, φαρὸς, λτ. far, ὅθεν farina.

Пыря́ю (κερατίζω, λακτίζω, βάλλω, ῥίπτω.) περάω = πείρω (πέρω). παρὰ τὸ Пру̀, Пра́ю, Пира́ю, καὶ Пыря́ю· ы = и. βλ. Пру̀.

Пыта́ю (πειρῶμαι, δοκιμάζω, βασανίζω, ὡς ἐκ τϐ Пы́пту) πύθω, μαι, Σλοβ. pjtamse. [πύνθω, πυνθάνω,-νομαι. ἐκ δὲ τοῦ πύθω, τὸ πεύθω,-θομαι, ὡς, φύγω, φεύγω· ἐλύθω, ἐλεύθω. αὐτὸ δὲ τὸ πύθω ἐκ τϐ πύω, πάω, πάhω (subolet mihi)=Пахну̀, Па́шу. ὡς καὶ τὸ αἴσθω, αἴσθοἐκ τϐ ἀΐω, αἴω· ὥςε καὶ τὸ Пы́пту συγγεν. Пышу̀, φυσσῶ, φύω, πύω]. ἢ πήθω, πάθω, (ἐκ τοῦ πάω, πάτω, Паду̀=πλήσσω· ὅθεν καὶ πέθω, πείθω, βλ. Ῥείμερ. λ. πάσχω.)

Пышу̀ (ἐπὶ φλογὸς ἐκτεινομένης καὶ πυρώσεως σφοδρᾶς) φύσσω, φυσῶ (βλ. Пу́шка, καὶ Пыщу̀).

Пыхчу̀ (πνέω σφοδρῶς, φυσῶ, μύζω δι' ὀργὴν) φυσσῶ (οἷον φυξῶ, φυκσῶ· ὡς ἐκ

τε̃ φύζω), φυσω̃, φυσιω̃. Пыха, φύσσα (φυσίωσις), χ = ш. βλ. τὸ συγγενὲς Пыщу̀.

Пыщу̀, φυσω̃, φυσσω̃. [πύω, φύω, τόνοι πνοη̃ς. ἐκ τε̃ πύω, πύνω, μεταθ. πνύω, τὸ πνεύω, πνέω· ἐκ δὲ τε̃ φύω (πύω, πυ̃ρ) φύσω, τὸ φυσάω, φυσω̃. (καὶ κατὰ πύκνωσιν τε̃ συριςικου̃ σ, οἷον φύσσω, φύζω, φύσδω, Пыщу̀, Γρμ. pusten (blasen) κτλ.]. Пы́шный (ὡς ἐκ τε̃ Пы́шенъ) φυσω̃ν, φυσιω̃ν (πεφυσιωμένος, ὑπερήφανος, ὀγκώδης, πολυδάπανος, κτλ.). βλ. Па́хну, Пашу̀.

Пью̀, = Пію̀, βλ. Пою̀.

Пѣ́гій (ποικίλος, ἐπὶ ἵππου μελαίνας, ἢ καὶ ἄλλε χρώματος κηλι̃δας ςρογγύλας ἔχοντος εἰς δέρμα λευκὸν) πηγὸς, Γαλ. pie. [Τὸ „ κυ̃μα, πηγὸν, (Ὀδ. Ε. 238)=κυ̃μα τρόφι, καὶ τροφόεν (Ἰλ. Λ, 307)=εὔτραφὲς, μέγα· ὅθεν καὶ τὸ, ἵππους πηγοὺς (Ἰλ. Ι, 126) ἡρμήνευσαν εὐτραφει̃ς, εὐπαγει̃ς, μεγάλους, ἐκ τε̃ πήγω, πάγω, παγὸς, ὅθεν καὶ τὸ παχὺς = παχὸς), καθὰ καὶ τὸ „ ἀρνειῷ πηγεσιμάλλῳ (Ἰλ. Γ) = δασυμάλλῳ, πηκτοὺς καὶ εὐτραφει̃ς μαλλὲς ἔχοντι. Ἀλλά τινες τω̃ν σχολιαςω̃ν ἐξέλαβον τὸ πηγὸς καὶ ἐπὶ χρώματος = μέλας, οἱ δὲ τἔμπαλιν, = λευκὸς, ὅθεν καὶ πηγὸς = πεπηγμένον ἅλας (τὸ καὶ πάγος) ὡς λευκὸν καὶ πάγου ὅμοιον (Στράτων παρ' Ἀθην. Θ, σελ. 383. πρὸς δ' παραβάλλουσι τὸ Γρμ. Pökel, ἀρχαιότ. piechel, Ἀγγλ.

pikle=ἅλας, ἅλμη. βλ. Adelung). καὶ „πλόκαμος πηγὸς = λευκὸς (Λυκόφρ.). ὁ δ' αὖ Καλλίμαχος εἶπε „κύνας ἥμισυ πηγὰς" ὅπερ οἱ μὲν τῶν ἑλληνιςῶν semialbos (ἡμιλεύκους), οἱ δὲ, semenigros (ἡμιμέλανας) μετέφρασαν. Ἀλλὰ τὸ Пѣгій (Пѣг) ἀποδείκνυσι τὸ πηγὸς (ἐπὶ χρώματος) = ποικίλος, ψαρὸς, ἢ λευκομέλας· ὅθεν ἐξελήφθη ἡ λέξις εἰς δύω παντάπασιν ἐναντίας σημασίας, τοῦ τε λευκοῦ, καὶ τοῦ μέλανος· ὡς καὶ τὸ πέλλος, ἢ πελλὸς=πολιὸς (λευκὸς), καὶ=πέλιος, πελιδνὸς, pullus, fuscus, lividus. Γρμ. schwärzlich· ἐκ τοῦ πέλος, πελὸς, συγγενὲς (κέλος, κέλας) κελαινὸς, μέλας, παρὰ τὸ ἐλὸς, ὀλὸς (θολὸς, ἔλας, εἴλας, μετὰ τῶν πνευματισμῶν π, κ, θ, μ.). Τοιαύτη τις ἐναντίωσις φαίνεται καὶ ἐν τοῖς παρὰ τὸ Пѣгій παραγώγοις. τὸ μὲν γὰρ Пѣжина σημαίνει μελανίαν, κηλῖδα ἐπὶ δέρματος λευκοῦ, τὰ δὲ σύνθετα Рыжепѣгій (ῥουσιόπηγος, ξανθόπηγος), Вороноп'ѣгій (μελανόπηγος), Гнѣдопѣгій (πυῤῥόπηγος) σημαίνουσιν ἵππον ξανθὰς, ἢ πυῤῥὰς κηλῖδας ἔχοντα ἐπὶ δέρματος τὸ ἔδαφος λευκοῦ, ὅπου τὸ Пѣгій, πηγὸς, ἐκλαμβάνεται = λευκός. Τὸ δ' αὖ ποικίλος σοφῶς ὁ σοφὸς Ῥείμερος ἐτυμολογεῖ παρὰ τὸ πείκω (πέποικα, πέκω, πόκος, καὶ ποκή. ὡς ἐκ τοῦ ὀργὴ, ὀργίλος). ὁ δὲ Ed. S. εἰς Λεννέπ. (observ. ad stirpes ling. Graec.) ὑπέθετο τὸ ποικίλος καὶ οἷον ἐκ τοῦ (πέκω)

πόκις, ποῖκις, ἀλλὰ τῦτο ὐκ ἂν οἶμαι παραβαλεῖν πρὸς τὸ Пѣгъ, ὡς ὐδὲ τὸ Пѣгъ, παρὰ τὸ Пекѹ, Пекуся φαίη τις ἂν εἰκότως παρῆχθαι].

Пѣна (ἀφρὸς) φαίνα, φαινὴ, φαινὸς = φανὸς = φαλὸς (λευκὸς, ὅθεν φαλαρὸς, φαληριόων=ἀφρίζων.) [Ἐκ τῦ (φάω) φάνω, φανὸς, καὶ φάλω, φαλὸς, ἐξ ῦ μεταθέσει τὸ ἀλφὸς, ἄλφος, λτ. albus, καὶ λ = ρ, ἀῤφὸς, παρ' ὅ πάλιν μεταθέσει τὸ ἀφρός. Ἐκ δὲ τῦ ἀφρὸς, ἄφρος (ψιλώτερον, ἄπρος) τὸ τῆς Σ. ἄσπρος = λευκὸς (παρενθέσ. τῦ σ πρὸ τῦ π). ἢ μᾶλλον ἐκ τῦ φαλὸς, φαρὸς, σφαρὸς (μετὰ τῦ πνευματισμῦ σ, ὡς φάραξ, φάραγος, σφάραγος, Σ. σπάραχνον), μεταθ. ἄσφρος, ἄσπρος. Ἐκ τῦ ἀρφὸς (ἀρβὸς) καὶ τὸ ἀργὸς (ὁ λευκὸς· ὅθεν ἄργυρος· τὸ γὰρ γ = β = φ· ὡς, τόργος, corvus). Τὸ δὲ φάνω, φάλω=φάω, Ϝάω, ἄω, ἕω, ὅθεν ἀὼς, ἕως, ἅλω, ἕλω, ἕλη, ἕλας, σέλας, ἅλιος, ἥλιος, ἐλάνα, σελάνα, κτλ. ὥϛε τὰ (παρὰ τὸ φάω, φάλω) ἀφρὸς, ἄσπρος, ἀρφὸς, ἀλφὸς, albus, ἀργὸς=τῷ λευκὸς, παρὰ τῦ λεύω, λαύω, λεύσσω, λάβω, λάμπω· ἀμέλει τοι τὰ πάντα = λαμπρὸς, φωτεινός. βλ. καὶ Бѣлый]. Пѣню (ἀφρίζω) φαίνω, φάνω=φάλω, φαλάω (ἀφρίζω, λευκανθίζω). ὅθεν καὶ Пѣнка (ἡ γραῦς, ὁ ἐπίπαγος τῦ γάλακτος καὶ τῆς ἀθάρας,

ὡς ἐπιπολάζων ἀφρός· ἐκ τῦ Пѣна, ὡς ἐκ τῦ φαίνω, φαίναξ, φαινάκη, φενάκη).

Пѣстунъ (παιδαγωγός). Пѣстую (παιδαγωγῶ) ἐκ τῦ παῖς παιδὸς (παισδύω), παιδεύω, παιδευτής.

Пѣтýхъ, Σλαβ. Пѣтель (ἀλέκτωρ) ἐκ τῦ Пою (ἄδω), ἀπῥμφ. Пѣти (ὡς ἐκ τῦ Пѣю=φαίω, φάω, φόω, βόω, βάω, βάζω, βάσκω=ἄω, αἴω, Ϝαίω, ἀΐω, αὔω, ἀΰω, ἀΰσσω, κτλ.) οἷον φαίτης, φάτης (βώτης, ὡς βῶσαι=βοῆσαι) βόης, ἠπύτης. ὡς τὰ, ὀρθροβόας, ἠρισάλπιγξ (διὰ τὴν βοὴν, αὐδὴν, ᾠδὴν τῦ ἀλέκτορος).

Пѣшій, Пѣшъ, πεζός, καὶ Пѣшечъ, πέζιξ, πεζίτης (πεζοπόρος). Пѣхóта, πεζικὸν (ш=χ. ὡς ἐκ τῦ Пѣх). Пѣшкóмъ (πεζῇ) πεζικῶς, λτ. pedatim, pedes, Ἰτ. pedone, Γλ. piéton, ἐκ τῦ πέζα=(πὲς, πέω, πόω, πόος) ποῦς, ποδὸς, λτ. pes, pedis, Γρμ. Fuss, καὶ Σνσκρ. pad, pode, Περ. pah, pai, κτλ. τὸ δὲ Γλ. patte, Ἰσπαν. patta=ποῦς κτήνους. βλ. καὶ Пятà.

Пя́дь, (σπιθαμὴ) σπάδη=σπιδὴ (ἐκ τῦ σπίζω σπίδω, σπιδὴς, σπιθὴς, ὅθεν καὶ τὸ σπιθαμή)· τὸ δὲ σπίζω=σπάζω, σπάω, πάω, Пя́ю, ἀπαῥμφ. Пя́ти (βλ. Пнỳ, Пинỳ), σπέω, (σπένω) σπάνω, Γρμ. spannen, =τείνειν, ἐκτείνειν, ὅθεν καὶ Spanne (σπιθαμὴ), λτ. spithama, συνήθ. πιθαμὴ (χωρὶς σ, ὡς καὶ τὸ τέγος, ϛέγος). ἔϛι δὴ κυρίως ἐκ τῦ πρώτυ θέματος

πάω, Пяю· *ὅθεν τὸ σπάω, διὸ καὶ παδῆ, πάδη*, Пядъ, *ἀντὶ σπαδῆ=σπιδή· καὶ Χρύσιππος δὲ παρ' Ἐτυμολόγῳ τὴν σπιθαμὴν ἔλεγεν ὠνομάσθαι διὰ τὸ ἀποσπάσθαι τὴν ὅλην χεῖρα· ἰδίως δὲ διὰ τὸ θαμὰ σπίζεσθαι τὰς δακτύλους, ὡς ἠτυμολόγησεν ὁ Εὐςάθιος. βλ. καὶ* Пяшь *πρὸς τὸ τέλος· Ἐκ τοῦ* Пядь *καὶ* Мужь *ἔπλασεν εὐφυῶς ἡ Βοεμικὴ τὸ σύνθετον* pidimuzlijk (*νάννος*), *οἷον σπιθαμανδράριον, σπιθαμανθρωπίσκος, ὡς τὰ ἁπλᾶ ἑλληνικὰ, σπιθαμιαῖος, πυγμαῖος, λτ.* pumilio (*ἐκ τοῦ λακωνικ. πῦμμα = πυγμὴ*) *οἷον πυγμαλὸς* (*τὸ δὲ Πυγμαλίων ἐπ' ἄλλης σημασίας = Σ. γρονθᾶς. Γρμ.* fäustel)· *καὶ τὸ τῆς συνηθείας γροθάριον* (*γρόνθου ἴσον*).

Пялю (*ἐκτείνω, τείνω*), *συγγεν.* Пну [*οἷον ἐκ τοῦ* Пяю, Пяну, *ὡς τὸ* Пину· *καὶ ν = λ.* (*ὡς*, Воль, *πόν-ος*), Пялю, *οἷον σπάλω, ἀντὶ σπάνω, σπάω*].

Пясть (*γρόνθος· πάστ*) = *πὰξ* = *πὺξ* (*α = υ· καὶ στ = σκ = κσ = ξ*), *πυγμὴ, λτ.* pugnus =*πυκνὸς* (*ἐκ τοῦ πάω, πύω, πύγω, πύκω, πυκὸς πὺξ, πέπυγμαι, πυγμὴ*), *Ἰτ.* pugno, *Γλ.* poing, *Γρμ.* Faust, *Κτσξ.* ſuust, *Ὁλ.* vuyst, *Ἀγσξ.* ſyst, *Ἀγγ.* fist. (*βλ.* Adelung, *λ.* Faust). *Βοεμ.* piest, *Πολ.* pięść, *Κροτ.* peszt, *Καρν.* pest, *Σερβ.* Песница.

Пята (*πτέρνα*). Пячу, Пятить (*ἀπωθῶ εἰς τὰ ὀπίσω, πτερνίζω*). *πάζω, πάσσω=πάτω, πάτος* (*πά-*

τα, = πατὼν = πέλμα, Γλ. paton), συνήθ. πατῦνα (πρβλ. καὶ patta, patte. βλ. Пѣшій), ὡς πέδα, πέζα (καὶ τὸ Σκτ. pad = πῦς, ποδὸς). ἐκ τῦ πέτω, = πάτω, πατῶ, βατῶ, βάδω, βάδος, πάτος, βάω, πάω. βλ. Пу́ть, καὶ Ῥείμ. λ. πάω). Τὸ δὲ πτέρνα ἐκ τῦ πέρνα (περόνη, πέρω, κατὰ παρένθεσιν τῦ τ, ὡς πόλις, πτόλις), ὅθεν λτ. perna. καὶ τὸ Γρμ. Ferse, ἐκ τῦ fahren = πόρειν, πορεύειν, περᾶν, πέρω (Adelung). βλ. Паду̀, καὶ Пѣшій.

Пятнò (κηλὶς) πατηνὸν, πάτημα, πάτος (πηλὸς ῥύπος, κόπρος. Ἡσύχ.). Пятна́ю (κηλιδόω· ἐπιβάλλω τύπωμα, σφραγίζω) πάτος, πατέω, Пятна́ю, (οἷον ϖατνῶ, πατῶ, πάτω· καὶ Пятнò ὡς ἐκ τῦ Пятò· ὡς Окнò, ἐκ τῦ О́ко. οὕτω καὶ ἐκ τῦ πίτω, πιτνῶ). βλ. Пятà.

Пя́ть, πέντε (χωρὶς τῦ ν, ὡς Мя́тва, Мя́та = mentha, μένθα· Ля́ща, ὡς ἐκ τῦ Лящ = lens, lentis· Па́-мять (ἐκ τῦ По́мню) = mens, mentis), παρὰ Σέρβ. καὶ Пѣть (ὡς καὶ, мѐ, тѐ, сѐ = мя̀, тя̀, ся̀· Ѣзыкъ, ἀντὶ язы́к, κτλ. Ѣ = ε = я = α· ὡς καὶ μάγαρον, μέγαρον· γὰ γὲ. κτλ.) οἷον πέτε, πάτε. Καρν. pet, Πολ. pięc, Ἰλλυρ. peet, Λετ. peczi, κτλ. αἰολικ. πέμπε· ὅθεν (π = κ = λτ. q.) quinque (Ἰτ. cinque, Γλ. cinq, Ἰσπ. cinco), καὶ (π = φ) Γρμ. fünf, κοινῶς fümf, Γοτθ. fimf, Ἰσλ. fimm, Ἀγγ. five, Ὁλ. vuf, Σβ. καὶ Δαν. fem, κτλ. Ἰνδικ. penschu, Περσ. peng, pentz,

καὶ Τȣρκ. bess. *κτλ.* Пятерня̀, *πεντὰς, συνήθ. πεντάρα* (*καὶ ἡ δρὰξ, διὰ τὸ πενταδάκτυλον*). Пята́къ (*νόμισμα πέντε κοπικίων, ὡς τὸ συνήθ. πεντάρι*), *ὅθεν καὶ ἡ συνήθ. πατάκα* (*ὡς τὸ πένταχα, πενταχῆ, ἐκ τȣ̃ ἀχρήςȣ πενταχὸς, χὴ, χὸν, ὅθεν καὶ πενταχω̃ς*). Пя́тница, *καὶ Σλαβ.* Пято́къ, *ἡ Παρασκευὴ τῆς ἑβδομάδος, ὡς πέμπτη ἀπὸ τῆς πρώτης τῶν ἐργασίμων ἡμερῶν. Ἡ μὲν γὰρ Κυριακὴ*, Недѣля = *ἀργία* (*βλ.* Дѣло), *ἡ δὲ καθ' ἡμᾶς Δευτέρα τῆς Ἑβδομάδος*, По-недѣльникъ = *ἡ μετὰ τὴν ἀργίαν, ἡ ὑςεραία* (*οἷον μετάργιος*)=*μεθέορτος. ἡ δὲ τρίτη*, Вто́рникъ (*ἐκ τȣ̃* Второ́й) = *δευτερεύουσα, ὡς δευτέρα δηλονότι ἀπὸ τῆς πρώτης τῆς ἐργασίμου, τῆς καθ' ἡμᾶς δευτέρας. ἡ δὲ παρ' ἡμῖν Τετρὰς* (*Τετράδη*), *παρὰ τοῖς Σλαβονικοῖς λαοῖς*, Середа̀ = *μέση* (*ὡς μέση τῆς ἑβδομάδος· καὶ παρὰ Γρμ.* Mittelwoche, *οἷον μεσεβδομαία, ὡς καὶ συνήθως τὸ μέσον τῆς ἑβδομάδος λέγομεν μεσοβδόμαδον*)· *ἡ δὲ παρ' Ἕλλησι Πέμπτη, κατὰ τȣ̀ς Σλάβονας* Четверто́къ = *τεταρταία* (*ὡς τετάρτη τῶν ἐργασίμων ἡμερῶν*)· *καὶ ἡ Παρασκευή*, Пя́тница, Пято́къ=*πεμπταία, πέμπτη. τὸ δὲ Σάββατον καὶ παρ' ἐκείνοις* Субо́тъ. *Σημειῶσαι δὲ καὶ τῶν τῆς ἑβδομάδος ἡμερῶν τὰ Σλαβονικὰ ὀνόματα σύμφωνα ὄντα τοῖς Ἑλληνικοῖς, ὡς ἀριθμητικὰ, κἂν δοκῇ πως*

διαφωνοῦντα τῇ τάξει τῶν ἀριθμῶν. Αἴτιον δὲ ταύτης τῆς διαφορᾶς ἡγούμεθα τόδε· οἱ μὲν γὰρ Ἕλληνες ἀριθμοῦσι πρώτην τῆς ἑβδομάδος τὴν Κυριακὴν, ὡς καὶ ἐν τοῖς ἱεροῖς Εὐαγγελίοις ὠνόμασαι „ μία (πρώτη) σαββάτων (Ματϑ. 28), καὶ δὴ καὶ κατὰ τὸ τῆς Γενέσεως ἐκεῖνο „ ἐγένετο πρωΐ ἡμέρα μία (πρώτη)· ὅϑεν καὶ δευτέρα, καὶ τρίτη, καὶ ἐφεξῆς μέχρι τοῦ Σαββάτου, ὅ ἐςὶ κατάπαυσις, ἢ ἀργία. Οἱ δὲ Σλάβονες, ἐπειδήπερ ἡ τοῦ Χριςοῦ Ἐκκλησία τὴν τοῦ ἑβραϊκοῦ Σαββάτου ἀργίαν μετέταξεν εἰς τὴν ἡμέραν τῆς Ἀναςάσεως, ταύτην τε δικαίως καὶ οὕτοι ἀργίαν ὠνόμασαν, καὶ πρώτην ὑποϑέμενοι τὴν μεϑέορτον, τὴν καϑ' ἡμᾶς δευτέραν, δευτέραν ἐκάλεσαν τὴν παρ' ἡμῖν τρίτην, καὶ τὰς ἄλλας ἐφεξῆς, ὡς προείρηται. Πότε δ' οὖν ἤρξαντο τὸ πρῶτον οἵ τε Σλάβονες καὶ πολλῷ δὴ πρότερον Ἕλληνες ἐκ τῶν τακτικῶν ἀριϑμῶν τὰς ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος παρονομάζειν, οὐκ ἔχομεν λέγειν σαφῶς. Ἡ μὲν γὰρ Κυριακὴ ἀπ' αὐτῶν ἤδη τῶν Ἀποςολικῶν χρόνων φαίνεται κεκλημένη (βλ. Це́рковь). *τὰς δὲ λοιπὰς τῆς ἑβδομάδος ἡμέρας οὕτως ἀριϑμητικῶς ἔςιν ὅπου καλεῖ καὶ ἡ Ἐκκλησιαςικὴ ἱςορία, μὴ προσδηλοῦσα, ὅσα γ' ἐμὲ εἰδέναι, τὸν πρώτως ὀνομάσαντα. τοὺς γέμην Σλάβονας ἔοικέ πως μετὰ τῆς εἰς Χριςὸν πίςεως καὶ ταύτας τὰς ἀριϑμητικὰς τῆς ἑβδο-*

μάδος προσηγορίας παρὰ τῶν Ἑλλήνων παραλαβεῖν, καθὰ καὶ τὰ Ῥωμαϊκὰ τῶν μηνῶν ὀνόματα, ὓς ἄλλως πρότερον ὠνόμαζον (βλ. Грудь, καὶ Лисшъ). Τὰ δὲ Γερμανικὰ, καὶ τὰ παρὰ τοῖς ἄλλοις ἔθνεσι τῆς Εὐρώπης, ὀνόματα τῆς ἑβδομάδος πέπλαςαι σαφῶς κατὰ τὰ Λατινικὰ, παρωνυμέμενα (πλὴν τοῦ Σαββάτου καὶ τῆς Κυριακῆς) ἀπὸ τῶν ἑπτὰ πλανητῶν, ὧν ἑκάςῳ τινὶ ἑκάςη τις τῶν ἡμερῶν τῆς ἑβδομάδος τὸ πάλαι καθιέρωτο· Αἰγυπτίων δὲ πρώτων καὶ Χαλδαίων ταυτησὶ τῆς παρωνομασίας τὸ ἔθιμον, ᾧ περ Ἕλληνες ὐδέποτε ὐδαμοῦ φαίνονται νενομικότες (βλ. Δίων. 5. καὶ Φιλόςρ. βίῳ Ἀπολλων). Περὶ δὲ τῆς ἰδέας τοῦ πέντε ἀριθμοῦ, τί ποτε ἄρα ἀπολύτως σημαίνει, σαφῶς μὲν ὐκ ἔχομεν λέγειν· ἃ δ' εἰκάζομεν, ἐροῦμεν. Εἰμὲν τοίνυν τὸ αἰολικὸν πέμπε ἀρχαιότερον (ἧ δοκεῖ) τοῦ πέντε, εἴη ἂν παρὰ τὸ πέπω [τὸ γὰρ μ κατ' ἐπένθεσιν· ὡς καὶ ἐν τῷ ὀμφὴ ἐκ τοῦ ἔπω, εἴπω· καὶ ἐν τῷ πέμπω = mitto (παρ' ὃ παράγει τὸ πέντε ὁ Λεννέπ.), ἐκ τοῦ πέπω = Ϝέπω, ἔπω, ὀπάζω. Ῥειμ.]. τὸ δ' οὖν πέπω παρ' ὃ φαίνεται τὸ πέμπε = πάπω = Ϝάπω, ἄπω, ἄπτω, ἅπτομαι· ὡς ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἄπω τὸ μάπω, μαπὴ (μ καὶ π πνευματισμοὶ, ἕτερος ἀνθ' ἑτέρου κατὰ διαλέκτους μεταλαμβανόμενοι· ὡς, μέλας, πέλας, πέλος, -λὸς, κτλ.)· καὶ ἐμφαίνοι ἂν ἡ τοῦ πέμπε ἰδέα ἀφὴν,

λαβὴν, ἢ χεῖρα· [*ὡς καὶ τὸ μαρὴ* (*χεὶρ, ἐκ τῦ μάρω=ὕρω, αἴρω*) = *μαπὴ* (=*ἀφὴ*), *ὅθεν* (*ἐμμαπὴς*) *ἐμμαπέως*, *κατὰ τὸ Γαλ.* main-tenant, = main-tenant]. *Εἰ δ' αὖ τὸ πέμπε ἐκ τοῦ πέντε* (*π* = *τ*), *ἔςι δὲ τῦ πέντε ἀρχαιότερον τὸ πέτε* (*τὸ γὰρ ν κατ' ἐπένθεσιν, ὡς καὶ ἐν τῷ πενθῶ, παρὰ τὸ πέθω, πήθω, πάθω· καὶ ἐν τῷ σπινθὴρ, ἐκ τῦ σπίδω, σπιθαρὸς, κτλ. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ* Пять, *καὶ* Пѣть, *ἄνευ ν ἀρχαιοτρόπως ἐκφερόμενα*), *εἴη ἂν τὸ πέντε συγγενὲς τοῦ* (*πέδω*) *πάδω, πίδω, ἀντὶ σπίδω* (*παρὰ τὸ πάω*, Пяю, *σπάω, σπάζω, σπάδω, ὅθεν τὸ λτ.* pando, expando = *πάνδω, πένδω, καὶ σπέω, σπείω, σπίω*), *σπίζω* = *ἐκτείνω*, *παρ' ὃ καὶ ἡ* (*σπιδὴς, σπιδὸς, σπιθὸς, σπιθὴ*) *σπιθαμὴ* (*βλ.* Пядъ. *καθὰ καὶ δῶρον, δᾶρις ἐκ τῦ δαρὸς, δηρὸς* = *τηλός. βλ.* Дла́нь). *ὅθεν πάλιν ἡ τοῦ ἀριθμοῦ ἰδέα σημαίνοι ἂν ἀπολύτως τάσιν, καὶ ἰδίως τῆς χειρός· ἢ χεῖρα τοὺς δακτύλυς ἔχουσαν ἐκτεταμένυς καὶ διεςῶτας, ὡς ἡ σπιθαμή· ᾗ δὴ καὶ ὁ δέκα, ὁ διπλῦς τοῦ πέντε, πιθανώτατα συγγενὴς τοῦ δέκω, δέχω, δοχὴ, δοχμή. βλ.* Де́сять). *Εἰ τοίνυν δοκῦμέν τι λέγειν, ἔςι δήπου τό, τε πέντε συγγενὲς τῦ* (*σπιδὴς, σπιδέες, πεδέες, πενδέ-ες*), *σπιθαμὴ, Σ. πιθαμὴ, καὶ τὸ* Пять *ὡσαύτως σύγγονον τοῦ* Пядь. *Οἱ δέ τινες, τὴν ἐπιτομωτάτην βαδίζοντες, εἶπον τὸ πέντε παρὰ τὸ*

πάντε, πάντες (πάντες ἀμέλει τοι οἱ δάκτυλοι τῆς χειρός. E. S.).

Пяю, Пя, Пяти, *βλ.* Пну.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Α ΤΟΜΟΥ.

